

**TEZAUURUL TOPONIMIC AL ROMÂNIEI
TRANSILVANIA
(TTRT)**

VALEA MIJLOCIE A ARIEŞULUI

Copyright © Editura Academiei Române, 2024.
Toate drepturile sunt rezervate editurii.

EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE
Calea 13 Septembrie, nr. 13, sector 5,
050711, București, România.
Tel.: + 40213188146, + 40213188106
Fax: + 40213182444
E-mail: edacad@ear.ro
Adresa web: www.ear.ro

Referenți științifici: Acad. Gh. CHIVU
Prof. univ. dr. Oliviu FELECAN

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LOȘONȚI, DUMITRU

**Tezaurul toponimic al României : Transilvania (TTRT) : Valea
mijlocie a Arieșului / de Dumitru Loșonți și Adelina Emilia Mihali,
Sabin Vlad. - București : Editura Academiei Române, 2024**

Conține bibliografie

Index

ISBN 978-973-27-3847-4

I. Mihali, Adelina Emilia

II. Vlad, Sabin

811.135.1

913

*Lucrare apărută cu sprijin financiar din Fondul Recurent al Donatorilor,
aflat la dispoziția Academiei Române*

Colaborator: Gabriela Violeta ADAM

Redactor: Adriana GRECU
Tehnoredactor: Ana-Maria VELCEA
Coperta: Mariana ȘERBĂNESCU

Bun de tipar: 31.05.2024. Format: 16/70 × 100
Coli de tipar: 21 + 1 planșă color.
C.Z. pentru biblioteci mari: 811.135.1'373.21 (498.4) (038)
C.Z. pentru biblioteci mici: 811.135.1'373.21

ACADEMIA ROMÂNĂ
INSTITULUL DE LINGVISTICĂ ȘI ISTORIE LITERARĂ
„SEXTIL PUȘCARIU”

TEZAURUL
TOPONIMIC AL ROMÂNIEI
TRANSILVANIA
(TTRT)

VALEA MIJLOCIE A ARIEȘULUI

de

DUMITRU LOȘONȚI

și

ADELINA EMILIA MIHALI, SABIN VLAD

EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE

București, 2024

Dumitru Loșonți s-a născut în 4 martie 1942, în Bonțida, județul Cluj, fiind al treilea copil al familiei Dumitru și Maria Loșonți, amândoi agricultori.

A urmat cursurile Facultății de Filologie, Secția română, a Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj.

În urma unui concurs, în 1967, este angajat la Institutul de Lingvistică și Istorie Literară al Filialei Cluj a Academiei Române, unde a parcurs toate treptele, de la cercetător stagiar la cercetător principal gradul I.

Teza de doctorat, o sinteză bazată pe un material vast, în foarte mare parte inedit, este prima lucrare consacrată în întregime studiului toponimelor românești care descriu forme de relief.

Este președintele Societății Române de Dialectologie.

A publicat 12 volume (unele în colaborare) și peste 60 de studii și articole în revistele de specialitate din țară și străinătate sau în volume colective și a susținut peste 60 de comunicări științifice la congrese, simpozioane etc. organizate în diferite centre universitare din țară sau din Italia.

Face parte din colegiul de redacție al revistei „Dacoromania”, serie nouă (Cluj-Napoca), și din comitetul științific al revistei „Studii și cercetări de onomastică și lexicologie” (SCOL) (Craiova).

Volume reprezentative:

Folclor letterario romeno. Antologia di testi scelti e tradotti da Marco Cugno e Dumitru Loșonți (Folclor literar românesc. Antologie de texte alese și traduse de Marco Cugno și Dumitru Loșonți), Torino (Italia), 1981;

[În colaborare cu Grigore Rusu și Viorel Bidian] *Atlasul lingvistic român pe regiuni. Transilvania*, vol. I, București, Editura Academiei Române, 1992; vol. II, București, Editura Academiei Române, 1997; vol. III, București, Editura Academiei Române, 2002; vol. IV, București, Editura Academiei Române, 2006;

Toponime românești care descriu forme de relief, Cluj-Napoca, Editura Clusium, 2000;

Soluții și sugestii etimologice, București, Editura Univers Enciclopedic, 2001;

[În colaborare cu Sabin Vlad] *Tezaurul toponimic al României. Transilvania. Valea Hășdății*, București, Editura Academiei Române, 2006;

Certitudini și ipoteze etimologice, București, Editura Academiei Române, 2007;

[În colaborare cu Sabin Vlad] *Tezaurul toponimic al României. Transilvania. Valea Ierii*, București, Editura Academiei Române, 2010.

Convingeri și propuneri etimologice, București, Editura Academiei Române, 2021.

I s-au atribuit:

Premiul „Timotei Cipariu” al Academiei Române (1994)

Diploma de excelență pentru activitatea în domeniul dialectologiei și onomasticii (Academia Română, Filiala Cluj-Napoca – 2010)

CUPRINS

INTRODUCERE	7
SIGLE ȘI ABREVIERI BIBLIOGRAFICE.....	19
ALTE ABREVIERI.....	23
DICȚIONARUL NUMELOR TOPICE	25
ANEXE	295
1. Indicele alfabetic al cuvintelor care apar în numele compuse numai ca determinanți.....	297
2. Indicele numelor de familie din localitățile cercetate.....	323
3. Harta cu localitățile cercetate	337

INTRODUCERE

I. Acest volum, al IV-lea din *Tezaurul toponimic al României. Transilvania (TTRT)*¹, este consacrat numelor de locuri culese² din 89 de localități, aflate în bazinul hidrografic al văii mijlocii a Arieșului, adică de la Câmpeni, unde Râul Mic se unește cu Râul Mare formând Arieșul, până la Buru³, unde Arieșul iese din strâmtoarea munților și a dealurilor.

II. Date privind localitățile, informatorii și fișarea materialului

1. Anchetele au fost realizate de Dumitru Loșonți și Sabin Vlad, cu excepția localităților Cioara de Sus, Dric, Dealu Bistrii și (parțial) Valea Bistrii (inf. III), în care acestea au fost efectuate doar de Dumitru Loșonți. Am inclus în lucrare și câteva toponime neînregistrate de noi, dar notate de colegul Viorel Bidian, cu ocazia anchetelor pentru ALRR–Transilvania (în Ocoliș, Lupșa și Valea Caselor), sau existente în Bercea *Nume*.

2. Materialul toponimic din zona cercetată a fost cules de la următorii informatori:

BAIA DE ARIEȘ, 2007

- I Oprița Gheorghe, 65 de ani, localnic, muncitor la uzină și agricultor, 8 clase.
- II Pandor Nicolae, 65 de ani, miner (25 de ani) și agricultor, 8 clase.
- III Țâr Viorel, 59 de ani, localnic, muncitor la uzină.
- IV Țâr Gheorghe, 35 de ani, localnic, absolvent de liceu.
- V Rusu Ioan, 56 de ani, localnic, miner și agricultor, absolvent de liceu + școală tehnică de maiștri.

BĂLEȘTI (com. Bistra), 1977

- I Balea Gheorghe, 57 de ani, localnic.

BÂRZAN (com. Lupșa), 2007

- I Găvrilă Laura, 81 de ani, localnică, agricultoare, 2 clase.
- II Găvrilă Viorel, 54 de ani, localnic, 8 clase + 3 de școală profesională (electrician).

¹ Dumitru Loșonți și Sabin Vlad, *Tezaurul toponimic al României. Transilvania (TTRT). Valea Hășdății*, București, Editura Academiei Române, 2006; **, *Tezaurul toponimic al României. Transilvania (TTRT). Județul Sălaj*, București, Editura Academiei Române, 2006; Dumitru Loșonți și Sabin Vlad, *Tezaurul toponimic al României. Transilvania (TTRT). Valea Ierii*, București, Editura Academiei Române, 2010.

² Pentru metoda prin care au fost culese, vezi Loșonți–Vlad VH, p. 7–8.

³ Toponimia localității Buru a fost prezentată în Loșonți–Vlad VI.

BISTRA, I, II: 1977, III, IV: 2007

- I Câră Alexandru (Cârău), 64 de ani, localnic.
- II Selagea Ioan (a Butarului), 48 de ani, localnic.
- III Gligor Ioan (a lui Vasilica lui Pondău), 80 de ani, localnic, 7 clase.
- IV Balea Constantin, 74 de ani, localnic, fost miner și muncitor forestier, 8 clase.

BOTEȘTI (or. Câmpeni), 2012

- I Oneț Remus, 84 de ani, agricultor, fost tâmplar și poștaş, 5 clase + 3 ani de ucenicie.
- II Toader Ioan, 79 de ani, agricultor, fost lucrător la drumurile naționale, 8 clase.
- III Toader Iulia (de-a Trișcului), agricultoare.
- IV Oneț Aurelia, 58 de ani, născută în Vadu Moșilor, venită în Botești de 46 de ani, 8 clase.

BRĂZEȘTI (or. Baia de Arieș), I: 1977, II–IV: 2007

- I Lup L. Iosiv, 58 de ani, localnic, agricultor și pădurar (23 de ani), 4 clase.
Nandra Ioan, 63 de ani, localnic, agricultor, 7 clase.
Lupu T. Antoniu, 59 de ani, localnic, învățător.
- II Cucea Dumitru, 75 de ani, localnic, agricultor.
- III Nandrea Gavril (Gavrilă a Drumarului), 72 de ani, localnic, 7 clase.
- IV Popa V. Ioan (Mișu), 58 de ani, localnic, profesor de chimie.
Andrașiu (Andraș) Ioan, 81 de ani, localnic, 7 clase.

CERTEGE (or. Câmpeni), I: 1972, II: 2012

- I = I din Valea Caselor.

CHELETENI (com. Bistra), 2007

- I = I din Poiana.

CIOARA DE SUS (or. Baia de Arieș), 2007

- I Rus Toma, 87 de ani, fost șef de parchet forestier, 5 clase.
- II Pandor Paraschiva (Biroaie = a Birului), 88 de ani, născută în Simulești, agricultoare, 4 clase.
Pandur Severian, 81 de ani, localnic, agricultor, 4 clase.

CURMĂTURĂ (com. Lupșa), 2007

- I Roșca Emil, 56 de ani, localnic, agricultor, rapsod popular, scriitor, 8 clase.

DEALU BISTRII (or. Câmpeni), 2012

- I Boca Gheorghe, 66 de ani, venit din Hudricești în 1968, muncitor forestier, 7 clase.
Boca Maria, localnică, pensionară (a lucrat 28 de ani la brutărie în Câmpeni), 8 clase.
- II Boncuț Florin, 68 de ani, localnic, tâmplar (a lucrat în Câmpeni), 8 clase.

DEALU CASELOR (com. Sălciua), 2007

- I Baci Valentin (Orbu), 72 de ani, agricultor, fost miner, 7 clase + școala „profesională minieră”.

DEALU MUNTELUI (com. Bistra), I: 1977, II: 2008

- I Balea Simion, 33 de ani, localnic.
- II Gâta Toma (Gâtău), 67 de ani, localnic, agricultor, 8 clase.

DRIC (or. Câmpeni), 2012

- I = I din Valea Caselor.
- II Marc Constantin (Preluș), 66 de ani, localnic, agricultor și muncitor forestier.
- III Cichidea Visalom, 72 de ani, localnic, pădurar pensionar, 9 clase.

GĂNEȘTI (com. Bistra), 2007

- I Berindei Nicolae, 61 de ani, localnic, 8 clase.

GÂRDE (com. Bistra), 2007

- I Muntea Simion, 79 de ani, localnic, lucrător la drumuri forestiere, 4 clase.
- II Berindei Simion, 65 de ani, localnic, 7 clase.

GEAMĂNA (com. Lupșa), 2007

- I Trif Adrian, 73 de ani, localnic, agricultor, fost miner (9 ani), 5 clase.
- II Prața T. Nicolae (a Bredii), 73 de ani, localnic, 7 clase + 3 ani școala tehnică de maiștri.

HĂDĂRĂU (com. Lupșa), 2007

- I Bățaș Ioan, 67 de ani, localnic, absolvent de liceu și de școală tehnică de instalații.
- II Albu Ioan, 67 de ani, localnic, agricultor, fost poștaș și muncitor la pădure, 7 clase.
Raiu Ioan (Șilic), 69 de ani, localnic, profesor de biologie și agricultură.

HODIȘEȘTI (com. Bistra), 2007

- I Raiu Traian, 22 de ani, localnic, miner și agricultor, 4 clase.
- II Balea Simion, 71 de ani, localnic, fost miner, 4 clase.

HUDRICEȘTI (com. Bistra), 1977

- I Adam Petru, 70 de ani, localnic, agricultor.

LIPAIA (com. Bistra), 2007

- I Selagea Traian (Florice), 62 de ani, localnic, fost șef de tren la mocăniță (30 de ani), 8 clase + 6 luni școala de șef de tren.
- II Ihuț Sorin, 33 de ani, localnic, mecanic auto, 10 clase.
- III Balea Maria, 77 de ani, localnică, 4 clase.
- IV Adam Sabina, 56 de ani, localnică.

LUNCA (com. Poșaga), 2007

- I Bega Dănilă, 50 de ani, localnic, agricultor și miner, 8 clase.

LUNCA LARGĂ (com. Ocoliș), 2007

- I Pui Ioan (al lui Miron), 46 de ani, localnic.
Voica Ștefan, 54 de ani, localnic.
II Voica Vasile, 56 de ani, localnic.

LUPȘA, 1968, 1974, 2007

- I Cuc Ioan Vasile, 70 de ani, localnic, tehnician silvic, 7 clase + școala silvică (de 3 ani) și școala tehnică (de 2 ani).
II Popa Traian, 80 de ani, născut în Podeni CJ, venit în Lupșa în 1970.
III Hentea Gheorghe, 69 de ani, localnic, agricultor și pensionar CFR, 4 clase (vezi ALRR–Trans. Date 112).

MĂNĂSTIRE (com. Lupșa), 2007

- I Ihuț Ioana, 59 de ani, localnică, 7 clase elementare.
Bucea Ioan Liviu, 46 de ani, născut în Hădărău, absolvent al Institutului de Mine din Petroșani.
II Țărău Sabin, 65 de ani, localnic, fost miner în Baia de Arieș și Valea Jiului.
Nandra Gheorghe, 70 de ani, localnic, fost miner.

MĂRGAIA (com. Lupșa), 2007

- I Fonoage Gheorghe, 66 de ani, localnic, agricultor și fost miner, 7 clase.
De vreo 17 ani s-a mutat în satul Mănăstire.

MIHOEȘTI (or. Câmpeni), 2012

- I Petrușel Dumitru, 74 de ani, localnic, muncitor pensionar, 9 clase.
II Petricele Ioan, 57 de ani, tâmplar, 8 clase + 3 de școală profesională.

MUNCELU (or. Baia de Arieș), I, II: 1977, III: 2007

- I Panța Constantin, 55 de ani, localnic, miner și muncitor, rapsod popular, 5 clase.
II Cosma Alexandru, 43 de ani.
Roșca Traian, 82 de ani.
Sav Augustin, 67 de ani.
Harda Laura, 66 de ani, agricultoare.
III Ruien Ioan, 61 de ani, venit din Sălciua de Sus de peste 40 de ani, agricultor și muncitor la uzina din Baia de Arieș, 7 clase.
IV Rentea Viorel (a lui Culița a Zoriții), localnic, agricultor și fost muncitor (25 de ani) la uzina din Baia de Arieș, 8 clase.
Rentea Ana, localnică, agricultoare, 8 clase.

MUȘCA (com. Lupșa), 2007

- I Petruța Dumitru, 70 de ani, localnic, miner artificier, 7 clase.

NĂMAȘ (com. Bistra), 2007

- I Dobra Gheorghe (Dobreu), 67 de ani, localnic, fost miner (21 de ani), muncitor la pădure și agricultor, 4 clase.

OCOLIȘ, I: 1968, II: 2007

- I Răduț Valeria (a lui Lazăr), 60 de ani, localnică, agricultoare (vezi ALRR–Trans. Date 106).
- II Curșeu Vasile, 56 de ani, localnic, agricultor și muncitor la pădure, 8 clase.
Curșeu Iacob, 92 de ani, localnic, agricultor.
Muntean Iacob (Vidu), localnic, agricultor, pensionar „de la sonde”.

ORĂȘTI (com. Poșaga), 2007

- I Craiu T. Gligor, 55 de ani, localnic, pădurar.
- II Oara Ștefan, 71 de ani, localnic, muncitor forestier. A comunicat și toponimele din fosta localitate Incești.

PESTE VALEA BISTRII (or. Câmpeni), 2012

- I = I din Certege.
- II Giurgiu Ioan (Mornoi), 47 de ani, localnic, muncitor forestier, fost miner, 8 clase.
- III Danciu Ilie, 68 de ani, localnic, muncitor forestier și agricultor, 7 clase.
- IV Marcu Constantin (Fontu), 71 de ani, localnic, muncitor forestier, 4 clase.

POIANA (com. Bistra), 2007

- I Balea Constantin (a lui Petrea lui Ionu Sofii), 71 de ani, localnic, muncitor la pădure, 4 clase.
Oneț Simion, 67 de ani, localnic, muncitor la pădure, 4 clase.
- II Scrob Ioan, 50 de ani, localnic.
Donea Ionel, 50 de ani, localnic.

POȘAGA DE JOS (com. Poșaga), 2007

- I Bufta Ioan, 84 de ani, localnic.
Bârdea Simion, 84 de ani, localnic.
- II Doboș Aurel, 81 de ani, localnic, agricultor.
- III Bârdea Moisa, 74 de ani, localnic, agricultor.

POȘAGA DE SUS (com. Poșaga), 2007

- I Pârțilă Ioan (Picherul), localnic.
- II Boboia Cornel, 49 de ani, localnic.

RUNC (com. Ocoliș), 2007

- I Ioanici Ștefan, 74 de ani, localnic, agricultor.
Ioanici Ioan, 68 de ani, localnic, învățător pensionar.

SARTĂȘ (or. Baia de Arieș), 2007

- I Buran Alexandru, 75 de ani, venit din Mușca în 1959, 4 clase.
- II Boca A. Sabin (a Bochii), 63 de ani, localnic, 8 clase.

SĂLCIUA, I, II: 1977, III–VII: 2007

- I Popei Vasile, 56 de ani, localnic, agricultor.
- II Mara Victor, 75 de ani, localnic, agricultor.
Mara Ana, 70 de ani, localnică, agricultoare.
- III Nu s-a luat numele.
- IV Onea Vasile (Onescu), 80 de ani, localnic, agricultor, 8 clase.
- V Baic Ioan, 70 de ani, localnic.
- VI Haneș Todor, 77 de ani, localnic, agricultor și fost miner.
- VII Negrilă Vasile, 82 de ani, localnic, agricultor, fost miner, 4 clase.

SĂGAGEA (com. Poșaga), 2007

- I Flișter Ioan, 51 de ani, localnic.
- II Pitea Vasile (Tomei), 62 de ani, localnic.
- III Popa Vasile (a lui Simion), 50 de ani, localnic, șofer, născut în cătunul Pleșești, mutat pe Valea Segăgii.
- IV Lobonț Cornel, 67 de ani, localnic.

SUB PIATRĂ (com. Sălciua), 2007

- I = V din Sălciua
- II = VI din Sălciua

VALEA BISTRII (or. Câmpeni), 2012

- I Bobar Gheorghe (a lui Ghiuri), 60 de ani, localnic, șofer, 8 clase + școală profesională.
- II Boncuț Horea (a Criștii), 62 de ani, localnic, pădurar și agricultor, 8 clase + 2 ani de școală profesională.
- III Goia Constantin, 43 de ani, localnic, electromecanic, drujbist, 10 clase + școală profesională.

VALEA CASELOR (or. Câmpeni), III: 1972, I, II: 2012

- I Matora Constantin Mihail, 66 de ani, localnic, pădurar și agricultor, 7 clase + școala de pădurari.
- II Joldeș Nicolae, 75 de ani, localnic, agricultor, 8 clase.
- III Bistrae Vasile, 62 de ani, localnic, pădurar și agricultor, 5 clase (vezi ALRR–Trans. Date 111).

VALEA LARGĂ (com. Sălciua), 2007

- I Codrea V. Moisă (Bouțu), 56 de ani, localnic, absolvent de liceu, poet.
- II Vlad Vasile, 70 de ani, localnic, pensionar, 8 clase.

VALEA LUPȘII (com. Lupșa), I: 1974, I, II: 2007

- I Vlad Nicolae (Cul-a lui Lazăr), 69 de ani, localnic, agricultor și fost miner, 8 clase.
- II Crișan Vasile (Lica Huzancii), 73 de ani, localnic, agricultor și fost miner.

VALEA ȘESII (com. Lupșa), 2007

- I Răsunoi Nicolae (Culiță), 71 de ani, localnic, agricultor și fost muncitor (24 de ani) la uzina din Baia de Arieș.
- II Prața Laurențiu, 53 de ani, localnic.
- III Goia Gheorghe (Dulicu), 77 de ani, localnic, agricultor, 7 clase.
- IV Cioica Vasile, 62 de ani, localnic, profesor de matematică.

VIDOLM (com. Ocoliș), 2007

- I Horga Victor, 73 de ani, localnic, agricultor, 6 clase.
Cozma Vasile, 59 de ani, localnic, profesor de geografie și istorie la Ocoliș.
- II Cozma Todor, 77 de ani, localnic, agricultor. A lucrat și la C.F.R.

VINȚA (com. Lupșa), 2007

- I Prața Pamfil, 66 de ani, miner (pensionar) și agricultor, 5 clase.
Popa Nicolae, 42 de ani, născut în Geamăna, 10 clase + 3 de școală profesională.

Observație. Informatorii ocazionali sau cei de la verificări au fost notați prin: [*], [**] etc.

Trebuie să precizăm că le-am solicitat informatorilor să ne comunice toate numele topice pe care le cunoșteau în raza comunei lor, nu numai pe cele din hotarul propriilor localități. Unele localități din zonă sunt, în realitate, simple toponime: cătune sau grupuri de case care nu au hotar propriu, ci doar terenul din jurul caselor.

3.1. Materialul toponimic din caietele de anchetă a fost fișat, în vederea redactării, de către Gabriela Adam (localitățile: Baia de Arieș; Bălești; Bârzan; Bistra; Brăzești, parțial; Cheleteni; Dealu Caselor; Dealu Muntelui; Gănești; Gârde; Hodișești; Hudricești; Lipaia; Lupșa; Mărgaia; Mușca; Nămaș; Ocoliș; Orăști; Poiana; Poșaga de Jos; Poșaga de Sus; Săgăgea; Valea Largă; Valea Lupșii; Valea Șesii), Adelina Mihali (localitățile: Mihoești, parțial; Valea Caselor, parțial); Dumitru Loșonți (localitățile: Botești; Certege; Cioara de Sus; Curmătură; Dealu Bistrii; Dric; Geamăna; Hădărău; Mănăstire; Mihoești, parțial; Muncelu, parțial; Peste Valea Bistrii; Runc; Valea Bistrii; Valea Caselor, parțial; Vința) și Sabin Vlad (localitățile: Brăzești, parțial; Lunca, com. Ocoliș; Lunca Largă; Muncelu, parțial; Sartăș; Sălciua; Sub Piatră; Vidolm). Toponimele din Bercea *Nume* și Dumitraș SG au fost fișate de către Gabriela Adam.

3.2. Dumitru Loșonți a verificat și corectat fișarea întregului material.

3.3. Formele din documentele istorice au fost inserate în lucrare de Dumitru Loșonți. Ele sunt precedate de abrevierea At.

3.4. Materialul a fost alfabetizat de Adelina Mihali, cu concursul lui Dumitru Loșonți.

3.5. Antroponimia a fost fișată, pe localități, de Gabriela Adam. Adelina Mihali a întocmit lista alfabetică a numelor de persoană din zona cercetată, listă pe care a verificat-o în întregime (cu caietele de anchetă sau cu listele de la primării) Dumitru Loșonți.

III. Precizări în legătură cu organizarea lexicografică a materialului

Organizarea lexicografică a materialului este, cu foarte mici modificări, cea din volumul consacrat bazinului hidrografic al Văii Ierii (vezi Loșonți–Vlad VI 13–15). Întrucât lucrările circulă separat, ne vedem obligați să dăm și în acest volum precizările respective.

Fiecare toponim este lucrat în articol separat, care are, de regulă, 3 paragrafe.

1. În primul sunt date forma-titlu, variantele (când există), informațiile despre referent, localizarea (prin numele localității sau, rar, al comunei), atestări istorice etc. În cazul numelor dispărute în cursul timpului sau pe care nu le-am obținut de la informatorii noștri, dar le-am întâlnit în documentele cercetate, după forma-titlu (reconstituită pe baza formei/formelor documentare), se dă/se dau atestarea/atestările respectivă/respective, între paranteze rotunde indicându-se localitatea și sursa. De ex.: **LA ȘURA LUI CORA PAVEL** At.: 1761/1803 *La Sura a luj Kora Pável* (Ocoliș: SzTA 9). – Vezi *Șura Bătrână. Cora Pavel*, n. pers.

2. În cel de-al doilea se face trimitere pentru al doilea element (la sg. sau pl.), în ordinea alfabetică a determinaților și a determinanților. Ca și în cazul formelor-titlu, ordonarea alfabetică a determinaților s-a făcut și în funcție de primul element al acestora, indiferent ce parte de vorbire este (subst., adj. etc.). De ex.: V. și *Calea Picioragului, Colțu Picioragului, Groapa Picioragului, Izvoru Picioragului, Părău Picioragului*.

3. Paragraful etimologic

Numele de locuri și variantele lor sunt date în lucrare în forma literarizată și articulată. La cele formate din două sau mai multe silabe se indică accentul. *L* final cu valoare de articol, nefiind real, nu a fost notat, ca în ortografierea oficială a numelor de localități. Numele de persoane terminate la *N*. în *-i* plenisson sunt scrise cu un singur *i*. De ex.: **DÂMBU LUI TÓNI, FÂNTÂNA LUI CÂTI, GROÁPA LUI CÓSTI, PĂRÁU LUI NÍCHI** etc.

Forma-titlu se dă cu majuscule.

Când s-a considerat necesar, după forma-titlu sau după variante s-a reproduș și transcrierea fonetică.

Numele care nu au putut fi literarizate s-au dat în transcriere fonetică, la locul alfabetic al formei care rezultă prin neglijaarea semnelor diacritice.

Dacă un nume are mai multe variante (obținute în urma literarizării formelor notate fonetic), s-a ales ca titlu cea obținută de la mai mulți informatori. De ex.: **BĂLĂMIREÁSA** [bălămîrîeása] I Bălești, IV Bistra, I Poiana sau **Bálmireàsa** I Poiana; **MÉRII ȘÓTRII** I, III, IV sau **Mérii lui Șótrea** II. În cazul formelor notate de la un număr egal de informatori, este titlu de articol forma etimologică sau cea mai apropiată de etimon. De ex.: **DÂRMINA** I, [*] sau **Dârmîna** II, III. Celelalte variante sunt menționate în articol cu bold, după forma-titlu, dar se găsesc și la locul lor alfabetic între formele-titlu, ca și variantele lexicale din dicționarele explicative, cu trimitere la forma-titlu respectivă. De ex.: **DÂRMINA** v. *Dârmîna*.

Dacă la toți informatorii unei localități a fost notată aceeași formă, nu se menționează după ea (prin I, II etc. sau [*], [**] etc.) informatorii. În schimb, când un nume a fost înregistrat într-o localitate în mai multe variante, după fiecare din acestea se indică informatorul/informatorii de la care a fost obținută. De ex.: **LUMNICÚLA** [lumnicúla] II, IV, Buza Br. 54, 56, 57 sau **Lup Nicúla** III; **METÉRGU** I, II, [*], [**], [***] Cioara de Sus, I Valea Largă, I Sălciua sau **Metércu** I, [*] Cioara de Sus, III Sălciua, Buza Br. 20; **ODRIHÉIA** I, III, [*], Buza Br. 22 sau **Odrihéile** II.

În cazul referenților care au două sau mai multe nume într-o localitate sau în localități vecine, este titlu de articol numele obținut de la cei mai mulți informatori, sinonimele figurând la locul alfabetic doar cu trimitere la numele-titlu. De ex.: **BÓRIȘTEA** II Lunca Largă, I Runc sau **Várvu Bóriștii** I Lunca Largă; **VÁRVU BÓRIȘTII** v. *Boriște*. **CÁLÚGÁRU** I, II, IV sau **Prelúca Călúgărului** III; **PRELÚCA CÁLÚGÁRULUI** v. *Călúgáru*. **CÁRPINÍȘU** I, II, IV, VII sau **Deálu Cărpinișului** IV; **DEÁLU CÁRPINÍȘULUI** v. *Cărpinișu*. Când fiecare nume a fost înregistrat de la același număr de informatori, titlul articolului e, de obicei, primul nume în ordine alfabetică. De ex.: **CÓLȚU** I, III sau **Cólțu Tutuiánului** I, III (Brăzești).

Informațiile despre referenți (descrierea geografică, date de natură economică, istorică etc.), care se găsesc după forma-titlu sau după variante, sunt redactate uneori de autori, pe baza datelor obținute de la informatori, a observațiilor lor pe teren sau a altor surse. De cele mai multe ori însă sunt fragmente semnificative din explicațiile notate în timpul anchetei, redate literarizat, între ghilimele, urmate de simbolurile informatorilor respectivi.

Când un referent geografic există în două sau mai multe localități vecine, după simbolul subiectului ale cărui explicații au fost reținute, se menționează și numele localității respective, explicațiile despărțindu-se prin virgulă. De ex.: **LÉȘU** [lêșu] „deal, ridicătură mare; ține de Lupșa” I Orăști, „aici au [teren] și Mușca și Valea Lupșii” IV Muncelu, „pășunatul boilor și pădure, în graniță cu Lupșa” II Sartăș, „pășune și pădure” [*] Valea Lupșii. Dacă informațiile despre referentul respectiv sunt formulate de autori, numele localităților sunt date între paranteze rotunde, în ordinea alfabetică, despărțite prin virgulă. De ex.: **RÚNCU** teren arabil, fânaț, pășune și pădure (Baia de Arieș, Muncelu).

Etimologia formelor-titlu și a variantelor se dă în ultimul alineat al articolului (pentru toponimele simple și, în cazul toponimelor compuse, pentru determinat) sau la sfârșitul primului alineat (pentru determinant). Ea a fost redactată de Dumitru Loșonți. De ex.:

HÂNSÁRU pădure (Valea Largă).

V. și *După Hânsar, Părău Hânsarului, Valea Hânsarului*.

– Din *hânsár* (pl. *hânsáre*) ‘pădure mică, deasă, cu copăcei și tufișuri’ (Ghețari AB: ALRR–Trans. IV h. 503/327).

HERENOÁSELE „fânaț întins; cam doștină” II Dealu Muntelui, „coastă mare; fânaț, pădure, pășunat” I Gănești, (Dealu Muntelui, Gănești).

V. și *Dealul Herenoaselor, Fața Herenoaselor, Părau Herenoaselor, Vârvu Herenoaselor*.

– Din **herenoásă* (pl. *herenoáse*), var. a lui *hrenoásă*, numele popular al plantelor *Lepidium latifolium* și *Sinapis alba* (vezi Borza DE 98, 160), cu epenteza lui *e* în cuvântul-bază (*hrean* > *herean*), fenomen existent în zonă (vezi ALRR–Trans. IV MN ps. 76/1142). Vezi și *Herenoasa* „pădure de brad și fag în masivul dintre Bucium–Cerbu și Buninginea” (Popa NTA 268).

MUHĂII grup de case (Geamăna).

V. și *Părau Muhăilor*.

– Din n. grup *muhăi* < *Muhău*, por. Cf. și Goia TCL 328. În 1917, Ștefan Matei „Muhău” donează bisericii 2 coroane (vezi Vasii LSO 205). Între căruțașii cu care s-au întors în 1918 delegații de la Alba Iulia s-a aflat și Ioan Albu – *Muhău* (vezi Andrieș ICL 113).

Toponimele identice (simple sau compuse) sunt menționate în ordinea alfabetică a numelor localităților. Etimologia lor se dă o singură dată, la primul nume.

Când toponimele provin din cuvinte general cunoscute (ex.: *cărare, deal, lung, pietros, vârf* etc.), explicația etimologică este simplificată, menționându-se doar forma cuvintelor. În schimb, la cuvintele regionale necunoscute ori puțin cunoscute până acum, înregistrate în anchetele noastre sau existente în diferite materiale (glosare, articole etc.), s-a menționat întotdeauna sensul.

Antroponimului i se indică, precedat de virgulă, subclasa, categoria: n. fam., dim., hip., por., pren., sprn. Dacă documentarea nu a permis acest lucru, după el se menționează: n. pers. Cu puține excepții, la numele de grup se precizează baza, cu specificările respective.

S-a redactat întotdeauna paragraful etimologic în cazul în care termenul al doilea este un antroponim, chiar și atunci când etimologia rezultă din informațiile date de informatori. De ex.: **POIÁNA DÁNCIULUI** „poiană; coastă de deal; loc arător, acuma și fânaț” I, „o miriște; era un om și-i zicea Danciu [= Stoica Todor]; o murit demult” II (Vidolm). – Cf. *Dánciu*, n. fam. frecvent în zonă.

Dacă e vorba de un antroponim din inventarul onomastic contemporan sau istoric al localității/comunei respective ori al zonei, după precizarea categoriei lui se specifică acest lucru: „existent în localitate”, „ce a existat în localitate”, „existent în comună”, „existent în zonă”. De ex.: **COÁSTA HÉNTII** „coastă cu pădure” II (Bârzan). – *Hénte*, n. fam. existent în localitate. **COÁSTA LUI BOGDÁN** „o prăpastie mare, coastă cu fânaț” I (Valea Lupșii). – *Bogdán*, n. fam. existent în comună. **CLÍNU** I sau **Clínu Hájmmi** I „on clin, o ascuțitură pântre pâraie, până la Fântâna Hajmmi” I (Lupșa). – Din n. pers. (probabil por.) *Hájma, Hájma*, ce a existat în localitate, cf. „Ceapă Ilie (a Hajmmi)” (Roșca *Aurăritul* 445). **COÁSTA LUI DIN** „coastă” I (Mușca). – *Din*, n. fam. existent în zonă.

Când am avut convingerea că la baza (sau în componența) unui toponim este un antroponim pe care nu l-am atestat în zonă, după el se specifică sursa (sursele) în care este atestat. De ex.:

MÁTRA „coastă mare cu pădure multă” I Dealul Caselor, „o zonă mai întinsă” I Valea Largă (Dealul Caselor, Valea Largă).

V. și *Țicu Matrii, Valea Matrii*.

– Din n. pers. *Matra* (vezi DOR 104).

Dacă numai bănuim că e vorba de un nume de persoană, atunci după cuvântul respectiv se menționează: „probabil n. pers.”.

În cazul numelor de localități, forma oficială actuală figurează ca formă-titlu.

După ea se menționează eventualele nume oficiale anterioare, numele maghiar, apoi (precedat de abrevierea: pop.) cel popular în formă literarizată și în transcriere fonetică (dacă e cazul), comuna din care face parte localitatea, atestările istorice, etimologia etc.

În paragraful etimologic se prezintă critic încercările de explicare a numelui oficial actual și a celorlalte nume, optându-se, în cazurile când nu s-au găsit soluții sigure, pentru cele mai convingătoare.

Numele oficiale anterioare, românești sau străine, precum și cel popular se găsesc la locul lor alfabetic între formele-titlu doar cu trimitere la numele oficial actual.

Numele localităților limitrofe zonei studiate, care apar ca determinanți (în toponime compuse) se vor explica din punct de vedere etimologic în volumele consacrate analizei toponimelor din localitățile respective.

Regretăm faptul că, din cauza pandemiei, după terminarea redactării, nu am putut face completări și verificări pe teren, așa cum am făcut pentru cele două volume anterioare.

În încheiere, dorim să exprimăm, și pe această cale, sincere mulțumiri domnilor referenți științifici, acad. Gh. Chivu și prof. univ. dr. Oliviu Felecan, pentru sugestiile făcute în urma lecturii integrale a manuscrisului, kolelei operatoare Eva Mladin și, nu în ultimul rând, Editurii Academiei Române, pentru bunele condiții de publicare.

Dumitru Loșonți

SIGLE ȘI ABREVIERI BIBLIOGRAFICE

- Albu CCL = Pamfilu Albu, *Consiliul comunal Lupșa – Alba*, 1886, în AMLupșa III 279–287.
- Albu ISL = V. Pamfilu Albu, *Istoria spânzurătorilor lupșene*, în AMLupșa III 294–304.
- ALR II SN = *Atlasul lingvistic român* [II], serie nouă, I, II, [București], Editura Academiei Române, 1956.
- ALRR–Trans. = *Atlasul lingvistic român pe regiuni. Transilvania*, I–IV, de Grigore Rusu, Viorel Bidian, Dumitru Loșonți, București, 1992–2006.
- ALRR–Trans. Date = *Atlasul lingvistic român pe regiuni. Transilvania. Date despre localități și informatori*, de Grigore Rusu, Viorel Bidian, Dumitru Loșonți, București, 1992.
- AMLupșa = *Lupșa – aur și oameni. O comună din Țara Moților. Antologie monografică*. Coordonator: prof. univ. dr. Ioan Vlad, cu sprijinul special al prof. Sabin Andrieș, I, II, Brașov, Editura Pastel, 2006; III, IV, Brașov, Editura Pastel, 2009.
- Andreș SDM = Adina Andreș, *Starea actuală și dinamica mediului înconjurător în depresiunea Lupșa*, în AMLupșa I 191–205.
- Andrieș ICL = Sabin Andrieș, *Istoricul comunei Lupșa*, în AMLupșa I 37–124.
- Andrieș LRL = Sabin Andrieș, *Locuințe romane la Lupșa*, în AMLupșa III 275–278.
- Bercaru AFSR = Anca-Maria Bercaru, *Antroponimele feminine la sârbi și români*, București, Editura Universității din București, 2014.
- Bercea Nume = Victor Bercea, *Nume de familie și nume topice de pe teritoriul comunei Ocoliișu Mare (satele: Vidolm, Ocoliiș, Runc, Lunca Largă), Județul Alba*. Lucrare de diplomă, Cluj, 1974, ms.
- Borza DE = Al. Borza, *Dicționar etnobotanic cuprinzând denumirile populare românești și în alte limbi ale plantelor din România*, [București], Editura Academiei Române, 1968.
- Buza Br. = Miron Buza, *Brăzești. Sat din Munții Apuseni. O lume care a fost. Din însemnările unui tânăr 1941–1947*, Cluj-Napoca, Editura Ecou Transilvan, 2013.
- Csánki MTF = Csánki Dezső, *Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában*, A. M. T. Akadémia történelmi bizottságának megbízásából, V. Kötet, Budapest, Kiadja a Magyar Tudományos Akadémia, 1913.
- Cîra MTM = Maria Cîra, Elena Maria Cîra, *Monografia toponimică a satului Mușca*, în AMLupșa I 354–380.
- CL = „Cercetări de lingvistică”, Cluj, I, 1956 ș.u.
- Cothîșel MC = Constantin Cothîșel, *Monografia comunei Certege și Istoria bisericii greco-orientale ortodoxe române din această comună*, Sibiu, Tiparul Tipografiei Archidieceșane, 1900.
- DA = *Dicționarul limbii române* [publicat de Academia Română, sub redacția lui Sextil Pușcariu], București, 1913–1949.
- DEX = *Dicționarul explicativ al limbii române*, [București], Editura Academiei Române, 1975.
- DFNFR = *Dicționar de frecvență a numelor de familie din România*, vol. I, A–B, redactor responsabil: prof. univ. dr. Teodor Oancă, Craiova, Editura Universitaria, 2003.
- DGDS = Ion Ionică, Maria Marin, Anca Marinescu, Iulia Mărgărit, Teofil Teaha. Coordonator: Maria Marin, *Dicționarul graiurilor dacoromâne sudice*, I–III, București, Editura Academiei Române, 2009–2011.
- Dict. entop. = *Dicționarul entopic al limbii române*, de Gheorghe Bolocan, Elena Șodolescu Silvestru, Iustina Burci, Ion Toma, volumul I (A–M), volumul II (N–Z), Craiova, Editura Universitaria, 2009, 2010.
- DLR = *Dicționarul limbii române*, serie nouă [publicat de Academia Română], tomul VI [M], București, 1965 ș. u.

- DMR = *Dicționar maghiar-român*, Academia Română, Institutul de Lingvistică și Istorie Literară „Sextil Pușcariu”, vol. I: *Literele A–J*, 2010; vol. II: *Literele K–ZS*, 2011, București, Editura Academiei Române.
- DNFR = Iorgu Iordan, *Dicționar al numelor de familie românești*, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1983.
- DOR = N. A. Constantinescu, *Dicționar onomastic românesc*, București, Editura Academiei Române, 1963.
- Drăganu Rom. = Nicolae Drăganu, *Românii în veacurile IX–XIV pe baza toponimiei și a onomasticeii*, București, Monitorul Oficial și Imprimeriile Statului. Imprimeria Națională, 1933 [Academia Română. „Studii și cercetări” XXI].
- DTRO = *Dicționarul toponimic al României. Oltenia*, I–VI, sub redacția prof. univ. dr. Gheorghe Bolocan, Craiova, Editura Universitaria, 1993–2006.
- Dumitraș SG = Ioan Dumitraș, *Satul Geamăna de acum o jumătate de secol*, în AMLupșa III 26–170.
- Fercsik-Raátz KE = Fercsik Erzsébet–Raátz Judit, *Keresztnevek enciklopédiája. A leggyakoribb női és férfinevek*, Budapest, Tinta Könyvkiadó, 2009.
- Fleischer DP = Wolfgang Fleischer, *Die deutschen Personennamen. Geschichte, Bildung und Bedeutung*. Zweite, durchgesehene und ergänzte Auflage, Berlin, Akademie-Verlag, 1968.
- Frățilă *Contribuții* = Vasile Frățilă, *Contribuții lingvistice*, Timișoara, Editura de Vest, 1993.
- Frâncu–Candrea M = Teofil Frâncu și George Candrea, *Românii din Munții Apuseni (Moșii)*, București, Tipografia modernă Gr. Luis, 1888.
- Ghinea LRD = Eliza Ghinea, Dan Ghinea, *Localitățile din România. Dicționar*, București, Editura Enciclopedică, 2000.
- Goia TCL = Maria Goia, *Toponimia comunei Lupșa*, în AMLupșa I 275–353.
- Harda MBA = Vasile Harda, *Monografia comunei Baia de Arieș – Alba*, Cluj-Napoca, 1995.
- Homorodean SLT = Mircea Homorodean, *Vechea vatră a Sarmizegetusei în lumina toponimiei*, Cluj-Napoca, Editura Dacia, 1980.
- Ianc MIA = Elena Victoria Ianc, *Mușca de ieri și de azi*, în AMLupșa III 422–426.
- Ilčev = Stefan Ilčev, *Rečnik na ličnite i familni imena u bălgarite*, Sofija, 1969.
- Iordan TR = Iorgu Iordan, *Toponimia românească*, [București], Editura Academiei Române, 1963.
- Kázmér RMCsSz = Kázmér Miklós, *Régi magyar családnevek szótára XIV–XVII. század*, Budapest, Magyar Nyelvtudományi Társaság, 1993.
- Király *Contacte* = Király Francisc, *Contacte lingvistice. Adaptarea fonetică a împrumuturilor românești de origine maghiară*, Timișoara, Editura Facla, 1990.
- Kniezsa KMH = Kniezsa István, *Kelet-Magyarország helynevei*, Budapest, Lucidus Kiadó, 2001.
- LATB = *Lista oficială a abonaților telefonici București și Județul Ilfov* 1998.
- Loșonți CIE = Dumitru Loșonți, *Certitudini și ipoteze etimologice*, București, Editura Academiei Române, 2007.
- Loșonți SSE = Dumitru Loșonți, *Soluții și sugestii etimologice*, București, Editura Univers Enciclopedic, 2001.
- Loșonți TRFR = Dumitru Loșonți, *Toponime românești care descriu forme de relief*, Cluj-Napoca, Editura Clusium, 2000.
- Loșonți–Vlad VH = Dumitru Loșonți și Sabin Vlad, *Tezaurul toponimic al României. Transilvania (TTRT). Valea Hășdății*, București, Editura Academiei Române, 2006.
- Loșonți–Vlad VI = Dumitru Loșonți și Sabin Vlad, *Tezaurul toponimic al României. Transilvania (TTRT). Valea Ierii*, București, Editura Academiei Române, 2010.
- LRg I = *Lexic regional*, I, București, Editura Academiei Române, 1960.
- MDA = *Micul dicționar academic*, I–IV, București, Editura Univers Enciclopedic, 2001–2003.
- MEO = Christian Ionescu, *Mică enciclopedie onomastică*, București, Editura Enciclopedică Română, 1975.
- Mihinda SFG = Mihaela Mihinda, *Comuna Lupșa. Studiu fizico-geografic*, în AMLupșa III 216–266.
- Minea ICA = Ilie Minea, *Din istoria unui cnezat ardelean*, în „Cercetări istorice”, Iași, X–XII, 1934–1936, nr. 1, p. 3–61.
- Murádin EMCs = Murádin László, *Erdélyi magyar családnevek*, Nagyvárad, Europrint Könyvkiadó, 2005.

- NFM = Ștefan Vișovan, Mircea Farcaș, Sorin Mihai Frânc, Sorin S. Vișovan, Maria Vișovan, Simona Farcaș, *Dicționar de frecvență a numelor de familie din Maramureș*, Baia Mare, Editura Universității de Nord, 2008.
- PAAB = *Cartea de telefon Pagini albe Alba* 2005–2006.
- PABN = *Cartea de telefon Pagini albe Bistrița-Năsăud* 2009–2010.
- PABV = *Cartea de telefon Pagini albe Brașov* 2009–2010.
- PACJ = *Cartea de telefon Pagini albe Cluj* 2004–2005.
- PAIS = *Pagini aurii Iași* 2001–2002.
- PASB = *Cartea de telefon Pagini albe Sibiu* 2005–2006.
- Pascu Suf. = Dr. G. Pascu, *Sufixele românești*, București, Edițiunea Academiei Române, 1916.
- PATM = *Cartea de telefon Pagini albe Timiș* 2007–2008.
- Pătruț Nume = Ioan Pătruț, *Nume de persoane și nume de locuri românești*, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1984.
- Pătruț OR = Ioan Pătruț, *Onomastică românească*, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1980.
- Pătruț SOR = Ioan Pătruț, *Studii de onomastică românească*, Cluj-Napoca, Editura Clusium, 2005.
- Petrovici SDT = Emil Petrovici, *Studii de dialectologie și toponimie*, București, Editura Academiei Române, 1970.
- Petrovici Ursoi = E. Petrovici, *Ursoi, Orsoaie, Ursoaie = Usoi, Osoi, Osoie, Osoaie, Usoaie 'ubac'*, în „Revue roumaine de linguistique”, XIII, 1968, nr. 5, p. 481–483.
- Popa NTA = Emil Popa, *Glosarul numelor topice din bazinul Abrudului*, în Popa *Un dascăl* 148–370.
- Popa *Un dascăl* = Ioan-Nicolae Popa, *Un dascăl de „românie” în Țara Moșilor. Profesorul Emil Popa*, Cluj-Napoca, Editura Curs, 2020.
- Popa VO = Ioan-Nicolae Popa, *Viața unui om – istoria unui muzeu*, Cluj-Napoca, Editura Curs, 2019.
- Popa Vorbe = Ioan-Nicolae Popa, *Vorbe: și bune, și grele, din țărână și din stele. Glosar și comentarii asupra graiului din satul Mușca, de pe Valea Arieșului*, Cluj-Napoca, Editura Curs, 2021.
- Porucic L = T. Porucic, *Lexiconul termenilor entopici din limba română în Basarabia*, Chișinău, Tipografia Eparhială Cartea Românească, 1931.
- Prața ÎSG = Nicolae Prața, *Însemnări despre satul Geamăna*, în AMLupșa III 171–186.
- Prodan IDBA = D. Prodan, *Iobăgia în domeniul Băii de Arieș la 1770*, Cluj, Tipografia „Cartea Românească”, 1948.
- Prodan RH I, II = D. Prodan, *Răscala lui Horea*, I, II, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1979.
- Reguș NF = Aspazia Reguș, Corneliu Reguș, *Nume de femei în vechi acte istorice (sec. XIV–XVI)*, București, Editura Mustang, 1999.
- Roșca *Aurăritul* = Laurențiu Roșca, *Aurăritul – ocupație și șansă complementară de venituri*, în AMLupșa III 444–446.
- Roșca *Cadrul* = Laurențiu P. Roșca, *Cadrul natural, demografic și economic*, în AMLupșa I 125–190.
- Suciu I, II = Coriolan Suciu, *Dicționar istoric al localităților din Transilvania*, I, II, [București], Editura Academiei Române, 1967–1968.
- SzTA = Szabó T. Attila, *Torda-Aranyos megye, kéziratok gyűjtéséből közzéteszi Hajdú Mihály, Buboly Magdolna és Sebestyén Zsolt*. Budapest, Magyar Nyelvtudományi Társaság, 2004.
- Todoran *Contribuții* = Romulus Todoran, *Contribuții la studierea limbii române*, Cluj-Napoca, Editura Clusium, 1998.
- Tomici DSR = Mile Tomici, *Dicționar sârb-român*, I–III, Timișoara, 1998–1999.
- Tomici-Andronache OD = Mile Tomici, Persida Andronache, *Onomasticon dobrogean. Nume de familie*, București, Editura Stephanus, 2005.
- TTRT-Sălaj = *Tezaurul toponimic al României. Transilvania (TTRT). Județul Sălaj*, redactori: Eugen Pavel, Augustin Pop, Ion Roșianu, Gabriel Vasiliu, colaboratori: Dumitru Loșonți și Ileana Neiescu, București, Editura Academiei Române, 2006.
- Vasii LSO = Ioan Vasii, *Lupșa – leagăn de spiritualitate ortodoxă în Țara Moșilor*, în AMLupșa III 187–215.
- Viciu Gl = Alexiu Viciu, *Glosar de cuvinte dialectale din graiul viu al poporului român din Ardeal. Adunate și explicate de...*, București, Inst. de Arte Grafice Carol Göbl, 1906 (extras din „Analele Academiei Române”. Seria II. Tom. XXIX. Memoriile Secțiunii literare).

- Vlad DTL = Sabin Vlad, *Din toponimia comunei Lupșa (jud. Alba)*, în CL, XX, 1975, nr. 2, p. 153–161.
- Vlad LIT = Ioan Vlad Cneazul, *Lupșa și ispita turismului. Prezentare, promovare, provocare*, Brașov, Editura Pastel, 2021.
- Vlad LLD = Sabin Vlad, *Lupșa în lumina toponimiei și a documentelor medievale*, în AMLupșa II 479–483.
- Weigand Orts. = Gustav Weigand, *Ortsnamen im Ompoly- und Aranyos-Gebiet*, în „Balkan-Archiv”, I, Leipzig, 1925, p. 1–42.

ALTE ABREVIERI

AB	= județul Alba
adj.	= adjectiv
adv.	= adverb
antrop.	= antroponim
At.	= atestări istorice
bg.	= bulgar(ă)
BN	= județul Bistrița-Năsăud
cf.	= confer
CJ	= județul Cluj
com.	= comuna (unitate administrativă)
dim.	= diminutiv(al)
ex.	= exemplu
fem.	= feminin
fig.	= figurat
G.	= cazul genitiv
germ.	= german(ă)
h.	= harta
HD	= județul Hunedoara
hip.	= hipocristic
inf.	= informator(i)
magh.	= maghiar(ă)
MN	= material necartografiat
N.	= cazul nominativ
n. b.	= nume de bărbat
neart.	= nearticulat
n. f.	= nume de femeie
n. fam.	= nume de familie
n. grup	= nume de grup
n. pers.	= nume de persoană
n. top.	= nume topic
nr.	= număr
num.	= numeral
or.	= oraș
p.	= pagina
pl.	= plural
pop.	= popular
por.	= poreclă
pren.	= prenume
prep.	= prepoziție
pș.	= planșa
rom.	= românescul, românește
sb.	= sârb
sec.	= secol
sg.	= singular

sl.	= slav
sprn.	= supranume
subst.	= substantiv
suf.	= sufix
s.v.	= sub voce
top.	= topic, toponim
ucr.	= ucrainean
ung.	= ungurescul, ungurește
v.	= vezi
var.	= variantă (variante)

DICȚIONARUL NUMELOR TOPICE

A

ACĂȚII II sau **Acății Lábii** I pădure de salcâmi (Valea Lupșii). – *Lába*, n. pers. ce a existat în localitate (*a Labii*). Se întâlnește și ca n. fam. (DNFR, PACJ 155). La 1770 exista ca n. fam. în Baia de Arieș, localitate apropiată (*Lába Gyorgye*: Prodan IDBA 117).

– Din *acăț* (pl. *acății*) ‘salcâm’.

ACĂȚII LÁBII v. *Acății*.

ACĂȚII MORDÉȘTILO „o fost arător și fânaț” I (Lunca, com. Poșaga). – Din n. grup *mordéști* [mordéštʰ] < *Mórda*, n. fam. existent în localitate.

ADĂPĂTORILE II, [*] Dealu Muntelui sau **Adăpătorile Bolbórii** I Gănești, II Dealu Muntelui, I Nămaș izvor puternic, „erau adăpători; e țărău rece și acuma” I Gănești, „o fântână foarte mare în vale” I Nămaș (Gănești). – *Bolborea*, n. fam. (DNFR, DFNFR).

ADĂPĂTORILE BOLBÓRII v. *Adăpătorile*.

AFINÎȘU fânaț și pădure în Fundoaia (Mușca). – Din *afiniș*.

AFINÎȘU I sau **Dâmbu Afinișului** II „este afiniș” I (Brăzești).

AFINÎȘU BUJÓRULUI „e on afiniș” II (Poșaga de Sus). – *Vezi Bujoru*.

AFINÎȘU MĂLÁIULUI „afiniș pe Dealu Mălăiului” II (Poșaga de Sus). – *Mălái*, n. fam. existent în localitate.

ÁGRELE „se zice că aici o fost satul; loc bun, este și oblu” I, „platou frumușel” II (Ocoliș). At.: 1751 *Lá Agré, Lá Egre, Lá Agre* (SzTA 9).

– Din *ágru* (pl. *ágre*) ‘ogor’. Despre „soarta” acestui cuvânt, vezi Frățilă *Contribuții* 206–218.

ÁIERE v. *Aieri*.

ÁIERI [ájeri] (neart.) II–IV Peste Valea Bistrii sau **Áiere** (neart.) II Valea Bistrii „teren între păduri și coastă mare” III Peste Valea Bistrii, „e o pantă ca acoperișul căsii” IV Peste Valea Bistrii, „loc cu pășunat, pădure; pantă mai mare” II Valea Bistrii (Peste Valea Bistrii).

ALBÉȘTH „poiană mai dreaptă” I, „loc lângă Părau Albului” II (Lunca Largă).

V. și *Dubele Albeștilor, Fântâna Albeștilor, Honcile Albeștilor, Părau Albeștilor*.

– Din n. grup *albéști* < *Álbu*, n. fam. frecvent în zonă sau por. *Álbu*.

ALBÍNA „vârv, stâncă ascuțită” IV (Săgagea).

– Din *albină*. Cf. și n. fam. *Albina* (DFNFR).

ALBOTÍNU [albotínu] „o culme de deal; e continuarea Dealului Beliorii” II, „vârv” [*] (Lunca Largă). At.: 1751 *In Álbotyin* (SzTA 46).

– Din *Albotin*, n. fam. (DNFR), sau adj. *albotín* ‘albicios’ (MDA).

ALEȘCÚIU [aleščúju] „loc de grâu, fânaț, pășune; doștină” I, „deal mare” II Poșaga de Sus, pădure cu preluci pe deal (Poșaga de Sus).

V. și *Colțu lui Aleșcui, Dealu Aleșcuiului, Groapa Aleșcuiului, Groapa lui Aleșcui, Vârvu Aleșcuiului*.

– *Aleščúi*, probabil n. pers.

ALEXĂNDRÉȘTH I sau **Alisăndréștii** II teren undulat, arabil și fânaț (Valea Caselor).

V. și *La Fântână la Alisăndrești, Părau Alisăndreștilor*.

– Din n. grup *alexăndréști/alisăndréști* < *Alexandru*/(pop.) *Alisandru* (cf. Ionu lui *Alisandru* II), pren.

ALISĂNDRÉȘTH v. *Alexăndreștii*.

ALSÓ-OKLOS v. *Ocoliş*.

ALSÓPODSÁGA v. *Poşaga de Jos*.

ALSÓSZOLCSVA v. *Sălciua de Jos*.

ALUNÉII v. *Aluneiu*.

ALUNÉIU I, [*] sau **Alunéii** [**] fânaţ (Muşca). At.: 1909 *Alunei* (Popa Vorbe 162).

V. şi *Pădurea Aluneilor, Pădurea Aluneihului, Troaca Aluneihului*.

– Din *alunél* (pl. *alunéi*), dim. al lui *alún*. Forma de sg. *Alunéiu* a rezultat prin acordarea la sg. cu obiectul denumit (loc). Cf. *Frăsâneiul, Păltineiul, Bucureştiul, Focşaniul* etc. „... sensul acestor nume este de singular; noţiunea ‘oraş’, ‘sat’ etc. trezeşte în noi ideea «singularului»” (Iordan TR 379).

ALUNÉTELE deal (Cioara de Sus).

– Din *alunét* (pl. *alunéte*) sau *alunéte* < *alun* + suf. -ete.

ALUNIŞU „pantă de munte”: Buza Br. 22, „au fost mulţi aluni” [*] (Brăzeşti).

V. şi *Coasta Alunişului, Dâmbu Alunişului, Pârău Alunişului, Trouaşa Alunişului*.

– Din *aluniş*.

ÁMBRU păşune; „acolo erau căsi” I, „loc cu denivelări” V (Baia de Arieş). At.: 1770 *La Ambru* (Prodan IDBA 83).

V. *Colţu Ambrului, Curu Ambrului, Dealu Ambrului, Fundu Ambrului, Valea Ambrului*.

– *Ambru*, n. pers. (DOR 8, DNFR, DFNFR), existent şi în judeţ (vezi PAAB 43).

AMBRÚŞCA „poiană între păduri; fânaţ, pomărie” I, „prelucă şi pădure; acolo o fost cândva două-trei familii” II (Sartăş). At.: 1770 „pene *Lá Ambruska*” (Prodan IDBA 100).

– Din *Ambrúščă*, un derivat, cu suf. -uščă, de la *Ambru* (vezi supra). Cf. *Anuşca* < *Ana, Pătruşcă* < *Pătru* (Pascu Suf. 344).

ANCĂIEŞTII grup de case I (Lipaia).

– Din n. grup *ancăieşti* < *Ancău*, n. fam. existent în zonă. În AB, numele e purtat de 169 de persoane (vezi DFNFR).

ANDÓLEA sau **Andólea Máre** poieniţă, hoancă (Tomuşesti).

V. şi *Hoanca Andolii*.

– Din *andóle* ‘adâncitură în formă de albie, groapă, văgăună pe coasta unui deal sau munte’ (Loşonţi TRFR 118).

ANDÓLEA MÁRE v. *Andolea*.

ANDREŞEŞTII [andreşeşt’i] grup de case I (Boteşti).

V. şi *În Deal la Andreşesti, La Andreşesti*.

– Din n. grup *andreşeşti* < *Andrés*, n. fam. existent în localitate.

ANDREŞOÁIA fânaţ III (Valea Bistriei).

– Din *La Andreşoáia* < sprn. *Andreşoáia* < *Andrés*, n. fam. existent în comună.

ANTIÓCU [ant’ócu] deal ascuţit, o culme între Găneşti şi Gârde (Găneşti, Gârde).

V. şi *Drumu Anticului, Zada din Antioc*.

– Din *Antióc*, probabil n. pers. Cf. *Antioch* (DFNFR).

AOÁŞELE [aúášăle] „pășune, fânaţ şi puţine tufişuri” I (Muşca). At.: 1909 *Oásé* (Popa Vorbe 162).

– Din *aoáš* (pl. *aoáşe*) ‘loc defrişat, curătură’ (< magh. *avas* ‘idem’).

ÁPA CEA RÉCE izvor, fântână în pădure (Vinţa). – Din adj. *réce*.

V. şi *Piatra cu Apă*.

– Din *ápă*.

ÁPA PÓRCILOR „e în pădurea de brad” I (Geamăna). – Din *porc* (pl. *porci*).

ÁPA RÉCE fântână cu „apă bună de tăt” I (Valea Lupşii).

ARANYOSBÁNYA v. *Baia de Arieş*.

ARANYOSLONKA v. *Lunca*.

ARANYOSRONK v. *Runc*.

ÁRIA CIOÁII [árija cõji] „o fost o poiană; s-o împădurit; e lângă Valea Corţeştilor” II (Orăşti). – Vezi *La Cioaia*.

V. şi *La Arie, Pârău-i Arie*.

– Din *árie* ‘loc şes pe deal sau pe munte; terasă, platou’ (vezi Loşonţi TRFR 189) sau ‘loc unde se îmblătea grăul’.

ĂRIA CRĂMBII „o fost înainte arabil; se îmblătea grâu cu îmblăceii” [*], „se zice că acolo făcea stog de grâu și îl îmblătea” II (Sub Piatră). – *Crâmba*, n. fam. existent în localitate.
– Din *árie* ‘loc unde se îmblătea grâu’.

ĂRIA LUI BOȚOC [ária li boțóc] „on pic de șes” I, „o fost on teren de grâu; acolo o fost sură și avea arie, îmblătea grâu” II (Mănăstire).
– *Boțoc*, por. Se întâlnește și ca n. fam. (vezi DFNFR). În Câmpeni, există var. *Boțog*.

ARIEȘU râu ce străbate Munții Apuseni, vărsându-se în Mureș.

V. și *Baia de Arieș*, *Lunca Arieșului*.

– Este o numire oficială, cunoscută în toată țara, adaptată din top. magh. *Aranyos* < magh. *aranyos* „de aur, care conține aur” (Drăganu Rom. 484), numire care nu apare nici măcar o dată în toponimia populară. Numele popular este *Râu*.

ARÍNA fânaț; „era și arabil; acum a l-o umplut pădurea” I, „e o muche de deal” V, „coastă, nu-i multă arină acolo” VI (Baia de Arieș). At.: 1770 *Lá Ariná* (Prodan IDBA 82, 83).

V. și *Colțu cu Arină*, *Vârvu Arinii*.

– Din *arină* ‘nisip’.

ARINÉNI [arinéni] grup de case (Brăzești).

– Din n. grup *arinéni* < n. top. *Arina* sau *Arinii* (neatestat de noi în localitate).

ARÍNII „pădure” I (Mihoești).

V. și *La Arin*, *Colțu Arinilor*, *Supt Arini*.

– Din *arín* (pl. *aríni*).

ARÍNII „partea de jos a satului, în dreapta Arieșului” IV (Muncelu).

ARÍNII „pădure de arini și preluci, loc cositor” II (Sălciua).

ARÍNII „sânt arini destui” [*] (Valea Lupșii).

ARÍNII CEI MARI „îs arini mulți” I (Mușca). – Din adj. *măre* (pl. *marí*).

ARÍNII ȘÚLII „fânaț pântre arini” I (Mușca). – *Șulea*, n. pers. ce a existat în localitate (vezi Popa Vorbe 179). E și n. fam. (DNFR; PAAB 132, 211; PACJ 260).

ARIȘENÉȘTII [arișenéști] „loc pe deal; îs căsi părăsite, averea arișeneștilor” II (Dric).

– Din n. grup *arișenéști* < *Arișán* < *Arieșán*, n. fam. existent în localitate.

ARIȘOÁRELE [arișórele] „platău, poiană” II, „prelucă faină, fânaț; e tot în pantă” IV (Muncelu).

V. și *Hoanca Arișoarelor*.

– Probabil o formă contrasă din **Arișoáre* [*arișóre] < **arișoáră* (pl. *arișoáre*), un diminutiv, cu suf. *-ișor*, *-ișoară*, de la *arie*.

ARONEÁSA [aronása] „vârv mai înalt” I, „pădure” III (Sălciua de Sus).

V. și *Dunga Aronesii*.

– Din adj. fem. *aronésă* ‘care aparține lui Aron’ sau din sprn. *Aroneása* ‘soția lui Aron’ < *Arón*, n. fam. existent în localitate, + suf. *-easă*.

ARONÉȘTI sat în com. Bistra AB. At.: 1956 *Aronești* cătun al satului Bistra (Suciu I 45).

V. și *Părău Aroneștilor*.

– Din n. grup *aronéști* < *Arón*, n. fam. existent în localitate.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 9 locuitori.

ARSÚRA a fost cândva pădure (Geamăna).

V. și *Calea Arsurii*.

– Din *arsúră* (pl. *ársúri*) ‘loc unde a ars pădurea’.

ARSÚRA „acolo o ars pădurea” II (Lipaia).

ARSÚRA „deal cu pădure de pin, fag și carpen” II (Lupșa).

ARSÚRA „coastă cu fânaț” I (Valea Lupșii).

ARSÚRA „o ars pădurea când eram copil” IV (Valea Șesii).

ARSÚRILE „pădure și păraie; o fost ceva pădure și o ars” I (Brăzești). At.: 1770 *Arszurilé* (Prodan IDBA 102).

V. și *Dâmbu Arsurilor*, *Groapa Arsurilor*, *Părău Arsurilor*.

ARSÚRILE „teren fâțiș [= în fața soarelui]” II Dealu Muntelui, „e coastă cu fânaț, o fost arabil” I Gănești (Gănești).

– Din *arsúră* (pl. *ársúri*) ‘teren ars de soare’ sau ‘loc unde a ars pădurea’.

ARSÚRILE „fânaț și ceva aluni și mesteceni; o fi ars pădurea” I Lunca Largă, „o fost pășune” I Runc (Lunca Largă, Runc). At.: 1765 *Intre Arsur*, 1824 *Lá Ársur* (SzTA 47).

– Din *arsúră* (pl. *ársúri*) ‘loc unde a ars pădurea’.

ARSÚRILE „o fi arsă pădurea” I, „fânaț și tufe, carpini; este și pădure” II (Sartăș).

ARSÚRILE „loc ars de soare, secetos; față” II, „loc sărac, cam ars, de față, l-o umplut pădurea” III Sălciua, „zonă expusă la soare, se uscă iarba când îi foarte cald” I Valea Largă (Sălciua, Valea Largă).

– Din *arsură* (pl. *arsuri*) ‘teren ars de soare’.

ARSÚRILE „pășunat” I (Vința).

– Din *arsură* (pl. *arsuri*) ‘loc unde a ars pădurea’.

ARȘIȚA „vârv de dălmă ascuțit” II (Lunca, com. Poșaga).

V. și *Dealul Arșiții, Părau Arșiții, Vârvu Arșiții, Vârvu-i Arșițe*.

– Din *arșiță* (pl. *arșițe*) ‘versant însoțit (de deal sau de munte)’.

ARȘIȚA „loc costos, în fața soarelui” I, „loc bun” II, fânaț și teren arabil (Poșaga de Jos).

ARȘIȚA I, II sau **Arșița Mănăștilor** I, II „fânaț și pădure; coastă; o fost pădure, o fi ars; are expunere sudică; aici o avut mănăstii un grajd” I, „loc mai de față” II (Vidolm). – Din n. grup *mănăști* < *Man*, n. fam. existent în localitate.

ARȘIȚA MĂNĂȘTILOR v. *Arșița*.

ĂȘCHIILE [ăștiile] „poate o cioplit lemne” I, „o fi fost așchii” II (Brăzești).

– Din *ășchie* (pl. *ășchii*).

AVRĂMÉSELE „loc honcos, ca on jgheab” II (Poiana).

– Poate fi vorba de 1) pl. toponimic al lui *Avrămeasă*, care provine din adj. fem. *avrămeasă* ‘care aparține lui Avram’ sau din sprn. *Avrămeasa* ‘soția lui Avram’, un derivat, cu suf. *-easă*, de la *Avram*, n. fam. despre care informatorii afirmă că „a fost aici”, ori 2) *avrămeasă*, numele uneia din plantele *Ajuga laxmanni*, *Gratiola officinalis*.

B

BÁBINE v. *Babinea*.

BÁBINEA [bábiňa] II Sub Piatră sau **Bábine** [bábiŋe] (neart.) II Sălciua, I, II Sub Piatră „o coastă rea; este și rât și miriști arătoare” II Sălciua, „on țuculeu fain, înalt” I, „on dâmb” II Sub Piatră (Sub Piatră).

BÁBIȚILE [bábdîȣile] „pădure de brad” I, „teren cu pădure pe o pantă” II (Brăzești).

– Din *bábiță* ‘piatră de var’ (Viciu Gl). Nouă ne-a fost definit „piatră care se sfarmă. Cu aceasta se frecau donițele, ciuberele, căzile” IV (Bistra).

BÁCIU [bášu] I, II sau **Várvu Báciului** II „coastă, pășune și plantație de pini” I, „vârv” II (Ocoliş).

V. și *Părău Baciului, Su Baci*.

– Din n. fam. *Báciu*, existent în zonă, sau din *baci*.

BÁFNA v. *Bavna*.

BÁIA „acolo o fost o baie mare”: Bercea Nume 43 (Vidolm).

V. și *Colțu Băii, Dealu Băii, Gura Băii, La Baie, Piatra Băii, Râpa Băii, Țarina Băii, Valea Băii, Vatra Băii, Vârvu Băii*.

– Din *báie* (pl. *băi*) ‘mină’.

BÁIA ÁLBĂ „o fost ceva mină acolo” I (Vidolm). – Din adj. *alb*, -ă.

BÁIA CÍRULUI „mină lângă drum” I (Valea Lupșii). Vezi foto în AMLupșa III 497. – Cir, n. fam. existent în localitate.

BÁIA DE ARIEȘ, ung. *Aranyosbánya, Offenbánya*, germ. *Offenburg*, pop. *Ófenbaia*, oraș în județul Alba, format din localitatea componentă Baia de Arieș (reședința) și din satele Brăzești, Cioara de Sus, Muncelu, Sartăș și Simulești. At.: 1325 *civitas Ovounberg* seu *Aranyosbanya, civitas regalis Onumberg*, 1334 *sacerdos de Monte*

Fornacis, 1337 *Offenbanya*, 1366 *montana <regis> Onemperg*, 1391 *Wmberg* seu *Aranyas Banya*, 1427 *civitas Aranyas Banya sive Onembanya, Offon Banya*, 1437 *Offonbanya, Aranyasbanya*, 1438 *Offenbania*, 1441 *oppidum Aran Banya*, 1443 *Ophen Bania*, 1446 *Ophenbanya*, 1476 *civitas Offembanya*, 1486 *Offonbanya, Offombanya*, 1491 *tricesime de Offebania*, 1526 *Offenbánya*, 1733 *Also Bánijá*, 1750 *Baiedyedsosz*, 1760–1762 *Alsó Offenbánya*, 1805 *Offen Bánya Mettallurgorum, Offen Bánya Ordinariorum*, 1839 *Aranyos-Bánya, Kupetz-Bánya*, 1850 *Offenbaja*, 1854 *Offenbánya, Offenburg, Ofenbaia*, 1913 *Aranyosbánya* (Suciu I 52). – Vezi *Arieșu*.

– *Ófenbaia* provine din magh. *Offenbánya* < germ. *Offen* ‘cuptor pentru topirea minereului’ + *bánya* ‘mină’ (cf. Knieszsa KMH 175). *Baia de Arieș* este numire dată de oficialitățile românești, după 1918.

La recensământul din 20 X 2011, localitatea avea 2057 de locuitori, fără satele aparținătoare și 3461 de locuitori, cu satele aparținătoare.

BÁIA HÚLPÍI „o fost o mică galerie cândva; s-o surpat, e pe Valea Caselor” I (Lupșa). – Din *Húlpe(a)*, n. pers. ce a existat în localitate (cf. *Hulpe, Hulpea*, n. fam.: DNFR, PAAB 87, PACJ 138).

BÁIA PÓPII „a fost o baie” II (Baia de Arieș). – Din *pópă* sau *Pópa*, n. fam. existent în localitate.

BÁIA RÉLII [bája rěli] „gură de mină” I, „mină exploatată de romani”: Andrieș LRL 275 (Hădărău). – *Rélea*, n. fam. existent în localitate.

BÁIA RÓȘIE „acolo o exploatat romanii la suprafață; fânaș și pădure” I, „sânt săpături multe” II, „sânt un fel de gropi” VI (Baia de Arieș). – Din adj. *róșu, rőșie*.

V. și *Calea Băii Roșie, Calea Băii Roșii, Fața Băii Roșie*.

BĂIE LA BLÂNDĂ v. *La Blânda*.

BĂLĂMIREĂSA [bălămîrîeasă] I Bălești, IV Bistra, I Poiana sau **Bălomireăsa** I Poiana „munte mare, pădure” I Poiana, „on loc pe su poala muntelui” I Bălești (Bistra).

– Din adj. fem. *balomireasă* ‘care aparține lui Balomir’ sau din sprn. *Balomireăsa* ‘soția lui Balomir’, un derivat, cu suf. *-easă*, de la n. pers. *Balomir* (vezi DNFR, DFNFR).

BĂLDA „platformă, fânaț în hotar cu Ocolișul” I Lunca, com. Poșaga, „arător, plantație de acăț și pin; coastă” I Ocoliș (Lunca, com. Poșaga; Ocoliș).

BĂLTA „acolo stă apa, baltă” III (Lipaia).

V. și *La Baltă*.

– Din *băltă* (pl. *bălți*).

BĂLTA CLEÁNULUI baltă în Arieș (Lupșa). – Vezi *La Cleanu*.

BĂLTA CRĂCIÚNII „apă adâncă și mai lină” I, „baltă în Râu [= Arieș]” II (Valea Lupșii). – *Crăciúna*, pren. ce a existat în localitate. Printre familiile din Valea Lupșii care au plecat în 1890 în Dobrogea se numără „Măcăiețiu Vasile și soția sa *Crăciuna Bumb*” (vezi Andrieș ICL 101).

BĂLTA CÚTII loc cu apă mai adâncă în Arieș (Lupșa). Vezi fotografia ei în AMLupșa III 508). – *Cútea*, n. fam. existent în localitate.

BĂLTA FLURÍII I sau **Bălta-i Fluríe** II „loc cu apă adâncă, mai lină, în Râu [= Arieș]” I, „e la Gura Văii” II (Valea Lupșii). – *Fluría*, pren.

BĂLTA GROHOTĂRULUI „loc cu apă adâncă și mai lină în Râu” I (Valea Lupșii). – Vezi *La Grohotar*.

BĂLTA-I FLURÍE v. *Balta Fluriii*.

BĂLTA MĂRGĂII loc cu apă adâncă (3–4 m) în Arieș, sub Colțu Mărgăii. Vezi fotografia ei în AMLupșa III 507. „Aici au ascuns în Primul Război Mondial clopotul bisericii din centrul Lupșei”: Sabin Andrieș, *Lupșa – singura comună din lume cu treisprezece biserici*, în AMLupșa III 322 (Lupșa, Valea Lupșii) – Vezi *Mărgaia*.

BĂLTA MĂRGĂIȚII loc cu apă mai adâncă în Arieș, „1,2 m adâncime”: Andreș SDM 202 (Mărgaia). – Vezi *Mărgăița*.

BĂLTA [tîtîrîgulu] „baltă în Arieș; e o apă mai lină și mai adâncă” [*] (Lunca, com. Poșaga). – Vezi [tîtîrîgu].

BĂLU MĂRE „e o poiană, fânaț” I, „o fost prelucă mai mare” III (Brăzești). – Din adj. *măre*.

V. și *Părău Balului, Tinile Balului*.

– Din n. fam. *Bal*, întâlnit în AB la 18 persoane, *Balu*, întâlnit la 32 de persoane (vezi DFNFR).

BĂLU MIC „poiană mare” I, „o fost teren de coasă, acuma-i cu pădure” II (Brăzești). – Din adj. *mic*.

BĂTCA „șes, pantă lină, are pe margini pădure” IV (Peste Valea Bistriei).

– Cf. n. fam. *Batca, Batka* (vezi DFNFR).

BĂVNA I, III sau **Báfna** II „groapă cu niște tăuri; acolo se scaldă bivoli” I (Poșaga de Jos).

V. și *Părău Bavnii*.

– Din **bávnă*, **báfnă*, var. a lui *báhnă* ‘loc mlăștinos, băltos (pe care crește papură sau stuf)’.

BĂBĂLÚDE v. *Băbăludea*.

BĂBĂLÚDEA [băbălúda] II sau **Băbălúde** (neart.) I, II „o coastă, e mai mult pădure” I, „teren cu căsi; e și stâncă, căturali [= huceag] și fânaț” II (Sartăș).

BĂCÉȘTII parte de sat (Valea Largă).

– Din n. grup *băcêști* < *Băciu*, n. fam. existent în localitate.

BĂIÁȘU „fânaț, pădure și arător” I, „trouăș mare” II (Vidolm).

V. și *Colțu Băiașului, Izvoru Băiașului, Părău Băiașului*.

– Din n. fam. *Băiăș*, existent în zonă. Vezi și PACJ 45, 50.

BĂILE „s-o așezat acolo dealurile; o fost exploatare minieră” I (Baia de Arieș).

V. și *Părău Băilor, Vărvu Băilor*.

– Din *báie* (pl. *băi*) ‘mină’.

BĂILE „este o gaură, o mină” I Gănești, „acolo au fost cândva ceva săpături” I Nămaș (Gănești).

BĂILE „aici is numai gropi” II (Săgacea).

BĂILE „deal; o fost băi de fier” VII (Sălcuia).

BĂILE „o fost băi pe timpuri” I (Vința).

BĂILE ȘPANULUI „o fost exploatare primitivă, veche” I, „cândva s-o aurit manual pe acolo” II (Mănăstire). – *Șpan*, n. fam. existent în zonă.

BĂILE ÚNGURILOR „acolo o fost mine, s-o scos fier în timpul Austro-Ungariei” II (Poșaga de Sus). – *Din úngur* (pl. *únguri*).

BĂINZÁTU [băjinzátu] „teren agricol, loc de deal” I, „acolo au mutături, merg [oamenii din sat] cu vitele acolo vara, că au locuri” II (Bistra).

– Variantă a n. fam. *Baizat*, pentru care vezi DFNFR.

BĂIȚA „o fost galerie; pe ea o rămas on izvor” I, „e o gură de baie lângă Părau Cuții” II (Baia de Arieș).

– Din *băiță*, dim., cu suf. *-iță*, de la *baie* ‘mină’.

BĂLĂCIOÁIA [bălăcőja, bălășőja] „câmp deschis, pășune pe deal, culme” I, „teren întins, folositor, cu sălașe” II (Orăști).

V. și *Colțu-i Bălăcioaie, Doștina-i Bălăcioaie, Părau Bălăcioii*.

– Din sprn. *Bălăcioáia* < *Balaci, Bălaci*, n. fam. (DFNFR).

BĂLÉȘTI, sat în com. Bistra AB. At.: 1954 *Bălești* cătun al satului Bistra (Suciu I 63).

V. și *Crucea Băleștilor, Dealu Băleștilor, Drumu Băleștilor*.

– Din n. grup *băléști* < *Bálea*, n. fam. existent în comună.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 23 de locuitori.

BĂLÉȘTI-CÁTÚN, sat în com. Bistra AB. At.: 1956 *Bălești-Cătun* cătun al satului Bistra (Suciu I 63). – Din *cătún*.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 69 de locuitori.

BĂLȚILE poiană cu niște izvoare cu apă foarte bună (Poșaga de Sus).

– Din *báltă* (pl. *bălți*).

BĂNUȚEȘȚII „terenuri bune; deasupra pe deal îs și locuri arabile” IV Bistra (Hudricești).

– Din n. grup *bănuțéști* < *Bănuțu*, por. („*Bănuț* îi ciufală” I Hudricești. „Sânt familii de-a *Bănuțului*” IV Bistra).

BĂRA „poiană, pășunat” I, „teren de fânaș” II, „podină frumoasă” III (Brăzești).

V. și *Fundu Bării, Părau Bării*.

– Din n. fam. *Băra*, înregistrat în județ la 46 de persoane (vezi DFNFR).

BĂRÁCINILE [bărăciín, bărășiín] [sic!] „loc mai aplecat, nu stă apa pe el; e multă feregă în iarbă” I, „loc de cosit; mai sus îs trei fântâni” [*] (Runc).

– Din *bărăcină* (pl. *bărăcini*) ‘bărăciune, mlaștină’.

BĂRĂOILE [bărăuăjile] „loc cam prăpăstios” II (Ocoliș). At.: 1761/1803 „*La Bavaroaja* [!]”, *La Barovoaje* (SzTA 9).

V. și *Coasta Bărăoilor, Vărvu Bărăoilor*.

– Pluralul toponimic al lui *Bărăoáie* < sprn. *Bărăoáie* < *Barău, Bărau*, n. fam. (DNFR, DFNFR). Se pare că se referă la același loc ca *Bărăoia* din localitatea vecină, Ocolișel CJ (vezi Loșonți–Vlad VI 28).

BĂRÁCEA DIN DÁRMINÁ „o fântână mică” I (Valea Caselor). – Vezi *Dărmina*.

– Din *bărăce* (pl. *băráci*) ‘izvor, fântână rudimentară; baltă, mlaștină; pâraiaș’.

BĂRÁCILE „loc moinos, mlaștină” II (Poșaga de Sus).

V. și *La Băráci*.

BĂRBÉȘȚII parte de sat (Muncelu).

– Din n. grup *bărbéști* < *Barb*, n. fam. existent în localitate.

BĂRBOÁIA „loc mlăștinos; fânaș; o fost și o fântână acolo” I (Runc).

– Din sprn. *Bărboáia* < *Barb(u)*, n. fam. existent în zonă. În județ, are 793 de purtători (vezi DFNFR).

BĂJA „pantă lină” I, „loc mai larg, cu fânețe; o fost și arător” II (Ocoliș).

– Din n. fam. *Bâja*, existent și în județ (vezi DFNFR [ortografiat *Bîja*]).

BÂLTÓCU AL MĂRE „o fost apă adâncă în vale, în Cheie, unde se scăldau; acum l-o stricat apa, l-o umplut” I (Runc). – Din adj. *măre*.

– Din *bâltóc*, var. a lui *bâltóc*.

BÂRDEȘTI sat în com. Lupșa AB. At.: 1956 *Bârdești* cătun al satului Lupșa (Suciu I 82).

V. și *Dealul Bârdeștilor, Părau Bârdeștilor, Valea Bârdeștilor*.

– Din n. grup *bârdêști* < *Bârdea*, n. fam. existent în comună.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 5 locuitori.

BÂRGÓZ [bîrgóz, bîrguáz, bîrguóz] (neart.) „șes frumos, nimaș. Acolo era o cruce; se aduna satul la munte și se făcea joc” I (Mușca). At.: 1909 *Birgoz* (Popa Vorbe 162).

– Din n. fam. *Bârgoz*, cu 19 purtători în județ (vezi DFNFR). Cf. și *bârgoáză* ‘iarbă aspră, cu mult «părul lupului»’, cuvânt viu în graiul localității (vezi Popa Vorbe 57).

BÂRLA deal cu pășune (Muncelu, Sartăș, Valea Lupșii). At.: 1770 *Burla* (Prodan IDBA 94).

V. și *Cornu Bârliei, Părau di la Bârla, Șesu Bârliei, Vârvu Bârliei*.

– Din n. fam. *Bârla*, existent în zonă. În județ, are 231 de purtători (vezi DFNFR).

BÂRLÉȘTI sat în com. Bistra AB. At.: 1956 *Bârlești* cătun al satului Bistra (Suciu I 82).

– Din n. grup *bârléști* < *Bârla*, n. fam. existent în localitate.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 38 de locuitori.

BÂRLÓGU „o vâgăună cu pădure de rășinoase” I (Peste Valea Bistrii).

V. și *Drumu Bârlogului, Părau Bârlogului*.

– Din *bârlóg* sau n. fam. *Bârlog*, cu 43 de purtători în județ, ortografiat *Barlog* [4 persoane] și *Bîrlog* [39 de persoane] (vezi DFNFR).

BÂRSTĂNEȘTI parte de sat (Valea Largă).

– Din n. grup *bârstănêști* < *Bârstán*, n. fam. existent în localitate.

BÂRZÁN, pop. *Bârzáni* [bîrzán], sat în com. Lupșa AB. At.: 1956 *Bârzán* cătun al satului Lupșa (Suciu I 83). Era situat „în partea de jos a Văii Șesii, de la Gura Vinții în jos [...]”. Acum [...] se află, în cea mai mare parte, acoperit

de apele iazului de decantare, doar câteva case, situate mai jos de baraj, au mai rămas” (Dumitraș SG 39).

V. și *Coasta Bârzanului, Coastele Bârzanilor, Hoanca Bârzanului, Lunca Bârzanului*.

– Din n. grup *bârzáni* < *Bârzán*, n. fam. existent în comună.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 31 de locuitori.

BÂRZÁNI v. *Bârzán*.

BÂRZÓCII grup de case (Hodișești).

V. și *Părau Bârzocilor*.

– Din n. grup *bârzóci* < *Bârzóc*. Cf. *Bârzóg*, n. fam. existent în comuna Sălciua.

BÂȘTEȘTII „pantă” I, „loc acum plin de pădure; o fost cositor și pășunat” II (Brăzești).

V. și *Părau Bâșteștilor*.

– Din n. grup *bâștești* < *Bâsca, Bâscă*, n. fam. (ortografiat *Bîsca, Bîscă*) cu 188 de purtători în județ (DFNFR).

BÂTĂCII loc unde s-a tăiat pădurea și au rămas „bătăci” I (Lupșa).

V. și *Izvoru Bâtâcilor*.

– Din *bâtác* (pl. *bâtáci*), var. a lui *butúc*. Cf. și n. fam. *Bâtăcă, Bâtăcu* (DFNFR).

BELIOÁRA „hotar mare” I, „fânaț și pășunat sub Dealul Beliorii” II, pantă de deal cu teren arabil și fânaț (Lunca Largă). At.: 1751 *A Bellyivora* (SzTA 45), 1761/1803 *La Belivoare* (ibid. 8), 1761/1808 *La Bellivoara, La Belavari* (ibid. 46) etc.

V. și *Dealul Beliorii, Dosu Beliorii, Doștina Beliorii, Fața Beliorii, Fântâna Beliorii, Gura Beliorii, Valea Beliorii, Vârvu Beliorii*.

– Din n. top. magh. **Bélavar* ‘Cetatea lui Béla’, atestat în forma *Belwar* în 1417 (Weigand Orts. 24).

BELOÁIA [belója] „loc frumos, cu ultoi, pruni; acolo o fost grajduri pe vremea iobăgiei” II (Sălciua).

V. și *La Beloaie, Lunca Beloii*.

– Din sprn. *Beloáia* < *Béla*, pren. fostului proprietar („Toroscói Bela l-o fi chemat” III [= magh. *T(h)oroc(z)kai Béla*]). La sfârșitul sec. al XIV-lea, familia Thoroczkaei a ajuns să dețină și o parte din drepturile regale ale orașului Baia de Arieș (vezi Prodan IDBA 14–15).

BÉLTELE [bél'tele] „sunt mai multe belte pe acolo, în Șesu Comenzii” II (Bistra).

– Din *báltă* (pl. *bélte*).

BÉNȚA [bénța] „coastă” V, „pădure și fânațe” VI (Baia de Arieș).

V. și *Părau Benții*.

– Din n. fam. *Bența*, cu 69 de purtători în județ (vezi DFNFR).

BERBÎNȚA II Brăzești sau **La Berbînța** I Dealu Caselor „stâncă mare în pădure” II Brăzești (Brăzești, Dealu Caselor).

– Probabil din n. pers. *Berbință*. Cf. n. fam. *Bărbînță*, *Berbînță*, scris și *Barbanta*, *Barbinta*, *Barbînța*, *Barbînță*, *Bărbînță* etc. (vezi DFNFR).

BERCÉȘTII parte de sat (Sălciua).

– Din n. grup *bercéști* < *Bércea*, n. fam. existent în localitate.

BÉRCU „teren arător și fânaț în stânga Arieșului” I, „hotar și case pe lângă dig în jos” II (Lunca, com. Poșaga).

V. și *Gruiu Bercului*.

– Din *berc* (pl. *bércuri*) ‘crâng, huceag, pădurice (lângă o apă)’.

BÉRCU „loc oblu lângă Râu” I, unde a fost o pădure (Vidolm).

BÉRCU DIN LÚNCA VÁDULUI „e berc” I (Valea Lupșii). – Vezi *Lunca Vadului*.

BÉRCU GOIÉȘTILO „e lângă Arieș, îs multe sălci și mulți arini” I (Valea Lupșii). – Vezi *Goiăștii*.

BÉRCU LUI RĂȚÚC „e lângă Arieș; se face multă salcie de râu” I (Valea Lupșii). – *Rățúc*, por.

BÉRCU PÓPII fânaț lângă Arieș. „O fost a unui popă Cioran” I (Valea Lupșii). – Din *pópă*.

BÉRCU SÁTULUI „îi lângă Râu [= Arieș]; îi a satului” I, „fânaț și pășunat” II (Vidolm). – Din *sat*.

BÉRCU ÚRSULUI „loc pe deal” I, „loc deschis; o fost pădure de numa urșii sta” II (Vidolm). – *Urs(u)*, n. fam. existent în zonă, sau *urs*.

BÉRCURILE șes pe lângă Arieș, „luncă” II, „parte de sat” IV (Muncelu). At: 1770 in *Berkur* (Prodan IDBA 95).

BÉRNEA [bérna] „doștină cu fânaț; se împădurește” II (Orăști).

– Cf. n. fam. *Bernea* (DFNFR).

BERZESD v. *Brăzești*.

BETÉȘTII [bețăș'ti] cătun (Orăști, Poșaga de Sus).

V. și *Bilea Bețeștilor*, *Doștina Bețeștilor*.

– Din n. grup *bețești* < *Beț*, n. fam. existent în Poșaga de Sus.

BICAȘÉII [bd'icașáji] „sânt ceva pietri albe, bicașei” II (Brăzești).

V. și *Fântâna di la Bicașei*, *Groapa Bicașeilor*, *Părau Bicașeilor*.

– Din *bicașeu* (pl. *bicașéi*) ‘bolovan’.

BICAȘÉII [bd'icașáji] „sânt niște bicașei mari ieșiți din pământ” I, „îs la Cioara” II Baia de Arieș (Cioara de Sus).

BICAȘÉII „șes pe deal, pășunat comunal” I, IV, „îi multă piatră de cremene albă; sânt pietri albe, tari” II (Muncelu).

BICAȘÉII „sânt bicașei rămași ca și cotețele” II (Săgacea).

BICAȘÉU [bd'icașáu] „o piatră albă” II (Baia de Arieș). At.: 1770 *Lá Bikáso* (Prodan IDBA 84).

V. și *Dealul Bicașeului*.

BICAȘÉU [bd'icașáu] „o fost o piatră cât masa, mai este ceva din ea; o tăt spart-o” II (Sartăș).

BICAȘÉU [bd'icașáu] „colț” II (Valea Lupșii).

BICAȘÉU IV sau **Bicașeu Crâjmărului** VII „piatră mare, albă” IV (Sălciua). – *Crâjmăru*, sprn. sau por. („Îl chema Duma” IV) < *crâjmár* = *crâșmár* ‘cărciumar’.

BICAȘEU CRĂJMĂRULUI v. *Bicașeu*.

BÍDEȘU [bídeșu] III sau **Bídișu** [bídișu] II „dâmb frumos” II (Sălciua).

V. și *Vârvu Bidișului*.

– Probabil din n. top. magh. *Büdös* < *büdös* ‘puturos’. Cf. și n. fam. magh. *Büdös*, atestat din 1599 (vezi Kázmér RMCsSz).

BÍDIȘU v. *Bideșu*.

BÍLEA [bdíle̯a, bdí'la] „deal” II Orăști, „padină frumoasă cu pășunat” I, „vârv, deal mare, o ascuțitură” II Poșaga de Sus (Orăști, Poșaga de Sus).

V. și *Coasta Biliu, Curu Biliu, Fața Biliu, Piatra Biliu*.

– Din n. pers. *Bíle, Bílea* (DOR 202, Pătruț Nume 93), n. fam. *Bilea* (DFNFR).

BÍLEA BETEȘTILOR [bdíle̯a betešt'ol] „pășune, fânaț, aparține de Bilea; au muncit pământul cei din Bețești” II (Poșaga de Sus). – Vezi *Bețeștii*.

BÍSA [bǫ́isa, bdísa] „pantă rea, plantație bătrână, arător și puțin fânaț” I, „deal” II (Ocoliș). At.: 1751 „*Lá Bįjsá* [?]” (SzTA 9).

V. și *Vârvu Bisii*.

– Din n. fam. *Bisa*, întâlnit în județ la 15 persoane (vezi DFNFR), atestat ca prenume feminin la 1398 (vezi Reguș NF 132).

BISÉRICA CĂRÍGULUI „țuțuleu, ca on turn de biserică; vârv de deal, pietriș, pietrar în pădure. Cărigu are teren sub Biserică” I (Nămaș). – *Cărigu*, por.

– Din *biserică* ‘stâncă sub formă de turlă înaltă’ (DTRO I 317). Vezi alte asemenea toponime în Loșonți TRFR 29.

BISÉRICA DIN DEAL biserică din piatră (bolovani de râu), atestată din 1421; vezi Sabin Andrieș, *Biserica „Sf. Gheorghe” sau Biserica din Deal*, în AMLupșa II 528–532 (Lupșa).

V. și *Cleja Bisericii, Dâmbu Bisericii, Dâmbu Bisericii, După Biserică, Gruiu Bisericii, Icleja Bisericii, Pădurea Bisericii, Pădurea Bisericii, Părâu Bisericii, Preluca Bisericii, Ulița Bisericii*.

– Din *biserică*.

BISÉRICA LUI MOCÁN „colțuri mari” IV (Bistra). – Vezi *Mocanu*.

– Din *biserică* ‘stâncă sub formă de turlă înaltă’ (DTRO I 317).

BISÉRICA OLOȘÉASCĂ II (Bistra).

– Din adj. *oloșesc*, -*éască* < *olóși* (sg. *olós*) „oameni mari” II.

BÍSTRA, ung. *Bisztra*, sat, reședința comunei cu același nume, AB. At.: 1437 *kenezus de Byzere*, 1486 *poss. Byzere*, 1595 *Beszerch*, 1733 *Bisztra*, 1854 *Bisztra, Bistra* (Suciu I 81).

V. și *Coasta Bistriei, Dealu Bistriei, Valea Bistriei*.

– Din sl. *bystrŭ* ‘repede, limpede’.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 1988 de locuitori.

BISTRISOÁRA III, IV, [*] sau **Válea Bistrișorii** IV „izvorăște din Căpățâna și se varsă în Arieș, la gară” IV (Bistra).

V. și *Dosu Bistrișoriei, Gura Bistrișoriei*.

– Din n. top. *Bistra* + suf. dim. -*ișor*, -*ișoară*.

BISZTRA v. *Bistra*.**BIȚEȘTII** grup de case (Certege).

– Din n. grup *bițești* < *Bîța*, por.

BLÁJU „pantă cu fânaț” I, „teren întins, frumos; în vârv are păduriță de fag” II (Săgacea).

V. și *Râpa Blajului*.

– Din n. fam. *Blaj*, *Blaju*, întâlnit în județ (scris și *Blajiu*) la 39 de persoane (vezi DFNFR).

BLENȚEȘTII [blențešt'i] „e la capătul Văii Beliorii. Unul Bleanț o trăit sub colțul ăla” I (Poșaga de Sus).

– Din n. grup *blențești* < *Bleanț*, n. fam. existent în Poșaga de Jos.

BLIDĂRU „deal cu pășune” IV (Sălciua).

V. și *Părâu Blidarului*.

– Din n. fam. *Blidar* (DFNFR) sau din **blidár* ‘adâncitură de teren, groapă, văgăună’. Vezi și alte toponime provenite de la acest apelativ în Loșonți TRFR 120–121.

BLIDĂRÉII I Orăști, II Săgacea sau **Blidăréiu** II, IV Săgacea deal cu pădure și fânaț, „sânt și ștei așa” II Săgacea (Săgacea).

– Din *blidăréi*, numele plantei *Bellis perennis* (vezi Borza DE 206).

BLIDĂRÉIU v. *Blidăreii*.

BLIDĂRIȘTE „coastă cu pădure” IV (Bistra).

– Din **blidăriște* ‘loc unde se confecționează blide’, ‘loc de unde se ia pământ pentru oale’.

[bljódʰa] „loc cositor, e drum de car prin pădure, pe stâncă; loc pietros” II (Sub Piatră).

BLÍDU „groapă în forma unui blid pe un deal” [*], „o gaură în pământ cam cât o cameră” I (Valea Lupșii).

– Din *blíd* ‘adâncitură naturală în formă de farfurie’. Pentru răspândirea geografică a toponimelor, vezi Homorodean SLT 175, Loșonți TRFR 120, Loșonți–Vlad VH 30, Loșonți–Vlad VI 29 etc.

BOÁICA „o dungă trasă așa la deal” VII (Sâlcuiua).

V. și *Preluca Boaică*.

– Din *Boaică*, n. fam. (vezi DFNFR) sau poreclă ce a existat în localitate, păstrată în sprn. [čjȩa bójčj] VII.

BOÁNCĂȘU [bójncășu] „o râpă, o hoancă mare” II (Orăști).

– Din n. fam. *Boancăș*, existent în județ (ortografiat și *Boancaș*) la 149 de persoane (vezi DFNFR [Ag în loc de Ab este o evidență greșeală de dactilografieri], PACJ 57).

BOÁTA [bóta] „deal mare; acolo se ara, se semăna grâu” I, „coastă cu șuri” II (Valea Lupșii).

V. și *Fântâna Boții*.

– Din n. fam. *Boata*, *Boată* (DFNFR).

BOBÁIA „groapă” I, II, „loc întins, cositor, pantă” III (Brăzești).

V. și *Dosu Bobăii*, *Părău Bobăii*.

– Ar putea fi vorba de un n. pers. feminin, derivat, cu suf. *-aie* (vezi alte derivate la Bercaru AFSR 138–139), de la *Boba*, prenume feminin atestat în Țara Românească la 1492 (vezi Reguș NF 132), azi n. fam., cu 50 de purtători în județ (vezi DFNFR), sau n. fam. magh. *Bobai*, cu *-a* întâlnit la multe toponime provenite din n. pers. maghiare.

BOBĂRĂNEÁSA „fânaț” III (Valea Bistriei).

V. și *Părău Bobărănesii*.

– Din adj. fem. *bobărăneasă* „care aparține bobărenilor” < n. grup *bobărēni* < *Bobár(u)*, n. fam. existent în localitate.

BOBĂRÊȘTII grup de case (Valea Bistriei).

V. și *Părău Bobăreștilor*.

– Din n. grup *bobărēști* < *Bobár*, n. fam. existent în localitate.

BOBOȘOÁIA „coastă și de la un loc e mai bun” II (Lunca, com. Poșaga).

V. și *Vârșu Boboșoii*.

– Din sprn. *Boboșoáia* < *Bóboș*, n. fam. existent în județ (vezi DFNFR).

BÓBU „teren cultivabil; fânaț pe su marginea pădurii” I Muncelu, „deal cu pădure între muncelani și Lupșa” I Valea Șesii (Muncelu).

V. și *Dealul Bobului*, *Tău Bobului*.

– Din n. fam. *Bob(u)*, existent în județ (vezi DFNFR).

BOCȘÊȘTII grup de case (Gănești).

V. și *La Bocșești*, *Părău Bocșeștilor*.

– Din n. grup *bocșēști* < *Bócșa*, n. fam. existent în localitate.

BOCȘÊȘTII [bocșăștʰi] „coastă. Boácsă o avut acolo loc, casă, poiată” II (Săgăgea).

– Din n. grup *bocșēști* < *Boácsa* (oficial: *Bocșa*), n. fam. existent în zonă.

BODÁNEA [bodána] „deal, dâmb ca o spinare” II, „dolmă cu pădure” IV (Sâlcuiua).

– Probabil *Bodáne* a fost un n. pers.

BODEÁSA „loc costos cu două–trei preluți” I, „fânaț; pe mijloc e lizieră de pădure” [*] (Lunca Largă). După informatorul II, terenul se divide în *Bodeása de Sus* „poiană” și *Bodeása de Jos* „poiană”, între ele fiind „o culme de deal”.

– Din adj. fem. *bodeásă* „care aparține lui Bodea” sau sprn. *Bodeása* ‘soția lui Bodea’ < *Bódea*, n. fam. existent în zonă, + suf. *-easă*.

BODEÁSA DE JOS v. *Bodeasa*.

BODEÁSA DE SUS v. *Bodeasa*.

BODEÁSA-I LUÇOÁIE [bodása-i lucóje] „prelucă mare” I (Lunca Largă). – Vezi *Lucoaia*.

BODÊȘTII cătun (Nămaș).

V. și *La Bodești*.

– Din n. grup *bodēști* < *Bódea*, n. fam. existent în zonă.

BÓDU „deal cu drum ce duce sus la Runc, la Stână” III (Muncelu).

– Cf. *Bod* (*u*), n. fam. (DFNFR) sau por.

BOGDÁNU „câmpuț lung” II (Peste Valea Bistriei).

V. și *Coasta lui Bogdan, Colțu lui Bogdan*.

– Din *Bogdán*, n. fam. existent în zonă sau pren.

BOGDÁNU „fânaț și grădină de legume” II (Poșaga de Jos).

BOGDĂNEÁSA „fânaț” I (Mușca).

V. și *Fântâna Bogdănesii, Fântâna la Bogdăneasa, Pârâu Bogdănesii*.

– Din adj. fem. *bogdăneasă* ‘care aparține lui Bogdan’ sau sprn. *Bogdăneasa* ‘soția lui Bogdan’ < *Bogdán*, n. pers., + suf. *-easă*.

BOGDÁNÍCIU „loc mai a munte; câmp și pădure” I Valea Bistriei, „loc cam ca o covată” II Valea Bistriei, „hoancă mare, groapă” II Dealu Bistriei (Valea Bistriei).

– Din n. fam. *Bogdănici* (DFNFR).

BOIÁNU „teren cu pantă mai domoală; fânaț, arător, pădure” I, „deal; pășunat” II (Valea Largă).

V. și *Dâmbu lui Boian*.

– Din *Boián*, n. fam. existent în zonă. În județ, se întâlnește la 129 de persoane (vezi DFNFR).

BÓICILE „e un țărâu cu apă bună” [*], de aici izvorăște Valea Holhorii (Geamăna).

– Din *boaică* (pl. *boici*) ‘groapă’ (MDA).

BOIEREȘTI v. *Cioara de Sus*.

BÓLDA SCREDÉLULUI „e acolo mai la vârful dealului; loc mai înalt, o rădicătură; deasupra e maidanul” IV (Bistra). – Vezi *Scredelu*.

– Din *bóldă*, var. a lui *bóltă*.

BÓLDOȘU III, V, VI, [*] sau **La Bóldoș** IV „dâmb ca on ou” V, „fânaț și căturali” VI (Baia de Arieș).

– Din n. fam. *Boldoș* (vezi DFNFR).

BÓLFII [bóľhi] „grup de case” I cu proprietățile delimitate prin garduri de piatră clădită fără mortar sau ciment (Bistra).

– Din *bolf* (pl. *bolfi*) ‘bolovan’, cuvânt viu în grai.

BONCÉȘTI localitate componentă a orașului Câmpeni AB. At.: 1954 *Boncești* cătun al satului Câmpeni (Suciu I 93).

V. și *Pârâu Bonceștilor*.

– Din n. grup *boncești* < *Bóncea*, n. fam. existent în Câmpeni. În județ, are 109 purtători (vezi DFNFR).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 172 de locuitori.

BONCÉȘTII, „sătuc; e la Coasta Bistriei” IV Bistra (Dealul Muntelui, Bistra).

– Din n. grup *boncești* < *Bóncea*, n. fam. existent în aceste localități.

BONTĂII „o fost acolo două familii Bontău” III (Dric).

V. și *Fântâna di la Bontăi, Pârâu Bontăilor*.

– Din n. grup *bontăi* < *Bontău*, n. fam. (cf. și DFNFR).

BÓRA „e peste Râu, lângă Hiacu Borii” III (Brăzești).

V. și *Hiacu Borî, Tău Borî*.

– Din *Bóra*, n. fam. existent în zonă. În județ, are 190 de purtători (vezi DFNFR).

BÓRA „dolie mai lină, acoperită cu iarbă” I (Hădărau).

BORĂȘTII grup de case (Valea Largă).

V. și *Preluca Borăștilor*.

– Din n. grup *borăști* < *Bóra*, n. fam. existent în localitate.

BORDÉȘTII grup de case (Dric).

V. și *Crucea la Bordești, Dealul Bordeștilor*.

– Din n. grup *bordéști* < *Bórdea*, n. fam. existent în Câmpeni. În județ, are 198 de purtători (vezi DFNFR).

BORDÉU [bordéu] „on teren, cumva rotund, din pârâu până-nt-on dâmb; nu-i loc urât” I (Mușca).

V. și *Pârâu Bordeului*.

– Din *bordéu*, var. (existentă în grai) a lui *bordéi*, sau n. fam. *Bordeu*, care are 12 purtători în județ (vezi DFNFR).

BORÉNII parte de sat (Brăzești).

– Din n. grup *boréni* < n. top. *Bóra* (vezi supra).

BÓRIȘTEA II Lunca Largă, I Runc sau **Vârvu Bóriștii** I Lunca Largă „este un pic de boriște sus la Muntele Mare” I Lunca Largă,

„loc drept, la Muntele Mare, sus, unde zăcea boii pe timpuri” I Runc (Lunca Largă, Runc).

– Din *bóriște* ‘loc unde se odihnesc vitele la amiază la pășune; staniște, zăcatoare’.

BÓRIȘTEA CÚCULUI „pășunat” II (Săgacea). – *Cuc(u)*, n. fam. existent în zonă sau por.

BORLÊȘTI localitate componentă a orașului Câmpeni AB. At.: 1954 *Borlești* cătun al satului Certege (Suciu I 95).

V. și *Dosu Borleștilor, Drumu Borleștilor, Părâu Borleștilor*.

– Din n. grup *borlêști* < *Bórlea*, n. fam. existent în localitate.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 71 de locuitori.

BORLÊȘTII „grup de case; sânt mulți Borlea” I (Dealul Bistrii).

BORZÊȘTII II (Orăști).

– Din n. grup *borzêști* < *Borza*, n. fam. cu 546 de purtători în județ (vezi DFNFR).

BOSIÓCU v. *Busiocu*.

BOSTÁNU „coastă cu râpi” I (Dealul Caselor).

V. și *Dealul Bostanului*.

– Din *Bostán*, n. fam. existent în zonă, sau *bostán*.

BOȘCĂȘU v. *Boșcășeștii*.

BOȘCĂȘÊȘTII I, **Boșcășu** [***], [****] sau **Boșcășélu** II, [*], [**] „poiană” I, „prelucă” II (Brăzești).

– Din n. grup *boșcășești* < *Boșcăș*, n. pers., dim. de la *Bóșcu*, por.

BOȘCĂȘÉLU v. *Boșcășeștii*.

BOȘCÓIU „loc fără case” II, „o fost fânaț, s-o împădurit” III (Valea Bistrii).

– Din n. pers. *Boșcoi*, un derivat, cu suf. augmentativ -oi, de la n. fam. *Boșca*, *Boșcă* (vezi DFNFR).

BOTÁȘU „prelucă cu ceva pădure” I (Poșaga de Sus).

V. și *Dâmbu Botașului, Moara Botașului*.

– Din n. fam. *Botáșu*, existent în Poșaga de Jos.

BOTÊȘTI localitate componentă a orașului Câmpeni AB. At.: 1954 *Botești* cătun al satului Câmpeni (Suciu I 98).

– Din n. grup *botêști* < *Bóta*, n. fam. existent în localitate.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 123 de locuitori.

BOTÍCIU „pădure” III (Dric).

– Din n. fam. *Botici* (vezi DFNFR) sau din n. grup *botici* < *Botică*, n. fam. (vezi *ibid.*).

BOTOÁIA „e în Fundu Beliorii” I Lunca Largă, „cuntenit [= pășunat la boii]” I, „groapă” II, [*] Ocoliș (Lunca Largă, Ocoliș).

V. și *Doștina Botoii, Fața Botoii, Părâu Botoii*.

– Din sprn. *Botoáia* < *Bóta*, n. fam. frecvent în zonă. În județ, se întâlnește la 1188 de persoane (vezi DFNFR).

BOŢÊȘTII „grup de case, loc cu colibi” III (Săgacea).

V. și *La Boțești, Părâu Boțeștilor*.

– Din n. grup *boŷești* < *Bóŷa*, n. fam. ce a existat în localitate. Așa s-a numit și străbunicul informatorului I.

BÓZII [bózi] „o porțiune de pădure mai deasă, desis” III (Săgacea).

– Din *boz* (pl. *bozi*), numele plantei *Sambucus ebulus*.

BÓZII [bózi] „fânațe și pădure” I (Vidolm).

BÓZIILE [bózii] „teren mai mlăștinos” I (Lunca, com. Poșaga).

– Din *bózie* (pl. *bózii*), var. a lui *boz*.

BRÁZII „pădure de brad” I, II (Baia de Arieș).

V. și *Dosu Brazilor, După Brazi, Valea Brazilor, Vârvu Brazilor*.

– Din *brad* (pl. *brazi*).

BRÁZII loc cu brazi pe Dealul Băleștilor (Bistra).

BRÁZII „îs nește pini” I (Brăzești).

BRÁZII „pădure de pin” II–IV (Muncelu).

BRÁZII „o fi fost brazi oarecând, acum-a-i mesteacăn” II Poșaga de Jos, „pădure de fag, merge până la Poșaga de Jos” I Poșaga de Jos (Poșaga de Jos, Poșaga de Jos).

BRĂDĂȚELU „pădure, târși, cături, loc pustiu” II (Ocoliș).

V. și *Părau Brădățelului*.

– Din *brădățel* ‘brădet mic sau tânăr’. Cf. și *brădățel*, nume de plante (coada-șoricelului, părul-porcului: Borza DE, DEX).

BRĂDĂȚELU „pășunat; înainte o fost și [loc] de grâu” I, „poiană mare” II (Poșaga de Sus).

BRĂDEÁNA „șes, câmp mare, munte; pe margini e pădure” III (Peste Valea Bistriei).

V. și *Coadă Brădenii*.

– Din sprn. *Brădeána* < *Brádea*, n. fam. existent în zonă, cu 119 purtători în județ, sau *Bréda* [bráda], n. fam. existent în zonă, cu 34 de purtători în județ (vezi DFNFR).

BRĂDÍU [brăd'íu] „pădure de fag; nu-i acolo brad” II, III, „cândva o fost arat; acum e pădure” IV (Brăzești).

V. și *Dâmbu Brădiului, Vârvu Brădiului*.

BRĂDÓILE „coastă cu grădini” I, „teren arător și puțină pădure” [*] (Geamăna).

V. și *Dâmbu Brădoii*.

– Din *brădoáie* (pl. *brădói*) ‘bradul alb-argintiu’.

BRĂDÓILE „o fost pădure mare de brădoi” II (Lunca Largă).

BRĂÍLA „poiană mare; fânaț” [*] Lunca Largă, „doștină cu pădure și puțin fânaț” I Ocoliș (Lunca Largă, Ocoliș).

V. și *Părau Brăilii, Părau-i Brăile*.

– Din n. fam. *Brăila/Brăilă*, cu 4 purtători în județ (vezi DFNFR).

BRĂTINEÁSA v. *Valea Brătinesii*.

BRĂZÉȘTI, ung. *Brezest, Berzesd*, sat care aparține orașului Baia de Arieș AB. At.: 1733 *Brezesti*, 1750 *Bredzestij*, 1760–1762 *Brezest*, 1850 *Brezesty*, 1854 *Brezesd, Brăzești* (Suciu I 103).

– Din n. grup *brăzéști* < *Breaz, Breazu*, por. sau n. fam. cu 720 de purtători în județ (vezi DFNFR).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 251 de locuitori.

BRÉBINII coastă lină cu teren arabil și fânaț (Ocoliș). At.: 1751 *Lá Brébin* (SzTA 9).

V. și *Groapa Brebinilor*.

– Din *breábân* = *breábăn* (pl. *brébini*), nume de plante (vezi Borza DE). Cf. și n. fam. *Breabân*, cu 4 purtători în județ (vezi DFNFR).

BREDÉȘTII [brăd'ěști] [*] sau **Dâmbu Brédii** [d'ímbu brăd'í] [*] parte de sat (Geamăna).

V. și *Doștina Bredeștilor, Fața Bredeștilor*.

– Din n. grup *bredéști* < *Bréda*, n. fam. existent în comună.

BREZÁIA „fânaț, tufe și pădure” I, „pantă” II (Sărtaș).

V. și *Dâmbu Brezăii, Râpa Brezăii*.

– Din n. fam. *Brezaie*, întâlnit în județ, la 10 persoane (vezi DFNFR, ortografiat *Brezae*).

BREZEST v. *Brăzești*.

BROINÉȘTII grup de case lângă o răpă (Poșaga de Jos).

– Din n. grup *broinéști* < *Bróina*, por. existentă în localitate. Cf. și *Broină*, n. fam. (vezi DFNFR).

BRUSTURÉII „o ridicătură; fânaț și pădure; se fac brusturi cu floarea galbenă” I, „coastă; o fost tot arător” II, „prelucă în hotar cu Valea Lupșii” IV (Muncelu).

V. și *Fântâna di la Brusturei*.

– Din *brusturél* (pl. *brusturéi*), dim. al lui *brústur(e)*. Borza DE 210 cunoaște *brusturel* ‘podbal (*Tassilago farfara*)’.

BRÚSTURU „coastă” I, „câmpuri mici, pântre pădure” IV (Peste Valea Bistriei).

– Din *brústur/brústure* (pl. *brústuri*) sau din *Brustur*, n. fam. existent în județ (vezi DFNFR) ori por.

BUCIȘÉNII „aici aveau oamenii colibi când erau cu vitele; pășunat comunal” I Bistra, „mergeau mulți Bucea acolo cu vitele” I Bălești (Bălești, Bistra).

V. și *Cichera Bucișenilor, Colțu Bucișenilor, Zmida Bucișenilor*.

– Din n. grup *bucișéni* < *Búcea*, n. fam. existent în localitate.

BUDIÁSA [budijása] „groapă; fânaț” II (Poșaga de Sus).

V. și *Râpa de la Budiasa*.

– Din adj. fem. *budiásă* ‘care aparține lui Budiu’ sau sprn. *Budiása* ‘soția lui Budiu’ < *Budiu*, n. fam. (întâlnit în județ la 113 persoane; vezi DFNFR), + suf. *-easă*.

BÚDU „movilă, dâmb; arabil și fânaș” II (Bistra).

V. și *Părău Budului*.

– Din n. fam. *Bud*, existent în zonă. În județ, are 47 de purtători (vezi DFNFR).

BUDULĂU „o groapă” II (Orăști).

V. și *Părău lui Budulău*.

– Din *Budulău*, n. fam. (vezi DFNFR), sau din *budulău* ‘izvor captat într-un trunchi scorburos’. Pentru răspândirea toponimelor, vezi TTRT–Sălaj 48.

BUDURÓIU „pădure și on pic de prelucă” I (Gănești).

– Din *budurói* ‘izvor captat într-un trunchi scorburos’.

BUFTÉȘTII parte de sat (Poșaga de Jos).

V. și *Părău Buftేశtilor*.

– Din n. grup *buftești* < *Buftea*, n. fam. existent în județ (vezi DFNFR).

BUHÉȘTII parte de sat (Mușca).

– Din n. grup *buhéști* < *Búha*, n. fam. ce a existat în localitate (vezi Popa *Vorbe* 174). În județ, se întâlnește la 67 de persoane (vezi DFNFR).

BÚHU „coastă” II (Lunca, com. Poșaga).

V. și *Dâlna Buhului, Fântâna Buhului, Izvoru Buhului*.

– Probabil din n. fam. *Buh, Buhu* (vezi DFNFR) sau por.

BUJÓRU „îi împădurit” II Orăști, „pădure de fag” I, „loc pietros, împădurit” III Poșaga de Jos, „prelucă mare” I Poșaga de Sus (Orăști, Poșaga de Jos, Poșaga de Sus).

V. și *Afinișu Bujorului, După Bujor, Groapa Bujorului, În Prelucă la Bujor, Părău Bujorului*.

– Din n. fam. *Bujor*, existent în județ (vezi DFNFR) sau, mai puțin probabil, *bujór*, numele plantei (vezi Borza DE 211).

BUJÓRU GÁNULUI „poiană” II (Poșaga de Sus). – *Gan*, n. pers. ce a existat în localitate. Cf. și n. fam. *Gan*, existent în regiune.

BUJÓRU PÓPII „prelucă, parte din Bujoru” I (Poșaga de Sus). – Din *pópă* sau *Pópa*, n. fam. existent în localitate.

BULBÚCU „loc bulbucut, deluț arător” I, „vârv stâncos” II (Ocoțiș).

– Din *bulbúc* (pl. *bulbúci*) ‘ridicătură (de pământ, piatră)’. Pentru răspândirea toponimelor, vezi Loșonți TRFR 34.

BULGĂREȘTII parte de sat (Sartăș).

V. și *Gardu Bulgăreștilor, La Bulgărești*.

– Din n. grup *bulgărești* < *Búlgăr*, por. existentă în localitate. Cf. și *Búlgăr*, n. fam. existent în zonă.

BÚLZU „stâncă la marginea apei” I Lunca, com. Poșaga, „pădure” I Poșaga de Jos (Lunca, com. Poșaga; Poșaga de Jos).

V. și *Dealul Bulzului, Dosul Bulzului, După Bulz, Lunca Bulzului, Părău Bulzului, Podul Bulzului, Râpa Bulzilor, Su Bulz*.

– Din *bulz* ‘stâncă izolată’.

BÚLZU „e la Mărgaia” II, III Hădăraș. Goia TCL 325 dă forma *La Bulzu* numind un teren de fânaș, „averea unei familii cu numele de Bulz”, n. pers. „existent”.

BÚLZU „stâncă foarte mare; e ascuțit, înalt, enorm” II (Poșaga de Sus).

BÚLZU „on deal, o piatră, o stâncă puternică” I, „colț mare” V (Sălciua).

BÚLZU I–IV Brăzești, I, II, [*] Sartăș sau **Cólțu Búlzului**: Buza Br. 22 „stâncă înaltă” I Brăzești, I Sartăș, „colț” III Brăzești (Brăzești, Sartăș).

BÚLZU I sau **Dâmbu Búlzului**: Dumitraș SG 27 „dâmb; la vârv îi ascuțit” I (Vința).

BUNĂLĂȘA deal cu pădure între Mușca și Hădăraș. Vezi fotografia în AMLupșa III 507.

V. și *Colțu Bunălășii, Crucea Bunălășii, Pădurea Bunălășii*.

BURDÁIELE parte de hotar (Borlești).

V. și *Părău Burdaielor*.

BURÍCU „îi o rădicătură ca on buric, o movilă” II (Sartăș).

– Din *buríc* ‘movilă’ (vezi Loșonți TRFR 35–36).

BURTÚCA „fântână” I (Sartăș).

– Din *burtúcă* ‘izvor captat într-o scorbură’.

BUSIÓCU [busijócu] I, **Bosiócu** [bosijócu] III, **Busuióc**: Goia TCL 324 sau **Deálu Busióczului** I „coamă de deal cu răzoare; o fost cultivat cu grâu, acuma-i fânaș” I. „Pe deal crește și un fel de busuioc sălbatic, cu florile violete”: Goia *ibid.* (Curmătură).

– Din *bosióc*, *busióc*, var. ale lui *busuióc*, numele mai multor plante (vezi Borza DE 214).

BUSTÁNU I sau **Pădúrea Bustánului** I „pădure” I (Nămaș).

V. și *Dâmbu Bustanului*, *Fântânile Bustanului*, *Părău Bustanului*, *Șesu Bustanului*.

– Din *Bustán*, n. fam. existent în zonă. În județ, are 181 de purtători (vezi DFNFR).

BUSTĂNEȘTII „cătun” I. „Pe majoritatea [locuitorilor] îi cheamă *Bustan*” IV (Lipaia).

– Din n. grup *bustănăști* < *Bustán*, n. fam. existent în localitate.

BUSUIÓC v. *Busiocu*.

BUTĂNEȘTII „acolo era on grup de colibi” III (Săgagea).

V. și *Fântâna Butăneștilor*, *Părău Butăneștilor*.

– Din n. grup *butănăști* < *Butanu*, n. pers. ce a existat în localitate („a Butánului” III).

BUTOÁRCA „fântână; o fost o butură băgată în ea” I (Brăzești).

V. și *Părău Butoarcii*.

– Din *butoárcă* ‘trunchi scorbutos în care se captează apa unui izvor’.

BUTÚCII „poiană; o fost ceva pădure și s-o tăiat și o putrezit butucii” II (Poșaga de Sus).

V. și *Groapa Butucului*, *La Butuci*, *Șesu Butucilor*.

– Din *butúc* (pl. *butúci*) ‘bucata din tulpina copacului rămasă în pământ după tăiere, buturugă’ (vezi și DEX).

BUTÚCII LUI ȚOPÍC fânaș și pâlcuri de pădure (Valea Lupșii). – *Țopic*, por.

BUTÚCII MUȘCĂNILOR „acolo s-o tăiat pădurea și au rămas butucii” I (Valea Lupșii). – *Vezi Mușcanii*.

BUTÚCII ȘTÉVII [butúci șt'édî] loc unde „s-o tăiat pădurea și într-o vreme erau butuci” II (Dealul Muntelui). – *Vezi Ștevia*.

BUVÓPATAK v. *Sub Piatră*.

BUZGÁRU loc mai drept pe deal (Mihoești).

– Din *Buzgár*, n. fam. existent în zonă.

BUZGĂREȘTII grup de case (Valea Caselor).

V. și *Părău Buzgăreștilor*.

– Din n. grup *buzgărăști* < *Buzgár*, n. fam. existent în localitate.

C

CÁLEA „era calea ce ducea la Pleașa, pe Murună. Cărarea era tăiată în piatră de-a curmezișul pe panta pietrii” I (Runc).

V. și *Zmida din Cale*.

– Din *cále* (pl. *căi*) ‘cărare; drum’.

CÁLEA ARSÚRII „cale pân pădure” I (Mușca). – Vezi *Arsura*.

CÁLEA BĂII RÓȘII IV, V sau **Cále Băii Róșie** VI „cărare de picior” IV, VI „drum de care” V (Baia de Arieș). – Vezi *Baia Roșie*.

CÁLEA BĂII RÓȘIE v. *Calea Băii Roșii*.

CÁLEA BĂRNILOR „trece peste Dumbravă, la Fulgeriș, încolo” III (Muncelu). – Din *bárnă* (pl. *bărne*).

CÁLEA DEÁLULUI „drum” II, „e cărare pe o dungă de deal” IV (Sălciua). – Vezi *Dealu*.

CÁLEA HÁPULUI „cărare ce merge pe Curătură în sus, la Fagu Împăratului” III (Muncelu). – Vezi *Hapu*.

CÁLEA HĂNĂȘEȘTIOR „cărare prin pădure, ce iese la casele lăturenilor [= parte de sat din Sălciua de Jos]” V (Sălciua de Sus). – Vezi *La Hănășești*.

CÁLEA-I CHÍCERE „drum” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Chicera*.

CÁLEA IÁZULUI „cărare ce duce spre Păraie; o fi fost ceva iaz când o fost mina Baia Hulpîi” I (Lupșa). – Vezi *Iazu*.

CÁLEA ISTENÉSE v. *Calea Istinese*.

CÁLEA ISTINÉSE V sau **Cále Istenése** VI „cărare ce iese sus pe munte” V (Sălciua). – Din sprn. *Istineása* < *Istin*, var. (întâlnită în

Transilvania) a lui *Iustin* (vezi DOR 90). Ar putea fi vorba și de o formă coruptă din *Calea-i Stănese* < sprn. *Stăneása* < *Stan*, n. fam. frecvent în zonă.

CÁLEA LÁTĂ „cale de care” I, „drumul din Baia spre Ambru” II (Baia de Arieș). – Din adj. *lat*, *-ă*.

CÁLEA LÁTĂ „drum de car în Coasta Satului” I (Poșaga de Jos).

CÁLEA LUI NICULÁIE „e la Cațu” I (Baia de Arieș). – *Niculáie*, pren.

CÁLEA LUI PÁVEL „cale de care, pe care se aduce fân de la Halci” I (Valea Lupșii). – *Pável*, pren.

CÁLEA LUNCÁNILOR „cale pe sub Colțu Roșu” I (Vidolm). – Din n. grup *luncáni* < n. top. *Lúnca* (com. Poșaga), sat vecin. V. și *Su Calea Luncanilor*.

CÁLEA MÁCULUI v. *Drumu Macului*.

CÁLEA MOLÍVULUI cărare (Valea Caselor). – Din *molív*, var. a lui *molíd*.

CÁLEA MÚNTELUI „pe aceasta veneau oamenii din Simulești” II (Cioara de Sus). – Vezi *Muntele*.

CÁLEA PRELÚCII „cale” IV (Bistra). – Vezi *Preluca*.

CÁLEA PIÉTRII „cale ce urcă pe munte [pe Bedeleu], pe Piatră-n sus” IV (Sălciua). – Vezi *Piatra*.

CÁLEA PICIORÁGULUI cale (Valea Lupșii). – Vezi *Picioragu*.

CÁLEA PITÁRULUI „cale” I (Baia de Arieș). – *Pitáru*, n. pers.

CÁLEA SĂPÁTĂ „o fost drum și s-o tă [= tot] hășpărit, o spălat apa, s-o adâncit” I (Valea Lupșii). – Din adj. *săpăt*, -ă.

CÁLEA ȘOVÁRULUI „iese din Tisa în Dealu Șovarului, până în Șovar” I (Lunca Largă). – *Vezi Șovaru*.

CÁLEA TÉLPELOR „drum de car ce merge la Telpe” IV (Sălciua). – *Vezi Telpele*.

CÁLEA TÚRZII „de aici începe satul Lipaia și se termină la locul numit Dura” I (Lipaia). – *Túrda*, municipiu în jud. CJ.

CÁLEA USÓIULUI „drum ce merge la Ușoi” II (Lunca, com. Poșaga). – *Vezi Ușoiu*.

CÁLU DE PIÁTRĂ „o bucată de piatră cu on pic de adâncitură ca șaua” IV (Bistra). – Toponim metaforic. *Vezi Piatra*.

V. și *Gura Calului, Mocirla Calului, Valea Calului*.
– Din *cal*.

CÁPETU GRÉDINII (Vidolm). – Din *grédină*, var. a lui *grădină*.
– Din *cápet*, var. a lui *căpăt*.

CÁPU DEÁLULUI „cap de deal între văi, între Orăști și Săgacea; de acolo începe Dealu Mare” II (Orăști). – *Vezi Dealu*.
– Din *cap* ‘partea unde începe sau se termină un anumit loc, capăt’.

CÁPU FÉȚII „e capăt, e o dungă” I (Runc). – *Vezi Fața*.

CÁPU MÚNTELUI „de acolo începe pășunea [= Muntele]” I (Mușca). At.: 1909 *Kapu Muntyelui* (Popa Vorbe 162). – *Vezi Muntele*.

CÁPU MÚNTELUI „de acolo nu se mai urcă, s-a ajuns la șes, e capul Muntelui Mare” IV (Sălciua).

CÁPU RÁPII At.: 1751 *In Kápu Ripi* (Runc: SzTA 45). – *Vezi Râpa*.

CÁPU SÁTULUI capătul din jos al satului (Runc). At.: 1765 *La Kápu Szátuluj* (SzTA 46). – Din *sat*.

CÁRPINII „pădure de carpân” II (Baia de Arieș).

V. și *Dealul Carpinilor*.
– Din *cárpân* (pl. *cárpini*).

CÁRPINII „niște carpini pe-o coastă” II (Sălciua).

CÁRPINII „pădure de carpini” I, II (Vidolm).

CÁRU v. *La Caru*.

CÁSA LUI AURÉL „on fel de peșteră, în stâncă; o stat cineva, poate cei fugiți” III (Săgacea). – *Aurél*, pren.

V. și *Dri cu Casa, Gri cu Casa, Grâu cu Casa*.
– Din *căsă* (pl. *căsi*).

CÁSA ZMÉILOR v. *Cășile Zmeilor*.

CÁȚU I, II, V, VI sau **Deálu Cáțului** I „deal; sânt șuri” I, „e și pădure, și fânaț” II, „locuri mai de pășunat” V (Baia de Arieș). At.: 1770 *in Káczul* (Prodan IDBA 82).

V. și *Hoanca Cațului, Izvoru Cațului, Părâu Cațului, Poarta Cațului, Trouașu Cațului*.

– Din n. fam. germ. *Katz*. E vorba, după toate probabilitățile, de *Johann Katz*, atestat în localitate la 1427 (vezi Weigand Orts. 16).

CÁUCILE „on fel de hoancă” I, „fânaț și arător” IV, „fânaț cu gropi”: Goia TCL 330 (Valea Șesii).

– Din *cáuc* (pl. *cáuțe*), cu sensul metaforic ‘adâncitură, groapă în formă de căuș, cauc’.

CĂBĂLÁȘU „culme între două văi; pășunat și fânețe” I, „teren pe deal” II, „teren fain, cu colibi, în graniță cu Sartășul” III Brăzești, „fânaț și pădure; jumătate e a brăzeștenilor” II Sartăș (Brăzești, Sartăș).

V. și *Colțu Căbălașului, Curu Căbălașului, La Căbălăși, Părâu Căbălășilor, Spinii Căbălașului, Șesu Căbălășilor*.

– Cf. n. fam. magh. *Kabalás* (Kázmér RMCsSz).

CĂBÂNILE „aici au fost căbănilile militare, le-o stricat după 1950” II (Lupșa).

V. și *La Căbană*.

– Din *căbănă* (pl. *căbăni*), var. a lui *cabănă*.

CĂBÚLEA „o hoapină” III (Valea Șesii).

– Din *Căbúlea*, n. fam. existent în comună.

CĂBÚTU „pantă mai lină; fânaț” I, „groapă, o fost de pășunat, cosit” II (Ocoliș).

CĂCĂRÉȚII [căcărății] „o fost teren de fânaț, o poiană” I, „o fost râț, s-o împădurit” II (Lunca, com. Poșaga).

V. și *Vârvu Căcărăților*.

– Probabil din por. **Căcărății* < adj. *căcărăț* (pl. *căcărății*) ‘căcăcios’ (DA).

CĂIEȘTII sau **La Căiești** grup de case (Valea Bistrii).

– Din n. grup. *căiești* < *Caia*, *Caie*, n. fam. (DNFR; PAAB 245, 369, 414; PACJ 70 etc.).

CĂLDĂRÚȚA „este în stâncă, ca o căldare; intră în ea cam un litru de apă; se ia de acolo apă de băut” II (Poșaga de Sus).

– Din *căldărúță*, dim., cu suf. *-uță*, de la *căldare*.

CĂLÚGĂRU I, II, IV sau **Preluca Călúgărului** III „prelucă în pădurea Corn, aproape de vârv” I, „se zice că o fost ceva pustnic acolo” III (Muncelu). At.: 1486 *Kalagyer hege* (Minea ICA 55).

V. și *Peștera Călúgărului*.

– Din *călúgăr* sau n. fam. *Călúgăr* (DNFR, Loșonți–Vlad VH 134, PACJ 72).

CĂPĂȚĂNA I Bălești, I, II, IV Bistra sau **Vârvu Căpățânii** II Poiana „munte” I, „vârv de munte; de la poalele lui izvorăște Șomeșul, o porțiune a Arieșului, ce se varsă la Arada, și Valea Bistrișorii” II (Bistra).

V. și *Dosu Căpățânii*, *Molhașu Căpățânii*, *Valea Căpățânii*.

– Din *căpățână* ‘ridicătură de pământ (movilă, deal, munte) de formă (de obicei) rotundă’ (Loșonți TRFR 36).

CĂPĂȚĂNA „deal întins” I, „deal între Incești și Corțești” II, „vârv de deal, pășunat” [*] (Orăști).

CĂPRĂRU „deal” [*], „o rădicătură; e arător, gol” II (Geamăna).

V. și *Dălma Căprarului*, *Hoanca Căprarului*, *Părău Căprarului*.

– Din *Căprăru*, n. fam. existent în comună.

CĂPRĂRU „loc pietros” II (Ocoliș).

CĂPRĂREĂȚA „o fost poiană; s-o împădurit” II (Brăzești).

– Din *căprăreăț* (pl. *căprărețe*) ‘staul pentru capre’, ‘loc unde se odihnesc sau unde pasc caprele’ (< lat. *capraricia*: Loșonți CIE 156–157).

CĂPRĂREĂȚA „e în Fața Usoiului; o fost arător și fânaț” II (Lunca, com. Poșaga).

CĂPRĂREĂȚA „dâmb plantat; o fost pădure de stejar” II (Poșaga de Sus).

CĂPRĂREȚELE „loc cu mai multe izvoare și fântâni; fânaț și arător, cu sălașe, mutături” II (Dealul Muntelui).

V. și *Dâmbu Căprărețelor*, *Părău Căprărețelor*, *Tarnița Căprărețelor*, *Valea Căprărețelor*.

CĂPREȘTII „o fost acolo o casă. Căprea [căprê] l-o chemat” I (Brăzești).

– Din n. grup *căprești* < *Căprea*, por.

CĂPUTEȘTII „o șezut acolo mai multe familii Căpută” I (Valea Șesii).

– Din n. grup *căputești* < *Căpută*, n. fam. existent în localitate.

CĂRÁFA „deal cu pădure de brad în Muntele Mare” I, „deal cu niște izvoare, mocirle” II (Lupșa).

V. și *Dâmbu Cărăfii*.

– Probabil din **Cărăfa*, **Cărăfă*, n. pers.

CĂRÁREA „cărare peste pădurea de brad, drum de care” II, „coboară de sus de la Godovăni” IV (Muncelu).

– Din *cărare*.

CĂRBUNĂRILE „e la Sartăș” V Baia de Arieș.

V. și *Colțu Cărbunărilor*, *Drumu Cărbunărilor*, *Părău Cărbunărilor*, *Părău-Cărbunări*, *Valea Cărbunărilor*.

– Din *cărbunare* (pl. *cărbunări*) ‘loc unde se fac cărbuni de lemn, cărbunărie’ (< lat. *carbonaria*: Homorodean SLT 114–116).

CĂRBUNĂRILE „teren de fânaț, pășunat” I, „padină frumoasă” III (Brăzești).

CĂRBUNĂRILE „teritor mândru, înconjurat de pădure; pășunat de vite” I Dealul Caselor, „pantă; este și pădure mare” I Sălciua de Sus (Dealul Caselor, Sălciua de Sus).

CĂRPINIȘU I, II, IV, VII sau **Deálu Cărpinișului** IV „deal întins, mai mult fără pădure” I, „loc de deal; acumai-pășunat” IV (Sălciua).

– Din *cărpiniș*.

CĂSILE ZMÉILOR III Poșaga de Jos, II Poșaga de Sus sau **Căsa Zméilor** II Ocoliș „loc prăpăstios în Vulturese, on horn, o gaură mare până afară” II Ocoliș, „mai multe hude, una e în stâncă” III Poșaga de Jos, „găuri în stânci” I, „peșteri; se zice că ar fi stat zmei acolo, cântau noaptea la ceteră” II Poșaga de Sus (Ocoliș, Poșaga de Jos, Poșaga de Sus). – Din *zmeu* (pl. *zmei*).

– Din *căsă* (pl. *căsi*). Pentru răspândirea și explicarea formei de pl. *căsi*, vezi Todoran *Contribuții*, p. 91–98.

CĂSOÁIA I, [*] sau **Căsóile** [*] „acolo sânt două familii, aparțin de sat, au grădini” I, „deal cu pomi fructiferi” [*] (Cioara de Sus).

V. și *La Căsoaia lui Corău*, *La Căsoaie*, *La Căsoi*, *Su Căsoi*.

– Din *căsoaie* (pl. *căsói*) ‘construcție rudimentară făcută în câmp sau în pădure și folosită ca adăpost vremelnic pentru oameni și animale’.

CĂSOÁIA „fânaț” II; „se zice că pe vremuri o fost o colibă mai mare” [*] (Lunca Largă).

CĂSOÁIA „o prelucă mică” II, „fânaț între păduri; cineva o stat acolo” IV (Muncelu).

CĂSOÁIA MÓNȚII „prelucă mare” I (Valea Lupșii). – Vezi *Monțeștii*.

CĂSÓILE v. *Căsoaia*.

CĂTĂNÍȚA „părau” II (Dric).

– Probabil din *Cătăniță*, por.

CĂTÚRU „pădure de câteva hectare; sunt lemne mai mici și ceva copaci mari” II (Poșaga de Sus).

– Din *cătúr* (pl. *cătúri*) „fagi mai mici și mai tineri” II Valea Largă; ‘fag, stejar, brad sau alt arbore de grosimea unui lăstar până la a unui butuc de roată; p. e x t. arbore înalt și subțire’, ‘p. e x t. huci, huceag’ (DA).

CĂTUREȘȚII „loc fain, șes în munte” I (Hodișești).

– Din n. grup *căturêști* < *Cătur*, n. fam. (DNFR).

CĂTÚRII COTÓCULUI „loc căturos, cu lemne de fag mai mici și îndesate, tare cleomburoși [= rămuroși]” VII (Sălciua). – *Cotoc*, n. fam. (DNFR; PACJ 92; Tomici–Andronache OD etc.).

CĂTÚRII PÚII „câțiva cături” II (Valea Largă). – *Púia*, por. („Bolog îl chema” II) sau n. fam. (DNFR, PACJ 223).

CĂȚÂNELELE „dulmă [= dălmă]” I, „loc drept pe lângă Vale, on pic de păntuță” II, „terasă” [*] (Lunca Largă).

V. și *Dâlma Cățânelelor*, *Dâlma-i Cățânele*, *Gura Cățânelelor*, *Părau Cățânelelor*.

– Din **cățânel* (pl. *cățânéle*), dim. al lui *cățân* ‘groapă, căldare, depresiune’ (Loșonți TRFR 125).

CĂȚÉII „loc mare, sub Muntele Mare” I Bălești, „loc cu măietori, cu grajduri” I Cheleteni (Bălești, Cheleteni).

V. și *Părau Cățelilor*.

– Din *cățél* (pl. *cățéi*) sau, mult mai probabil, din n. grup *cățéi* < *Cățel*, n. fam. (DNFR) ori por.

CĂURU „pădure” II (Lunca, com. Poșaga).

CÂMPÁNII grup de case (Mușca).

– Din n. grup *câmpáni* < *Câmpán* (oficial: *Câmpean*), n. fam. existent în localitate.

CÂMPENÉȘȚII „acolo o fost căsi” II. Majoritatea familiilor aveau numele Câmpean. „Au locuit sus pe deal, coborând cu timpul și în sat, prin căsătorii”: Buza Br. 58 (Brăzești).

– Din n. grup *câmpenêști* < *Câmpeán*, n. fam. existent în localitate.

CÂMPÉNI, ung. *Topánfalva*, oraș în județul Alba, format din localitatea Câmpeni (reședința) și din satele Boncești, Borlești, Botești, Certege, Coasta Văscului, Dânduț, Dealu Bistrii, Dealu Capsei, Dric, Fața Abrudului, Florești, Furduiești, Mihoești, Motorăști, Peste Valea Bistrii, Poduri, Sorlița, Tomușești, Valea Bistrii, Valea Caselor și Vârși. At.: 1565 *Topánfalva*, 1595 *Topánfalwa*, 1598 *Topánfalva*, 1658 *Topánfalva*, 1733 *Topánfalva*, 1750 *Kimpeni*, 1805 *Kempény*, 1805 *Kimpény*, 1854 *Topánfalva*, *Câmpeni* (Suciu I 155).

– Din n. grup *câmpéni* < *Câmpeán*, n. fam. existent în localitate.

La recensământul din 20 X 2011, localitatea avea 4809 locuitori, fără satele aparținătoare și 7221 de locuitori, cu satele aparținătoare.

Locuitorii își zic și sunt numiți de cei din jur *câmpănări* (sg. *câmpănár*).

CÂMPU [ďámuli] parte de sat (Sartăș).
– [ďámu], probabil por.
– Din *câmp*.

CÂMPU VĂCILOR „poiană, pășune” I, „e între Picioragu și Brădeana” III (Peste Valea Bistriei). – Din *vacă* (pl. *vaci*).

CÂNEPIȘTEA loc unde s-a semănat cânepă (Orăști).

– Din *cânepiște* ‘loc pe care se cultivă cânepă’.

CÂNEPIȘTEA CRÍCULUI „o fost arătură de cânepă” I (Brăzești). – *Cric*, n. fam. (DNFR) sau por.

CÂRLĂNEȘTHI grup de case (Botești).

V. și *Părău Cărlăneștilor*.

– Din n. grup *cărlănești* < *Cărlán*, por. existentă în localitate.

CÂRLIGĂTURA „loc încârligat, pășunat și cosalău” I, „on gol în mijlocul pădurii” I (Botești).

– Din *cârligătură* ‘loc încârligat’.

CĂROIȘTHI „teren agricol, fânețe, pomi fructiferi, pădure mai puțină” II (Dealul Muntelui).

V. și *Doștina Căroiștilor*.

– Din n. grup *căroiști* < sprn. *Căroaie* („... a Căroai”) < *Căra*, n. fam. existent în comună.

CERBÉSTH „loc pe deal. Cerb i-o chemat oarecând” II (Poșaga de Sus).

– Din n. grup *cerbéști* < *Cerb*, n. pers.

CERBÍCA [čerdíca] „vârv, creastă” I, „vârv de deal” II, „creastă care urcă de la Arieș către Bulz” [*] Brăzești, „deal în hotar cu Brăzești” I Sartăș (Sartăș). Cum creasta are în mijlocul ei o lăsătură „ca o șa” II Brăzești, unii localnici numesc cele două părți mai ridicate **Cerbíca Máre** și **Cerbíca Mică** II (Sartăș).

V. și *Părău di la Cerbică*.

– Din *cerbică*, var. a lui *cerbíce* ‘ridicătură în formă de cerbice’, sens metaforic dezvoltat de la cel de ‘partea din spate a gâtului, ceafă’, ‘partea de deasupra a jugului, care se reazemă pe ceafa bouului’. Toponimul se întâlnește și în alte părți ale țării (vezi *Cerghicea*: Iordan TR 347; *Cerbícea* [čerdíca] „e mai sus, muche”: Bulbuc AB etc.).

CERBÍCA (alt loc!) „vârv de dâmb” II (Brăzești).

CERBÍCA MÁRE v. *Cerbica*.

CERBÍCA MÍCĂ v. *Cerbica*.

CERBOÁIA „e și rât [= fânaț] și pădure” II (Sălciua).

V. și *Colțu Cerboii*.

– Din *cerboáie* ‘femela cerbului’ sau sprn. *Cerboáia* < *Cerbu*, n. pers., + suf. -oáie.

CÉRB [čérbu] VI, [*] Baia de Arieș, II, IV Muncelu sau **Poiána Cérbului** IV Muncelu „o fost o preluță, o umplut-o pădurea” VI Baia de Arieș, „poieniță” II, „o fost poiană faină; s-o împădurit” IV Muncelu (Baia de Arieș).

V. și *Colții Cerbului, Curmătura Cerbului, Dealul Cerbului, Doștina Cerbului, Hoanca Cerbului, La Cerbu, La Piatra Cerbului, Părău Cerbului, Șesu Cerbului, Vârvu Cerbului*.

– Din *Cerb(u)*, n. fam., existent la moți (Frâncu–Căndrea M 117. Vezi și PAAB 59, 414; PACJ 76 etc.), ori por. sau din *cerb*.

CERTÉGE, ung. *Csertés*, pop. *Certeje* [čert’ějă], localitate componentă a orașului Câmpeni AB. At.: 1850 *Sartesch*, 1854 *Csertés*, *Certeșea* (Suciu I 133).

V. și *Coasta Certejului, Coastele Certejului, Părău Certejului, Șesu Certejului, Vârvu Certejului*.

– Din *certěj* (pl. *certėje*) ‘tăietură de pădure, curătură’ (cf. DA).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 72 de locuitori. Ei își zic *certejeni* [čert’ějén], sg. *certejean* [čert’ěján].

CERTÉJE v. *Certege*.

CERTÉJELE v. *Certeju*.

CERTÉJU „deal rotund, mare; vârf” I (Bălești).

CERTÉJU dâmb cu pășune, cu pădure și „hucari” II (Botești).

CERTÉJU „coastă împădurită și cu izvoare” I (Dealul Muntelui).

CERTÉJU pășune, fânaț și copaci; înainte era și teren arabil (Geamăna).

CERTÉJU „dâmburuț, dâmbuleț, vârv” I, pășune și fânaț (Mușca).

CERTÉJU [șert'éju] coastă de deal cu fânaț și teren arabil (Runc). At.: 1751 *La Csertyés* (SzTA 45), 1765 *La Csertyeszt* (*ibid.* 46).

CERTÉJU câmp între păduri (Tomușești).

CERTÉJU II, IV, [*] sau **Certéjele** III „loc arabil în pantă, în hotar cu Valea Lupșii” II, „pășunat și fânaț” III (Muncelu).

CERTÉJU I, [*] sau **Certéjele** II „deal; fânaț, mai sus este pădure” I, „înainte se semănau holde” II (Valea Lupșii).

CETĂȚEÁUA „stâncă înaltă; deasupra e oblu vreo cinci-șase arii” I, „colț mare în pădure” II, „deasupra e ca o masă” III (Brăzești).

V. și *Hoanca Cetățelii*.

– Din *cetățea* (pl. *cetățele*) ‘cetățuie’ < lat. *civitella* (cf. Iordan TR 451).

CETĂȚEÁUA „on pic de șes pe o movilă” I, „loc costos; fânaț” [*] (Muncelu).

CETĂȚEÁUA „șes frumos” I (Mușca).

CETÉRNA [çet'érna] „groapă; acolo se dădea [= coborau] lemnele pe ceterună, scoc; se uda [ceterna] și mergea lemnele” I (Valea Lupșii).

V. și *Fundu Ceteronii, Părau Ceteronii*.

– Din *cetérnă* (pl. *cetérne*), var. a lui *cetárnă* ‘scoc, jgheab, jilip’. Vezi var. *citérnă* ‘idem’ (ALR II SN II h. 618/64, 310).

CHEÁRTU LÚCHII [t'ártu lúki] „o fost on trouaș în pantă până în pădure” IV (Muncelu). – *Lúca*, n. fam. existent în zonă. În conscripția urbarială din 1770 a domeniului Băii de Arieș, *Luca* se întâlnește, ca prenume, la 11 persoane (vezi Prodan IDBA 112, 113, 116, 120, 121, 123, 127, 131, 133, 134).

– Din *cheart* ‘loc îngădit; grădină’ (vezi DA).

CHÉIA [t'ēja] „de o parte și de alta în colțuri” V (Baia de Arieș).

V. și *Clinu Cheii, Colțu Cheii, Doștina Cheii, Drumu Cheii, Fundu Cheii, Gura Cheii, Gura Cheii din Jos, Gura Cheii din Sus, Pădurea Cheii, Părau Cheii, Potecu Cheii, Valea Cheii*.

– Din *chéie* (pl. *chei*) ‘loc strâmt și stâncos pe unde trece un pârau, o vale, un drum sau o cărare’.

CHÉIA strâmtoare (Brăzești).

CHÉIA teren prăpăstios între două colțuri (Geamăna).

CHÉIA „loc prăpăstios, greu accesibil” I, prin care trece un pârau, pe care există cascade de 14–15 m, „loc strâmt” II (Mănăstire).

CHÉIA „niște colțuri, mai în jos de Gurguiata, dar mai în sus de biserică” I (Mărgaia).

CHÉIA „strâmtoare” II (Valea Bistrii).

CHÉIA „strâmtoare” II (Valea Caselor).

CHÉIA „era drumul strâmt pe Vale” I (Valea Lupșii).

CHÉIA I sau **Chéia lui Teócoli** II „loc strâmt pe unde venea drumul” I, „e pe Valea Cărbunarilor, între dealuri” II (Sartăș). – *Teócoli* [t'ócoli], por. existentă. Cf. n. fam. magh. *Tököli* (Kázmér RMCsSz).

CHÉIA II sau **Chéia Pociovăliștii** [çēja pošoválišçi] I „loc strâmt făcut de apă, de Pociovaliște” I (Ocoliș). – Vezi *Pociovaliștea*.

CHÉIA, oficial **Chéile Runcului** strâmtoare între pereți de stâncă pe Valea Runcului, între localitățile Runc și Lunca Largă.

CHÉIA CORȚEȘTIOR [t'ēja corțășt'o] strâmtoare (Orăști). – Vezi *Corțeștii*.

CHÉIA HĂLĂCIÚDULUI „cheie” I (Runc). – Vezi *Hălăciudu*.

CHÉIA LUI TEÓCOLI v. *Cheia*.

CHÉIA NÉGRELOR „drum pe părau pântre stânci” II Poșaga de Sus, „o viroagă; de o parte și de alta e pădure” II Săgacea (Poșaga de Sus, Săgacea). – Vezi *Negrele*.

CHEIA PÍTII „loc închis între pădure; jos vine o vale” II (Săgacea). – *Píteă*, n. fam. existent în localitate.

V. și *Izvoru Cheii Pitii*.

CHEIA PLEȘÊȘTILO [t'ēja pleșêș'to] „e pe Vale în sus, e ca tunelul, strâmtoare” III (Săgacea). – Vezi *Pleșestii*.

CHEIA POCIOVĂLIȘTII v. *Cheia*.

CHEILE RÚNCULUI v. *Cheia*.

CHELETEÁNU deal; pădure, pășune, „fânaț și grohot” I (Mușca).

V. și *Colțu Cheleteanului, Groapa Cheleteanului*.

– Din *Cheleteán*, n. fam. existent în zonă.

CHELETÉNI sat în com. Bistra AB.

– Din n. grup *cheleténi* < *Cheleteán*, n. fam. existent în comună.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 13 locuitori.

CHÍCERA [čîșera] „cam pantă; fânaț și ceva arător” I, „deal frumușel” II (Ocoliș).

V. și *Calea-i Chicere, Coasta-i Chicere, După Chiceră*.

– Din *chiceră* ‘deal (mai rotund); vârv (conic) de deal’.

CHÍCERA [t'îčera] „deal din sus de biserică” I, „deal, deluț alungit, în sat” II (Săgacea).

CHÍCERA BÓȚII [t'îčera bóȓi] „vârv ca o claie, înalt” II (Săgacea). – *Bóȓa*, n. fam. existent în Poșaga de Sus.

CHICERA COPÂRTULUI At.: 1770 *Din Titsera Kopartuluj* (Baia de Arieș; Prodan IDBA 97). – Vezi *Copârțu*.

CHÍCERA ÎNÁLTĂ v. *Cichera Înaltă*.

CHÍCERA MĂGUREÁNULUI [t'îčera măgureánului] „deal cu pădure” II (Săgacea). – *Măgureán*, n. fam. existent în localitate.

CHÍCERA PÚIULUI v. *Cichera Puiului*.

CHÍCERA ROBÊȘTILO v. *Cichera*.

CHICERÚIA [t'îčerúja] „vârv” II (Săgacea).

– Din *chicerúie*, dim., cu suf. -*uie*, de la *chiceră* sau de la n. top. *Chícera*.

CHIRILÊȘTII grup de case (Dealul Caselor).

– Din n. grup *chirilêști* < *Chirilă*, n. fam. existent în localitate.

CHÎȘII [t'își] I Valea Șesii, [t'își] I Bârzan, II Geamăna, I Valea Șesii, I Vința sau **Chîșu** [t'îșu] II Valea Șesii „loc fain pe deal; și pe-acolo o fost arabil” I Bârzan, „deal; loc arabil, fânaț” [*] Geamăna, „munte” I, „e între două păduri” IV Valea Șesii (Valea Șesii).

V. și *Părău Chișilor, Părău Chișului, Piatra Chișilor, Valea Chișilor, Valea Chișului*.

– Probabil e vorba de n. grup *chiși* [t'îș] < *Chiș(u)*, n. fam. existent în Câmpeni.

CHÎȘU v. *Chișii*.

CÍCHERA „dâmb nalt” II Bistra, „cel mai înalt vârf; acolo era comanda [= punct de observație militară]” I Hodișești (Bistra, Hodișești).

V. și *Coasta Cicherii, Drumu Cicherii, După Cicheră, Între Cicheri, Su Cicheră, Sub Cicheră, Șesu Cicherii, Tău Cicherii*.

– Din *cicheră*, var., rezultată prin metateză, a lui *chiceră*.

CÍCHERA „deal” [*] (Cioara de Sus).

CÍCHERA „deal” II (Dric).

CÍCHERA (alt loc!) ridicătură, „loc pietros” III (Dric).

CÍCHERA [čît'era] „deal mare, vizavi cu Măgura” I (Gârde).

CÍCHERA „deal” I (Geamăna).

CÍCHERA „dâmb, vârv de deal ascuțit” II (Hădărău).

CÍCHERA „vârv de dâmb, graniță cu Hudricești” III, „deal înalt, rotund” IV (Lipaia).

CÍCHERA „vârv de deal” IV (Muncelu).

CÍCHERA „o dungă, sus sub Fundoaia” I (Mușca).

CÍCHERA „îi loc mai rădăcat on pic în păduri” III (Peste Valea Bistrii).

CÍCHERA „dâmb ca o boltă, vârv de deal” I (Poiana).

CÍCHERA vârf de deal (Sartăș).

CÍCHERA „deal rotund, ascuțit” I, „dâmb” II, „vârv alungit, cel mai înalt din zonă, loc prăpăstios” III, „acolo-i cimitirul” IV (Sălciua).

CÍCHERA [cît'era] I, II „deal, ridicătură înaltă” I, „deal mai înalt; e rotunjită, acoperită cu niepân, lemn de fag, brad” II (Săgacea).

CÍCHERA „puțin pisc; fânaț și aluniș” [*] (Valea Caselor).

CÍCHERA „vârv ținut” I (Valea Largă).

CÍCHERA „vârv de deal, ținut” I, „deal mare, ascuțit” II (Valea Lupșii).

CÍCHERA „deal mare” I Bârzan, „dâmb” I, „vârv” III, IV, [*] Valea Șesii (Valea Șesii).

CÍCHERA I, II sau **Chícera Robéștilor** III „vârvul dealului” I, „deal, loc stâncos cu pădure” II (Valea Bistrii). – Din n. grup *robéști* < *Róba*, n. fam. existent în Boncești.

CÍCHERA I–IV, [*] sau **Vârvu Cícherii** I „mamelon, vârv” I, „dâmb” II, IV, „movilă, dâmb mai mare” III (Brăzești).

CÍCHERA BEUTÓRULUI [cît'era beutórului] „apartine de Lupșa” II Valea Lupșii. – *Beutór*, por.

CÍCHERA BRÓINII [cît'era bróinii] „o cicheră cam mare” II (Poșaga de Jos). – Din *Bróina*, poreclă („ciuf” II) existentă în localitate. *Broaina*, *Broină*, *Broinea* se întâlnesc ca n. fam. (vezi DFNFR).

CÍCHERA BUCIȘENILOR „vârv de deal” I (Gârde). – Vezi *Bucișenii*.

CÍCHERA BURDÚNII [cît'era burdúni] „movilă ca și on bulz” I (Brăzești). – Din *Burdún(e)a*, probabil por.

CÍCHERA CÂRÚȚII „vârv de deal” II Dealu Muntelui, „o cicheră” I Gârde (Gârde). – Vezi *La Cârța*.

CÍCHERA CIÚNCHII deal (Bistra). – Vezi *Ciunca*.

CÍCHERA DOÁMNII „vârv de deal” IV (Bistra). – Din *doámnă*.

CÍCHERA FĂGÉTELOR [cît'era făzét'elor] „on dâmb” II (Orăști). – Vezi *Făgetele*.

CÍCHERA FLEÁNCÎ [cît'era fleánci] „un teritor înalt, cam rotund, ca on ou” I (Dealu Caselor). – *Fleánca*, por.

CÍCHERA GÁNII „deluleț” II (Valea Lupșii). – *Gáne*, „ciufală [= por.] în Lupșa” II sau n. fam. existent în zonă.

CÍCHERA GHIOBÊȘTILOR [cît'era d'obéșt'ilor] „on dâmb, o creastă, on mamelon” I (Brăzești). – Din n. grup *ghiobéști* < *Ghióbu* [d'óbu], por. [„ciufulitură” IV] (< *ghiob* ‘putină mică’).

CÍCHERA ÎNÁLTĂ [cît'era înáltă] I sau **Chícera Înáltă** [t'íșera înáltă] II „vârv cu fânaț și ceva brazi” I (Săgacea). – Din adj. *înált*, -ă.

CÍCHERA LUI CIORÓG [cît'era lui coróg] „vârv nalt. Are loc Ciorog pe acolo” II (Poșaga de Jos). – *Ciórog*, por.

CÍCHERA LUI HOLÓTE [cît'era lui holót'e] „vârv de deal” II (Dealu Muntelui). – *Holóte*, n. pers., probabil por.

CÍCHERA LUI MÓJAR „vârv ca o clăie” I, „on pic de dungă” III (Poșaga de Jos). – *Mójar*, por.

CÍCHERA LUI NUNÁȘ „dâmb” I (Gănești). – *Nunăș*, por.

CÍCHERA MÁRCULUI „cicheră, dâmb mai înalt” I (Poșaga de Jos). – *Marc(u)*, n. fam. existent în zonă.

CÍCHERA MÍCĂ „mamelon” I, „deal” III (Brăzești). – Din adj. *mic*, -ă.

CÍCHERA MÍCĂ „dâmb cu fânaț” I (Valea Lupșii).

CÍCHERA NEÁGRĂ [cît'era nágră] „deal, teren cam costos, cu păraie mai mici” II (Cioara de Sus). At.: 1770 *Titsera Nyágrá* (Prodan IDBA 91), *Lá Titsera Nyágra* (*ibid.* 109). – Din adj. *négru*, *neágră*.

CÍCHERA OBĂRȘII [*] (Brăzești). – Vezi *Obârșea*.

CÍCHERA PÚFULUI „e vârf, o cicheră” I (Poșaga de Jos). – *Puf*, n. fam. existent în localitate.

CÍCHERA PÚIULUI I sau **Chícera Púiuului** II „vârv împădurit” II (Săgagea). – *Púiu*, n. fam. existent în zonă.

CÍCHERA TÓIULUI „ridicătură, vârv mai înalt ca celelalte” I (Brăzești). – *Tóiu*, por. (vezi Buza Br. 68).

CÍCHERA TOMÉȘTILO ridicătură (Poșaga de Jos). – Din n. grup *toméști* < *Tóma*, n. fam. existent în zonă.

CICHERÚȚA [çit'erúȚa] „vârv înalt” I (Bălești).

– Din *cicherúȚă*, dim., cu suf. *-uȚă*, de la *cícheră*.

CICHERÚȚA vârv de deal, „e numa stâncă” III (Lipaia).

CICHEȘTII „păduri” IV (Bistra).

– Din n. grup *cichéști*.

CIMEJBÍCU v. *Ciumejbicu*.

CINGITÚRA poiană cu fânaț (Lupșa, Mănăstire).

V. și *Drumu Cingiturii, Fundu Cingiturii*.

– Din *cingitúră*, var. a lui *ciungitúră* ‘loc (din pădure) cu copacii ciunghiți’.

CIOÁRA v. *Cioara de Sus*.

CIOÁRA DE SUS, ung. *Felsőcsora*, pop. *Cioára*, cunoscut în perioada interbelică sub numele *Boierești*, sat care aparține orașului Baia de Arieș AB. At.: E posibil ca satul să fie atestat din sec. al XV-lea. În hotarnicia din 1486 apar toponimele *Dalwlchorre* alias *Waryw Hegye* și *Waryw Mezyw* (vezi Minea ICA 12). Alte atestări: 1770 *Csora* (Prodan IDBA 118, 120), 1805 *Csora*, 1850 *Felső Csóra*, *Csoara*, 1854 *Felső-Csóra*, *Cioara* (Suciu I 149).

V. și *Dâmbu Cioare, Dâmbu Ciorii, Părau Cioare, Părau Ciorii, Țarina Ciorii, Valea Cioarii, Valea Ciorii*.

– Din *Cioára*, n. fam. frecvent în zonă.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 293 de locuitori.

CIOBOTÉȘTII II sau **Jurjéștii** III grup de case (Dric).

– Din n. grup *ciobotéști* < *Cióbotă*, por., *jurjéști* < *Jurj*, n. fam. existent în localitate.

CIÓCU vârv înalt (1227 m) (Tomușești).

V. și *Părau Ciocului*.

– Din *cioc* ‘vârf’ (vezi Loșonți TRFR 37).

CIOICÉȘTII parte de sat (Geamăna).

– Din n. grup *cioicéști* < *Cioíca*, n. fam. existent în localitate.

CIÓMPII [çómpit'i] „pădure și arătură” I (Valea Largă).

– Din *ciomp* (pl. *compî*) ‘buturugă, cioată’.

CIORÉȘTII parte de sat (Bistra).

– Din n. grup *cioréști* < *Ciórea*, n. fam. existent în localitate.

CIORGÁIA [șorgája] „fântână, izvor” II (Poșaga de Sus).

– Probabil din *Ciorgáie*, forma nearticulată de pl. neutru (< *ciorgáie*, pl. lui *ciorgáu* ‘izvor’) sau, mai puțin probabil, din *ciorgáie*, formă de fem. refăcută după *ciorgáie*, pl. lui *ciorgáu* = *ciurgáu*.

CIOROPÁRU [șoropárɨ] „o țar de deal” II (Ocoliș).

– Din *Cioropár*, n. fam. existent în zonă.

CIÚCA [çúca] „coastă rea, împădurită” I (Bistra).

V. și *Părau Ciuchii, Râpa Ciuchii*.

– Cf. *ciúcă* ‘vârful muntelui, ce de departe se pare o movilă rotundă, care se numește și măgură’ (DA), n. fam. *Ciuca, Ciucă* (DNFR), frecvent în AB (vezi PAAB 61), CJ (vezi PACJ 82) etc.

CIÚCA [çúca] I, [șúca] II „versant opus al Măglicii de Jos, fânaț” I, „loc frumos, coastă dulce” II (Lunca, com. Poșaga).

CIUCIÚRELE [çucúrále] „niște izvoare” II (Brăzești).

– Din *ciuciúr* (pl. *ciuciúre*) ‘uluc, jgheab pe care curge apa unui izvor’, apelativ viu în grai.

CIUCIÚRELE „loc mlăștinos, cu mai multe izvoare” IV (Muncelu).

CIUCIÚRU „o fântână cu apă bună” I, „izvor care curge printr-un ciuciur” [*] (Baia de Arieș).

CIUCIÚRU BOGÓLII „apă rece într-un pic de pădure; o fost ciuciur” I (Dealul Caselor). – *Bogólea*, n. fam. existent în comună.

CIUCIÚRU PONORÉNILOR „este ciuciur și valău de beau vitele apă” I Dealul Caselor, „un izvor cu valău” III Sălciua (Dealul Caselor, Sălciua). – Din n. grup *ponoréni* < *Ponor*, localitate vecină cu comuna Sălciua AB.

CIÚHA „e o comandă [= observator militar] în vârful Mărgăii” I (Mărgăia).

– Din *ciúhă* (pl. *ciúhe*) ‘semn de orientare pe vârfuri înalte’.

CIULDÉȘTI sat în com. Bistra AB. At.: 1956 *Ciuldești* cătun al satului Bistra (Suci I 153).

– Din n. grup *ciuldéști* < *Ciuldea*, por.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 256 de locuitori.

CIUMÁTA „dâmb, pe vârful Dealului Muntelui” II Dealul Muntelui, „vârv de dâmb” I Nămaș (Dealul Muntelui).

– Probabil din *Ciumáta*, sprn. sau por. Cf. *Ciumata*, n. fam. (DNFR).

CIUMEJBÍCU [cúmejďícu] I sau **Cimejbícu** [šimejďícu] II „teren plat; fânaț” I (Lunca, com. Poșaga).

– Este un top. magh. compus, a cărui parte finală e *bükk* ‘fag’, ‘făget’.

CIÚNCA I Cheleteni, IV Bistra sau **Ciúnca** de Jos II Poiana și **Ciúnca de Sus** II Poiana „loc mare cu colibi de vară; acolo stau oamenii vara cu animalele” II Poiana, „teren mai mare, pășune” I Cheleteni (Cheleteni, Poiana).

V. și *Cichera Ciunchii*, *Dealul Ciunchii*, *Părau Ciunchii*, *Șesu Ciunchii*.

– Din *Ciunca*, n. fam. (NFM), *Ciuncă*, n. pers. (DOR 242) sau por./sprn.

CIÚNCA DE JOS v. *Ciunca*.

CIÚNCA DE SUS v. *Ciunca*.

CIUNGÁNEA [cúŋgáňa] „pădure și fânaț” I, „pădure de fag” II (Valea Largă).

V. și *Păraiele Ciunganii*.

– Probabil n. pers.

CIUNGÉTU [cúŋjátu] IV (Bistra).

– Din *ciungét* ‘loc cu ciungi’, cuvânt neatestat de dicționare.

CIÚNGII [cúji] „teren arabil și pădure” IV Bistra (Bălești, Bistra).

V. și *Dâmbu Ciungilor*, *Fața Ciungilor*, *Părau Ciungilor*, *Sub Dosu Ciungilor*, *Vârvu Ciungilor*.

– Din *ciung* (pl. *ciungi*) ‘copac cu crengile rupte sau tăiate’.

CIÚNGII „fânaț cu pădure” I (Brăzești).

CIÚNGII „pădure uscată, mai mult arini” I, „deal” [*] (Cioara de Sus).

CIÚNGII „vârv de deal cu pădure și fânaț” I (Mușca). At.: 1909 *Csungi* (Popa Vorbe 162).

CIÚNGII loc unde a fost pădure. Conform tradiției, aici s-ar fi turnat clopotul cel mare de la biserica din jos (Tomușești).

CIÚNGII „fânaț, pășune” I (Valea Lupșii).

CIÚNGII „loc mai doștin, cositor” I Vința, „fânaț și pădure mai puțină prin el” II Geamăna (Vința).

CIÚNGII DĂBÚLII [cúŋji dăbúli] „fânaț și-o pădure” I (Sartăș). – *Dăbúlea*, n. pers. În DNFR apare ortografiat *Dabulă*.

CIÚNGII LUI MATÉI [cúŋji li mat'éj] „fânaț și pădure” I (Sartăș). – *Matéi*, n. fam. frecvent în zonă.

CIUNTERÉII I, [*], [**] sau **Ciuntiréii** II „câsi și fânațe; este și pomărie și pădure” I, „cătun” II (Sartăș).

– Cf. *ciunteréi/ciuntiréi* 1. ‘partea care rămâne dintr-o plantă după ce a fost tăiată, ruptă, mâncată de animale etc.; cotor’; 2. ‘bucată de lemn cu care dai după ceva, scurtătură, șuvei’ (vezi, mai pe larg, Dumitru Loșonți, în CL, XXI, 1976, nr. 1, p. 25) sau *Ciunterei*, n. fam. (PABN 27, Năsăud BN etc.) ori por.

CIUNTERÉII v. *Ciunterei*.

CIUPÉRCA „loc rău, cu fel și fel de pădure și pietre” II (Poșaga de Jos).

V. și *Dâmbu Ciupercii*, *Părau Ciupercii*, *Vârvu Ciupercii*.

– Din *ciupércă*. Cf. și n. pers. *Ciupărcă*, *Ciupărcă* (DOR 242), n. fam. *Ciupărcă*, *Ciuperca*, *Ciupercă* (DNFR).

CIURÉȘTII I sau **La Ciórea IV** „grup de case” I (Lipaia).

– Probabil din n. grup *ciuréști* < *cioréști* < *Ciórea*, n. fam. existent în comună și frecvent în zonă, sau *Ciur*, por. (vezi *Părău Ciurului*).

CIUTURÚȘU „pădure de stejar” II (Poșaga de Jos).

V. și *Coasta Ciuturușului*.

– Din **ciuturúș* ‘loc cu cioate (buciumi, buturugi)’, un derivat, cu suf. colectiv *-uș* (pentru care vezi Pascu *Suf.* 362), de la *ciutură*, cu sensul (neatestat) de ‘cioată, bucium, butuc, buturugă’. Cf. *ciutură* ‘trunchi de copac’ (LRg I 77), *ciuturúș-buturúș* ‘(pop.; în ghicitori) ciutuc-butuc’ (DA).

CLÁIA GÁLII „colț mare. Gâle locuia su Claie” VII (Sălciua). – *Gâle*, por.

– Din *cláie* ‘ridicătură, vârf, stâncă în forma unei clăi de fân’ (Loșonți TRFR 47).

CLÉJEA BISÉRICII [cléja biséřicî] ecleisie (Mușca). – Din *biserică*.

– Din *cléje*, *cléjie* ‘pământul, proprietatea bisericii, pe care îl folosește preotul pe întreaga durată a activității sale’, var. a lui *ecléjie* = *eclésie*.

CLÉJEA PÓPII I sau **Icléjea III** „o fost loc de-a bisericii” III (Baia de Arieș). – Din *pópă*.

CLÉJIA [cléjija] „teren, pământ de-a statului” I, „o fost pădurea primăriei” II (Lunca Largă).

CLÍFA „e mai costos; o fost arător; acum este cu spini, se pășună” I, „coastă” [*] (Geamăna).

– Din *clifă* ‘coastă de deal, răpă’ (vezi Dragoș Moldovanu, *Completări la REW3*; Lat. **CLIVUS** *în română și în graiurile ucrainene carpatice*, în „Studii și cercetări de onomastică” (SCO), II, 1996, nr. 1, p. 105–113).

CLÍFA „pantă cu pădure” I, „pădure pe coastă” II (Săgacea).

CLÍNU „teren cositor, o dole pe lângă o pădure în sus” II, „deal” [*] (Cioara de Sus).

V. și *Pădurea Clinului*.

– Din *clin* ‘teren în formă de triunghi’.

CLÍNU „teren sub formă de cizmă; pădure mare” I, „pășunat și teren între pădure” III (Dric).

CLÍNU „teren între două păraie” I (Mușca).

CLÍNU „coastă; pășunat și fânaș” [*] (Valea Caselor).

CLÍNU I sau **Clínu Hájmmi I** „on clin, o ascuțitură pânre păraie, până la Fântâna Hajmii” I (Lupșa). – Din n. pers. (probabil por.) *Hájma*, *Hájma*, ce a existat în localitate, cf. „Ceapă Ilie (a Hajmii)” (Roșca *Aurăritul* 445).

CLÍNU ARDELEÁNULUI „gol înconjurat de pădure; e între păraie” I (Hădărau). – *Ardeleán*, n. fam. existent în localitate.

CLÍNU CHÉII „teren cu pădure, costos; e on clin între două văi, se ascute la on capăt” II (Mănăstire). – Vezi *Cheia*.

CLÍNU HÁJMII v. *Clinu*.

CLÔȘCA parte de hotar în fosta com. Certege (Cothișel MC 16).

V. și *Părău Cloștii*, *Șesu Cloștii*.

– Din *Cloșca*, *Cloșcă*, n. fam. (DNFR, PACJ 84, NFM).

COCĂZÍȘU „on pic de stâncă și locul din jur. Acolo sânt mulți coacăzi” [*] (Geamăna).

– Din *cocăzîș* ‘loc cu coacăzi’.

COÁCĂZU „loc împădurit cu brad și fag; o dolie pe coastă” [*] (Lupșa). At.: 1909 *Koakese* (Popa Vorbe 162).

V. și *Dâlma Coacăzului*, *Dealul Coacăzului*, *Doștina Coacăzului*, *Fața Coacăzului*, *Groapa Coacăzilor*, *Părău Coacăzului*.

– Din *coacăz* (pl. *coacăzi*).

COÁCĂZU „loc cu coacăzi” I (Mușca).

COÁDA BRĂDÉNII „loc mai strâns între pădure” III, „coadă de câmp în Brădeana” IV (Peste Valea Bistrii). – Vezi *Brădeana*.

– Din *coádă* ‘partea terminală a unui loc’.

COĂSTA coastă (Brăzești. Cf. și Buza Br. 20, 59).

– Din *coástă* ‘pantă’.

COÁSTA „plantație de brad” III (Lipaia).

COÁSTA „pășunat” IV (Peste Valea Bistriei).

COÁSTA II sau **Coásta Ciuturúșului** II „fânaț și pădure sub Ciuturuș” II (Poșaga de Jos). – Vezi *Ciuturușu*.

COÁSTA ALUNIȘULUI (Brăzești: Buza Br. 30). – Vezi *Alunișu*.

COÁSTA BÁNCIULUI „coastă cu fânaț și pomi” II (Mănăstire). – *Banciu*, n. fam. cu 213 purtători în județ (vezi DFNFR).

COÁSTA BÂRZÁNULUI „pășunat” I Vința (Geamăna). – *Bârzan*, n. fam. existent în comună.

COÁSTA BERÁRULUI [côsta berárjulu] „pantă împădurită” I (Brăzești). – Vezi *La Beraru*.

COÁSTA BERBECEÁNULUI „coastă cu fânaț, izlaz, pădure” II Botești (Botești, Mihoști). – *Berbeceanu*, spm. < n. grup. *berbeceni* < *Berbécú*, por. Cf. „*de-a Berbecului*” II. Cf. și *Berbeceanu*, n. fam. (DFNFR).

COÁSTA BÍLII „coastă” III (Săgacea). – Vezi *Bilea*.

COÁSTA BÍSTRII „coastă câtă Valea Mare” IV (Bistra). – Vezi *Bistra*.

COÁSTA BÍSTRII „coastă mare; îi câtă Valea Bistrișorii” II (Hodișești).

COÁSTA BÍSTRII „coastă, e jumătate a satului Bistra” II (Mănăstire).

COÁSTA BLEÁNȚULUI coastă (Cioara de Sus). – *Bleanț*, n. fam. existent în zonă.

COÁSTA BRÉDII [côsta brádi] [*], [côsta brédi] I „coastă” I, [*] (Geamăna). – *Bréda*, n. fam. existent în comună.

COÁSTA BÚCHII „dălmă” I (Runc). – Vezi *La Banii Buchii*.

COÁSTA CADÁRULUI „deal cu pădure câtă Arieș; loc rău” III (Poșaga de Jos). – Din n. fam. *Cadar* (DNFR, PACJ 70) sau *cădăr*.

COÁSTA CÁRULUI „coastă pe lângă Părau Carului” V Baia de Arieș, „pantă cu pădure” II Muncelu (Baia de Arieș, Muncelu). At.: 1770 *Paro Kosztaque Káruluj*, *Koszta Káruluj* (Prodan IDBA 90). – Vezi *La Caru*.

COÁSTA CERTÉJULUI v. *Coastele*.

COÁSTA CÍCHERII „coastă cu pădure; plantație, târși” I (Valea Lupșii). – Vezi *Cichera*.

COÁSTA CIOCÁNULUI „coastă cu pădure” III (Valea Dobrii). – *Ciocán*, n. fam. existent în comună.

COÁSTA CIÓTULUI „coastă cu grădini” I, II (Valea Lupșii). – Din *Ciótu*, n. pers. azi necunoscut în localitate, sau *ciot*.

COÁSTA CIÚTULUI coastă (Valea Caselor). – *Ciútu*, probabil por.

COÁSTA CIUTURÚȘULUI v. *Coasta*.

COÁSTA CLEÁNULUI „coastă” II (Valea Lupșii). – Vezi *La Cleanu*.

COÁSTA CÓLNICH „coastă cu pădure” I (Curmătură). – Vezi *Colnicele*.

COÁSTA CORÁNZHII „coastă abruptă, cu fânaț” I (Mușca). – Vezi *Coranda*.

COÁSTA CÓRBULUI „pantă cu tufe și pășunat” I, „coastă” III, IV (Brăzești). – Vezi *Corbu*.

COÁSTA COTROFÁNULUI „coastă. Cotrofanu avea loc mult” I (Mănăstire). – *Cotrofánu*, por. În 1916, *Nastasia Baștea „Cotrofan”* face donații bisericii (vezi Vasii LSO 205), iar între epitropii din 1927 se numără și *Nicolae Baștea „Cotrofan”* (vezi *ibid.* 207).

COÁSTA CRÍȘULUI „coastă” II (Săgacea). – *Criș*, n. fam. existent în localitate.

COÁSTA CRÚCII „coastă pietroasă, cu spini și pădure” I (Sartăș). – Vezi *Crucea*.

COÁSTA CÚCULUI „coastă” I (Valea Largă). – Vezi *Borișteea Cucului*.

COÁSTA DEÁLULUI MĂRE „coastă înaltă, abruptă, cu stânci cu pădure” I (Vidolm). – Vezi *Dealul Mare*.

COÁSTA DIN JOS coastă (Poșaga de Jos).
– Din adv. *jos*.

COÁSTA DIN SUS coastă cu fânaț și pădure
(Poșaga de Jos). – Din adv. *sus*.

COÁSTA DOBRIȘORII coastă (Nămaș).
– Vezi *Dobrișoara*.

COÁSTA DODÚȚII „fânaț” [*] (Valea
Lupșii). – *Dodúța*, por.

COÁSTA FRĂSINÉILOR At.: 1751 *In Kosztá*
Freszenyilór (Runc: SzTA 45). – Vezi *Frăsineii*.

COÁSTA FRÚNȚILOR „coastă și spinari
până la Pădurea Frunților” I (Mușca). At.: 1909
Kosztá Frunczilor (Popa Vorbe 162). – Vezi
Frunțile.

COÁSTA FÚRCILOR „acolo îi spânzura
pe oameni” III, „coastă mare, cu pădure; se zice
că ar fi fost furci” IV (Lipaia). – Vezi *Furcile*.

COÁSTA GHERGHELÉULUI „coastă” I
(Vința). – Vezi *Ghergheleu*.

COÁSTA GIURGÉȘTILOR [côsta jurjêștilor]
„coastă mare” I (Mușca). – Din n. grup *giurgéști*
< *Giúrgiu* [jurj], n. fam. existent în localitate.

COÁSTA GRÉCULUI coastă mare (Lupșa).
– Vezi *Grecii*.

COÁSTA HÉNTII „coastă cu pădure” II
(Bârzan). – *Hénte*, n. fam. existent în localitate.

COÁSTA HÓNCII „coastă mai mare, râpă
cu târși, târșari” I (Curmătură). – Vezi *Hoanca*.

COÁSTA HÓNULUI I, III, [**] sau
Coásta Hórnului II, [***], Buza Br. 26 „coastă
rea cu mesteceni” I (Brăzești). – *Honu*, n. fam.
(LATB 550, PATM 105 etc.).

COÁSTA HÓRNULUI v. *Coasta Honului*.

COÁSTA-I CHÍCERE „coastă stâncoasă” I
(Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Chicera*.

COÁSTA-I DEVÁIE [côsta-] d'eváje]
„coastă cu spini” II (Lunca, com. Poșaga).
– Sunetul *d'* din [d'eváje] poate proveni din *g* sau
din palatalizarea lui *d*. Așadar, poate fi vorba de

Deváie sau *Gheváie*. În documentarea de până
acum, n-am întâlnit un n. f. *Gheva* de la care să
se fi format derivatul *Ghevaie*. După părerea
noastră, *Deváie* este un derivat, cu suf. *-aie*, de
la n. f. *Deva*, atestat în trecut (vezi DOR 259,
Reguș NF 143), azi întâlnit în județ ca n. fam.
(vezi PAAB 70, 196, 435). Pentru derivatele cu
suf. *-aie*, vezi, pe larg, Bercaru AFSR 138–139.

COÁSTA-I MÁGURE „coastă; pădure” I,
„coastă rea” II (Poșaga de Jos). – Vezi *Măgura*.

COÁSTA-I VÁME „coaste; fânaț și tufisuri” I
(Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Vama*.

COÁSTA ÍMBRII „coastă” I (Valea Largă).
– *Imbre(a)*, n. pers. existent în localitate și
n. fam. (DNFR), existent și în județ (vezi PAAB 87).

COÁSTA LA ȚUNDRÉI [côsta la țundrêi]
„loc pe lângă apă” III (Lipaia). – *Țundrêi*, por.

COÁSTA LÁCULUI „niște prepestenii, râpi;
coastă mare” II Baia de Arieș, „apartine și de
Baia de Arieș” I Cioara de Sus (Baia de Arieș,
Cioara de Sus). – Vezi *Lacu*.

COÁSTA LÁZULUI „pădure mai mică,
târșari” I (Valea Lupșii). – Vezi *Lazu*.

COÁSTA LĂCÚȚULUI „coastă cu pădure” I
(Cioara de Sus). – Vezi *Lăcuțu*.

COÁSTA LUI BÍSTROI coastă (Valea
Caselor). – *Bístroi*, por. Cf. n. fam. *Bistrae*,
existent în sat.

COÁSTA LUI BOGDÁN „o prăpastie mare,
coastă cu fânaț” I (Valea Lupșii). – *Bogdán*,
n. fam. existent în comună.

COÁSTA LUI BUGHIGĂU coastă (Lupșa).
– *Bughigău* [bud'igău], por. În 1914, *Ilina*
Bădău „*Bughigău*”, măritată *Coc*, donează
bisericii 100 de coroane (vezi Vasii LSO 204).

COÁSTA LUI BURÁCI v. *La Buraci*.

COÁSTA LUI CĂPÚȚĂ fânaț (Valea Lupșii).
– *CăpúȚă*, n. fam. existent în comună.

COÁSTA LUI COSTÁN coastă cu pădure
și fânaț (Mușca). – *Costán*, prenumele proprietarului.

COÁSTA LUI COTÓR „coastă; o fost a familiei Cotor” I (Mușca). – *Cotor*, n. fam. (DNFR, PAAB 65).

COÁSTA LUI DĂIÁN v. *Coasta Rea*.

COÁSTA LUI DIN „coastă” I (Mușca). – *Din*, n. fam. existent în zonă.

COÁSTA LUI POJÁR „parte din Coasta Imbrii” I (Valea Largă). – *Pojar*, n. fam. ce a existat în zonă: At.: 1770 *Posar* alias *Bruza Thodor* (Baia de Arieș; Prodan IDBA 112).

COÁSTA LUI SANSÓN „coastă cu pădure” I (Mușca). – *Sansón*, var. a n. pers. *Samsón*.

COÁSTA LUI TOMÓI v. *La Tomoi*.

COÁSTA LUI ZORILĂ „coastă cu fânaș și pădure” II (Sartăș). – *Zorilă*, n. fam. (DNFR, PACJ 289).

COÁSTA LÚNCII „pădure” II (Bistra). – Vezi *Lunca*.

COÁSTA LÚNCII „coastă rea, merge până în Râu; jos e o luncă” II (Mănăstire).

COÁSTA LÚNGII [côsta lúnji] I, [côsta lúnzi] II, IV, VII „coastă” I, IV, „e înaltă. Lungu o fost proprietar. Cred că o fost rămasă muiera” II (Sălciua). – *Lúnga*, sprn. < *Lúngu*, n. fam. existent în localitate.

COÁSTA MÁCULUI „coastă mai abruptă, mai mult cu lespedare” [*] (Geamăna). – Vezi *Macu*.

COÁSTA MÁRE „coastă lungă cu mesteceni și tufe; izlaz” I (Cioara de Sus). – Din adj. *máre*.

COÁSTA MĂLĂIEȘTIOR „coastă” III (Baia de Arieș). – Vezi *Mălăieștii*.

COÁSTA MĂRIÚȚII „coastă cu fânaș, tufe” I (Valea Lupșii). – Din *măriúță* (pl. *măriúțe*) ‘nevăstuică’, cuvânt viu în grai (cf. și DLR), sau *Măriúță*, n. f.

COÁSTA METÉRGULUI „coastă” II (Cioara de Sus). – Vezi *Metergu*.

COÁSTA MIHĂIEȘTIOR „or avut Mihăieștii loc acolo și colibi” IV, „coastă” [*], „teren de pășunat cu tufe de mestecăn și stejar, vara un întins covor galben de grosamă ce încântă privirea din depărtare”: Buza *Br.* 21 (Brăzești). – Vezi *Mihăieștii*.

COÁSTA MÓRDÎ „coastă mare, stânci mărunte” II (Lunca, com. Poșaga). – *Mórda*, n. fam. existent în localitate.

COÁSTA MÓRII „coastă mare, unde este așezată moara” [*] (Sartăș). – Vezi *Moara Botașului*.

COÁSTA MUȘCÁNULUI „coastă” II (Bistra). – *Mușcán*, sprn. < *mușcán* ‘persoană originară din Mușca’.

COÁSTA NICULÍȚII „coastă” I (Mănăstire). – *Niculíță*, dim. de la *Nicula*, n. pers. existent în comună. La 1770 este atestat ca pren. în Baia de Arieș (vezi Prodan IDBA 112–115), Cioara de Sus (vezi *ibid.* 118, 119) etc.

COÁSTA ÓLII [côsta ǔáli] „coastă cu fânaș” II (Hădărău). – *Olea*, n. fam. (NFM; PAAB 108, 262; PACJ 196).

COÁSTA PĂDUCÉIOL coastă (Geamăna). – Vezi *Păduceii*.

COÁSTA PĂRULUI „coastă; era pășune și fânaș” II (Valea Lupșii). – Din *păr*.

COÁSTA PÉNTII [côsta pेंटi] „coastă înaltă” II (Sălciua). – Vezi *Pentea*.

COÁSTA PITÉȘTIOR „coastă” II (Săgacea). – Din n. grup *pitéști* < *Pítea*, n. fam. existent în localitate.

COÁSTA PLÉȘII At.: 1751 *In Koszte Plési* (Runc: SzTA 45). – Vezi *Pleașa*.

COÁSTA PÓPII „coastă cu fânaș” II, III (Hădărău). – Din *pópă* sau *Pópa*, n. fam. existent în localitate.

COÁSTA PRIZLÓPULUI coastă cu pășune și teren arabil (Vidolm). – Vezi *Prizlopu*.

COÁSTA PÚRULUI „e spre Curmătura, Geamăna” II, III (Hădărău). – *Púru*, por.

COÁSTA RĂTÚNDULUI „e către Roșia [Montană]” I (Mușca). – Vezi *Rătundu*.

COÁSTA REA „aici e pădurea bisericii catolice” IV (Bistra). – Din adj. *rău, rea*.

COÁSTA REA „pădure; coastă mare” I (Botești).

COÁSTA REA „pantă abruptă, numa spini, puțină pășune” II (Geamăna).

COÁSTA REA „coastă; de abia te urci pe ea” II, III (Hădărău).

COÁSTA REA „e pe Valea Mică” I (Mărgaia).

COÁSTA REA „coastă, pantă rea, acumă îi împădurită” II (Sălciua).

COÁSTA REA „pădure, pe ambele părți îi rău locul” II (Săgagea).

COÁSTA REA „e mai multă pășune, loc pietros” I, „coastă abruptă cu pădure” III (Valea Bistrii).

COÁSTA REA „coastă pietroasă cu pădure de carpin, slabă, că-i loc rău, pietros” I (Valea Lupșii).

COÁSTA REA I Bistra, I Dealu Muntelui, I Hodișești sau **Coasta lui Dăian** IV Bistra, „coastă mare și colțuri, stânci” I Bistra, „teren prăpăstios” I Dealu Muntelui, „îi numa piatră acolo” IV Bistra, „mere [= merge] până unde intră Valea Neagului în Valea Mare” I Hodișești (Bistra). – *Dăian*, n. fam. (PAAB 69, 70 etc.).

COÁSTA RÍGULUI „coastă. Rigu o avut loc acolo” I (Dealul Caselor). – *Rígu*, por.

COÁSTA ROMÁNULUI „coastă împădurită” II (Valea Lupșii). – Vezi *Romanu*.

COÁSTA RÓȘCHII coastă răpoasă (Geamăna). – *Róșca*, n. fam. existent în comună.

COÁSTA RÓȘIE „e pământ mai roșu” I, II, VII (Sălciua). – Din adj. *róșu, róșie*.

COÁSTA SÁTULUI „pantă, teren rău” II, „coastă cu fânaș și cu pădure” IV (Muncelu). – Din *sat*.

COÁSTA SÁTULUI „coastă deasupra satului” III (Poșaga de Jos).

COÁSTA SĂVÉȘTILO „coastă” IV (Baia de Arieș). – Vezi *Săveștii*.

COÁSTA STÚRULUI „coastă” I (Brăzești). – Vezi *Sturu*.

COÁSTA SÚCIULUI „coastă rea, cu pădure” I (Sălciua). – *Súciu*, n. fam. existent în zonă.

COÁSTA ȘÉSII „pădure pe coastă” I (Geamăna). – Vezi *Șasa*.

COÁSTA TÁULUI „coastă” III (Brăzești). – Vezi *Tău*.

COÁSTA TÚRCILOR coastă (Mănăstire). – Din n. grup *turci* < *Turc(u)*, n. fam. existent în comună.

COÁSTA ȚĂRULUI „coastă. Țăr Vasile stă acolo” III (Săgagea). – *Țăr*, n. fam. existent în Orăști.

COÁSTA ȚÍCULUI I Dealul Caselor sau **Coastea Țicului** III Sălciua „coastă, aparține de Țicu Metrii, de Matra” III Sălciua (Dealul Caselor, Sălciua). – Vezi *Țicu*.

COÁSTA ȚIGÁNII „coastă” II (Dealul Muntelui). – Din *Țigánă* sau *Țigánă*, sprn.

COÁSTA ȚIGÁNULUI „coastă” II (Săgagea). – Vezi *La Țiganu*.

COÁSTA ÚICULUI „coastă cu fânaș și pădure” II (Sartăș). – *Úicu*, por.

COÁSTA VĂRÁTICILOR „pășunat” I, „coastă rea; spini, mărarini, pietrii” II (Cioara de Sus). – Vezi *Văraticile*.

COÁSTA VĂSCULUI v. *Coasta Văscului*.

COÁSTA VÁJII „coastă” II (Sartăș). – Vezi *Văja*.

COÁSTA VÂRTÓPULUI „pășune”: Bercea Nume 39 (Vidolm). – Vezi *Vârtopu*.

COÁSTA VÂSCULUI, pop. *Coasta Vâscului*, localitate componentă a orașului Câmpeni AB. At.: 1954 *Coasta Vâscului* cătun al satului Certege (Suciu I 159). – Din n. fam. *Vâsc* (PACJ 281), *Vâsc*, existent în județ (vezi PAAB 140).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 77 de locuitori.

COÁSTA VÍDULUI „prăpastie mare” I, „fânaț; pantă” II (Dric). – *Vidu*, n. pers. (vezi DOR 405), n. fam. (DNFR, PACJ 283).

COÁSTA VÓJULUI coastă (Valea Caselor). – *Vóju*, n. pers. ce a existat în fosta comună Certege (din care făcea parte și cătunul Valea Caselor) < *voj* ‘varză ale cărei frunze sunt înfioate, fără a forma o căpățână’ (Certege: DLR). În actele parohiale din 1818, 1823, 1826 este menționat *Iuon Teoc Voju* (vezi Cothișel MC 40–41, 44, 47). Se întâlnește și acum ca n. fam. (vezi PAAB 141, PACJ 286).

COÁSTEA „pantă repezită” I, „o coaste; o fost arabil, acum a îi pășunat, fânaț, spini” II (Ocoliș). – Din *coáste* (pl. *coáste, costi*), var. a lui *coástă* ‘pantă’.

COÁSTEA BĂRĂOILOR [côst'a bărăuăjilor] „coastă” II (Ocoliș). – Vezi *Bărăoile*.

COÁSTEA-I VIȘAIE „coastă, loc prăpăstios, plantat cu pădure” II (Ocoliș). – Vezi *Vișaiia*.

COÁSTEA ȚICULUI v. *Coasta Țicului*.

COÁSTEA ZĂPÓZII „o coaste cu râpi” I, „o față până la Stână” II (Vidolm). – Vezi *Zăpodea*.

COÁSTELE II Bârzan, III, IV Valea Șesii sau **Coástile Bârzánilor** I, III Valea Șesii „coaste” II Bârzan, „loc costos” III, „locuri foarte abrupte” IV Valea Șesii (Valea Șesii). – Vezi *Bârzan*.

COÁSTELE IV, Coásta Certéjului [*] sau **Coástile Certéjului** II coaste cu fânaț (Muncelu). – Vezi *Certeju*.

COÁSTELE CERTÉJULUI v. *Coastele*.

COÁSTELE PÓNII II, [*] sau **Coástile Pónii** I, [*] „coaste cu fânaț. O stat acolo vara o familie Ponea” I, „a fost arător și fânaț” II (Sartăș). – *Ponea*, n. fam. (DNFR).

COÁSTELE ȚICULUI „pădure de fag ce o ars” III (Brăzești). – Vezi *Țicu*.

COÁSTILE BÂRZĂNILOR v. *Coastele*.

COÁSTILE PÓNII v. *Coastele Ponii*.

COBORĂȘU ZĂPÓZILOR I Gănești sau **Gurișu Zăpózilor** I Nămaș „pășunat între păduri; pe acolo se cobora din Zăpozi” I Gănești, „guriș, pantă” I Nămaș (Gănești, Nămaș). – Vezi *Zăpozile*.

– Din *coborăș, guriș*.

CÓCINILE „poiană” I Sălciua, „era pădure de fag; mai demult se mergea cu porcii la jir; fiecare avea cocina lui” I Valea Largă (Sălciua, Valea Largă).

– Din *cócină* (pl. *cócini*).

COCOȘÉȘTHI v. *La Cocoșești*.

COCOȘÉȘTHI „grup de case” I, II (Botești).

V. și *Părău Cocoșeștilor*.

– Din n. grup *cocoșești* < *Cocôș*, por. a unei familii Corchiș.

CODÂRLĂU preluci cu fânaț (Valea Lupșii).

– Probabil din *Codârlău*, por. < *codârlău* ‘om care se ține mereu după cineva’ (MDA). Cf. n. fam. *Codârlă* (DNFR, PACJ 85).

CODÉU [codéu] „câmp și pădure, on gol acolo (cred că o fost ca o coadă)” IV (Bistra).

– Din *Codéu*, probabil por.

CODOBENȚÉȘTHI „coastă; sănt și căsi” I (Bălești).

– Din n. grup *codobențești*.

CODRÉȘTHI parte de sat (Valea Largă).

– Din n. grup *codrești* < *Códrea*, n. fam. existent în localitate.

COHÉȘTHI II „grup de case” II (Botești).

– Din n. grup *cohéști* < *Cóh(u)*, por. existentă în localitate, < *coh* ‘cuptor, topitorie, turnătorie’, cuvânt viu în zonă (vezi Prodan IDBA 38, 39, 43 etc.).

COLÁNU I Bârzan, I–IV, [*] Valea Șesii, Prața ÎSG 171 sau **Piátra Colánului**: Dumitraș SG 22 „stâncă prăpăstioasă, puțin rotundă la vârf; pădure pe trei părți” [*] (Geamăna).

V. și *Hoanca lui Colan, Peșterea lui Colan.*
– Din *Colan*, n. fam. (DNFR, PACJ 85).

CÓLNICEA v. *Colnicele*.

CÓLNICEA MĂRE v. *Colnicele*.

CÓLNICEA MÎCĂ v. *Colnicele*.

CÓLNICELE [cólînicele] III Hădărău sau **Cólnicea** I Hădărău, I Curmătură, **Cólnicea Măre**, **Cólnicea Mîcă** II Hădărău „s-a făcut plantație prin 1956” I, „îs cu pădure; loc în pantă, între două păraie” II Hădărău, „pădure” I, [*] Curmătură (Hărădău).

V. și *Coasta Colnicii, După Colnice, Părau Colnicelor, Rovinele Colnicii, Valea Colnicii.*

– Forma *Cólnice* I, [*] Curmătură, I, III Hădărău, [*] Lupșa, Goia TCL 324, care provine din *cólnice*, pl. lui *cólnic* ‘drum îngust care trece peste un deal sau prin pădure’, a fost interpretată de unii localnici drept un singular feminin.

CÓLNICELE „o porțiune de teren, o doștină; la on fel de potecă îi zice colnic” II (Bistra).

CÓLNICELE „poiană pe o pantă prăpăstioasă pe Valea Șesii” [*] (Geamăna).

CÓLNICELE „pădure; o fost tăiată, dar iar e pădure; îi o groapă” [*] (Lupșa).

CÓLNICELE [cólînișele] „loc pe pantă; este și drum de hotar” II (Ocolîș).

CÓLNICELE „pantă cu drum de car” I în pădure (Poșaga de Jos).

COLTĂNELE „colțuri mari” IV (Bistra).

– Din *coltân* (pl. *coltâne*) ‘stâncă’.

COLTĂNU „colț mare” I, „on pic de colț, de te poți urca pe el” II, „piatră albă în mijlocul locului” [*] (Lunca Largă). At.: 1751 *Lá Koltán* (SzTA 46).

COLTĂNU (alt loc!) „stâncă mare, înaltă; îi huiat la deal” I, „colț înalt; e sus la Preluci, la Șovar” [*] (Lunca Largă).

COLTĂU „o rădicătură, on vârv; graniță cu Mușca” I (Bistra).

– Din *coltău* ‘stâncă’, apelativ viu în zonă.

COLȚĂNELE „îs mai mulți colți; pădure” I, „îs numa colți” II (Vidolm).

V. și *La Colțan, Vârvu Colțanelor*.

– Din *colțân* (pl. *colțâne*) ‘colț mare de stâncă, loc inaccesibil’ (DA).

COLȚĂNU „colț mai mare” I (Mănăstire).

CÓLȚII CÉRBU LUI „niște colți” II (Sartăș).

– Vezi *Cerbu*.

V. și *Rătu Colților*.

– Din *colț* (pl. *colți*) ‘stâncă, vârf ascuțit de stâncă’.

CÓLȚII CHIRILÉSCULUI I sau **Cólțu Chiriléscului** [*] „o avut Chirilescu loc” I (Lunca Largă). – *Chirilésu*, por.

CÓLȚII RĂI „niște colți” II (Poșaga de Sus).

– Din adj. *rău* (pl. *răi*).

COLȚIȘÓRU „on pic de stâncă” I, „un colț” II (Brăzești).

V. și *Părau Colțișorului*.

– Din *colțișór*, dim., cu suf. *-ișor*, de la *colț* ‘stâncă’.

COLȚIȘÓRU (alt loc!) „o fost stâncă, de la carieră în sus” I, „on pic de dâmb” II (Brăzești).

COLȚIȘÓRU „colț” II (Dealul Muntelui).

CÓLȚU „colț mare” I, II (Brăzești).

V. și *Dealul Colțului, După Colțu Măgurii, Pădurea Colțului, Părau Colțului, Râpa Colțului, Roata Colțului*.

CÓLȚU „colț” III (Lipaia).

CÓLȚU „stâncă” I, „colț” II (Lunca, com. Poșaga).

CÓLȚU „colț, vârv de deal” I, „stâncă” II (Sartăș).

CÓLȚU At.: 1817 *Koltzu* (Runc: SzTA 47).

CÓLȚU I, III sau **Cólțu Tutuiánului** I, III (Brăzești). – *Tutuián*, n. fam. existent în localitate, azi în forma *Tutoianu*, dar, la 1770, în forma *Tutuian* (*Tutuján Thoma, Tutuján Gavrilla* etc.: Prodan IDBA 134), care se întâlnește și azi în Baia de Arieș.

CÔLTU ALB [*] (Sartăș). – Din adj. *alb*.

CÔLTU ÂMBRULUI „vârf” [*] (Baia de Arieș). – Vezi *Ambru*.

CÔLTU ARÍNILOR „colț” II (Valea Lupșii). – Vezi *Arinii*.

CÔLTU BÁDIULUI [côltu bád'ulu] „colț în pădure” I (Vidolm). – *Bádiu*, n. fam. existent în localitate.

CÔLTU BÁICULUI „colț” VII (Sălciua). – *Baic*, n. fam. existent în localitate.

CÔLTU BĂIÁȘULUI „stâncă ascuțită” I, „colț” II (Vidolm). – Vezi *Băiașu*.
V. și *Su Colțu Băiașului*.

CÔLTU BĂII colț (Baia de Arieș). – Vezi *Baia*.

CÔLTU BĂLÁCIULUI [*] Lupșa, II Orăști sau **Côltu lui Băláci** II Bistra „colț mare în Muntele Mare” II Bistra, „colț într-on vârv de munte” [*] Lupșa, „stâncă mare” II Orăști (Lupșa, Orăști). – *Bălaci*, n. fam. întâlnit în județ (scris *Balaci*, *Balaciu*) la 6 persoane (vezi DFNFR).

CÔLTU BEDELÉULUI colț (Sălciua). – *Bedeléu*, numele vechi și popular al satului (vecin), Izvoarele, com. Livezile AB.

CÔLTU BÉNDII [côltu bënd'i] „colț, stâncă” II (Sub Piatră). – *Béndea*, n. fam. existent în localitate.

CÔLTU BÓNTII stâncă (Orăști, Săgacea). – *Bónța*, n. fam. existent în Câmpeni. În județ, se întâlnește la 35 de persoane (vezi DFNFR).

CÔLTU BUCIȘÉNILOR „colț” I (Gârde). – Vezi *Bucișenii*.

CÔLTU BÚLII „era o piatră mare, on colț mare la intrarea în Cheie [= Cheile Runcului]” I. A fost distrus când s-a lărgit drumul (Runc). – *Búla*, por.

COLȚU BULZULUI v. *Bulzu*.

CÔLTU BÚMBULUI „colț în Certej” I (Vința). – *Bumb*, por. în localitate și n. fam. existent în Câmpeni.

CÔLTU BUNĂLÁȘII „stâncă împădurită, cu o cruce” [*] (Lupșa). Vezi fotografia din AMLupșa III 507. – Vezi *Bunălașa*.

CÔLTU CÁPRII „colț, e lângă Hoanca Caprii și Dealu Caprii” I (Muncelu). – Din *Capra*, *Capră*, n. fam. (DNFR, NFM, PAAB 57, 143, 152, 369 etc.) ori por. La începutul secolului trecut este amintită *Oana Capră* care a donat terenuri parohiei din Lupșa (vezi Vasii LSO 203).

CÔLTU CĂBĂLÁȘULUI colț (Brăzești). – Vezi *Căbălașa*.

CÔLTU CĂRBUNĂRIILOR „colț în dunga drumului” I, „e vizavi de Cărbunări” II (Valea Lupșii). – Vezi *Cărbunările*.

CÔLTU CÂMPEÁNULUI „colț” I (Valea Lupșii). – *Câmpeán*, n. fam. existent în localitate.
V. și *Su Colțu Câmpeanului*.

CÔLTU CERBÓII „colț mare” II (Sălciua). – Vezi *Cerboia*.

CÔLTU CHÉII „colț; e strâmtoare acolo ca o cheie” I (Brăzești). – Vezi *Cheia*.

CÔLTU CHELETEÁNULUI „stâncă” I (Mușca). – Vezi *Cheleteanu*.

CÔLTU CHÍMULUI [côltu t'ímuli] „stâncă, colț” I, II (Valea Lupșii). – *Chímu*, hip. de la *Ioachim*, n. pers., sau *Achim*, pren. atestat la 1770 în Cioara de Sus și Muncelu (vezi Prodan IDBA 119, 122).

CÔLTU CHIRILÉSCULUI v. *Colții Chirilescului*.

CÔLTU CIMÓCÎ [côltu șimócî] „colț” II (Ocoliș). – *Cimóca*, n. fam. existent în localitate.

CÔLTU CIORÁNULUI „stâncă” I, „colț mare, în hotar cu Ponorul” II (Cioara de Sus). – *Ciorán*, n. fam. existent în Câmpeni, sau, mai degrabă, *ciorán* ‘locuitor din Cioara de Sus’.

CÔLTU CÓLDÎ „colț” II (Ocoliș). – *Cólđa*, n. fam. ce a existat în localitate.

CÔLTU CÔRBULUI „colț, stâncă” I (Lupșa). – Vezi *Corbu*.

CÓLTU CRĂJMĂRULUI „colț” IV (Sălciua).
– Vezi *Bicașeu Crâjmarului*.

CÓLTU CRÂMPULUI „on pietroi. Crâmpu avea teren pe lângă stâncă aia mare” VI (Sălciua). – *Crâmpu*, por.

CÓLTU CREPÁT colț (Cioara de Sus).
– Din adj. *crepát*, var. a lui *crăpát*.

CÓLTU CU ARÍNĂ „colț cu arină (albă)” I, „piatră care se sfărma ca sarea” III (Poșaga de Jos).
– Vezi *Arina*.

CÓLTU CU HÚDĂ „colț cu o gaură” I (Gănești). – Vezi *Huda*.

CÓLTU CU NAS „colț care [pare că] are nas și ochi” [*] (Baia de Arieș). – Din *nas*.

CÓLTU CÚTH „e lângă Arieș” [*], „colț de stâncă”: Andreș SDM 201 (Lupșa). – Vezi *Balta Cutii*.

CÓLTU CÚTH „colț chiar la Gura Cuții” I (Valea Lupșii). – *Cútea*, n. fam. existent în localitate.

CÓLTU DE JOS colț (Sartăș). – Din adv. *jos*.

CÓLTU DE SUS „muchie de deal; e un colț” I (Sartăș). – Din adv. *sus*.

CÓLTU DI LA PIPĂU „colț” I (Lipaia).
– Vezi *La Pipău*.

CÓLTU DONDOȘÉȘTIOR „colț în pășunat” I (Sartăș). – Din n. grup *dondoșéști* < *Dóndoș*, n. fam. existent în zonă.

CÓLTU DÚNGULUI „colț negru” I (Valea Lupșii). – *Dúngu*, por.

CÓLTU FEREDÉULUI „colț; iese din stâncă izvor de mână moară” I (Sartăș). – Vezi *Feredeu*.

CÓLTU FEREDÉULUI v. *Colțurile*.

CÓLTU FUFUIÉZELOR „colț de piatră albă” II (Valea Lupșii). – Vezi *Fufuiezele*.

CÓLTU GĂLOÁII [cólțu gâlôji] IV Bistra, I, [*] Gârde sau **Cólțu lui Găloáie** I Gârde „stâncă” I Gârde (Gârde). – Din sprn. *Găloáie* < *Galea*, n. fam. ce a existat în localitate. Vezi *Gălești*.

CÓLTU GHIÚȚULUI „stâncă” I, „colț între păraie” I (Brăzești). – *GhiúȚu* [d'úȚu], hip. existent în zonă (vezi AMLupșa IV, p. XVI) < *GheorghiuȚ*: Gh. Bastan-GhiorghiuȚ: *ibid.* III 500, *Lenuța lui GhiuȚ*: Dumitraș SG 70–71, troița nouă ridicată de GhiuȚu și Mircea Goia: vezi AMLupșa IV, p. I [= 945].

CÓLTU GIÚRGII [cólțu žúrzi] „colț” II (Vidolm). – Din n. fam. *Giurgea* (DNFR; PACJ 128), *Jurja* (PACJ 149).

CÓLTU GÓȘII „colț” I Mărgaia, „on pic de stâncă. Goșa o avut casă lângă ea” I Valea Șesii (Mărgaia, Valea Șesii). – *Góșa*, n. fam. existent în comună.

CÓLTU GRÉCULUI „colț în pădure” I, III (Valea Șesii). – Vezi *Grecii*.

CÓLTU GRÉCII „colț” I (Valea Șesii). – *Grécea*, por. (cf. sprn. [ilj-a grēcii]). Se întâlnește și ca n. fam. (vezi DNFR, PACJ 131).

CÓLTU HÁLCILOR „colț, hotar cu lupșenii” II Muncelu, „colț în dungă de dâmb, hat cu muncelanii” I Valea Lupșii (Muncelu, Valea Lupșii). – Vezi *Halcile*.

CÓLTU HÁRCULUI v. *Pietrile Harcului*.

CÓLTU HOÁZII [cólțu hózî] „ala-i în hat cu Ocoliș și Belioara; o fost on om ce o avut avere după colțul ala, Hoaza Gligor” I (Poșaga de Jos). – *Hoáza*, n. pers.

CÓLTU-I BĂLĂCIOÁIE „colț nalt” I (Săgacea). – Vezi *Bălăcioaia*.

CÓLTU-I MÂNDRUȚOÁIE [cólțu-i mîndruȚoje] I, II sau **Cólțu MândruȚoáii** [cólțu mîndruȚoji] I „piatră mare pe fânaț” II (Mănăstire). – Din sprn. *MândruȚoáie* < *MândruȚ*, n. fam. (DNFR; PAAB 164, 258, 326; PACJ 177; Loșonți–Vlad VH 136).

CÓLTU-I PITEOÁIE „colț” (Săgacea). – Din sprn. *Piteoáie* < *Pítea*, n. fam. existent în localitate.

CÓLTU-I RÂIOÁSE „colț, piatră mare” II (Ocoliș). – *Râioása*, probabil por.

CÓLTU-I RUPTÚRE „colț mare; o fost pădure căzută; s-o tăiat” II (Săgacea). – Vezi *Ruptura*.

CÓLȚU JÍDOVULUI „stâncă mare” II (Poșaga de Sus). – Din *jídov*.

CÓLȚU LÁZULUI „colț” I, II (Valea Lupșii). – Vezi *Lazu*.

CÓLȚU LEÓRZII „stâncă cu o gaură mare” I (Mărgaia). – Vezi *Leorda*.

CÓLȚU LÉȘULUI [cólțu lěșuli] „colț” I, „graniță cu Valea Lupșii și Orăști” II Sartăș, „colț, hat cu sântășenii” I Valea Lupșii (Sartăș, Valea Lupșii). – Vezi *Leșu*.

CÓLȚU LÓBONȚULUI „teren cu pădure și fânaș, cu un colț în mijloc” [*] (Lupșa). – *Lóbonț*, por. sau n. fam. existent în zonă.

CÓLȚU LUI ALEȘCÚI „colț, stâncă mare, cel mai înal vârv” II (Orăști). – Vezi *Aleșcuiu*.

CÓLȚU LUI BÁLMOȘ „stâncă” II (Poșaga de Sus). – *Bálmoș*, por.

CÓLȚU LUI BÁLÁCI v. *Colțu Bălaciului*.

CÓLȚU LUI BOGDÁN „colț mare su Cremene” I (Valea Lupșii). – *Bogdán*, pren. („a li *Bogdan*”) sau n. fam. existent în zonă.

CÓLȚU LUI BUHÓR „colț” II (Dealul Muntelui). – *Buhór*, n. pers. acum necunoscut în sat.

CÓLȚU LUI BURDÁU „stâncă” (Mănăstire). – *Burdáu*, n. pers., probabil poreclă, acum necunoscut(ă) în sat. Cf. și por. *Burdu* (Geamăna: Dumitraș SG 114), n. fam. *Burda*, cu 27 de purtători în județ (vezi DFNFR).

CÓLȚU LUI CĂPĂTÁRE „colț” [*] (Sartăș). – Din n. fam. *Căpătar*, existent în localitate la 1770 (*Kapatar Fáur Iuon*: Prodan IDBA 127). DNFRI îl cunoaște în forma *Căpătaru*.

CÓLȚU LUI CIORÓG „colț pe locul lui Ciorog” III (Poșaga de Jos). – *Cioróg*, por.

CÓLȚU LUI CREȚ „colț mare în hotar cu Valea Lupșii” I Muncelu, „colț mare, graniță cu Muncelu” I Valea Lupșii (Muncelu, Valea Lupșii). – *Creț(u)*, n. fam. existent în zonă.

CÓLȚU LUI GĂLOÁIE v. *Colțu Găloaii*.

CÓLȚU LUI GHEORGHÊȘ „colț în pădure” I (Mușca). – *Gheorghêș*, dim. al lui *Gheorghe*.

CÓLȚU LUI LÁZÁR „colț mare” I, „stâncă mare” II (Baia de Arieș). At.: 1770 *Lá Koltzu luj Lázár* (Prodan IDBA 92). – *Lázár*, n. fam. existent în localitate.

CÓLȚU LUI OÁNCĂȘ [cólțu li óncăș, cólțu li ȳncăș] „colț” I, „o stâncă ridicată” II (Baia de Arieș). – *Oancăș*, n. fam. atestat în localitate din 1770 (*Lázár* alias *Onkos Kretsun*: Prodan IDBA 112), dispărut acum câteva decenii.

CÓLȚU LUI PĂPÚC „colț în sat, unde o stat a lui Păpuc” II (Valea Lupșii). – *Păpuc*, por.

CÓLȚU LUI PETREÁNCĂ „colț. Petreancă o fost de aici” I (Gârde). – *Petreáncă*, n. pers. („Avramu li Petreancă” III). Cf. n. fam. *Petreanca* (DNFR).

CÓLȚU LUI PIPÓC „este peste Arieș” I (Gârde). – *Pipóc*, por.

CÓLȚU LUI PRÍZLOP I, II „colț mai mare în marginea pădurii” II (Valea Lupșii). – Vezi *Prizlopu*.

CÓLȚU LUI TEÓCOLI „colț” I (Sartăș). – Vezi *Cheia lui Teocoli*.

CÓLȚU LUI TIUTIÚC „e la Cioara” IV Muncelu. – *Tiutiúc* [tʰutʰuc], probabil sprm., un derivat, cu suf. -uc, de la *Tiutiú*, n. fam. frecvent în județ (vezi PAAB 134, 174, 211, 271 etc.).

CÓLȚU LUI ÚRDĂ „colț. O stat unul, peste Vale, Urdă Vasile” II (Orăști). – *Úrda*, n. fam. existent în Poșaga de Sus.

CÓLȚU LUI VÁRĂȘ „colț, stâncă” III Poșaga de Jos, „colț mare” II, „piatră mare” IV Sălciua (Poșaga de Jos, Sălciua). – *Vărăș*, n. pers., acum necunoscut în localitate.

CÓLȚU LUNG colț (Sartăș). – Din adj. *lung*.

CÓLȚU LÚPULUI „colț” I (Baia de Arieș). – Din n. pers. *Lup(u)*, frecvent în zonă, atestat de la 1770 atât ca pren. (Cioara de Sus, Muncelu, Sartăș, Brăzești: Prodan IDBA 118, 124, 128, 134, 135), cât și ca n. fam. (Brăzești: *ibid.* 132).

CÓLȚU MÁNCIULUI „colț” II (Ocoliș).
– *Mánciu* [mánšu], n. fam. existent în localitate.

CÓLȚU MÁRE v. *Colțurile*.

CÓLȚU MÁRE „colț mare; e pădure” IV (Bistra).

CÓLȚU MÁRGĂII colț, stâncă (Mărgaia).
– *Vezi Mărgaia*.

CÓLȚU MÁNDRUȚOĂII v. *Colțu-i Mândruțoaie*.

CÓLȚU MIC v. *Colțurile*.

CÓLȚU MUȘÁTULUI „stâncă ascuțită” III (Valea Bistrii). – *Mușat(u)*, n. fam. (DNFR).

CÓLȚU MÚTULUI „colț cu o peșteră plină cu apă” IV (Săgacea). – *Mútu*, por.

CÓLȚU NEÁMTULUI „vârv de dâmb” II (Dealul Muntelui). – *Neamț*, n. fam. existent în comună.

CÓLȚU NÉGRU „colț în pădure, o cicheră” I, „dâmb” II (Poșaga de Jos). – Din adj. *négru*.

CÓLȚU NICORÉȘTILOI I sau **Dálma Nicoréștilor** I „dâlmă cu colț, cu piatră” I (Vidolm). – *Vezi Nicoreștii*.

CÓLȚU OÁRDII [cólțu ȳárdi] I, II sau **Cólțu Oárzii** [cólțu ȳárzi] [*] „colț” [*] (Lunca Largă). – *Vezi Oarda*.

CÓLȚU OÁRZII v. *Colțu Oardii*.

CÓLȚU OLÓȘULUI „colț” [*] (Geamăna).
– *Vezi Oloșu*.

CÓLȚU PÁJIȘTII v. *Colțurile*.

CÓLȚU PÉȘTERII „este o peșteră pe Valea Șesii” I (Mărgaia). – *Vezi Peșterea*.

CÓLȚU PETÉCULUI „stâncă” I, „colț su Carpini” II (Vidolm). – *Petécu*, por.

CÓLȚU PICIORÁGULUI „colț” I (Valea Lupșii). – *Vezi Picioragu*.

CÓLȚU PIÉTRII „colț, stâncă; aparține de Piatra” IV (Muncelu). – *Vezi Piatra*.

CÓLȚU PÍȘTII „colț” I–III (Brăzești).
– *Píștea* [píșt'a], por. „Píștea nu trăiește. Mai e [trăiește] Píștiúț” III. *Vezi* și *Buza Br.* 68. *Píștea* se întâlnește în județ și ca n. fam. (vezi PAAB 206).

CÓLȚU PLÉȘII „colț în vârvul dealului” VI (Baia de Arieș). – *Vezi Pleșa*.

CÓLȚU PLÉȘII colț (Valea Lupșii).

CÓLȚU PLEȘOÁIE II sau **Cólțu Pleșoáii** II „stâncă” II (Sartăș). – Din sprn. *Pleșoáia* < *Pléša*, n. fam. existent în localitate.

CÓLȚU PLEȘOÁII v. *Colțu Pleșoaie*.

CÓLȚU PLÉȘULUI „colți. Are Pleșu loc acolo” I (Lunca Largă). – *Pléșu* [pléșu], n. pers.

CÓLȚU PLITÓII „colț lângă Plitoaia” I (Valea Lupșii). – *Vezi Plitoaia*.

CÓLȚU PÓPII „e pe vârvul muntelui Bedeleu” II (Lunca, com. Poșaga). – *Vezi Baia Popii*.

CÓLȚU PÓPII „colț, stâncă” I (Vidolm).

CÓLȚU PRIZLÓPULUI „colț pe Coasta Prizlopului”: *Bercea Nume* 39 (Vidolm). – *Vezi Prizlopu*.

CÓLȚU PRIZLÓPULUI „colț” II (Lunca Largă). – *Vezi Prizlopu*.

CÓLȚU RĂTÚNDULUI colț, stâncă (Mușca).
– *Vezi Rătundu*.

CÓLȚU RÂNȘÓRULUI „colț, o multe, o dungă în sus până la Râpa Pleșilor” I (Sartăș).
– *Vezi Rânșoru*.

CÓLȚU RĂȘULUI „colț mare în pădure” I (Valea Lupșii). – *Râș(u)*, probabil por.

CÓLȚU RÓȘCHII „stâncă” [*] (Geamăna).
– *Róșca*, n. fam. existent în comună.

CÓLȚU RÓȘU „vârv; sunt două țucluie sus la Jidovina” I (Lunca, com. Poșaga). – Din adj. *róșu*.

CÓLȚU RÓȘU „loc pietros, coaste, pășunat” I, „loc colțuros” II (Ocoliș).

CÓLȚU RÓȘU „colț; e cam roșu on pic” II (Poșaga de Sus).

CÓLȚU RÓȘU „stâncă, vârvul cel mai înalt de la noi; pe versanții lui îi pădure de zadă [= larice]; seara se vede un pic roșie” I, „e colțul roșu pe o parte” II (Vidolm).

CÓLȚU RÚJDII „colț” I, II (Sartăș). – Din *Rújdea* [rújda], n. fam. existent în zonă. În Cioara de Sus e atestat din 1770 (*Ruszda Vaszilie, Ruszda Dumitru* [sic!]; Prodan IDBA 120).

CÓLȚU RÚSH „e sus pe Părau Țiganului” I (Valea Șesii). – Cf. n. fam. *Ruse(a)* (DNFR).

CÓLȚU STÁNULUI „colț, stâncă” II (Gârde). – *Stan*, n. fam. existent în localitate.

CÓLȚU STÓICH „colț, stâncă din conglomerate” II (Muncelu). – Vezi *Stoica*.

CÓLȚU ȘTÍRBULUI „colț ca o statuie” II, „colț mare” IV (Sâlcua). – *Știrbu*, por.

CÓLȚU ȘTIUBÉIULUI „colț, rădicătură, stâncă goală” II (Baia de Arieș). – Vezi *Știubeiu*.

CÓLȚU ȘUCHEȚII „colț cu pădure” I (Muncelu). – *Șucheáta*, n. pers., acum necunoscut, < adj. *șucheát*, -ă ‘nebun’, viu în zonă (vezi Popa *Vorbe* 132).

CÓLȚU TÁRNIȚII vârf stâncos; „e la Piatra Iedului” I (Mușca). – Vezi *Țarnița*.

CÓLȚU TĂIÁT (Brăzești: Buza Br. 75). – Din adj. *tăiát*.

CÓLȚU TĂTÁRULUI „colț mic” IV (Muncelu). – Din *Tătár*, n. fam. existent în Câmpeni sau por., ori din *tătár*.

CÓLȚU TÓDII „colț aproape de Arieș” III (Sâlcua). – *Tódea*, n. fam. existent în localitate.

CÓLȚU TOMÚȚII „colț, limită cu Valea Lupșii, Runcuri” I Lupșa, „colț” I Valea Lupșii (Lupșa, Valea Lupșii). – *Tomúța*, n. fam. existent în zonă.

CÓLȚU TRĂZNÍT „colț, piatră mare; o trăznit acolo” I Runc, „colț în vârvul dealului” [*] Lunca Largă (Lunca Largă). – Din adj. *trăznít*.

CÓLȚU TROCÚȚII „colț ca o troacă, scobit” I (Poșaga de Jos). – Vezi *Trocuța*.

CÓLȚU TUNS „vârv; nu e niciun fel de vegetație pe el; e tuns” II (Ocoliș). – Din adj. *tuns*, cu sensul figurat ‘lipsit de vegetație, gol, pleș’.

CÓLȚU TUTUIÁNULUI v. *Colțu*.

CÓLȚU ȚIGÁNULUI „colț, piatră ce vine jos” II (Ocoliș). – Vezi *La Țiganu*.

CÓLȚU [tíłét'i] „colț, stâncă într-o creastă” (Brăzești). – [tíłét'i] (G.), probabil por.

CÓLȚU ȚUTUIÁT „stâncă, colț ca on cap de om” I, „piatră” II (Lunca Largă). – Din adj. *țuțuiát*.

CÓLȚU ÚLMENILOR „colț” II (Muncelu). – Vezi *Ulmenii*.

CÓLȚU ÚNGURULUI „vârv” II (Lunca Largă). – Din *úngur* sau *Úngur*, sprn., por. ori n. fam. existent în zonă.

CÓLȚU ÚNGURULUI „colț mare, împădurit” II (Săgacea).

CÓLȚU ÚNGURULUI „colț în capet la Părau Romii” II (Vidolm).

CÓLȚU ÚRSULUI „pisc” [*] (Baia de Arieș). – Din *Urs*, n. fam. existent în localitate.

CÓLȚU VÁRULUI „colț nu mare, de piatră de var” I, „se făcea var din el” IV (Muncelu). – Vezi *Varu*.
V. și *La Colțu Varului*.

CÓLȚU VÁRULUI „colț mare, stâncă de circa 200 m lungime” I (Valea Lupșii).

CÓLȚU VÁNÁT „stâncă vânăta” II (Poșaga de Sus). – Vezi *Vânátu*.

CÓLȚU VESELÉSII „munte” [*] (Cioara de Sus). – Din sprn. *Veseleása* < *Veselié, Vasilie, Vasilia*, pren. atestat la 1770 în Baia de Arieș (Prodan IDBA 112, 113, 115, 117).

CÓLȚU VLÁDULUI colț (Valea Lupșii: Vlad LIT 68). – *Vlad*, n. fam. existent în localitate.

CÔLȚU VÚLPPII „colț; sânt și multe copte pe sub stânci” IV (Muncelu). – Din *vúlpe*.

CÔLȚU VULTURÉSII v. *Vulturesele*.

CÔLȚU ZMÍZII „colț, stâncă” I (Brăzești). – Vezi *Zmida*.

COLȚURÉLELE „îs tă [= tot] colțuri pe acolo” I, „loc cam stâncos; fânaț cu mesteacăn” II (Sartăș).

– Din *colțurél* (pl. *colțuréle*), dim., cu suf. *-urel*, de la *colț*.

CÔLȚURILE „îs colțuri, pietrii, stâncă, tufe” I (Brăzești).

CÔLȚURILE „stânci, piscuri” I (Lunca, com. Poșaga).

CÔLȚURILE „colți” I (Poșaga de Jos).

CÔLȚURILE „nește pietrii ieșite din pământ; e ca o poiană” II (Poșaga de Sus).

CÔLȚURILE II sau **Côlțu Máre, Cólțu Mic** VI „îs numa tă [= tot] colți” II, „îs două stânci VI (Sălciua). – Din adj. *máre*; *mic*.

CÔLȚURILE II sau **Côlțu Feredéului, Cólțu Pájiștii** II „sânt pietre” II (Bistra). – Vezi *Feredeu*; din *pájiște*.

CÔLȚURILE AVRÁMULUI „îs mai multe colțuri; o fost pădure pe ele” II (Mănăstire). – *Avrám*, n. fam. existent în comună.

CÔLȚURILE GÓȘII „colțuri” [*] (Lupșa). – *Góșa*, n. fam. existent în localitate.

CÔLȚURILE HÁRCULUI v. *Pietrile Harcului*.

CÔLȚURILE HÁRDÉȘTILO colțuri (Valea Lupșii). – Din n. grup *hárdéști* < *Hárda*, n. fam. existent în localitate.

CÔLȚURILE MUNÚNILOR „colțuri, stâncă mare, ca o culme, ca un zid” [*] (Lupșa). – Vezi *Mununile*.

COLȚÚTU „deal” [*] (Baia de Arieș). – Din *colțút*, dim., cu suf. *-ut*, de la *colț*.

COMÁRNICE v. *Comarnicile*.

COMÁRNICI v. *Comarnicile*.

COMÁRNICILE I (neart. **Comárnice**: I, **Comárnici**: I, II) „pădure și fânaț” I, II (Sartăș).

– Din *comárnic* (pl. *comárnice*) ‘adăpost la stână care servește la uscarea și păstrarea cașului; colibă’.

COMOÁRA „o fost acolo on durai [= grohotiș] și o fată o călcat pe-o piatră și s-or prăvălit ceva bani pe coastă în jos” II (Lunca, com. Poșaga).

– Din *comoáră*.

CONCÓRDIA „mină veche, părăsită” [*] (Baia de Arieș).

– Între cele două războaie mondiale, a fost exploatată de societatea Concordia din București (cf. Prodan IDBA 75).

CONDORÁȘTII grup de 4–5 case pe o coastă (Mihoești).

– Din n. grup *condorăști* < *Cóndor*, n. fam. ce a existat în localitate.

CÓNTORU „dâmb” II (Mănăstire).

– Din *Cóntor*, n. fam. existent în comună.

CÓNȚU „on pic de colț” I, „deal mare” III, „vârv cu pădure” V, „o dâlmă cu pădure” VI Baia de Arieș, „ridicătură” I, „deal” II Muncelu (Baia de Arieș, Muncelu).

V. și *Valău Conțului, Vârvu Conțului*.

– Din n. pers. (por.?) *Conț(u)*. În județ, se întâlnește ca n. fam. (vezi PAAB 64). Pentru explicarea lui, vezi Dumitru Loșonți, *Les noms de famille dans la commune Bonțida (département de Cluj)*, în „Studii și cercetări de onomastică și lexicologie (SCOL)”, VIII, 2015, nr. 1–2, p. 75.

COPÁRTU „teren mai costos, cu pădure și fânaț” VI (Baia de Arieș).

V. și *Chicera Copârtului, Dâmbu Copârtului, Fundu Copârtului, Valea Copârtului*.

CÓPILA [cóp'tila] „on dărab de loc, coastă mare” IV (Peste Valea Bistrii).

V. și *Părău Copilii*.

– Din *Cópilă*, sprn. ori por. < *cópilă* ‘bastardă’. Pentru răspândirea cuvântului *cópil* în Transilvania, vezi ALRR–Trans. II h. 249.

CÓPTA BÁBII „e în dealul Mărgăița” I (Lupșa). – Din *bábă* sau n. fam. *Baba*, existent în Câmpeni.

V. și *La Coptă*.

– Din *cóptă* ‘peșteră’.

CÓPTA LUI ZOB v. *Peșterea lui Zob*.

CÓPTA VÁRULUI „gaură în stâncă ca o peșteră” I (Valea Lupșii). – Vezi *Varu*.

CÓPTA VÚLPII „gaură mare” I (Baia de Arieș). – Din *vúlpe*.

CORÁBIA „îi o poiană, o hoancă, îi [loc] gropit” I (Bălești).

V. și *Groapa-i Corabie, Vârvu Corăbii*.

– Cf. **corăbie* ‘depresiune, groapă, adâncitură de teren în forma unei corăbii’ (vezi Loșonți TRFR 127).

CORÁBIA „teren doștinis; e cam hoancă, o lăsatură dulce” II Dealu Muntelui, „coastă; are on pic de hoancă, honchiță” I Nămaș (Nămaș).

CORÁNDÁ „coastă mare, loc abrupt tare, o prăpastie” III (Lipaia).

V. și *Coasta Corănzii, Drumu Corănzii*.

– Din *corándă* (pl. *coránzi*) ‘cavernă, peșteră, golătate, cavitate profundă în baie [= mină] de unde s-a scos piatra’ (DA).

CORÁNDÁ „coastă foarte înclinată; fânaț” I (Mușca). At.: 1909 *Korandá* (Popa Vorbe 162).

CORÁNZILE „îs tă găuri, râpi; cum or scos minereu, s-o hurluit” II (Baia de Arieș).

CORBÉȘTII v. *Corbii*.

CÓRBII [córdʲi], [k] **Corbéștii** [cordʲeștʲi] II grup de case (Dealu Muntelui).

V. și *Gardu Corbeștilor*.

– Din n. grup *corbéști, corbi* < *Corb*, por. (... *a Corbului*” II). Cf. și *Corb*, n. fam. existent în zonă.

CÓRBU „loc în inima pădurii de brad” I (Orăști).

V. și *Coasta Corbului, Colțu Corbului, Dealu Corbului, Fața Corbului, Fundoaia Corbului, Groapa Corbului, Gruiu Corbului, Izvoru Corbului, La Măru Corbului, Părau Corbului, Piatra Corbului, Pietrile Corbului, Valea Corbului*.

– Din *Corb*, n. fam. existent în localitate.

CÓRBURILE „loc înclinat, o poiană; hătuim cu sărtășenii” III Brăzești, „o fost prelucă; e fânaț” II Sartăș (Brăzești, Sartăș).

V. *Valea Corburilor*.

– Pl. unui n. top. *Corbu*.

CORÉȘTII „fânaț” II (Lunca Largă).

– Din n. grup *coréști* < *Córa*, n. fam. existent în comună.

CORNĂȚÉLU „coastă de deal”: Bercea Nume 51 (Ocoliș).

V. și *Doștina Cornățelului, Groapa Cornățelului, Părau Cornățelului*.

– Din *cornățél* ‘vârf’ (vezi Loșonți TRFR 53).

CORNĂȚÉLU „loc rău în capetul satului din sus; e un colț stâncos, un turn ascuțit de pământ cu stânci” III (Poșaga de Jos).

CÓRNII „pădure; mai sânt și corni mulți și tufă [= alun]” II (Muncelu).

V. și *Dealu Cornilor, Hoanca Cornilor*.

– Din *corn* (pl. *córni*), numele arbustului.

CÓRNII PLÉȘII „o fost multă pădure de corni” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Pleașa*.

CÓRNITU „pantă cu brazi” II, „loc pe deal, hat cu Poșaga” IV, „loc împădurit; sânt corni pe acolo” VII (Sălcia).

V. și *Groapa lui Cornit, Părau lui Cornit*.

– *Córnit* e var. a lui *Córnet* < *cornét* ‘loc cu corni’.

CÓRNU „vârf” [*] (Cioara de Sus).

V. și *Hoanca Cornului*.

– Din *corn* ‘vârf’ (Loșonți TRFR 51–52).

CÓRNU „pădure multă, mare” I Dealu Caselor, „partea de sus a satelor Valea Largă și Dealu Caselor” I Valea Largă (Dealu Caselor, Valea Largă).

CÓRNU „pădure mărunțică; îi unghi, se face un corn” I (Muncelu).

– Din *corn* ‘colț, margine, capăt, unghi’.

CÓRNU „coastă, râpi; fânaț, plantație și ceva arător” I (Ocoliș).

CÓRNU BĂRLII „on cot” III Muncelu, „e în hotar cu satele Muncelu și Valea Lupșii,

e în colțul terenului” II Sartăș, „deal unde ies popii cu crucea” I Valea Lupșii (Muncelu, Sartăș, Valea Lupșii). – Vezi *Bârla*.

CÓRNU [híduli] „teren arabil, mai în pantă, cu un colț într-o parte” II, „vârv” II (Vidolm).

– Din *corn* ‘vârf’.

CÓRNU-I JIDOVÍNE „e mai jos de Dealu-i Jidovine” II (Ocoliş). – Vezi *Jidovina*.

– Din *corn* ‘colț, margine, capăt, unghi’.

CÓRNU LÁZULUI „prelucă și pădure; e în cornul pădurii, în colțul pădurii” II (Sartăș). At.: 1770 in *Kornu Lázuluj* (Prodan IDBA 100). – Vezi *Lazu*.

CÓRNU MÁCULUI „e între Muncel și Lupșa” I, „corn de deal; acolo se termină” III (Valea Șesii). – Vezi *Macu*.

CÓRNU PIÉTRII „de acolo se-ntoarce roată, e o curbă” II (Ocoliş). – Vezi *Piatra*.

CÓRNU PIÉTRII „e capătul de unde începe și se urcă pe stâncă” II (Poșaga de Sus).

CÓRNU PLÉȘII „o fost ceva prelucă” II (Cioara de Sus). – Vezi *Pleașa*.

CÓRNU TĂTÁRULUI „on colț de loc” II (Sartăș). – Vezi *Colțu Tătarului*.

COROBÁNA „o vale, teren prăpăstios, rău” I, „groapă abruptă tare, văgăună” II (Lunca, com. Poșaga).

V. și *Dâmbu Corobăanii, Părau Corobăanii*.

– Din *corobánă* ‘groapă, teren adâncit, văgăună’ (Loșonți TRFR 129).

COROBÁNA „peșteră mică, în stâncă” IV, „fânaț; e numa intrare prin pădure” VI (Sălcua).

COROBÁNA „prelucă; teren mai întins; on pic îi groapă, ca o tarmiță” I (Valea Lupșii).

CORTÊȘTI sat în com. Poșaga AB.

V. și *Cheia Corțeștilor, Dosu Corțeștilor, Doștina Corțeștilor, Fața Corțeștilor, Valea Corțeștilor*.

– Din n. grup *corțești* < *Corț*, n. fam. existent în localitate.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 10 locuitori.

CORTÊȘTII „deal, loc mai drept pe Dealu Mare; e locul unor familii Corț; n-are legătură cu satul Corțești” II Poșaga de Sus, „aicea-i mutătura Corțeștilor” [*] Săgacea (Poșaga de Sus).

CORÚȘA „dâmb înalt” I (Bălești).

– După spusele informatorului, aici ar fi locuit o bătrână căreia „i-o zis Corușă”. Cf. și n. fam. *Cora*, existent în zonă, *Coroș* (PACJ 89) = magh. *Koros (Kóros)*, cu -a, întâlnit în mai multe alte cazuri.

COSOLÁȘU „deal; ne desparte de Rimetea” I, „creastă” II (Vidolm).

– Cf. magh. *kaszálás* ‘cosit, cosire’, ‘(pop.) fân cosit’ (DMR).

COSTINÊȘTII „aici aveau oamenii colibi când erau cu vitele; pășunat” I, „zmidă, nămaș” II (Bistra).

V. și *Zmida Costineștilor*.

– Din n. grup *costinêști* < *Costín*, n. fam. existent în comună.

COȘÁGA „fânaț împădurit până în hotar cu Poșaga” I Lunca, com. Poșaga, „fânaț cu păraie și pădure” III Poșaga de Jos (Lunca, com. Poșaga; Poșaga de Jos).

V. și *Dealul Coșăgii, Doștina Coșăgii, Fața Coșăgii, Tinile Coșăzii, Valea Coșăgii*.

CÓȘU „groapă mare; e ca o peșteră, dar deschisă pe de lături” I, „e ca un tunel lung în stâncă; se zice că acolo s-o ascuns fugiții” II (Lunca Largă). At.: 1751 „*Den [!] szupra Kosuluj*”, *Szupra Kósuluj* (SZTA 46).

V. și *Sub Coș*.

– Din *coș* ‘jgheab natural’ (vezi Loșonți TRFR 131).

CÓȘU BÓULUI „coptă mare” II Poșaga de Jos, „e într-o stâncă; are o boltă mare, la mijloc e cu gaură” I, „peșteră enormă; are o gaură sus” II Poșaga de Sus (Poșaga de Jos, Poșaga de Sus). – Din *bou* sau *Bou*, por.

COTÊȚU LUI SCÁRDÁI „vârv” I Bălești (Bălești). – *Scárdái*, probabil por.

– Din *cotêț*.

COTIȘEH „aici o fost popa Cotișel” I (Dric).

V. și *Părau Cotișeilor*.

– Din n. grup *cotișei* < *Cotișél*, n. fam. existent în localitate.

COTRÉȘTII „loc pe deal; o fost căsi acolo; aparține de Sartăș” II Brăzești (Sartăș).

– Din n. grup *cotréști* < (probabil) *Cotra*, *Cotrea*, *Cotru* (DOR 251, DNFR).

COTRÉȘTII „șes pe mijlocul coastei; fânaț” [*] (Valea Caselor).

COTROÁPELE „loc de coasă; o fost rupt, cotropit de apă, de viitura de pe deal” II (Poșaga de Sus).

– Din *cotroápă* (pl. *cotroápe*) ‘teren urnit, surupat’ (vezi Loșonți TRFR 132).

CÓTU „loc cotit” II (Sălciua).

– Din *cot* ‘cotitură’.

CÓTU GLÁMULUI „curbă mare la șosea; parte de sat” I (Valea Lupșii). – Vezi *Glamu*.

CÓTU GÓGULUI „teren unde este cotit drumul ce mere pe Știubei, pântre căsi” I (Dealul Caselor). – *Gog*, n. fam. existent în localitate.

CÓTU ȘÓLCÍ „e cot de drum, on semicerc” IV (Sălciua). – *Șólca* „o fost nume de oameni” IV.

COȚÁNA „pădure de fag și carpân; coastă” I, „urcuș foarte mare” II (Muncelu).

V. și *Părău Coțânii*, *Vârvu Coțânii*.

– Din sprn. *Coțána* < *Coțán*, n. fam. existent în zonă.

COȚĂNÉȘTII „grup de câteva case; aparțin de sat” IV (Sălciua).

V. și *La Coțânești*.

– Din n. grup *coțănéști* < *Coțán*, n. fam. existent în comună.

COZMÉȘTII parte de sat (Valea Lupșii).

V. și *Dâmbu Cozmeștilor*, *Hoanca Cozmeștilor*.

– Din n. grup *cozméști* < *Cózma*, n. fam. existent în localitate.

CRÁMBA INÉSII „teren foarte mic, gol, fânaț” VI Baia de Arieș, „coastă” I Muncelu (Baia de Arieș). – *Ineása* = *Eneása* (vezi *Valea Inesii*), sprn. < *Ene*, n. fam. existent în județ (vezi PAAB 75, 156, 251, 375, 411).

V. și *La Crambă*.

– Din *crámbă* ‘căsuță, baracă, colibă’ VI (Baia de Arieș), ‘comarnic’.

CRÁCA „părău” II (Ocoliș).

CREÁHO II, [*] sau **Creáhu** I „dâlmă în sus” I, „pantă; fânaț, pășunat” II (Lunca Largă).

V. și *Vârvu Creaholui*.

CREÁHU v. *Creaho*.

CRÉLU „două-trei păraie se strâng acolo laolaltă; la unghiurile alea le-o zis Crel” I, „poiană în pădure” II (Brăzești).

– Din *crel*, var. a lui *créier* (vezi și ALRR–Trans. I h. 7), cu sensul, probabil, de ‘cap(ăt), început, obârșie’ (vezi Loșonți–Vlad VI 50) sau ‘vârf, ridicătură’ (?).

CRÉLU „vârv stâncos” I, „e între două gropi” II (Lunca, com. Poșaga).

CRÉLU „loc pentru cosit între două păraie și Groapa Bujorului. Păraiele se întâlnesc sub Crel” II (Poșaga de Sus).

CRÉLU „o porțiune între două păraie; fânaț și pădure” I, „deal, pădure și loc cositor” II (Valea Largă).

CRÉLU „e un Crel și în Roine, su Releu” I (Valea Largă).

CRÉLU „groapă sub Colțu Roșu; fânaț și pădure” I, „o groapă, o prelucă” II, „loc strâmt” [*] (Vidolm).

CRÉMENEA „dâmb” II (Poșaga de Sus).

V. și *La Cremene*.

– Din *crémene* ‘piatră tare, care, lovită cu amnarul, dă scânteii’ (DA).

CRÉMENEA I sau **Créminea** II „teren cu piatră neagră și tare ca oțelul” I, „deal” II (Valea Lupșii).

CRÉMINEA v. *Cremenea*.

CREȘTÁTU „stâncă, pe vârv are niște creste” II (Poșaga de Sus).

– Din adj. *crestát*.

CRÉȚA „dungă cu pădure” I, „păduriță de brad” II (Săgacea).

– Din n. fam. *CreȚa* (DNFR, NFM, Loșonți–Vlad VI 202).

CREȚEȘTI sat în com. Bistra AB. At.: 1956
Crețești cătun al satului Bistra (Suciu I 174).

– Din n. grup *crețești* < *Créțu*, n. fam. existent în localitate.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 188 de locuitori.

CREȚOĂIA „pădure” I, II (Orăști).

V. și *Izvoru Crețoii*, *Valea Crețoii*.

– Din spm. *Crețoăia* < *Creț(u)*, n. fam. existent în zonă, sau *Créța*, n. fam. existent în Iara CJ, localitate apropiată.

CRICĂOĂIA [cricăuôja] „on pic de groapă, de șauă; se ara” I, „loc arător, tras, fain” II (Vidolm).

– Din spm. *Cricăoăia* < *Cricău*, por. dispărută din localitate.

CRÍNGU RĂULUI cătun (Mușca). – Vezi *Râu*.

– Din *cring*, var. a lui *crâng* ‘grup de case, cătun’.

CRISTĂNEĂSA I, [*] sau **Cristeneăsa** II „fânaț pe pantă” I (Ocoliş).

– Credem că forma originară e *Cristeneăsa*, varianta *Cristăneăsa* rezultând prin înlocuirea lui *e* cu *ă* după grupul consonantic *st* pronunțat dur.

Cristeneăsa provine din adj. fem. *cristeneăsă* ‘care aparține cristenilor’, un derivat, cu suf. *-easă*, de la n. grup. *cristeni* < *Crístea*, n. fam. existent în zonă. Ar putea fi vorba și de o formă contrasă din adj. fem. *cristieneăsă* ‘care aparține lui Cristian’ sau spm. *Cristieneăsa* ‘soția lui Cristian’ < *Cristian*, pren. (vezi și MEO 96) sau n. fam. (DNFR, PAAB 67, PACJ 95).

CRISTENEĂSA v. *Cristăneasa*.

CRISTIÁNU „parte de sat” I (Lupșa).

V. și *Părău Cristianului*.

– Din *Cristián*, n. fam. sau pren. (vezi supra s.v. *Cristăneasa*).

CRÍSTOVU I, II sau **Crístovu** [*] „pășunat” I, „poiană mare, acolo se strâneau animalele pe timp de vară” II, „deal” [*] (Cioara de Sus).

– Din n. fam. *Cristov* (DNFR) sau *crístov*, var. a lui *cárstov* ‘sărbătoare creștină care celebrează înălțarea sfintei cruci, la 14 septembrie’ (MDA).

CRÍȘA v. *Dâmbu Crișii*.

CRİȘÉNIU v. *La Crișeni*.

CRİȘTOVU v. *Cristovu*.

CRİȘÉNII „grup de case” I (Valea Caselor).

V. și *Dâmbu Crișenilor*, *Dealul Crișenilor*, *Dosu Crișenilor*, *La Crișeni*, *Părău Crișenilor*.

– Din n. grup *crișéni* < *Crișán*, n. fam. existent în localitate.

CRÓCU „teren bun, prelucă mare, acolo locuia vreo trei familii” I, „poiană” II (Cioara de Sus).

V. și *Dâmbu Crocului*, *Părău Crocului*.

CRÓVU „groapă” I (Runc).

– Din *crov*.

CRÚCEA „este cruce de lemn din 1768, sus, înainte de a ajunge la Pomi” I (Runc).

V. și *Coasta Crucii*, *Dealul Crucii*, *În Dâlmă la Cruce*, *În Deal la Cruce*, *În Deal la Crucea Petruștilor*, *La Cruce*, *La Cruce la Bulzea*, *La Cruce la Dudu*, *La Cruce la Gârlan*, *La Cruce la Praițu*, *La Cruce la Țic*, *La Crucea din Deal*, *La Crucea Sârbului*, *La Cruce-n Deal*, *Părău Crucii*, *Podu Crucii*.

– Din *crúce*.

CRÚCEA „e chiar la cornul pietrii” V, „e lângă drumul ce are legătură cu Aiudul, e sus, sus” VII (Sălciua).

CRÚCEA BĂDIULUI „cruce de peste 100 de ani; acolo o fost un proprietar Badiu” II, „cruce de prin vreo 1866” IV (Sălciua). – Vezi *Colțu Badiului*.

CRÚCEA BÂNDII „Banda Ștefan avea obiceiul să facă cruci pe locul lui; are vreo trei-patru cruci” I, „cruce” II (Valea Largă). – *Banda*, n. fam. (DFNFR).

CRÚCEA BĂLEȘTILO „cruce la intersecția de drumuri” II (Bistra). – Vezi *Bălești*.

CRÚCEA BÚLZII sau **La Crúce la Búlzea** cruce (Borlești). – *Búlzea*, por. existentă în localitate. Cf. și *Búlza*, n. fam. ce a existat în Sartăș, în 1770, purtat de 8 familii (vezi Prodan IDBA 131). A fost înregistrat în județ la 12 persoane (vezi DFNFR).

CRÚCEA BUNĂLĂȘII cruce (Hădărașu, Mușca). Vezi fotografia în AMLupșa III 528. – Vezi *Bunălașa*.

CRÚCEA BUNÉȘTILO v. *Crucea Bunii*.

CRÚCEA BÚNII I sau **Crúcea Bunéștilor** II „cruce veche” II (Sub Piatră). – Din n. grup *bunéști* < *Búnea*, n. fam. existent în localitate.

CRÚCEA CRÉNCII deal pe care „o fost cândva cruce” II (Lunca Largă). – *Créncea*, n. fam. existent în Ocolîș și Runc.

CRÚCEA DE PIÁTRĂ „cruce” II, III, IV (Muncelu). – Din *piátră*.

CRÚCEA DE LA [žimnél] „cruce” I (Sartăș). – Vezi [žimnélu].

CRÚCEA DI LA LÚNCĂ cruce (Valea Lupșii). A fost reparată în 1928 (vezi Vasii LSO 208). – Vezi *Lunca*.

CRÚCEA DI LA POD „e la Doduța” II (Valea Lupșii). – Vezi *Podu*.

CRÚCEA DI LA TÁRNIȚĂ cruce la care iese popa pe la Rusale” I (Gănești). – Vezi *Tarnița*.

CRÚCEA DI LA ZDRÂNCĂNOAIE „cruce. Aici se face maslul o dată pe an, la Ilie Proroc” I (Valea Caselor). – Vezi *La Zdrâncănoaia*.

CRÚCEA DIN GLAM „cruce; acolo iese popa la Ispas” II (Valea Lupșii). – Vezi *Glamu*.

CRÚCEA DIN PELINGÁRU cruce (Sartăș). – Vezi *Pelingaru*.

CRÚCEA DOGÁRULUI cruce (Mușca). – Vezi *Dogaru*.

CRÚCEA FÁCIULUI cruce (Dealul Caselor). – *Fáciu*, n. fam. (DNFR).

CRÚCEA FÂNTÂNELELOR „aici iese vara preotul de face rugăciune pentru animale” II (Muncelu). – Vezi *Fântânelele*.

CRÚCEA HÁPULUI „cruce” II (Muncelu). – Vezi *Hapu*.

CRÚCEA-I LUCOAIE „pădure; se zice că ar fi murit ceva Lucoaie acolo” II (Săgăgea). – Vezi *Lucoaia*.

CRÚCEA-I MOISOAIE I sau **Crúcea Moisoaie** II „face legătura între Sălciua și Ponor” I, „îi o cruce acolo, în vârful dealului; de acolo încolo îi satul Ponor” II (Valea Largă). – *Moisoaie*, sprn. < *Móise* [mójsă], n. fam. existent în localitate.

CRÚCEA IHÚȚULUI „cruce pe deal” II (Dealul Muntelui) – *Ihúț*, n. fam. existent în comună.

CRÚCEA LA BORDÉȘTI cruce (Dric). – Vezi *Bordeștii*.

CRÚCEA LUI ADĂMIȘCĂ cruce; aici „cândva o trăznit on om” IV (Bistra). – *Adămișcă*, por.

CRÚCEA LUI ANTÓNE cruce în vârful de deal (Valea Lupșii). – *Antóne*, pren. sau n. fam. existent în județ (vezi PAAB 44).

CRÚCEA MÍCĂ „cruce” III (Sălciua). – Din adj. *mic*, -ă.

CRÚCEA MOIȘOAIE v. *Crucea-i Moisoaie*.

CRÚCEA MÓRTULUI „o murit acolo on străin” IV (Bistra). – Din *mort*.

CRÚCEA MOTORĂȘTILO „cruce albă” III (Dric). – Din n. grup *motorăști* < *Motóra*, n. fam. existent în localitate.

CRÚCEA MUNCELÚȘULUI „o fost troiță între hotare; acum o pus o cruce simplă de lemn” I Curmătură, „cruce între Mușca și Lupșa” [*] Lupșa (Curmătură, Lupșa). – Vezi *Muncelușu*.

CRÚCEA NEÁGULUI cruce de lemn pe „vârf de deal; acolo iese popa vara și binecuvântează vitele” III (Muncelu). – Vezi *Neagu*.

CRÚCEA PERTÉȘTILO „cruce de piatră” IV (Bistra). – Vezi *Perțeștii*.

CRÚCEA POȘĂGII [crúca poșăji] „cruce în hotar cu Poșaga” II (Sălciua). – Vezi *Poșaga de Jos*.

CRUCEA ȘPĂNÊȘTILO „era cruce în Târșugi; acolo ieșea popa a treia zi de Rusale și făcea slujbă pentru animale” II (Mănăstire). – Din n. grup *șpănêști* < *Șpan*, n. fam. existent în comună.

CRUCEA ȘTEICULUI „vârv cu o cruce” I (Poșaga de Sus). – *Șteicu* [șt'êicu], por. („îl chema Macarie” I).

CRUCEA TOLOȘOII [crúcea toloșóji] cruce; „aici, între Lupșa, Muncel și Sartăș, ieșea popa și binecuvântează vitele; e pășunat” III Muncelu, „cruce” II Sartăș, [*] Valea Lupșii (Muncelu, Sartăș, Valea Lupșii). – Vezi *Toloșoia*.

CRUCEA VÊȘII „e la Rupturi” I (Mușca). – *Vêsea*, por. (cf. și Popa *Vorbe* 180).

CSERTÊS v. *Certege*.

CÚCII „o dolie liniștită; coboară până în vale la Mușca” I, „apartine de Munceluș” II Hădărău; „fânaț; padină, la Munceluș” I, „îs și două căși” [*] Mușca (Hădărău, Mușca).

V. și *La Cuci, Secătura Cucilor*.

– Din n. grup *cuci* < *Cuc*, n. fam. existent în Hădărău.

CUCUIÊȘTH „teren pe Bilea; sânt grajduri, colibi” II (Poșaga de Sus).

– Din n. grup *cucuiêști* < *Cucui*, n. fam. existent în județ (vezi PAAB 67), sau por.

CUCUTÍȘU „fânaț” I, II, „dâmb lung” [*] (Valea Lupșii). Toponimul este amintit într-un testament din 1708 (vezi Andrieș ICL 57).

V. și *Gura Cucutișului*.

– Din **cucutiș* ‘loc unde crește multă cucută’. Toponimul se întâlnește și în alte părți (vezi Iordan TR 136).

CÚIBU VÚLTURULUI „pădure” I, „acolo, la Colțu Badiului, erau vulturi” II (Vidolm). – Vezi *Vultur*.

– Din *cuib*.

CÚLMEA CÁILO „culme lungă, limită cu comuna Bistra” I (Lupșa). – Vezi *Între Cai*.

– Din *cúlme*.

CUNTENÍTU [cunčênítu] I Lunca Largă, II Ocoliș, [cunt'ênítu] I Ocoliș „e pășunatul Ocolișului” I, II Lunca Largă, „pășune la boi” I Ocoliș (Ocoliș).

– Din *cuntenít*, var. a lui *contenít* ‘pășune’. Pentru aria de răspândire, vezi ALRR–Trans. III h. 380.

CUPTÓRU „stâncă cu mestecini” I, „stâncă” II (Poșaga de Sus).

– Din *cuptór* ‘loc boltit în formă de cuptor [de pâine]’.

CUPTORÚȘU „teren gol” [*] Lupșa, „delușor înclinat, pantă ușoară, lină” I Mănăstire, deal „în formă de cuptor, rotund deasupra, jos mai lăsat”: Goia TCL 316 (Lupșa, Mănăstire).

– Din *cuptorúș*, dim., cu suf. *-uș*, de la *cuptór*. Toponimul se întâlnește și în alte regiuni (vezi Iordan TR 452).

CURĂTÚRA „pădure și fânaț” VI Baia de Arieș, „teren liber la ieșirea din pădure; coastă” I, „tufări, fânețe și arini” II Muncelu (Baia de Arieș, Muncelu).

V. și *Dâmbu Curăturii, Dealu Curăturii, Părau Curăturii*.

– Din *curătúrá* (pl. *curătúri*) ‘loc curățat de arbori, de mărăcini etc., pentru a putea fi cultivat sau folosit ca pășune’ (< lat. *curatura*: Loșonți CIE 164–165).

CURĂTÚRA „fânaț și pădure” I Gănești, „fânațe, terenuri arătoare, păduri puține, mici” II Dealu Muntelui (Dealul Muntelui, Gănești).

CURĂTÚRA At.: 1765 *In Kurature* (Runc: SzTA 47).

CURĂTÚRA „dâmbă; o fost pădure și o rămas teren arabil” I (Vidolm).

CURĂTÚRILE „îs pe marginea pădurii; o fost teren de arat” [*] Orăști, „loc de doștină; pășunat, loc cositor și păduriș, lăstăriș” I Sălciua de Sus (Orăști, Sălciua de Sus).

V. și *Păraiele Curăturilor, Părau Curăturilor*.

CURĂTÍTÚRA „fânaț, pășunat și ceva pădure, chiar pe muchea dealului, spre Mușca” I (Geamăna).

– Din *curățítúrá*, var. a lui *curățítúrá* ‘curătură’.

CUREȘÊȘTH parte de sat (Valea Largă).

– Din n. grup *cureșêști* < *Cúreș*, n. pers. existent în localitate, în „furdulașul [= partea de hotar] Hălăp” I. E și n. fam. (NFM).

CURMĂTÚRA „loc ca o șa; trece cărare la Coasta Lacului” I (Baia de Arieș).

V. și *După Curmătură, Fața Curmăturii, La Curmătură, Vârvu Curmăturii.*
– Din *curmătură* (pl. *curmături*).

CURMĂTÚRA „șă, curmătură pe unde trece drumul spre Geamăna; de aici își trage numele satul Curmătură” [*] (Curmătură).

CURMĂTÚRA „o dungă; de la dungă încolo e pădure” I Dealu Caselor, „îi în Matra” I Valea Largă (Dealu Caselor, Valea Largă).

CURMĂTÚRA șa, trecătoare; „înainte puteai merge și cu boii; acum e cărare, treci din Pleașă la Pontoru” II (Lunca, com. Poșaga).

CURMĂTÚRA „vârv peste care se trece în Pociovaliște” [*] (Lunca Largă).

CURMĂTÚRA „loc așezat [= lăsătură]; e o cărare de picior și sus îi drept” II, „dolie” IV (Muncelu).

CURMĂTÚRA „deal cu groapă” II (Poșaga de Jos).

CURMĂTÚRA „loc ca o tărniță de cal” II (Poșaga de Sus).

CURMĂTÚRA „curmătură, cum se mere de la Tâlve la Runcuri; se trece dintr-o parte în alta” I (Runc).

CURMĂTÚRA deal cu pășune și pădure (Sartăș).

CURMĂTÚRA I–III, Buza Br. 21, *Curmătúra Bâncului* I sau *Curmătúra Măre* III „îi ca o șa” I, „deal; trece drum de car” III (Brăzești). – *Banc(u)*, n. fam., purtat, în județ, de 29 de persoane (vezi DFNFR); din adj. *măre*.

CURMĂTÚRA BÂNCULUI v. *Curmătúra*.

CURMĂTÚRA CÉRBULUI At.: 1751 *In Kurmatura Cserbuluj* (Runc: SzTA 45). – Vezi *Cerbu*.

CURMĂTÚRA CIOBÁNULUI curmătură (Săgăcea, Poșaga de Sus). – Din *ciobán*.

CURMĂTÚRA FÍLII curmătură; „e între Strajă și Filea” II (Dealu Muntelui). – Vezi *Filea*.

CURMĂTÚRA GĂUNOÁSHI curmătură (Poșaga de Jos). – Vezi *Găunoasa*.

CURMĂTÚRA GÁURILOR „o șa” II (Săgăcea). – Vezi *Gaurile*.

CURMĂTÚRA-I MÁRGINE „curmătură, șauă; trece drum” II (Săgăcea). – Vezi *Marginea*.

CURMĂTÚRA-I ONÍTE [curmătúra-i uănîțe] „șă frumoasă” II (Săgăcea). – *Onîta*, pren.

CURMĂTÚRA LUI [șardéu] „poiană între două păduri mai ridicate; e ca și o tărniță; înainte se ara” II (Poșaga de Sus). – [șardéu], por. („Așa i-o zis la un străbunic de-a meu; l-o ciufulit. Îl chema Boboia” II).

CURMĂTÚRA MÁRE v. *Curmătúra*.

CURMĂTÚRA MÁRE „trecătoare” I, „e trecere în Cheile Runcului, de merg oile; e o șa și o cărare” II (Lunca Largă). – Din adj. *măre*.

CURMĂTÚRA MÍCĂ „dâmb peste care trece drum de car” III (Brăzești). – Din adj. *mic*, -ă.

CURMĂTÚRA MÍCĂ „trecătoare” I, „o șa în Cheile Runcului” II (Lunca Largă).

CURMĂTÚRA ȚICULUI „îi ca o șa” I (Brăzești). – Vezi *Țicu*.

CURMĂTÚRA ZÁRNII „șă” III (Săgăcea). – Vezi *Zârna*.

CURMĂTÚRĂ sat în com. Lupșa AB, așezat sub Curmătúra. At.: 1956 *Curmătúra* cătun al satului Lupșa (Suciul I 184).

– Din n. top. *Curmătúra* (vezi supra).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 29 de locuitori. Ei își zic *delureni*.

CURMĂTÚRILE „o fost cositor, rât” II (Lunca, com. Poșaga).

CURMĂTÚRILE HÁRDII „îs ca o șa” II (Săgăcea). – *Hárda*, n. fam. existent în comună.

CURPENÎȘU „era mult curpen acolo” II, „pădure cu mult curpen” [*] Lunca Largă, „pădure” I Runc (Lunca Largă, Runc).

– Din *curpeniș* ‘desiș prin care abia poți trece din cauza mlađișelor ce cresc în toate direcțiile’ (DA).

CURSELE „fânaș și pădure” I, „acolo puneau curse, de prindeau halele [= animalele sălbatice]” II (Sartăș).

– Din *cûrsă* (pl. *cûrse*).

CURTICÊȘTII „grup de case” II Dealu Bistrii, II, III Valea Bistrii (Dealu Bistrii, Valea Bistrii).

V. și *Părău Curticeștilor*.

– Din n. grup *curticêști* < *Curtici*, n. fam. existent în Dealu Bistrii.

CÚRU ÁMBRULUI „deal abrupt, de unde Ambru, cum mergem în sus, se găță” I (Baia de Arieș). At.: 1770 *Kuru Ambruluj* (Prodan IDBA 79, 91), în *Kurojámbruluj* (ibid. 88). – Vezi *Ambru*.

– Din *cur* ‘partea unde se termină un anumit loc, capăt, extremitate’.

CÚRU BÍLI [cúru bd’li] „deal frumos, cu pășune; acolo se găță Bilea” I (Poșaga de Sus). – Vezi *Bilea*.

CÚRU BÚCINILOR (Baia de Arieș). – Din *búcin*, var. a lui *búcium* ‘buștean’.

CÚRU CĂBĂLĂȘULUI „acolo se găță dealul Căbălașu” II, „e capetul Căbălașului” III (Brăzești). – Vezi *Căbălașu*.

CÚRU DÁMBULUI „terminarea dealului, Dâmbului; îi semirotund” II (Muncelu). – Vezi *Dâmbu*.

CÚRU DÁMBULUI capăt al Dâmbului Besericii (Poșaga de Sus). – Vezi *Dâmbu Besericii*.

CÚRU DEÁLULUI capăt al Dealului Dămianului (Cioara de Sus). – Vezi *Dealu Dămianului*.

CÚRU DEÁLULUI „capătul dealului” I, „acolo se găță Dealu Șovarului” II (Lunca Largă). – Vezi *Dealu Șovarului*.

CÚRU DEÁLULUI „îi capătul Dealului” III (Poșaga de Jos). – Vezi *Dealu*.

CÚRU DEÁLULUI „acolo se găță Dealu Floreștilor” IV (Sălciua). – Vezi *Dealu Floreștilor*.

CÚRU DOGÁRULUI „cur de deal, capătul dealului” I (Mușca). – Vezi *Dogaru*.

CÚRU LÁCULUI „este ceva mlaștină acolo” I (Valea Largă). – Vezi *Lacu*.

CÚRU LÁZULUI „terminarea Lazului” II, „acolo se găță locul numit Laz” III (Muncelu). – Vezi *Lazu*.

CÚRU MUNCÉLULUI „parte din Muncel; acolo se găță” I (Valea Largă). – Vezi *Muncelu*.

CÚRU RÚNCULUI „e rotund; acolo se termină Runcu” I (Mușca). – Vezi *Runcu*.

CUSTÚRILE „loc urâcios, rău, cu pădure” II, „îi cam costos, cu piatră multă” III (Poșaga de Jos).

V. și *Doștina Custurilor, Părău Custurilor*.

– Din *custúrá* (pl. *custúri*) ‘creastă stâncoasă de deal sau de munte’.

CUSTÚRU „loc cu pădure și fânaș, pășunat; o spinare de deal, on deal” I (Gănești).

V. și *Părău Custurului*.

– Din **custúr*, variantă (apărută, probabil, prin contaminare cu *cosor*) a lui *custúrá* (vezi supra) sau din *Custúra*, nume trecut la masculin sub influența cuvântului *loc*. Vezi alte multe toponime al căror gen gramatical diferă de cel al apelativelor corespunzătoare la Iordan TR 386–392.

CUTRUPITÚRILE „loc de fân, în pantă; se ara mai demult, cândva s-o răpit” I, „îs rupturi” II (Baia de Arieș).

– Din **cutrupitúra* (pl. **cutrupitúri*) ‘teren rupt, surpat, urnit’, un derivat de la *a se cutrupi* (= a se cotropi) ‘despre teren) a se așeza, a se (s)cufunda, a se năru’ (vezi Loșonți TRFR 132).

CÚȚILE „deal; pășune” [*] (Sartăș).

V. și *La Valaie la Cuți, La Valău di la Cuți, Părău Cuților, Șesura Cuților*.

– Din *cúte* (pl. *cuți*) ‘rocă dură din care se confecționau cuțile’.

CUȚITĂȘU „deal împădurit ca o spinare” I, „dâmb, vârv de deal împădurit; e deal mai lung și se termină cu on vârv” II, „stâncă” [*] (Ocoliș).

– Din *cuțităș*, prin metaforă.

D

DĂBÓRCA „poiană” I, „l-o umplut pădurea” II (Brăzești).

V. și *Părău Dăborcii*.

DĂNDÊȘTI grup de case I, II, IV Lipaia, II, III Valea Bistrii (Lipaia, Valea Bistrii).

V. și *Dâmbu Dăndeștilor*.

– Din n. grup *dăndêști* < *Dândea*, n. fam. existent în Lipaia.

DĂNDÚȚ localitate componentă a orașului Câmpeni AB. At.: 1956 *Dânduți* [sic!] cătun al satului Câmpeni (Suciu I 192).

– Din sprn. *Dăndút* < *Dândea*, n. fam. existent în Câmpeni.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 73 de locuitori.

DĂRMINA v. *Dârmina*.

DĂRMINÓSU v. *Dârminosu*.

DĂLBINA [dîldîna] „e ca on tolcer [= pâlnie] care acaparează mai multe ape ce intră sub pământ și pe su stâncă ies la Huda lui Papară” IV (Sălciua).

– Din *dălbînă*, var. a lui *dălbînă*, cu sensul (necunoscut de DLR) ‘adâncitură între dealuri’.

DĂLMA „culmea dealului; e în hotar cu Vidolmul” I (Lunca, com. Poșaga).

V. și *În Dâlmă la Costandin, În Dâlmă la Cruce*.

– Din *dălmă* ‘deal mai scund, izolat și cu vârful rotunjit sau lunguț’.

DĂLMA BALÍCII „dâlmă. Balica o plecat, o rămas casa” II (Ocoliș). – *Balica*, n. fam. întâlnit în județ la 19 persoane (vezi DFNFR).

DĂLMA BÓULUI dâlmă (Runc). – Din *bou* sau por. *Bou*.

DĂLMA BÚHULUI „dâlmă, on pic de ridicătură” I (Runc). – *Búhu*, porecla familiei Voica („ciufală veche” I). Se întâlnește și ca n. fam. (vezi DFNFR).

DĂLMA CĂPRÁRULUI „coboară la șosea” II (Ocoliș). – Vezi *Căpraru*.

DĂLMA CĂȚÂNÉLELOR I sau **Dálma-i Cățânéle** II „culme de deal” II (Lunca Largă). – Vezi *Cățânelele*.

DĂLMA COÁCĂZULUI „dâlmă” I (Lunca Largă). – Vezi *Coacăzu*.

DĂLMA COCÓȘULUI I sau **Dálma lui Cocóș** I, II „dâlmă. O fost a lui Cocos” I (Vidolm). – *Cocóș*, por.

DĂLMA CRÍȘULUI dâlmă (Ocoliș). – *Criș*, n. fam. existent în comună.

DĂLMA FÂNÁTELOR „dâlmă lângă Valea Fânațelor” II (Vidolm). – Vezi *Fânațele*.

DĂLMA GĂNEÁSCĂ „dâlmă; pădure” II (Lunca Largă). – Din adj. fem. *gănească* ‘care aparține lui Gan’ < *Gan*, n. fam. existent în localitate, + suf. *-easă*.

DĂLMA GHEORGHÊȘTILOR [dîlma d'ordêștilor] „dâmbă cu pădure” I, „loc arător” II (Vidolm). – Din n. grup *gheorghêști* < *Gheorghe*, pren.

DĂLMA GRÓȘILOR dâlmă (Săgacea). – Vezi *Groșii*.

DĂLMA GRÓZII ridicătură rotundă cu teren arabil și fânaț. „Groza Ion a murit” II (Vidolm). – *Groza*, n. fam. (DNFR, Loșonți–Vlad VH 135, Loșonți–Vlad VI 203, PACJ 131).

DÁLMA-I CÂȚÂNELE v. *Dâlma Cățânelor*.

DÁLMA-I MĂLĂIȘTE „dâlmă” II (Ocoliș).
– *Vezi Mălăiștea*.

DÁLMA IÓJII „dâlmă. Are Ioja loc acolo” I,
„pantă” II (Lunca Largă). – *Íója*, pren. sau n. fam.
(DNFR) = magh. *Józsa*.

DÁLMA JLEÁMÂNULUI v. *Dâlma Zleamănuului*.

DÁLMA LĂPȘÓRULUI „un fel de platou
pe dâlmă” [*] (Lunca Largă). – *Vezi Lăpșoru*.

DÁLMA LUI BOÁCȘĂ [dílma lui bôcșă]
„deal, o culme ce urcă până la Colțu Ungurului”
II (Lunca Largă). – *Boácșă* = (oficial) *Bocșa*,
n. fam. existent în zonă.

DÁLMA LUI [bôroș] v. *Dâlma lui Boroș*.

DÁLMA LUI BÓROȘ I, [*] sau **Dâlma lui [bôroș]** II „dâmb gol, cu pădure pe margini” I,
„dâlmă” II (Vidolm). – *Boroș* = magh. *Boros*,
Bôroș = magh. *Baros*, n. fam. (vezi Kázmér
RMCsSz).

DÁLMA LUI BRĂȘCĂ „o goliște, o prelucă”
I, „jumătate e a luncanilor [= Lunca, com.
Poșaga]” II (Vidolm). – *Brășcă*, probabil por.

DÁLMA LUI COCÓȘ v. *Dâlma Cocosului*.

DÁLMA LUI COSTÁN „dâlmă cu pădure” I,
„on pic de dâlmă între păraie” II (Vidolm).
– *Costan*, n. fam. (DNFR) sau pren.

DÁLMA LUI HORHÓL „dâlmă” II (Ocoliș).
– *Horhól*, por.

DÁLMA LUI MUNTEÁN „dâlmă; arabil”
I (Vidolm). – *Munteán*, n. fam. existent în
localitate.

DÁLMA LUI PILÁT „dâmbă” I (Vidolm).
– *Pilát*, por.

DÁLMA LUI SAMOÍLĂ „dungă stâncoasă”
I (Runc). – *Samoíllă*, n. fam. existent în comună.

DÁLMA LUNCÂNILOR dâlmă (Vidolm).
– *Vezi Calea Luncanilor*.

DÁLMA MĂRZĂNEÁSCĂ „acuma îi trecută
la Cacova [Ierii]” I, „deal mare, rotund, cu
pădure” II (Lunca Largă). – Din adj. fem.
mărzănească ‘care aparține lui Mărzan’, un derivat,
cu suf. *-ească*, de la *Mărzan* (oficial: *Mărzan*),
n. fam. în Cacova Ierii (vezi Loșonți–Vlad VI 203).

DÁLMA MESTECĂNÉILOR „dâmb rotund”:
Bercea *Nume* 41 (Vidolm). – *Vezi Mestecăneii*.

DÁLMA MÚTULUI „dâlmă cu fagi mari;
face parte din Dealu Frăsineilor” [*] (Lunca
Largă). – *Mútu*, n. pers. dispărut din localitate.

DÁLMA NICOREȘTILOR v. *Colțu
Nicoreștilor*.

DÁLMA PĂDUCÉLULUI „îs mulți păducei
acolo” I, „e su Cosolaș” II (Vidolm). – *Vezi
Păducelu*.

DÁLMA POPÉȘTILOR dâlmă (Lunca Largă).
– *Vezi Popeștii*.

DÁLMA PÓPII „e între Părau Albului și
Părau Dosului” II (Lunca Largă). – *Vezi Baia
Popii*.

DÁLMA PÓPII „dâlmă; acolo e casa
parohială” II (Ocoliș).

DÁLMA RÓPII „dâlmă, dungă mai înaltă”
[*] (Lunca Largă). – *Rópa*, por.

DÁLMA SÁȘTILOR „dâlmă alungită pe lângă
Valea Saștilor” I (Vidolm). – Din n. grup *saști*.

DÁLMA ȘLEÁMÂNULUI v. *Dâlma
Zleamănuului*.

DÁLMA TEÁSCULUI „muchie de deal,
pădure, fânaț”: Bercea *Nume* 61 (Lunca Largă).
– *Teáscu*, por.

DÁLMA TOMÚȚII „dâlmă” I, [*] (Lunca
Largă). – *Tomúța*, por.

DÁLMA VÍLII „dâlmă, teren gol” I (Lunca
Largă). – *Vilă*, n. pers.

DÁLMA ZLEÁMÂNULUI [dílma
zgléamănuului] [*] Ocoliș, **Dâlma Jleámănuului**
II Ocoliș sau **Dâlma Șleámănuului** II Lunca

Largă „dălmă împădurită” II Ocoliș (Ocoliș). – Din *gleământ, șleământ, zleământ*, variante ale lui *znământ* ‘piatră, semn de mormânt’. – Vezi *Zlamănu*.

DÁLMA ZMÍZII „dălmă, dungă de deal plină de pădure” II (Lunca Largă). – Vezi *Zmida*.

DÁMBÉȚELE „on pic de teren, nu-i chiar așa pantă” VI (Baia de Arieș). – Din *dâmbéț* (pl. *dâmbéțe*) ‘dâmbuleț’ (DLR).

DÂMBRÁVA I sau **Dumbráva** II „înainte se ara, acum-a-s fânațe, pășune” I (Valea Lupșii).
V. și *Dâmbu Dâmbărvii, Dâmbu Dumbrăvii, Mocirlele Dâmbărvii*.
– Din *dâmbrávă*, var. a lui *dumbrává*.

DÁMBU „dâmb” II, „loc mai ridicat, lângă Zăpode” III (Botești).
V. și *Curu Dâmbului, Fântâna Dâmbului, Perii Dâmbului*.
– Din *dâmb*.

DÁMBU dâmb (Valea Bistrii).

DÁMBU dâmb I (Vința).

DÁMBU AFINÍȘULUI v. *Afinișu*.

DÁMBU ÁLBULUI „dâmb” I (Sartăș). – *Álbu*, n. fam. existent în zonă.

DÁMBU ALUNÍȘULUI „creastă; preluță” I, „dâmb cu pădure” II (Brăzești). – Vezi *Alunișu*.

DÁMBU ARSÚRILO „dâmb” II (Sartăș). – Vezi *Arsurile*.

DÁMBU BÁBII „dâmb” I (Dealul Caselor). – Vezi *Copta Babii*.

DÁMBU BÁBII „merge până la Pomești, face legătura cu Zăpazile; e o stâncă” I (Gănești).

DÁMBU BÁNCIULUI „dâmb rotund cu fânaț” I (Lupșa). – Vezi *Coasta Banciului*.

DÁMBU BÁȘTII dâmb în Lupșa, pe care s-au descoperit urmele unei locuințe romane (vezi Andrieș LRL 276). – *Băște(a)*, n. fam. atestat în localitate din 1761 (vezi Andrieș ICL 57).

DÁMBU BÁCULUI „poiană; Bâcu o avut acolo mutătură” I (Gănești). – *Bâcu*, por. Cf. și *Bâc(u)*, n. fam. cu 56 de purtători în județ (vezi DFNFR).

DÁMBU BÁRDII „dâmb” I (Poșaga de Jos). – *Bárdea*, n. fam. existent în localitate.

DÁMBU BÂRZOÁCII [dímbu bîrzôci] „dâmb” II (Dealul Muntelui). – *Bârzoăca*, por.

DÁMBU BÉBII „dâmb, teren în pantă, fânaț și pădure” I (Sartăș). – *Bébea*, por. Se întâlnește și ca n. fam. (vezi DFNFR).

DÁMBU BÉLII „e între două râpi” II (Orăști). – *Bélea*, n. fam. existent în comună.

DÁMBU BÉNDII „on deluț roată, îi ascuțit; fânaț” I (Sălciua). – *Béndea*, n. fam. existent în localitate.

DÁMBU BESÉRICII dâmb (Poșaga de Sus). – Din *beserică*, var. a lui *biserică*.

DÁMBU BISÉRICII dâmb între Părau Florii și Piatra Alisăndreștilor (Certege). – Din *biserică*.

DÁMBU BISÉRICII „dâmb” I (Vința).

DÁMBU BOÁNȚII I sau **Dâmbu lui Boánți** II „dâmb. Pădurea a fost a unui grof” II (Lunca Largă). – *Boanța, Boanță*, n. fam. cu 14 purtători în județ (vezi DFNFR).

DÁMBU BOICÁȘULUI v. *Dâmbu lui Boicaș*.

DÁMBU BOLBÓRII „dâmb” I (Gănești). – Vezi *Adăpătorile Bolborii*.

DÁMBU BÓNCILOR „dâmb ca on spate de cal” III (Valea Șesii). – Vezi *La Bonci*.
V. și *Su Dâmbu Boncilor*.

DÁMBU BÓNTII dâmb cu pădure și fânaț (Sartăș). – *Bónța*, n. fam. existent în Câmpeni.

DÁMBU BÓRDII dâmb (Certege). – *Bórdea*, n. fam. existent în zonă.

DÁMBU BÓRNÍ „poiană și ceva pădure” II (Lunca, com. Poșaga). – *Bórna*, por. Cf. și n. fam. *Borna, Borne, Bornea* (DFNFR).

DÁMBU BÓRTULUI „dâmb, deluț” I, „e și pădure și loc gol” II, „o avut a Bortului pământ acolo” VII (Sălciua). – *Bórtu*, por.

DÁMBU BÓRULUI „dâmb, vârv de deal” II (Lunca Largă). – *Bóru*, por.

DÁMBU BÓRZII dâmb (Orăști). – *Borza*, n. fam. întâlnit în județ la 546 de persoane (vezi DFNFR).

DÁMBU BOTÁȘULUI „dâmb între două râpi” II (Orăști). – *Botășu*, n. fam. existent în comună.

DÁMBU BRÁDULUI „dâmb” IV (Muncelu). – Din *brad*.

DÁMBU BRÁDULUI v. *Dealul Bradului*.

DÁMBU BRÉDII v. *Bredeștii*.

DÁMBU BRĂDÍULUI (Brăzești: Buza Br. 36). – Vezi *Brădiu*.

DÁMBU BRĂDÓII [*] (Geamăna). – Vezi *Brădoile*.

DÁMBU BREZĂII „dâmb” II (Sartăș). – Vezi *Brezaia*.

DÁMBU BÚLZULUI v. *Bulzu*.

DÁMBU BUSTÁNULUI „dâmb cu pădure în coastă” I (Gănești). – Vezi *Bustanu*.

DÁMBU BÚZII „dâmb” I (Brăzești). – *Búza*, n. fam. existent în localitate.

DÁMBU CĂPRĂRÉȚELOR „dâmb cu pădure, fânaț, locuri arătoare, mutături” II (Dealul Muntelui). – Vezi *Căprărețele*.

DÁMBU CĂRÁFII „e mai jos ca și Cărafa, care e la Lupșa” I (Valea Lupșii). – Vezi *Cărafa*.

DÁMBU CĂTÁNII „ridicătură spre Câmpeni; se zice că făceau instrucție militară pe dâmbul ăla” II (Dealul Bistrii). – Din *cătână* sau *Cătână*, n. fam., existent în zonă, ori poreclă/supranume (cf. *Niculaie a Cătaniei*).

DÁMBU CÁLȚULUI „dâmb, capăt de deal, cur de dâmb” I (Curmătură). – *Călțu*, por.

DÁMBU CÂMPÉÁNULUI „muche de dâmb” I (Valea Lupșii). – *Câmpeán*, n. fam. existent în localitate.

DÁMBU CHIOCHIÓPII v. *Dámbu* [t'ot'ópi].

DÁMBU CÍNIIOR „șes, prelucă” VI (Baia de Arieș).

DÁMBU CIOÁRE „dâmb” I (Valea Lupșii). – *Cioára*, n. fam. existent în localitate. – Din **Dámbu-i Cioáre*.

DÁMBU CIÓRFULUI „dâmbuț; pe de-o parte și pe de alta e fânaț” I (Mușca). – *Ciórfu*, por.

DÁMBU CIÓRII „dâmb cu pomi, tufișuri” I (Poiana). – *Cioára*, n. fam. existent în comună.

DÁMBU CÍRULUI dâmb (Valea Lupșii). – Vezi *Baia Cirului*.

DÁMBU CIÚNGILOR „dâmb mare” I (Valea Lupșii). – Vezi *Ciungii*.

DÁMBU CIUPÉRCII „on pic de dâmb rotund” III (Poșaga de Jos). – Vezi *Ciuperca*.

DÁMBU CLEÁNULUI „dâmb” II (Ocoliș). – Vezi *La Cleanu*.

DÁMBU COÁCĂZII „dâmb arător și cu pomi” I (Sartăș). – *Coácăză*, probabil por. < *coácăză*.

DÁMBU COCIOÁBII „dâmb, rădicătură” II (Dealul Bistrii). – Din *cocioábă*.

DÁMBU CÓCLII „dâmb” VII (Sălciua). – *Cóclea*, por.

DÁMBU COPÁRTULUI „dâmb” VI (Baia de Arieș). – Vezi *Copârțu*.

DÁMBU COROBÁNII „dâmb” I (Valea Lupșii). – Vezi *Corobana*.

DÁMBU CORÓDII „dâmb” IV (Sălciua). – *Coródea*, n. fam. existent în zonă.

DÁMBU COZMÉȘTILOR „dâmb” I (Valea Lupșii). – Vezi *Cozmeștii*.

DÁMBU CRÍȘII II Dealu Muntelui, **Dâmbu din Crișa** II Dealu Muntelui sau **Crișa** I Nămaș „e sub Halci” II Dealu Muntelui (Dealu Muntelui). – *Crișa*, n. fam. existent în Săgăcea.

DÁMBU CRIȘĂNULUI „dâmb” II cu fânaș și pădure (Valea Lupșii). – *Crișán*, n. fam. existent în localitate.

V. și *Fântâna la Dâmbu Crișanului*.

DÁMBU CRIȘÉNILOR „dâmb tras, nu-i prea mare pantă” II (Săgăcea). – Din n. grup. *crișéni* < *Criș*, n. fam. existent în localitate.

DÁMBU CRÓCULUI „dâmb; pădure” I (Cioara de Sus). – Vezi *Crocu*.

DÁMBU CU VIEZUÍNILE „îs viezuini de vulpe, de viezure; îs numa hude” I (Poșaga de Jos). – Vezi *Viezuinile*.

DÁMBU CUCÉȘTILO „dâmb” II (Săgăcea). – Din n. grup *cucéști* < *Cúcea*, n. fam. existent în comună.

DÁMBU CÚCH „dâmb” II (Orăști). – *Cúcea*, n. fam. existent în comună.

DÁMBU CÚCII „dâmb” III (Poșaga de Jos). – *Cúcea*, n. fam. existent în localitate.

DÁMBU CÚLII dâmb (Valea Caselor). – Vezi *La Culea*.

DÁMBU CURĂTÚRII dâmb (Valea Caselor). – Vezi *Curătura*.

DÁMBU CURÚȚULUI „vârv de deal rotund, fânaș, în hotar cu Vidolmul” II (Lunca, com. Poșaga). – *Curútu*, por. dispărută (după aprecierea informatorului) sau n. fam., existent și în județ (vezi PAAB 68). Cf. și *Grigore Curuț*, preot în Lupșa în jurul anilor 1829–1830 (vezi Vasii LSO 200).

DÁMBU DÁNULUI „dâmb” II (Ocoliș). – *Dan*, n. fam. existent în localitate.

DÁMBU DĂMIÁNULUI v. *Dealu Dămianului*.

DÁMBU DĂNDÉȘTILO „dâmb, pășunat” III (Valea Bistrii). – Vezi *Dăndești*.

DÁMBU DÂMBRĂVII I sau **Dâmbu Dumbrăvii** I „dâmb” I (Valea Lupșii). – Vezi *Dâmbrava*.

DÁMBU DIN CRÍȘA v. *Dâmbu Crișii*.

DÁMBU DÓCULUI „dâmb larg, lung; loc bun” I, „dâmb mare” II (Poșaga de Jos). – Cf. n. fam. *Doc* (DNFR).

DÁMBU DOGÁRULUI v. *Dogaru*.

DÁMBU DRĂGÚȘULUI „dâmb” VII (Sălciua). – *Drăgúș*, n. fam. existent în comună.

DÁMBU DUMBRĂVII v. *Dâmbu Dâmbrăvii*.

DÁMBU FĂURÉSCULUI I sau **Dâmbu Făurăștilor** [*] dâmb (Lunca Largă). – Din sprn. *Făurésu* < *Fáur*, n. fam. existent în zonă, sau din n. grup. *făuréști* < *Fáur*, n. fam.

DÁMBU FĂURÉȘTILO v. *Dâmbu Făurescului*.

DÁMBU FEȚÍII „e deasupra Fețiii” II (Valea Largă). – Vezi *Feția*.

DÁMBU FÍLII [dímbu híli] „nămaș” III (Bistra). – Vezi *Filea*.

DÁMBU FLORÉȘTILO dâmb (Lipaia). – Vezi *Floreștii*.

DÁMBU FÓLTII „dâmb, rădicătură de pământ” I (Curmătură). – *Fóltea* [fólt'a] „o fost nume” I (por. sau n. fam.: DNFR).

DÁMBU FRÚNȚILO „dâmb” II (Sartăș). – Vezi *Frunțile*.

DÁMBU GÁJII „dâmb” I (Poiana). – *Gája*, por. (cf. *Gheorghe a Gajii*) sau n. fam. existent în zonă.

DÁMBU GAVRILÉȘTILO dâmb (Certege). – Vezi *Gavrileștii*.

DÁMBU GAVRILÓIULUI „dâmb” I (Valea Caselor). – Vezi *La Găvriloi*.

DÁMBU GĂNÉȘTILO „dâmb, dâlmă” I (Runc). – Din n. grup *gănéști* < *Gan*, n. fam. existent în localitate.

DÁMBU GHÍJII „dâmb, culme” I (Brăzești). – *Ghîja* [gîja], por.

DÁMBU GHIÓBULUI „pășunat în pantă” I, „dâmb” II, IV (Brăzești). – Pentru *Ghiobu*, vezi *Cichera Ghiobeștilor*.

DÁMBU GHIURÉSCULUI [dîmbu d'urésculi] „dâmb. Ghiurescu o avut pământ acolo” I (Vința). – Din sprn. *Ghiurésca* < *Ghiúra*, n. fam. existent în comună.

DÁMBU GIÚRGIULUI „dâmb” I, II (Sartăș). – *Giúrgiu* [jurj], n. fam. existent în localitate.

DÁMBU GIÚRGIULUI „dâmb” III (Valea Șesii). – *Giúrgiu*, n. fam. existent în comună.

DÁMBU GLEMÉII v. *Glemeia*.

DÁMBU GORGÂNII dâmb (Brăzești). – *Gorgânea*, por. În Buza *Br.* 100, forma e *Gorgonea*.

DÁMBU GORÓNULUI II sau **La Gorónu** II „se zice că o fost on goron mare; acolo e și o casă” II (Lipaia). – Din *gorón*, var. a lui *gorún*, sau, mai probabil, din *Gorón*, por.

DÁMBU GÓȘII „dâmb cu pădure” III (Valea Șesii). – Vezi *Colțu Goșii*.

DÁMBU GRÉCULUI „on fel de coastă terminată în platou” III (Lupșa). – Vezi *Coasta Grecului*.

DÁMBU GRÉCULUI „dâmb; în vârful lui e o cruce” IV (Sălciua). – *Grec*, por.

DÁMBU GROÁZII II sau **În Dâmb la Groáza** III „dâmb” II, „colo o stat Groaza” III (Lipaia). – *Groáza*, por.

DÁMBU GRÚIULUI v. *Gruiu*.

DÁMBU HÁICULUI „coastă; on dâmb ca on mușunoi mai lung și mai mare; preluță” II (Mănăstire). – *Haic(u)*, n. fam. (PAAB 84, DNFR).

DÁMBU HÁLCILOR „dâmb frumos, arător, fânaț, mutătură de vară” I (Gănești). – Vezi *Halcile*.

DÁMBU HÁLCILOR „dâmb în stânga Părăului Halcilor” I (Valea Lupșii).

DÁMBU HÁLCILOR dâmb cu molid (Borlești). – Vezi *Hálcile*.

DÁMBU HÂRTÓPULUI „dâmb cu brazi” II (Poșaga de Jos). – Vezi *Hârtopu*.

DÁMBU HOLHÓRII dâmb (Geamăna). – *Holhórea*, n. fam. existent în localitate.

DÁMBU HÓNCHII „teren mai pietros, dâmb, movilă lunguiață, o spinare” I (Curmătură). – Vezi *Hoanca*.

DÁMBU HÓNCHII „dâmb” I (Valea Lupșii).

DÁMBU HONVÉZILOR v. *La Honvezi*.

DÁMBU HÓRGHII „dâmb” I (Hodișești). – *Hórga*, n. fam. existent în zonă.

DÁMBU HÚLII „fânaț, puțină pădure, huci, pomi și arabil” II (Dealul Muntelui). – Vezi *Hula*.

DÁMBU-I FLOÁRII [dîmbu-î flôri], „dâmb; acolo o fost casa Floarii” III (Valea Șesii). – *Floárea*, pren.

DÁMBU-I OÁDII [dîmbu-î jîuád'i, dîmbu-î uád'i] I (Vința). – Se pare că [jîuád'i, uád'i] provin (sunt forme stâlcite) din [*uád'i], genitivul lui *Oaida* [uáida], n. fam. existent în comună (și în zonă), prin disimilarea lui *i* sub influența articolului proclitic *-i*. Deci: *Dâmbu-i Oaidii* > *Dâmbu-i Oaidii*. Cf. infra *Lunca Oaidii*, *Părău-i Oaide*.

DÁMBU INDREIÉȘTILOR v. *La Indreiești*.

DÁMBU INDRÉȘTILOR v. *La Indreiești*.

DÁMBU IRIMÉȘTILOR v. *La Irimești*.

DÁMBU JELÉRULUI „țuțui, vârv țuțuiat” II (Bistra). – Vezi *Jeleru*.

DÁMBU JUPÉȘTILOR „dolmă” IV (Sălciua). – Vezi *Jupeștii*.

DÁMBU LA GÚȚU I sau **La Gúțu** III „dâmb” I, „pădure” III (Dric). – *Gúțu*, n. fam. existent în zonă.

DÁMBU LERÉȘTILOR v. *Dâmbu Lerului*.

DÁMBU LÉRULUI II, [*] sau **Dâmbu Leréștilor I** „o ți’ de dâmbu” I, „dâmb” II (Brăzești). – Din *Léru*, por. (cf. și Buza Br. 68), *leréști*, n. grup < *Léru*.

DÁMBU LOBÓNII „o coamă; șed loboneștii acolo” I, „dâmb” III (Brăzești). – *Lobónea*, n. fam. existent în localitate.

DÁMBU LÚCHII „e mai șes” I (Mușca). – *Lúca*, n. fam. existent în localitate.

DÁMBU LÚCHII dâmb cu pădure (Tomușești). – Vezi *Cheartu Luchii*.

DÁMBU LUI AMOSOÁIE „dâmb” II (Dealul Muntelui). – Din sprm. *Amosóie* < *Amós*, pren. („pe bărbatul ei îl chema Amós” II). *Amos* a existat și în Mușca, localitate apropiată (cf. „a li Amos”: Popa Vorbe 173). În țară a fost înregistrat la 62 de persoane (vezi DFNFR).

DÁMBU LUI BÁLMOȘ dâmb (Poșaga de Sus, Săgăgea). – *Bálmoș*, por. sau n. fam. (vezi DFNFR).

DÁMBU LUI BÁCÚT „dâmb” I (Gănești). – *Bácút*, por. („ciufală” I).

DÁMBU LUI BÁTĂ dâmb (Orăști). – *Bátă*, por. Se întâlnește ca n. fam. (vezi DFNFR). Cf. și *Bâte*, n. fam. existent în Câmpeni.

DÁMBU LUI BERBELEÁC „dâmb, pantă, pădure, fânaț” I (Sartăș). – *Berbeleác*, por. Se întâlnește și ca n. fam. (vezi DFNFR).

DÁMBU LUI BERINDÉIE III, [*] sau **În Dâmb la Berindéie I** „dâmb” I (Nămaș). – *Berindéie*, n. fam. existent în zonă.

DÁMBU LUI BILÓI „o dungă” I (Dealul Caselor). – *Bilói*, por. sau n. fam. (vezi DFNFR).

DÁMBU LUI BOÁNȚI v. *Dâmbu Boanții*.

DÁMBU LUI BOIÁN „dâmb” V (Baia de Arieș). – *Boián*, n. fam. existent în localitate.

DÁMBU LUI BOICÁȘ II Dealul Muntelui sau **Dâmbu Boicășului I** Nămaș „dâmb cu pădure, fânaț și pășunat” II Dealul Muntelui (Dealul Muntelui). – *Boicăș*, n. pers.

DÁMBU LUI CHIRÍLĂ [dâmbu li t’irilă] „on dâmb, o dungă mai sus” I (Mușca). – *Chirilă*, n. fam. existent în comună sau pren.

DÁMBU LUI CIÚRCĂ „o dungă mai înclinată; iese până în deal” I, „o fost fânaț, acumă is căturari [= huceag]” II (Sartăș). – *Ciurca*, n. fam. atestat la 1770 în Brăzești (*Csurka Antoni, Csurca Dumitru*: Prodan IDBA 133), localitate vecină cu Sartășul.

DÁMBU LUI CODÉL dâmb. „Codel are acolo grajd” VI (Sălciua). – *Codél*, „numele proprietarului” V, VI.

DÁMBU LUI COLBÁJ III, [*] sau **Dâmbu lui Colbás I** „culme” I, „dâmb; o fost fânaț, acum îi cu pădure” III (Brăzești). – *Colbáj/Colbás*, n. pers. acum necunoscut în localitate. Cf. n. fam. magh. *Kolbási, Kolbász* (Kázmér RMCsSz).

DÁMBU LUI COLBÁȘ v. *Dâmbu lui Colbaj*.

DÁMBU LUI DUBÚC „on fel de dâmb” [*] (Lupșa). – *Dubúc*, por.

DÁMBU LUI DÓLGOZ „acolo o stat Dolgoz” III (Valea Bistrii). – *Dólgoz*, por.

DÁMBU LUI GÁBOR „dâmb” V (Sălciua). – *Gábor*, n. pers.

DÁMBU LUI GHÉRMAN „coboară din vârful dealului până jos” II (Sartăș). – *Ghérmán*, pren. atestat în localitate în 1770 la două persoane (vezi Prodan IDBA 127, 128). Ca n. fam. se întâlnește în mai multe localități din zonă.

DÁMBU LUI HÁNĂȘ [dâmbu lui hánăș] „culme” I (Lunca, com. Poșaga). – *Hánăș* (oficial: *Hăneș*), n. fam. frecvent în zonă.

DÁMBU LUI ILÍE „dâmb” I (Dealul Caselor). – *Ilíe*, pren.

DÁMBU LUI ISTRÁTE „dâmb; se zice că aici o fost rădicată prima biserică din lemn în sat” III Bistra, „ar fi locuit acolo Istrate” I Dealul Muntelui (Dealul Muntelui). – *Istráte*, n. fam. existent în Vidolm. În 1770, este atestat, ca prenume, în Sartăș (vezi Prodan IDBA 130).

DÁMBU LUI IÓN [dámbru lui iŷán] dâmb; „o fost a lui Bistraie” II (Valea Caselor). – *Ion*, pren.

DÁMBU LUI LÁZAR „dâmb” I (Mușca). – *Lázăr*, n. fam. frecvent în zonă. În 1770 este atestat și ca prenume în Baia de Arieș, Muncelu, Brăzești (vezi Prodan IDBA 113, 124, 131, 132, 134).

DÁMBU LUI MACARÍE I sau **Pe Dâmb la Macaríe** I „dâmb” I (Valea Lupșii). – *Macaríe*, n. fam. existent în localitate.

DÁMBU LUI MÓISE [dámbru lui móisă] dâmb „lângă Țichileu” I (Dealul Caselor). – *Móise*, n. fam. existent în localitate.

DÁMBU LUI MÓISE „dâmb cu poiată, pruni” I (Sartăș). – Cf. *Móisa*, n. fam. existent în localitate.

DÁMBU LUI MONDÓC I sau **La Mondóc** I dâmb (Mușca). – *Mondóc*, por. (cf. și Popa Vorbe 177).

DÁMBU LUI [mutél] „dâmb cu fânaț, afiniș, jinepeni” I, „Mutél o murit, o avut teren acolo” II (Valea Lupșii). – [mutél], por.

DÁMBU LUI OCHÍLĂ dâmb (Certege). – *Ochilă*, n. pers., acum necunoscut în localitate.

DÁMBU LUI PETREÁNCĂ „dâmb cu pădure și fânaț; e alungit, urcă din vale” I (Gănești). – *Petreáncă*, por.

DÁMBU LUI POTCOVÉL II sau **Dámbru Potcoviștii** II „dâmb cu fânaț” II (Bistra). – *Potcovél*, por. Vezi *Potcoviștea*.

DÁMBU LUI RUS DĂNÍLĂ „o dungă” II (Săgăgea). – *Rus Dănilă*, n. pers.

DÁMBU LUI SIMEÁN dâmb (Poșaga de Sus). – *Simeán* [simján], por. lui Boboia Zaharie II.

DÁMBU LUI ȘÁNDOR „dâmb” II (Poșaga de Sus). – *Șándor*, pren. magh. sau n. fam. (PACJ 258).

DÁMBU LUI TÁLÁC I sau **Dámbru Tălăcului** I „o ridicătură” I (Mușca). – *Tălác*, por.

DÁMBU LUI TOÁDER „dâmb cu pădure și fânaț” I (Valea Lupșii). – *Toáder*, n. fam. existent în comună sau pren.

DÁMBU LUI TODORÚȚ „dâmb. Todoruț are casă acolo” I (Gănești). – *Todorúț*, n. pers.

DÁMBU LUI TÓNI „era un om sărac, Toni, care trăia acolo” [*] (Baia de Arieș). – *Tóni*, hip. de la *Antal* (vezi Fercsik–Raátz KE 45).

DÁMBU LUI TUZÚC „dâmb cu drum pe el” I (Mușca). – *Tuzúc*, probabil por. (< *tuzúc* 1. ‘fiecare dintre parii pe care se împletesc nuiiele unui gard sau care servesc la consolidarea unui mal’; 2. ‘(la pl.) pădure tănără, deasă și stufoasă’, apelativ viu în zonă).

DÁMBU LUI VASÍU „dâmb” I (Valea Lupșii). – *Vasíu*, n. fam. existent în Lupșa.

DÁMBU LUI VÂȚÓI „dâmb” II (Cioara de Sus). – *Vâțói*, por. < *Văț*, *Văța*, n. fam. existente în zonă.

DÁMBU LUNG „dâmb gol și pădure pe de lături” IV (Bistra). – Din adj. *lung*.

DÁMBU LUNG „dâmb lunguiet și cu colți” [*] (Lupșa).

DÁMBU LUPÍȘTII dâmb cu pădure de brad argintiu (Tomușești). – Vezi *Lupiștea*.

DÁMBU MÁRE „deal; pădure și pășunat, teritor mândru” I Dealul Caselor, „ține până la Poieni” I Valea Largă (Dealul Caselor, Valea Largă). – Din adj. *máre*.

V. și *Izvoru de la Dâmbu Mare*.

DÁMBU MÁRE „alt dâmb” I (Dealul Caselor).

DÁMBU MÁRE „dâmb mare, înalt” I, „cel mai mare dâmb de pe Cheie” [*] (Lunca Largă).

DÁMBU MÁRE „dâmb” I (Poșaga de Jos).

DÁMBU MÁRE „e continuarea de la Pleașă acolo sus” I (Runc).

DÁMBU MÁRII „dâmb” III (Valea Șesii). – *Mára*, n. fam. existent în zonă.

DĂMBU MĂLĂIULUI „dâmb cu pădure” II (Poșaga de Sus). – Vezi *Afinișu Mălăiului*.

DĂMBU MĂȚULUI „dâmb; se hătuiește cu Bistra” II (Mănăstire). – *Măț*, por. (vezi și Goia TCL 316). Cf. și n. fam. *Măț*, existent în zonă.

DĂMBU MEÁRTULUI „culme ascuțită, pe care se urcă în Dealu Mare” III (Săgacea). – *Meártu*, n. pers.

DĂMBU MÉDRII dâmb (Sălciua). – *Medrea*, n. fam. (DNFR).

DĂMBU MÍHINII „o dungă de deal cu pădure” I (Sartăș). – Vezi *La Mihinea*.

DĂMBU MÍRIȘTHI „dâmb; fânaț” [*] (Geamăna). – Vezi *Miriștea*.

DĂMBU MISÁRĂȘULUI „dâmb” IV, „e la Cioara” V (Baia de Arieș). – *Misárăș*, sprn. < *misárăș* ‘măcelar’.

DĂMBU MONÍCULUI „dâmb. O avut Monicu sălaș acolo” II (Sălciua). – *Monícu*, por.

DĂMBU MÓRII „dâmb; în vale, lângă el, o fost moară” III (Peste Valea Bistriei).

DĂMBU MÓRII „dâmb; aici, în vale, o fost moară cândva. O fost și cetățean Morea” II (Poșaga de Sus). – Din *moără* sau n. fam. *Morea* (DNFR), existent și în județ (vezi PAAB 102).

DĂMBU MÚTULUI „dâmb” II (Baia de Arieș). – *Mútu*, probabil por.

DĂMBU MÚTULUI v. *La Mutu*.

DĂMBU NÉMIȘULUI [dâmbu némnișuli] „se ține de Orăști” II Valea Lupșii (Orăști). – Vezi *Nemișu*.

DĂMBU NÍCH „dâmb. Nică l-o chemat pe proprietar” III (Valea Șesii). – *Nică*, n. pers.

DĂMBU NICULÍȚII „dâmb între văi” II (Mănăstire). – Vezi *Coasta Niculiți*.

DĂMBU OCOÁLELOR „dâmb; o fost pășunat cândva, s-o împădurit” I (Valea Lupșii). – Vezi *Ocoalele*.

DĂMBU ODRIHÉII „dâmb cu pășunat, fânaț” II (Brăzești). – Vezi *Odriheia*.

DĂMBU OLÓȘULUI „ridicătură de teren; fânaț” [*] (Geamăna). – Vezi *Oloșu*.

DĂMBU OSÓIULUI „dâmb, o culme” I (Valea Largă). – Vezi *Osoiu*.

DĂMBU PÁNTII „dâmb” IV, VII (Sălciua). – *Pânta*, n. fam. existent în Sălciua de Jos.

DĂMBU PÁȘCULUI „dâmb” I (Gănești). – *Pașc*, n. fam. existent în Câmpeni, *Pășcu*, n. fam. existent în Lupșa. La 1770, *Pașcu* este atestat ca prenume în Baia de Arieș, Muncelu, Sartăș, Brăzești (vezi Prodan IDBA 113, 123, 127, 131, 133–136).

DĂMBU PĂINJÉȘTIOR „pădure și fânaț. Aici e numa o casă, a lui Păinjescu” III (Valea Bistriei). – Din n. grup *păinjéști* < *Păinjescu*, por.

DĂMBU PÁRCIULUI „fânaț, pășunat și pădure” II (Dealul Muntelui). – *Párciu*, por. sau n. fam. existent în județ (vezi PAAB 112, 329).

DĂMBU PÂRȚILÉȘTIOR [dímbu pîrțiléstilor, dímbu pîrțăst'o] „dungă frumoasă, dâmb” II (Săgacea). – Din n. grup *pârțiléști* < *Pârțilă*, n. fam. existent în localitate.

DĂMBU PELINGÁRULUI dâmb (Sartăș). – Vezi *Pelingaru*.

DĂMBU PÉRIOR „dâmb; o fost niște peri acolo” III (Muncelu). – Vezi *Perii Dâmbului*.

DĂMBU PÍNULUI „dâmb” V, VI (Baia de Arieș). – Din *pin*.

DĂMBU PLÁIULUI deal; pășune (Sartăș). – Vezi *Plaiu*.

DĂMBU PLÉRCULUI „e înalt de tot” I (Dealul Muntelui). – *Plerc(u)*, probabil n. pers.

DĂMBU PLÉȘII „dâmb” I (Valea Lupșii). – Vezi *Pleașa*.

DĂMBU PÓNII „dâmb cu fânaț, [loc] arător și ceva pădure” II (Dealul Muntelui). – *Pónea*, por.

DÁMBU PÓNII dâmb (Sartăș). – Vezi *Coastile Ponii*.

DÁMBU POPÉȘTILO dâmb „aflat în partea de apus a satului, spre Pițuiești” (Brăzești: Buza Br. 22). – Vezi *Popeștii*.

DÁMBU POPÉȘTILO „dâmb” VII (Sălciua). – Din *popéști* < *Pópa*, n. fam. existent în Sălciua de Jos.

DÁMBU PÓPII dâmb, „mai sus de casa regretatului preot Simion Popa” (Brăzești: Buza Br. 21). – Din *pópă*.

DÁMBU PÓPII „dâmb” I (Gănești). – Din *Pópa*, n. fam. existent în comună.

DÁMBU PÓRII [dímbu pórî] „dâmb” I (Poșaga de Jos). – *Póra* „o fost nume de familie” I, II.

DÁMBU POTCOVÍȘTII v. *Dâmbu lui Potcovel*.

DÁMBU PRÍPORII dâmb (Brăzești). – Vezi *Pripora*.

DÁMBU PRÍPORII „dâmb; pe el este cale” I (Valea Lupșii). – Vezi *Pripora*.

DÁMBU PÚFULUI „e dincoace de Zglamân” I (Poșaga de Jos). – Vezi *Cichera Pufului*.

DÁMBU PÚIULUI „dâmb” I, [*] (Lunca Largă). – *Púiu*, n. fam. existent în localitate.

DÁMBU PÚRDII „dâmb înalt cu pădure pe el; o creastă, un munte mai mic” II (Mănăstire). – *Púrda*, n. fam. existent în Lupșa.

DÁMBU PÚRECU „deal” IV (Bistra). – *Púrecu*, por.

DÁMBU RÁNCII „dâmb” II (Brăzești). – *Ráncea*, n. fam. atestat în localitate de la 1770 (vezi Prodan IDBA 134).

DÁMBU RÁȚULUI „e între Băi și Runcuri; e acoperit cu pădure și fânaț” I (Gănești). – *Raț*, n. fam. existent în comună.

DÁMBU RĂCHÍȚII I sau **Dámbu Răchíților** I „dâmb; pășunat de vite” I (Valea Lupșii). – Vezi *Răchita*.

DÁMBU RĂCHÍȚILO v. *Dámbu Răchíții*.

DÁMBU ROCÓRNULUI „dâmb” I (Dealul Caselor). – *Rocórnu*, probabil por.

DÁMBU ROMÁNILOR „dâmb, coamă ca o casă; Românii o avut mult pământ aici” I, „acolo o stat două familii Român” II (Geamăna). – Din n. grup *románi* < *Román*, n. fam. existent în localitate.

DÁMBU RÓȘU „dâmb mare” II (Sălciua). – Din adj. *róșu*.

DÁMBU SÁTULUI „dâmb în sat” [*] (Lupșa). – Din *sat*.

DÁMBU SÁTULUI „dâmb lângă Podireu și Coasta Ciotului” I (Valea Lupșii).

DÁMBU SAVÉTHI „dâmb, teren cu pădure de fag, carpen” I (Valea Caselor). – *Savéta*, pren.

DÁMBU SÁVULUI „teren abrupt puțin” II, „dâmb” IV (Muncelu). – *Sav*, n. fam. atestat în localitate de la 1770 (*Bikisá* alias *Száv Iuon*: Prodan IDBA 123). Tot în același an, e atestat ca prenume (și în formele *Savu*, *Savul*) în Baia de Arieș, Sartăș, Brăzești (*ibid.* 114, 127, 131–134) etc.

DÁMBU SCOÁRȚII v. *Scoarța*.

DÁMBU SCREDÉLULUI „dâmb, dealuri, denivelări; is terenuri [cultivabile], pășunat, păduri” II (Valea Bistrii). – Vezi *Scredelu*.

DÁMBU SECÁTÚRII dâmb (Cioara de Sus). – Vezi *Secătura*.

DÁMBU STÁNULUI III (Săgacea). – *Stan*, n. fam. frecvent în zonă.

DÁMBU STROPÉȘTILO v. *Stropeștii*.

DÁMBU STÚRULUI „deal” I (Brăzești). – Vezi *Sturu*.

DĂMBU SÚRDII „dâmb” I (Brăzești). – *Súrdea* [súrd'a], n. fam. atestat în localitate din 1770 (vezi Prodan IDBA 132, 133).

DĂMBU SÚRDULUI „on picuț de dâmb” I (Mușca). – *Súrdu*, n. fam. ce a existat în localitate. Între corifeii rășcoalei din 1784 se numără și *David Onu Surdu* din Mușca (vezi Andrieș ICL 80, 91).

DĂMBU ȘINDILĂRULUI „pădure de brad” II (Cioara de Sus). – Vezi *Șindilaru*.

DĂMBU ȘÚNII „dâmb cu fânaț, pășunat” II (Lunca Largă). – *Șunea* [șúňa], n. fam., acum necunoscut în zonă (< magh. *Sunya*: Kázmér RMCsSz).

DĂMBU ȘUCHEȚII „dâmb” I, IV (Muncelu). – Vezi *Colțu Șuchetii*.

DĂMBU TÁRCII „teren abrupt tare de tot și o prăpastie mare. L-o uricit [= defrișat] unii, dar l-o spălat apa” I, „dâmb pietros, rău” II (Valea Caselor). – *Tarcea*, n. fam. existent în județ (vezi PAAB 211).

DĂMBU TĂLĂCULUI v. *Dâmbu lui Tălac*.

DĂMBU TÁRSII „vârv țuțuiat” II (Gârde). – Vezi *Târșu*.

DĂMBU TÍNILOR „pășunat în pădure” II (Sartăș). – Vezi *Tinile Balului*.

DĂMBU TÍSH „dâmb cu fânaț, arător, mutături” IV Bistra, „dâmbuleu împădurit” I Dealu Muntelui (Dealu Muntelui). – Vezi *Tisa*.

DĂMBU TIÚCULUI [dímbu t'úculu] „o ridicătură, un dâmb” I (Bistra). – *Tiuc*, n. fam. existent în comună.

DĂMBU TÓCH dâmb în care, probabil, se bătea toaca (Brăzești). „În Vinerea Patimilor, feciorii, mai ales cei care au fost recrutați pentru armată, se duc în pădure după lemn de toacă. Venind cu toaca, o bat în locurile de unde se aude în tot satul. O țin în biserică până sâmbătă seara, când o așază în fața bisericii. O păzesc toată noaptea, să nu le-o fure alți tineri. Atunci trebuie s-o cumpere. Dacă n-o cumpără, nu pot merge cu cergălitul [adunatul colacilor și ouălor]” (Buza Br. 144). – Din *toacă*.

DĂMBU TODIRÉȘTILO „dâmbul era gol, acum se împădurește” IV (Bistra). – Din *toderéști* < *Toăder*, n. fam. existent în localitate.

DĂMBU TÓMII „dâmb mai mic” I (Gănești). – *Tóma*, n. fam. existent în Bistra sau pren.

DĂMBU [t'ot'ópi] I, II, IV, literarizat în Buza Br. 24 *Dâmbu Chiochiopii*, „dâmb” II, „e ca o șa” IV, „loc de pășunat și fân la sud-vest de Negoii” (*ibid.*) (Brăzești). – Din [t'ot'ópea], poreclă ce a existat în localitate < [t'ot'ópe], calificativ pentru o persoană care „mâncă mult” IV.

DĂMBU TRIFÉȘTILO dâmb: Dumitraș SG 27, 40, 114 etc. (Trifești). – Vezi *Trifești*.

DĂMBU ȚÁRCHII „deal” I (Dric). – *Țarca*, por.

DĂMBU ȚÁRINII „dâmb; e hat între hotarele de pășunat și [cele de] folosință [arabile, cultivate cu cereale, trifoi, lucernă]” VI (Baia de Arieș). – Vezi *Țarina*.

DĂMBU ȚÁLNÁRULUI dâmb (Cioara de Sus). – Vezi *Țálnaru*.

DĂMBU ȚÁRÁȘTILO „îs mulți țări (Țâr, Țáru) care au loc aici” I (Baia de Arieș). – Din n. grup *țáráști* < *Țár(u)*, n. fam. existent în localitate.

DĂMBU ȚÁȚULUI „dâmb” I (Valea Șesii). – *Țáțu*, por.

DĂMBU ȚÍCULUI v. *Țicu*.

DĂMBU ÚLIULUI „dâmb cu pădure de molid” IV (Bistra). – Din *úliu*.

DĂMBU URÍCULUI „o creastă” I (Brăzești). – Vezi *Uricu*.

DĂMBU VÍCIULUI „dâmb” [*] (Sartăș). – *Viciu*, n. fam. (DNFR, PAAB 212).

DĂMBU VIJÉȘTILO „dâmb cu ceva pomi” III (Valea Șesii). – Vezi *La Vijești*.

DĂMBU VÍLII „dâmb în pădure” II (Brăzești). – *Vila*, n. fam. (PACJ 283) sau *Vilă*, hip. (< *Gavrilă*).

DÁMBU VÓJULUI dâmb. „Acolo o stat Voju” II (Valea Caselor). – Vezi *Coasta Vojului*.

DÂMBULIÚȘU [dîmbuljûșu] II, III „on pic de dâmb” III (Lipaia).

– Din **dâmbuliûș* ‘dâmb mai mic’.

DÂMBURÉNI sat în com. Bistra AB. At.: 1956 *Dâmbureni* cătun al satului Baia de Arieș (Suciu I 202).

– Din n. grup *dâmburén* < *Dâmb*, n. top. „Satul e așezat după on dâmb” II Bistra.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 48 de locuitori.

DÂMBURILE „movile, dâmburi” [*] (Lupșa).

– Din *dâmb* (pl. *dâmburi*).

[**dîrđina**] [*] „loc împădurit; are formă de triunghi pe păraie în jos” [*] (Geamăna).

– Probabil este o formă provenită din [*dîrđină*] (vezi infra *Dârmina*).

DÂRMINA [*dîrđina*] „pantă” I, „pădure și pășunat; e doștinós” II, „pantă cu denivelări” III (Botești).

V. și *Bărăcea din Dârmină*.

– Din **dârmină* < *stârmină* ‘coastă mai abruptă, prăpăstioasă’.

DÂRMINA I, [*] sau **Dârmina** II, III „coastă mare, râpă mare, prăpastie” I, „o fost pădure, îi cu hucari; coastă pietroasă” II (Valea Caselor).

DÂRMINÓSU II sau **Dârminósu** II „coastă cu câmp și pădure” II (Valea Caselor).

– Din **dârminós/dârminós* ‘versant mai abrupt, stâncos’, un derivat, necunoscut de DLR, de la *dârmină* (*dârmină*), cu suf. -os.

DEÁLU „deal. O fost cu căsi; e sus” III (Brăzești).

V. și *Calea Dealului, Capu Dealului, Curu Dealului, După Deal, Fântâna Dealului, În Deal la Andreșți, În Deal la Boșcă, În Deal la Ciuta, În Deal la Cremine, În Deal la Cruce, În Deal la Crucea Petruștilor, În Deal la Fontea, În Deal la Ghidroaie, În Deal la Groștior, În Deal la Jutea, În Deal la Muneoc, În Deal la Onești, În Deal la Relea, În Deal La Trocu, Între Dealuri, La Căputești în Deal, La Crucea din Deal, La Cruce-n Deal, La Pârciu după Deal, La Țuțu în Deal, Șesu Dealului, Vârvu Dealului*.

– Din *deal*.

DEÁLU „deal spre Poșaga; îi rotund” II (Lunca, com. Poșaga).

DEÁLU „o creastă de deal, vizavi cu Plopîi” IV (Muncelu).

DEÁLU deal cu teren arabil și pășune (Runc). At.: 1751 *In Gyál* (SzTA 45).

DEÁLU „deal cu drumul ce duce la munte sus” II, „deal cu case” [*] (Sartăș).

DEÁLU „deal” I (Sălciua de Sus).

DEÁLU „deal de la biserică în sus” II (Vidolm).

DEÁLU „e cu pășuni, fânaț” II (Valea Bistriei).

DEÁLU ÁLBILOR [d’álu áld’ilor] „deal” I Bârzan, I Mărgaia, „vârv deasupra pe Mărgaia” I Valea Șesii (Mărgaia). – Din n. grup *albi* < *Alb(u)*, n. fam. existent în comună.

DEÁLU ALEȘCÚIULUI „deal mare, înalt, lung” II Sălciua (Orăști, Sălciua). – Vezi *Aleşcuiu*.

DEÁLU ÁMBRULUI „deal ce coboară până în Valea Ambrului” II (Baia de Arieș). At.: 1770 *Gyálu ámbroluj* (Prodan IDBA 88). – Vezi *Ambru*.

DEÁLU ARȘÎȚII deal (Poșaga de Jos). – Vezi *Arșîța*.

DEÁLU BĂII „deal” [*] (Baia de Arieș). – Vezi *Baia (de Arieș)*.

DEÁLU BĂLÁCIULUI „deal” I, III (Poșaga de Jos). – Vezi *Colțu Bălaciului*.

DEÁLU BĂLEȘȚILOR „fânaț; o fost terenuri de grăie” I, „deal mare; ține de la șosea până la Muntele Mare” IV (Bistra). – Din n. grup *bălêști* < *Bălea*, n. fam. existent în localitate.

DEÁLU BÂRDÊȘȚILOR „e acoperit cu pădure” [*] (Geamăna). – Din n. grup *bârdêști* < *Bârdea*, n. fam. existent în comună.

DEÁLU BÉLII „deal cu teren gol, liber, fânaț” I (Săgacea). – *Bélea*, n. fam. existent în localitate.

DEÁLU BELIÓRII „deal, fânaț” II (Lunca Largă). – Vezi *Belioara*.

DEÁLU BICAȘÉULUI „vârv de deal; pășune”: Bercea *Nume* 51 (Ocoliș). – Vezi *Bicașeu*.

DEÁLU BICÚTULUI „poiană în vârv de deal” II (Poșaga de Sus). – *Bicútu*, n. fam. existent în localitate.

DEÁLU BÍSTRII localitate componentă a orașului Câmpeni AB. At.: 1956 *Dealul Bistrii* cătun al satului Bistra (Suciu I 193). – Vezi *Bistra*.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 88 de locuitori.

DEÁLU BÍSTRII deal. „Acum e hotarul cu Câmpeni” III (Bistra). – Vezi *Bistra*.

DEÁLU BÓBULUI „deal” I (Valea Șesii). – Vezi *Bobu*.

DEÁLU BORDÉȘTILO „deal deasupra Clinului” III (Dric). – Vezi *Bordeștii*.

DEÁLU BOSTÁNULUI „deal” II (Sartăș). – Vezi *Bostanu*.

DEÁLU BÓȚII deal (Săgacea). – Vezi *Chicera Boții*.

DEÁLU BÓULUI „deal cu pădure și fânaț” [*] (Lunca Largă). – Din *bou* sau *Bou*, por. V. și *După Dealu Boului*.

DEÁLU BÓULUI deal (Săgacea).

DEÁLU BRÁDULUI I sau **Dámbu Brádului** II „o dungă” II (Săgacea). – Din *brad*.

DEÁLU BRÁZDII „deal; era o scobitură ca un fel de brazdă rămasă” I Curmătură, II Hădărău (Curmătură, Hădărău). At.: 1486 *Dalwlbrazda* (Mineia ICA 12). – Din *brázdă*.

DEÁLU BRÁZEȘTÉNILOR „deal frumos, întins” II, „de aici încolo îi Brăzeștiul” VII (Sălciua). – Din n. grup *brăzeșténii* < *Brăzești*, n. top.

DEÁLU BÚCINILOR deal (Baia de Arieș). – Vezi *Curu Bucinilor*.

DEÁLU BÚLZULUI „deal de la Bulz spre Piatra Băii” II (Sartăș). – Vezi *Bulzu*.

DEÁLU BUNÚȚII „deal” I, II, [*], „pășune” [*] (Sartăș). – *Bunúța*, n. pers. acum necunoscut în sat.

DEÁLU BURÁNULUI „e pinte case” [*] (Mușca). – *Burán*, n. fam. existent în localitate.

DEÁLU BUSIÓCULUI v. *Busiocu*.

DEÁLU CÁPRII „deal” VI (Baia de Arieș). – Din *cápră* sau *Capra*, *Capră*, n. pers. (DNFR, PAAB 57 etc.).

DEÁLU CÁPRII deal cu case (Lipaia).

DEÁLU CÁPSEI localitate componentă a orașului Câmpeni AB. At.: 1954 *Dealul Capsei* cătun al satului Câmpeni (Suciu I 193). – Din *Cápsa*, *Cápsă*, probabil n. pers. Cf. n. fam. *Capse* (DNFR).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 201 locuitori.

DEÁLU CÁRPINILOR „or fost mulți carpini pe el” I (Baia de Arieș). – Vezi *Carpinii*.

DEÁLU CÁSELO sat în com. Sălciua AB. At.: 1956 *Dealul Caselor* cătun al satului Sălciua de Sus (Suciu I 193). – Din n. top. *Dealul Caselor* (vezi infra).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 70 de locuitori.

DEÁLU CÁSELO deal pe care e satul Dealul Caselor (Sălciua). – Din *cásă* (pl. *cáse*).

DEÁLU CÁȚULUI v. *Cațu*.

DEÁLU CÁRPINÍȘULUI v. *Cărpinișu*.

DEÁLU CÉRBULUI deal (Baia de Arieș). – Vezi *Cerbu*.

DEÁLU CÉRBULUI At.: 1751 *In Gyálu Cserbuluj* (Runc: SzTA 45). – Vezi *Cerbu*.

DEÁLU CIRÉȘULUI „deal lin; fânaț și arător” I (Ocoliș). At.: 1751 *Lá gyálu Cserés* (SzTA 9). – Din *cirés*.

V. și *După Dealul Cireșului*.

DEÁLU CIÚNCHII deal cu o poiană în care stau oamenii vara cu animalele (Bălești, Cheleteni). – Vezi *Ciunca*.

DEÁLU COACĂZULUI „culme de deal” II (Lunca Largă). – Vezi *Coacăzu*.

DEÁLU CÔLȚULUI „deal cam stâncos” II (Sartăș). – Vezi *Colțu*.

DEÁLU CÔRBULUI „deal” I (Orăști). – Vezi *Corbu*.

DEÁLU CORCHIȘEȘTILO „culme de deal; e întâlnirea golului cu pădurea” III (Valea Caselor). – Din n. grup *corchișești* < *Corchês*, n. fam. existent în localitate.

DEÁLU CÔRNILO „coastă” [*] (Baia de Arieș). – Vezi *Cornii*.

DEÁLU COSÓRULUI [*] (Sartăș). – Vezi *La Cosor*.

DEÁLU COȘĂGHII [gálu coșăži] „deal arător” I, „deal, limită cu Poșaga” II (Ocoliș). At.: 1761/1803 *Lá Gyalu Kossegi* (SzTA 9). – Vezi *Coșaga*.

DEÁLU CRIȘENILO „deal, nu-s case” II, „[teren] arabil, pantă dulce” [*] (Valea Caselor). – Vezi *Crișenii*.

DEÁLU CRÚCHII „culme de deal” I, „deal cu pădure, fânețe, pășuni” II, III Hădărău, pe care „era o cruce, o troiță cu șindiliș de lemn, așezată la o răscruce de drumuri” I Curmătură (Curmătură, Hădărău). – Vezi *Crucea*.
V. și *După Dealu Crucii*.

DEÁLU CRÚCHII „deal arător” I (Ocoliș). At.: 1751 *Lá Gyálu Krutsi* (SzTA 9).

DEÁLU CRÚCHII [*] (Sartăș).

DEÁLU CU BRĂZDĂ „on pic de deal; îi în margine cu hotarul Rimetei” I, „on dâmb frumos, aproape că-i oblu deasupra” II (Vidolm). – Din *brăzdă* ‘margine (limită) de hotar însemnată cu o brazdă’.

DEÁLU CURĂTÚRII deal (Baia de Arieș). – Vezi *Curătura*.

DEÁLU DĂMIÁNULUI [dálu dămnánului] I, II, [*] sau **Dămbu Dămiánului** II „deal, teren bun; erau holde înainte; acuma pasc vitele” I (Cioara de Sus). At.: 1770 *lá Gyálu Démianuluj*

(Prodan IDBA 82), *Gyálu Demianuluj* (*ibid.* 90–91), *Gyálu Dimianuluj* (*ibid.* 91). – *Damian*, n. pers. atestat în localitate din 1770 (*Todor Damián: ibid.* 119).

DEÁLU DOBÁRII „deal” II (Ocoliș). – *Dobárea*, n. pers. ce a existat în localitate.

DEÁLU DUMBRĂVII deal (Sartăș). – Vezi *Dumbrava*.

DEÁLU DUMITRĂȘEȘTILO deal (Dric). – Vezi *Dumitrășeștii*.

DEÁLU FÂNTÂNII RECI „deal cu fânețe și pădure de fag” I (Lupșa). – Vezi *Fântâna Rece*.

DEÁLU FEREDÉULUI „deal; fânaț” I (Baia de Arieș). – Vezi *Feredeu*.

DEÁLU FÊȚII „e la Mărgaia” II, III Hădărău. – Vezi *Fața*.

DEÁLU FÊȚII „deal” I, „coastă, față” II (Valea Largă).

DEÁLU FLEÁNCA v. *Dealu Fleancă*.

DEÁLU FLEÁNCÎ [dálu fleánci] I sau **Deálu Fleánca** II „deal” I (Valea Largă). – Vezi *Cichera Fleancă*.

DEÁLU FLORÉȘTILO „deal” IV (Sălciua). – Din n. grup *florêști* < *Flórea*, n. fam. existent în comună.

DEÁLU FÓNTULUI III, [*], [**] sau **Deálu la Fóntu** II „deal” III (Dric). – *Fóntu*, por.

DEÁLU FRĂSINÉILO deal (Lunca Largă). At.: 1751 *In Gyálu Freszinyeliluj*, *In Gyálu frászényilor*, *In Gyálu fresinyeliluj* (SzTA 45). – Vezi *Frăsineii*.

DEÁLU FRÚNȚII „deal” [*] (Baia de Arieș). – Vezi *Fruntea*.

DEÁLU FÚRCILO „acolo o fost furci [= spânzurători]” I, „e la Hărmăneasa” II, „deal” [*] (Baia de Arieș). – Vezi *Furcile*.

DEÁLU GÂRDELUI „deal” II (Dealul Muntelui). – Vezi *Gârde*.

DEÁLU GROÁPII „e hat cu Cioara [de Sus]” I Baia de Arieș, „deal” II, [*] Cioara de Sus (Baia de Arieș, Cioara de Sus). At.: 1770 în *Gyálu Groji* [= greșcălă pentru *Gropi*] (Prodan IDBA 82). – Vezi *Groapa*.

DEÁLU GROSÁMII deal (Baia de Arieș). – Vezi *Grosama*.

DEÁLU GRÚIULUI v. *Gruiu*.

DEÁLU HĂLĂSTÁII deal cu pădure în care e o cruce (Mușca). – Vezi *Hălăstaia*.

DEÁLU HĂRDÉȘTIILOR deal (Valea Lupșii). – Din n. grup *hărdéști* < *Hárda*, n. fam. existent în localitate.

DEÁLU HERENOÁSELOR „deal cu pădure, pășunat și fânaț” I (Gănești). – Vezi *Herenoasele*.

DEÁLU HÓLDELOR „loc frumos, rotund” II, „culme, dungă” IV, „mușche; se leagă și de Poșaga” VII (Sălciua). – Vezi *Holdele*.

DEÁLU HÓDILOR deal pe care se cultiva grâu (Dealul Bistrii).

DEÁLU HÓNCII deal (Brăzești). – Vezi *Hoanca*.

DEÁLU HÓNCILOR „deal” III, V, „vârv de deal” VI (Baia de Arieș). – Vezi *Honcile*.

DEÁLU HÓRII „deal. Hórea o avut șură și loc arător” I (Vința). – *Hórea*, por.

DEÁLU HUDRICÉȘTIILOR deal pe care sunt satele Sălăjești și Dâmbureni. – Vezi *Hudricești*.

DEÁLU-I DRÁGE [d'álu-i drázě] „deal arător și fânaț” I (Ocoliș). – *Drágea*, n. fam. existent în zonă.

DEÁLU-I MĂRIE „deal; pământ frumos, arabil și de coasă” II (Săgăgea). – *Mărie*, pren.

DEÁLU-I MĂTEOÁIE „deal fain” II (Sălciua). – Din sprn. *Măteoáie* < *Matéi*, n. fam. existent în localitate.

DEÁLU-I TĂRNICIOÁRE v. *Dealul Tărnicioarii*.

DEÁLU JIDOVÍNII „coastă; loc arător” I, „deal” II (Ocoliș). At.: 1751 *Lá Gyálu Zsidovényi* (SzTA 9). – Vezi *Jidovina*.

DEÁLU JÍNGÎ [gálu žíngî] „deal cu pădure și fânaț, pășune” II (Ocoliș). – *Jinga*, n. fam. (DNFR, PACJ 148).

DEÁLU LA FÓNTU v. *Dealul Fontului*.

DEÁLU LÁCULUI deal (Baia de Arieș). – Vezi *Lacu*.

DEÁLU LÁZULUI „deal. Îi la Lupșa” VI (Baia de Arieș). – Vezi *Lazu*.

DEÁLU LUI BOÁCSĂ „e din sus de Bocșești; e o prelucă mai mare, dar a ocupat-o pădurea” II (Săgăgea). – *Boácsă*, n. fam. existent în comună (= *Bocșa*).

DEÁLU LUI CERCÉL „culme. Cercel e ciufală, e a lui terenul” I, „dungă de deal” II (Lunca, com. Poșaga). – *Cercél*, por. Este atestată și în alte localități din zonă. Printre frunțașii care au garantat cu averea lor construirea bisericii ortodoxe din Certege în 1858 se numără și *Gligorie Buzgariu Cercel* (vezi Cothișel MC 55).

DEÁLU LUI CHIRILĂ „loc fain” I (Vința). – Vezi *Dâmbu lui Chirilă*.

DEÁLU LUI MIHÁI „deal cu drum pe vârv” [*] Lupșa, „deal mare, lung, cu fânațe” II Valea Lupșii (Lupșa, Valea Lupșii). – *Mihái*, pren.

DEÁLU LUI VÓDĂ „vârv de deal” II (Poșaga de Sus). – *Vódă*, n. fam. frecvent în zonă.

DEÁLU LÚPȘII „se prezintă ca o veritabilă șă”: Mihinda SFG 226, „aici e cruce” I (Mușca). – Vezi *Lupșa*.

DEÁLU MACRÍȘULUI „deal” II (Orăști). – Vezi *Macrișu*.

DEÁLU MÁCULUI III, V Baia de Arieș, I, II, IV Muncelu, I Valea Șesii sau **La Mácu** III Baia de Arieș „era on om ce stătea acolo” III, „e la Lupșa” V Baia de Arieș, „vârv de deal între Runc și Zlamân” I, „deal” IV Muncelu (Baia de Arieș, Muncelu, Valea Șesii). – Vezi *Macu*.

DEÁLU MÁHULUI deal rotund. „E de fapt Dealul Hălăstăii; a Mahului o folosit aproape tot dealul ăla” I (Mușca). – *Máhu*, por. Cf. și Popa *Vorbe* 177.

DEÁLU MÁRCULUI „e în hotar cu Mogoșu; deasupra îi un șes mai mic” [*] (Geamăna). – *Marc*, n. fam. existent în comună.

DEÁLU MÁRE „deal” [*] (Baia de Arieș). – Din adj. *máre*.
V. și *Coasta Dealului Mare*.

DEÁLU MÁRE deal lung; „ține până la Capu Dealului, la școală” [*] Poșaga de Sus (Orăști, Poșaga de Sus).

DEÁLU MÁRGINII „deal; e o fâșie întinsă de teren pântre păduri” I (Orăști). – Vezi *Marginea*.

DEÁLU MAXÍNULUI v. *La Maxinu*.

DEÁLU MÁGURII v. *Măgura Păraielor*.

DEÁLU MÁLÁII I, III, V, VI, [*] Baia de Arieș, I, II, IV Muncelu sau **Deálu Măláiului** [*] Baia de Arieș „deal” III, V, „e aproape de Mălăiești” VI Baia de Arieș, „deal cam dulce, nu-i ascuțit, cam rotund” I Muncelu (Baia de Arieș, Muncelu). – *Mălăia*, probabil sprn. Pentru *Mălai*, vezi *Afinișu Mălaiului*.

DEÁLU MÁLÁIULUI v. *Dealul Mălăii*.

DEÁLU MÁLÁIULUI deal (Poșaga de Sus).

DEÁLU MÁRHÁULUI v. *La Mărhău*.

DEÁLU MESTEÁCĂNULUI „deal” I (Runc). At.: 1751 *Lá Gyálu Mesztáká*, *In Gyálu Mesztákuluj* (SzTA 45), 1761/1808 *In Gyálu Mesztetsin* (*ibid.* 46), 1824 *Lá Gyálu Mesztákenuluj* (*ibid.* 47). – Vezi *Mesteacănu*.

DEÁLU MESTÉCINIILOR „deal; o fost mult mesteacăn, l-o umplut pădurea” I (Baia de Arieș). – Vezi *Mestecenii*.

DEÁLU MIC [d'álu mńic] „deal; e mai mic ca Dealul Mare” II Poșaga de Sus, „deal cu pădure” I, „merge întins în jos” II Săgacea (Orăști, Poșaga de Sus). – Din adj. *mic*.

DEÁLU MÍCIILOR „deal” II (Geamăna). – Din n. grup *míci* < *Mic(u)*, n. fam. existent în Baia de Arieș și Ocoliș.

DEÁLU MÍNCIULUI [d'álu mńcńuli] „deal” [*] (Curmătură). – Vezi *Minceștii*.

DEÁLU MLÁCII deal (Geamăna, Vința). – Vezi *Mlaca*.

DEÁLU MOTORĂȘTIILOR „deal; mai în jos îi cu case” III (Dric). – Vezi *Motorăști*.

DEÁLU MÚNTELUI sat în com. Bistra AB. At.: 1954 *Dealul Muntelui* cătun al satului Bistra (Suciu I 194). – Din n. top. *Dealul Muntelui* (vezi infra).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 77 de locuitori.

DEÁLU MÚNTELUI deal pe care este satul Dealul Muntelui; „merge [= urcă] printre Valea Dobrii și Valea Mare” II (Dealul Muntelui). – Vezi *Muntele*.

DEÁLU MÚNTELUI „deal, deluț, multe pe care ieșeau oamenii în sus” II (Ocoliș). At.: 1751 *In Gyálu Montyeluj*, *In Gyálu Muntyilor* (SzTA 9).

DEÁLU MUNÚNILOR „deal” II, III (Hădărău). – Vezi *Mununile*.

DEÁLU MÚȘCHII „Dealul Mușchii zicem noi, mușcanii zic Dealul Lupșii” II, III Hădărău, „deal” [*] Lupșa. – Vezi *Mușca*.

DEÁLU MÚTULUI „n-are legătură cu Părau Mutului, e în altă parte” II (Orăști). – Vezi *Colțu Mutului*.

DEÁLU NĂMÁȘULUI „coastă cu pășunat, fânaț, pădure” I Gănești, „deal mai lung și cu ceva case” I Nămaș (Gănești, Nămaș). – Vezi *Nămaș*.

DEÁLU NÉGRU „munte [= pășune]; e la Săgacea” II Orăști. – Din adj. *négru*.

DEÁLU OÁNCII [d'álu ńńńńi] „deal” I (Valea Largă). – Vezi *Oancea*.

DEÁLU OCOLÍȘULUI „pădure” III (Poșaga de Jos). – Vezi *Ocoliș*.

DEĂLU OLĂRULUI „culmea dealului ce se vede din Săgagea” I (Orăști). – Vezi *Olaru*.

DEĂLU OLĂȘTIILOR v. *La Olești*.

DEĂLU ÓNULUI [d'álu ǵánuli] „deal cu pădure” VI (Baia de Arieș). – *On*, n. fam. existent în localitate. În 1770 este atestat ca prenume în Cioara de Sus, localitate vecină (vezi Prodan IDBA 118, 119).

DEĂLU PÁCHII deal (Săgagea). – *Páca*, n. pers. „Sânt destui *Páca* duși de aici: *Vasilica Páchii*...” II.

DEĂLU PICIÓRULUI „vârv, o dungă” I (Mușca). Vezi fotografia în AMLupșa II 899. – Vezi *Picioru Dumbrăvii*.

DEĂLU PÍTII „dâmb” [*] (Sartăș). – *Píteá*, n. fam. existent în Baia de Arieș (localitate vecină).

DEĂLU PLÁIULUI „culme de deal” II (Lunca Largă). – Vezi *Plaiu*.

DEĂLU PLÉȘII „îi chiar vârvul între hotarul Hărmănesii și a băieșilor, dincolo-i Pleașa” II, „deal” V (Baia de Arieș). – Vezi *Pleașa*.

DEĂLU PLÉȘILOR „deal; o fost grâne pe el, acum-a-i pădure” II, III (Hădărău). – Din n. grup *pleși* < *Pléša*, n. fam. existent în comună. Cf. adj. *pleș*, *pleășă* (pl. *pleși*) ‘lipsit de vegetație’.

DEĂLU PLÓPULUI „deal, pantă cu fânaț și ceva arător, pășune” I (Ocoliș). – Vezi *Plopii*.

DEĂLU PÓIULUI „deal cu pădure, fânaț și case părăsite” I (Valea Dobrii). – Vezi *Poiu*.

DEĂLU PÓPII deal (Baia de Arieș). – Vezi *Baia Popii*.

DEĂLU PÓPII „culme, deal; pădure de carpen și fânaț” II, „fânaț în pantă mai redusă” III (Lupșa).

DEĂLU PORCĂRÉȚILOR deal (Săgagea). – Vezi *Porcăreții*.

DEĂLU POȘĂGH [d'álu poșáži] „deal întins, mai mult fără pădure” I (Sălcua). – Vezi *Poșaga de Jos*.

DEĂLU RÁNCII „deal” I, „o dungă cu pădure” IV (Muncelu). – *Ráncea*, n. fam. atestat în localitate în 1770 (*Rántsa Luka, Rántsa Blága*: Prodan IDBA 123).

DEĂLU RĂFĂILÉȘTIILOR „dungă întinsă” II (Săgagea). – Din n. grup *răfăiléști* < *Răfăilă*, n. fam. existent în localitate.

DEĂLU RÁTULUI [d'álu rítuli] „deal ce coboară până în Hărmăneasa jos” II (Baia de Arieș). At.: 1770 *Lá Gyálu Riturilor* (Prodan IDBA 83, 84). – Vezi *Rátu*.

DEĂLU RÚNCULUI [d'álu rúnçuli] „deal cu pădure puțină” I (Mușca). At.: 1909 *Gyalu Runkului* (Popa Vorbe 162). – Vezi *Runcu*.

DEĂLU RÚNCURILOR „fânaț împădurit. Se întinde de la Lăpșor până la Tâlve” II (Lunca Largă). – Vezi *Runcurile*.

DEĂLU SCREDOÁSII [d'álu scredôsi] „deal” IV Bistra, „șes pe deal, case” I Poiana (Poiana). – Vezi *Scredoasa*.

DEĂLU SFOROȘÉȘTIILOR deal III (Dric). – Vezi *Sforoșeștii*.

DEĂLU STÁNII „deal, în graniță cu comuna Lupșa” V, „munte [= pășune], dâmb” VI Baia de Arieș, „deal cu fânețe” [*] Geamăna (Baia de Arieș, Geamăna). At.: 1770 *Gyálu Sztini* (Prodan IDBA 92). – Vezi *Stâna*.

DEĂLU STÁNII „deal” I, „îi zice începând de la Negui până la Vârvu-i Măgure” III (Poșaga de Jos).

DEĂLU STÁNJINILOR „faceau stânjini că erau mulți stejari” I (Baia de Arieș). – Din *stánjin* (pl. *stánjini*), var. a lui *stánjen* ‘unitate de măsură pentru lemne’.

DEĂLU ȘAGÓNII I sau **Șagóna** [*] „deal cositor; s-o cam umplut cu pădure” II (Cioara de Sus). – *Șagóna*, probabil n. pers.

DEĂLU ȘESII „deal ca o tarniță” [*] Geamăna, „on pic de deal; în vârv deasupra îi mai șesos; sânt acolo și câteva case” I Muncelu, „deal cu pădure și fânaț, graniță cu Muncelu” I Valea Șesii (Muncelu, Valea Șesii). – Vezi *Șasa*.

DEÁLU ȘOVÁRULUI „deal” II Lunca Largă, „îi sus la munte” I Runc (Lunca Largă, Runc). – Vezi *Șovaru*.

DEÁLU TÁLHÁRILOI At.: 1751 *In Gyálu Talháliror* [sic!], *Lá Gyálu Tolhárilor* (Ocoliș: SzTA 9). – Din *tálhár* (pl. *tálhári*), var. a lui *tálhár*.

DEÁLU TÁRNICIOÁRII [d'álu tǎrnișóri] II sau **Deálu-i Tárnicioare** [d'álu-ı tǎrnișore] II „deal, culme de deal, continuarea la Dealu Beliorii” II (Lunca Largă). – Vezi *Tárnicioara*.

DEÁLU TODÍRCÎ [d'álu tod'ircî] v. *Dealu Todircii*.

DEÁLU TODÍRCII III sau **Deálu Todirci** I, „deal” I, III (Poșaga de Jos). – *Todírca*, por. („*Todírca* o venit din Sălciua” III).

DEÁLU TRĂSCÁULUI „deal pe care treci la unguri [= la satul Rimetea, pop. Trăscău, cu populație majoritar maghiară]” II (Vidolm). – *Trăscău*, localitate vecină.

DEÁLU TRÓCULUI III, **În Deal la Trócu** III sau **La Trócu** III (Peste Valea Bistrii). – *Troc*, n. fam. existent în Poșaga de Jos.

DEÁLU ȚÁULUI „loc tras, pantă lină, arător” I, „deal” II (Ocoliș). – *Țáu*, por.

DEÁLU ȚÍCULUI v. *Țicu*.

DEÁLU ÚRCÎ [gálu úrci] I, II „deal mic, arător” I (Ocoliș). At.: 1751 *In gyálu Urtyi*, *Lá Gyálu Urtyi* (SzTA 9). – *Urcă*, n. fam. existent în județ (PAAB 138, 272). Atestările documentare atestă pronunțarea [d'álu úrti] = *Dealu Urchii*.

DEÁLU VÁCII [d'álu váši] „deal mai larg” II (Săgacea). – Din *vácă*.

DEÁLU VĂRÁTICULUI [d'álu vǎrácicului] I, [d'álu vǎráticului] II „e arător” I, „deal golaș de pădure” II (Ocoliș). – Vezi *Vǎraticu*.

DEÁLU VÂRTÉJII [d'álu vîrt'éji] „deal, dâmb” I (Valea Lupșii). – Vezi *Vârteja*.

DEÁLU VÂRTÓPULUI „deal, loc cositor” II (Cioara de Sus). – Vezi *Vârtopu*.

DEÁLU ZĂPÓZELOR v. *Dealu Zăpozilor*.

DEÁLU ZĂPÓZILOR II, IV sau **Deálu Zăpózeler** [d'álu zăpózălor] III „deal întins” IV cu drum de care (Muncelu). – Vezi *Zăpozile*.

DEASÚPRA DÓSULUI „teren arabil” II (Sălciua). – Vezi *Dosu*.

DEASÚPRA PIÉTRII teren arabil, fânaț și pășune (Runc). At.: 1751 *Szuprá Piatrá Luntsi* (SzTA 45), 1824 *Gyá szuprá Petyetri* (ibid. 47). – Vezi *Piatra*.

DELÉNII „fânaț, pășunat și arător” (Brăzești: Buza Br. 22). – Din n. grup *deléni* < n. top. *Deálu*.

DELÉNII „fost cătun în deal” IV (Sălciua).

DÉLNIȚILE „fânaț. O fost împărțit la mai mulți oameni” I (Brăzești). – Din *délniță* (pl. *délnițe, délniți*).

DÉLNIȚILE „îs în centrul satului, pe su biserică; acuma sânt căsi și curți” I (Mușca).

DELÚȚU [gélútu] I, [d'elútu] II „deluț cam repezit spre Arieș; o fost arător, acum îi pășunat și plantație bătrână” I, „deal între două păraie” II (Ocoliș).

– Din *deluț*, dim. al lui *deal*.

DELÚȚU „deal” II (Valea Caselor).

DELÚȚU „deal mai ascuțit, vârv, hotar cu Mogoșul” I (Vința).

DETUNÁTA [gétunáta] I, II „loc tras, pantă lină cu fânaț” I, „groapă” II (Ocoliș). At.: 1761/1803 „*La gye Tunát* [!]” (SzTA 8), „*La gyetunát* [!]” (ibid. 8–9), 1751 *Lá Detunyáta* (ibid. 9).

V. și *Piatra Detunată*.

– Din adj. *detunát*, -ă ‘lovit de fulger, trăsnit’.

[d'íba] „arător, fânaț; groapă” I, „teren de pășunat; se ara înainte” II, „față” III, „on versant, are și pădure” IV (Brăzești).

V. și *Vârvu* [d'ibi].

– Datorită faptului că, în localitate, *b* (inițial) și *d* se palatalizează în *d'*, iar *g* se pronunță tot *d'*, pe baza informațiilor de până acum, nu putem preciza despre care din cele trei forme posibile (*Biba*, *Diba* sau *Ghiba*) este vorba. Toate se întâlnesc ca n. fam. (vezi DNFR, DFNFR).

[d'îmăra] „on colț de dâmb” I (Brăzești).

– Din [d'îmăra] „ridicătură” IV Bistra, „vârf de deal, de munte” II Dealu Muntelui, „vârv de dâmb, țuțui” I Nămaș.

[d'îmăra] „deal cu pădure” I, „deal rotund, nu prea înalt” II Geamăna, „deal mare; e chiar în față la baraj; aparține de Geamăna” [*] Valea Șesii, „dâmb” I Vința, „delușor sub formă de spinare”: Goia TCL 327. Vezi fotografia în AMLupșa III 516 (Geamăna).

[d'îmăra] I Dealu Muntelui sau [d'îmăra] **Fîlîi** [d'îmăra șîli, d'îmăra hîli] IV Bistra „ridicătură cu pădure; e pe Valea Mare, cătă Muntele Mare” IV Bistra, „munte întins, hotar cu Valea Ierii” I Dealu Muntelui (Bistra). – Vezi *Filea*.

[d'îmăra] **FÎLII** v. [d'îmăra].

DÎNCOLO teren lângă biserică (Dric).

V. și *Lăpușu Dincolo, Șesu Dincolo*.

– Din adv. *dîncolo*.

DÎRI SAT II, IV sau **Diri Sātu** I „pante cu păraie, porțiune cu versante vizavi de sat” I, „pădure; e diri sat, e în direcția cu satul” II (Brăzești). – Din *sat*.

– Din prep. *diri* ‘în dreptul, vizavi’ (vezi, pe larg, Loșonți SSE 106).

DÎRI SĂTU v. *Diri Sat*.

DIVĂNU „șes în pădurea de brad; o fost făcut un loc cu mușchi, pe timpul unguirilor, ca un divan” [*] (Lupșa).

– Din *divân* sau n. fam. *Divan* (DNFR).

DOĂNEȚU „vârv de deal” I, „deal cam bombat” II (Mihoești).

DOBÂRCĂU „vârv de deal; deal mai lung” II (Bistra).

– Din n. fam. *Dobârcău* (PAAB 347, Popa NTA 239).

DOBÂRCĂU „rât, groapă, loc deschis” I, „loc cositor; au și poșoganii” III Poșaga de Jos, „deal înconjurat de pădure” I, „pădure, pășunat; față” II, „teren plantat cu salcâmi și brad, poienițe; loc cam înalt” IV Sălciua (Poșaga de Jos, Sălciua).

DOBOLOCU „fânaș și pădure, căturali” II (Sartăș).

DÓBOȘU v. *La Doaboș*.

DOBREĂSCA „o față cu pădure și fânaș până în hotar cu Ocolișul și Poșaga” I Lunca, com. Poșaga, „rât și pădure” I, „e în Coșaga, pe Față, hat cu Lunca, com. Poșaga” III Poșaga de Jos (Lunca, com. Poșaga; Poșaga de Jos).

V. și *Doștina Dobrească*.

– Din adj. fem. *dobrească* ‘care aparține lui Dobra’ < *Dóbra*, n. fam. frecvent în zonă, + suf. *-ească*.

DOBRIȘOARA I Gănești, I Gârde, **Părău Dobrișorii** I Gănești, I Gârde sau **Vălea Dobrișorii** II Gârde „vine din Vârvu Dobrișorii, de la Băi și Runcuri; se varsă în Valea Dobrii” I Gănești, „teren agricol, fânaș, o coastă mare” I Gârde (Bistra).

V. și *Coasta Dobrișorii, Vârvu Dobrișorii*.

– Din n. top. *Valea Dobrii* (vezi infra) + suf. dim. *-ișoară*.

DOGÁRU I, [*] sau **Dâmbu Dogáru** I „dâmb. Mere [= merge] până la Curu Dogarului” I (Mușca). At.: 1909 *Dogáriu* (Popa Vorbe 162).

V. și *Crucea Dogarului, Curu Dogarului, Părău Dogarului*.

– Din *Dogaru*, n. fam. existent în județ (vezi PAAB 72, 250, 321 etc.) sau sprn.

DÓLEA „îi mărginită de pădure; on fel de rotund” I, „loc arător, pădure, fânaș” II (Botești).

– Din *dóle* ‘teren în formă de albie pe coasta unui deal sau munte’ (vezi Loșonți TRFR 134).

DÓLEA „o hoancă” II (Lipaia).

DÓLIA MUNCELĂNILOR „teren lung, întins, puțin înclinat; loc deschis, luminos” [*] (Valea Lupșii). – Din n. grup *munceláni* < *Muncélu*, localitate vecină.

– Din *dólie* = *dóle* (vezi supra).

DOMĂNA „loc pe care l-o umplut pădurea” IV (Peste Valea Bistrii).

V. *Părău Domanii*.

– *Domána*, probabil n. f. Cf. *Doman*, n. b. (DOR 263), n. fam. (DNFR).

DÓNEA „teren cu pădure de fag; e ca o tarniță de cal, pe deal” I, „șes întins pe deal” II (Lipaia).

– Din *Dónea*, n. fam. existent în comună.

DÓSU „pădure, loc costos” IV, „loc în dos, de doștină” [*] (Bistra).

V. și *Deasupra Dosului, Fântâna de la Dos, Gura Dosului, Margina Dosului, Pârâu Dosului, Sub Dosu Ciungilor*.

– Din *dos* (pl. *dósuri*) ‘loc unde nu bate soarele, versant nordic (de deal sau de munte)’.

DÓSU „loc de dos; pădure” I (Botești).

DÓSU „pădure și fânaț pe coastă; versant nordic” I, „îi dos; fânaț” IV (Brăzești).

DÓSU „doștină; pădure de molid, brad și puțin fag” II (Certege).

DÓSU „fânaț” I (Cioara de Sus).

DÓSU „pășunat costos; a fost arabil” I (Lunca Largă).

DÓSU „e dos, e la margina satului și pădurii, spre nord-est” II, „pădure” III, „is case, îi începutul satului” IV (Muncelu).

DÓSU coastă cu pădure (Mușca).

DÓSU „coastă rea” I, „pădure și fânaț, pășune; expoziție nordică” II (Ocolîș).

DÓSU At.: 1751 *In Dósz* (Runc: SzTA 45).

DÓSU „pădure; graniță cu Brăzești” III Sălciua, „loc îndosît, pădure” I Valea Largă (Sălciua, Valea Largă).

DÓSU „dos; pădure” I (Valea Bistriei).

DÓSU „pădure și loc cositor” I (Vința).

DÓSU I, II sau **Dósu Brázilor** I „pădure de fag și brad” I (Poșaga de Jos). – Vezi *Brazii*.

DÓSU [*] sau **Dósu Mărgăii** [*] „pădure; doștină cu târșari” [*] (Lupșa). – Vezi *Mărgăia*.

DÓSU BELIÓRII „dos; pădure” II (Lunca Largă). – Vezi *Belioara*.

DÓSU BISTRIȘÓRII „e între Gaja și Cheleteni; e și pădure” IV (Bistra). – Vezi *Bistrișoara*.

DÓSU BOBÁII „dos” I, II, III (Brăzești). – Vezi *Bobaia*.

DÓSU BORLÉȘTILO „dos și pădure, terenuri arătoare, fânaț și pășune; doștină; se duce până în satul Borlești” I (Valea Caselor). – Vezi *Borlești*.

DÓSU BRÁZILOR v. *Dosu*.

DÓSU BRÁZILOR „dos cu pădure” III (Săgăgea). – Vezi *Brazii*.

DÓSU BÚLZULUI [dósu búlzuli] „pantă împădurită” I. At.: 1770 *in Doszul Bulzuluj* (Prodan IDBA 100), *in Doszu Bulzuluj* (*ibid.* 102). – Vezi *Bulzu*.

DÓSU CĂLDĂRILO „pădure; hat cu Poșaga” I (Valea Lupșii). – Vezi *La Căldări*.

DÓSU CĂPĂȚÂNII „dos; pădure” II (Orăști). – Vezi *Căpățâna*.

DÓSU CORȚÉȘTILO dos (Orăști). – Vezi *Corțești*.

DÓSU CRIȘÉNILOR „pădure și fânaț” I (Valea Caselor). – Vezi *Crișenii*.

DÓSU FÂNTÁNII RECI „îi pădure de fag pe el” [*] (Lupșa). – Vezi *Fântâna Rece*.

DÓSU FLORÉȘTILO „pădure puțină” II (Dric). – Vezi *Floreștii*.

DÓSU FRĂSINÉILO „coastă de deal, arător, pădure”: Bercea *Nume* 61 (Lunca Largă). – Vezi *Frăsineii*.

DÓSU GULÉȘTILO „coastă de dos; pădure, arabil” III (Borlești). – Vezi *La Gulești*.

DÓSU GÚJBII „e cu pădure; este o poiană” II (Orăști). – *Gújba*, por.

DÓSU HÓNCHII TÍSII dos (Lupșa). – Vezi *Hoanca Tisii*.

DÓSU-I BOROÁIE coastă cu pășune și pădure (Ocoliş). At.: 1751 *Lá Dószuluj Boroé* (SzTA 9). – *Boroáie*, sprn. < *Bóra*, n. fam. existent în zonă.

DÓSU-I DEVÁIE [dósu-ı d'eváje] „dos cu pădure” I (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Coasta-i Devaie*.

DÓSU-I JGHEBUROÁSE „pădure” II (Lunca Largă). – Vezi *Jgheburoasa*.

DÓSU-I VÁME v. *Dosu Vămii*.

DÓSU-I VÂRVUIÉTE [dósu-ı vîrvuiéce] II dos (Ocoliş). – Vezi *Vârvuiata*.

DÓSU INCÊȘTIŁOR „dos” I (Orăști). – Vezi *Incești*.

DÓSU JGHEÁBULUI pășune, fânaț și „teren împădurit” I (Runc). – Vezi *Jgheabu*.

DÓSU [žimnélułuj] „mai jos e pădure, mai sus e fânaț” I, „pădure” II, [*] (Sartăș). – Vezi [žimnélu].

DÓSU LEÁȘULUI dos cu pădure. „Începe de la Gura Dosului” III (Brăzești). – Din *leaș*, var. a lui *leș* ‘locul unde stă cineva la pândă’, ‘curătură’, ‘pădure mică’ (cf. DLR), sau, mai probabil, din n. fam. *Leaș* (PACJ 157, 390), *Leașu* (DNFR, PACJ 390), existent și în județ (scris *Leas*: PAAB 92).

DÓSU LEÓRNIȚII „pădure” II (Sartăș). – *Leórnița*, probabil por.

DÓSU LÉȘULUI [dósu l'éșuli] pășune și pădure (Sartăș, Valea Lupșii). – Vezi *Leșu*.

DÓSU LUI NEGÓI dos (Brăzești: Buza Br. 23). – Vezi *Negoii*.

DÓSU MÁGURII „pădure și fânaț” [*] (Lupșa). – Vezi *Măgura*.

DÓSU MĂRGÁII v. *Dosu*.

DÓSU MOLIVÍŁOR [dósu molivíłilor] I, [dósu molidíłilor] II, III, [dósu moližiłilor] II dos cu „fânaț și pădure de fag” I, „pantă lină” III (Lupșa). – Vezi *Moliviile*.

DÓSU MÓRIŁOR „pășunat; sunt mori pe vale” I, „dos; o fost pădure mare, s-o tăiat” II (Lunca, com. Poșaga). – Din *moáră* (pl. *móri*).

DÓSU MUNCÉLULUI [dósu munšéluluł] „pădure; coastă” I (Ocoliş). – Vezi *Muncelu*.

DÓSU NEÁGULUI „doștină” I, „pădure de brad” IV, „dos cu pădure” [*] Bistra „teren honcos, împădurit” I Dealu Muntelui (Bistra). – Vezi *Neagu*.

DÓSU PÉTRIİ „pădure îndosită” II (Săgacea). – *Pétrea*, pren.

DÓSU PLEȘÉȘTIŁOR [dósu plešášťilor] I, [dósu plešášť'o] I, II „dos” II, „dos cu plantație și pădure mai mare” III (Săgacea). – Vezi *Pleșestii*.

DÓSU PRÍPORII dos (Valea Lupșii). – Vezi *Pripora*.
V. și *Su Dosu Priporii*.

DÓSU RÁDULUI „coastă de deal, arător”: Bercea *Nume* 53 (Ocoliş). – *Rádu*, n. fam. existent în localitate.

DÓSU RÚNCULUI [dósu rúnčuli] „pădure; e după Runc” II (Muncelu). – Vezi *Runcu*.

DÓSU RÚNCURILOR „o fost pădure; acum e pășunat” [*] (Lupșa). – Vezi *Runcurile*.

DÓSU RUNȘÓRULUI [dósu runšórułi] „preluci; is fagi pe acolo, pădure” [*] (Lupșa). – Vezi *Runșoru*.

DÓSU SEGÁGHİ „dos cu pădure” II (Săgacea). – Vezi *Săgacea*.

DÓSU ȘERBÓIULUI [dósu șərbójułi] dos cu pădure de fag (Lupșa, Valea lupșii). – Vezi *Șerboiu*.

DÓSU TUTULÉȘTIŁOR dos (Lupșa). – Vezi *Tutuleștii*.

DÓSU ȚÓFULUI At.: 1909 *Doszu Czofului* (Mușca: Popa Vorbe 162). – Vezi *Țofu*.

DÓSU ȚÚNDRELOR fânațe (Geamăna). – *Țúndre*, probabil por. colectivă < *țúndră* (pl. *țúndre*) ‘haină de lână, albă’ (vezi Vlad DTL 155).

DÓSU ÚLIULUI „dos; pădure și câmp” II (Valea Caselor). – Din *úliu*.

DÓSU ÚRSULUI „pădure îndosită” II (Săgacea). – Din *urs* sau *Urs(u)*, n. fam. existent în comună.

DÓSU VĂLÉNILOR „dos care se ține de Văleni [= cei de pe Valea Segăgii]” III (Săgacea). – Din n. grup *văléni* < *Vălea Segăgii*, n. top.

DÓSU VĂMII I sau **Dósu-i Váme** II „dos cu pădure și stâncă” I, „o fost pădure sătească” II (Vidolm). – Vezi *Vama*.

DÓSU VĂRTÉJII „pădure” I, „coasta nordică a dealului, pădure de carpen, fag”: Goia TCL 306 (Valea Lupșii). – Vezi *Vârteja*.

DOȘTÉȘII grup de case (Bistra). – Din n. grup *doștéști* < *Dósca*, por.

DÓȘTINA „loc doștinós” II, „loc de dos” V (Baia de Arieș).

V. și *Fundu Doștinii*, *La Halău în Doștină*.

– Din *dóștină* (pl. *dóștini*) ‘versant nordic (de deal sau de munte), dos’.

DÓȘTINA „îi de doștină; pășunat” II, „e mai dosit” III (Brăzești).

DÓȘTINA „teren liber, jos la vale îi pădure” I, „loc cam îndosit” II (Cioara de Sus).

DÓȘTINA „doștină cu fânaț și pădure” [*] (Curmătură).

DÓȘTINA „fânaț” II (Dealul Muntelui).

DÓȘTINA „loc de dos; fânațe” [*] (Geamăna).

DÓȘTINA „dos cu pădure și fânațe” II (Lunca Largă).

DÓȘTINA coastă cu fânaț (Lupșa).

DÓȘTINA loc de dos (Muncelu).

DÓȘTINA „doștină; e la Ciungi” I (Mușca).

DÓȘTINA „pantă de dos; arător, pășune” I, „doștină” II (Ocoliș). At.: 1761/1803 *In Dosztyina* (SzTA 9).

DÓȘTINA doștină (Poșaga de Jos).

DÓȘTINA „doștină” II (Poșaga de Sus).

DÓȘTINA „loc doștinós” II Sălciua, I Valea Largă (Sălciua, Valea Largă).

DÓȘTINA „fânaț; mai deasupra e și pădure” I, „dosul dealului, coastă” [*] (Valea Lupșii).

DÓȘTINA „doștină cu fânaț și pădure” II Bârzan, „aparține de Mocirle” II Valea Șesii (Valea Șesii).

DÓȘTINA BELIÓRII „doștină, versantul nordic al văii” II (Lunca Largă). – Vezi *Belioara*.

DÓȘTINA BETEȘTIOR [dóș'tina be'tășt'o] „versant, doștină” I (Orăști). – Vezi *Beteștii*.

DÓȘTINA BÓNCILOR „loc îndosit, mai costos, cu tufe de alun, cu târșari” I (Curmătură). – Vezi *La Bonci*.

DÓȘTINA BOTÓII „pădure” II (Lunca Largă). – Vezi *Botoaia*.

DÓȘTINA BREDÉȘTIOR doștină (Geamăna). – Vezi *Bredeștii*.

DÓȘTINA BURZULÉȘTIOR [dóș'tina burzuléšt'o] „doștină” II (Orăști). – Din n. grup *burzuléști* < *Burz*, n. fam. existent în localitate.

DÓȘTINA CĂROIÉȘTIOR „fânaț; doștină” II (Dealul Muntelui). – Vezi *Căroiăștii*.

DÓȘTINA CÉRBULUI „doștină cu pășunat; a fost și arător; graniță cu Ocolișelul” I (Runc). At.: 1824 *Pe Doszina* [sic!] *Serbuluj*, *La Dostyina Cserbuluj* (SzTA 47). – Vezi *Cerbu*.

DÓȘTINA CHÉII [dóș'tina čéji] „urcă până în Vârvu Urdorii” II (Lunca Largă). – Vezi *Cheia*.

DÓȘTINA CIOIÉȘTIOR doștină (Orăști). – Din n. grup *cioiéști* < *Cioăia*, n. fam. existent în Corțești.

DÓȘTINA CÓRII „doștină” II (Ocoliș). – *Córa*, n. fam. existent în localitate.

DÓȘTINA COÁCĂZULUI „urcă până în Dealul Beliorii” II (Lunca Largă). – Vezi *Coacăzu*.

DÓȘTINA CORNĂȚELULUI „doștină” II (Ocoliş). – Vezi *Cornățelu*.

DÓȘTINA CORȚEȘTILO [dóșt'ina corțășt'o] „doștină” II (Orăști). – Vezi *Corțești*.

DÓȘTINA COȘĂGII [dóșt'ina coșăži] „doștină, versantul drept al Văii Coșăgii” I (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Coșaga*.

DÓȘTINA CUSTÚRILO „doștină” I (Poșaga de Jos). – Vezi *Custurile*.

DÓȘTINA DĂNEȘTILO [dóșt'ina dăněšt'o] II (Orăști). – Din n. grup *dăněști* < *Dan*, n. pers. „*Dan* o fost bunicul” II.

DÓȘTINA DI LA MĂGURA DÓBRII doștină (Lupșa). – Vezi *Măgura Dobrii*.

DÓȘTINA DOBREĂSCĂ „teren de fânaț; coastă mare” I Gănești, „doștină cu fânaț și pășunat” I Nămaș (Gănești, Nămaș). – Din adj. *dobrească* ‘care aparține lui Dobra’ < *Dobra*, n. fam. existent în comună, + suf. *-ească*.

DÓȘTINA HĂRCÚLII [dóșt'ina hărcúli] „pădure” II (Lunca Largă). – *Hărcúlea*, var. a n. fam. *Herculea* (PACJ 135; Filea de Sus, Pădureni [com. Ciurila] CJ: Loșonți–Vlad VH 135).

DÓȘTINA HONDRÉȘTILO [dóșt'ina hondréšt'o] „doștină” II (Poșaga de Sus). – Din n. grup *hondréști* < *Hóndrea*, n. pers. ce a existat în localitate.

DÓȘTINA HÚLII II „era arător; îi pășunat, pomi” II (Dealul Muntelui). – Vezi *Hula*.

DÓȘTINA-I BĂLĂCIOAIE „pădure; îndositură, teren îndosit” II (Săgacea). – Vezi *Bălăcioaia*.

DÓȘTINA-I POIÉNE „doștină” II (Lunca Largă). – Vezi *Poiana*.

DÓȘTINA-I POSTĂIE „pădure și fânaț” I (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Postaia*.

DÓȘTINA-I ROMONÉSE „doștină” II (Săgacea). – Vezi *Romoneasa*.

DÓȘTINA ISPĂȘÉȘTILO loc de dos cu fânaț (Geamăna). – Din n. grup *ispășěști* < *Ispăs*, n. fam. existent în localitate.

DÓȘTINA IZVÓRULUI „e la Ocoliş” II (Lunca Largă). – Vezi *Izvoru*.

DÓȘTINA LEÓRZII [dóșt'ina lěórzî] „doștină” I (Valea Lupșii). – Vezi *Leorda*.

DÓȘTINA LISĂNDRÉȘTILO [dóșt'ina lisăndréšt'o] „doștină” II (Orăști). – Din n. grup *lisăndréști* < *Lisándru*, pren.

DÓȘTINA LUI HOLÓTE [dóșt'ina li holót'e] „doștină; fânaț” II (Dealul Muntelui). – *Holóte*, porecla „lui Cheletean Petre” II.

DÓȘTINA LUI MARTÍN [dóșt'ina lu marcín] „fânaț și pădure pe coastă” I (Ocoliş). – Vezi *La Martin*.

DÓȘTINA LUI PĂRHÁN „coaste cu fânaț și pădure” I, „doștină” II (Ocoliş). – *Părhán*, por.

DÓȘTINA LUI PLÉȘA „doștină” I (Orăști). – *Pléșa*, n. fam. existent în localitate.

DÓȘTINA LUI ÚRDĂ „doștină” I, II (Poșaga de Sus). – *Úrdă*, n. fam. existent în localitate.

DÓȘTINA MÁCULUI [dóșt'ina máculi] „partea de doștină; pădure și poieni, gol, fânațe” I, „e la Nimaș” III (Valea Șesii). – Vezi *Macu*.

DÓȘTINA MÁRE „coastă de deal, pădure, fânaț”: Bercea *Nume* 53 (Ocoliş). – Din adj. *măre*.

DÓȘTINA MÁRE „doștină mare” III Săgacea (Poșaga de Sus).

DÓȘTINA MÁRE „doștină; pădure și pășune, hotar cu Muncelu” I (Sartăș).

DÓȘTINA MÍCĂ „doștină; pădure și pășune, în hotar cu Muncelu” I (Sartăș). – Din adj. *mic*, *-ă*.

DÓȘTINA MUNCÉLULUI „doștină” I (Sălciua de Sus). – Vezi *Muncelu*.

DÓȘTINA ORĂȘTILO [dóșt'ina orășt'o] doștină (Orăști). – Vezi *Orăști*.

DÓȘTINA PÂRCIULUI [dóșt'ina pîrcúli] „doștină” I (Nămaș). – *Pârciu*, por.

DÔȘTINA PITÊȘTILO „doștină; fânaț” II (Săgacea). – Vezi *Coasta Piteștilor*.

DÔȘTINA PLÁIULUI „pășunat; de la mijloc îi împădurit; urcă până în Dealu Plaiului” II (Lunca Largă). – Vezi *Plaiu*.

DÔȘTINA PORCĂREȚILO doștină (Săgacea). – Vezi *Porcăreții*.

DÔȘTINA PUFÊȘTILO [dôșt'ina pufêșt'o] „doștină” II (Orăști). – Vezi *Pufeștii*.

DÔȘTINA RĂCHÍȚII „o fost țarină îngădită pentru fân, între munți” I (Valea Șesii). – Vezi *Răchita*.

DÔȘTINA RÚNCULUI At.: 1824 *Pe Dostyina Runkuluj* (Runc: SzTA 47). – Vezi *Runcu*.

DÔȘTINA RÚNCURILO „e la Runcuri” I (Bistra). – Vezi *Runcurile*.

DÔȘTINA SÓCILOR „doștină; fânaț” VI (Baia de Arieș). – Vezi *Socii*.

DÔȘTINA SÓCILOR At.: 1751 *In Dostinâ Szótsuluj* (Runc: SzTA 46), 1765 *In Dosztye a' Szotsilor*, 1824 *In Dostyina Szotsilor* (ibid. 47).

DÔȘTINA SPOVÉZILO „doștină cu stâncă” I, „e sub Usoiu de Sus” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Spovezile*.

DÔȘTINA ȘCHIÓPULUI „doștină cu fânaț și o casă” III (Dric). – *Șchiópu*, por. sau n. fam. existent în Câmpeni.

DÔȘTINA ȘERBÓIULUI [dôșt'ina șerbóju] „e la Șerboi” I, „e între Șerboi și Tomnatic” II (Valea Lupșii). – Vezi *Șerboiu*.

DÔȘTINA ȘTIÓLNILO „doștină” II (Săgacea). – Vezi *Știolnele*.

DÔȘTINA TÍSII „doștină” I, „e a Ocolișului” II (Lunca Largă). – Vezi *Tisa*.

DÔȘTINA ZÁRNII „loc îndosit” II, fânaț, pășune, pădure (Săgacea). – Vezi *Zârna*.

DOȘTINÍȚA „doștină” I (Cheleteni). – Din *doștiníță*, dim. al lui *dôștină*.

DRÁJA „o doștină” II (Bistra).

– Din *Drája*, n. fam. existent în Lunca (com. Lupșa).

DRĂGÓIU „loc fain [= frumos]” II, „teren mare” III (Dric).

– Din *Drăgóiu*, n. fam. existent în Câmpeni.

DRĂGÓIU „fânaț plat” I (Lunca, com. Poșaga).

DRĂJÚȚA „loc în față, o întindere de pământ” II, „pantă” [*] (Bistra).

– Dim. de la n. top. *Draja* (vezi supra).

DRI CU CÁSA [sic!] [*] (Sartăș). – Din *cásă*.

– Din prep. *dri* ‘în dreptul, vizavi’ (vezi, pe larg, Loșonți SSE 105–106).

DRIC localitate componentă a orașului Câmpeni AB. At.: 1956 *Dric* cătun al satului Câmpeni (Suci I 210).

– Din *dric* ‘întindere de pământ arător’ (Ovid Densusianu, *Graiul din Țara Hațegului*, București, 1915, p. 316); *dricul locului* ‘mijlocul locului’.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 100 de locuitori.

DRÍCU MESTÉCINILO „au fost mulți mestecini” [*] (Brăzești). – Vezi *Mestecenii*.

DRÍCU SÁTULUI „mijlocul satului” II (Săgacea). – Din *sat*.

DRÍNCU loc (Valea Lupșii).

V. și *Preluca din Drinc*.

– Din *Drinc(u)*, n. fam. (DNFR).

DRÍȘA „hoancă. O stat o familie, îi ciufulea Drișa” I (Nămaș).

– Din por. *Drișa*.

DRÚMU ANTÍÓCULUI drum (Gănești). – Vezi *Antiocu*.

V. și *După Drum*.

DRÚMU BĂLÊȘTILO drum (Bistra). – Vezi *Bălêști*.

DRÚMU BÂRLÓGULUI „drum” IV (Peste Valea Bistrii). – Vezi *Bârlogu*.

DRÚMU BORLEȘTIILOR „urcă la grupul de case Borlești [din satul Dealu Bistrii]” III (Valea Bistrii). – Vezi *Borleștii*.

DRÚMU CĂRBUNĂRIILOR drum (Sălciua). – Vezi *Cărbunările*.

DRÚMU CHÉII „drum” II (Mănăstire). – Vezi *Cheia*.

DRÚMU CINGITÚRII „urcă pe la Cingitură, la Târșugi” II (Mănăstire). – Vezi *Cingitura*.

DRÚMU CÍCHERII [drúmu cîf'eri] „merge din Valea Mică până sus la Stână” II (Valea Șesii). – Vezi *Cichera*.

DRÚMU CORĂNZII „o fost drum pe după Corandă” I (Mușca). – Vezi *Coranda*.

DRÚMU FÉȚII „drum” VII (Sălciua). – Vezi *Fața*.

DRÚMU GRÚIULUI I Gănești, II Dealu Muntelui, I Nămaș sau **Drúmu Nămașului** I Nămaș „drum de car” I Gănești, „urcă la Dealu Nămașului” II Dealu Muntelui (Gănești, Nămaș). – Vezi *Gruia, Nămaș*.

DRÚMU HÁRÂNCULUI „urcă pe Harânc în sus” IV (Sălciua). – Vezi *Harâncu*.

DRÚMU HĂLĂSTĂII „pe acolo poți să meri [= mergi] până la Roșia Montană” I (Mușca). – Vezi *Hălăstaia*.

DRÚMU MÁCULUI [drúmu máculi] I Mărgaia, I Valea Șesii, Goia TCL 331 sau **Cálea Mácului** III Valea Șesii „drum din Arieș până în Cicheră” I Valea Șesii (Valea Șesii). – Vezi *Macu*.

DRÚMU MÓRII drum (Certege). – Vezi *Moara Botașului*.

DRÚMU MÚNTELUI „mere [= merge] la Munte sus” III (Botești). – Vezi *Muntele*.

DRÚMU NĂMÁȘULUI v. *Drumu Gruilui*.

DRÚMU PĂRÁIELOR „merge din sat, urcă pe Măgura” I (Lupșa). – Vezi *Păraiele*.

DRÚMU POȘĂGII „drum pe care urcăm noi la Cabană, trece către Poșaga” IV (Sălciua). – Vezi *Poșaga de Jos*.

DRÚMU PRILOÁGELOR [drúmu prilóželor] „mere [= merge] peste tăta Priloaga asta în sus” VII (Sălciua). – Vezi *Priloaga*.

DRÚMU TURCÉȘTIILOR „drum la cătunul Turcești” IV (Sălciua). – Vezi *Turceștii*.

DRÚMU ȚĂRII „șoseaua națională” IV (Bistra). – Din *țără*.

DÚBA I Bistra, I Gănești, I Gârde, I Hodișești, I, [*] Lupșa, I, [*] Valea Lupșii sau **Piátra Cântătoare** [*] Lupșa, II Orăști, II, III Săgăgea, I, [*] Valea Lupșii platou pe Muntele Mare, unde se află două pietre mari suprapuse, „ca puse de mână de om” I Nămaș, „late de cca 4–5 m” II Dealu Muntelui. Peste cea de deasupra, sub care „este și gol” II Săgăgea, a existat una mai mică, rotundă („o bilă de piatră tare poroasă” II Dealu Muntelui), pe care cineva a rostogolit-o, „de foarte mult timp” I Gârde. Când oamenii o mișcau cu picioarele într-o parte și-n alta, pietrele „suna, cânta” I Gârde. Conform legendei, acestea erau duba oloșilor (= uriașilor). Când ei le băteau „cu măiuge de fier”, ele răsuna „de se auzea până în Cluj” [*] Lupșa.

Există și o altă explicație a informatorilor. Cum pietrele au „o gaură în jos pântră ele” II Orăști, „când bătea vântul se auzea un șuierat; se zice că cântă piatra” III Săgăgea. Vezi desenele lor în AMLupșa III 497.

V. și *Molhașu Dubii*.

– Din *dúbă* ‘tobă’.

DÚBELE „vâltoare, ștează” I (Valea Lupșii).

– Din *dúbă* (pl. *dúbe*) ‘piuă’, sens viu în graiul localității și în zonă (vezi și DLR s.v. *Dubă*¹ 3. d., ALRR–Trans. IV MN pș. 136/1495).

DÚBELE ALBÉȘTIILOR pive (Lupșa). – Vezi *Albeștii*.

DÚBELE DRÉLII „dube” [*] (Lupșa). – *Dréla*, por.

DÚBELE HÓZII „s-or prăpădit” [*] (Lupșa). – Din *Hoza*, n. fam. (PACJ 138).

DÚBELE NEÂMȚULUI „făcea [= piua] Țoale acolo” [*] (Lupșa). – *Neamț*, por. sau n. fam. existent în zonă.

DUDĂU „dâmb mai abrupt” [*] (Geamăna).
V. și *Părău Dudăului*.
– Cf. *dudău* ‘cucută; p. ext. buruieni, bălării’ (DLR).

DUDĂU „on pic de poiană după o casă” II (Poșaga de Sus).

DUDĂU „pantă, deal, coamă și cu ceva pădure” II (Săgăgea).

DUMBRĂVA v. *Dâmbrava*.

DUMBRĂVA pădure mai mărunță, de carpen, „goron” I, IV pe o pantă stâncoasă (Brăzești).

V. și *Dealul Dumbrăvii, După Dumbravă, Fața-i Dumbrave, Părău Dumbrăvii, Piciorul Dumbrăvii, Vârful Dumbrăvii*.

– Din *dumbrăvă* ‘pădure de stejar’.

DUMBRĂVA „față cu teren cositor, cu spini” I (Lunca, com. Poșaga).

DUMBRĂVA „pantă; pădure mai mult de goron și fag” I (Muncelu).

DUMBRĂVA „coastă de față cu pădure” I (Ocoliș).

DUMBRĂVA „loc fain, cam groapă” II, „loc cositor” III (Poșaga de Jos).

DUMBRĂVA „e pădure mai jos; în sus îi pășunat și fânaț” I, „o fost arabil, acum e fânaț și pădure de zadă” II (Sartăș).

DUMBRĂVA „rât plantat cu brazii și mestecini” I, „pășunat; era cândva arabil” IV (Sălciua).

DUMBRĂVELELE „loc în dosul gării, coastele alea” II (Ocoliș).

– Din **dumbrăvéa* (pl. **dumbrăvéle*), derivat de la *dumbravă*, cu suf. -*ea*.

DUMBRĂVÎȚA „pădure; stejari sânt puțin” II (Dealul Muntelui).

– Din *dumbrăvîță*, dim. al lui *dumbrăvă*.

DUMBRĂVÎȚA „dâmb frumos, rotund” II, „loc mai înalt, costos; e pădure de fag, plantație de brad, fânaț și pășune” IV (Sălciua).

DUMÊȘTI sat în com. Sălciua AB. At.: 1956 *Dumêști* cătun al satului Sălciua (Suci I 214).

V. și *La Dumêști*.

– Din n. grup *dumêști* < *Dúma*, n. fam. existent în localitate.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 58 de locuitori.

DUMITRĂȘEȘTI „grup de case” I (Dric).
V. și *Dealul Dumitrășeștilor*.
– Din n. grup *dumitrășești* < *Dumitrăș*, n. fam. frecvent în zonă.

DUMOÁIA „creastă, coastă; fânaț” I, „teren cu pădure” II, „coastă cu spini” III (Brăzești).

V. și *Valea Dumoii*.

– Din spm. *Dumoáia* ‘soția lui Duma’ < *Dúma*, n. fam. existent în zonă.

DÚNGA ARONÉSII dungă (Dealul Caselor).
– Vezi *Aroneasa*.
– Din *dúngă* (pl. *dungi*).

DÚNGA LUI POÁRTĂȘ „dungă de munte” I (Valea Șesii). – Vezi *Poartășu*.

DÚNGA PĂHÚIULUI „dungă. Păhul o avut acolo pământ” I (Mușca). – *Păhúiu*, por.

DÚPĂ BISÉRICĂ „fânaț” II (Sartăș). – Din *bisérică*.

DÚPĂ BRÁZI „e dincolo de vârf” I, „loc arător, o dungă așa; o fost și sălaș” III (Poșaga de Jos). – Vezi *Brazii*.

DÚPĂ BUJÓR „de aici se cară feșteală” VII (Sălciua). – Vezi *Bujoru*.

DÚPĂ BULZ „pădure” II (Săgăgea). – Vezi *Bulzu*.

DÚPĂ CHÍCERĂ „fânaț, platformă” I, „loc mai larg, o fost miriști arătoare” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Chicera*.

DÚPĂ CÍCHERĂ „fânaț” I (Valea Lupșii).
– Vezi *Cichera*.

DÚPĂ CRÁCU „loc frumos, râț, puțin în pantă, cu goroni, cu tufe” II (Sălciua). – *Crac*, n. fam. existent în comună.

DÚPĂ CÔLNICE „fânaț; loc nu prea costos, așezat puțin” I (Curmătură). – *Vezi Colnicele*.

DÚPĂ CÔLȚU MĂGURII At.: 1761/1803 *Dupa Koltzu Maguri* (Ocoliș; SzTA 8). – *Vezi Colțu, Măgura*.

DÚPĂ CURMĂTÚRĂ „pantă; on pic de teren, pășunat de vite” II (Brăzești). – *Vezi Curmătura*.

DÚPĂ DEAL grup de 5–6 case (Brăzești). – *Vezi Dealu*.

DÚPĂ DEAL sat în com. Lupșa AB. At.: 1956 *După Deal* cătun al satului Lupșa (Suciu I 215).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 22 de locuitori.

DÚPĂ DEAL „fânaț” I (Lunca, com. Poșaga).

DÚPĂ DEAL „fânaț, pășune; de la el în jos îi pădure până în vale” I (Sartăș).

DÚPĂ DEÁLU BÓULUI At.: 1751 *Dupe Gyálu Bouluj* (Ocoliș; SzTA 9). – *Vezi Dealu Boului*.

DÚPĂ DEÁLU CIRÉȘULUI „[teren] arător și fânaț; pantă lină” I (Ocoliș). At.: 1751 *Dupe Gyálu Csirés, Dupe gyál Cséres* (SzTA 9). – *Vezi Dealu Cireșului*.

DÚPĂ DEÁLU CRÚCII At.: 1751 *Dupe Gyálu Krutsi* (Ocoliș; SzTA 9). – *Vezi Dealu Crucii*.

DÚPĂ DOÁBOȘ [dúpa dőboș^h] „coastă și pădure până jos” II, „loc tras, împădurit” VII (Sălciua). – *Vezi La Doaboș*.

DÚPĂ DRUM „teren mare, după deal; coboară până în Valea Vadului” II (Lunca Largă). – *Din drum*.

DÚPĂ DUMBRÁVĂ „coastă, pantă” II (Muncelu). – *Vezi Dumbrava*.

DÚPĂ FAGI loc deasupra unor fagi (Botești). – *Vezi Fagii*.

DÚPĂ GÁRDU BÚCHII „loc așezat; e on pic mai drept” [*] (Runc). – *Vezi Gardu Blagului, La Banii Buchii*.

DÚPĂ GÁRDU RÁCHÍȚII loc după „un gard ce despărțea țarina de nimaș” III (Valea Șesii). – *Vezi Ráchita*.

DÚPĂ GÁRDU TÉTII „pădure” II (Gârde). – *Vezi La Gardu Tetii*.

DÚPĂ GÁRDURI „pășunat după niște grădini” IV (Sălciua). – *Vezi Gardurile*.

DÚPĂ HÁȘPOR teren după Hașpor (Curmătură). – *Vezi Hașporu*.

DÚPĂ HÂNSÁR „îi după pădurea Hânsar” II (Valea Largă). – *Vezi Hânsaru*.

DÚPĂ HIÁC III (Poșaga de Jos). – *Vezi Hiacu*.

DÚPĂ HOÁNCĂ „pădure” I (Valea Lupșii). – *Vezi Hoanca*.

DÚPĂ LAZ „teren mai în pantă, cositor și cu pădure” I, „e dincolo de Laz” II (Lunca, com. Poșaga). – *Vezi Lazu*.

DÚPĂ MÁRGINĂ loc la ieșirea „din pădurea de brad” I (Valea Lupșii). – *Vezi Margina*.

DÚPĂ MÁRGINE „era punct trigonometric de 15–20 m înălțime” II (Dealul Muntelui).

DÚPĂ MÁGURĂ „loc oblu, șes” I, „fânaț; o fost arător. Îi dincolo de Vârvu-i Măgure” II (Poșaga de Jos). – *Vezi Măgura*.

DÚPĂ MĂRGÁIA (Lupșa). – *Vezi Mărgaia*.

DÚPĂ MIRI [dúpa mîrî] „on pic de poiană, o goliște băgată în jos” III (Muncelu). – Cf. *Mir(u)*, n. fam. (DNFR).

DÚPĂ MOÁRĂ „pădure; o fost în vale moară” II (Valea Bistrii). – *Vezi Moara Botașului*.

DÚPĂ ÓLTER [dúpa ǔált'er] „o fost teren agricol, acum e pășunat” II, „loc pe deal” III (Brăzești). – *Vezi Olteru*.

DÚPĂ PIÁTRA LUI MIC At.: 1751 *Dupe Tyátre aluj Mic* (Ocoliş: SzTA 9). – Vezi *Piatra Mic*, n. fam. existent în localitate.

DÚPĂ PIÁTRĂ „o fost poiană, fânaț, tufe” I, „e dincoace de Piatra Sartășului” II Brăzești, „prelucă; o fost fânaț, acuma-s cături” II Sartăș (Brăzești, Sartăș).

DÚPĂ PIÁTRĂ At.: 1761/1803 *Dupa Ptyatra* (Ocoliş: SzTA 9) – Vezi *Piatra*.

DÚPĂ PIÁTRĂ „loc după Colțu Jidovului; e tot fânaț” II (Poșaga de Sus).

DÚPĂ PLAI (Valea Largă). – Vezi *Plaiu*.

DÚPĂ PLÉȘI „teren cu fânaț și pădure, din vale până în deal” I (Sartăș). – Vezi *Pleşile*.

DÚPĂ POD „loc cositor și pomi în stânga Râului” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Podu*.

DÚPĂ RUNC „fânaț înconjurat de pădure; cândva se mai ara și de secară” IV (Bistra). – Vezi *Runcu*.

DÚPĂ RUNC „loc frumos, cositor” II, „e după un vârv” IV (Sălciua).

DÚPĂ RÚNCURI „fânațe și pădure de fag, plantație de molid” I (Lupșa). – Vezi *Runcurile*.

DÚPĂ SAT „teren cu fânaț, trouașe” II, „grup de case” [*] (Sartăș). – Din *sat*.

DÚPĂ STÁNĂ „loc cam dosos; pășune” I Dealu Caselor, „e după Matra; o fost arător și fânaț; e o zonă înconjurată de două dealuri, o groapă, voioagă” I Valea Largă (Dealul Caselor, Valea Largă). – Vezi *Stâna*.

DÚPĂ STÁNJINI pădure (Baia de Arieș). – Vezi *Dealul Stânjinelor*.

DÚPĂ ȘTÉFAN „teren pe deal, grădini și râuri” I (Dealul Caselor). – *Ștéfan*, pren.

DÚPĂ TREPĂRÁIE „partea de jos e mai șes și apoi crește panta; rupturi” I (Valea Largă). – Vezi *Trepăraiele*.

DÚPĂ TÚFE „teren arabil” II (Botești). – Vezi *Tufele*.

DÚPĂ ȚICHILÉU III (Sălciua). – Vezi *Țichileu*.

DÚRA „locul unde se termină Calea Turzii” I (Lipaia).

V. și *Fântâna Durii, La Dura*.

– Din *Dúra*, n. fam. existent în localitate.

DÚRA „pădure de brad” II (Poiana).

DURÁIU „acolo o fost ceva carieră și e un fel de piatră concasată” VI (Baia de Arieș).

– Din *durái* ‘grohotiș’ (vezi Loșonți CIE 84), „pietriș” VI (Baia de Arieș).

DURÁIU „e la Mărgaia” II, III Hădăraș. După Goia TCL 325, = *Mălăiața* (Hădăraș).

DURÁIU „acolo-i durai pe pantă. Dacă te scapi pe piatră, vii cu piatră cu atât până în calea ferată” II (Mănăstire).

DURÁIU „pantă; să dūrăie pietrii, vin [în jos] pietrii; grohotărai așa mic (mărunt)” II (Săgăcea).

DURĂȘTI sat în com. Bistra AB. At.: 1956 *Durăști* (Suciu I 216).

– Din n. grup *durăști* < *Dúra*, n. fam. existent în localitate.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 42 de locuitori.

DURÚȚU „o prelucă mai mare. Pe el coboară drumul de car de pe Măgura” I, „coastă, față” II (Mănăstire).

– *Durúțu*, probabil n. pers. (sprm., por.) derivat de la n. fam. *Dúra*, frecvent în zonă.

F

FĂGII [făji] „pădure” II (Dealul Bistrii).

V. și *După Fagi, Fântâna din Fagi*.

– Din *fag* (pl. *fagi*).

FĂGII [făzi] „loc de coasă” I, „erau ceva copaci acolo” II (Poșaga de Sus).

FĂGII BĂFNII I sau **Făgii Băvnii** II „o fost o pădure de fagi mari” II (Lunca, com. Poșaga). – *Băfnea* [bífná, bívna], oficial *Búfnea*, n. fam. existent în localitate.

FĂGII BĂVNII v. *Făgii Băfnii*.

FĂGII BOLBÓRII „și amu îs fagi mulți, îi pădure” I (Runc). – Vezi *Adăpătorile Bolborii*.

FĂGII DĂNEȘTILO [făgi dănéšt'o] „loc de pășunat; sânt 5–6 arii de pădure de fag, proprietatea dăneștilor” II (Săgăgea). – Vezi *Doștina Dăneștilor*.

FĂGII LUI AMÓS [făji li amós] „o fost fagi mai mulți” I (Mușca). – *Amós*, n. pers. – Vezi și *Dâmbu lui Amosoae*.

FĂGII LUI DRĂGÁN „îs fagi” I (Sartăș). – *Drăgán*, n. fam. existent în Baia de Arieș.

FĂGII LUI MIHĂILĂ [făgi li mîihăjîlă] fânaț cu fagi (Mușca). – *Mihăilă*, n. pers. existent în localitate.

FĂGII LUI PETRÎȚA [făji li petrîȚa] „îs doi fagi seculari pe coama dealului” IV (Bistra). – *PetrîȚa*, n. pers. [= bunicul informatorului].

FĂGU ÎMPĂRĂTULUI [făgu împărătuli] „fag mare, rotund, ce nu-și pierde frunza nici iarna” I, „monument al naturii” II, „fag vestit, căruia nu-i cade frunza, chiar dacă își schimbă culoarea, până crește cealaltă” IV. „Legenda

spune că la umbra lui și-ar fi dat întâlnire Craiul munților, Avram Iancu, cu împăratul Austriei, Franz Iosef, și aici ar fi rostit Iancu celebra replică: «Un nebun cu un mincinos nu au ce povești»”: Roșca *Cadrul* 126 (Muncelu). – Din *împărăt*.

V. și *La Fagu Ganului*.

FĂȚA „față” II, „loc de față, foarte bun de grâu de primăvară; amu-i fânaț” IV (Bistra).

V. și *Capu Feții, Dealul Feții, Drumul Feții, Pârău Feții, Valea Feții, Vârșu Feții*.

– Din *făță* (pl. *fête*) ‘pantă înșorită, versant sudic (de deal sau de munte)’.

FĂȚA „on teren în fața soarelui” I, III, „față” II, IV (Brăzești).

FĂȚA „erau holde mai demult, acumă numa pasc vite” I (Cioara de Sus).

FĂȚA „pantă pe partea stângă a Văii Vinții” II Geamăna, „loc de față” I Vința (Geamăna, Vința).

FĂȚA față de deal cu fânaț și pădure (Runc). At.: 1824 *Pe Fățze* (SzTA 47).

FĂȚA „față; rât și pădure” II (Sălciua).

FĂȚA [*] sau **Făța Mărgăii** [*] teren de față, cu fânaț (Lupșa). – Vezi *Mărgăia*.

FĂȚA I Valea Bistrii, **Făța Mușatului** II Valea Bistrii sau **Făța Părăului** [**Mușatului**] II Dealul Bistrii, II Valea Bistrii „loc în fața soarelui” I Valea Bistrii, „față cu pădure” II Dealul Bistrii. – Vezi *Părău Mușatului*.

FĂȚA I, II sau **Făța Sătului** II „față de deal cu proprietari, cu fânaț și pădure” II (Lunca Largă). At.: 1824 *Pe fățze* (SzTA 47). – Din *sat*.

FĂȚA BĂII RÔȘIE „față” VI (Baia de Arieș). At.: 1770 *fácza Bai Rosié* (Prodan IDBA 90). – Vezi *Baia Rôșie*.

FĂȚA BÂRZOÁCII „teren fâțiș” II (Dealul Muntelui). – Vezi *Dâmbu Bârzoacii*.

FĂȚA BELIÓRII „față cu fânaț și pădure” II (Lunca Largă). At.: 1751 *In face Bellyivori, Lá Fáce Bellyivori* (SzTA 45). – Vezi *Belioara*.

FĂȚA BÍLII „pășunat, loc de grâu” I (Poșaga de Sus). – Vezi *Bilea*.

FĂȚA BOTÓII „față cu pădure” II (Lunca Largă). – Vezi *Botoaia*.

FĂȚA BÓULUI „pădure” II Lunca Largă, „coastă rea, fânaț” I Ocoliș (Lunca Largă, Ocoliș). – Din *bou*.

FĂȚA BREDÉȘTILO față (Geamăna). – Vezi *Bredești*.

FĂȚA CIÓRGHII „coastă de deal; fânaț, pășune”: Bercea *Nume* 53 (Ocoliș). – *Ciörga*, n. fam. existent în localitate.

FĂȚA CIÚNGILOR „fânaț; o fost miriști înainte, se punca grâu” I (Valea Lupșii). – Vezi *Ciungii*.

FĂȚA COÁCĂZULUI „față de deal cu pădure și pășune” II (Lunca Largă). – Vezi *Coacăzu*.

FĂȚA CÓRBULUI „față împădurită ce merge până în Izvoru Corbului” II (Săgacea). – Vezi *Corbu*.

FĂȚA CORTÉȘTILO [făta corțășt'o] „pădure; față” II (Orăști). – Vezi *Corțești*.

FĂȚA COȘĂGHII [făta coșăži] „dă până în Jidovina” II Lunca, com. Poșaga, „pădure de goron mare câtă Ocoliș” III Poșaga de Jos (Lunca, com. Poșaga; Poșaga de Jos). – Vezi *Coșaga*.

FĂȚA CURMĂTÚRII „teren de față” I, „fânaț și căturali, mestecini, brazi. E cam împădurit” II (Sartăș). – Vezi *Curmătura*.

FĂȚA CÚȚII față (Baia de Arieș). – Vezi *Colțu Cuții*.

FĂȚA DÓRII [făta dóri] „loc mai fâșos” I, „față, coastă și loc bun; pășunat cu spini și mestecini” II (Poșaga de Jos). – *Dóra*, n. fam. existent în localitate.

FĂȚA FILÍCÎ [făta filicî] „față” I (Lunca, com. Poșaga). – *Filíca*, por.

FĂȚA FRĂSINEILO „față cu fânaț” [*] (Lunca Largă). – Vezi *Frăsineii*.

FĂȚA HĂRCÚLII [făta hărcúli] „față cu pădure” II (Lunca Largă). – Vezi *Doștina Hărculii*.

FĂȚA HERENOÁSELO „teren fâțiș” II Dealul Muntelui, „față cu pășunat și stâni de când n-o mai arat oamenii” I Gănești (Dealul Muntelui, Gănești). – Vezi *Herenoasele*.

FĂȚA HÓNCII TÍSII teren arabil și fânațe (Lupșa). – Vezi *Hoanca Tisii*.

FĂȚA-I DRÁGE [făta-î dráze] „față” II (Ocoliș). – *Drágea*, n. fam. existent în zonă.

FĂȚA-I DUMBRÁVE „față cu pădure de goron, loc mai stâncos” II (Ocoliș). – Vezi *Dumbrava*.

FĂȚA-I JGHEBUROÁSE I, II sau **Făta Jgheburoásii** I „e la Cacova” I, „față cu pădure de stejar, fag” II (Lunca Largă). – Vezi *Jgheburoasa*.

FĂȚA-I JINGĂOÁIE [făta-î žingăuóje] „față” II (Ocoliș). – Vezi *Jingăoaia*.

FĂȚA-I POIÉNE „față cu pășune” II (Lunca Largă). – Vezi *Poiana*.

FĂȚA-I ROMONÉSE I, II sau **Făta-i Romonésii** I „față de deal” II (Săgacea). – Vezi *Romoneasa*.

FĂȚA-I ROMONÉSII v. *Făta-i Romonese*.

FĂȚA-I TÍSE [făta-î čise] „față cu pădure” II (Lunca Largă). – Vezi *Tisa*.

FĂȚA-I OÁRZÂNE [făta-î uárzîne] „față” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Oarzâna*.

FĂȚA-I [žolomŕje] „fânaț, pășune, o fost arător” II (Ocoliș). – Vezi [žolomŕja].

FĂȚA INCÊȘTILOR „față” I (Orăști).
– Vezi *Incești*.

FĂȚA IZVÓRULUI „față” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Izvoru*.

FĂȚA IZVÓRULUI „față cu pădure și pășunat împădurit. E a Runcului” II Lunca Largă. – Vezi *Izvoru*.

FĂȚA JGHEÁBULUI „loc cu pădure mai rară. O fost pășunat înainte; e mestecăniș, spini, tufișuri” I (Runc). At.: 1817 *a' Fátzá S'gyábuluj* (SzTA 47). – Vezi *Jgheabu*.

FĂȚA JGHEBUROÁSHI v. *Fața-i Jghebuoroase*.

FĂȚA LOBONÉȘTILOR „față” III (Brăzești).
– Din n. grup *lobonéști* < *Lobónea*, n. fam. existent în localitate.

FĂȚA LUI CRÉMINE față (Săgagea).
– *Crémene*, n. fam. existent în localitate.

FĂȚA LUI MACARÍE „față” II (Ocoliș).
– *Macarie*, n. fam. foarte frecvent în zonă.

FĂȚA LUI RĂFĂILĂ „față, câmp gol” I,
„poiană mare, cu sălașe, halauă” II (Orăști).
– *Răfăilă*, n. fam. existent în comună.

FĂȚA MÁCULUI [fața máculi] „față cu pădure și fânaț” I (Valea Șesii). – Vezi *Macu*.

FĂȚA MĂRGÁII v. *Fața*.

FĂȚA MĂRGÁÍTHI „față cu pădure” [*]
(Lupșa). – Vezi *Mărgăița*.

FĂȚA MÍCULUI „pantă de față, repezită; fânaț” I (Ocoliș). – *Mícu*, n. fam. existent în localitate.

FĂȚA MUNCÉLULUI „e la Sălciua de Sus” IV Sălciua, „față de deal” I Valea Largă (Sălciua de Sus, Valea Largă). – Vezi *Muncelu*.

FĂȚA MUNCELÚȘULUI „față” I (Hădărau).
– Vezi *Muncelușu*.

FĂȚA MUȘÁTULUI v. *Fața*.

FĂȚA NÁTULUI față cu pășune (Brăzești, Valea Largă). – *Nátu*, n. pers. Se întâlnește și la Lupșa: *Hentea Gheorghe (Nat)*, mort la 89 de ani (Albu CCL 283). Vezi Troița veche de la Natu pe Valea Caselor, în AMLupșa IV, p. I [= 945].

FĂȚA OLÓȘULUI „față” III (Valea Șesii).
– Vezi *Oloșu*.

FĂȚA OSÓIULUI I sau **Făța Usóiuului** II „fânaț” I, „dă hotar cu Vidolmul” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Osoiu*.

FĂȚA PĂRÁULUI [MUȘÁTULUI] v. *Fața*.

FĂȚA PELINGÁRULUI „pădure” I (Sartăș).
– Vezi *Pelingaru*.

FĂȚA PIÉTRII „prelucă pe o coastă. Dincolo de dungă îi piatră, colț” VI (Baia de Arieș). – Vezi *Piatra*.

FĂȚA PLÁIULUI „pășunat” II (Lunca Largă). – Vezi *Plaiu*.

FĂȚA PLEȘÉȘTILOR [făța pleșéșt'o] „față” I (Orăști). – Vezi *Pleșeștii*.

FĂȚA PÓDURILOR „față împădurită” II (Săgagea). – Vezi *Podurile*.

FĂȚA RÁCULUI „față de deal” I, „loc gol; o fost arător. Îs tă [= tot] răcești [= n. grup < *Rac*] acolo” III (Poșaga de Jos). – *Rac*, n. fam. existent în localitate.

FĂȚA RÚNCURILOR „coastă rea și pădure de față” I (Ocoliș). – Vezi *Runcurile*.

FĂȚA SÁTULUI v. *Fața*.

FĂȚA SÓCILOR „față; pășunat și rături de cosit” VI (Baia de Arieș). – Vezi *Socii*.

FĂȚA STÁRCULUI „loc înșorit, fâțos; fânaț” I Curmătură, „pășunat” II, III Hădărau (Hădărau). – Vezi *Stârcu*.

FĂȚA ȘOVÁRULUI „o coaste mare” I, „față cu pășune și fânaț” II (Lunca Largă).
– Vezi *Șovaru*.

FĂȚA TĂULUI „o parte din Șovar” II (Lunca Largă). – Vezi *Tău*.

FĂȚA TEÓCILOR „fânaț; de la ea în jos e pădure” III (Valea Șesii). – Vezi *Teocii*.

FĂȚA ȚÓFULUI At.: 1909 *Facza Czofului* (Mușca: Popa *Vorbe* 162). – Vezi *Țofu*.

FĂȚA USÓIULUI v. *Fața Osoiului*.

FĂȚA VĂRÁTICULUI „față; teren mai stâncos, mai sărac” I (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Văraticu*.

FĂȚA VIȘĂII [făța žișăji] „față” II (Ocoliș). – Vezi *Vișăia*.

FĂȚA VŪLPIOR „față; mai are jneapăn” II (Săgăgea). – Din *vŭlpe* (pl. *vŭlpi*).

FĂBIÁNU [făbďjiánu] „o dungă, on deal arător și cu pădure de mestecăn” I, „o dălmă trasă, frumoasă” II (Vidolm). – *Fabián*, n. fam. (DNFR, PAAB 76) sau pren.

FĂGÉTELE [făžét'ele] „câmp deschis, pășune; din jos e pădure de fag și rășinoase” I, „teren cositor, sălașe, arător” II (Orăști).

V. și *Cichera Făgetelor, Părau Făgetelor*.
– Din *făgét* (pl. *făgéte*).

FĂGÉTU [făjétu] „teren cu pădure” IV (Bistra).

FĂGHEȚÉLU [făďétǎlu] „fânaț; sânt și mesteceni unde și unde” I (Mușca).

– Variantă a lui *Făgețel* < *făgețel*, dim. al lui *făgét*, sau din top. *Făgetu* + suf. *-el*. Această variantă se întâlnește și în alte părți (vezi Loșonți–Vlad VI 75).

FĂRÁȘU „fânaț; coastă alternând cu puțin șes” I, „teren împădurit, loc cu mestecăn” II (Ocoliș).

V. și *Părau Fărășului*.
– Din **fărăș* ‘izvor’ < **forăș* ‘idem’ (< magh. *forrás* ‘idem’. Cf. *Sfarașele* [forma care prin literarizare devine *Sfărășele*] izvor (Câmp BH: Teaha CN 139), *La Sfărăș* izvor (Câmp: *ibid.*), *Sforăș* deal (Călugări BH: *ibid.*).

FĂTĂCIÚNILE „poiană mai mare” I, „deal” [*] (Cioara de Sus).

– Din *fătăciúne* (pl. *fătăciúni*) ‘locul unde fată animalele’.

FĂTĂȘOÁIA I, II sau **Groápa Fătășóii** I „groapă; fânaț și pădure” I, „rât fain, tras” II (Vidolm).

– Din sprn. *Fătășoáie*. Cf. n. fam. *Fatașan, Fătășan, Fătușan* (Loșonți–Vlad VI 202, PAAB 76, PACJ 115), *Feteș* (PACJ 117, DNFR).

FÂNÁȚELE „îi teren arător acuma, o fi fost fânaț; îi deasupra satului” I (Vidolm).

V. și *Dălma Fânațelor, Valea Fânațelor*.
– Din *fânát* (pl. *fânáte*).

FÂNTÁNA ALBÉȘTILOR „izvor pe terenul albeștilor” [*] (Lupșa). – Vezi *Albeștii*.

V. și *Părau Fântânii*.
– Din *fântánă* (pl. *fântáni*).

FÂNTÁNA ALBOÁII „fântână cu apă bună” I (Cioara de Sus). – Din sprn. *Alboáia* < *Alb(u)*, n. fam. frecvent în zonă, existent și în Baia de Arieș.

FÂNTÁNA BÁDII „fântână” I (Sartăș). – *Bádea*, n. fam. existent în Poșaga de Jos.

FÂNTÁNA BÁDIULUI „scobitură în pământ ca o troacă de unde beau oamenii și animalele” IV (Sălciua). – *Bádiu*, n. fam. existent în Vidolm.

FÂNTÁNA BÁNCULUI fântână „așezată la baza izvoarelor Văii lui Dănilă” (Brăzești: Buza Br. 25). – *Banc*, „poreclă dată familiei Boboia” (*ibid.*).

FÂNTÁNA BÁRBULUI „fântână” II, „acolo se adapă ciurda de boi” IV (Sălciua). – *Barb*, n. fam. existent atât în Sălciua de Jos, cât și în Sălciua de Sus.

FÂNTÁNA BÁRZULUI [fintína bírzuli] „fântână” I (Gănești). – *Bárzu*, porecla familiei Florici. Cf. și n. fam. *Bârzu* (DNFR, Loșonți–Vlad VI 201).

FÂNTÁNA BELIÓRII „fântână pe Fața Beliorii”: Bercea Nume 53 (Ocoliș). – Vezi *Belioara*.

FÂNTÂNA BÍBULUI „fântână” III (Dric). – *Bibu*, por. sau n. fam. (vezi DFNFR).

FÂNTÂNA BICÚȚULUI „fântână” II (Poșaga de Sus). – Vezi *Dealul Bicuțului*.

FÂNTÂNA BOBĂRULUI [fîntîna bobăruli] II, **Fântâna di la Bobăru** II sau **Fântâna lui Bobăru** [*] fântână (Dric). – *Bobăr*, n. fam. existent în zonă.

FÂNTÂNA BÓDII „fântână” II (Poșaga de Sus). – *Bódea*, n. fam. existent în Poșaga de Jos.

FÂNTÂNA BOGDĂNESII I sau **Fântâna la Bogdăneasa** I fântână (Mușca). – Vezi *Bogdăneasa*.

FÂNTÂNA BÓȚII „fântână” [*] (Valea Lupșii). – Vezi *Boata*.

FÂNTÂNA BRÂNZEȘTILO (Lunca Largă: Bercea Nume 61). – Vezi *La Brânzești*.

FÂNTÂNA BÚHULUI „fântână în hotar” I (Runc). – Vezi *Dâlma Buhului*.

FÂNTÂNA BÚIULUI „fântână” I (Valea Lupșii). – *Búiu*, n. fam. existent în localitate.

FÂNTÂNA BÚLII II, [*] sau **Fântânile Búlii** I „fântână” II (Lunca Largă). – Vezi *Colțu Bulii*.

FÂNTÂNA BÚMBULUI [fîntîna búmbuli] „fântână” I (Vința). – Vezi *Colțu Bumbului*.

FÂNTÂNA BUTĂNEȘTILO [fîntîna butăněșt'o] „fântână” III (Săgacea). – Vezi *Butănești*.

FÂNTÂNA BÚTÎ [fîntîna bútî] „fântână cu apă bună” I (Valea Largă). – *Búta*, n. fam. existent în zonă.

FÂNTÂNA CĂCIORULUI (Lunca Largă: Bercea Nume 61). – *Căcior*, n. fam. existent în zonă.

FÂNTÂNA CĂILOR „izvor mare cu apă bună ce vine din piatră” I Dealul Caselor, „de aici izvorăște Părau Uțului” III Sălciua, „fântână” II Valea Largă (Valea Largă). – Din *cal* (pl. *cai*).

FÂNTÂNA CĂȘULUI „izvor foarte bun. Cășu o fost ceva bătrân. Poate nici tata nu l-a apucat” I (Dealul Muntelui). – *Cășu*, n. fam. (DNFR) sau por.

FÂNTÂNA CEA MĂRE „fântână” I (Mușca). – Din adj. *măre*.

FÂNTÂNA CHÍMULUI [fîntîna t'ímuli] „fântână” II (Valea Lupșii). – Vezi *Colțu Chimului*.

FÂNTÂNA CÍRULUI [fîntîna cîruli] „izvor” I (Valea Lupșii). – Vezi *Baia Cirului*.

FÂNTÂNA CÓDRII fântână pe terenul „unui om pe care-l chema Codrea” [*] (Brăzești). – *Códrea*, n. fam. frecvent în zonă.

FÂNTÂNA CORCHIȘEȘTILO I sau **La Fântână la Corchișești** II „fântână” I, II (Valea Caselor). – Din n. grup *corchișești* < *Córchiș* (oficial: *Córcheș*), n. fam. existent în localitate.

FÂNTÂNA CRĂZNICULUI [fîntîna crîznîculi] „fântână” I (Sartăș). – *Crăznicu*, sprn. („o fost multă vreme crăznic la biserică” I).

FÂNTÂNA CRÉNCII [fîntîna crénșî] „fântână” II Lunca Largă, „fântână cu apă bună” I Runc (Lunca Largă). – Vezi *Crucea Crencii*.

FÂNTÂNA CRÉȚULUI fântână (Mușca). – *Creț(u)*, n. fam. existent în comună.

FÂNTÂNA CRIȘĂNULUI fântână (Valea Lupșii). – Vezi *Dâmbu Crișanului*.

FÂNTÂNA CÚCIULUI „fântână de unde izvorăște Părau Socilor” I (Lunca Largă). – *Cúciu*, por., acum dispărută, sau n. fam. (DOR 253). Cf. n. fam. *Cúcea*, existent în zonă.

FÂNTÂNA CÚRTULUI „fântână” [*] (Lupșa). – *Curt*, n. fam. ce a existat în localitate (*Niculaie Curt*, *Vasile Curt*: Popa VO 80).

FÂNTÂNA DAIMÓDII fântână „pe malul drept al Arieșului, mai jos de Potec; ea dă naștere Pârâului Lumnicului” (Brăzești: Buza *Br.* 25). – *Daimódea*, por. (*ibid.* 68).

FÂNTÂNA DÂMBULUI „fântână” II, „e în vârv la Dâmbu lui Dolgoz” III (Valea Bistrii). – Vezi *Dâmbu*.

FÂNTÂNA DE LA DOS fântână (Brăzești: Buza Br. 25). – Vezi *Dosu*.

FÂNTÂNA DE LA ODRIHÉIE fântână „aflată la izvorul Văii lui Ștefan, caracteristică prin roca roșie” (Brăzești: Buza Br. 25). – Vezi *Odriheia*.

FÂNTÂNA DEĂLULUI „fântână” [*] (Sartăș). – Vezi *Dealul*.

FÂNTÂNA DI LA BICAȘÉI [fîntîna dî la bd'icașáj] „fântână, izvor” I (Brăzești). – Vezi *Bicașeii*.

FÂNTÂNA DI LA BOBÁRU v. *Fântâna Bobarului*.

FÂNTÂNA DI LA BONTÁI „fântână” II (Dric). – Vezi *Bontăii*.

FÂNTÂNA DI LA BRUSTURÉI „fântână” I (Valea Lupșii). – Vezi *Brustureii*.

FÂNTÂNA DI LA TÁLA v. *Fântâna Talii*.

FÂNTÂNA DI LA TOÁDER fântână (Dric). – *Toáder*, n. fam. existent în zonă sau pren.

FÂNTÂNA DI LA ȚÁRCA fântână (Dric). – Vezi *Dâmbu Țarchii*.

FÂNTÂNA DI LA VĂLÉNI „fântână” I (Valea Caselor). – Vezi *Vălenii* (Valea Caselor).

FÂNTÂNA DIÁCULUI fântână; „îi la Pleașă” I (Vidolm). – *Diác*, sprn.

FÂNTÂNA DIN FAGI fântână (Dealul Bistrii). – Vezi *Fagii*.

FÂNTÂNA DIN FÚNDU ÓRZIȘTII „fântână cu apă caldă care nu îngheață nici iarna” (Brăzești: Buza Br. 25). – Vezi *Fundu Orziștii*.

FÂNTÂNA [ďîstăcúti] „fântână” (Valea Lupșii). – [ďîstăcúta], por.

FÂNTÂNA DÚRII fântână (Mușca). – Vezi *Dura*.

FÂNTÂNA FEREDÉII fântână „rece vara și caldă iarna” IV (Valea Șesii). – Vezi *Feredeiele*.

FÂNTÂNA FÓNTULUI „era cu apă rece, bună” IV (Peste Valea Bistrii). – Vezi *Dealul Fontului*.

FÂNTÂNA FRUNZĂLÉȘTILO „izvor”: Bercea Nume 68 (Runc). – Din n. grup *frunzălești* < *Frunzălescu*, por.

FÂNTÂNA FULGERÍȘULUI „fântână” III (Muncelu). – Vezi *Fulgerișu*.

FÂNTÂNA FUNDÓII fântână (Baia de Arieș). – Vezi *Fundoaia*.

FÂNTÂNA GĂURÓIULUI fântână (Runc). – Vezi *Găuroiu*.

FÂNTÂNA GHIÓBULUI fântână „la Secătura lui Negoii” (Brăzești: Buza Br. 25). – Pentru *Ghiobu*, vezi *Cichera Ghiobeștilor*.

FÂNTÂNA GÓGULUI fântână (Dealul Caselor). – *Gog*, n. fam. existent în localitate.

FÂNTÂNA GÓȘII fântână (Valea Lupșii). – *Góșa*, n. fam. existent în localitate.

FÂNTÂNA HÁJMII fântână (Lupșa). – Vezi *Clinu Hajmii*.

FÂNTÂNA HĂLĂSTÁII „fântână” I (Mușca). – Vezi *Hălăstaia*.

FÂNTÂNA HÍJULUI [fîntîna híjuli] fântână (Gănești). – *Híju*, por. (lui Din Petru).

FÂNTÂNA HOÁIȚII v. *Fântâna Hoieștilor*.

FÂNTÂNA HOBÓLII „izvor mic” I (Vidolm). – *Hobólea*, por.

FÂNTÂNA HOIȚÉȘTILO I sau *Fântâna Hoaiții* II „fântână” I (Valea Caselor). – Din n. grup *hoițești* < *Hoaița*, por.

FÂNTÂNA HÓRGHII „fântână. Acolo avea loc Horga” I (Valea Lupșii). – *Hórga*, n. fam. existent în localitate.

FÂNTÂNA-I MĂRGINE „izvor bun” II (Săgacea). – Vezi *Marginea*.

FÂNTÂNA ILIÉSCULUI (Lunca Largă: Bercea Nume 62). – *Iliescu*, n. fam. (DNFR).

FÂNTÂNA JDÉRULUI (Lunca Largă: Bercea Nume 62). – *Jder*, por.

FÂNTÂNA LA BOGDĂNEĂSA v. *Fântâna Bogdănesii*.

FÂNTÂNA LA DÂMBU CRIȘANULUI [fîntîna la dîmbu crișanului] „fântână” I (Valea Lupșii). – Vezi *Dâmbu Crișanului*.

FÂNTÂNA LA PIȚÎRCA [fîntîna la pițîrca] I, Cîra MTM 371 sau **Fântâna Pițîrchii** I fântână în hotar (Mușca). – *Pițîrca*, n. pers., existent în localitate.

FÂNTÂNA LA SÂLCĂ „fântână sub o salcie”: Bercea Nume 69 (Runc). – Vezi *Salca Cherlii*.

FÂNTÂNA LA SFOROȘEȘTI v. *Fântâna Sforoșeștilor*.

FÂNTÂNA LA TÂNJĂLĂ v. *Fântâna Tânjălii*.

FÂNTÂNA LĂZULUI [fîntîna lăzuli] „fântână” IV (Muncelu). – Vezi *Lazu*.

FÂNTÂNA LĂZULUI „fântână” I (Valea Lupșii).

FÂNTÂNA LĂȘTIÓRULUI [fîntîna lășt'óru] [*] sau **Fântâna Leoștíorului** [fîntîna leoșt'óru] IV (Muncelu). – Vezi *Lăștioru*.

FÂNTÂNA LEOȘTIÓRULUI v. *Fântâna Lăștiorului*.

FÂNTÂNA LESPEDÁRULUI [fîntîna lespedárjuli] [*] sau **La Fântână la Lespedár** I „fântână; e cam moale apa la beut” I (Valea Lupșii). – Vezi *Lespedaru*.

FÂNTÂNA LÊȘULUI [fîntîna lêșuli] „fântână mare” I (Valea Lupșii). – Vezi *Leșu*.

FÂNTÂNA LILIECILOR „fântână” III (Valea Șesii). – Vezi *La Lilieci*.

FÂNTÂNA LÚCÎ [fîntîna lúci] „fântână” II (Poșaga de Sus). – *Lúca*, n. fam. existent în zonă („*Luca* o fost nume de familie” II).

FÂNTÂNA LUI AFTÍN „fântână” I, II (Sartăș). – *Aftín* [aft'in], por. (I, II). Este atestat ca pren. (vezi DOR 49) și ca n. fam. (vezi DNFR).

FÂNTÂNA LUI ANDRÁȘ „fântână” I (Brăzești). – *Andráș*, n. fam. atestat în sat din 1770 (vezi Prodan IDBA 134).

FÂNTÂNA LUI BÁLMOȘ „o avut Ioana lui Balmoș fântână într-o poieniță, izvor” I (Orăști). – *Bálmoș*, por.

FÂNTÂNA LUI BĂLĂBÁN [fîntîna li bălábán] fântână (Valea Lupșii). – *Bălábán*, por. familiei Căbulea.

FÂNTÂNA LUI BICHIER fântână „așezată peste Râu [= Arieș] în proprietatea lui Uliță Ilie” (Brăzești: Buza Br. 25). – *Bichiériu* [sic!], por. (*ibid.* 68).

FÂNTÂNA LUI BOBÁRU v. *Fântâna Bobarului*.

FÂNTÂNA LUI BOBÓNE fântână (Valea Lupșii). – *Bobóne*, por.

FÂNTÂNA LUI BÓTA „fântână” III (Valea Bistrii). – *Bóta*, n. fam. existent în localitate.

FÂNTÂNA LUI CÁTI fântână (Ocoliș). – *Cati*, n. fam. (DNFR).

FÂNTÂNA LUI CIOCLÓZ fântână „așezată [...] mai jos de platoul Poduri” (Brăzești: Buza Br. 25). – *Cioclóz*, por. (*ibid.* 68).

FÂNTÂNA LUI COLEÁȘĂ „fântână” III (Săgacea). – *Coleášă*, por.

FÂNTÂNA LUI CULÓI „era o fântână” III (Muncelu). – *Culói*, por. < *Culă*.

FÂNTÂNA LUI [dîcǎ] „fântână cu izvor ce nu îngheață niciodată” I (Mușca). – [dîcǎ], n. pers.

FÂNTÂNA LUI FLODOREÁN [fîntîna li flodoreán] „fântână la care se adăpau vitele” I (Valea Lupșii). – *Flodoreán*, n. fam. care a existat în comună (vezi Vlad DTL 160).

FÂNTÂNA LUI HUHÚI „fântână pe locul lui Huhui” I, II (Valea Lupșii). – *Huhúi*, por. (vezi Vlad DTL 157).

FÂNTÂNA LUI MÉLIȚĂ „fântână” II (Ocoliș). – *Méliță*, por. sau n. fam. (DNFR).

FÂNTÂNA LUI MIHÁI „on pic de fântână, izvor” III (Brăzești). – *Mihái*, pren.

FÂNTÂNA LUI MIHÁI „fântână, izvor” I (Nămaș).

FÂNTÂNA LUI MOCÁN fântână (Bălești). – Vezi *Mocanu*.

FÂNTÂNA LUI SECÁRĂ „fântână, izvor, apă grozavă” I (Runc). – *Secáră*, por. sau n. fam. (DNFR, PAAB 125, PACJ 242).

FÂNTÂNA LUI TOÁDER [fîntîna li tóder] „fântână” I (Sartăș). – *Toáder*, n. fam. frecvent în zonă. „Mai este [în sat] o familie la care-i zice de-a lui Toader” I.

FÂNTÂNA LUI TRAIÁN „loc mai drept, arător”: Bercea *Nume* 69 (Runc). – *Traian*, n. pers.

FÂNTÂNA LUI ȚURLÍC „o fost fântână, s-o astupat” II (Ocoliș). – *Țurlíc*, por.

FÂNTÂNA LÚPULUI „fântână, izvor” II (Poșaga de Sus). – Vezi *Colțu Lupului*.

FÂNTÂNA MÁNCIULUI [fîntîna mánçuli] „fântână mare” I (Valea Lupșii). – *Mánciu*, por. familiei Cosma. *Mánciu* e și n. fam. existent în Ocoliș.

FÂNTÂNA MÁNIULUI „fântână cu hălău în pădure” I (Lunca Largă). – *Mani* [mań], n. fam. existent în județ (scris *Maniu*: PAAB 95, 257, 381, 417).

FÂNTÂNA MÁRE „e la Muncel” V Baia de Arieș. – Din adj. *máre*.

FÂNTÂNA MĂNEȘTIOR „fântână pe Arșița Măneștilor”: Bercea *Nume* 42 (Vidolm). – Vezi *Arșița Măneștilor*.

FÂNTÂNA MĂRGĂIÁNULUI „o fântână sub on cireș; e de-a mărgăienilor” [*] (Lupșa). – *Mărgăián*, sprn. sau n. fam. existent în Valea Șesii.

FÂNTÂNA MIELÚȚULUI „izvor ce nu seacă niciodată, aproape de vârful dealului” I (Runc). – *Mielútu*, por.

FÂNTÂNA MÓCHII „izvor” I, „fântână” II (Vidolm). – *Móca*, por. familiei Poca (cf. și „*Mihăilă a Mochii*” II).

FÂNTÂNA MÓGHII „fântână” I (Valea Lupșii). – *Móga*, n. fam. existent în Baia de Arieș și Câmpeni.

FÂNTÂNA MOMÉIOR fântână (Valea Lupșii). – Din n. grup *moméi* < *Moméu*, n. fam. existent în Baia de Arieș și Mușca.

FÂNTÂNA MORCOTÁNULUI „fântână în dricul pădurii” I (Mușca). – *Morcotánu*, por.

FÂNTÂNA MOTROÁNII [fîntîna motróni] fântână (Lupșa). – *Motroána*, por. sau sprn. „S-or prăpădit și-aceia din familia Motroanii” [*].

FÂNTÂNA MUNÚNIOR „fântână” I (Mărgaia). – Vezi *Mununile*.

FÂNTÂNA NEÁGRĂ fântână (Mușca). – Din adj. *négru*, *neágră*.

FÂNTÂNA NEÁGULUI „fântână” III, IV (Muncelu). – Vezi *Neagu*.

FÂNTÂNA NEÁMȚULUI „fântână unde adăpau vacile” III Dric (Motorăști). – *Neamț*, n. fam. existent în zonă.

FÂNTÂNA NÉMIȘULUI „izvor și fântână” I (Vidolm). – Vezi *Nemișu*.

FÂNTÂNA NICÚȚII „fântână pentru adăpat vitele” I (Mușca). – *Nicúța*, n. pers. („Nicúța-i Mărtoáie” I), hip. de la *Anicuța* < *Anica* < *Ana*.

FÂNTÂNA ÓLII [fîntîna úáli] „fântână sus pe deal” I Hădărău, [*] Lupșa (Hădărău, Lupșa). – Vezi *Coasta Olii*.

FÂNTÂNA PÁLTINULUI „fântână” III (Muncelu). – Vezi *Paltinu*.

FÂNTÂNA PÉȘTIRII „fântână” III (Valea Sesii). – Vezi *Peștirea*.

FÂNTÂNA PIETRÎȘULUI fântână (Muncelu). – Vezi *Pietrișu*.

FÂNTÂNA PÍTII fântână (Baia de Arieș). – *Pítea*, n. fam. existent în localitate.

FÂNTÂNA PIȚÎRCHII v. *Fântâna la Pițirca*.

FÂNTÂNA PLÉȘII „fântână” III (Săgacea). – *Pléșa*, n. fam. existent în comună.

FÂNTÂNA PLÉȘULUI I sau **La Fântână la Pléșu** I „fântână” I (Lunca Largă). – Vezi *Colțu Pleșului*.

FÂNTÂNA POÁLELOR „îi la poalele dealului” [*] (Valea Lupșii). – Vezi *Poalele*.

FÂNTÂNA POCĂÍTULUI „coastă de deal cu o fântână; arător, fânaș”: Bercea *Nume* 69 (Runc). – *Pocăitu*, por.

FÂNTÂNA POINÍȚII „fântână cu apă ca cristalul” I Bălești, „fântână cu izvor foarte puternic” II Poiana (Bălești). – Vezi *Poinița*.

FÂNTÂNA POPÉȘTILOR „fântână. O fost a familiei Popa” I (Sartăș). – Vezi *Popeștii*.

FÂNTÂNA PÓPII „fântână mare” II (Certege). – Din *pópă*.

FÂNTÂNA PORCULÉȚII fântână (Valea Lupșii). – Vezi *La Porculeața*.

FÂNTÂNA PRÁȚII „fântână cu apă bună” I (Sartăș). – *Práța*, n. fam. existent în localitate.

FÂNTÂNA [pút'i] fântână (Bistra). – [pút'a], por.

FÂNTÂNA RÁNCII „fântână” II (Poșaga de Sus). – *Ráncea*, n. fam. existent în zonă.

FÂNTÂNA RÁNCII „fântână cu părau” I (Sartăș). – *Ráncea*, n. fam. existent în localitate.

FÂNTÂNA RÉCE fântână, „graniță cu Lupșa” I Bistra, „e cu apă foarte rece; hătuiește cu [comuna] Bistra, merge graniță pe Dealu Oleștilor” II Mănăstire (Bistra, Lupșa). – Din adj. *réce*.

V. și *Dealul Fântânii Reci*, *Dosu Fântânii Reci*, *Părau Fântânii Reci*, *Valea Fântânii Reci*.

FÂNTÂNA RÉCE „fântână cu apă rece” III (Brăzești). At.: 1770 *Lá Fontiná Retse* (Prodan IDBA 102).

FÂNTÂNA RÉCE „izvor și fântână bună” I (Gănești).

FÂNTÂNA RÉCE „fântână cu apă foarte rece” II (Poșaga de Sus).

FÂNTÂNA RÉCE „e în pădure” I (Sartăș).

FÂNTÂNA RÉCE „fântână foarte rece” IV (Sălciua).

FÂNTÂNA RÉLII fântână (Borlești). – Vezi *Baia Relii*.

FÂNTÂNA RUNCULÉULUI „fântână rece” IV (Muncelu). – Vezi *Runculeu*.

FÂNTÂNA RÚNCULUI „fântână” II (Muncelu). – Vezi *Runcu*.

FÂNTÂNA SFOROȘÉȘTILOR III, [*] sau **Fântâna la Sforoșéști** „fântână din jos de Sforoșéști” III (Dric). – Vezi *Sforoșéști*.

FÂNTÂNA STÓICII „fântână cu apă rece” II (Muncelu). – Vezi *Stoica*.

FÂNTÂNA ȘCHIÓPULUI „fântână la un proprietar ce era schiop” I (Runc). – *Șchiópu*, por. Cf. și *Șchiópu*, n. fam. existent în Câmpeni.

FÂNTÂNA ȘCLÉFULUI [fîntîna șcléfuli] „fântână” I (Valea Lupșii). – *Șcléfu*, por.

FÂNTÂNA ȘERBĂNÉȘTILOR [*] sau **La Fântână la Șerbănéști** I fântână (Lunca Largă). – Vezi *Șerbănéști*.

FÂNTÂNA ȘULII „fântână” I (Mușca)
– Vezi *Arinii Șulii*.

FÂNTÂNA TĂLII I sau **Fântâna di la Tăla** I „fântână” I (Valea Lupșii). – *Tala*, n. fam. (PACJ 261).

FÂNTÂNA TĂRNIȚII „fântână” I (Gănești).
– Vezi *Tarnița*.

FÂNTÂNA TÉTH [fîntîna t'et'i] „e în graniță cu Bistra. *Tetea* sânt în Bistra” II (Mănăstire).
– *Tétea*, por. existentă (< *téte* ‘nene’). Se întâlnește și ca n. fam. (PACJ 265).

FÂNTÂNA TÂNJÉLII I sau **Fântâna la Tânjălă** [*] fântână (Valea Lupșii). – Vezi *La Tânjălă*.

FÂNTÂNA TOLOȘÓII fântână (Muncelu).
– Vezi *Toloșoia*.

FÂNTÂNA TÓMII fântână (Certege). – Vezi *Dâmbu Tomii*.

FÂNTÂNA TROÁCII „fântână. Era troacă acolo” III (Peste Valea Bistrii). – Vezi *La Troacă*.

FÂNTÂNA ȚĂRCILOR fântână (Valea Lupșii). – Vezi *La Țarci*.

FÂNTÂNA ȚĂRĂULUI fântână (Valea Lupșii). – *Țărău*, n. fam. existent în comună.

FÂNTÂNA ÚRSULUI fântână (Valea Lupșii).
– Vezi *Bercu Ursului*.

FÂNTÂNA VĂRULUI [fîntîna văruli] „fântână” I (Valea Lupșii). – Vezi *Varu*.

FÂNTÂNA VÚLTURULUI „fântână” II (Poșaga de Sus). – Vezi *Vultur*.

FÂNTÂNEÁUA RÉCE [fîntînáua ráše] „fântână cu apă rece” II (Ocolîș). – Din adj. *réce*.
– Din *fântâneá* (pl. *fântânele*).

FÂNTÂNELELE „îs multe izvoare” I (Gârde).
V. și *Crucea Fântânelelor*.

FÂNTÂNELELE „mai multe fântâni cu izvoare puternice, care deservesc o bună parte a satului” (Brăzești: Buza *Br.* 25).

FÂNTÂNELELE „îs cam seci de apă” II,
„este numa o fântână” IV (Muncelu).

FÂNTÂNELELE „sânt niște fântâni” I (Poșaga de Jos).

FÂNTÂNELELE „este un izvor și mai multe fântâni, bălți” II (Poșaga de Sus).

FÂNTÂNELELE „piatră săpată pe deal” I,
„găuri ca niște cupe în care se adună apa când plouă” [*] (Runc).

FÂNTÂNELELE „era mai multe fântâni de hotar pentru vite; loc moinos” III (Sălciua).

FÂNTÂNÍCILE „îs multe fântâni mici făcute” III (Lipaia).

– Din *fântânică* (pl. *fântânici*), dim. al lui *fântână*.

FÂNTÂNÍCILE „o fântână mică” I, „aparține de Dealu Bistrii” III (Valea Bistrii).

FÂNTÂNILE „o hoancă; era fântâni; o fost arabil, acum e pădure” I (Geamăna).

FÂNTÂNILE „îs izvoare mai multe” III (Lipaia).

FÂNTÂNILE „fântână” I (Lunca, com. Poșaga).

FÂNTÂNILE „sunt fântâni acolo; fânaț și puțin arător; pantă lină” I (Lunca Largă).

FÂNTÂNILE „îs izvoare multe” III (Peste Valea Bistrii).

FÂNTÂNILE izvoare (Valea Lupșii).

FÂNTÂNILE BÓCHII fântâni (Sartăș). – *Bóca*, n. fam. existent în localitate.

FÂNTÂNILE BÚLII v. *Fântâna Bulii*.

FÂNTÂNILE BUSTÁNULUI „îs două-trei fântâni” II (Valea Lupșii). – Vezi *Bustanu*.

FÂNTÂNILE BÚTH „fântâni în păduri, izvoare” I (Poșaga de Jos). – *Bútea*, n. fam. existent în localitate.

FÂNTÂNILE CULIȚEȘTILOR „fântâni” II (Dealul Muntelui). – Din n. grup *culițești* < *Culiță*, n. pers. („Culiță a lui Berindeia” II).

FÂNTÂNILE HÂLCILOR (Valea Lupșii). – Vezi *Halcile*.

FÂNTÂNILE LÊȘULUI [fîntîniile lêșuli] „fântâni” I (Sartăș). – Vezi *Leșu*.

FÂNTÂNILE LUI MÓJAR „sânt fântâni” I (Poșaga de Jos). – *Mójar*, por.

FÂNTÂNILE MÚNTELUI „acolo adăpau vitele din munte, din nimaș [= pășune]” I (Mușca). – Vezi *Muntele*.

FÂNTÂNILE ÓRGÎ [fîntîniile ǔrgî] „o fost fântâni; sânt halaie” II (Lunca, com. Poșaga). – *Oárga*, n. fam. existent în localitate.

FÂNTÂNILE POIÉNILOR „is două fântâni” IV (Muncelu). – Vezi *Poienile*.

FÂNTÂNILE PÓPII „este un valău acolo” II (Săgăgea). – Vezi *Baia Popii*.

FÂNTÂNILE PRÉJII „fântâni” I (Mușca). – *Préja*, por. I (vezi și Cîra MTM 371, Popa Vorbe 178). Se întâlnește în județ ca n. fam. (vezi PAAB 117, 265, 389, 418). Cf. și *Prája*, n. fam. existent în zonă.

FÂNTÂNILE ȚICULUI „fântâni mari; acolo se adăpau vitele” III (Săgăgea). – Vezi *La Țicu*.

FÂNTÂNILE VÁJII „fântână” II (Sartăș). – Vezi *Vâja*.

FÂNTÂNÎȚA „izvor, fântâniță” I (Botești). – Din *fântâniță*, dim. al lui *fântână*.

FÂNU MÚNTELUI „deal, vârf, o dungă care urcă; mai mult îi fânaț” I, „e ca o spinare, deasupra îi oblu” II (Vidolm).

– *Fânu mîntelui* este, probabil, numele unei plante. Cf. *fân, fân de livadă/fân de livezi, fânul câmillei, fânul câinelui* (vezi DA, Borza DE 233).

FÂRFÊȘTII „grup de case” II (Geamăna). – Din n. grup *fârfêști*.

FELETÎNU „deal, fânaț” [*], „coastă cam abruptă, o parte e teren arător, alta e teren gol” [**] Geamăna, „e munte [= pășunat] la Geamăna” I, „dâmb mare” II, „față întinsă” IV Valea Șesii, „teren cu pantă mare, dar arător și pășunat”: Prața ÎSG 171 (Geamăna, Valea Șesii).

V. și *Fundoaia Feletinului, Piatra Feletinului, Valea Feletinului*.

– Din *Feletîn*, probabil n. pers.

FELSÓCSORA v. *Cioara de Sus*.

FELSŐSZOLCSVA v. *Sălcuia de Sus*.

FEREÁSTA „pisc care are în el o gaură” II (Poșaga de Sus).

– Din *fereastă*, var. a lui *ferastră* ‘spărtură într-o stâncă’ (vezi Petrovici SDT 268).

FEREDÉIA DIN JOS v. *Feredeiele*.

FEREDÉIA DIN SUS v. *Feredeiele*.

FEREDÉIELE [*] Geamăna, I, [*] Valea Lupșii, I, IV, [*] Valea Șesii sau **Feredéia din Jos, Feredéia din Sus** III Valea Șesii „pășunat, doștină, un teren îngust și lung cu un părau pe mijloc” [*] Geamăna, „mocerle multe din care ies aburi” [*] Valea Lupșii (Geamăna, Valea Șesii).

V. și *Fântâna Ferediei, Părau Feredeielor, Părau Ferediei*.

– Din *feredéu* (pl. *feredéie*) ‘(loc pentru) baie’, ‘baie de aburi pentru tămăduirea unor afecțiuni’ (Popa NTA 247), ‘(prin extensie) izvor cu apă caldă (din care, mai ales iarna, ies aburi)’.

FEREDÉU „apă. Curge din Colțu Feredeului” II (Bistra).

V. și *Colțu Feredeului, Dealu Feredeului, Izvoru Feredeului*.

FEREDÉU „izvor; e la limită cu Tarnița și comuna Bistra” I (Lupșa).

FEREDÉU izvor din stâncă cu apă caldă ce nu îngheață iarna (Orăști, Poșaga de Sus).

FEREDÉU „o piatră mare, stâncă” II (Poșaga de Jos).

FEREDÉU „este izvor, iese apa din stâncă” [*] (Runc).

FEREDÉU „izvor, vine apa peste stâncă” II (Sartăș). At.: 1770 „de la Frintura pene lá *Feredo*” (Prodan IDBA 100).

FEREDÉU „o fost izvor cu apă rece, de nu puteai bea. Acuma, cu lucrările, s-o stricat. Venea acolo popa (cu oamenii), o dată, vara, și făceau rugăciune” II, „era su carieră” III (Valea Șesii).

FÉRICEA teren arabil și fânaș (Valea Caselor).

– Din *férice*, var. a lui *férigă*.

FÉRIGILE „groapă cu fânaș” [*] (Geamăna).

– Din *férigă* (pl. *férigi*).

FEȚIA „față cu pădure” II (Brăzești).

V. și *Dâmbu Feții, Pârău Feții, Vârău Feții*.

– Din *feție* (pl. *feții*), derivat, cu suf. -ie, de la *față* ‘pantă însoțită, versant sudic (de deal sau de munte)’.

FEȚIA „loc de față; pădure” II (Valea Largă).

FEȚIA I–III sau **Fețiile** III „pantă” I, „față de deal” III (Poșaga de Jos).

FEȚIA PÚFULUI poiană (Orăști). – *Puf*, n. fam. existent în localitate.

FEȚILE v. *Feția*.

FEȚILE „se ține de Dealu Mare; îi o față, feție mare” II Orăști (Incești).

V. și *Pârău Fețiilor*.

FIÉRIILE [cérijile] I, [șérijile] II „față cu spini, fânaș, râpi” I, „loc arător; nu-i pantă mare” II (Lunca, com. Poșaga).

– Din *fiérie* (pl. *fierii*), var. a lui *férie*, cu sensul probabil de ‘unitate de măsură pentru suprafață’. Informatorul I știe de [cérije] de vin, folosit în zona Aiudului.

FIÉȘU [fijeșu] „on munte [= pășune alpină], de dus vitele vara; teren mai în pantă” II (Poiana).

– Cf. n. fam. magh. *Feješ*, atestat din 1324 (vezi Kázmér RMCsSz), ortografiat și *Feies*, *Feieș*, *Fejes*, *Feješ* (vezi NFM).

FÍLEA [filęa] I Bistra, I Gârde, II Hodișești, [hîlęa] II Bistra, I Dealu Muntelui, [șîlęa] IV Bistra „pășunat” I, II Bistra, „nămaș, îi golean” I Gârde (Bistra, Gârde).

V. și *Curmătura Filii, Dâmbu Filii*, [dîmăra] *Filii, Trăoașu Filii, Valea Filii*.

– Din *Filea*, n. pers. (vezi DOR 57, DNFR, MEO 136). Cf. și *Fila*, n. fam. existent în Baia de Arieș, și n. fam. magh. *File* (vezi Kázmér RMCsSz).

FITÁNII [*] Geamăna, **La Fitán**: Dumitraș SG 115 sau **În Dâmb la Fitán**: *ibid.* 122 „câmp, fânaș și pădure” [*], „în partea de sus a Dâmbului Trifeștilor”: *ibid.* 114 (Geamăna).

– Din n. grup *fitáni* < *Fitán*, n. pers. (vezi *ibid.* 114–115).

FLOCÉȘTI v. *Florești*.

FLOREȘTI localitate componentă a orașului Câmpeni AB. Până la 1 ianuarie 1965 s-a numit *Flocești* (vezi Ghinea LRD). At.: 1954 *Flocești*, 1964 *Floreștii* cătun al satului Câmpeni (Suciu I 244).

V. și *Pârău Floceștilor*.

– Din n. grup. *flocéști* < *Flóca*, n. fam. existent în localitate.

Pentru *Florești*, v. *Floreștii*.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 129 de locuitori.

FLOREȘTII grup de case. Sunt urmași „de-a Florii” II (Cioara de Sus).

V. și *Dâmbu Floreștilor, Dealu Floreștilor, Dosu Floreștilor, Groapa Floreștilor, Pârău Floreștilor, Valea Floreștilor*.

– Din n. grup *floréști* < *Flóre(a)*, n. fam. existent în Baia de Arieș sau pren.

FLOREȘTII grup de case (Gârde).

FLOREȘTII grup de case (Lipaia).

FLOREȘTII grup de case pe o pantă mai lină (Valea Caselor).

FLORICÉII „pantă de deal cu case, grădini, fânaș” I (Lipaia).

– Din n. grup *floricéi* < *Floricél*, por.

FOLEȘEȘTI „cătun. Cele mai multe familii sânt de-a Foléșii” I (Nămaș).

V. și *Părau Foleșeștilor*.

– Din n. grup *foleşești* < *Foleășa* sau *Foléșa* [folêșă], [„d-a folêși”], probabil por.

FRĂSINÉII „loc deschis, fânațe; pe margini e înconjurat de pădure” II, „îs mulți frasini, acum mari” [*] (Lunca Largă). At.: 1751 *In Fresinyél* (SzTA 45), 1765 *La Fratzinyie* (ibid. 46).

V. și *Coasta Frăsineilor, Dealu Frăsineilor, Dosu Frăsineilor, Fața Frăsineilor, La Fântâna Frăsineilor*.

– Din *frăsinél* (pl. *frăsinéi*), dim., cu suf. -el, de la *frăsin*, sau *frăsinél* (pl. *frăsinéi*) ‘plantă erbacee medicinală și ornamentală, cu flori mari, albe sau trandafirii, plăcut mirositoare (*Dictamnus fraxinella*)’ (DEX).

FRĂSINÉII II, III sau **Frăsinéiu** I „teren frumos, podină faină” II (Săgacea).

FRĂSINÉIU v. *Frăsineii*.

FRÂNTÚRA pădure de brad și fag (Sartăș). At.: 1770 *de lá Frintura* (Prodan IDBA 100).

– Din *frântură* (pl. *frânturi*) ‘suprafață de pădure tăiată sau ruptă de vânt’.

FRÂNTÚRILE „coastă cu pădure și preluci prin ea” I, „poiană, teren frumos” III (Brăzești).

FRÚNTEA „coastă cam de dos” I, „pantă cam de dos” II (Baia de Arieș).

V. și *Dealul Frunții*.

– Din *frúnte* (pl. *frunți*) ‘partea superioară (din față) a unui deal sau munte’ (N. Orghidan, G. Giuglea și M. Homorodean, *Probleme de toponimie*, în CL, X, 1965, nr. 2, p. 340).

FRÚNTEA LUI MIȘÂN coastă împădurită (Săgacea). – Vezi *Mișanu*.

FRÚNTEA POINÍȚII I, II sau **Piătra Poiniții** I, II „on colț, o piatră cum mergi la Poiniță” I, „creastă” II (Vidolm). – Vezi *Poinița*.

FRÚNTEA VÂRVULUI [frúnt'a vírvuli] „e cel mai înalt” II (Muncelu). – Vezi *Vârvu Tătarului*.

FRÚNȚILE teren frumos, „locuri de grâu” IV (Bistra).

V. și *Coasta Frunților, Dâmbu Frunților, Pădurea Frunților, Părau Frunților, Su Frunți, Vârvu Frunților*.

FRÚNȚILE „dâmb” I, „deal, vârș de deal” II, „deal ridicat, cu pădure” [*] (Mușca). At.: 1909 *Frunzi* (Popa Vorbe 161).

FRÚNȚILE „teren în pantă; îi și de față și de dos” II (Sartăș).

FUFUIÉZELE „fânaț, pășunat și pâlcuri de pădure; o fost căși” I, „dâmb mare, un teren în calea vântului, bățut de vânt și fufuie” [*] (Valea Lupșii).

V. și *Colțu Fufuiezelor, Părau Fufuiezelor*.

– Explicația de la *fofăză* (pl. *fofêze*) ‘nume dat mai multor obiecte în formă de aripă sau de braț’ (DEX), din Goia TCL 306, nu poate fi luată în considerare.

Profesorul Emil Popa, care a înregistrat toponimul *Fufuieze* „coastă cu denivelări domoale, zonă de fânaț, cândva și cu porțiuni arate (pentru păioase), cu o porțiune de jnepeniș” în comuna Ciuruleasa din apropierea Abrudului, arată că în zonă se utilizează substantivul *fufuiază* (pl. *fufuieze*) ‘muzicuță’, forma de plural având și sensurile a) ‘resturi de tulpini de cânepă rezultate după melitare, pozdării’; ‘bucăți de tulpini ale unor plante goale pe dinăuntru (în satul Mogoș)’; b) ‘mere înghețate (în Abrud, Avram Iancu, Ciuruleasa)’.

Consideră că „la baza cuvântului stau onomatopeele *fu-fu*, *fiu-fiu*, care redau suflatul și sunetul produs astfel într-un tub, + suf. -ează”, toponimul putând „să se refere fie la faptul că în zonă ar fi crescut, alături de cânepă, astfel de plante cu tulpină groasă și goală, tubulară, fie, mai degrabă, la faptul că în zonă, fiind expusă vânturilor, suieratul acestora putea fi redat printr-un asemenea derivat onomatopeic” (Popa NTA 254).

Din bazinul superior al Arieșului, pentru noțiunea ‘muzicuță’, noi cunoaștem doar *fufăză* (pl. *fufêze*), din Arieșeni, Valea Bistriei (informator: Horea Boncuț) și Costești, com. Albac (vezi Lazăr Morcan, *Lumina de sub geana muntelui*, Cluj-Napoca, Editura Grinta, 2007, p. 392).

FULGERIȘU „loc potrivit cu pădure și fânaț; o fost locuri arătoare” I, „zonă unde mereu trăsnește în pădure” II „e un fel de teren abrupt” IV (Muncelu).

V. și *Fântâna Fulgerișului, Hoanca Fulgerișului*.

– Din *fulgeriș* ‘loc expus vântului’ (MDA).

FÚMU „pădure” [*] (Valea Caselor).

V. și *Părau Fumului, Valea Fumului*.

– Din *fum* sau *Fum(u)*, por. ori n. fam. (DNFR). Cf. și *fumul pământului* ‘*Fumaria officinalis*’.

FUNDÁTA „teren arător și sălașe” II (Orăști).

V. și *Părau Fundății*.

– Din adj. substantivizat (*în*)*fundat*, -ă.

FUNDÁTA „prelucă; fânaș în pădure” I, „groapă mare, afundată” II (Sălciua).

FUNDOÁIA „groapă” II, IV Baia de Arieș (Brăzești).

V. și *Fântâna Fundoii, Părau Fundoii*.

– Din *fundoaie* (pl. *fundói*) ‘locul unde se înfundă o vale, terminația superioară a unei văi, obârșie’.

FUNDOÁIA „fund de pășunat” I, „groapă” II (Brăzești).

FUNDOÁIA „fundoaie” I (Mușca).

FUNDOÁIA „fundul ăla cu pădure” II, „on fund de loc” [*] (Valea Șesii).

FUNDOÁIA CÓRBULUI „o înfundătură” II (Săgăgea). – Vezi *Corbu*.

FUNDOÁIA FELETÍNULUI [fundója feletínuli] „o groapă” II, „o înfundătură” IV (Valea Șesii). – Vezi *Feletin*.

FUNDÓI (neart.) „on fund de părau, fund de vale întins” I, „o hudă mare, on rât și de la el în jos pădure” II (Sălciua).

– Neavând înregistrată forma articulată, nu putem preciza dacă este vorba de pl. fem. sau de sg. neutru (< *fundói*, un derivat, cu suf. -oi, de la *fund*).

FUNDÓILE „îs la Brăzești” II Cioara de Sus.

FÚNDU ÁMBRULUI înfundătură de teren (Baia de Arieș). – Vezi *Ambru*.

V. și *Huda fără Fund*.

– Din *fúnd* (pl. *fúnduri*) ‘locul unde se înfundă o vale, terminația superioară a unei văi, obârșie; partea cea mai îndepărtată a unui loc, capăt, margine’.

FÚNDU BĂRII obârșia Păraului Bării (Brăzești). – Vezi *Băra*.

FÚNDU CETÉRNII „aici era izvor și băga apă pe Ceternă; de aici începe Ceterna” I (Valea Lupșii). – Vezi *Ceterna*.

FÚNDU CHÉII (Baia de Arieș). – Vezi *Cheia*.

FÚNDU CINGITÚRII fund de loc (Mănăstire). – Vezi *Cingitura*.

FÚNDU COPÁRTULUI [fúndu copírtuli] „fund” V, VI (Baia de Arieș). – Vezi *Copărtu*.

FÚNDU DÓȘTINII fund (Valea Lupșii). – Vezi *Doștina*.

FÚNDU HĂDĂRĂULUI [fúndu hădărăuli] „partea satului spre nord-est” II, III (Hădărașu). – Vezi *Hădărașu*.

FÚNDU HOTÁRULUI fund de hotar (Cioara de Sus). – Vezi *Hotaru*.

FÚNDU [žimnéľuli] „acolo se adună di pe di lături, îi fundul terenului ce se folosește; încolo îi pădure” I (Sartăș). – Vezi [žimnéľu].

FÚNDU LĂPÚȘULUI „pădure” II (Lunca Largă). – Vezi *Lăpușu*.

FÚNDU LIPÁII „fundul văii” III (Lipaia). – Vezi *Lipaia*.

FÚNDU LUI ÓLTER [fúndu lui óált'er] „luncuță lângă Arieș, apoi începe pantă. E vizavi de Olter” I, „parte de sat” II, „on fund, înfundătură” IV (Brăzești). At.: 1770 în *Funduluj Oltyér* (Prodan IDBA 102). – Vezi *Olteru*.

FÚNDU ÓRZIȘTHI „fund” I (Brăzești). – Vezi *Orziștea*.

V. și *Fântâna din Fundu Orziștii*.

FÚNDU PEȘTERÚICHI „e în fundul gropii” II (Brăzești). – Vezi *Peșteruica*.

FÚNDU RÁULUI „de acolo începe satul, de la Arieș” I (Mușca). – Vezi *Râu*.

FÚNDU ȘOVÁRULUI „aici intră pășunatul în pădure” II (Lunca Largă). – Vezi *Șovaru*.

FÚNDU VÍNȚII „fund, capătul satului; sânt căși acolo” I (Vința). – Vezi *Vința*.

FÚNDURILE „loc așezat” I (Valea Largă).

FÚRCILE „vârv de deal unde condamnații erau trași în furcă” I (Runc).

V. și *Coasta Furcilor, Dealu Furcilor*.

– Din *fúrcă* (pl. *furci*) ‘spânzurătoare’.

FURCITÚRA „era o poieniță, se pășuna; acum s-o închis [= împădurit]” I Orăști, „dâmb” III Săgagea (Orăști).

V. și *Izvoru Furciturii*.

– Din *furcitură* ‘claie de fân’ sau ‘ridicătură în forma unei clăi de fân’ (vezi Loșonți TRFR

69–70) ori ‘bifurcație’ (vezi ALRR–Trans. 1618/430, 431, 452, 457, 460).

FURDUIÉȘTI localitate componentă a orașului Câmpeni AB. At.: 1956 *Furduești* cătun al satului Câmpeni (Suciu I 248).

– Din n. grup *furduiéști* < *Furdúi*, n. fam. existent în localitate.

FURNICÁRU „deal, dâmb cu pădure de brad” IV (Bistra).

V. și *Părau Furnicarului*.

– Din *furnicár* ‘ridicătură mică de pământ în forma unui mușuroi’ sau ‘loc unde sunt multe furnici’.

G

GAJĂII „loc cu poieni și cu păduri” I (Valea Largă).

V. și *Părău Gajăilor*.

– Din n. grup *gajăi* < *Gajău*, por. < *Gája*, n. fam. existent în comună.

GÁLEA „teren mai deschis, mai larg, mai liber” I, „rât; o fost arător” II (Lunca, com. Poșaga).

V. și *Părău Galii*.

– Din n. fam. *Galea* (DNFR, PAAB 157, PACJ 123).

GÁLEȘU „dungă, șes” I (Dealul Caselor).

– Din n. fam. *Galeș* (DOR 62, DNFR, Petrovici SDT 276, PAAB 376).

GÁNEA „teren mai mare și cu pădure; coastă” I (Poiana).

V. și *Cichera Ganii*.

– Din *Gánea*, n. fam. existent în comună.

GÁRDU BLÁGULUI „e lângă vale. *Blagu* e proprietarul locului” I (Lunca Largă). – *Blag(u)*, n. fam. existent în zonă.

V. și *După Gardu Buchii*, *După Gardu Răchiștii*, *După Gardu Tetii*, *La Gardu Curtului*, *La Gardu lui Dină*, *La Gardu Tetii*, *Su Gardu Olii*.

– Din *gard* (pl. *gárduri*).

GÁRDU BORDÓJII „acolo Bordoja o avut casă, gospodărie” II (Săgacea). – *Bordója*, por.

GÁRDU BULGĂREȘTILO „o fost înainte gard” I (Orăști). – Din n. grup *bulgărești* < *Búlgăr*, n. fam. existent în comună.

GÁRDU CORDÉȘTILO [gárdu cord'éșt'o] gard (Orăști). – Din n. grup *cordéști* < *Córdea*, n. fam. existent în zonă.

GÁRDU CURTÉȘTILO [gárdu curt'éșt'o] III (Săgacea). – Din n. grup *curtéști* < *Curt(a)*, *Curt(u)*, *Curte(a)*, n. fam. (DNFR; PAAB 68, 154; PACJ 98; Loșonți–Vlad VH 135).

GÁRDU DE ȚĂRINĂ „desparte țarina de nimaș” II (Cioara de Sus). – *Vezi Țarina*.

GÁRDU HOLHÓRII (Geamăna). – *Vezi Dâmbu Holhorii*.

GÁRDU MĂGURÉNILO [gárdu măguréño] gard (Săgacea). – *Vezi Măgureni*.

GÁRDU PRÁLII (Lunca Largă). – *Pralea*, n. fam. (DNFR, PAAB 117, PACJ 221).

GÁRDU ȘPÁNULUI (Lupșa). – *Șpan*, n. fam. existent în localitate.

GÁRDU ȘÚRII „loc îngrădit, cu pomi, lângă șură” III (Botești). – Din *șură*.

GÁRDU ȚĂRINII „gard ce desparte nimașul de țarină” I (Runc). – *Vezi Țarina*.

GÁRDURILE „despărțea țarina de nimaș” II (Poșaga de Sus).

V. și *După Garduri*, *Troaca dintre Garduri*.

GÁRDURILE OLÓȘULUI garduri (Valea Șesii). – *Vezi Oloșu*.

GÁURA „prelucă faină” IV (Muncelu).

– Din *gáură* (pl. *gáuri*) ‘adâncitură de teren, groapă, găvan, văgăună’.

GÁURA BÁBII „e o gaură în piatră, ca o peșteră, da’ nu mare” I (Runc). – *Vezi Copta Babii*.

GÁURILE „fund de unde izvorăște Valea Petresii” II (Bistra).

V. și *Curmătura Gaurilor*, *Gura Gaurilor*.

GĂURILE „fânaș și tufe, în pantă” I (Sartăș).

GĂURILE „groapă” II (Săgacea).

GĂURILE „fânaș; o fost galerii, prospecțiuni” III (Valea Bistrii).

GAVRILÉȘTII grup de case (Certege).

V. și *Dâmbu Gavriștilor, Pârâu Gavriștilor*.

– Din n. grup *gavriléști* < *Gavril*, pren. sau n. fam. existent în Câmpeni ori *Gavrilă*, n. fam. existent în Bârzan.

GĂBORÉȘTII parte de sat (Valea Largă).

– Din n. grup *găboréști* < *Găbor*, n. fam. (DNFR; PAAB 79, 144, 157 etc.; PACJ 122–123) sau pren.

GĂIȚÉȘTII grup de case (Valea Bistrii).

– Din n. grup *găițéști* < *Găiță*, n. fam. existent în localitate.

GĂJÉȘTII „îs mai la dricul [= mijlocul] coastii. Și acum a casa” IV (Bistra).

– Din n. grup *găjéști* < *Gája*, por. familiei Macarie. *Gája* e și n. fam. existent în zonă.

GĂLÉȘTII grup de case (Gârde).

– Din n. grup *găléști* < *Gălea*, n. fam. ce a existat în localitate. Vezi și DNFR, PAAB 157, PACJ 123.

GĂNÉȘTI sat în com. Bistra AB. At.: 1956 *Gănești* cătun al satului Bistra (Suciu I 253).

V. și *Dâmbu Găneștilor, Valea Găneștilor*.

– Din n. grup *gănéști* < *Gănea*, n. fam. existent în localitate.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 72 de locuitori.

GĂUNÉȚELE „on spinărai; coastă mai cu spini, pășunat” II Bârzan, „loc costos, cum îi Stârminoasa” II Valea Șesii (Valea Șesii).

– Din **găunét* (pl. *găunéte*), dim. de la *găun* ‘adâncitură mare de formă rotunjită’, ‘scobitură în adâncul muntelui unde pot încăpea mai mulți oameni’ (vezi Loșonți TRFR 144–145), sau din **găuneáță* (pl. *găunéte*), diminutiv de la *găună*, var. a lui *găură* (vezi *ibid.* 145).

GĂUNOÁIA „groapă mai șestinoasă” VI Baia de Arieș, „puțin platou, pantă dulce, o albie largită” II, „un fel de groapă mare” IV Muncelu

(Baia de Arieș, Muncelu). At.: 1770 *Lá Găunoja* (Prodan IDBA 95).

V. și *Șesu Găunoii*.

– Din **găunoáie* ‘depresiune, groapă, văgăună’, un derivat de la *găună* ‘idem’, cu suf. augmentativ -*oaie* (Loșonți TRFR 145).

GĂUNOÁSA MÁRE „loc deschis” I, II (Poșaga de Jos). – Din adj. *máre*.

V. și *Curmătura Găunoasii, Pârâu Găunoasii, Valea Găunoasii*.

– Din adj. *găunós*, -*oásă*, un derivat, cu suf. -*os*, -*oasă*, de la *găún* ‘adâncitură mare de formă rotunjită’ (Dragoș Moldovanu, *Chestionar toponimic și entopic general cu un glosar de entopice onomasiologic*, Iași, 1978, p. 87) sau *găună*.

GĂUNOÁSA MÍCĂ „prelucă” I, „groapă” II, „e su Găunoasa Mare” III (Poșaga de Jos). – Din adj. *míc*, -*ă*.

GĂUROÁIA „groapă; pădure” I, „văgăună” II (Ocoliș).

V. și *Pârâu Găuroaii*.

– Din *găuroáie*, augmentativ de la *găură* ‘groapă’.

GĂURÓIU „loc drept sus pe deal; fânaș” II Lunca Largă, „e o galerie” I Runc, groapă (Lunca Largă, Runc). At.: 1824 *La Geuroj* (SzTA 47).

V. și *Fântâna Găuroiului*.

– Din *găurói* ‘groapă’, derivat de la *găură* cu suf. -*oi* (Loșonți TRFR 140).

GĂURÓIU „padină” I, „poiană mare cu pădure” II (Sub Piatră).

GĂVOÁIA v. *Găvoaiele*.

GĂVOÁIELE I, II, IV, [*] Muncelu sau **Găvoáia** VI Baia de Arieș, II Muncelu „teren liber, fără pădure; sunt câteva honci și un loc cam întins aproape de pădure” I, „pantă dulce” II Muncelu, „groapă cu fânațe” VI Baia de Arieș (Baia de Arieș, Muncelu).

– Din **găvói* (pl. *găvoáie*), un derivat, cu suf. -*oi*, de la *găv* ‘depresiune, căldare (glaciară), groapă’ (vezi Loșonți TRFR 145–150). Forma *Găvoáia* reprezintă articularea formei de pl. neutru *Găvoaie*, interpretată ca un singular feminin.

GĂVÓIU „o groapă și pădure în mijlocul Șipotelor” II (Lunca, com. Poșaga).

GĂFU „teren de fânaș, înconjurat de pădure” IV Bistra, „coastă” I, „o preluță mare de pășunat pe timpuri” II Mănăstire (Bistra, Mănăstire).

– Din *gâf* ‘depresiune, căldare (glaciară), groapă’ (vezi Loșonți TRFR 145) < *gâf* ‘covată mică rotundă’ (DA).

GÂRDE sat în com. Bistra AB, format din **Gârdea de Jos, Gârdea de Sus**. At.: 1954 *Gârde* cătun al satului Bistra (Suciu I 265).

V. și *Dealul Gârdelui*.

– Din *Gârde*, n. fam. (NFM), *Gârdea* (DNFR, PAAB 80).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 360 de locuitori.

GÂRDEA DE JOS v. *Gârde*.

GÂRDEA DE SUS v. *Gârde*.

GÂRLÍCIU „on fund, o groapă mai joasă după o pădure” VI (Baia de Arieș).

V. și *Părau Gârliciului*.

– Din *gârlíci* ‘loc mai strâmt între dealuri, vâgăună’ (Loșonți TRFR 157).

GÂRLÍCIU „o hoancă, o înfundătură” I, „loc împădurit, o fost o hudă” III (Valea Șesii).

GEĂMĂNA, *Sasavința, Șasa-Vința*, ung. *Szászavinc*, sat în com. Lupșa AB. At.: 1825 *Válye-Vintz*, 1835 *Szasza Lupsii*, 1854 *Szásza-Lupsa-Vincze, Sasa-Vința* (Suciu I 253). Denumirea *Geamnă* este recentă, fiind folosită abia după Primul Război Mondial (Dumitraș SG 42), prin transfer de la toponimul *Geamnă*. Vezi cum a fost odată, în AMLupșa III 509, 510, 513. În urma exploatarea miniere de la Roșia Poieni, satul a fost transformat în iaz de decantare și acoperit aproape în totalitate de steril (vezi *ibid.* 516, 517).

GEĂMĂNA [žámăna] I, **Geamnă** [žámîna] II sau **Vârvu Gémenii** I „vârv, is două stânci, una lângă alta” I (Lunca, com. Poșaga).

GEĂMĂNA v. *Geamnă*.

GEĂMĂNA [jámîna] [*]–[***] sau **Gémenele** II *Geamnă*, **Géminile** I *Vința*, I *Valea Șesii*

două vârfuri conice, aproape egale (1365 m și 1358 m: Dumitraș SG 27), acoperite cu pădure de brad. Vezi fotografia în AMLupșa II 899 (*Geamnă*, *Vința*). At.: 1770 *Csámána* (Prodan IDBA 110).

V. și *Între Gemine, Părau Geminii*.

– Din adj. substantivizat *geământ*, -ă, var. a lui *geământ*, -ă.

GEMĂTOÁREA [jămătôreă] I, II, [*], [**] sau **Vălea Gemătorii** I „se varsă în Valea Ambrului” I, „vale” II (Baia de Arieș).

– Din adj. substantivizat *gemător*, -oăre, probabil nume purtat inițial de vreo cascadă. Cf. *Bâlbâitoarea, Duruitoarea, Ferbătoarea* etc. (Iordan TR 58–59).

GÉMENELE v. *Geamnă*.

GÉMINILE v. *Geamnă*.

GENÚNEA „loc cu apă mai adâncă în Arieș unde se învârtea apa roată” I (Vidolm).

V. și *Piatra Genunii*.

– Din *genúne*.

GHERGHELEU [dêrdeléu] „deal gol, fără pădure, la cca ½ km de la Gemene spre Obârșe” I, „deal, țuclui de deal” II *Geamnă*, „vârv” I *Vința* (*Geamnă*, *Vința*).

V. și *Coasta Ghergheleului*.

– Din *ghergheleu* ‘movilă, gorgan, dâmb, deal rotund, vârf (rotund) de deal sau de munte’ (vezi Loșonți TRFR 71–73).

GHERGHELEU I, [*] *Mușca*, [*] *Geamnă* sau **Vârvu Gherghelului** I *Mușca* „dâmbușor, dâmbuț” [*] *Geamnă*, „deluț rotund, cu pădure de brad, în hotar cu *Geamnă*” [*] *Mușca*, „vârv de deal; era cu pădure” I *Mușca* (*Geamnă*, *Mușca*).

GHEȚĂRU „o fost ghețarul cotișeilor [< *Cotișel*, n. fam.] unde ținea ghețar pentru băuturi” II (Dric).

– Din *ghețar* ‘grămadă (în formă de stog sau gireadă) din bucăți mari de gheață, acoperită cu paie să se conserve pe timpul verii’.

GHEȚĂRU „îi zice la intrarea pe Valea Beliorii” I (Lunca Largă).

GHIOCÉII loc în pantă; pășune și teren arabil (Botești).

V. și *Părau Ghoiceilor*.

– Din *ghiocél* (pl. *ghiocéi*).

GHIOCÉII fânaț (Mușca).

GIURGÉȘTII [jurjéșt'i] grup de case (Certege).

– Din n. grup *giurgéști* [jurjéșt'] < *Giurgi* [jur], n. fam. existent în localitate.

GLÁMU „parte de sat; un loc oblu” II (Sălciua).

V. și *Cotu Glamului, Crucea din Glam, Părau Glamului*.

– Apelativul *glam* (pl. *glami, glámuri*) e cunoscut de DA cu sensurile: 1. ‘grămadă’; 2. ‘bucată mare din ceva’; 3. ‘pământ lutos, argilos’; 4. ‘stalagmită’. În zonă ne-a fost definit ‘pământ tare’: sapi ca-n glam” II (Sălciua), ‘pământ pietros, piatră’. Stai ca on glam, adică nemișcat, ca o stană de piatră” [*] (Valea Lupșii).

GLÁMU „loc mai ridicat, ca o terasă, cu căsi” I (Valea Lupșii).

GLÁMU „teren drept lângă Arieș, cu o porțiune la nivelul zonei inundabile și o porțiune mai sus cu cca 10 m; îi stâncă spre Râu, restul îi drept, arabil și fânaț” I, „loc mai gropos” II (Vidolm).

GLÁMII MÉLDII [glámni mēld'i] „stâncă care se despică ca lespezile” II, „sânt niște pietre mari” [*] (Sartăș). – Vezi *Meldea*.

GLÁMURILE loc accidentat, pietros, pe lângă Arieș, unde „au fost lucrări [de minerit]” II (Lunca, com. Poșaga).

GLEMÉIA I, [*] sau **Dámbu Gleméii**: Dumitraș SG 28 „loc costos” I (Geamăna).

– Din *glémeie* ‘ridicătură de teren, movilă’.

GOBÂRLÍCIU „groapă; arător și fânaț” I, „hoancă, groapă mare, hudă” II (Ocoliș).

V. și *Părau Gobârliciului*.

– Cf. *Gârliciu*.

GOBIZÉȘTII grup de case (Peste Valea Bistrii).

– Din n. grup *gobizéști* < *gobezéști* < *Gobéza* [gobéza], por.

GODOVÁNA v. *Godovănila*.

GODOVÂNILE I–III, [*, **] sau **Godována** II „îs trei scobituri și dâmburi între scobituri; îi locul ca o covată, sânt și ceva honci” II, „groapă” III (Muncelu).

V. și *Vârvu Godovănilor*.

– Din *godovână* (pl. *godovâni*) ‘groapă, depresiune, vâgăună, albă de torent’ (vezi Loșonți TRFR 141–142).

GÓFU „fânaț” II Bârzan, „o dungă de loc” II Valea Șesii (Valea Șesii).

GOIÉȘTII parte de sat. Majoritatea familiilor au numele *Goia* (Valea Lupșii).

V. și *Bercu Goieștilor, La Goiești*.

– Din n. grup *goiéști* < *Góia*, n. fam. existent în localitate.

GOLÉÁNU vâr de deal rotund (1187 m: Dumitraș SG 27), „munte cu pădure” II Geamăna, „vârf ascuțit și gol, la poale înconjurat de pădure”: Goia TCL 327 (Geamăna).

– Din *goleán* ‘loc lipsit de arbori, gol; poiană’, apelativ viu în zonă.

GÓLU „vârv de deal; o fost minereu și o ars tot” I (Mușca).

– Din adj. *gol*.

GORMÂNÉLU I Gârde, III, [*] Lipaia, **Gormonélu** III Lipaia sau **Gormunélu** IV Bistra „teren de deal și case” III, „deal ca o movilă” IV Bistra, „vârv de dâmb” II, „vârv de deal rotund” IV Lipaia (Lipaia).

GORMONÉLU v. *Gormânelu*.

GORMUNÉLU v. *Gormânelu*.

GORÓNII „on trouaș; o fost goron; s-o tăiat” III (Brăzești).

– Din *gorón* (pl. *goróni*), var. a lui *gorún*.

GORÓNII „pășunat; sânt goroni răzleți” II (Muncelu).

GORONÍȘTE v. *Goronîșu*.

GORONÍȘU II, [*] sau **Goronîște** I loc cu tufe de fag, carpen, goron (Baia de Arieș).

– Din *goronîș*, var. a lui *gorunîș*, respectiv *goronîște*, var. a lui *gorunîște*.

GORÓNU LUI BEÁUCĂ „poiană cu fânaț, pe pantă; o fost un goron mare” I (Dealul Caselor). – *Beáucă*, por.

GRÎ CU CĂSA I, III, IV sau **Gráu cu Căsa** II, Buza Br. 22, 23 deal (Brăzești). – Din *cásă*.

– *Grâu* este o variantă a lui *Gru*i, apărută în plan toponomastic, prin etimologie populară, sub influența lui *grâu*. Se întâlnește și în alte părți ale țării (vezi Loșonți–Vlad VH 63, s.v. *Grúiu*; idem VI 85).

GRÎ CU MESTÉCINI I sau **Gráu cu Mestécenii** II deal (Brăzești). – Vezi *Mestecenii*.

GRÁU CIÚTH [gríu șút'i] „o coaste. Ciute erau în număr mare pe acolo” I, „niște miriști arătoare; erau vaci sălbatiche” II (Vidolm). – Din *Ciúta*, n. fam. (existent în Motorăști, Câmpeni) sau din *ciută* ‘femela cerbului’.

GRÁU CRÁSTII „e o pantă și apoi e drept” I, „creastă” II (Vidolm). – *Crástea* = *Cristea*, n. fam. existent în zonă.

GRÁU CU CĂSA v. *Grî cu Casa*.

GRÁU CU MESTÉCENII v. *Grî cu Mestecenii*.

GRÁU ÎNTRE LUȘI I, III sau **Grúiu între Luși** III „deal” I, „coamă de deal între două păraie” II, „creastă, dâmb lunguiet” [*] (Lupșa).

GRÁU LUI DAN [gríu li dan] I, III, [*], Goia TCL 289 sau **Grúiu lui Dan** II „deal între două văi” II Lupșa, „șes, on pic înclinat, în hat cu pădurea” II Valea Lupșii (Lupșa, Valea Lupșii). – *Dan*, n. fam. existent în zonă sau pren.

GRÁU LUI MÚRGĂ I sau **Grúiu lui Múrgă** II „teren în pantă, arabil și loc rău” I, „o dungă, o creastă; pe acolo ducea unul cărbuni cu calul; zicea: hai, murgule, hai” II (Vidolm). – *Múrgă*, por.

GRÁU PLÉȘII „Gru i o fost, da-i zic oamenii Grâu” I, „dâmb” II (Brăzești). – Vezi *Pleașa*.

GRÁU PÓRCULUI [gríu pórculi] „grui între Părau Babil și Părau Bancului” I (Brăzești). – Din *porc* sau n. pers. *Pórcu*.

GRÁU ÚRSULUI [gríu úrsuli] „poiană mare” I, „o multe de deal prelungită” IV (Brăzești). – Din *Urs(u)*, prenume atestat în localitate din 1770 (*Ráncsa Ursz* [= *Rancea Urs*]; Prodan IDBA 134, *Hardaló Urszul* [= *Hărdălău Ursul*]; *ibid.* 135) sau din *urs*.

GRÁU ZÉZII v. *Gruu Zezii*.

GRÉCII parte de sat (Lupșa).

– Din n. grup *greci* < *Grécu*, por. a familiei Nicoară (cf. *Culița Grecului*). Între membrii consiliului parohial din 1927 se numără și *Nicolae Nicoară „Grec”* (vezi Vasii LSO 207).

GRINDÉIA v. *Grindeie*.

GRINDÉIE (neart.) I, **Grindéiele** II sau **Grindéia** II „deal; arabil și fânaț” I, „creastă” II (Vidolm).

– Din *grindéi/grindéu* (pl. *grindéie*) ‘grind’ (vezi DA, DELR), derivat cu suf. *-ei/-eu* de la *grind*. Pentru această alternanță, vezi *podei/podeu*, *poderei/podereu* (Loșonți TRFR 200–201). *Grindeia* a rezultat prin articularea formei de pl. neutru *Grindeie*, interpretată ca sg. feminin.

GRINDÉIELE v. *Grindeie*.

GRÍNDU „șes” [*] Lupșa, „îi zice de la Muncel încoace” I Mărgaia (Lupșa, Mărgaia).

– Din *grind*, apelativ viu în zonă (*grind* „prundarul care rămâne de apă” II Vidolm).

GRÍNDU MÓRII „o fost moară acolo; e lângă Arieș” I (Vidolm). – Vezi *Moara Botașului*.

GRÍNDU PĂȘCĂILOR „grind” I (Dealul Caselor). – Din n. grup. *pășcăi* < *Pășcău*, n. fam. (vezi Loșonți–Vlad VI 204).

GROÁPA adâncitură în formă de șa între Cicheră și Scoruș; cf. și Dumitraș SG 27 (Geamăna).

V. și *Dealul Groapii*.

– Din *groápă*.

GROÁPA ÁLBULUI [grópa álbuli] „o groapă” I (Sartăș). – *Alb(u)*, n. fam. frecvent în zonă.

GROÁPA ALEȘCÚIULUI groapă (Sălcua). – Vezi *Aleșcuiu*.

GROÁPA ANTONÉȘTILO „groapă. Au loc antonești” II (Sub Piatră). – Din n. grup *antonéști* < *Anton*, n. fam. (DNFR; PAAB 44, 148, 190 etc.; PACJ 39) sau pren. Ca prenume, îl găsim la 1770 în Sartăș, în forma *Antoni* (vezi Prodan IDBA 130).

GROÁPA ARSÚRILO „fânaț” II (Lunca Largă). – Vezi *Arsurile*.

GROÁPA BÁDIULUI „groapă cu pădure” I (Vidolm). – Vezi *Colțu Badiului*.

GROÁPA BÂRDII „groapă. Bârdea Simion are loc acolo” II (Poșaga de Jos). – Vezi *Dâmbu Bârdii*.

GROÁPA BEBÉRULUI groapă (Lunca Largă). – *Bebéru* [bebérju], por. („îi din Ocoliș” II). Se întâlnește și ca n. fam. (DNFR).

GROÁPA BÊȘII „groapă mare” II (Vidolm). – *Beșă, Beșe, Beșea*, n. fam. (DNFR, PACJ 54) sau por.

GROÁPA BÊȚULUI groapă (Poșaga de Jos). – *Beț*, n. fam. existent în localitate.

GROÁPA BICAȘEILO „groapă” I (Brăzești). – Vezi *Bicașei*.

GROÁPA BLÁGULUI [grópa bláguli] „groapă; are pârâu ce vine la Arieș” I (Sartăș). – Vezi *Gardu Blagului*.

GROÁPA BÓLDII groapă cu fânaț (Lunca Largă). – *Bóldea*, por.

GROÁPA BOLÚNDULUI „groapă” II (Lunca Largă). – *Bolúndu*, probabil por., acum necunoscută în localitate.

GROÁPA BOLÚNDULUI „groapă, așezătură. Neamul bolunzeștilor o folosit locul ala” II (Poșaga de Sus). – *Bolúndu*, por. a familiei Craiu.

GROÁPA BRÉBINILO „groapă” II (Ocoliș). – Vezi *Brebinii*.

GROÁPA BÚCIUMULUI „groapă întinsă cu pășune și fânaț”: Bercea *Nume* 42 (Vidolm). – Din *búciu* ‘buștean’.

GROÁPA BUJÓRULUI „groapă, loc moinos” II (Poșaga de Sus). – Vezi *Bujoru*.

GROÁPA BUTÚCULUI „groapă; e fânaț înconjurat de pădure” II, „era numai butuci cum o tăiat pădurea” [*] (Lunca Largă). – Vezi *Butucii*.

GROÁPA CHELETEÁNULUI „groapă” II (Valea Largă). – Vezi *Cheleteanu*.

GROÁPA CIÓRGÎ [grópa sórgi] „groapă” II (Lunca, com. Poșaga). – *Ciórga* n. fam. existent în localitate.

GROÁPA CHIRÍCHII [grópa čiriki] „fânaț și pădure. Chirica e din Ocoliș” II (Lunca Largă). – *Chirică*, n. fam. existent în Ocoliș.

GROÁPA CIÚLII [grópa šúli] „pantă trasă; arător” I, „groapă” II (Ocoliș). – *Ciúlea*, n. fam. existent în localitate.

GROÁPA COÁCĂZILOR „groapă în pădure” II (Orăști). – Vezi *Coacăzu*.

GROÁPA COCÓȘULUI „groapă seacă” II (Orăști). – *Cocóș*, n. fam. existent în comună.

GROÁPA CÓRBULUI „groapă” II (Ocoliș). – *Córbu*, n. fam. existent în localitate.

GROÁPA CORNĂȚELULUI groapă din care se formează Pârâu Cornățelului (Ocoliș). – Vezi *Cornățelu*.

GROÁPA CÓRNII „poiană” [*] (Lunca Largă). – *Córnea*, por. sau n. fam. existent în Câmpeni.

GROÁPA CÓSTII I sau **Groápa lui Cósti** II „groapă, o alunecare de teren” I (Valea Largă). – *Cóstea*, n. fam. frecvent în zonă.

GROÁPA COȚÁNULUI „groapă” I, II, „locul o fost a coțâneștilor din Sălciua” III (Poșaga de Jos). – *Coțán*, n. fam. existent și în comună.

GROÁPA CRÎȘULUI groapă (Ocoliș). – Vezi *Coasta Crișului*.

GROÁPA [dǎsî] „prelucă faină; fânaț” I, „groapă” II, [*] (Lunca Largă). – [dǎsa], por. familiei Giurgii.

GROÁPA DI LA ȘESÚRA CÚȚILOR „coboară până în Părău Feții” I (Sartăș). – Vezi *Șesura Cuților*.

GROÁPA DÚMII „o groapă, șauă” II (Lunca Largă). – *Dúma*, n. fam. existent în localitate.

GROÁPA FLORÉȘȚILOR groapă (Lunca Largă). – Vezi *Floreștii*.

GROÁPA FĂTĂȘOII v. *Fătășoia*.

GROÁPA GĂBÉRTÎ [grópa gǎbértî] II, VII, **Groápa Ghebélî** [grópa gebéltî] IV sau **La Ghebertéști** IV „groapă faină, sânt sălașe acolo” II (Sălciua). – Din n. grup *ghebertéști* < *Ghebértá*, n. fam. existent în localitate.

GROÁPA GHEBÉLTÎ v. *Groápa Găbertî*.

GROÁPA GHIÓBULUI [grópa d'óbuli] IV (Brăzești). – Pentru *Ghiobu*, vezi *Cichera Ghiobeștilor*.

GROÁPA GIÚRGII [grópa žúrži] groapă (Vidolm). – Vezi *Colțu Giurgii*.

GROÁPA GLÍGII [grópa glíji] I (Brăzești). – *Glíga*, n. fam. existent în Bistra.

GROÁPA GLÍGHII [grópa glígi] „groapă cu fânaț și cături, o pădure” II (Sartăș).

GROÁPA GRÓȘILOR „groapă” I (Săgagea). – Vezi *Groșii*.

GROÁPA HĂRCÚLII [grópa hǎrcúli] „groapă cu pădure și cu o țară de rât” I Ocolîș (Lunca Largă, Ocolîș). – Vezi *Doștina Hărculii*.

GROÁPA HĂȘII [grópa híși] „o hudubană, o groapă, o hudă” II (Lunca, com. Poșaga). – *Hășa*, probabil por., azi necunoscută în localitate.

GROÁPA HÓNDRII „groapă; poiană” III (Săgagea). – Vezi *Doștina Hondreștilor*.

GROÁPA HÚRII „arată ca o troacă, groapă ca o covată; fânaț. Hura o fost proprietar. El și-o schimbat polecra [= numele de familie]; din Hura și-o pus Groza” II, „groapă rotundă, cam strâmtă” VII (Sălciua). – *Húra*, por. Cf. n. pers. *Hura* (DOR 300).

GROÁPA-I BLĂGOÁIE „groapă printre păduri” I, „rât” II (Vidolm). – Din sprn. *Blăgoáie* < 1) *Blag(u)*, n. fam. existent în Baia de Arieș, Câmpeni și Lupșa sau 2) pren. atestat în Sartăș la 1770 (vezi Prodan IDBA 125, 130) ori 3) *Blaga*, pren. atestat în Muncelu la 1770 (vezi *ibid.* 123).

GROÁPA-I CORÁBIE „o groapă pe stâncă” I Lunca Largă, „groapă ce coboară de la Pleașa” I Runc (Lunca Largă, Runc). At.: 1751 *Lá Korábi* (SzTA 45), *Lá Korábiá* (*ibid.* 46). – Cum rezultă și din atestările de mai sus, numirea inițială a gropii a fost *Corábia*. Când sensul apelativului n-a mai fost înțeles, locul a fost rebotezat *Groapa Corabiei*. Vezi *Corabia*.

V. și *La Șteaza di la Groapa-i Corabie*.

GROÁPA-I TODOROÁIE groapă (Valea Largă). – Din sprn. *Todoroáie* < *Tódor*, n. fam. frecvent în zonă sau pren.

GROÁPA IÉPII groapă (Sălciua de Sus). – Din *iápă*.

GROÁPA INDRELEÁSCĂ I, [*] sau **Groápa Indreléștilor** II „groapă, poiană. Indreluș o fost on bătrân” I, „fânaț” [*] (Lunca Largă). – Din adj. *indrelească* ‘care aparține lui Indrel’ < *Indrel*, n. pers. dispărut. Cf. *Indreluș* și *Indrelău*, por. în Lupșa (*Dumitru Căbulea „Indrelău”, consilier comunal în 1886: Albu CCL 281, Paraschiva Indreloaie* (Popa VO 74).

GROÁPA INDRELÉȘȚILOR v. *Groapa Indrelească*.

GROÁPA IÓVULUI groapă (Brăzești). – *Iov*, n. fam. (DNFR, Loșonți-Vlad VH 136, PAAB 89). Cf. și *Iovescu*, n. fam. existent în Bistra. Ca prenume, *Iovu* este atestat la 1770 în Muncelu, localitate vecină cu Brăzești (vezi Prodan IDBA 122).

GROÁPA JÂNTII „groapă” II (Lunca Largă). – *Jântă*, por. existentă în localitate.

GROÁPA [jd̥ipéʃto] groapă cu fânaț (Poșaga de Sus). – Din n. grup [jd̥ipéʃt] < [jd̥ip], por.

GROÁPA LĂPȘORULUI „groapă cu fânaț până în Lăpșor” II (Lunca Largă). – Vezi *Lăpșoru*.

GROÁPA LÚCÎ [grôpa lúci] „on pic de groapă” II (Poșaga de Sus). – Vezi *Fântâna Lucî*.

GROÁPA LUI ALEȘCÚI groapă în pădurea Bujor (Poșaga de Jos). – Vezi *Aleșcuu*.

GROÁPA LUI ARESTÉU groapă (Poșaga de Sus). – *Arestéu*, probabil n. pers. Cf. și n. top. *Arestéu* „groapă” (Buru), comparat în Loșonți–Vlad VI 24 cu magh. *eresztő* ‘stavilă’.

GROÁPA LUI BĂRNÍCI pantă cu tufe. „Bărnici o stat peste Arieș” I (Sartăș). – *Bărnici*, n. pers.

GROÁPA LUI CÓRNIT groapă (Sălciua). – Vezi *Cornitu*.

GROÁPA LUI CÓSTI v. *Groapa Costii*.

GROÁPA LUI GÂRLÁN „groapă cu on pic de părau în marginea pădurii” II (Săgagea). – *Gârlán*, n. fam. existent în Baia de Arieș.

GROÁPA LUI IRIMÍE „groapă; fânaț și pădure” I, „Irimie o avut mult loc pe groapa aia” II (Vidolm). – *Irimie*, n. fam. (DNFR, Loșonți–Vlad VH 136, Loșonți–Vlad VI 203) sau pren.

GROÁPA LUI MACAVÉI „o groapă, un găvan” I (Brăzești). – *Macavéi*, n. fam. existent în Baia de Arieș și Muncelu.

GROÁPA LUI PÚSTAI [grôpa li pústai] „groapă în pantă” I (Sartăș). – *Púšťai*, n. fam. existent în Sălciua de Sus.

GROÁPA LUI ȘÁNDOR „o fost pădure a grofului” (Lunca, com. Poșaga). – *Șándor* = magh. *Sándor*, n. fam. (DNFR, Loșonți–Vlad VI 205) sau pren.

GROÁPA LUI TÓDOR MÁRE „groapă; pe lângă ea e pădure” II (Poșaga de Sus). – *Tódor*, pren. + adj. *máre*. Deoarece ambii frați au fost botezați cu numele *Todor*, părinții îi deosebeau prin determinantul *mare*, respectiv *míc*.

GROÁPA LUI ȚÂȚÉI „groapă” [*] (Sartăș). – *Țâțéi*, probabil por.

GROÁPA LUI ȚURLÍC groapă cu pășune și fânaț (Ocoliș). – Vezi *Fântâna lui Țurlic*.

GROÁPA LUI ZAHARÍE „groapă” II (Poșaga de Sus). – *Zaharíe*, pren.

GROÁPA MÁRE „poiană de pășune, fânaț” II, „groapă, gropoi” [*] (Lunca Largă). – Din adj. *máre*.

GROÁPA MÁRE „groapă enormă” II (Poșaga de Sus).

GROÁPA MOLÍDULUI II sau **Groápa Molídvului** II „groapă cu stâncăraie și pădure” II (Lunca Largă). – Vezi *La Molid*.

GROÁPA MOLÍDVULUI v. *Groapa Molidului*.

GROÁPA NÁCHÍȚILOR v. *La Năchiți*.

GROÁPA OÁRZÂNII [grôpa úárziíni] „groapă” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Oarzâna*.

GROÁPA ORÁSCULUI [grôpa úărăscului] „groapă; padină” III (Poșaga de Jos). – Din *Oráscu*, spm. < *Oára*, n. fam. existent în localitate.

GROÁPA PÁTÚLULUI „groapă” I, „groapă și părau” II (Vidolm). – Vezi *Pătulu*.

GROÁPA PÂRHÁNULUI „groapă” II (Lunca, com. Poșaga). – *Pârhán*, por.

GROÁPA PÂRȚILEȘȚILOR [grôpa pîrȚiléʃto] I, II (Poșaga de Sus). – Din n. grup *pârȚiléʃti* < *PârȚilă*, n. fam. existent în localitate.

GROÁPA PELINGÁRULUI groapă (Sartăș). – Vezi *Pelingaru*.

GROÁPA PÉTRII „teren mai potrivit, groapă” II (Săgagea). – Vezi *Dosu Petrii*.

GROÁPA PICIORÁGULUI [grôpa picoráguli] „groapă” II (Sartăș). – Vezi *Picioragu*.

GROÁPA PLÉȘII „groapă” II (Lunca Largă). – *Pléșa*, n. fam. existent în localitate.

GROÁPA PÓNII groapă (Sartăș). – Vezi *Coastile Ponii*.

GROÁPA POPÊȘTILOR „groapă” I (Lunca Largă). – Vezi *Popeștii*.

GROÁPA POPÊȘTILOR „groapă” II (Poșaga de Jos).

GROÁPA PÓPII „groapă” [*] (Sartăș). – Vezi *Baia Popii*.

GROÁPA PRÁLII „groapă și un pic de părauț” II (Lunca Largă). – Vezi *Gardu Pralii*.

GROÁPA PRIZLÓPULUI „groapă la poalele dealului Prizlop” I (Vidolm). – Vezi *Prizlopu*.

GROÁPA PÚIULUI „groapă cu fânaț” I, „poiană” II (Lunca Largă). – Vezi *Dâmbu Puiului*.

GROÁPA RÁNCII „groapă” I, II (Lunca Largă). – Vezi *Dâmbu Rancii*.

GROÁPA RĂDÚȚULUI „groapă” II (Ocoliș). – *Rădút*, n. fam. existent în localitate.

GROÁPA SÁSULUI „groapă” II, IV, „o fost n. fam. Sasu” IV (Sălciua). – *Sas(u)*, n. fam. (DNFR, Loșonți–Vlad VH 137, Loșonți–Vlad VI 205).

GROÁPA SEÁCĂ „groapă fără apă” II (Orăști). – Din adj. *sec*, *seacă*.

GROÁPA STILICÁNILOR groapă (Poșaga de Jos). – Din n. grup *stilicáni*.

GROÁPA STRÁJII „groapă” II (Lunca Largă). – Vezi *Straja*.

GROÁPA ȘODEÁNULUI [grópa șod'ánuli] „groapă” II (Valea Largă). – *Șodeánu*, por. Vezi și *La Șodea*.

GROÁPA ȘOVÁRULUI „groapă” I (Lunca Largă). – Vezi *Șovaru*.

GROÁPA ȘTÉICULUI „groapă mai mare; se cosește” II (Poșaga de Sus). – Vezi *Crucea Șteicului*.

GROÁPA TÁLVELOR „e continuare la Tâlve” II (Lunca Largă). – Vezi *Tâlvele*.

GROÁPA TOMÚȚII „groapă împădurită” II, [*] (Lunca Largă). – *Tomúța*, por. lui Giurgi Constantin. Cf. și *Tomúța*, n. fam. existent în Hodișești.

GROÁPA TOMÚȚII (alt loc!) „groapă; și pe aceasta se trage fânul în jos” II (Lunca Largă).

GROÁPA ȚOPEÁSCĂ II, [*] sau **Groápa Țopéștilor** II „groapă cu pășune și pădure” II (Lunca Largă). – Din adj. *țopească* ‘care aparține lui Țopu’ < *Țóp(u)*, por.

GROÁPA ȚOPÊȘTILOR v. *Groapa Țopească*.

GROÁPA ÚCII groapă lungă (Sartăș). – Cf. *Ucea*, n. pers. (DOR 400, DNFR).

GROÁPA ÚRSULUI „groapă” II (Ocoliș). – *Urs*, n. fam. ce a existat în localitate și există în zonă.

GROÁPA VÍLII „groapă” I (Lunca Largă). – *Vilă*, n. pers.

GROÁPA ZÉICULUI „groapă cu pădure, cu stâncă” II (Sub Piatră). – *Zeic(u)*, n. fam. (DNFR, Loșonți–Vlad VI 205).

GRÓHOTA „e piatră mărunță” II, „o dolmă de piatră sfărâmaie, pădure” IV, „loc grohotos” VII (Sălciua). – Din *gróhotă* (pl. *gróhote*), var. a lui *gróhot*.

GRÓHOTA „îs pietri” I (Vința).

GROHOTÁRU v. *Grohotele*.

GRÓHOTELE „loc mai pietros, grohotar, în pădure” II (Brăzești).

GRÓHOTELE „sânt adunate pietrele de pe teren” I (Lunca, com. Poșaga).

GRÓHOTELE „loc pustiu, numa piatră” II (Valea Lupșii).

GRÓHOTELE I sau **Grohotáru** II „parte de sat, îi mult pietrar acolo” I (Sartăș). – Din *grohotár* ‘loc cu grămezi mari de pietre’ (MDA).

GROSÁMA „pantă cu fânaț” I, „acolo este multă grosamă, on fel de iarbă, face floare galbenă” II (Baia de Arieș). At.: 1770 in *groszame* (Prodan IDBA 84).

V. și *Dealul Grosamii*.

– Din *grosámă*, var. a lui *grozámă* [= *drob*², cu sensul (probabil) 4. ‘plantă erbacee din familia cruciferelor, cu tulpina dreaptă, cu frunze alterne acoperite cu peri stelați și cu flori mici galbene-aurii (*Neslia paniculata*)’: DLR].

GRÓȘII „poiană” I, „pădure ” IV Bistra, I Gârde (Bistra, Gârde).

V. și *Dălma Groșilor, Groapa Groșilor, Nămașu Groșilor, Râpile Groșilor, Runculeu Groșilor*.

– Din *gros* (pl. *groși*) ‘copac mare, căzut’, ‘buștean, trunchi gros’.

GRÓȘII „poiană” I, II (Orăști).

GRÓȘII „fânaț cu pădure, pantă” II (Săgacea).

GRÓȘII „rât frumos, cu goróni” II, „loc mai întins, cu pantă” VII (Sălciua).

GRÓȘII „e pășune în Feletin” IV (Valea Șesii).

GROȘTIÓRU „vârv de deal” I (Hudricești).

V. și *În Deal la Groștior, Peste Vale la Groștior*.

– *Groștior*, por.

GRUIÉȚELE „o stâncă cu mai multe vârfuri” I, „dâlmă, dungă ca o coamă” II (Vidolm).

– Din *gruiéț* (pl. *gruiéțe*), dim. al lui *grui* (vezi infra).

GRUIÉȚU „vârv, ridicătură” I Bălești, „movilă mai înaltă” IV Bistra (Bălești).

GRUIÉȚU loc mai drept în vatra satului (Lunca, com. Poșaga).

GRUIÉȚU „deal” II (Ocoliș).

GRÚIU „prelucă mai mare, o rădicătură” I (Cioara de Sus).

V. și *Drumu Gruului, Părau Gruului*.

– Din *grui* ‘vârf, colină, deal, movilă; spinare, creastă, interfluviu’.

GRÚIU „dâlmă” I, „vârv de dâmb” II (Lunca, com. Poșaga).

GRÚIU (alt loc!) „o fost case acolo” I (Lunca, com. Poșaga).

GRÚIU „o pantă, o urcare” II (Lunca Largă). At.: 1824 *Lá Gruj* (SzTA 47).

GRÚIU „o rădicătură” II (Ocoliș).

GRÚIU „dâmb, dungă” I (Poșaga de Jos).

GRÚIU „o coamă” II (Poșaga de Sus).

GRÚIU IV (Sălciua).

GRÚIU „on deal mai tras” II (Săgacea).

GRÚIU „dâmb; fânaț” I, [*], „loc dâmbos” III (Valea Șesii).

GRÚIU „on vârv de deal, o dungă de deal nu prea mare” I (Vidolm).

GRÚIU I, VI, [*] sau **Dâmbu Grúului** [dîmbu grújuli] II, V „dâmb” II, „deal” V, VI (Baia de Arieș).

GRÚIU I Gănești, II Dealu Muntelui, I Nămaș sau **Deálu Grúului** II Dealu Muntelui „dâmb cu pădure; arabil și fânaț” I Gănești (Dealu Muntelui, Gănești).

GRÚIU I, II, VII sau **Grúiu Godeánului** IV, VII „pantă de deal” I, „loc frumos, arător, ca o scară” II, „dungă” VII (Sălciua). – *Godeánu*, n. pers.

GRÚIU I, [*] sau **Vârvu Grúului** [vîrvu grújuli] II „loc rădicat cu pădure și fânaț” I, „coamă de la sat în sus” II (Sartăș).

GRÚIU ĂL MÁRE „e lunguiet, o coamă, o dungă de deal” I (Sartăș). – Din adj. *máre*.

GRÚIU BÉRCII „deal, unde-i mănăstirea” II (Sub Piatră). – *Bércea*, n. fam. existent în localitate.

GRÚIU BÉRCULUI „deal” II (Cioara de Sus). – *Vezi Bercu*.

GRÚIU BISÉRICII „parte de sat; on dâmb unde-s bisericile” II (Sălciua). – Din *bisérică*.

GRÚIU BÓDII „coamă lungă” I, „dâmb” [*] (Sartăș). – Vezi *Fântâna Bodii*.

GRÚIU BÓȚII „on pic de poiană între doauă păraie” II (Poșaga de Sus). – Vezi *Chicera Boții*.

GRÚIU CĂRULUI „deal” VI (Baia de Arieș). – Vezi *La Caru*.

GRÚIU CĂNEPILOT „on fel de deluleț” II (Ocoliș). At.: 1751 *Lă Gruu Kinyipilor* (SzTA 9). – Din *cânepă* (pl. *cânepi*).

GRÚIU CIÓRGÎ DIN JOS [grúju sórgî dîn jos] „vârv de dâmbuleț” [*] (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Fața Ciorghii*.

GRÚIU CIÓRGÎ DIN SUS „dâmb” II (Lunca, com. Poșaga).

GRÚIU CÓRBULUI „on grui, on deal” II (Ocoliș). At.: 1761/1803 *La Gruju Korbului* (SzTA 9). – Vezi *Corbu*.

GRÚIU GODEÁNULUI v. *Gruiu*.

GRÚIU HÁPULUI „ascuțitură, coamă” I (Muncelu). At.: 1770 *Gruju Lápului* [sic!] (Prodan IDBA 90). – Vezi *Hapu*.

GRÚIU-I MĂRIE „culme de deal” I, „vârv de dâmb” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Dealul-i Mărie*.

GRÚIU ÎNGÚST „grui împădurit între doauă păraie; on pic de ridicătură” II (Săgacea). – Din adj. *îngúst*.

GRÚIU ÎNTRE LUȘI v. *Grâu între Luși*.

GRÚIU LUI DAN v. *Grâu lui Dan*.

GRÚIU LUI DĂNÚȚ „on pic de ridicătură” I (Sartăș). – *Dănúț*, pren.

GRÚIU LUI JURJ „on deal cu fânaț. Coboară până în Valea Hărmănesii” VI Baia de Arieș, „o spinare” I, „deal” II Muncelu (Baia de Arieș, Muncelu). – *Jurj*, n. fam. existent în Baia de Arieș.

GRÚIU LUI MÚRGĂ v. *Grâu lui Murgă*.

GRÚIU LUI VLAD „deal” II, [*] (Cioara de Sus). – *Vlad*, n. fam. frecvent în zonă.

GRÚIU MĂRE „parte de sat” II (Sălciua). – Din adj. *măre*.

GRÚIU NEÁGULUI „loc fain și mai ridicat” II, „dună; îi padină; o fost arător” III (Poșaga de Jos). – Vezi *Neagu*.

GRÚIU ÓPRII „dâmb” II (Lunca, com. Poșaga). – *Óprea*, n. fam. frecvent în zonă.

GRÚIU PÍTII „e lunguieț, dreptunghiular. O fost unul Pitea, o fost terenul lui” I (Sartăș). – Vezi *Coasta Piteștilor*.

GRÚIU PLÉȘULUI „loc costos, în pantă” II (Sub Piatră). – Vezi *Pleşu*.

GRÚIU SÓCILOR At.: 1751 *In Gruu Szótsilor* (Runc: SzTA 46). – Vezi *Socii*.

GRÚIU ȘCHIOÁPII [grúju șt'ópi] „o poiană” II, „dâmb” VII (Sălciua). – *Șchioápa*, por.

GRÚIU ÚLIULUI „vârv ascuțit” II, „culme; vârvu-i fără pădure” III (Săgacea). – Vezi *Dâmbu Uliului*.

GRÚIU ÚNGURULUI grui (Cioara de Sus). – Vezi *Colțu Ungurului*.

GRÚIU ÚRSULUI At.: 1751 *In Gruu Vrszuluj* (Runc: SzTA 46). – Vezi *Bercu Ursului*.

GRÚIU VĂCÁRULUI „coastă” [*] (Sartăș). – Vezi *Văcaru*.

GRÚIU ZÉZII I, [*] sau *Gráu Zézii* II „on pic de creastă” I, „dâmbuț” II (Brăzești). – *Zez(e)a*, probabil por.

GRUMÁZU „e pantă mare și strâmtoreală” II, „acolo se strâmtează” III, „e o șirincă lungă; e mai lată jos și sus se strâmtează; e drum” IV (Peste Valea Bistrii).

– Cf. *grumáz* ‘spinare lată, cu pante repezi între două dealuri’ (Porucic L 25).

GRUMÁZII TOMNÁTECULUI III (Bistra). – Vezi *Tomnaticu*.

GUGULÍCA „deal cu loc mai șes deasupra” III (Bistra).

– Din **gugulică*, dim. al lui *gúgă* ‘deal rotund’, ‘vârf (de deal sau de munte)’, cu suf. *-ulică*, sau al lui **gugulie* ‘idem’ (> *Gugulia* deal: DTRO III), cu suf. *-ică*. Cf. și n. fam. *Gugula* (PACJ 132), *Gugulică* (DNFR). Pentru *gug*, *gúgă*, vezi Loșonți TRFR 62–64.

GÚGURA I, II Poiana sau **Gúgura Șóflii I** Poiana „o rădicătură, o cicheră, on colț înalt” I, „dâmb” II Poiana (Cheleteni, Poiana). – *Șóflea*, por.

– Din *gúgură* ‘vârf’, apelativ viu în grai.

GÚGURA ȘÓFLII v. *Gugura*.

GUMUIÉȚU „loc de deal” IV, „on pic de dâmb; aici era hodiniș pe Calea Dealului” VII (Sălciua).

– Din **gumuiéț* ‘ridicătură de pământ (în formă de clăie)’, variantă a lui **gomoiéț* ‘idem’, un derivat de la *gomoi* ‘idem’ (vezi, mai pe larg, Loșonți SSE 64).

GÚRA BÁII „e în Fundoaia, o fost mină veche” I (Mușca). – Vezi *Baia*.

– Din *gúrá* ‘început al unui anumit loc’, ‘intrare’.

GÚRA BELIÓRII „e intrarea pe Belioara” II (Lunca Largă). – Vezi *Belioara*.

GÚRA BELIÓRII „de aici în sus începe Valea Beliorii, ce se varsă în Valea Poșegii” II (Poșaga de Sus).

GÚRA BISTRIȘÓRII confluența Bistrișoarei cu Arieșul (Bistra). – Vezi *Bistrișoara*.

– Din *gúrá* ‘confluență’.

GÚRA CÁLULUI „teren împădurit, fânaț” I (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Calu de Piatră*.

– Din *gúrá* ‘început al unui anumit loc’.

GÚRA CĂȚÂNELELOR At.: 1765 *In Gura Ketselényilor* [sic!] (Runc: SzTA 46). – Vezi *Cățânelele*.

GÚRA CÂNEPILOTOR At.: 1761/1803 *La Gura Kinyepilor* (Ocolîș: SzTA 9). – Vezi *Gruiu Cânepilor*.

GÚRA CHÉII „acolo e intrarea în Cheile Runcului” II: **Gúra Chéii din Jos** II, **Gúra Chéii din Sus** „intrarea pe Cheie” II (Lunca Largă). At.: 1817 *La Gura Tyéh* [!] (SzTA 47). – Vezi *Cheia*.

GÚRA CHÉII „intrarea în Cheia Pociovaliștii” II (Ocolîș).

GÚRA CHÉII DIN JOS v. *Gura Cheii*.

GÚRA CHÉII DIN SUS v. *Gura Cheii*.

GÚRA CUCUTÍȘULUI [gúra cucut’ișuli] „de acolo începe Cucutișu” I, II (Valea Lupșii). – Vezi *Cucutișu*.

GÚRA CÚȚII confluența Pârâului Cuții cu Valea (Valea Lupșii). – Vezi *Colțu Cuții*.

– Din *gúrá* ‘confluență’.

GÚRA DÓSULUI „de acolo intri în pădure” I, II (Brăzești). – Vezi *Dosu*.

– Din *gúrá* ‘început al unui anumit loc’.

GÚRA DÓSULUI intrarea în Dos (Sălciua, Valea Largă). – Vezi *Dosu*.

GÚRA DÓSULUI „aici se bagă drumul în Dos” II (Sartăș).

GÚRA DÓSULUI „de acolo începe Dosu Leșului; pășunat” I (Valea Lupșii).

GÚRA GÁURILOR „fânaț cu tufe” I, „de aici încep Gaurile” II (Sartăș). – Vezi *Gaurile*.

GÚRA-I JGHEBUROÁSE II, [*] sau **Gúra Jgheburoásii** II confluența Jgheburoasei cu Tisa (Lunca Largă).

– Din *gúrá* ‘confluență’.

GÚRA IZVÓRULUI confluență (Lunca Largă). – Vezi *Izvoru*.

GÚRA JGHEBUROÁSHI v. *Gura-i Jgheburoase*.

GÚRA LÁCULUI [*] (Baia de Arieș). – Vezi *Lacu*.

GÚRA PĂRÁIELOR „vine on pârâu de la Măgură, Runșor și se varsă în Valea Caselor” [*] (Lupșa). – Vezi *Păraiele*.

GÚRA PĂRĂULUI „e o zonă mlăștinoasă” II (Hădărău). – Vezi *Părau Stârcului*.

GÚRA PĂRĂULUI „acolo iese păraul din pădure” II (Mănăstire).

GÚRA PĂRĂULUI „aici se varsă Părau Dúngului în Valea Lupșii” I (Valea Lupșii).

GÚRA PĂRĂULUI BÂRLÓGULUI confluența Păraului Bârlogului cu Valea Bistrii (Peste Valea Bistrii). – Vezi *Părau Bârlogului*.

GÚRA PĂRĂULUI COÁCĂZULUI confluența Păraului Coacăzului cu Tisa (Lunca Largă). – Vezi *Părau Coacăzului*.

GÚRA PĂRĂULUI SCÁILOR confluența Păraului Scailor cu Valea Șesii (Valea Șesii). – Vezi *Părau Scailor*.

GÚRA PLOTONÉSII „acolo se varsă Valea Plotonesii în Valea Mare” I (Hodișești). – Vezi *Valea Plotonesii*.

GÚRA POȘÉGII confluența Văii Poșegii cu Arieșul (Sălciua). – Vezi *Valea Poșegii*.

GÚRA PRĂDÚHULUI „pe acolo poți ieși, cu picioarele, în muntele Bedeleu” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Prăduhu*.

GÚRA PRÍPORII II (Valea Lupșii). – Vezi *Pripora*.

GÚRA SÍLHII „acolo începe Silha din jos” I (Lunca Largă). At.: 1751 *Gurá Szili* [sic!] (SzTA 46). – Vezi *Silha*.
– Din *gúră* ‘început al unui anumit loc’.

GÚRA ȘTEFÂNCII confluența Văii Ștefâncii cu Arieșul (Mușca). – Vezi *Valea Ștefâncii*.

GÚRA ÚLIȚII intrarea din șosea pe o uliță (Lupșa). – Vezi *Ulița*.
– Din *gúră* ‘început al unui anumit loc’.

GÚRA VĂII confluența Văii Mari cu Arieșul (Bistra). – Vezi *Valea Mare*.
– Din *gúră* ‘confluență’.

GÚRA VĂII confluența Văii Mușchii cu Arieșul (Mușca).

GÚRA VĂII confluența Văii Lupșii cu Arieșul (Valea Lupșii).

GÚRA VĂII confluența Văii Șesii cu Arieșul (Valea Șesii).

GÚRA VĂII BÓULUI „aici se varsă valea Boului în Tisa” II (Lunca Largă). – Vezi *Valea Boului*.

GÚRA VÍNȚII confluența Văii Vinții cu Valea Șesii (Vința). – Vezi *Vința*.

GÚRA ZĂPÓZII „o groapă ce merge în Tisa” I Lunca Largă, „e intrarea în Zăpode” I Runc (Lunca Largă). – Vezi *Zăpodea*.
– Din *gúră* ‘început al unui anumit loc’.

GURÍȘU „pantă mare” I, „e o cărare de șerpuie pe dâmb în sus” II (Mănăstire).
– Din *gurîș* ‘drum pe o pantă abruptă; urcuș’.

GURÍȘU (alt loc!) „cale îngustă și lunecoasă” I pe o pantă (Mănăstire).

GURÍȘU „pantă, urcuș, porțiune din șoseaua națională unde-i panta mai mare” IV (Muncelu).

GURÍȘU LUI BĂȚĂGĂ „porțiune mai abruptă din drumul ce duce în sat” I (Dealul Caselor). – *Bățagă*, por. (lui Gligan Vasile).

GURÍȘU ZĂPÓZILOR v. *Coborâșu Zăpozilor*.

GURGUIÁTA „colț ascuțit la vârf, cu pădure de mesteacăn” [*] Geamăna, „stâncă ca o claic; e înaltă” I Valea Șesii (Geamăna).
– Din adj. *gurguiát*, -ă ‘care are forma unui gurgui; țuguat ca un gurgui’ (DEX).

GURGUIÁTA „stâncă” I [*] (Runc).

GÚTRI cătun (Baia de Arieș). At.: 1770 in *Gutri* (Prodan IDBA 84).
– Din *Gútri*, probabil n. pers.

H

HAGĂU „pădure pe deal; e drum” II, „on pic de prelucă pe-on deal” [*] (Orăști).

– Din *hagău* ‘drum în pantă mai abruptă’.

HAIAUȘU [hajaúš] „fânaț printre păduri, poieniță; pantă” I, „o prelucă” II, „pantă mai abruptă” III (Brăzești).

HÁJURILE „pădure de mesteacăn, carpin” II, „pădure de pin; o fost o parte cositor; colții sunt plantație de pin” III (Poșaga de Jos).

HALĂU GÁNULUI „halău” II (Poșaga de Sus). – Vezi *Bujoru Ganului*.

V. și *La Halău*, *La Halău în Doștină*, *La Halău la Buca*, *Părau Halaielor*.

– Din *halău* (pl. *haláie*, *halăuă*), var. a lui *valău* ‘jgheab făcut de obicei dintr-un trunchi de copac scobit din care se adapă animalele’.

HÁLCILE „dâmb mare, cu arături, pădure, fânaț” I Gănești, „teren mult, mai de deal; tufe, loc gol, pășunat” I Nămaș (Gănești, Nămaș).

V. și *Colțu Halcilor*, *Dâmbu Halcilor*, *Fântânile Halcilor*, *Părau Halcilor*, *Șesu Halcilor*.

– Din *hălcă* (pl. *hălci*, *hălci*) ‘despicătură groasă de lemn’ (Popa Vorbe 84), „o leamnă, o bucată de lemn crepată” I Dealu Muntelui, „șcleafă de lemn crepat” [*] Valea Lupșii.

HÁLCILE „loc oblu, pe deal deasupra” [*] (Orăști).

HÁLCILE „fânaț cu rupturi de pământ; îi un teren râpuriu” I, „o fost cândva pădure și s-o exploatat” [*] (Valea Lupșii).

HÁLDINE v. *Mănăstire*.

HÁLDINILE (Dealu Caselor).

– Din *hăldină* (pl. *hăldini*) ‘grămadă de material nefolositor (steril) provenit din lucrări miniere’.

HÁLDINILE „îi o terasă deasupra Podireului; loc arabil și fânaț” I (Valea Lupșii).

HANANÍCII grup de case (Bistra).

– Din n. grup *hananíci* < *Hananíc*, por. unei familii Balea.

HANĂU „o fost teren arabil, acum e cositor; pe din jos și pe din sus are pădure” I, „deal” [*] (Cioara de Sus).

– *Hanău*, probabil por., derivată, cu suf. -ău, de la n. fam. *Han*, existent în zonă.

HÁNGĂRII „poiană” II, „loc costos; e pădure pe el” [***] (Muncelu).

V. și *Părau Hângărilor*.

– Din n. grup *hângări* < *Hângăr*, probabil por.

HÁPU IV sau **La Hápu** III „parte de sat lângă Arieș” III, „luncă faină” IV (Muncelu).

V. și *Calea Hapului*, *Crucea Hapului*, *Gruiu Hapului*.

– Din *Háp(u)*, probabil por. < *hap* (pl. *hápuri*) „măcinătură din șteampuri, după ce s-a dat pe «vălău» [...] Hapurile se bagă în o ladă lătăreață numai cu trei laturi” (Viciu Gl 155).

HÁRÂNCU I–III Poșaga de Jos, **Hárâncu** I, IV Sălciua „loc doștinós” I, „deal tras, cositor; e-n graniță cu Sălciua” III Poșaga de Jos, „îi o groapă întinsă cu fânaț și arabil” I Sălciua sau **Hárâncu Máre** II–IV Sălciua „groapă” II, III, „poiană mai mare” IV Sălciua și **Hárâncu Mic** I–IV Sălciua „groapă” III, „poiană mai mică” IV Sălciua (Sălciua).

V. și *Drumu Harâncului*, *Părau Harâncului*, *Vârvu Harâncului*.

– Cf. *Vărângu* căldare glaciară într-un întins nod orografic la nord de masivul Țarcu și n. fam. magh. *Harang* (Kázmér RMCsSz).

HÁRÂNCU MÁRE v. *Harâncu*.

HĂRÂNCU MIC v. *Harâncu*.

HĂRLOSU v. *La Harlust*.

HĂȘPORU „o ruptură, râpă, mâncătură de apă” I (Curmătură).

V. și *După Hașpor*.

– Din *hășpor* (pl. *hășpore*) ‘(Trans.) pârau adânc săpat de puhoiae de apă pe munte în jos’ (DA).

HĂȘPORU „on părau rupt” II (Dealul Muntelui).

HĂȘPORU „părau din izvoare” II (Valea Lupșii).

HĂȘPORELE „o tă [= tot] hășporit [= săpat] apa, o rămas hașpore” I, „părau” [*] (Valea Lupșii).

HĂTU „e între pădurile particulare și comunale; urcă din vale până în deal, în Turlese” IV (Bistra).

– Din *hat*.

HĂBÓLEA „doștină împădurită și fânaț” I, „loc mai sălbatic” II (Lunca, com. Poșaga).

V. și *Părau Hăbolii*.

– *Hăbólea*, probabil n. pers.

HĂDĂRĂU, ung. *Lupsahadaró*, sat în com. Lupșa AB. At.: 1909 *Hădărău* cătun al satului Lupșa (Suciu I 283).

V. *Fundu Hădărăului*, *Lunca Hădărăului*.

– Din *Hădărău*, probabil por. (< *hădărău* ‘hădărag’) sau n. fam. magh. *Hadaró* (vezi Kázmér RMCsSz).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 311 locuitori. Ei își zic și sunt numiți de cei din satele vecine *hădăreńi* (sg. *hădăreán*).

HĂGHIÁCU [hăbđjăcu] „pâlc de pădure” [*] Lupșa, „pădure și fânațe, locuri prăpăstioase” I, „o dolie costoașă, împădurită” III Valea Șesii (Valea Șesii).

– Din *hăghiác* ‘pădure mică, deasă, cu copăcei și tufișuri; huci’ (Târlișua BN: ALRR–Trans. IV h. 503/245; *ibid.* MN pș. 93/1295/245).

HĂLÁPU „o zonă după case, cu miriști și mai puțină pădure” I (Valea Largă).

– *Hălăpu*, probabil poreclă acum necunoscută în localitate.

HĂJDÁTE „o pantă, o coastă, dar nu prea mare; o fost pădure” III (Săgacea).

– Cf. n. top. *Hășdate* (Loșonți–Vlad VH 65).

HĂLĂCIÚDU loc mai așezat; e un teren arabil, fânaț și pădure (Runc). At.: *La Halatsud*, *In Halaszud* (SzTA 46).

V. și *Cheia Hălăciudului*, *Valea Hălăciudului*.

– Cf. *hălăciúďă*, var. a lui *hălăciúgă* ‘tufă, tufiș, desiș’ (DA), ‘pădure deasă, plină de ramuri și uscături’ (MDA). Cf. și n. fam. *Hălăpciug* (DNFR).

HĂLĂSTÁIA „deal mare; fânaț, arător, pădure” (Goia TCL 321), „culme alungită” (Cîra MTM 372), „nimaș, pășunat de vite” I, „acolo sânt păraie, dar lacuri nu; e pe coastă” [*] (Mușca). At.: 1909 *Helestaje* (Popa Vorbe 162).

V. și *Dealul Hălăstăii*, *Drumu Hălăstăii*, *Fântâna Hălăstăii*, *Părau Hălăstăii*.

HĂLCILE „pădure, tufiș, carpen și molid” I, „câmp și pădure, hucari, huci” II, „coastă cu pădure și fânaț” [*] (Valea Caselor). – Vezi *Halcile*.

V. și *Dâmbu Hălcilor*, *Vârvu Hălcilor*.

HĂNĂȘEÁSCA [hănășasca] „stâncă, lespede” I (Orăști).

– Din adj. fem. *hănășească* ‘care aparține lui Hanăș’ (oficial: *Haneș*) < *Hăneș*, n. fam. frecvent în zonă, + suf. *-ească*. Pentru forma *Hanăș*, vezi *Dâmbu lui Hanăș*, *La Hănășești* și PACJ 133.

HĂNȚOÁIA „culme; locul e rău, abrupt” III (Săgacea).

– Din sprn. *Hănțoáia* < *Hánțu*, n. fam. existent în Câmpeni (ortografiat *Hanțiu*).

HĂRĂGÚȘU I, II, [*], [**] Geamăna, I Vința, I Valea Șesii, Goia TCL 327 „deal cu pădure, înalt, rotund” I, „vârv de deal” [*] Geamăna, Goia TCL 327, „culme înaltă” (Dumitraș SG 27) sau **Hărăgúșu Máre** „vârv” I, [*] Geamăna și **Hărăgúșu Mic** „vârv” I, [*] Geamăna (Geamăna).

V. și *Vârvu Hărăgușului*.

– *Hărăguș*, „nume de persoană existent” (Goia TCL 327). Vezi și DNFR, PAAB 55.

HĂRĂGÚȘU MÁRE v. *Hărăgușu*.

HĂRĂGÚȘU MIC v. *Hărăgușu*.

HĂRDĂLEȘTII „pantă, fânaț” I (Brăzești).

– Din n. grup *hărdălêști* < *Hărdălău*, n. fam. atestat în localitate din 1770 (*Hárdalo Lup*, *Hárdalo Urszul*, *Hárdalo Nyikula*: Prodan IDBA 135).

HĂRDÊȘTII grup de case pe lângă Valea lui Creț (Muncelu).

V. și *Colțurile Hărdeștilor*, *Dealul Hărdeștilor*.

– Din n. grup *hărdêști* < *Hărda*, n. fam. atestat în localitate din 1770 (vezi Prodan IDBA 122).

HĂRMĂNEÁSA v. *Valea Hărmănesii*.

HĂUÁȘA [háúáša] „platformă sub munte, sub stean” I, „teren mai oblu, cositor, chiar su stâncă” II (Lunca, com. Poșaga).

– Cf. magh. *havas* ‘munte’ și n. fam. magh. *Havas* (vezi Kázmér RMCsSz). Prezența unui -a în toponimele împrumutate din maghiară este destul de frecventă (vezi Petrovici SDT 171).

HÁUCA [háúca] „poiană către vale; s-o hurluit [= surpat]” II (Cioara de Sus).

V. și *Părău Hăucii*.

– Din *hăucă* ‘adâncitură de teren, groapă’, cuvânt necunoscut de dicționare, pe care l-am atestat în Păucinești HD.

HÁCIU [hiš, hič] III (Săgacea).

– Din *hâci*, var. a lui *huci*.

HÂNSÁRU pădure (Valea Largă).

V. și *După Hânsar*, *Părău Hânsarului*, *Valea Hânsarului*.

– Din *hânsár* (pl. *hânsáre*) ‘pădure mică, deasă, cu copăcei și tufișuri’ (Ghețari AB: ALRR–Trans. IV h. 503/327).

HÂNSU „niște teritor împădurit” I (Dealul Caselor).

– Din *hâns* ‘tufe dese, desime de spini și de alți arbuști, smidă’ (DA).

HĂRĂȘTII „acolo o fost case, s-o părăsit” [**] (Bistra).

– Din n. grup *hărăști* < *Hăra*, por. (familiei Balea).

HÂRCIÓGII grup de case (Certege). – Din n. grup *hârciôgi* < *Hârciôg*, por. (Cf. și *Costea lui Hârciog* II).

HÂRCIOLOÁBELE [hîrcôlôbele] „îi tăt o rădicătură și o adâncitură, gropi, movile, piatră” I, „niște dâmburi, bolovani; ar fi hucălită aur înainte” II, „loc frământat, denivelat” IV Brăzești, „loc împădurit în hotar cu Brăzești; acolo îi o groapă mare. O fost lucrări de minerit cândva” I, „teren cu gropi, păduri, cături, căturiari” II Sartăș (Brăzești, Sartăș).

– Din *hârcioloábe* < *vârcioloábe* ‘gropi, adâncituri’ (vezi Loșonți TRFR 186).

HÂRTÓPU „e pe deal, e mai jos, e on pic de padină” III (Poșaga de Jos).

V. *Dâmbu Hârtopului*.

– Din *hârtóp* (pl. *hârtóape*), var. a lui *vârtóp*.

HÂRTÓPU „și șes, și coastă” II (Sălciua).

HÂRTÓPU SÓLCÎ „e sub pădure. O avut Șolca loc acolo” I, „padină” II (Poșaga de Jos). – Vezi *Cotu Șolcii*.

HÂRZOBÊȘTII „arături, sălașe, colibi pe deal” II Orăști, „teren foarte întins” II Poșaga de Sus, „o fost proprietar Hârzoabă” III Săgacea (Orăști, Poșaga de Sus).

V. și *Părău Hârzobeshilor*.

– Din n. grup *hârzobêști* < *Hârzoábă*, n. fam. existent în comună.

HECÚȚU „pantă cu pădure” I, „on pic de teren cu pădure într-on vârv de deal” II, „pădure” III (Brăzești).

– Provine (prin contragere) din **Hejécútu* < (prin asimilarea *i-e > e-e*) *Hiecuțu* [hijecútu], un diminutiv, cu suf. -*uț*, de la *Hiacu* (vezi infra).

HÉLEA MÁRGINI „îs margini de pădure” II (Săgacea). – Vezi *Margina*.

– Din *hélea* ‘acelea, celelalte’.

HERENOÁSELE „fânaț întins; cam doștină” II Dealul Muntelui, „coastă mare; fânaț, pădure, pășunat” I Gănești, (Dealul Muntelui, Gănești).

V. și *Dealul Herenoaselor*, *Fața Herenoaselor*, *Părău Herenoaselor*, *Vârvu Herenoaselor*.

– Din **herenoásă* (pl. *herenoáse*), var. a lui *hrenoásă*, numele popular al plantelor *Lepidium latifolium* și *Sinapis alba* (vezi Borza DE 98, 160), cu epenteza lui *e* în cuvântul-bază (*hrean > herean*), fenomen existent în zonă (vezi ALRR–Trans. IV MN pș. 76/1142). Vezi și *Herenoasa* „pădure de brad și fag în masivul dintre Bucium–Cerbu și Buninginea” (Popa NTA 268).

HEÚŞELE II (Ocoliş).V. şi *Părău Heuşelor*.– Pluralul toponimic al lui *Heuş* (vezi infra).

HEÚŞU „deal mic” [*] Geamăna, „munte mic” I, „deal; fânaţe şi pădure” II, „dâmb mai sus, cu poalele înconjurate de pădure” III Valea Şesii (Geamăna, Valea Şesii). At.: 1486 *Ha[ŷ]wspathak* (Mineia ICA 11).

V. şi *Părău Heuşului*.

– Toponimul ar putea proveni din *Hews*, *Heōs*, forme vechi ale n. fam. magh. *Hōs* (vezi Kázmér RMCsSz). Cf. şi n. fam. *Heiuş*, existent în judeţ (PAAB 85, 159).

[hiđícóji] „o porţiune de teren ca un tolcer [= pâlnic]” II (Hădărău).

[hiđíŷú] „pădure şi fânaţ doar pe nişte margini” II, „deal cu aşezări omeneste şi brazi” [*] (Baia de Arieş).

HIÁCU [hijácu] „pădure de fag, carpin” II (Poşaga de Jos).

V. şi *După Hiac*.

– Din *hiác* (pl. *hiácuri*) „pădure cu suprafaţa mai mică, până la 1–2 ha” I (Valea Largă), variantă a lui *heac* ‘pădure’ (Feneş AB: ALRR–Trans. IV MN pş. 92/369), ‘codru de fag’ (DA). Vezi şi Popa NTA 267.

HIÁCU „fânaţ şi pădure” I, „teren în pantă” II (Sartăş).

HIÁCU „pâlc de pădure în păşunat” IV (Sălciua).

HIÁCU „pădurice” I (Valea Largă).

HIÁCU BÂRSTÁNULUI „pădure pe o coastă” I, „pâlc de pădure în vârful dealului” II (Valea Largă). – Vezi *Bârstăneştii*.

HIÁCU BÓRÎ [hijácu bóři] III, IV sau **Péste Râu** III „loc cositor, grădini de porumb; pădure şi căsi” III (Brăzeşti). At.: 1770 *Lá Hekobare* (Prodan IDBA 102). – Vezi *Bora*.

HIÁCURILE „o groapă cu fânaţ” I, „e împădurit; o fost arător” II (Ocoliş). At.: 1751 *Lá Hiákul*, *In Hiákul* (SzTA 9).

HIECÚŢU „on pic de pădure pe un dâmb” I (Dealul Caselor). – Vezi *Hecuţu*.

HOÂNCA „neşte preluci într-o groapă” II, „găvan, adâncitură” IV (Brăzeşti).

V. şi *Coasta Honcii*, *Dâmbu Honcii*, *Dealul Honcii*, *După Hoancă*, *Părău Honcii*, *Vârvu Hoancii*.

– Din *hoancă* (pl. *hónci*) ‘adâncitură în formă de vale mai mică între dealuri, jgheab natural, groapă pe pantă’ (vezi Loşonţi TRFR 165).

HOÂNCA „o hoancă” I (Cheleteni).

HOÂNCA „o groapă, o aşezătură” I (Curmătură).

HOÂNCA „o hoancă între dealuri” III, „adâncitură” IV (Peste Valea Bistrii).

HOÂNCA „groapă în mijlocul pădurii” I, „păşunat” II (Valea Bistrii).

HOÂNCA „porţiune între două culmi de deal; e trocită [= în formă de troacă] aşă; coboară până la Râu” I (Valea Largă).

HOÂNCA „o groapă mare; e şi o fântână” I (Valea Lupşii).

HOÂNCA „groapă cu fânaţ pe o coastă” I Bârzan, „hoancă, loc îngropit aşă” II Valea Şesii (Valea Şesii).

HOÂNCA ANDÓLII [hőŋca andóli] „groapă” II (Lupşa). – Numirea iniţială va fi fost *Andole(a)* < *andóle* (= *andólie*) ‘adâncitură (de teren) în formă de albie, vale strâmtă, groapă, văgăună pe coasta unui deal sau munte’ (vezi Loşonţi TRFR 117–118), apelativ sinonim cu *hoancă* (vezi supra). Cu timpul, apelativul s-a pierdut, toponimul n-a mai fost înţeles şi a fost schimbat în *Hoanca Andoliei*.

HOÂNCA ARIŞOÁRELOR „o scobitură mare” II, „hoancă cu pădure pe părţi” III (Muncelu). – Vezi *Arişoarele*.

HOÂNCA BÁRNII hoancă cu brad şi molid (Tomuşeşti). – *Bârna*, n. fam. atestat în zonă (în Ocoliş) din 1751 (*Barna Mihaila*: SzTA 9), cu 601 purtători în judeţ (vezi DFNFR).

HOÂNCA BĂŞTII „o hoancă” III (Valea Şesii). – Vezi *Dâmbu Baştii*.

HOÂNCA BĂNÚȚULUI „hoancă a Bănuțului” III (Lipaia). – Vezi *Bănuțeștii*.

HOÂNCA BÂRDII hoancă (Valea Lupșii). – *Bârdea*, n. fam. existent în localitate.

HOÂNCA BÂRZĂNULUI „hoancă” II (Valea Lupșii). – Vezi *Coasta Bârzanului*.

HOÂNCA BRÁDULUI „hoancă mare” I, „o groapă cu fânaț” II (Valea Lupșii). – Din *brad*.

HOÂNCA CÁII „o dolie, o groapă împrejmuată de pădure” I, „hoancă, vâgăună cu două fântâni” II (Mănăstire). – *Căia*, por.

HOÂNCA CÁLDĂ „e caldă tare; e către răsărit și miazăzi, se termină cu un părau” (Vlad DTL 155), „o groapă. E o zonă cam închisă, nu-s curenți” I Vința (Vința). – Din adj. *căld*, -ă.

V. și *Părau Honcii Calde*.

HOÂNCA CÁPRII „hoancă” V, „prelucă pe o coastă” VI Baia de Arieș (Baia de Arieș, Muncelu). – Vezi *Colțu Caprii*.

HOÂNCA CÁRULUI „o prelucă cu pădure și fânaț” VI Baia de Arieș, „hoancă cu fânaț” I, „o groapă” IV Muncelu (Baia de Arieș, Muncelu). – Vezi *La Caru*.

HOÂNCA CÁȚULUI „hoancă” V (Baia de Arieș). – Vezi *Cațu*.

HOÂNCA CĂPRÁRULUI hoancă (Geamăna). – Vezi *Căpraru*.

HOÂNCA CÉRBULUI „apartine de Hărmăneasa; o fost o prelucă mare; s-o împădurit” I, „pășunat, graniță cu Mogoș” III (Baia de Arieș). – Vezi *Cerbu*.

HOÂNCA CETĂȚELII „groapă” III (Muncelu). – Vezi *Cetățeaua*.

HOÂNCA COCIÓLII „fânaț” I (Geamăna). – *Cociólea*, por.

HOÂNCA CÓCULUI „groapă, loc mai lăsat pe pantă” I (Curmătură). – Vezi *La Cocu*.

HOÂNCA CÓRNILO „groapă, hoancă; sânt ceva corni” VI (Baia de Arieș). – Vezi *Cornii*.

HOÂNCA CÓRNULUI „groapă mare” I (Dealul Caselor). – Vezi *Cornu*.

HOÂNCA COTROFÁNULUI „e la Lupșa” II Valea Lupșii. – Vezi *Coasta Cotrofanului*.

HOÂNCA COZMÉȘTILOR „hoancă, groapă” I (Valea Lupșii). – Vezi *Cozmeștii*.

HOÂNCA CRÁZNICULUI „coastă; loc prăpăstios” [*] Sartăș. – Vezi *Fântâna Crâznicului*.

HOÂNCA CÚȚII „hoancă cu fânaț” I (Valea Lupșii). – Vezi *Colțu Cuții*.

HOÂNCA DIÁCULUI „o poiană cu fânaț” II (Valea Lupșii). – Vezi *Fântâna Diacului*.

HOÂNCA FĂFĂLÍGULUI hoancă (Valea Lupșii). – *Făfăligu*, por.

HOÂNCA FULGERÍȘULUI „o albie” II, „hoancă” III (Muncelu). – Vezi *Fulgerișu*.

HOÂNCA GÓGHII [hõŋca gógi] „hoancă, groapă” [*] (Lupșa). – *Goga*, n. fam. (DNFR; PAAB 82, 199; PACJ 129).

HOÂNCA GÓII „poiană cu fânaț” II (Valea Lupșii). – *Góia*, n. fam. existent în localitate, cu frecvență mare în zonă.

HOÂNCA GRÉCII hoancă (Lupșa). – Vezi *Colțu Grecii*.

HOÂNCA-I METEOÁIE [hõŋca-i met'eujóie] I sau **Hoanca Meteoáii** [*] hoancă. „Acolo o stat Meteoaie” [*] (Valea Lupșii). – Din sprn. *Meteoáia*, formă rezultată prin asimilarea *a-e > e-e* din *Mateoáia* < *Matéi*, n. fam. existent în localitate.

HOÂNCA IÁDULUI I, II, [*] sau **Hoanca Iázului** I „groapă mare, hoancă mare cu fân[at]”. Bătrânii îi zic Hoanca Iadului că scoteau poșomoace de fân cu funia în deal, unde puteau face claie” I, „râpă cam costoasă, prepestenie [= prăpăstenie]” II (Baia de Arieș). – Din *iad*. Vezi *Iazu*.

HOÂNCA IĂZULUI v. *Hoanca Iadului*.

HOÂNCA IGHEĂNULUI [hõŋca idănului] „hoancă” VI (Baia de Arieș). – *Igheăn* (oficial: *Ighián*), n. fam. existent în localitate.

HOÂNCA JGHEĂBULUI hoancă (Geamăna). – Vezi *Jgheabu*.

HOÂNCA LEÓRZII [hõŋca lęórzi] „teren prăpăstios; pădure” [*] Geamăna, „o prelucă honcoasă” III Valea Șesii (Geamăna, Valea Șesii). – Vezi *Leorda*.

HOÂNCA LÚDULUI „o gropiță” VI (Baia de Arieș). – *Lud(u)*, n. unic sau n. fam. (DOR 311, DNFR).

HOÂNCA LUI CLENCI v. *Hoanca lui Crenci*.

HOÂNCA LUI COLÁN „hoancă” I, „hudă cu pădure; o fost o prelucă mare acolo” III (Valea Șesii). – Vezi *Colanu*.

HOÂNCA LUI CRENCI [hõŋca li creŋcê] I sau **Hoanca lui Clenci** (Cîra MTM 372) hoancă cu fânaț și pădure lângă Valea Mușchii (Mușca). – *Clenci* (*ibid.*) sau *Crenci* I, por. existentă. Și Popa Vorbe 175 cunoaște forma *Crenci*.

HOÂNCA LUI CŪLĂ „hoancă” I (Poiana). – *Cŭlă*, hip. de la *Nicula* sau *Niculaie* [= *Nicolaie*].

HOÂNCA LUI DAN „e la Valea Lupșii” III Muncelu. – Vezi *Dâmbu Danului*.

HOÂNCA LUI MĂDRŪȚ „are o formă trocită” I (Dealul Muntelui). – *Mădrŭț*, sprn. < *Mădru*, n. fam. existent în comună.

HOÂNCA LUI TRANDAFÍR hoancă în pădure; coboară până în Valea Bistrii (Tomușești). – *Trandafír*, n. pers. acum necunoscut în zonă.

HOÂNCA LUI VASÍU hoancă (Valea Lupșii). – Vezi *Dâmbu lui Vasiu*.

HOÂNCA LUI VÂRTÁN v. *Hoanca Vârteșilor*.

HOÂNCA LEURDÍȘULUI [hõŋca lęurdíșuli] „hoancă” I (Mușca). – Vezi *Leurdișu*.

HOÂNCA METEOÁII v. *Hoanca-i Meteoai*.

HOÂNCA MIHELÉSII [*] sau **Hoanca Miherlésii** I hoancă cu pășune și fânaț. „O fost pământul unor oameni, la care le-o zis *de-a Miherlesii*” I (Valea Lupșii). – Din sprn. *Miheleása* < *Miheileása* (vezi *Su Miheileasa*) < *Mihăileása* < *Mihăilă* + suf. *-easă*. Forma *Miherleasa* a rezultat prin „despicarea” lui *l* în *rl*.

HOÂNCA MIHERLÉSII v. *Hoanca Mihelesii*.

HOÂNCA MOMÉULUI hoancă cu fânaț (Valea Lupșii). – *Moméu*, n. fam. existent în Baia de Arieș și Mușca.

HOÂNCA NĂMÁȘULUI hoancă (Nămaș). – Vezi *Nămaș*.

HOÂNCA NÁNDRII hoancă (Mănăstire). – *Nándra*, n. fam. existent în localitate.

HOÂNCA NEDÉIULUI hoancă (Peste Valea Bistrii). – Vezi *Nedeiu*.

HOÂNCA NOTĂRĂȘÍȚII „îs nește honci” [*] (Lupșa). – Din sprn. *Notărășîța* < *notărășîță* 1. ‘soție de notar’; 2. ‘notăreasă’.

HOÂNCA OPRİȘÊȘTILOR hoancă; „e la Lupșa” II, III Hădăraș. – Din n. grup *oprișești* < *Oprîșa*, n. fam. existent atât în Hădăraș, cât și în Lupșa, frecvent în zonă.

HOÂNCA PÁNȚII hoancă (Valea Lupșii). – *Pánța*, n. fam. existent în localitate.

HOÂNCA PĂDUCÉILOR hoancă (Geamăna). – Vezi *Păduceii*.

HOÂNCA PĂRĂGINÓSULUI hoancă, „graniță cu Mogoșu” III, „pășunatul boilor” V, „o prelucă într-o groapă” VI (Baia de Arieș). – Vezi *Părăginosu*.

HOÂNCA PIÉTRII „hoancă prin pădure” IV (Muncelu). – Vezi *Piatra*.

HOÂNCA POPÊȘTILOR „hoancă” [*] (Geamăna). – Vezi *Popeștii*.

HOÂNCA POPOÁII „groapă” II (Baia de Arieș). – Din sprn. *Popoáia* < *Pópa*, n. fam. existent în localitate.

HOÂNCA [pút'i] „o golină [sic!] în mijlocul pădurii” III (Lipaia). – Vezi *Fântâna [pút'i]*.

HOÂNCA RĂBULOÁII „pădure” I (Bârzan). – Din sprn. *Răbuloáia* < *Răbúlea*, n. fam. existent în localitate.

HOÂNCA ROMÁNILOR „hoancă cu pădure și fânaț” II (Bârzan). – Din n. grup *románi* < *Román*, n. fam. existent în comună.

HOÂNCA SÁRBULUI „hoancă” I (Valea Șesii). – *Sârb*, n. fam. ce a existat în localitate (vezi Vasii LSO 189).

HOÂNCA SEÁCĂ loc ca o albie, hoancă (Certege). – Din adj. *sec*, *seacă*.

HOÂNCA STEREGÓII „o adâncitură mai deschisă pe care vine on părau; e steregoaică multă” II (Geamăna). – Vezi *Stereogoia*.

HOÂNCA ȘOÁNII v. *Hoanca Trișoarii*.

HOÂNCA ȘORECÁRULUI „hoancă urâtă tare, prăpastie” II (Lipaia). – Din *șorecár*, ‘numele mai multor păsări răpitoare din familia acvilidelor, care se hrănesc mai ales cu șoareci’ sau *Șorecáru*, n. pers. Cf. n. fam. *Șoricaru* (DNFR).

HOÂNCA ȘUCHÉȚII „aparține de Muncel” V, „groapă” VI Baia de Arieș, III Muncelu, „o scobitură ca o covată” II, „o dolie” IV Muncelu (Baia de Arieș, Muncelu). – Vezi *Colțu Șuchetii*.

HOÂNCA TÁRSII „hoancă” I (Valea Lupșii). – Vezi *Târșea*.

HOÂNCA TEÓCILOR [hõŋca t'ócilor] groapă (Vința). – Vezi *Teocii*.

HOÂNCA TÍSII „hoancă” I, „coastă” III (Lupșa). – Vezi *Tisa*.
V. și *Dosu Honcii Tisii*, *Fața Honcii Tisii*.

HOÂNCA TRIȘOÁRII [hõŋca trișóri] I sau **Hoanca Șoánii** [hõŋca șóni] I hoancă. „Din vechi îi Hoanca Șoanii. O folosit-o Trișoara, acum o folosesc urmașii lui” I (Nămaș). – *Trișoáră*, por., *Șoána* (sau *Șoána?*), n. pers.

HOÂNCA ȚICULUI [hõŋca țiculi] „hoancă; pe ea se formează un părau” I (Geamăna). – Vezi *Țicu*.

HOÂNCA VÂRTÉȘTILOR At.: 1909 *Hanka Vurtestilor* (Mușca: *Popa Vorbe* 162). Foarte probabil, se referă la același loc cu **Hoanca lui Vârtán** „teren în pantă cu adâncituri și mocirlos, aflat pe terenul familiei poreclită Vârtan” (Cîra MTM 372), toponim pe care informatorii noștri nu îl cunosc. – Din n. grup *vârtéști* < **vârtănéști* < *Vârtan*, ce a existat în localitate ca nume de familie. E atestat în 1909: *Vertan Jenő* (*Popa Vorbe* 160; vezi și 170). Mai apare ca element de indicare a filiației („a li Vârtan”: *ibid.* 180).

HOÂNCA VÍJULUI „hoancă” I cu fânaț și tufe de alun (Valea Șesii). – Vezi *La Vijești*.

HOÂNCA ZMÍZII [hõŋca zmízî] I, II, IV Muncelu sau [hõŋca zńízî] IV–VI Baia de Arieș „e la Muncel” V, „honcă” VI Baia de Arieș, I Muncelu (Muncelu). – Vezi *Zmida*.

HODINÍȘU „aici mai hodinea oamenii când merea pe dealul ala la târg la Iara” II (Ocoliș).
– Din *hodiniș* ‘loc unde se odihneau (puțin) drumeții’.

HODINÍȘU „loc unde mai hodinea oamenii” I, „e un pic de hodiniș cum ieși sus cătă Brazi” II (Poșaga de Jos).

HODIȘÉȘTI sat în com. Bistra AB. At.: 1956 *Hodișești* cătun al satului Bistra (Suciuc I 291).

V. și *Părau Hodișestilor*.

– Din n. grup *hodișéști* < *Hódișu*, por. existentă. Cf. n. fam. *Hodiș* (DOR 296, NFM, PAAB 86, PACJ 136 etc.).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 299 de locuitori.

HODOÁBA v. *Hodoabele*.

HODOÁBA II Gârde, II Poiana sau **Hodoápa** I Gârde „o prăpastie de părau care iese în Poiană acolo sus; îi ca o hodoapă, ca o groapă” I Gârde, „hopină, groapă” II Poiana (Poiana).

V. și *Părau Hodoabii*, *Părau Hodoapii*.

– Din **hodoábă* (pl. *hodoábe*) ‘albie de torent, văgăună, viroagă’ (vezi Loșonți TRFR 165). Varianta *hodoápă* (vezi infra) a rezultat prin contaminare cu sinonimul *groapă*.

HODOÁBA MÁRE v. *Hodoabele*.

HODOÁBA MÍCĂ v. *Hodoabele*.

HODOÁBELE I, IV: **Hodoába Máre** I, IV, **Hodoába Mícă** I, IV sau **Hodoába** III „îs doauă groape” I (Peste Valea Bistriei).

HODOÁPA v. *Hodoaba*.

HODROÁMPA „parcă îi săpată ca un teren de fotbal; pe de lături este rădicată, numa la o parte este deschisă” I, „o groapă mai largă” II (Sartăș).

– Din **hodroámpă*, formă provenită prin sonorizarea lui *d* (probabil prin contaminarea cu sinonimul *hodobană*, existent în zonă; vezi Loșonți TRFR 166) din *hotroámpă*, var. a lui *hotroápă* (vezi *ibid.* 172).

HÓDU deal (Cioara de Sus).

– Cf. n. fam. magh. *Hód* (vezi Kázmér RMCsSz) și bg. *Hodo* (Ilčev), de la care Iordan DNFR derivă pe *Hodoiu*.

HOIȚEȘȚII grup de case pe deal (Botești).

V. și *Fântâna Hoițeștilor*.

– Din n. grup *hoițești* < *Hoáita* [hóița], por.

HOJDÉȘȚII cătun (Lipaia).

– Din n. grup *hojděști* < *Hójda*, por. E atestat ca n. fam. (vezi DNFR).

HÓLDA OÁNCÎ [hólda uáncî] „locuri arătoare; miriști” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Oanca*.

– Din *hóldă* (pl. *hólde*).

HÓLDELE „teren mai plat, cu case și grădini” I, „parte de sat” II (Lunca, com. Poșaga).

V. și *Dealul Holdelor, Dealul Holdilor*.

HÓLDELE I, II sau **Hóldile** II „dâlmă, o fost arabil” I, „deal; pășunat, fânaț” II (Lunca Largă). At.: 1751 *Lá Hóldgye* (SZTA 45).

HÓLDELE BÓDII [hólgile bógi] „pantă lină; arător” I, „loc frumos; o fost holde pe acolo” II

(Ocoliș). At.: 1751 *Lá Holgyele Bolgyi* [sic!], *Lá holdgyele Bógyi, Lá Holdgyele Bólgyi* (SZTA 9). – Vezi *Fântâna Bodii*.

HÓLDILE v. *Holdele*.

HOLOBÁNI sat în com. Lupșa AB. At.: 1956 *Holobani* cătun al satului Lupșa (Suciu I 293). Astăzi este acoperit de apele iazului de decantare, cu excepția celor câteva case din cătunul Sub Piatră, atașat satului Holobani după 1968 (vezi Dumitraș SG 39). Era compus „din 9 case ale familiilor cu numele Holobuț” (Goia TCL 283).

– Din n. grup *holobáni* < (prin sincopare) **holobuțáni* < *Holobúț*, n. fam. existent în localitate.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 9 locuitori.

HÓNCILE „pădure și cătunari pe coastă” VI, honci, groape (Baia de Arieș).

V. și *Dealul Honcilor, Părâu Honcilor*.

– Vezi *Hoanca*.

HÓNCILE „fânaț aproape de drum” I Bârzan, „îi loc mai gropit” I Vința (Bârzan, Vința).

HÓNCILE „denivelări” II (Dealul Bistriei).

HÓNCILE „teritor mândru” I (Dealul Caselor).

HÓNCILE „o coaste mare, deal cu nește honci, lăsături” I (Gănești).

HÓNCILE „îs niște văgăuni” II (Mănăstire).

HÓNCILE (alt loc!) „aici îi plin de gropi, ca și de dâmburi, halde de steril” I (Mănăstire).

HÓNCILE „îs multe gropi, honci” I (Muncelu).

HÓNCILE loc cu honci; „e în Hălăstaia” I (Mușca).

HÓNCILE „îs honci; pădure și fânaț” II (Valea Caselor).

HÓNCILE loc cu gropi (Valea Lupșii).

HÓNCILE ALBÉȘTILO loc cu honci. „O fost teren de-a albeștilor” I (Valea Lupșii). – Vezi *Albeștii*.

HORÁIȚA „prelucă pe coastă” I, „nu-i abruptă, îi cu denivelări” [*] (Geamăna).

– Din *horáitșă* ‘coastă rea, mai abruptă și prăpăstioasă’.

HORÁIȚA „coastă cu fânațe și grupuri de pădure mai mărunță” I, „loc gropit și costos, cu corni; loc rău” II, „e mai în pantă, coborâre, pantă mare” IV (Muncelu). At.: 1770 in *Horáitza* (Prodan IDBA 95).

HORÁIȚA „o prelucă; coastă mare și cu pietre multe” I, „o horaiță mare, un loc urât, o hurupușă” [*] (Valea Lupșii).

HORÁILE „fânaț; e on ic între păraie” I (Mușca).

HORDOÁBA „teren mai drept” II, III (Hădărău).

V. și *Vârvu Hordoabii*.

– Probabil din **hordoábă*, var. a lui *hodoábă* (vezi supra), rezultată prin contaminare cu *horaiță*.

HORGÉȘTII [horjéșt'i] „acolo a fost o familie Horga. Îi casă, da' nu stă nimeni în ea” VII (Sălciua).

– Din n. grup *horgéști* < *Hórga*, n. fam. existent în comună.

HORLÉȘTII teren arabil și fânaț; „e la Curmătură” II, III Hădărău.

V. și *Părău Horleștilor*.

– Din n. grup *horléști* < *Horlea*, por. (cf. Goia TCL 325) sau n. fam. (DNFR).

HORPELÉȘTII grup de case (Certege).

V. și *Părău Horpeleștilor*.

– Din n. grup *horpeléști* < *Hórpel*, por. (cf. *Lina lui Horpel*).

HOTÁRU „pășunat” [*], „deal” [**] (Cioara de Sus).

V. și *Fundul Hotarului, Între Hotare*.

– Din *hotár* (pl. *hotáre*) ‘teritoriu în proprietatea (locuitorilor) unei localități’, ‘fiecare din părțile mari ale teritoriului unei localități, în care se seamănă, prin alternanță, periodic aceleași semănături’.

HOZÁNCII parte de sat (Lupșa).

– Din n. grup *hozánci* < *Hozáncu*, por. (cf. și Goia TCL 297). În 1906 este menționată *Oana Andreiu „Hozanc”* (vezi Vasii LSO 203).

HÚCII grup de case (Dealul Bistrii).

– Din n. grup *huci* < *Húcu*, n. pers. (vezi *La Moară la Hucu/La Moara Hucului*).

HÚDA „e ceva groapă în colț; pe colțul pe care e huda e pădure de fag” I (Baia de Arieș).

V. și *Colțu cu Hudă, La Fața Hudii*.

– Din *húdd* ‘gaură’.

HÚDA CĂȚÉLII „hudă, o gaură din care iese apa” II (Ocoliș). – Din *cățea*.

HÚDA CÂNELUI „hudă” [*] Lunca Largă, I Runc în care erau aruncați câinii mai demult (Lunca Largă, Runc). – Din *câne*, var. a lui *câine*.

HÚDA FĂRĂ FUND „o gaură verticală, adâncă la baza Bulzului” II (Poșaga de Sus). – Din *fúnd* ‘capăt’.

HÚDA IÂNCULUI „părău, on pic de hoampă” I Orăști, „on fel de ascunziș într-o pădure” II Poșaga de Sus, „părău mic, adâncitură puternică, urâtă, pântre pădure” III Săgacea (Orăști, Poșaga de Sus). – *Iâncu*, n. fam. frecvent în zonă.

– Din *húdd* ‘văgăună, groapă, fundătură’ (vezi Loșonți TRFR 173).

HÚDA LUI PAPĂRĂ „o hudă mare, o gaură în munte, în stâncă” II, „o gaură, o peșteră; iese din ea o apă mare, vale mare” IV (Sălciua). – *Papară, Păpară*, n. fam. (DOR 342, DNFR, PAAB 206, PACJ 205).

– Din *húdd* ‘gaură’.

HÚDA LÚPILO „o hudă cum te bagi pe Cheie; îi mai sus, acces greu” [*] (Lunca Largă). – Din *lup* (pl. *lupi*).

HÚDA LÚPULUI „groapă” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Colțu Lupului*.

– Din *húdd* ‘văgăună, groapă, fundătură’.

HÚDA LÚPULUI „o fost ceva mîncătură de apă și ceva vizuini de lup” I, „găuri în pământ chiar în deal deasupra” II (Valea Largă).

– Din *húdd* ‘gaură’.

HÚDA PÓRII „o voioagă” II (Orăști).
– Vezi *Dâmbu Porii*.

– Din *húdă* ‘văgăună, groapă, fundătură’.

HÚDA VULTURÉSII „hudă mare, gaură în calcar despre care se zice că merge până la mănăstire; e oblu la vale” II (Poșaga de Sus).

– Vezi *Vulturesele*.

– Din *húdă* ‘gaură’.

HÚDREA „o groapă; o râpă mare venită din deal până în Valea Bistrișorii” I (Bălești).

– Din *Húdreă*, n. fam. existent în zonă.

HUDRICÉȘTI sat în com. Bistra AB. At.: 1954 *Hudricești* cătun al satului Bistra (Suciu I 297).

V. și *Dealul Hudriceștilor*.

– Din n. grup *hudricéști* < *Húdrici(u)*, n. fam. existent în comună.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 98 de locuitori.

HUDUCÓII hoancă (Lupșa).

HÚLA „o hoancă, on dâmb” II (Botești).

V. *Dâmbu Hulii*, *Doștina Hulii*, *Părau de la Hulă*, *Părau Hulii*.

– Din *húlă* ‘drum printr-o scobitură de deal’ (DA), ‘drum îngust, râpos, ca un jgheab abrupt, într-o coastă, pe unde se dau lemnele la vale’,

‘vale adâncă, prăpăstioasă, îngustă, fără apă’ (*Dicț. entop.* 276–277).

HÚLA „e cărare care urcă; dâmb” I Gănești, „loc doștinios” II Dealu Muntelui, „o pădure către Dealu Muntelui” I Nămaș (Dealu Muntelui).

HÚLA BORTÍȘCHII „hulă strâmtă” II (Sartăș). – *Bortîșca*, n. fam. cu 6 purtători în județ (vezi DFNFR).

HÚLA DÍNULUI SABÍNII hulă (Dealu Muntelui). – *Dínu Sabínii*, sprn.

HÚLA LUI DRĂGÁN „e o uliță strâmtă în pantă” II (Sartăș). – Vezi *Fagii lui Drăgan*.

HURDUCÁTELE „strâmtură; ține și de Poșaga și de Sălciua; era drumul rău pe unde mergea cu căruțele moșii la țară” VII (Sălciua).

– Din *hurducăt*, -ă ‘zdruncinat’.

HÚSEA [húsja] „hoancă cu apă” I (Dealu Muntelui).

– Din *Husea*, n. fam. (DNFR).

HÚZEA [húzja] „coastă; fânaț și ceva târși, cături de carpen, fag” I, „pantă, groapă” [*] (Curmătură).

V. și *Râpa Huzii*.

– Din n. pers. *Húzea* (cf. sprn. „... a Huzii” I).

I

IÁZU „venea de sub colțul unde e casa Cutii și se ducea în Ierugă” I (Hădăraș).

V. și *Calea Iazului, Hoanca Iazului*.

– Din *iaz* ‘canalul morii’.

IÁZU iaz, canal (Săgănea).

IÁZU CĂTÁNILOR „era iaz, canal de mergea apa pe el; l-a făcut armata, cătanile” II (Valea Lupșii). – Din *cătánă* (pl. *cătáne*).

ICLÉJEA v. *Clejea Popii*.

ICLÉJEA BISÉRICII [icléja biséřici] „o folosește popa” I, „e locul bisericii” II (Valea Lupșii). – Din *biserică*.

– Din *icléje*, var. a lui *ecléje* = *eclésie* ‘pământul, proprietate a bisericii, pe care îl folosește preotul pe întreaga durată a activității sale’.

IENĂȘÉȘTII „grup de case; o fost ceva oameni: Simioane-a [sîmnoń-a] lui Ianăș” II (Valea Bistrii).

– Din n. grup *ienășești* < n. pers. *Ianăș*, existent și în Mușca (vezi Popa *Un dascăl* 27, 28 etc.; idem *Vorbe* 171).

IERNĂRILE „poiană cu sălașe unde duceam vite la iernat” I, „o fost ceva sălașe acolo; o fost teren cu colibi înainte” II (Brăzești).

– Din *iernăre* (pl. *iernări*) ‘loc unde sunt ținute animalele în timpul iernii’, ‘colibă a celui care păzește oile iarna’ (MDA).

IERÚGA „șanț săpat de oameni; este partea din intravilan a Păraului Șindilarilor” I (Hădăraș).

– Din *ierúgă* (pl. *ierúgi*) ‘canal’, ‘loc umed, apăsător’.

IERÚGA (Vidolm).

IERÚGILE „îs două păraie ce formează o vale” I (Sartăș).

IHUȚÉȘTII loc întins (Hudricești).

– Din n. grup *ihuțești* < *Ihút*, n. fam. existent în localitate.

INCÉȘTI sat în com. Poșaga AB. At.: 1956 *Incești* cătun al satului Poșaga de Sus (Suciu I 308). A fost format din familii cu numele Boboia, Cucea, Iancu, Oneț etc.

V. și *Dosu Inceștilor, Fața Inceștilor, Valea Inceștilor*.

– Din n. grup *incéști* < *iencéști* < *Iáncu*, n. fam. existent în comună.

La recensământul din 20 X 2011, satul nu mai avea niciun locuitor.

IOSINÉȘTII grup de case (Botești).

– Din n. grup *iosinéști* < *Iosin*, n. fam. existent în Câmpeni.

IZLÁZU acolo a fost izlazul satului, izlazul comunal, „fânaș, arător, pășunat” I (Bistra).

– Din *izlaz* ‘câmp folosit ca pășune’.

IZLÁZU „o fost izlaz, fânaș” III (Lipaia).

IZVOÁRELE „îs mai multe izvoare” III (Bistra).

V. și *Părau Izvoarelor*.

– Din *izvór* (pl. *izvoáre*).

IZVOÁRELE „îs mai multe izvoare din deal” I (Mușca).

IZVOÁRELE fântână IV (Peste Valea Bistrii).

IZVOÁRELE „teren costos; pășunat și pădure; îs mai multe izvoare” I (Vidolm).

IZVOÁRELE ADĂMÉȘTILOR loc cu izvoare (Dealul Muntelui). – Din n. grup *adăméști* < *Adám*, n. fam. existent în comună.

IZVOĂRELE ȘULII izvoare (Dealul Muntelui). – *Șúlea*, n. fam. ce a existat în comună („*A Șulii* or plecat și or murit” II).

IZVÓRU „izvor” VI (Baia de Arieș).

V. și *Doștina Izvorului, Fața Izvorului, Gura Izvorului, Părâu Izvorului*.

– Din *izvór*.

IZVÓRU „de aici se formează Valea Morilor” I, „izvor, un fel de părâu” III (Brăzești).

IZVÓRU II (Lunca, com. Poșaga).

IZVÓRU „izvor din piatră” I, „părăuaș” IV Sălciua, „părâu ce izvorăște din stâncă” I Sub Piatră (Sub Piatră).

IZVÓRU BĂIAȘULUI „izvor pe locul numit Băiașu”: Bercea *Nume* 43 (Vidolm). – Vezi *Băiașu*.

IZVÓRU BĂTĂCILOR „izvor, apă mică” [*] (Lupșa). – Vezi *Bătăcii*.

IZVÓRU BÚHULUI (Runc: Bercea *Nume* 70). – Vezi *Buhu*.

IZVÓRU CÁPRII „izvor mare sub Colțu Caprii” I (Muncelu). – Vezi *Colțu Caprii*.

IZVÓRU CÁȚULUI „fântânice” VI (Baia de Arieș). – Vezi *Cațu*.

IZVÓRU CEL MÁRE izvor, „curge în Valea Caselor” [*] (Lupșa). – Din adj. *máre*.

IZVÓRU CHÉII PÍTII II sau *Izvóru Pítii* II „acolo numa piteștii o avut loc” II (Săgacea). – Vezi *Cheia Pitii*.

IZVÓRU CÓRBULUI „izvor ce vine din munte, din Fața Corbului; se varsă în Valea Segăgii” II (Săgacea). – Vezi *Corbu*.

IZVÓRU CÓRȚULUI „se varsă în Izvorul Crețoi” II (Orăști). – *Corț*, n. fam. existent în localitate.

IZVÓRU CREȚÓII izvor, părâu mic (Orăști). – Vezi *Crețoaia*.

IZVÓRU CRÎȘULUI „vine din Fundoaia Corbului și se varsă în Valea Segăgii” II (Săgacea). – Vezi *Coasta Crișului*.

IZVÓRU CÚTII [izvóru cút'i] „de acolo-i trasă apa curentă” I (Mănăstire). – Vezi *Balta Cutii*.

IZVÓRU DE LA DÁMBU MÁRE „izvor ce iarna nu îngheață” II (Lunca Largă). – Vezi *Dâmbu Mare*.

IZVÓRU FEREDÉULUI „vine ca o cascadă pe nește colți” I, „o fost izvor mare” II (Baia de Arieș). – Vezi *Feredeul*.

IZVÓRU FURCITÚRII „izvorăște din Muntele Mare” II (Orăști). – Vezi *Furcitura*.

IZVÓRU-I MIEROÁIE [izvóru-i mîeróje] II Săgacea sau *Izvóru Mieroáii* II Orăști „pleacă de la Mieroaia, de sus” II Săgacea (Incești). – Vezi *Mieroaia*.

IZVÓRU MÁRE „e în Cheie. Acum apa se scurge prin tub în vale” I (Runc). – Din adj. *máre*.

IZVÓRU MIEROÁII v. *Izvoru-i Mieroaie*.

IZVÓRU MUȘCÁNILOR „izvor; o fost în hotar cu Mușca” II, „curge din creierul muntelui” [*] (Valea Lupșii). – Vezi *Mușcanii*.

IZVÓRU OBÁRȘII „cel mai mare izvor din hotarul satului”: Bercea *Nume* 43 (Vidolm). – Vezi *Obârșea*.

IZVÓRU PICIORÁGULUI „de aici izvorăște valea noastră [= Valea Lupșii]” I, „din acesta e băgată apa pe Iazu Cătanilor” II, „izvor mare” [*] (Valea Lupșii). – Vezi *Picioragu*.

IZVÓRU PÍTII v. *Izvoru Cheii Pitii*.

IZVÓRU RÉCE izvor (Baia de Arieș). – Din adj. *réce*.

IZVÓRU RÉCE „coboară din hotar cu Bistra” II (Lupșa).

IZVÓRU RUDÁULUI „izvor pe locul numit Rudău”: Bercea *Nume* 43 (Vidolm). – Vezi *Rudău*.

IZVÓRU STEÁNULUI „vine din Stean, din munte, prin seritori puternice: pietrii peste care sare apa” III (Săgacea). – Vezi *Steanu*.

IZVÓRU ŞCLÍFII „fântână renumită pentru apa ei” I (Valea Largă). – Vezi *Şclifa*.

IZVÓRU ŞTÉVIII „izvorăşte din Ştevia” I (Lupşa). – Vezi *Ştevia*.

IZVÓRU TÁMPINII izvor, pârau (Orăşti). – Din *Tâmpină*, n. pers. (DOR 390).

IZVÓRU VĂDÁNULUI I Lupşa, Popa VO 96 sau **Părau Vădánului**: Goia TCL 299 izvor,

„se varsă în Valea Jgheburoasii” I (Lupşa). – Vezi *La Vădanu*.

IZVORÚȚU „izvor” II, „un fel de pârau” III (Brăzeşti).

– Din *izvorúţ*, dim. al lui *izvór*.

IZVORÚȚU „pârau; se varsă în Valea Fântânii” I, „izvor” II, „on izvor, o vale ce curge dintre lupşeni şi bistreni” [*] (Lupşa).

Î

ÎN DĂLMĂ LA COSTANDÍN „dâlmă” I (Lunca Largă). – Vezi *Dâlma. Costandín*, var. a lui *Constantín*, pren. sau n. fam. existent în Baia de Arieș.

ÎN DĂLMĂ LA CRUCE „e o cruce” I (Lunca Largă). – Vezi *Crucea*.

ÎN DÂMB LA BERINDÉIE v. *Dâmbu lui Berindeie*.

ÎN DÂMB LA GROÁZA v. *Dâmbu Groazii*.

ÎN DÂMB LA FITÁN v. *Fitanii*.

ÎN DEAL LA ANDREȘÊȘTI v. *La Andreșești*.

ÎN DEAL LA BÓSCĂ loc pe deal unde locuiește o familie Boșca (Sălciua). – Vezi *Dealul Boșcă*, por. Cf. și *Boșca, Boșcă*, n. fam. (DFNFR).

ÎN DEAL LA CRÉMINE v. *La Cremine*.

ÎN DEAL LA CRUCE (Buza Br. 23) sau **La Cruce** I, II „colină ce marchează hotarul între terenul brăzeștenilor și cel al sălcuianilor. Aici se ține de către preoții celor două sate rugăciune pentru sfințirea locului și paza animalelor la începutul verii când s-au stabilit la colibă”: *ibid.*, „e o cruce în dâlmă” II (Brăzești). – Vezi *Crucea*.

ÎN DEAL LA CRUCE „e o cruce” II (Dealul Bistrii).

ÎN DEAL LA CRUCE „acolo iese popa când se folosește acolo muntele [= pășunea]” III (Muncelu).

ÎN DEAL LA CRUCE „e su Hărăguș” I (Vința).

ÎN DEAL LA CRUCE I sau **În Deal la Crucea Petruțeștilor** I „acolo este Crucea Petruțeștilor. Moșii și strămoșii noștri o dus-o cu opt boi cu sania; îi făcută gaură în piatră și montată crucea” I (Mușca). – Din n. grup *petruțești* [pătruțășt'] < *Petrúța*, n. fam. existent în localitate.

ÎN DEAL LA CRUCEA PETRUȚEȘTILOR v. *În Deal la Cruce*.

ÎN DEAL LA CIÚTA pantă dulce, cu fânaș, teren arabil și pădure, „*Ciuta* era cel cu casa acolo” [*] (Valea Caselor). – *Ciúta*, n. fam. existent în Motorăști.

ÎN DEAL LA FÓNTEA [în d'al la fón'ta] „culme de deal, dar pantă dulce; [teren] arabil. Casa de acolo era a lui Fontea” [*] (Valea Caselor). – *Fóntea*, n. pers. Cf. n. fam. *Fonta* (DOR 433, DNFR, PACJ 120).

ÎN DEAL LA GHIDROÁIE teren ce a aparținut moșierului [gidróji] (Sălciua). – Din sprn. *Ghidroáie* < [gidróji] VII = magh. *Gidrai* (ortografiat și *Ghidrai*: PACJ 127).

ÎN DEAL LA GROȘTIÓR „pantă dulce pe culme de deal” [*] (Valea Caselor). – *Groștiór*, por.

ÎN DEAL LA JÚTEA v. *La Jutea*.

ÎN DEAL LA MÚNEOC „platou; teren arabil. E o casă a lui Muneoc” [*] (Valea Caselor). – *Múneoc* [múnoc], por.

ÎN DEAL LA ONÊȘTI [în d'al la ȳánéšt'] II loc pe deal (Sălciua). – Din n. grup *onêști* < *Ónea*, n. fam. existent în localitate.

ÎN DEAL LA RÉLEA loc de deal (Borlești). – Vezi *Baia Relii*.

ÎN DEAL LA TRÓCU v. *Dealul Trocului*.

ÎN PRELÚCĂ LA BUJÓR „prelucă” III (Poșaga de Jos). – Vezi *Bujoru*.

ÎN ÚLIȚĂ LA MARCI v. *Ulița Mărcească*.

ÎNTORCĂTÚRA „aici o ia drumul la dreapta, pentru a urca în Motorăști” III Dric, „acolo cotește drumul” [*] Valea Caselor (Valea Caselor).

– Din *întorcătúră* ‘întorsătură’.

ÎNTORSÚRA „acolo se întoarce pe lângă deal drumul de hotar” II (Ocoliș). At.: 1751 *La Turszure* (SzTA 9).

– Din *întorsúră* ‘cotitură, curbă, întorsătură’.

ÎNTRE CAI „o tarniță, o groapă” I Bălești, „teren drept între două dealuri” IV Bistra (Bălești).

V. și *Culmea Cailor, Părau între Cailor, Poarta-ntre Cailor*.

– Din prep. *între*.

ÎNTRE CÍCHERI loc între „mai multe delușoare” III (Poșaga de Jos). – Vezi *Cichera*.

ÎNTRE DEÁLURI (Baia de Arieș). – Vezi *Dealul*.

ÎNTRE DEÁLURI I–III sau **Pántre Deáluri** I „o voioagă pântre două dealuri” I, „o groapă” III (Poșaga de Jos).

ÎNTRE GHÉME [între dĕme] „e o voioagă” II, „un deal nu prea mare așezat între două dealuri, între Gheme” [**] (Sartăș). – Din *ghem* (pl. *ghéme*) ‘ridicătură rotundă, movilă’ (Loșonți TRFR 70).

V. și *La Poarta între Ghemelor, Râpa între Ghemelor*.

ÎNTRE GÉMINE [între jémiîne] loc „acolo sus între cele două dâmburi” I (Vința). – Vezi *Gemenele*.

ÎNTRE HOTÁRE At.: 1765 *Intre Hotári* (Runc: SzTA 46). – Vezi *Hotaru*.

ÎNTRE PĂDÚRI „prelucă; loc între două păduri” I (Mănăstire). – Din *pădúre* (pl. *pădúri*).

ÎNTRE PĂRÁIE „loc între pâraie” VI (Baia de Arieș). – Vezi *Păraiele*.

ÎNTRE PĂRÁIE „loc între ceva izvoare” I (Brăzești).

ÎNTRE PĂRÁIE „loc între pâraie” II (Ocoliș).

ÎNTRE PĂRÁIE loc între două pâraie (Orăști).

ÎNTRE PĂRÁIE teren cu fânaț și pădure între două pâraie (Valea Lupșii).

ÎNTRE PĂRÁIE II sau **Trepărăiele** II loc între „mai multe pâraie ce n-au nume” II (Poșaga de Sus).

ÎNTRE PIÉTRI „fânaț plin de pietri mari” I (Valea Lupșii). – Vezi *Pietrile*.

ÎNTRE RÂPI „o porțiune de teren între două râpi” II (Ocoliș). – Vezi *Râpile Groșilor*.

ÎNTRE RÂPI „teren mai ruinat, tă [= tot] râpi” II (Valea Largă).

ÎNTRE RÂPI „fânaț plin de pietri mari” I (Valea Lupșii).

ÎNTRE SÁTE „loc între Sălciua de Jos și Sălciua de Sus” IV (Sălciua). – Din *sat* (pl. *sáte*).

ÎNTRE TROUĂȘÉLE „loc între două trouașe” III (Brăzești). – Vezi *Trouășelele*.

ÎNTRE VÁDURI luncă (Dealul Caselor). – Vezi *Vadurile*.

ÎNTRE VĂI „loc între două văi care se unesc acolo sus” II (Brăzești). – Vezi *Văi*.

ÎNTRE VĂI „fânaț între Valea Mare și Valea Mică” II (Mănăstire).

ÎNTRE VĂI II, [*] sau **Între Vei** I „acolo se ramifică văile principale, Jghebuoasa și Valea Fântânii Reci” I (Lupșa).

V. și *Podu între Vei*.

ÎNTRE VEI v. *Între Văi*.

ÎNTRE VEI loc între Valea Filii și Valea Devii (Bistra).

ÎNTRE VEI „loc între Scredel și Șoca” III, IV (Peste Valea Bistrii).

J

JĂCÉȘTII grup de case (Valea Largă).

– Din n. grup *jăcăști* < *Jac(u)*, sprn. („*de-a Jacului*. Îi chema Popei” I). Cf. n. fam. *Jac* (DOR 304, Pătruț OR 13).

JĂNDĂREȘTII grup de case (Lipaia).

V. și *Părau Jândăreștilor*.

– Din n. grup *jândărești* < *Jândăru*, sprn. („*de-a Jândarului o fost; țin minte șura*” III).

JÉFLEA „fânaț” I (Valea Bistrii).

– Din *Jéflea*, n. fam. existent în localitate.

JELÉRU „hoancă, o boaică [= hoancă], on tolcer” I (Hudricești).

V. și *Dâmbu Jelerului*.

– Din *jélér* sau *Jeler*, n. fam. existent și în județ (DNFR; PAAB 90, 160 etc.).

JGHEOMPĂNU [jd'ompănu] „groapă ce iese până în munte; pădure” I, „groapă” II (Lunca, com. Poșaga).

– Din **jgheompán* ‘jgheab natural, groapă, adâncitură’, formă rezultată din contaminarea sinonimelor *jgheab* (vezi infra) și *jompán*, un augmentativ de la *jomp* ‘idem’ (vezi infra).

JGHEÁBU [jd'ábu] „vârv, deal înalt” I, „hoancă” [*], „de la vârv se formează între două dealuri un jgheab care merge până la poalele dealului”: Goia TCL 328 (Geamăna).

V. și *Dosu Jgheabului, Fața Jgheabului, Hoanca Jgheabului, La Fântâna Jgheabului, Părau Jgheabului, Su Jgheab, Vârvu Jgheabului*.

– Din *jgheab* ‘depresiune, groapă, adâncitură de teren în formă de jgheab pe coasta unui deal sau munte’ (Loșonți TRFR 176).

JGHEÁBU „vârv înalt” [*] (Lunca Largă). At.: 1817 *Sgyábá* [sic!] (SzTA 47).

JGHEÁBU „dâmb” I, „poienică ca on jgheab” II (Orăști).

JGHEÁBU „deal mare; râț și pădure” I (Runc). At.: 1817 *Lá Sgyábá* (SzTA 47).

JGHEBUROÁSA v. *Valea Jgheburoasii*.

JGHEBUROÁSA [jd'eburósa] I Bistra, I Lupșa, **Jghiburoása** [jd'iburósa] III Lupșa sau **Vălea Jgheburoásii** I „groapă; aparține de Lupșa” I Bistra, „vălicică micuță, de 4–5 km; izvorăște de la Târșă” I, „loc costos, arător” III Lupșa (Lupșa).

V. și *Dosu-i Jgheburoase, Fața-i Jgheburoase, Fața Jgheburoasii, Gura-i Jgheburoase, Gura Jgheburoasii, La Janta în Jgheburoasa, Podu Jgheburoasii*.

– Din adj. *jgheburós*, -oásă ‘cu jgheaburi’.

JGHIBUROÁSA v. *Jgheburoasa*.

JIDOÁRCA [jidórca] „loc gropos; o fost pășunat, spinărai; e și pădure” I (Vința).

V. și *Părau Jidorcii*.

JIDÓLM v. *Vidolm*.

JIDOVÍNA „on vârv, o stâncă, o ridicătură mare; deal din piatră de granit în graniță cu Ocolișul” I, „deal mare” II Lunca, com. Poșaga, „loc aproape șes, arător” I, „e ca on crater de vulcan” II Ocoliș, „on deal nalt; jumătate e la Ocoliș” II Poșaga de Jos (Lunca, com. Poșaga; Ocoliș; Poșaga de Jos). At.: 1761/1803 *In Sidovina*, 1828 *Lá Sidoomá* [sic!] (SzTA 9).

V. și *Cornu-i Jidovine, Dealu Jidovinii, Sub Jidovina, Vârvu Jidovinii*.

– Din *jidovină* ‘drum între două dealuri; tăietură naturală într-un mal, pe care coboară un drum; năruitură, surpătură de mal; râpă greu de străbătut’ (DA), ‘vale mică, văgăună’ (Loșonți TRFR 177).

JINÉPENII [jinépehi] „pantă cu jinepeni” I (Runc).

– Din *jineápăn* (pl. *jinépeni*), var. a lui *jneápăn*.

JINGĂOÁIA [zingăuója] pantă cam lină; teren arător și fânaț (Ocoliș).

V. și *Fața-i Jingăoaie, Părău-i Jingăoaie*.

– Din sprn. *Jingăoáia* < **Jingáu*, por. < *Jinga*, n. pers. ce a existat în localitate. Vezi, tot în Ocoliș, *Dealul Jingî*.

JLEÁMÂNŪ [jgleámínu] „pădure pe coastă” I (Ocoliș).

V. și *Dâlma Jleamănuului*.

– Din *jleámân*, var. a lui *známân*. Vezi *Zlamănu*.

JÓMPILE „o poiană faină între păduri” I, „pădure” II (Sub Piatră).

V. și *Părău din Jompi*.

– Din *joámpă* (pl. *jompi*) ‘mâncătură făcută de apă, afundătură într-un drum, într-o apă; cufundătură uriașă; groapă; prăpastie’ (DA). Vezi și Loșonți TRFR 177.

JÓMPU pășune și teren arabil în formă de jgheab, covată (Botești).

– Din *jomp* ‘jgheab natural, groapă, adâncitură’ (vezi Loșonți TRFR 178).

JÓMPU „on pic de hoancă” III (Lipaia).

JÓMPU „o pantă, nu mare, înconjurată de pădure” II (Valea Bistriei).

JOSÉNII partea de jos a satului (Poșaga de Jos).

– Din *joseán* (pl. *joséni*) ‘locuitor din partea de jos a localității’.

JUMEÁRA „prelucă și pădure” I (Valea Lupșii).

V. și *Părău Jumerii*.

– Probabil din *Jumeáră*, por. < *jumeáră*, var. a lui *jumáră*, cuvânt atestat și cu sensul fig. ‘poreclă dată unui om foarte slab și hiteon, om uscăcios (propriu: «stors, lipsit de orice grăsime»)’ (DA). Cf. și n. fam. *Jumarcă* < *jumarcă* = *jumară* (DNFR).

JUPÉȘTII grup de case (Sub Piatră).

V. și *Dâmbu Jupeștilor*.

– Din n. grup *jupéști*. Cf. *Jupu*, n. pers. (vezi TTRT–Sălaj 276, s.v. *Râtu Jupului*).

JURJÉȘTII v. *Cioboteștii*.

L

LA AFIMÍE [la așimíje] „e sus pe deal; și acolo o fost o casă” II, „e pe un dâmb” III (Brăzești). – *Afimie* „nume de femeie” III (Brăzești). Este una dintre variantele lui *Eufimia* (vezi alte forme, *Afemia*, *Ifimie* etc., în DOR 52, MEO 127).

LA ALÉXE „nu-i casă, nu-i nimic” III (Peste Valea Bistrii). – *Aléxe*, pren. (vezi MEO 33) sau n. fam. (vezi DNFR), existent și în județ (vezi PAAB 43, 148 etc.).

LA ANDREȘEȘTI I, III sau **În deál la Andreșești** I „ei stau în sat, da' au acolo avere, pruni” [*] (Valea Șesii). – Vezi *Andreșeștii*.

LA ÁRIE „acolo se îmblătea grâul înainte” II (Săgacea). – Vezi *Aria Cioaii*.

LA ARÍN At.: 1751 *Lá Arin* (Runc: SzTA 45), *La Arin* (*ibid.* 47). – Vezi *Arinii*.

LA ARSÉNTE v. *La Arsentea*.

LA ARSÉNTEA [la arsént'a] I, III sau **La Arsente** [la arsént'e] II „o fost o casă; [...] l-o chemat Arsenté” I, „o fost o moară” III (Brăzești). – *Arsente(a)*, var. a lui *Axente*, prenume ce a existat în localitate (vezi Buza Br. 57).

LA AVRĂMÉȘTI „fânaț, mai puțin arător” [*] (Valea Lupșii). – Din n. grup *avraméști* < *Avram*, n. fam. existent în localitate.

LA BÁIE „e la munte sus; cred că o fost ceva băișag acolo” [*] (Lupșa). – Vezi *Baia*.

LA BÁIE „o fost baie de vopsea cafenie; era o exploatare primitivă” IV (Sălciua).

LA BÁLTĂ At.: 1751 *Lá Báltá* (Ocoliș: SzTA 9). – Vezi *Balta*.

LA BÁNI „vârv de dâmb; loc cositor; se zice că pe vremuri acolo o ars banii” II (Poșaga de Sus). – Din *bán* (pl. *báni*).

LA BÁNII BÚCHII „îi piatră, loc pietros” I, poiană cu fânaț (Runc). – *Búca*, por. Se întâlnește și ca n. fam. (vezi DFNFR).

LA BARÓSTU „fânaț; pantă cu tufe, carpini, spini” [*] (Lupșa). – *Baróstu*, probabil por.

LA BĂBUTÉȘTI IV (Valea Șesii). – Din n. grup *băbutéști* < *Băbút*, n. pers. ce a existat în localitate (*a Băbúțului*). Ca n. fam., *Băbuț* are 86 de purtători în județ (vezi DFNFR).

LA BĂCI „deal; aici o fost 5–6 familii” [*], „satul băcilor” I (Curmătură). – Din n. grup *băci* < *Băciu*, n. fam. ce a existat în localitate. „Fata o fost Băciu. S-o măritat după Bârsan și numele Băciu o dispărut” I (Curmătură).

LA BĂDĂI au fost câteva case (Peste Valea Bistrii). – Din n. grup *bădăi* < *Bădău*, n. fam. frecvent în zonă. În județ are 223 de purtători (vezi DFNFR).

LA BĂICÚȚA „teren mai înalt, împădurit și cu poieni” IV, „prelucă” VII (Sălciua). – Din sprm. *Băicúța*, un derivat, cu suf. *-uță*, de la *Baic*, n. fam. existent în localitate.

LA BĂLÁNU „coastă” I (Hodișești). – Din *Bălán*, n. fam. cu 94 de purtători în județ (vezi DFNFR), înregistrat în Lupșa, sau por.

LA BĂLÁNU „deal” II (Ocoliș).

LA BĂLĂȘÉȘTI grup de case (Lipaia). – Din n. grup *bălășești* < *bălăcéști* < *Bălaci*, n. pers.

LA BĂRĂCĂ „o fost ceva băraci cândva” II (Săgacea). – Din *bărăcă*, var. a lui *baracă*.

LA BĂRĂCI At.: 1765 *La Beritsi* (Runc: SzTA 47). – Vezi *Bărăcie*.

LA BĂRSTĂNEȘTI grup de case și „loc între Tutulești și Bățagi” I (Lupșa). – Din n. grup. *bărstănești* < *Bărstan*, n. fam. existent în localitate.

LA BĂȚĂGI „fânețe și pădure” I și locuințe de vară (Lupșa). – Din n. grup *bățagi* < *Bățágă*, n. fam. existent în localitate.

LA BĂCA „teren după sat” II (Sartăș). – Cf. *Bica*, n. fam. existent în Baia de Arieș.

LA BÂRDEA „aici a avut Bârdea loc pe deal” II (Poșaga de Sus). – Vezi *Dâmbu Bârdii*.

LA BEGI [la bež] I sau **Úlița Bégilor** II grup de case (Lunca, com. Poșaga). – Din n. grup *begi* < *Béga*, n. fam. existent în localitate.

LA BELOÁIE teren lângă un pod (Săgacea). – Din sprn. *Beloáie* < *Bélea*, n. fam. existent în localitate.

LA BERÁRU [la berárju] „poiană” II (Brăzești). – Din n. fam. *Berar*, *Berariu*, *Beraru*, cu 63 de purtători în județ (vezi DFNFR).

LA BERBÎNȚĂ v. *Berbința*.

LA BICÚȚU [la bďicútu] „a fost o colibă” II (Poșaga de Sus). – Vezi *Dealul Bicuțului*.

LA BISTREÁNU „coastă mai dulce; fânaț” III (Valea Caselor). – *Bistreánu*, sprn. (< n. top. *Bistra* + suf. -*ean*) sau n. fam. (DFNFR).

LA BLÁNDA I sau **Báie la Blánda** Goia TCL 320 mină veche (Mușca). – Cf. *Blánda*, n. fam. (DFNFR) sau por., n. fam. german *Blinde* (Fleischer DP 117), *bléndă* ‘rocă lucioasă, de culoare galbuie, brună sau neagră, reprezentând sulfura naturală de zinc’.

LA BOCOTÍCI „fânaț într-o hudă” IV (Muncelu). – *Bocotíci* (*Bocotíc?*), probabil por.

LA BOCSÉȘTI „terenul de dincolo de Dâlma lui Boacășă” II (Lunca Largă). – Vezi *Boacăștii*.

LA BÓCU „a fost pădure; e plantație” III (Săgacea). – *Boc(u)*, n. fam. cu 128 de purtători în județ (DFNFR).

LA BODEȘTI „vârv de deal unde a fost familia Bodea” II (Poșaga de Sus). – Din n. grup *bodești* < *Bódea*, n. fam. existent în comună.

LA [bóđu] „deluț, dâmbuleț” I (Mărgaia). – Sunetul *d'* poate proveni din *đ* sau din palatalizarea lui *d*. Poate fi vorba de n. pers. *Bodiu* (vezi DFNFR) sau *Boghiu* (DOR 207, DFNFR).

LA BODÓCI „acolo era o familie la care-i zicea a *Bodócului*” IV (Valea Șesii). – Din n. grup *bodóci* < *Bodóc(u)*, por. ce a existat în localitate.

LA BOLBÓREA loc cu tufișuri lângă Fața Jgheabului; „avea unul, Bolborea, teren” I (Runc). – Vezi *Adăpătorile Bolborii*.

LA BÓLDOȘ v. *Boldoșu*.

LA BOLOGÉȘTI [la bolojéšt'] I (Valea Largă). – Din n. grup *blogéști* < *Bólog*, n. fam. existent în localitate.

LA BONCÁNI grup de case (Certege). – Din n. grup *boncáni* < *Boncán*, n. pers. ce a existat în localitate (cf. *Simionu Boncamului* II). Ca n. fam., se întâlnește în județ la 12 persoane (vezi DFNFR).

LA BÓNCEA [la bónșa] „o groapă arătoare și fânaț” II (Ocoliș). – Din n. fam. *Bóncea*, existent în zonă.

LA BONCI „coastă cu câteva locuri mai așezate; sânt două case” I (Curmătură). – Din n. grup *bonci* < *Bóncu*, n. pers. ce a existat în comună. „Boncu era venit de pe Valea Caselor, din Lupșa” I. Ca n. fam., a fost înregistrat în județ la 4 persoane (vezi DFNFR).

LA BÓNTEA grup de case pe deal, în hotar cu Valea Bistrii (Lipaia). – Din n. fam. *Bontea*, cu 28 de purtători în județ (vezi DFNFR).

LA BORDÉIE „acolo o fost niște țigani; nu sânt căsi” IV (Muncelu). – Din *bordéi* (pl. *bordéie*).

LA BORNÉȘTI „o fost căși; s-o stricat” I (Lunca, com. Poșaga). – Din n. grup *bornéști* < *Bornea*, n. fam. (DFNFR).

LA BORS „era o fântână, unde era cruce; se făcea slujbă la Apa Botează [= Bobotează]” I (Valea Largă). – Din n. fam. *Borș*, întâlnit în județ la 12 persoane (vezi DFNFR).

LA BOȚEȘTI loc de față unde au fost vreo 5–6 familii. „Boța o avut mai mult teren” I (Lunca Largă). – Din n. grup *boțești* < *Bôța*, n. fam. existent în localitate.

LA BOȚOC „a fost o casă” I (Botești). – Vezi *Aria lui Boțoc*.

LA BRÂNZEȘTI „coastă de deal; fânaț, arător”: Bercea *Nume* 63 (Lunca Largă). – Din n. grup *brânzești* < (prin contragere) *brânzeiești* < *Brânzei*, n. fam. existent în localitate.

LA BREĂBĂNU „teren de deal” III (Lipaia). – *Breăbănu*, por.

LA BUBEȘTI grup de case (Lipaia). – Din n. grup *bubéști* < *Buba* sau *Bubea*, n. pers. (cf. *a Búbii* II). Ca n. fam., *Buba* figurează în DFNFR la un singur purtător în județ.

LA BÚCA peșteră (Geamăna). – *Búca*, por.

LA BULGĂREȘTI „o fost o familie, Bulgăr, și o avut avere, loc pe deal” II (Poșaga de Sus). – Din n. grup *bulgărești* < *Búlgăr*, n. fam. existent în comună.

LA BULINDRÉȘTI v. *Șesu Bulendreștilor*.

LA BULZEȘTI grup de case (Borlești). – Din n. grup *bulzéști* < *Bulzea*, n. pers.

LA BUMBI „e într-o groapă, unde au avut pământ bumbeștii” I (Vința). – Din n. grup *bumbi* < *Bumb*, n. fam., existent în Câmpeni, sau por. În județ, *Bumb* are 151 de purtători, iar *Bumbu*, 292 (vezi DFNFR).

LA BUMBÚȚU „pădure mai pietroasă” II (Poșaga de Sus). – *Bumbúțu*, sprn. < *Bumb*, n. fam. existent în Câmpeni (vezi *La Bumbi*).

LA BURÁCI II sau **Coásta lui Buráci** II „o fost fânaț, căturali și pădure a lui Buraci” II (Sartăș). – *Buráci*, por.

LA BUTEȘTI „tăt Buta o fost proprietari” II (Sălciua). – Din n. grup *butéști* < *Búta*, n. fam. existent în Baia de Arieș și Cioara de Sus.

LA BUTÚCI „fânaț, pădure”: Bercea *Nume* 63 (Lunca Largă). – Vezi *Butucii*.

LA BUTÚCI deal [*] (Sartăș).

LA BUTULÉȘTI (Valea Lupșii). – Din n. grup *butuléști* < *Butulea*, n. fam. cu 4 purtători în județ (vezi DFNFR).

LA BUTÚRCĂ „o fost o fântână; era băgat în ea un lemn buturos, o buturcă” IV (Sălciua). – Din *butúrcă*, var. a lui *burtúcă* ‘izvor captat într-o scorbură’.

LA CÁPI II, III (Peste Valea Bistrii). – *Cápi* [cápi], por.

LA CÁRU IV sau **Cáru** V „dâmb cu pădure” V (Baia de Arieș). – Din *Car(u)*, n. pers. (vezi DOR) sau, mult mai puțin probabil, *car*.

V. și *Coasta Carului*, *Gruiu Carului*, *Hoanca Carului*, *Părău Carului*.

LA CAȘTAMBÉL „și acolo a fost o casă; e sus pe deal” II (Brăzești). – *Caștambél*, por. (Buza Br. 68).

LA CĂBĂNĂ „a fost o cabană militară” I (Valea Lupșii). – Vezi *Căbănila*.

LA CĂBĂLĂȘI pantă dulce (Lunca, com. Lupșa). – Cf. *Căbălașu*.

LA CĂIEȘTI v. *Căieștii*.

LA CĂLDĂRE v. *La Trocă*.

LA CĂLDĂRI „șes frumos, unde au fost niște căldări uriașe” [*] (Valea Lupșii). Pentru spălarea minereului aurifer, apa trebuia adusă la locurile de spălare prin iazuri (canale) care treceau „adesea peste regiuni foarte accidentate. Trecerea ei la intersecția pâraielor sau a locurilor accidentate se făcea printr-un sistem de pânze îmbibate în smoală, îmbibare ce avea loc în niște cazane uriașe, după cât se pare în locul numit actual «La Căldări»” (Andrieș ICL 128). Vlad LIT crede „că nu poate fi vorba de smoală,

produs petrolier inexistent ca sursă în zonă (păcura se aducea de departe!), ci poate fi vorba de rășina de brad, disponibilă din abundență în zonă, ca și lemnul pentru prelucrarea ei” (p. 35. Cf. și p. 359–360). – Din *căldăre* (pl. *căldări*).

LA CĂRBUNĂRI „teren în pantă; fânaț și pășune” I, „acolo mai demult se făceau cărbuni” II (Sartăș). – Din *cărbunâr* (pl. *cărbunări*).

LA CĂRTOAIE „teren cu spini, pădure” I, „loc costos” II (Botești). – Din sprn. *Cărtoăia*. Cf. n. fam. *Cârțu* (DNFR, PAAB 246).

LA CĂSOAIA LUI CORĂU [la cășoja li corău] „a fost locul arat, cucuruziște” I (Curmătură). – „*Corău* o fost nume” I, probabil por. < *Córa*, n. fam. existent în zonă. – Vezi *Căsoaia*.

LA CĂSOAIE „canton silvic” I Bistra, „o fost o cabană” I Gârde (Bistra).

LA CĂSOAIE „a fost o șură mare în pășunat” [*] (Valea Lupșii).

LA CĂSÓI „pădure de brad și on picuț de șes” II (Lupșa). – Vezi *Căsoile*.

LA CĂTÁNA „pădure și rât. E casă acolo a unui om Vomvea”, căruia „i-o zis *Cătana*, că o stat vreo 8 ani în armată” II (Sălcia). – *Cătána*, sprn. Cf. și *Cătánă*, n. fam. existent în Brăzești și Sartăș.

LA CÂRLIGOAIE „poiană faină cu pomi” I (Dealul Caselor). – Din sprn. *Cârligoăie* < *Cârlig*, por. („ciufală” I).

LA CĂRÚȚA „loc intravilan; aici a fost prima dată școala” I (Gârde). – *CărúȚa*, probabil un sprn. derivat de la *Cára*, n. fam. existent în localitate.

LA CEPÉȘTI parte de sat (Hădărău). – Din n. grup *cepéști* < *Céapa*, n. fam. existent în localitate.

LA CÉRBU [la šérbu] „e o groapă; on pic de rât” I (Runc). At.: 1824 *Lá Cserbu* (SzTA 47). – Vezi *Cerbu*.

LA CERCÉI grup de case (Lupșa). – Din n. grup *cercéi* < *Cercél*, por. (cf. *Dumitru lui Cercél* [*]). Cf. și *Cercel*, n. fam. (DNFR, PAAB 152).

LA CERNIȚÁNA „teren sus pe deal” I, „loc de pășunat; on pic șes și de la el în sus e coastă; e și fântână” II (Lipaia). – *Cernițána*, sprn. Informatorul III este „*de-a lui Cernițána*”.

LA CHÉȚA proprietate particulară pe Valea Scredelului; „e și cosalău” IV (Peste Valea Bistrii). – Din *Cheța*, n. fam. (PAAB 59, 246; PACJ 77, 305 etc.) sau hip. de la *Lucreția*.

LA CÍLNEA [la čilňa] „fânațe dincolo de Munceluș” I (Lupșa). – *Cílnea*, probabil n. pers.

LA CIOÁIA „on pic de padină” [*], I (Orăști). – Din *Cioáia* [čôja, šôja], n. fam. existent în Corțești.

LA CIOFLÍCA „e o casă, mai în jos de Curu Căbalașului” II, „padină” III (Brăzești). – *Cioflíca*, por. unei femei.

LA CIOMBĂLÉȘTI „groapă și teren de coasă” II (Poșaga de Sus). – Din n. grup *ciombăléști* [šombălěšt] < *Ciómbali* [šómbali], por. („ceva ciufulitură” II). Cf. și n. pers. magh. *Csombolyi* (vezi Kázmér RMCsSz).

LA CIÓNU teren al cărui proprietar a fost Cionu (Mănăstire). – *Cionu*, por.

LA CIOPLINTÉȘTI „teren” II (Brăzești). – Din n. grup *cioplintéști* < *Cioplentea*, n. fam. dispărut în 1938 din localitate (vezi Buza Br. 64).

LA CIÓPREA „fânaț” III (Poșaga de Jos). – *Cióprea*, por.

LA CIORBÁCI loc pe deal cu o cruce și o fântână (Lipaia). – *Ciorbáci*, probabil por.

LA CIÓREA v. *Ciureștii*.

LA CIORUȚA [čorúȚa] teren în pantă, cu drum, pârau și „o gaură de mină” I (Mușca). – *CiorúȚa*, n. fam. existent în zonă.

LA CIRÉȘU HÚLPII „o avut Hulpea on cireș acolo” [*] (Lupșa). – Din *ciréș*. Vezi *Baia Hulpîi*.

LA CIRIȘÉL „teren de fânaț” I (Lunca, com. Poșaga). – *Cirișél*, probabil n. pers.

LA CIUHĂNÉȘTI grup de case (Săgacea). – Din n. grup *ciuhănéști* < *Ciuhán*, por.

LA CIÚIA parte de sat (Lupșa). – *Ciúia*, por. (vezi Vlad DTL 161).

LA CIUPÉȘTI grup de case (Certege). – Din n. grup *ciupéști* < *Ciúpu*, por. (*Nuțu Ciupului, Crăciunu Ciupului*).

LA CIÚTA „stă cineva” III (Peste Valea Bistrii). – *Ciúta*, n. fam. existent în Câmpeni și Motorăști.

LA CLEÁNU „fânaț și pădure” [*] (Valea Lupșii). – *Cleánu*, por. *Clean* e și n. fam. atestat la moți (Frâncu–Candrea M 117).

LA COCÉȘTI parte de sat (Lupșa). – Din n. grup *cocéști* < *Coc*, n. fam. existent în localitate.

LA COCIOÁBĂ „a fost casă, on grajd” III (Peste Valea Bistrii). – Din *Cocioabă*, n. fam. (DNFR, PAAB 247 etc.) sau por. ori din *cocioábă*.

LA COCOÁȘA I, III sau **La Cocóș** II „deal cu pășunat și pădure” II, „acolo-i așezare, casă bătrânească” III (Valea Bistrii). – *Cocoáșa*, sprn. < *Cocóș*, n. fam. existent în zonă și în județ (vezi PAAB 62, 195, 247 etc.) sau por.

LA COCÓȘ v. *La Cocoasha*.

LA COCÓȘ v. *La Cocoshești*.

LA COCOȘÉI [*] sau **La Cocosél** [la cocoșál] [*] „deal” [*] (Cioara de Sus). – Din n. grup *cocoșéi* < *Cocosél*, por.

LA COCOȘÉL v. *La Cocoshei*.

LA COCOȘÉȘTI III, [***], [***], **Cocoséștii** II sau **La Cocóș** [*] loc pe deal (Brăzești). – Din n. grup *cocoséști* < *Cocóș*, por. Conform tradiției orale, un localnic „certăreț

și bătauș, pe nume Jurca, a fost silit de jude [= judele satului] să plece din sat și să se așeze pe un deal, mai sus de sat. A fost poreclit de atunci Cocos” (Buza Br. 75).

LA CÓCU „a fost o familie acolo, a Cocolui” I, „era pământul lor; o avut grajduri” II (Mănăstire). – *Coc*, n. fam. existent în comună.

LA COFÍȚA „pădure și pășune; e o casă între păduri. Sinu lui Cofița locuia acolo” II (Valea Bistrii). – *Cofița*, n. pers. Poate fi vorba de o variantă a n. fam. *Corfița*, existent în județ (vezi PAAB 64).

LA COLȚÁN At.: 1824 *Lá Koltzán* (Runc: SzTA 47). – Vezi *Colțanele*.

LA CÓLȚU VÁRULUI fânaț (Valea Lupșii). – Vezi *Colțu Varului*.

LA COMÁNDĂ „teren cu pădure de brad” VI (Baia de Arieș). – Din *comándă* ‘punct de observație militară’ (Loșonți–Vlad VH 42) sau ‘semn topografic’.

LA COPĂCÉL „îi fânaț pe deal, cu cături, tufe” II (Sartăș). – Din *copăcél*, dim. al lui *copác*.

LA CÓPTĂ loc pe Valea Sălcii; „era o coptă rotundă, on colț, o stâncă ca o groapă, rotundă” VII (Sălcua). – Vezi *Copta Babii*.

LA CORĂȘTI „fânaț. Aici are loc o familie Cora” II (Lunca Largă). – Din n. grup *corăști* < *Córa*, n. fam. existent în comună.

LA CORINDÉȘTI „o pantă cu pădure și fânaț; o stat cineva de-a lui Corinde” I (Mușca). – Din n. grup *corindéști* < *Corinde* [corínđe], por. E atestată din 1909 (*Koringye*: Popa Vorbe 175).

LA CÓRNA fânaț (Sartăș). – *Córna*, probabil n. pers.

LA CÓRNEA „loc costos, cu pădure de fag” II (Săgacea). – Vezi *Groapa Cornii*.

LA CORNOÁIA „loc în margine de hotar cu Runcu” II (Ocoliș). – *Cornoáia*, probabil sprn. < *Córna* (vezi supra s.v. *La Corna*) sau *Córnea*, n. fam. existent în zonă.

LA COSÓR „teren în pantă; tufe și fânaț” I, „fânaț; o fost grădină și trouaș” II (Sartăș). – Din *Cosor*, n. fam. (DNFR; NFM; PAAB 248, 372) ori por.

LA CÓTRA „teren, hudă” I, „era on bătrân în vârful dealului, aproape de Valea Lipăii” II (Lipaia). – *Cótra*, por. („ciufală” I, II). Se întâlnește și ca n. fam. (vezi DNFR).

LA COTRÁNI este din sus de Cingitură; „o fost pământurile lor” II (Mănăstire). – Din n. grup *cotrání* < *Cótran*, n. pers. ce a existat în comună. Printre membrii consiliului parohial din 1927 se numără și Vasile Alb „Cotran” (Vasii LSO 187).

LA COȚĂNĂȘTI „o avut familia Coțan pășune” IV (Sălcuia). – Vezi *Coțaneștii*.

LA COȚOMBĂȘTI „o fost o casă” III (Lipaia). – Din n. grup *coțombăști* < *Coțómbea*, por.

LA CRÁMBĂ prelucă cu o baracă făcută de cărbunari (Valea Lupșii). – Vezi *Cramba Inesii*.

LA CRÁZNICU „parte de sat” I (Mușca). – Vezi *Fântâna Crâznicului*.

LA CRÉMENE „deal” [*] (Cioara de Sus). – Vezi *Cremenea*.

LA CRÉMINE II sau **În Deal la Crémine** II „e o cruce” II (Dric). – Din *crémene*, var. a lui *crémene*, sau, mult mai probabil, n. fam. *Crémine*, existent în zonă.

LA CRÉNCEA „grădini și fânaț” II (Valea Lupșii). – *Créncea*, n. fam. existent în zonă.

LA CRIȘÉNI I sau **Crișéniu** I „loc între două păraie” I (Valea Largă). – Din n. grup *crișéni* < *Criș* sau *Crișán*, n. fam. existente în zonă.

LA CRÚCE deal cu o cruce de piatră (Baia de Arieș). – Vezi *Crucea*.

LA CRÚCE „(la Tărniciori)” II (Bistra).

LA CRÚCE „loc mai drept; arător”: Bercea Nume 63 (Lunca Largă).

LA CRÚCE „loc; o fost cruce” II (Ocoliș).

LA CRÚCE „este cruce” III (Peste Valea Bistrii).

LA CRÚCE „poiană unde o fost cruce” II (Poșaga de Sus).

LA CRÚCE „parte de sat” I (Valea Lupșii).

LA CRÚCE (alt loc!) „este cruce” I, „e în vârful Dealului lui Mihai” II (Valea Lupșii).

LA CRÚCE v. *În Deal la Cruce*.

LA CRÚCE LA BÚLZEA v. *Crucea Bulzii*.

LA CRÚCE LA DÚDU „cruce în vârful dealului” II (Dric). – *Dúdu*, por.

LA CRÚCE LA GÂRLÁN I (Mușca). – Vezi *Groapa lui Gârlan*.

LA CRÚCE LA PRÁIȚU „cruce” III (Dric). – *Práițu*, n. pers.

LA CRÚCE LA ȚIC I (Dealul Caselor). – Vezi *Țicu*.

LA CRÚCEA DIN DEAL „o fost cruce de lemn” I (Hădăraș). – Vezi *Dealul*.

LA CRÚCEA SÁRBULUI „loc ca o tamiță; o fost cruce” II (Sălcia). – *Sârb*, n. fam. existent în Hădăraș, Lupșa etc.

LA CRÚCE-N DEAL „e cruce pe un deal; aici a fost cărarea pe unde se mergea la Turda” III (Poșaga de Jos). – Vezi *Dealul*.

LA CRÚCE-N DEAL „îi cruce de piatră” II (Sartăș).

LA CUCI „îi în Mac; stătea Cucu di la Macu” I Mărgaia, „o fost o casă, a Cucului” III Valea Șesii (Mărgaia, Valea Șesii). – Vezi *Cucii*.

LA CÚCIU [la cûșu] „e loc de deal, coastă” [*] (Lunca Largă). – Vezi *Fântâna Cucului*.

LA CÚLEA II (Valea Caselor). – *Culea*, n. pers. (DOR 38) sau n. fam. (DNFR, PACJ 98).

LA CULÍCI grup de case (Peste Valea Bistriei). – *Culici*, n. pers. (DOR 38) sau n. fam. (DNFR, NFM). „Și Danciu [= informatorul III] îi de-a lui Culici” IV.

LA CURMATŪRĂ At.: 1761/1803 *La Kurmatura* (Ocoliş: SzTA 9). – *Vezi Curmătura*.

LA CUTÉȘTI parte de sat; teren arabil și fânaș (Valea Lupșii). – Din n. grup *cutéști* < *Cútea*, n. fam. existent în localitate.

LA DÁVID „câmpuri” II, „câmp și pădure” III (Peste Valea Bistriei). – *Dávid*, n. fam. frecvent în zonă.

LA DÍNA „pădure” II Dealu Bistriei, „arabil; e casă acolo” [*] Valea Caselor (Dealu Bistriei, Valea Caselor). – *Dína*, por.

LA DÍNCA „stă nevasta bătrânului ce o murit” III (Lipaia). – *Dínca*, por.

LA DOÁBOȘ [la dőboș] I Sălciua, II Valea Caselor sau **Dőboșu** IV Sălciua „acolo o fost casă mai demult” I, „teren de pantă; erau acolo colibi; acum e mai mult pășunat decât fânaș” IV Sălciua (Valea Caselor). – *Doáboș* (oficial: *Doboș*), n. fam. existent în comună.

V. și *După Doaboș*.

LA DODOLÉȘTI grup de case (Certege). – Din n. grup *dodoléști* < *Dodól*, por.

LA DÓNDOS parte de sat (Valea Lupșii). – *Dóndoș*, n. fam. *Vezi Colțu Dondoșetilor*.

LA DRĂGÁNU „o preluță lângă Râu” I (Dealu Caselor). – *Drăgánu*, „nume de om cam găzdălău, gazdă” I.

LA DRĂGUȘÉȘTI grup de case (Sălciua). – Din n. grup *drăgușéști* < *Drăgúș*, n. fam. existent în comună.

LA DRUGĂI grup de case (Valea Bistriei). – Din n. grup *drugăi* < *Drugáu*, probabil por. (< *drugáu* = *drugălău*: DLR).

LA DÚDU „loc; cineva îl folosește” I, „teren sus pe deal” IV (Sălciua). – *Dúdu*, por.

LA DULÍCI grup de case (Valea Șesii). – Din n. grup *dulici* < *Dulíc*, por. existentă în localitate.

LA DUMÉȘTI „deal; râț” II (Sălciua). – *Vezi Dumești*.

LA DUNGI grup de case (Valea Lupșii). – Din n. grup *dungi* < *Dúngu*, por. *Vezi și Colțu Dungului*.

LA DUPI „o pădure mare, cam teritoriu înfundat bine, cam ascuns” I (Dealu Caselor). – Din n. grup *dupi* < *Dup*, n. fam. în comuna Lupșa.

LA DÚRA „e o familie acolo” I (Mușca). – *Dúra*, n. fam. existent în zonă.

LA DURÍGA „se zice că o fost on om ce vorbea mult” III (Muncelu). – *Duríga*, por.

LA FÁGU GÁNULUI At.: 1751 „*Lá Fágur Gánuluj* [!]

(Runc: SzTA 45). – *Vezi Fagu Împăratului*. *Gan*, n. fam. existent în localitate.

LA FÁȚA HÚDII At.: 1828 *Lá Fátzá Hugyi* (Ocoliş: SzTA 9). – *Vezi Huda*.

LA FÂNTÂNA CÓRZII At.: 1761/1803 *La Funtina Korzi* (Ocoliş: SzTA 9). – *Córdea*, n. fam. existent în localitatea vecină Sălciua de Sus.

LA FÂNTÂNA FRĂSINÉILOR At.: 1751 *Lá Funtiná Freszenyilor* (Runc: SzTA 45). – *Vezi Frăsineii*.

LA FÂNTÂNA JGHEÁBULUI At.: *La Funtina Sgyábuluj* (Runc: SzTA 47). – *Vezi Jgheabu*.

LA FÂNTÂNĂ LA ALISĂNDRÉȘTI fântână (Valea Caselor). – *Vezi Alisăndreștii*.

LA FÂNTÂNĂ LA CORCHIȘÉȘTI v. *Fântâna Corchișetilor*.

LA FÂNTÂNĂ LA OLÉȘTI „fântână” II (Mănăstire). – *Vezi La Olești*.

LA FÂNTÂNĂ LA LESPEDĂR v. *Fântâna Lespedarului*.

LA FÂNTÂNĂ LA PLÊȘU v. *Fântâna Pleșului*.

LA FÂNTÂNĂ LA ȘERBĂNEȘTI v. *Fântâna Șerbăneștilor*.

LA FÎLĂR „e teritoriul la a lui *Filăr*” [*] (Lupșa). – *Filăr*, n. pers. (vezi Vlad DTL 161).

LA FIRÉZ locul unde a fost un joagăr acționat de forța apei (Certege). – Din *firéz* ‘joagăr’.

LA FIRÉZ „fânaț; a fost acolo un firez de apă, un joagăr pe vale, mai sus de sat” [*] (Valea Lupșii).

LA FÎRȚU „o avut loc on om din Runc” II (Lunca Largă). – *Fîrțu*, por.

LA FITÁN v. *Fitanii*.

LA FLÓREA „poiană ce aparține de Muncelu” II (Poșaga de Sus). – *Flórea*, n. fam. Vezi *Floreștii*.

LA FOÁLILE „teren în mijlocul pădurii; pășunat, o fost cosalău” III, „o fost on câmp fain; acum îi plin cu huci” IV (Peste Valea Bistrii). – *Foálile* (< *Foálele*), probabil por.

LA FORGĂOÁIA [la forgăuája] „o fost aici casă” III (Săgacea). – *Forgăoáia*, sprn. < *Forgáu*, porecla soțului (< *forgáu*; vezi DA, MDA). Cf. și n. fam. < magh. *Forgó* (vezi Kázmér RMCsSz).

LA FÓSTU BIRÁU „în Vârvu Dealului o stat; o avut niște grajduri” I (Dealul Caselor). – Din *biráu* ‘primar’.

LA FRÍPTU „are o porțiune ca un fel de terasă” I (Valea Largă). – *Fríptu*, por.

LA GÁRDU CÚRTULUI (Lupșa). – Vezi *Fântâna Curtului*.

LA GÁRDU LUI DÍNĂ [gárdu li dínă] (Valea Lupșii). – *Dínă*, n. pers.

LA GÁRDU TÉTII „îi locul teteștilor” II (Dealul Muntelui). – Vezi *Fântâna Tetii*.

LA GÁT „loc pe lângă Arieș, în sat” V Baia de Arieș, „o fost gat [pe Arieș]” I Muncelu (Baia de Arieș). – Din *gat* ‘baraj, stăvilă, zăgaz’.

LA GAVRILÓI „pământ cosalău și pădure” II (Valea Caselor). – *Gavrilói*, por. < *Gavrilă*, pren. sau n. fam. existent în zonă, + suf. -oi.

LA GÁRDA „de aici se formează Valea Ștefăncii; nu are legătură cu satul Gârda” I (Mușca). At.: 1909 *Girda* (Popa Vorbe 162). – *Gârda*, n. fam. (DNFR; PACJ 128, 296 etc.).

LA GÂTÊȘTI „fânațe, locuri arătoare, păduri. Sânt și câteva familii” II (Dealul Muntelui). – Din n. grup *gâtêști* < *Gáta*, n. fam. existent în localitate.

LA GÂTÊȘTI (Hudricești). – Din n. grup *gâtêști* < *Gáțu*, por. („nume de caznă” I).

LA GHEBERTÊȘTI v. *Groapa Găberti*.

LA GHEÓRGHE-A ȘCHIÓPULUI „este o casă acolo; fânaț, arabil, pădure” III (Valea Caselor). – *Gheórghe a Șchiópului*, sprn.

LA GHEORGHÊȘTI „loc pe deal, cu o colibă” II (Poșaga de Sus). – Din n. grup *gheorghêști* < *Gheórghe*, n. pers. Cf. și *Gheoghîță*, n. fam. existent în comună.

LA GHEUNÓI „o groapă împădurită” II (Poșaga de Sus). – Din *gheunoáie* (pl. *gheunói*), variantă, curentă în zonă (vezi ALRR–Trans. IV MN pș. 113/1389), a lui *ghionoáie*, sau por.

LA GLIGĂNÊȘTI „teren frumos, arător” II, „nu sânt case, o fost pășunat” IV (Sălciua). – Din n. grup *gligănêști* < *Gligán*, n. fam. existent în localitate.

LA GOIÊȘTI „teren ce a aparținut familiei Goia din Dăndești” I (Lipaia). – Vezi *Goieștii*.

LA GORÓNU v. *Dâmbu Goronului*.

LA GRĂDINĂ „o fost pepinieră silvică” II (Dealul Muntelui). – Din *grădină*, var. a lui *grădină* ‘pepinieră’.

LA GRĂDINĂ „o fost o pepinieră pe timpuri” II (Lupșa).

LA GRÉBLĂ „prindeau lemnele din Arieș” I (Baia de Arieș). – Din *gréblă* ‘construcție orientată transversal pe un curs de apă, servind la oprirea buștenilor’ (MDA).

LA GROHOTĂR [la grohotări] parte de sat (Valea Lupșii). – *Grohotăr*, sprn. („strămoșii lor o stat între grohote [sg. *gróhotă* ‘grămadă de pietre’]”: Vlad DTL 157).

LA GÚLA v. *La Gulești*.

LA GULÉȘTI I, II sau **La Gúla** I grup de case, teren în pantă, arabil și fânaț. „Aici o fost fierarul Gula” I (Valea Caselor). – Din n. grup *guléști* < *Gula*, n. pers. ce a existat în localitate. Cf. și DOR 290.

LA GÚȚU v. *Dâmbu la Guțu*.

LA HAIDÚCU „a fost ceva păduriță” II (Săgacea). – *Haidúc*, n. fam. frecvent în zonă.

LA HALĂU „este un halău” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Halău Ganului*.

LA HALĂU ÎN DÔȘTINĂ este fântână cu valău (Lunca Largă). – Vezi *Doștina*.

LA HALĂU LA BÚCA „halău din lemn” II (Lunca Largă). – Vezi *La Buca*.

LA HÁPU v. *Hapu*.

LA HÁRLOST v. *La Harlust*.

LA HÁRLUST I, **La Hárlost** II sau **Hárlosu** [*] „este partea unde-i biserica” I, „o porțiune de pădure cu rât; e față” II, „deal cu așezări omenești și brazi” [*] (Baia de Arieș).

LA HAȚACÓR grup de case (Borlești). – *Hațacór*, por.

LA HĂNĂȘÉȘTI II (Sălciua). – Din n. grup *hănășéști* < *Hánăș* (oficial: *Hăneș*), n. fam. existent în localitate.

LA HÍNDRI „e fânaț și părau” I (Mușca). – *Híndri*, n. pers. existent. Cf. *Hindli*, n. fam. (NFM).

LA HOÁNA „coastă și cu colnic [= potec] pe unde coboram lemne” II (Lunca, com. Poșaga). – *Hoána*, probabil por.

LA HOÁZA I, III sau **Lócu Hoázii** I, II „acolo o avut Hoaza loc” II, „loc arător, cam oblu” III (Poșaga de Jos). – Vezi *Colțu Hoazii*.

LA HÓJA „câmp; o fost familii; o plecat” III, „e părăsit; sânt anexe” IV (Peste Valea Bistrii). – *Hója*, por.

LA HOJÉȘTI „câmpuri și pădure” III (Peste Valea Bistrii). – Din n. grup *hojéști* < *Hója*. Vezi *La Hoja*.

LA HONDOLEÁNA „loc mai așezat on pic; o fost și arabil; o fost și două căsi. Așa i-o chemat” I (Curmătură). – *Hondoleána*, sprn. Cf. și *Hondola*, n. fam. (DNFR; PAAB 86, 254).

LA HONVÉZI II sau **Dâmbu Honvézilor** II dâmb cu un grup de case (Certege). – Din n. grup *honvézi* < *Honvéz*, por. (cf. *Buțu Honvezului* II).

LA HÓRGA „de acolo-n jos încep casele” I (Sălciua). – *Hórga*, n. fam. existent în comună.

LA HÓTCA „o fost și arături și cosalău pe Dealu Mare” II Orăști (Incești). – *Hotca*, n. fam. (DNFR).

LA HUBLÉȘTI II (Bistra). – Din n. grup *hubléști* < *Huble(a)*, n. pers. ce a existat în Mușca, localitate vecină (vezi Popa Vorbe 176). Este n. fam. (vezi DNFR).

LA HUHURÉZU „o fost on grup de case; e o prelucă mare între păduri” I, „o fost case înainte; preluci și pomărie” II (Valea Lupșii). – Din *Huhuréz*, por. necunoscută azi sau (puțin probabil) din *huhuréz* (vezi Vlad DTL 161). Cf. n. pers. *Huhurez* (DOR 439).

LA HULPÓI „teren îngrădit” IV (Sălciua). – *Hulpói*, por. („nume de caznă” II).

LA HURÉȘTI I sau **Úlița Huréștilor** II grup de case (Lunca, com. Poșaga). – Din n. grup *huréști*; cf. *Hureánu*, n. pers. existent în localitate, *Húra*, por. în com. Sălciua (vezi Groapa Hurii), *Huru*, n. fam. (DNFR).

LA HUZĂI I (Valea Lupșii). – Din n. grup *huzái* < *Huzáu*, por. sau n. fam. (PACJ 139).

LA IENCULÉȘTI IV (Brăzești). – Din n. grup *ienculéști* < *Ianc(u)*, n. fam. existent în localitate.

LA IEPURÉSCU „loc din sus de căsi” III (Poșaga de Jos). – *Iepurésescu*, por. Cf. *Iepure*, n. fam. (Loșonți–Vlad VH 136, *ibid.* VI 203).

LA ILIÉȘTI „o stat acolo cineva Ilie” I (Nămaș). – Din n. grup *iliéști* < *Ilíe*. Vezi *Dâmbu lui Ilie*.

LA INDREIÉȘTI II, III, Dâmbu Indreiéștilor III sau **Dâmbu Indrêștilor** I „dâmb” I, „dungă” III (Poșaga de Jos). – Din n. grup *indreiești* < *Indrei*, n. fam. (DNFR, PAAB 88) sau pren. Varianta *Indrêști* a rezultat din *Indreiéști*, prin contragere.

LA IOBÁGIU „acolo o fost o muietoare” [*] (Lupșa). – *Iobagi(u)*, n. fam. (PAAB 255, PACJ 144).

LA IOJDÍLĂ I, [**] sau **La Iujdíľă** [*] „loc drept, pe deal; fânaț” [*] (Lunca Largă). – *Iojdíľă* [iojdíľă], *Iujdíľă*, por.

LA IUJDÍLĂ v. *La Iojdíľă*.

LA IRIMÉȘTI I, II sau Dâmbu Iriméștilor I „o coastă plină cu acății” I (Mănăstire). – Din n. grup *iriméști* < *Irimeăș*, n. fam. existent în comună, sau pren. *Irimíe*.

LA IRIMÓCI sunt locuințe (Peste Valea Bistrii). – Din n. grup *irimóci* < *Irimóc*, por.

LA ISPĂȘÉȘTI II, IV (Muncelu). – Din n. grup *ispășéști* < *Ispás*, n. fam. existent în localitate.

LA IVÁN „teren șes” I (Valea Largă). – *Iván*, n. fam. existent în zonă.

LA JÁFLEA „pantă; pășunat, pădure. Jáflea e din Ocoliș” I (Lunca Largă). – *Jáflea*, n. pers. Cf. *Jéflea*, n. fam. existent în zonă.

LA JÁNTA ÎN JGHEBUROÁSA „o fost fânaț; e împădurit” II (Lunca Largă). – Vezi *Groapa Jantii, Jgheburoasa*.

LA JÁFLOÁIA „e capătul la Dealu Mic; o fost o familie Jáflea” II (Poșaga de Sus). – Din sprn. *Jáfloáia* < *Jáflea*. Vezi *La Jáflea*.

LA JDEÓRNA „partea de jos de la Coasta Rea; e o familie acolo” I (Valea Largă). – *Jdeórna* [jdórna], n. fam. (oficial: *Șdeórna*), existent în Poșaga de Jos și Săgacea.

LA JDEORNÉȘTI grup de case (Valea Largă). – Din n. grup *jdeornéști* < *Jdeórna*, n. fam. Vezi *La Jdeorna*.

LA JINÓC „e o casă a unuia poreclit Jinóc; cam coastă; fânaț, [teren] arabil, pădure” [*] (Valea Caselor). – *Jinóc*, por.

LA JOÁCA parte de hotar în care a locuit Găvrilă Anca Joaca. În 1823, acesta, acuzat „că ațâță poporul contra unației [= uniației]”, a fost întemnițat și bătut de către autorități, căpătând „40 de bate” (Cothișel MC 45). – *Joáca*, n. pers.

LA JÓLDEA „îs tri căsi. Tați îs Joldea; îs rudenii” III (Botești). – *Jóldea*, n. fam. existent în localitate.

LA JOLDÉȘTI grup de case pe deal. „Sânt și Jolde și Joldeș” I, „îs mulți Joldeș” II (Botești). – Din n. grup *joldéști* < *Jóldea* (vezi și *La Joldea*).

LA JÚDECI [la žúgêš] „loc arător, coastă lină” I (Ocoliș). At.: 1751 *La Gysudétz* [sic!], *Lá Zsudétz* (SzTA 9). – Din *júdeci* ‘juzi’ (< lat. *judices*): DA s.v. *jude*.

LA JÚTEA I, III, În Deal la Jútea I sau Várvu Jútii I „on fel de deal, creasta dealului” I, „loc fain, cosesc pe el” III (Valea Șesii). – Din *Jutea* [jút'a] n. fam. (DNFR, PACJ 149).

LA LĂCÚSTĂ „loc pe Bilea; o fost unul la care i-o zis Lăcustă” II (Poșaga de Sus). – *Lăcústă*, por.

LA LEUĂNÉȘTI „e în Dealu Mare” II (Poșaga de Sus). – Din n. grup *leuănéști* < *Léuan*, n. pers. („strămoș de-al meu” II).

LA LILIÉCI „loc pietros” III, „pășunat” IV (Valea Șesii). – Din *liliác* (pl. *liliéci*) sau n. grup *liliéci* < *Liliac*, n. pers. (cf. *Liliac*, n. fam.: DNFR, PACJ 159).

LA LOBONÉȘTI III (Brăzești). – Din n. grup *lobonéști* < *Lobónea*, n. fam. existent în localitate.

LA LÓMBREA „o fost o casă” II (Brăzești). – *Lómbrea*, n. fam. ce a existat în localitate. În 1946 era o familie Lombrea Nicolae (vezi Buza Br. 57).

LA LUPÉI [la lupéi] „pantă mai dulce cu fânaș și arabil” I (Valea Caselor). – *Lupéi*, por. lui Matiaș Ispas. E și n. fam. (DNFR, PAAB 162).

LA LUPULEÁSA „hoancă cu tufișuri și teren arător” I (Valea Caselor). – Din adj. fem. *lupuleásă* ‘care aparține lui Lup(u) ori Lupea’ sau din sprn. *Lupuleása* ‘soția lui Lup(u) ori Lupea’ < *Lup(u)*, n. fam. frecvent în zonă, sau *Lúpea*, n. fam. ce a existat în comună (vezi *Lupeștii*), + suf. *-easă*.

LA MÁCU v. *Dealul Macului*.

LA MACOVÉI „e o casă acolo” II (Dealul Muntelui). – *Macovéi*, var. a lui *Macavéi*, n. fam. existent în Baia de Arieș, Muncelu și Văi.

LA MACOVÉȘTI At.: 1751 *Lá Mákovést* (Runc: SzTA 45). – Din n. grup *macovéști* < *Macovei*, n. fam. (vezi *La Macovei*).

LA MÁNCIU pășune (Valea Lupșii). – Vezi *Fântâna Manciului*.

LA MARTÍN At.: 1765 *La Martsin* (Runc: SzTA 47. – *Martín* [marcín], n. fam. frecvent și în județ (vezi PAAB 96, 163, 202, 257, 326 etc.) sau pren.

LA MAXÍNU [*] Lupșa, **Deálu Maxínului** [*] Lupșa sau **Vârvu Maxínului** I Valea Șesii vârv de deal cu fânaș, „e gol” I Valea Șesii (Lupșa). – Din *Maxín*, var. a lui *Maxím*, n. fam. (DNFR; PAAB 97, 163 etc.) sau pren. (DOR 104, MEO 208).

LA MĂRHÁU II sau **Deálu Mărhăului** [*] „pantă de deal; loc cositor acum, mai demult semănau” I, „mai sânt ziduri cum o fost case. O fost o familie, i s-o spus Mărhău” II (Baia de Arieș). – *Mărhău*, por.

LA MÁRU BĂDĂILOR „o fost măr cândva; on dărab de loc” IV (Peste Valea Bistriei). – Din *măr* (pl. *meri*). Vezi *La Bădăi*.

LA MÁRU CEL DÚLCE II Dealul Muntelui, I Nămaș sau **La Máru Córbului** II Dealul Muntelui „e averea corbească, a familiei Corbu” II Dealul Muntelui, „e on măr și acum acolo; face mere mărunte și dulci” I Nămaș (Dealul Muntelui, Nămaș). – Din adj. *dúlce*. *Córbu*, por. existentă.

LA MÁRU CÓRBULUI v. *La Máru cel Dulce*.

LA MĂȘCĂTEÁSA „locuri arabile o fost; s-or umplut de căși” I (Mușca). At.: 1909 *Maskatyessa* (Popa Vorbe 161). – Din sprn. *Mășcăteása* ‘soția lui Mășcat’ sau din *mășcăteásă* ‘proprietatea (terenul) lui Mășcat’ < *Mășcat*, n. pers. (DOR 318), azi necunoscut în sat sau în zonă. Precizăm că adj. *mășcát*, din care s-a format antroponimul (ca por. sau n. fam.), este cunoscut în zonă.

LA MĂTĂȘÉRI grup de case (Valea Lupșii). – Din n. grup *mătășéri* < *Mătășér*, n. fam. existent în localitate.

LA MÉCA „coastă cu pădure” IV (Bistra). – Cf. n. fam. *Meca* (DOR 320, DNFR, PACJ 171).

LA MECI „acolo o stat tă [= tot] de-a Meciului” III (Lipaia). – Din n. grup *meci* < *Meciu*, n. fam. (PACJ 171).

LA MERI „loc la ieșire de pe Cheie [= Cheia Pleșeștilor]” III (Săgăgea). – Vezi *Merii Nașului*.

LA MÉRII BOLÓNCULUI I sau **La Mérii Bolóncului** [*] „avea Boloncu teren” I, „o fost loc larg lângă vale, l-o mâncat apa” II (Lunca Largă). – *Bolóncu/Bulóncu*, por. „era din Ocolîș” [*].

LA MÉRII BULÓNCULUI v. *La Merii Boloncului*.

LA MESTÉCENI loc de-a lungul unor pâraie, pe Hărăguș; cf. Dumitraș SG 29 (Geamăna). – Vezi *Mestecenii*.

LA MÍHINEA [la mîhiîna] „o prelucă cam împădurită; fânaț și căturai” II (Sartăș). – *Mihinea*, probabil por.

LA MIHUȚEȘTI „loc în Văratice” II (Lunca Largă). – Din n. grup *mihuțești* < *Mihúț*, n. fam. existent în comună.

LA MIRONÉȘTI „o fost două familii care au stat într-o groapă” IV (Sălciua). – Din n. grup *mironéști* < *Mirón*, pren. sau n. fam. existent în Florești.

LA MITĂȘ „acolo s-o născut Mitaș” III (Lipaia). – *Mităș*, por.

LA MÎȘU II sau **Mișuléști** III parte de sat (Brăzești). – *Mîșu*, por. Cf. și Buza Br. 68.

LA MOÁRA CRIȘTÉȘTILO a fost moară pe Valea Bistriei (Valea Bistriei). – Din n. grup *criștăști* < *Crișca*, por.

LA MOÁRA DRĂGÚȘULUI „o fost moară pe Sălciuța” VII (Sălciua). – Vezi *Dâmbu Drăgușului*.

LA MOÁRA GĂBÉRTI v. *La Moara Ghebertii*.

LA MOÁRA GHEBERTÉȘTILO v. *La Moara Ghebertii*.

LA MOÁRA GHEBÉRTII [la mōra gebērti] I, **La Moára Ghebertéștilor** I sau **La Moára Găbérti** II „o fost moară pe Sălciuța” VII (Sălciua). – Din *Ghebérta*, n. fam. existent în Sălciua de Jos, și din n. grup *ghebertéști* < *Ghebérta*.

LA MOÁRA HÚCULUI v. *La Moară la Hucu*.

LA MOÁRA TODIRÉSII a fost moară lângă Valea Caselor (Certege). – Din sprn. *Todireása* < *Todereása* ‘soția lui Toader’ < *Toáder* + suf. *-easă*.

LA MOÁRĂ loc în vale unde a fost o moară (Certege).

LA MOÁRĂ „o gaură, o crăpătură prin strâncă, uscată; nu-i apă; e stâncă seacă” I (Lupșa).

LA MOÁRĂ LA CIÓNU „o fost moară, o dispărut” II (Hădărău). – Vezi *La Cionu*.

LA MOÁRĂ LA DĂBÓIU „o fost o moară” II (Valea Bistriei). – *Dăbóiu*, n. pers.

LA MOÁRĂ LA HÚCU III sau **La Moára Húcului** IV „Hucu o avut moară” III (Peste Valea Bistriei). – *Húcu*, n. pers. („am apucat-o [în viață] pe soția Hucului” IV). Cf. și *Huc*, *Hucul* (DOR 299).

LA MÓGA „deal” [*] (Cioara de Sus). – Vezi *Fântâna Moghii*.

LA MÓGA „fânaț pe coastă” I (Ocoliș).

LA MOLÍD [*] sau **Vârvu Molídlui/Molídvului** II (Lunca Largă) „loc sus pe deal” [*] (Lunca Largă). – Din *molíd*, *molídv*.

LA MONDÓC v. *Dâmbu lui Mondoc*.

LA MORÁRU șes arabil (Lupșa). – Din *Morár(u)*, n. fam. frecvent în zonă, sau sprn. (< *morár*). „Dumitru Orb «Moraru»” este menționat în 1927 ca episcop (vezi Vasii LSO 207). Între marii pescari lupșeni, Pamfil Albu amintește și pe „Orb Dumitru Morar” (vezi Popa VO 80). *Morar* a fost supranumit și Albu Nicolae, datorită meseriei „de morar” (Albu ISL 296).

LA MORCÁN At.: 1751 *Lá Morkán* (Ocoliș: SzTA 9). – *Morcán*, n. fam. existent în zonă.

LA MORÉNI grup de case „lângă Valea Morilor” II (Sălciua). – Din n. grup *moréni* < (*Válea*) *Mórilor*.

LA MORMÎNTE „e deasupra, după pădurea de brad; se vedeau urme de morminte și cruci de brad” I Lupșa, „îs morminte pe platoul muntelui; se vorbește că aici s-a luptat Avram Iancu cu ungurii” I, „se văd și azi urme de morminte” [*] Valea Lupșii (Lupșa, Valea Lupșii). E vorba de mormintele lupșenilor căzuți în luptă în 1849, când au respins un detașament militar maghiar „care a încercat să pătrundă spre Abrud și Câmpeni, trecând de la Iara peste Muntele Mare pentru a coborî la Lupșa” (Popa VO 64, nota 2). Cf. și Andrieș ICL 98. – Vezi *Mormintele*.

LA MOȘTÓC „de acolo începe satul Pleșești cu tri căsi” III (Săgacea). – *Moștóc*, por.

LA MUSCUREL v. *La Pătroi*.

LA MUȘUROÁIELE MÚNTELUI v. *Mușuroaiele*.

LA MÚTU II Dealu Bistriei, II Valea Bistriei sau **Dámbu Mútului** I Dealu Bistriei „pantă de deal pe unde urcă drumul din Valea Bistriei” II Dealu Bistriei, „dâmb între două păraie; loc cu pășunat, pădure. Se zice că a fost locul unui om mut” II Valea Bistriei (Dealu Bistriei, Valea Bistriei). – Vezi *Colțu Mutului*.

LA MUZÚCU pantă dulce cu fânaț, pădure și teren arabil (Valea Caselor). – *Muzúcu*, por. < *muzúc* ‘(prin Ban., Trans.) arbore mic, bătrân și plin de crengi; butuc împrejurul căruia cresc vlăstari’, ‘molid tânăr’ (DLR).

LA NÁCHÍȚI I sau **Groápa NáchíȚilor** II „ei au acolo șurile” I (Sărtaș). – Din n. grup *náchíȥi* < *Náchítá* [= *Nechita*], n. fam. (DNFR; PAAB 105, 261) sau pren.

LA NÍFNEA v. *La Nivnea*.

LA NÍVNEA [la nívná] II, [**] sau **La Nífnea** I fânaț; „colină” II (Lunca, com. Poșaga).

LA OÁNA „coastă” I (Mărgaia). – *Oána*, n. fam. în Bistra și Câmpeni, sau pren.

LA OCOÁLE „prelucă mare” I, „e și fântână cu apă bună” II, „o fost îngrădituri pentru boi” [*] (Valea Lupșii). – Vezi *Ocoalele*.

LA OLÉȘTI I, II, **Deálu Oléștilor** II sau **Șésu Oléștilor** I deal cu drum pe creastă între comunele Lupșa și Bistra (Mănăstire). – Din n. grup *oléști* < *Olea*, n. fam. ce a existat în localitate („de-a Olii” I).

LA OLTERÉNI [la uált'erén] „După Olter, la vârv, o fost niște căsi; acum nu mai sânt. Merg vara cu vitele” II (Brăzești). – Din n. grup *olteréni* < *Olter*, n. top. (vezi infra).

LA ONÉȘTI „on clin” I, „o fost două căsi” IV (Muncelu). – Din n. grup *onéști* < *Ónea*, n. fam. frecvent în zonă. La 1770 a existat și în localitate (Panța Onea, ortografiat *Páncza Onya*: Prodan IDBA 122).

LA ONÉȘTI „pășunat” IV (Sălciua). – Din n. grup *onéști* < *Ónea*, n. fam. existent atât în Poșaga de Jos, cât și în Poșaga de Sus.

LA ORBÁNI „coastă; fânaț și pădure; acolo avea loc Mironu lui Orban” I (Mărgaia). – Din n. grup *orbáni* < *Orban*, n. fam. (DOR 165; DNFR; PAAB 109, 205 etc.).

LA PÁLI [la páli] grup de case; „o stat unul Pali. Îl chema Ispas” II (Valea Caselor). – *Páli*, n. pers.

LA PALÓTEA „fânaț” II (Sartăș). – *Palótea*, por.

LA PÁLTINI loc „unde sfârșeau fânațele și începeau miriștile de la Jgheab”: Dumitraș SG 29–30 (Geamăna). – Vezi *Paltinu*.

LA PÁNDORU „o fost pandor la drumuri și o avut acolo casă” I (Curmătură). – *Pándor*, sprn. < *pándor* ‘persoană care are sarcina de a păzi și de a întreține un drum, cantonier’ (vezi DLR). În zonă e și n. fam. în Baia de Arieș, Câmpeni, Cioara de Sus și Sartăș.

LA PARÍPA „prelucă” I (Geamăna). – *Paripa*, n. pers. (vezi DOR 343), aici probabil por. < *parípă*, var. a lui *paríp* (vezi DLR).

LA PÁȘCU „o fi stat cineva acolo” II (Valea Caselor). – Vezi *Dâmbu Pașcului*.

LA PÁTRU PIÉTRI „aici o fost cariera de piatră (La Patru Pietri)” III, „stâncă” IV (Muncelu). – Din num. *pátru*; subst. *piátră* (pl. *piétri*).

LA PĂR „o fost ceva peri” II, „fânaț cu on păr mare” IV (Muncelu). – Din *păr*.

LA PĂR „coastă, loc cosalău” II (Valea Caselor).

LA PĂRÁU I sau **La Părău Lúpului** I parte de sat (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Părău Lúpului*.

LA PĂRÁU LÚPULUI v. *La Părău*.

LA PĂȘCĂU „e terenul de după școală (în sat)” I (Sartăș). – *Pășcău*, por. (< *Pășca*, n. fam. existent în zonă, + suf. -ău) sau n. fam. existent în județ (scris *Pășcau*: PAAB 111).

LA PĂTRÓI I Curmătură, III Valea Șesii sau **La Muscurél** [*] Lupșa „e o casă și terenul din jur; unde e casa Pătroiului, e mai așezat un pic” I Curmătură (Curmătură, Valea Șesii). – *Pătrói*, por. Se întâlnește și ca n. fam. (DNFR). *Muscurél*, por.

LA PĂTRÚCA v. *Pătruca*.

LA PĂTRUCÉȘTI v. *Pătruca*.

LA PÂRCIU DUPĂ DEAL „o fost loc arător; pășunat” I (Geamăna). – Vezi *Dâmbu Pârçului*.

LA PÂRJÓL „acolo e casă” IV (Muncelu). – Din n. fam. *Pârjol* (DNFR, PAAB 112, PACJ 210) sau din *pârjól* ‘loc (în pădure) ars de pârjol’ (DLR).

LA PÂRȚILÉȘTI „dâmb, deal; miriști” III (Poșaga de Jos). – Din n. grup *pârțiléști* < *Pârțilă*, n. fam. existent în comună.

LA PELÉȘTI „loc în vale. Pelea o avut casă acolo” I (Lunca Largă). – Din n. grup *peléști* < *Pélea*, n. fam. existent în localitate.

LA PÉRII ȘPÁNULUI au fost peri (Valea Lupșii). – *Șpan*, n. fam. existent în localitate.

LA PETRÍCU „e pe sub Picioru Muntelui; sânt și arini” I (Mușca). – *Petríc*, n. fam. în Valea Bistrii, sau hipocoristic.

LA PIÁTRA CÉRBULUI At.: 1751 *Lá Tyáttra Cserbuluj* (Runc: SzTA 45), *Lá Ptyátvá Cserbuluj*, *Intre Piátte Cserbuluj* (ibid. 46) etc. – Vezi *Piatra, Cerbu*.

LA PIPÁU „teren în pantă” I, „loc mai întins, lângă vale; loc de ceva clăi de fân; acolo e o piatră mare cam la mijlocul locului” II (Lipaia). – *Pipáu*, probabil por. Cf. *Pipău*, n. pers (DOR 347), magh. *Pipó*, n. fam. (Kázmér RMCsSz).

LA PÍRCIU „o avut cineva colibă; e în Dealu Mare” III (Săgacea). – *Pírciu*, por.?

LA PÍTEA „o fost o familie, nu mai este; e intravilan” I (Sartăș). – *Pítea*, n. fam. existent în localitățile vecine, Baia de Arieș și Brăzești.

LA PIȚUIÉȘTI „o fost o casă; la gazda care o stat acolo îi spune *a Pițului*” II (Brăzești). – Din n. grup *pițuiéști* < *Pițu*, por. Cf. și *Pițui*, n. fam. (PAAB 418).

LA PIȚÚLCA „o groapă în Coșaga” I, „loc urât, împădurit” III (Poșaga de Jos). – *Pițulca*, probabil n. pers. Cf. n. fam. *Pițurcă* (DNFR), n. fam. magh. *Picorka* (Kázmér RMCsSz).

[la pleș] v. *Pleșu*.

LA PLICÉȘTI aici a donat Marc Nicolae Plic „un loc” pe care s-a construit, în 1858, „biserica greco-orientală” (Cothîșel MC 54). – Din n. grup *plícéști* < *Plic*, n. fam. existent în localitate.

LA PLITÉȘTI „loc deschis, fânaț” I (Valea Lupșii). – Din n. grup *plitéști* < *Plitea*, n. fam. existent în județ (vezi PAAB 114, 264, 338).

LA POÁRTA ÎNTRE GHÉMELOR II (Sartăș). – Vezi *Poarta și Între Gheme*.

LA PÓDURI „loc mai mlăștin; trece drumul pe acolo. Oamenii o făcut ceva poduri” II (Ocoliș). – Vezi *Podu*.

LA POMÉȘTI „vârf de deal; o fost unul Pom Niculaie” I Gănești, „o multe de deal; o fost mai multe familii” I Nămaș (Nămaș). – Din n. grup *poméști* < *Pom*, n. fam. existent în comună.

LA POMI „o fost ceva pomi; îs tufe; am făcut fân” IV (Peste Valea Bistrii). – Vezi *Pomii*.

LA PORCULEÁȚA șes cu fânaț (Valea Lupșii). – *Porculeáța*, probabil n. pers. Cf. și *Porcăreața*.

LA PRUNI „deal” I, „e sus, în vârv; o fost familii” II, „sânt pruni” III (Baia de Arieș). – Din *prun* (pl. *pruni*).

LA PRUNUȘÉI „o dole mare cu fânaț; preluță; acolo o fost nește pruni” IV (Muncelu). – Din *prunușél* (pl. *prunușéi*), dim. al lui *prun*.

LA PÚFU „teren [cultivabil] și pădure” III (Dric). – *Puf*, n. fam. existent în zonă.

LA PUIVÁN „loc fără pădure, cu gropi, păraie. Poate o fost ceva nume” III (Săgagea). – *Puiván*, probabil por.

LA PUPI II–IV sau **Púpii** III „o stat o familie acolo; le-a zis a *Pupului*” III (Muncelu). – Din n. grup *pupi* < *Púpu*, por.

LA RÁPA VIŠÁIE At.: 1761/1803 *La Ripa Sisoaje* (Ocoliș: SzTA 9). – Vezi *Râpa*, *Vișaia*.

LA RÂU „parte de sat” I (Mușca). At.: 1909 *Linge Riu* (Popa Vorbe 162). – Vezi *Râu*.

LA ROÁTĂ loc la Cicheră, unde se „ară de jur împrejur” I, „este chiar pe deal deasupra; on pic de teren drept” II, „teren fain, oblu, unde ne făceam zvârdon [= scrânciob], ne zvârdoneam” III, „coamă de deal aproape orizontală” [*] (Brăzești). – Vezi *Roata Colțului*.

LA RÓNCEA „pantă, fânaț” II (Dealul Bistrii). – Din *Roncea*, n. fam. existent în județ (vezi PAAB 121, 391), atestat și la moți (vezi Frâncu–Candrea M 119).

LA RÓNTU „o hoancă care se trage de la muntele Rotundu în jos; și la mușcani [satul Mușca] îi zice Rontu; e și sat Rontu” II (Gârde). – Din n. fam. *Ront* (Tomici–Andronache OD), *Rontu* (< bg. *Ronto*).

LA SĂLCI „deal” [*] (Baia de Arieș). – Vezi *Sălcile*.

LA SÁNISLAU v. *La Sânislav*.

LA SÁNISLAV [la sínisclav] I, [la sínislav] II sau **La Sânislau** [la sínislaŭ] [*] teren arabil și fânaț, „groapă și dâlme” I (Ocoliș). At.: 1751 *Lá Szaniszláb, In Szaniszláb*, 1761/1803 *Szaniszláb* (SzTA 9). – Din n. pers. *Sânislav*, var. a lui *Seneslav* (vezi DOR 369).

LA SÁRB „o fost un om acolo; i-o zis Sârbu” II, „erau două căsi” VII (Sălcuia). – Vezi *La Crucea Sârbului*.

LA SÁRB „teren drept sus pe deal; prelucă” I (Mărgaia). – *Sârb*, n. fam., atestat în comună din 1848. În luptele de la Lita Ungurească (azi Liteni) a căzut *Dimitrie Sârbu* din Lupșa, în vârstă de 51 de ani (vezi Andrieș ICL 96).

LA SCROÁFA „loc arător” I, „față; se trag pe acolo porcii, sălbăticiunile” III (Poșaga de Jos). – Din *scroáfă* ‘femela porcului (sau a mistrețului)’ ori por. *Scroáfa*.

LA SFÁRCA „se vede că o fost cândva case” III (Dric). – *Sfârca*, probabil por.

LA SFÓRNEA „teren cu o casă” II (Lipaia). – Din *Sfórnea* [sfórna], por.

LA SILIȘOÁRA pantă cu sălașe (Mușca). At.: 1909 *Silisoára* (Popa Vorbe 162). – Cf. n. fam. *Silea*, *Sile*, *Sili* (DNFR).

LA SLĀNINĀI grup de case (Certege). – Din n. grup *slānināi* < *Slānināu*, por.

LA SPÍNII DEȘI At.: 1751 *Lá Szpingyész* (Runc: SzTA 45). – Vezi *Spinii*; din adj. *des* (pl. *deși*).

LA SPOIÉLE At.: 1751 *La Spóéle, Lá Szpoéle* (Runc: SzTA 45). – Vezi *Spoiala*.

LA STĀNÚŢ „on pic de șes; acolo sânt tri familii” I (Nămaș). – *Stānŭt*, sprn. („de-a lui *Stānu*” I), dim., cu suf. *-uŭ*, de la *Stan*, n. fam. existent în comună.

LA STÓICA „poiană; o fost on bătrân, Stoica” I, „on pic de rât” II (Sub Piatră). – Vezi *Stoica*.

LA STRÓIA „șes și pădure, dâmburi și gropi” I (Mănăstire). – *Stroia*, n. fam. (DOR 378; DNFR; PAAB 129, 210, 269 etc.).

LA SUSĀNU „coaste cu pădure” I (Runc). – *Susānu*, por. existentă.

LA ȘĂDÁRU [la șádárju] „pășunat și fânaț” III (Muncelu). – Cf. *Ședaru*, n. fam. înregistrat în DNFR, fără etimologie.

LA ȘĂRĂNI „e tăt cam pășunat; o fost cositor” I (Geamăna). – Din n. grup *șărăni*. Cf. *Șari*, por. existentă în comună (vezi *Vasile Albu Șari* în AMLupșa III 525) și n. fam. *Șara* (DNFR, PACJ 258), existent și în județ (PAAB 131).

LA ȘCHIOPI grup de case (Certege). – Din n. grup *șchiopi* < *Șchiópu*, por. (cf. și *Ana Șchiopului* II).

LA ȘESURÉLE At.: 1828 *Lá Sésurelé* (Ocoliş: SzTA 9). – Din *șesurél* (pl. *șesuréle*), dim. al lui *șes*.

LA ȘÍMON „vârv pe Dealu Mare” II, „o fost sălașe, fânaț și pădure” [*] (Poșaga de Sus). – Din *Șimon*, n. fam. existent în localitatea Sub Piatră, com. Sălcuia.

LA ȘÓDEA „coastă” I (Valea Largă). – *Șódea*, n. pers. (DOR 460).

LA ȘÓLCA „vârv” I, „e la Poșaga” II Lunca, com. Poșaga. – *Șólca*, n. pers. ce a existat în com. Sălcuia (vezi *Cotu Șolci*). *Șolca*, *Șolcă*, n. fam. (PABV 92, PAIS 247, PATM 182, Tomici–Andronache OD etc.).

LA ȘONÉȘTI „acolo o stat oameni” I (Nămaș). – Din n. grup *șonéști*. Vezi *Hoanca Șoanii*. Cf. și *Șonea*, n. fam. (DNFR).

LA ȘTEÁZĂ [*] sau **La Șteáza di la Groápa-i Corábie** II „o fost ștează în Cheile [= Cheia] Runcului” [*] (Lunca Largă). – Vezi *Șteaza Țanului*.

LA ȘTEÁZA DI LA GROÁPA-I CORÁBIE v. *La Ștează*.

LA ȘTIUBÉI „loc lângă Știubei” I (Poșaga de Jos). – Vezi *Știubeiu*.

LA ȘTIUBÉI „prelucă” II (Sartăș).

LA ȘÚLEA „fânaț” II (Dealul Muntelui). – Vezi *Arinii Șulii*.

LA ȘÚRA LUI CÓRA PÁVEL At.: 1761/1803 *La Sura a Iuj Kora Pável* (Ocoliş: SzTA 9). – Vezi *Șura Bătrână*. *Cora Pavel*, n. pers.

LA ȘURI „o fost ceva șuri” II (Muncelu).

LA TĂU At.: 1751 *Lá Teó, La Téó* (Ocoliş: SzTA 9). – Vezi *Tău*.

LA TĂU LA PÚRECU „o fost tău mare când se plutea lemne pe Valea Mare” IV (Bistra). – Vezi *Dâmbu Purecului*.

LA TÂNJĂLĂ „e munte întins, cu jnepini, din sus de pădurea de brad” I (Valea Lupșii). – Din *Tânjălă*, n. fam (DOR 462, DNFR).

LA TEOÁCA „teren” I, „un om are o colibă acolo” II (Lunca Largă). – *Teóaca* [t'óca], por. lui Ciorga Vasile (din Ocoliş).

LA [t'ěša] „deal cu tufișuri lângă Runc și Ghiocci” III (Botești). – Din [t'ěša], „nume de om” I. În grai, *t'* provine din palatalizarea lui *t* sau din *k*. [t'ěša] ar putea fi fonetismul local al n. fam. *Cheșa* sau *Teșa* (vezi DNFR).

LA [t'itiréu] v. [t'itiréu].

LA TIÚTIU două locuințe, teren arabil, fânaț și pădure (Borlești). – Din n. fam. *Tiuti* [t'út'u], acum necunoscut în zonă, dar existent în județ (vezi PAAB 134, 175, 211 etc.).

LA TOÁDER „pantă cu fânaț, pâlcuri de pădure; acolo din jos o fost și case” I (Mușca). – Vezi *Dâmbu lui Toader*.

LA TODÓS „a avut loc Todos” III (Săgăgea). – *Todós*, n. pers.

LA TÓMA I (Hudricești). – Vezi *Dâmbu Tomii*.

LA TOMELÉI „acolo o fost căsi” I (Mușca). – Din n. grup *tomeléi* < *Tomeléu*, n. pers. ce a existat în localitate, atestat din 1909 (vezi Popa Vorbe 179).

LA TOMÓI I sau **Coásta lui Tomói** II „este grajd” I, „coastă” II (Mănăstire). – *Tomói*, por.

LA TOMÓI II, III, [*], **Tomói** I, II, IV sau **Tomóiu** I luncă lângă Arieș (Brăzești). – *Tomói*, por. < *Tóma*, pren. atestat în localitate în 1770 la 13 persoane (vezi Prodan IDBA 131–135).

LA [t'ompíc] „coastă nu prea mare de se poate cultiva” I (Curmătură). – Din [t'ompíc], por. < [t'ómpu] „o fost cineva din Hădăraș” I (Curmătură). Cf. și *Teompa*, n. fam. existent în Baia de Arieș.

LA TOMUȚA v. *Preluca Tomuții*.

LA TROĂCĂ „o fost făcută o troacă, adăpătoare” I (Bistra). – Din *troacă* ‘jgheab (făcut dintr-un trunchi de copac scobit) din care beau vitele’.

LA TRÓCĂ „e o fântână unde bea animalele apă” III (Muncelu). – Vezi *Troca*.

LA TRÓCĂ I, [*] sau **La Căldăre** I, II „o fost o trocă. Acum este acolo o căldare foarte mare; e apă multă, fântână mare” I, „fântână cu apă bună; este pusă o căldare acolo” II (Valea Lupșii).

LA TRÓCU v. *Dealul Trocului*.

LA TÚFĂ „e on pic de poieniță” II (Poșaga de Sus). – Din *túfă* (pl. *túfe*) ‘alun’.

LA TUTUIĂNU „Tutuianu avea crambă, colibă de piatră” III (Brăzești). – Vezi *Colțu Tutuianului*.

LA TUTÚLEA „părău; a stat o familie” I (Mușca). At.: 1909 *Tutulea* (Popa Vorbe 162). – *Tutulea*, n. fam. existent în localitate.

LA TUZÚC „loc între păduri” I (Mușca). – Vezi *Dâmbu lui Tuzuc*.

LA ȚĂRCA „o coastă plină de pietri; a fost arător în partea de jos” I, „e între noi și Ocolîș” II Lunca, com. Poșaga, „loc prăpăstios, carieră; e su Jidovina” II Ocolîș (Lunca, com. Poșaga; Ocolîș). – Din *Țarcă*, n. pers. (cf. DOR 398, DNFR). Cf. *Țarca*, por. (vezi *Dâmbu Țarchii*).

LA ȚĂRCI „e de la Var în sus; fânațe și tufe” I, „hoancă plină de tufe” [*] (Valea Lupșii). – Din *țarcă* (pl. *țarci*) ‘coțofană’ sau, mai probabil, din n. grup *țarci* < *Țarcă*, n. pers. ce a existat în Mușca (vezi Popa Vorbe 180). Cf. *Țarcă*, n. fam. (DNFR), existent și în județ (vezi PAAB 137, 175).

LA ȚĂRĂU „e lângă pădure, în Ciugi; era apă bună” I (Vința). – Vezi *Țăraiele*.

LA ȚĂRĂU LA HÚINA „țărău; Huina, on bătrân” II (Valea Caselor). – Vezi *Țăraiele*.

LA ȚÉNDREA poiană cu o fântână, „un trouș; teren în pantă și pădure” II (Sartăș). – Cf. n. fam. *Țendea*, existent în județ (vezi PAAB 396).

LA ȚÍCU III (Săgacea). – *Țicu*, n. pers. („il cheamă Oara” III).

LA ȚIGĂNI „loc pe luncă; aici o stat țigani” [*] (Gănești). – Din *țigán* (pl. *țigáni*).

LA ȚIGĂNI „acolo is familii de țigani” II (Valea Bistrii).

LA ȚIGĂNU „loc mai colțuros; fânaț pietros” I, „loc deschis” II, „o fost fânaț mare; acum îi aproape împădurit cu arini” IV (Muncelu). – Din *țigán* sau *Țigan*, por. ori n. fam. (PAAB 272, 396).

LA ȚINĂU „câmp mult; pe margine are ceva pădure” II (Dealul Bistrii). – *Ținău* [ținău] = n. fam. magh. *Cinó* (vezi Kázmér RMCsSz).

LA ȚÓLEA „[teren care] face parte din Cărbunări” I (Valea Largă). – *Țolea*, n. fam. (DOR 398, DNFR, PACJ 275, Loșonți–Vlad VI 205).

LA ȚÚȚU ÎN DEAL deal cu case (Dric). – *Țútu*, n. pers. („*Cula Țuțului* o murit” III).

LA ULMI „loc de deal cu pomi” II (Lunca, com. Poșaga). – Din *ulm* (pl. *ulmi*).

LA VALÁIE LA CUȚI v. *La Valău di la Cuți*.

LA VALĂU III, **La Valău din Jos** I, IV sau **La Valău Périlor** I „e o fântână; era valău pentru adăpat” I (Muncelu). – Din *valău*, var. a lui *vălău* ‘jgheab făcut de obicei dintr-un trunchi de copac scobit din care se adapă animalele’ (DLR); adv. *jos*; vezi *Perii Dâmbului*.

LA VALĂU DI LA CUȚI I sau **La Valáie la Cuți** II fântână; „de aici se formează un părau ce curge până în Valea Lungă” I (Sartăș). – Vezi *Cuțile*.

LA VALĂU DIN JOS v. *La Valău*.

LA VALĂU DIN SUS fântână (Muncelu). – Din adv. *sus*.

LA VALĂU PÉRILO v. *La Valău*.

LA VĂDĂNU „loc cu pășunat, păraie, pădure [în stânga Arieșului]” II (Lupșa). – Vezi *Vădanu*.

LA VÂNĂTĂRU „peșteră unde se bagă apa [din] Valea Poienii” I (Sub Piatră).

LA VÂRCIU „o fost o casă” I, „e locul Vârciului” II, „dâmb și șes și coastă” III (Botești). – *Vârciu*, n. fam. ce a fost în localitate (Vârciu Vasile), acum existent în Câmpeni, Valea Caselor etc.

LA VÂRTÓP At.: 1751 *Lá Vertóp* (Ocoliş: SzTA 9). – Vezi *Vârtopu*.

LA VIJÊȘTI „au loc cei de După Mărgaia. Îs a Vijului” I Curmătură (Mărgaia). – Din n. grup *vijêști* < *Viju*, por. ce a existat în localitate (cf. și Goia TCL 332). *Viju* e (și) n. fam. (DNFR).

LA VLAICI grup de case (Lunca, com. Poșaga). – Din n. grup *vláici* < *Vlaic(u)*, n. pers. (DOR 409), n. fam. (DNFR; PAAB 141, 212, 273 etc.).

LA VRĂMNIȚĂ [la vrámniță] „o fost vramniță între hotară; o închis țarina să nu treacă animalele dintr-o parte în alta” II (Sălciua). – Din *vrámniță*, var. a lui *vrâniță* (vezi infra.).

LA VRĂNIȚA BĂTRÂNĂ At.: 1751 *Lá Vrányiczá batriná* (Runc: SzTA 46), 1765 *Lá Vrányitze Batrinuyi* (ibid. 47). – Vezi *Vranița*. – Din adj. *bătrân*, -ă.

LA VULTOĂRE v. *Vâltoarea*.

LA ZĂPÓZE v. *Zăpozile Tomnaticului*.

LA ZBÓRU „e o dungă, on dâmb și o statuie făcută, monument” I (Mușca). – *Zbóru*, probabil n. pers.

LA ZDRĂNCĂNOAIA v. *La Zdrăncănoaia*.

LA ZDRĂNCĂNOAIA I sau **La Zdrăncănoaia** III „graniță cu Câmpeni” I, „gol cu fânaț și arabil; o parte este pădure; pantă mai dulce” III (Valea Caselor). – Din sprn. *Zdrăncănoaia*.

LA ZÉGZEA „o coastă, un pic de teren” III (Peste Valea Bistrii). – *Zégzea*, probabil por.

LA ZÍDURI II sau **La Zíduri la [biğibóc]** I „sânt ceva ziduri de piatră, garduri de piatră roată” I, „o strâns piatra de pe loc și o-o făcut grămadă” II (Lunca Largă). – Din *zid* (pl. *zíduri*). [biğibóc], por.

LA ZÍDURI LA [biğibóc] v. *La Ziduri*.

LA ZMÂRCEA pășune (Sălciua). – *Zmârcea*, n. fam., atestat în forma *Smârcea* (vezi DNFR).

LÁCU „rât; o fost gol, s-o cam împădurit” II, „pășune” [*], „de aici izvorăște Valea Lacului” [**] (Baia de Arieș).

V. și *Coasta Lacului, Curu Lacului, Dealu Lacului, Gura Lacului, Părău Lacului, Șesu Lacului, Valea Lacului, Vranița Lacului*.

– Din *lac*.

LÁCU „loc șes” I, „teren mai drept; nu era lac” II (Brăzești).

LÁCU „fânaț; acolo și acuma mai este o mocirlă de nu se lasă vitele” I, „acolo or fost căsi, oameni bogați” II (Cioara de Sus).

LÁIORTU I–III Valea Lupșii sau **Vârvu lui Láiport** II, [*], [**] Sartăș „vârv în hotar cu Valea Lupșii” II Sartăș, „deal mare, vârv de deal în garniță cu Sartășul” II Valea Lupșii (Sartăș, Valea Lupșii).

LANCĂU „loc mai frumos, așezat; o fost rât” II, „mic platou cu pajiște [...], unde în fiecare an, în marța Paștilor, după masă, era petrecere populară în aer liber, cu mâncări, ouă roșii, băuturi și dansuri populare”: Harda MBA 26 (Baia de Arieș).

V. și *Ulița Lencăului*.

– Probabil din n. top. magh. **Lanka* < *lanka* 1. ‘coastă de deal domoală’; 2. ‘luncă, zăvoi’ (DMR). Pentru magh. -a > rom. -ău, vezi *hámfa* > *hamfău*, *kaloda* > *călădău*, *karfa* > *corfău*, *pálca* > *palău* etc. (Király Contacte 109–110).

LÁZU „e intravilan acum, sânt câteva familii” II (Gârde).

V. și *Coasta Lazului, Colfu Lazului, Cornu Lazului, Curu Lazului, Dealu Lazului, După Laz, Fântâna Lazului, Părău Lazului, Șesu Lazului, Vârvu Lazului*.

– Din *laz* (pl. *lázuri*) ‘teren despădurit, transformat în loc arabil, fânaț ori pășune’.

LÁZU „o platformă; loc cositor” I, „îs miriști; o fost loc arător” II (Lunca, com. Poșaga).

LÁZU „poiană” I, „prelucă mai mare ca Lăștiorul” II, „șes întins pe o dungă de deal” IV (Muncelu).

LÁZU „fânaț cu tufe” I (Valea Lupșii).

LÁZURI sat în com. Lupșa AB. At.: 1909 *Lazur* (Popa Vorbe 162), 1956 *Lazuri* cătun al satului Lupșa (Suciu I 353).

V. și *Valea di la Lazuri, Vârvu Lazurilor*.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 206 locuitori.

LÁZURILE loc de deal (Baia de Arieș).

LÁZURILE pășune cu „pâlcuri de pădure; sânt nelocuite” II Bistra (Bistra, Dealu Muntelui).

LÁZURILE „pantă; fânaț, mai [este și] tufărai” I, „fânaț” IV (Brăzești).

LÁZURILE „fânaț” I (Lunca, com. Poșaga).

LÁZURILE „loc șes, fain; sânt și căsi” VII (Sălciua de Jos).

LĂBÉȘȚII grup de case (Valea Lupșii).

– Din n. grup *lăbēști* < *Labă*, n. pers. ce a existat în localitate. Vezi *Acății Labii*.

LĂCȘÓRU „loc drept, terasă” I Dealu Muntelui, „on fel de tarniță; este ceva baltă la mijloc” I Nămaș (Dealu Muntelui).

– Din *lăcșór*, dim. al lui *lac*.

LĂCURELELE „fânaț și pășune; terenul e sec, nu sânt lacuri. Pârâu di la Pleșa vine de la Fântâna din Lăcurele” I, „îi rău de apă” II (Sartăș).

– Din *lăcurél* (pl. *lăcurele*), dim. al lui *lac*.

LĂCÚȚU „loc drept, poiană mai mare” I (Cioara de Sus).

V. și *Coasta Lăcuțului*.

– Din *lăcúț*, dim. al lui *lac*.

LĂPȘÓRU „fânaț și pășune sub Scărița” II Lunca Largă, „fânaț și cam un iugăr arător; pantă lină” I, „poiană” II Ocoliș (Lunca Largă, Ocoliș).

V. și *Dâlma Lăpșorului, Groapa Lăpșorului, Pârâu Lăpșorului*.

– Dim. de la n. top. *Lăpușu* (vezi infra), cu suf. *-(i)or*: **Lăpușor* > *Lăpșor*.

LĂPȘÓRU „loc arător și pădure către Valea Sălciuții” I, „deal acolo sus; loc bun, fânaț” II (Poșaga de Jos).

LĂPȘÓRU „o dungă, e rât cam pântos; e o groapă întinsă și un izvor cu un valău din tablă” II (Sub Piatră).

LĂPÚȘU I, II, [*] „acolo-i tăt sălașe, miriști, cosalău” II, „sânt două locuri Lăpuș, Lăpușuri; nu-i oblu, tă coastă” [*]: **Lăpúșu Dincóace** I „poiană” I, **Lăpúșu Dincólo** I „poiană” I (Orăști).

V. și *Fundu Lăpușului*.

– Din *lăpúș*, numele mai multor plante erbacee (vezi Borza DE 250, DLR). Cf. și bg. *lopuš* (= sl. *lopuh*) ‘captalan (*Petasites officinalis*)’ ori bg. *lapuh* (pl. *lapusi*) ‘o specie de stejar’ (Iordan TR 62) și top. magh. *Lápos* < *lápós* ‘mlăștinos’ (*ibid.* 54).

LĂPÚȘU I sau **Părău Lăpúșului** II pârâu (Lunca Largă). At.: 1751 *Lá Lápús*, *In Lapus*, *Lá Lápos* (SzTA 45).

LĂPÚȘU DINCOÁCE v. *Lăpușu*.

LĂPÚȘU DINCÓLO v. *Lăpușu*.

LĂȘȚIÓRU II, III, [***] sau **Leoștióru** I, [*], [**] „poiană mică” I, „prelucă” III (Muncelu).

V. și *Fântâna Lăștiurului, Fântâna Leoștiurului*.

– *Lăștióru* este un dim. de la *Lazu* (*Lazu* „prelucă, da’ mai mare ca *Lăștioru*” II), cu suf. *-cior*: **Lăzcior* > **Lăscior* > *Lășcior* > *Lăștior* (vezi, mai pe larg, Loșonți TRFR 10).

LĂUDÁTU „teren; o fost și arabil; o groapă mai lină, mai dulce” IV, „loc drept” II (Sub Piatră).

– Din n. pers. *Lăudat(u)* (DOR 308, DNFR).

LĂZURÉLELE „fânaț și pădure” I, „fânaț și tufe” II (Sartăș).

– Din *lăzurél* (pl. *lăzuréle*), dim. al lui *laz*.

LÁNGĂ RÂU loc arabil (Muncelu).
– Vezi *Râu*.

[lémpløtu] I sau **[lémplot]** II loc mai așezat, „zona unde-s blocurile de lângă Râu; o fost on fel de rât” II, „loc de depozitare a lemnelor venite pe apă” [*] (Baia de Arieș).

– După Harda MBA 26, „denumirea poate fi pusă în legătură cu [germ.] *Lammer* ‘mici’ și *platz* ‘piață’, deci *Lammerplatz* (pe scurt *Lemplatz*) ‘piață de mici’ ”.

[lémplot] v. [lémpløtu].

LÉORDA v. *Leórda*.

LEÓRDA [lɛɔrdă] I, II sau **Léorda** [léɔrdă] I „o fost șuri, se semăna grâu” I, „fânaț” [*] (Valea Lupșii).

V. și *Colțu Leorzii, Doștina Leorzii, Hoanca Leorzii, Vârvu Leorzii*.

– Din *leórdă, léordă*, var. ale lui *léurdă*.

LEOȘTIÓRU v. *Lăștioru*.

LERTÊȘTII cătun (Dric).

– Din n. grup *lerțêști* < *Lérta*, por. atestată din 1823 (vezi Cothișel MC 44).

LÉSPEDEA STÁNULUI „stâncă” II (Lunca, com. Poșaga). – *Stan*, n. fam. frecvent în zonă.

V. și *Valea Lespezii*.

– Din *léspede* (pl. *léspezi*).

LESPEDÁRU [lespedárju] „drum numai pe stâncă” II, „o porțiune de drum pe stâncă de cca 50 m”: Popa NTA 281 (Baia de Arieș).

V. și *Fântâna Lespedarului, La Fântână la Lespedar*.

– Din *lespedár* „piatră moale care se ia [= se desprinde] felii” I Valea Lupșii.

LESPEDÁRU „îs numai lespezi pe acolo; se ia felii” II Ocoliș, „e un fel de piatră moale și se ia lespezi așa” I Runc (Ocoliș, Runc).

LÉSPEZILE „îi on lespedar, lespezi de piatră” II (Brăzești).

V. și *Părău Lespezilor*.

LÉSPEZILE „îs niște lăspădare [= lespedare], pietrare” I (Mușca).

LÉSPEZILE loc cu lespezi; „de aici se formează un părau” II (Poșaga de Jos).

LÉSPEZILE „îs lespezi mari, stâncă” [*] (Vidolm).

LÉȘU [lɛșu] „deal, ridicătură mare; ține de Lupșa” I Orăști, „aici au [teren] și Mușca și Valea Lupșii” IV Muncelu, „pășunatul boilor și pădure, în graniță cu Lupșa” II Sartăș, „pășune și pădure” [*] Valea Lupșii (Muncelu, Sartăș, Valea Lupșii). At.: 1486 *Les Hegye alias Les Hawasa* (Minea ICA 10).

V. și *Colțu Leșului, Dosu Leșului, Fântâna Leșului, Fântânile Leșului, Părău Leșului, Valea Leșului*.

– Din *Leș*, n. fam. existent în comuna Bistra. Cf. și *leș* ‘locul de unde s-a tăiat pădurea, tăietură’, ‘pădure mică, deasă, cu copăcei și cu tufișuri; huci’ apelativ neînregistrat în zona cercetată, dar viu în sud-vestul Transilvaniei (vezi ALRR–Trans. IV h. 502, 503).

LÉURDA „pantă cu carpini; îs și colți” I (Mușca).

– Din *léurdă*.

LÉURDA „o cicheră mare, cu afiniș, cu sârbezele [= merișoare roșii]” II (Orăști).

LEURDÍȘU locul unde crește leurdă (Mușca).

V. și *Hoanca Leurdișului, Părău Leurdișului*.

– Din *leurdíș* ‘loc cu leurdă’, derivat colectiv de la *leurdă*.

LIÓLE [ljóle] (neart.) „loc de cosit, cu pădure” II (Ocoliș).

LIPÁIA sat în com. Bistra AB. At.: 1956 *Lipia* [sic!] cătun al satului Bistra (Suciu I 359).

V. și *Fundu Lipăii, Lunca Lipăii, Valea Lipăii*.

– E posibil ca *Lipaia* să fie un n. f. derivat de la n. pers. *Lipa* (înregistrat în MEO 136, DNFR), cu suf. *-aia*. Cf. (supra) *Devaia*, (infra) *Mârğaia, Vișaia*. Cf. *Lipăi* „coastă cu denivelări” (Ciuruleasa: Popa NTA 282).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 153 de locuitori.

LIPÁIA DE SUS parte de sat (Lipaia). – Vezi *Lipaia*.

LIVÁDA „coastă și șes; o fost pomărie acolo: pruni, meri” III (Botești).

V. și *Părău Livezii*.

– Din *livádă* (pl. *livézi*).

LIVÁDA „on fel de luncuță dreaptă” III (Lipaia).

LIVÁDA pădure de brad plantată (Lupșa).

LIVÁDA „teren frumos, de pășunat” I (Mușca).

LIVÁDA „fânaț; nu-i cu pomi” III (Valea Bistrii).

LIVÁDA loc cu mulți pomi și „dâmburi cu fânaț” I (Valea Lupșii).

LIVÁDA „fânaț în mijlocul pădurii; nu sânt pomi acolo” III (Valea Șesii).

LIVÁDA LUI PAPARÍCI [liváda li paparič] fânaț „înconjurat de-o pădurice de arini”: Cîra MTM 374 (Mușca). – *Paparíci*, por. Cf. *ibid.*, Popa Vorbe 177.

LIVÉZILE „pădure multă, mare, de fag” I, „pădurea Livezi”: Prața ÎSG 171 (Vința).

V. și *Părău Livezilor*.

LOBONȚÉȘTH grup de case, „loc mai așezat” I (Curmătură).

V. și *Părău Lobonțeștilor*.

– Din n. grup *lobonțești* < *Lobonț*. Vezi *Colțu Lobonțului*.

LÓCU DOMNÉSC „loc și mai oblu, și mai coaste. O fost grajduri pe vremea iobagilor” II Sălciua, „ceva domn o avut loc aici; e loc șes, drept, pe deal” II Sub Piatră (Sub Piatră). – Din adj. *domnésc*, -*ească*.

– Din *lóc*.

LÓCU HOÁZII v. *La Hoaza*.

LÓCU LUI TÓNCI [lócu li tónçi] teren de deal (Valea Lupșii). – *Tonci*, n. pers. („*Tonci* o fost moș la Dulicu” [*]).

LÓCU PÓPII „prelucă” I (Nămaș). – Din *pópá* sau *Pópa*, n. fam. existent în comună.

LÓCU TÁRGULUI locul unde s-a ținut târg (Lupșa). – Din *târg*.

LUCÁCIU „o porțiune de câteva zeci de hectare între păraie” I, „o fost arabil; îi deluros” II (Valea Largă).

V. și *Părău Lucaciului*.

– Din n. fam. *Lucaci(u)* (DNFR; PAAB 93, 201, 256 etc.; PACJ 160).

LUCĂCÉȘTH grup de case (Dealul Muntelui).

– Din n. grup *lucăcești* < *Lucaci(u)*.

LUCÉȘTH „grădini cu porumb, case” II (Poșaga de Sus).

V. și *Valea Luceștilor*.

– Din n. grup *lucéști* < *Lúca*, n. fam. și pren. existente în zonă. Vezi și *Dâmbu Luchii*.

LUCOÁIA „dâmb, hoancă” I (Bălești).

V. și *Bodeasa-i Lucoaie*, *Crucea-i Lucoaie*.

– Din sprn. *Lucoáie* < *Lúca*, n. fam. și pren. existente în zonă. Vezi și *Dâmbu Luchii*.

LUMNICÚLA [lumnicúla] II, IV, Buza Br. 54, 56, 57 sau **Lup Nicúla** III „teren mai jos de Grâu cu Casa” II, „pantă” IV (Brăzești).

V. și *Părău Lumniculii*.

– Din *Lup Nicúla* < *Lup*, n. fam., + *Nicúla*, pren. În 1770 existau în sat 10 familii cu numele *Lup* (vezi Prodan IDBA 132) și 5 persoane cu prenumele *Nicula* (vezi *ibid.* 131, 132, 135, 136).

LÚNCA sat în com. Lupșa AB. At.: 1956 *Lunca*, *Picești*, *Pocești* cătun al satului Lupșa (Suciu I 366).

V. și *Coasta Luncii*, *Crucea di la Luncă*.

– Din *lúncă* (pl. *lunci*).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 110 locuitori.

LÚNCA, ung. *Lunka*, *Aranyoslonka*, pop. *Lúnca Ariేశului*, sat în com. Poșaga AB. At.: 1470 poss. *Wyfalw*, 1733 *Lunka*, 1824 *Ujjfalu*, *Lunka*, 1913 *Aranyoslonka* (Suciu I 366).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 157 de locuitori.

LÚNCA „locul unde este decantorul” [*], „[a fost] teren de fânaț și pășunat de partea dreaptă a Arieșului la intrarea în satul Brăzești” (Buza Br. 24), azi transformat în lac de acumulare a sterilului adus de la Baia de Arieș (Brăzești).

LÚNCA „e sub apă [= lacul de decantare]” I, „ocupa în Geamăna mai puțin de 10% din suprafața satului, fiind mai extinsă de-a lungul Văii Șesii, măsurând o lățime de peste 100 de metri pe cursul său mijlociu”: Dumitraș SG 27 (Geamăna).

LÚNCA At.: 1761/1803 *In Lunka* (Ocoliș: SzTA 9).

LÚNCA At.: 1751 *Lá Lunke, Lá Lunká* (Runc: SzTA 46), 1817 *In Lunka* (*ibid.* 47).

LÚNCA IV sau **Lúnca lui [dǎrmot]** IV „aici ar fi pribegit Iancu” IV (Bistra). – [dǎrmot], por. („el se numea Scrob” IV). Cf. și n. fam. magh. *Gyarmat* [dǎrmot] (Kázmér RMCsSz).

LÚNCA II Mănăstire sau **Lúnca Mănăstirii** Goia TCL 316, I Mușca „luncă; hătuiește cu Râu; acolo se cosea” II (Mănăstire). – Vezi *Mănăstirea*.

LÚNCA ADĂMEȘTILO „luncă pe lângă Părau Runcurilor” I (Gănești). – Vezi *Izvoarele Adămeștilor*.

LÚNCA BÁCII „loc mai drept”: Bercea Nume 55 (Ocoliș). – *Bacea*, n. fam. cu 4 purtători în județ (vezi DFNFR).

LÚNCA BĂRZĂNULUI „e sub apă” I (Geamăna). – Vezi *Bârzan*.

LÚNCA BĂȚILOR v. *Lunca Bățului*.

LÚNCA BĂȚULUI I sau **Lúnca Băților** II „luncă lângă Râu; loc drept în partea de jos și continuă pe coastă în sus; fânaț” I (Vidolm). – *Bățu*, ortografiat *Bățiu*, n. fam. cu 4 purtători în județ (vezi DFNFR), și *bățu*, n. grup < *Bățu*.

LÚNCA BELÓII luncă (Sălciua). – Vezi *Beloia*.

LÚNCA BÉRCII „luncă” I (Sub Piatră). – Vezi *Gruia Bercii*.

LÚNCA BÓII At.: 1751 *Lá Lunke Boji* (Ocoliș: SzTA 9). – *Bóia*, n. fam. existent în zonă.

LÚNCA BÚLZULUI „luncă dreaptă” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Bulzu*.

LÚNCA CEA MÁRE IV Bistra sau **Lúnca lui Cătălina** I Hodișești „luncă; o fost a lui Cătălina” IV Bistra, „Cătălina o fost on proprietar, om înstărit tare, o fost deportat” I Hodișești (Bistra). – Din adj. *máre*; *Cătălina*, n. fam. existent în comună.

LÚNCA COCIÓLII „e sub apă” I (Geamăna). – *Cociólea*, por.

LÚNCA COLDÎ „luncă” I (Lunca, com. Poșaga). – *Colda*, por. („ciufală; îi chema Vesa” I).

LÚNCA DIN SUS „e sub apă” I (Geamăna). – Din adv. *sus*.

LÚNCA DOLÚȚULUI „e peste Arieș; loc șes” III (Bistra). – *Dolútu*, n. pers. („*Lisandru Doluțului*” I).

LÚNCA HĂDĂRĂULUI „luncă” I Hădăraș, „e dincolo de Arieș; case, pomărie, arabil, fânaț” [*] Lupșa (Hădăraș). – Vezi *Hădăraș*.

LÚNCA-I DEVÁIE [lúnca-i d'eváje] „luncă cu două case” I (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Coasta-i Devaie*.

LÚNCA LÁRGĂ sat în com. Bistra AB. At.: 1956 *Lunca Largă* cătun al satului Bistra (Suciu I 367). – Din adj. *larg*, -ă.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 108 locuitori.

LÚNCA LÁRGĂ sat în com. Ocoliș AB. At.: 1954 *Lunca Largă* cătun al satului Runc (comuna Ocoliș) (Suciu I 367).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 67 de locuitori.

LÚNCA LIPĂII „luncă; e sub dealul ala căruia îi spune Lipaia” II (Bistra). – Vezi *Lipaia*.

LÚNCA LUI CĂTĂLÍNA v. *Lunca cea Mare*.

LÚNCA LUI CHIRILĂ „luncă, acum sub apă” I (Geamăna). – Vezi *Dambu lui Chirilă*.

LÚNCA LUI [dǎrmot] v. *Lunca*.

LÚNCA LUI GHÍDROI „o fost locul lui Ghidroi; el o fost notar aici” II (Sălciua). – *Ghidroi* [gídroi], același cu [gídroi]. Vezi *În Deal la Ghidroaie*.

LÚNCA LUI IVÁN luncă II (Bistra). – *Iván*, n. fam. existent în comună.

LÚNCA LUI LÁIE „luncă pe lângă vale” I (Mușca). – *Láie*, n. pers. Cf. și Cîra MTM 374.

LÚNCA LUI PÉTRE A LUI GHIÚRI „teren lângă vale; fânaț și pădure” IV (Bistra). – *Pétre a lui Ghiúri*, sprn.

LÚNCA MĂNĂSTIRII v. *Lunca*.

LÚNCA MÉRILOR sat în com. Bistra AB. At.: 1954 *Lunca Merilor* cătun al satului Bistra (Suciu I 367). – Vezi *Merii Nașului*.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 142 de locuitori.

LÚNCA MORĂRIȚII „e la intrarea în Valea Mare; o fost moară aici” I (Cheleteni). – *Morărița*, sprn. < *morăriță* ‘soția morarului’ sau ‘stăpâna unei mori’.

LÚNCA MÓRII „luncă pe lângă Valea Bistrii; o fost moară” II (Valea Bistrii). – Vezi *Moara Botașului*.

LÚNCA OÁIDII „luncă pe lângă Valea Neagului” IV (Bistra). – *Oáida*, n. fam. existent în localitate.

LÚNCA OSÓIULUI I sau **Lúnca Usóiuului** II luncă unde se varsă Valea Osoiului în Arieș (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Osoiu*.

LÚNCA PÁȘCHII „e lângă Râu” I (Dealul Caselor). – *Pășca*, n. fam. existent în comună.

LÚNCA PÓPII „luncă pe lângă Valea Mare” IV (Bistra). – Vezi *Baia Popii*.

LÚNCA PÓPII „luncă, loc drept pe lângă Râu” II (Sub Piatră).

LÚNCA SÁTULUI șes lângă Arieș (Lupșa). – Din *sat*.

LÚNCA TÉTII „luncă” II (Valea Bistrii). – Vezi *Fântâna Tetii*.

LÚNCA USÓIULUI v. *Lunca Osoiului*.

LÚNCA VÁDULUI „luncă în dreapta Râului” II Valea Lupșii, „e sub Mărğaia” I Valea Șesii (Mărğaia). – Vezi *Vadu*.
V. și *Bercu din Lunca Vadului*.

LÚNCILE „loc pe lângă Arieș” IV Sălciua, „lunci” II Sub Piatră (Sub Piatră).

LÚNCILE GÚLII „o țără de șes între dealuri” I (Hudricești). – *Gulea*, n. fam. existent în județ (vezi PAAB 199).

LUNCÚȚA [*] sau **Luncúța Muhăului** [*] luncă (Lupșa). – *Muhău*, por.; vezi și *Muhăii*.
– Din *luncúța*, dim. al lui *luncă*.

LUNCÚȚA MUHĂULUI v. *Luncuța*.

LÚNKA v. *Lunca*.

LÚPEA „on clin între păraie” I (Valea Largă).
V. și *Părău Lupii*.
– Din *Lúpea*, n. fam. existent în Ocoliș. A existat și în comună. Vezi *Lupeștii*.

LUPÉȘTII „coastă mare cu 3 familii” I (Mihoești).
V. și *Părău Lupeștilor, Tău Lupeștilor*.
– Din n. grup *lupéști* < *Lup(u)*, por. fam. Paven.

LUPÉȘTII cătun, „Lupea îi chema. Și aceștia o dispărut” IV (Sălciua).
– Din n. grup *lupéști* < *Lúpea*, n. fam.

LÚPII grup de case (Bistra).
– Din n. grup *lupi* < *Lup(u)*, n. fam. existent în localitate.

LUPÍȘTEA loc unde a fost „un fel de capcană de prins lupii” [*] (Tomușești).
V. și *Dâmbu Lupiștii*.
– Din *lupiște* ‘groapă amenajată pentru prinderea lupilor’. Vezi și Loșonți–Vlad VH 75.

LUPÍȘTEA „a fost lupiște să prindă lupii” I (Valea Șesii).

LUPOÁIA „teren mai abrupt; fânaș și pădure” I Lunca, com. Poșaga, „coaste; loc deschis; pădure și [teren] arabil, în hotar cu Lunca” I, „on loc tras; o fost arător; o crescut pădure și spini” II Vidolm (Lunca, com. Poșaga; Vidolm).

V. și *Vârvu Lupoaii*.

– Din sprn. *Lupoáia* < *Lúpea*, n. fam. existent în comună, sau *Lup(u)*, n. fam. frecvent în zonă, ori din *lupoáie* ‘lupoaică’.

LUPSA v. *Lupșa*.

LUPSAHADARÓ v. *Hădărău*.

LUPSAPATAK v. *Valea Lupșii*.

LÚPȘA, ung. *Lupsa*, *Nagylupsa* sat în com. Lupșa AB, centru de comună. At.: 1366 *villa Lwpsa*, 1370 *poss. Lwpsa*, 1437 *Lupsa*, 1441 *Naghlwpsa et Kyslwpsa*, 1487 *utrage Lwpsa*, 1487 *Lwpsa*, 1494 *Nagh Lwpsa et Kyslwpsa*,

1518 *Felsew Lwpsa*, *Also Lwpsa*, 1620 *Alsó Lupsa*, 1733 *Lupsa*, 1750 *Lupse*, 1760–1762 *Nagh Lupsa*, 1824 *Lupsa*, 1850 *Valya Lupsi*, 1854 *Lupsa*, *Lupșa* (Suciu I 370). Vezi fotografia localității în AMLupșa II 893, 897, 899; III 504.

V. și *Dealul Lupșii*, *Valea Lupșii*.

– Din n. fam. *Lúpșa*, atestat în trecut în localitate (vezi Vlad LLD 479). Din „*Satul Lupșii*”, așa cum i se spune astăzi de către oamenii mai în vârstă din satele vecine [...], prin omiterea determinantului *satul*, s-a ajuns la numele sintetic *Lupșa*” (*ibid.* 480).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 624 de locuitori.

LUȚĂII „prelucă” [*] Geamăna, „prelucă și pădure” I, „fânaș, preluci și pădure” III Valea Șesii (Valea Șesii).

V. și *Părău Luțailor*, *Preluca Luțailor*.

– Din n. grup *luțâi* < *Luțâu*, por. dispărută (cf. și Goia TCL 332). Cf. și *Luț*, n. fam. existent în Dric.

M

MÁCOVIȘTEA „fânaț pe deal, deasupra Cheilor Runcului” II Lunca Largă, „loc tras, oblu; se ara înainte” I Runc (Lunca Largă, Runc). At.: 1751 *La Mákovést* [sic!] (SzTA 45).

– Din top. sb. *Makovište* (cf. și Iordan TR 443) < *makovište* ‘teren cultivat cu mac’ (vezi Tomici DSR).

MACRIȘU „câmp deschis după pădure” I Orăști, „loc arabil; o fost și de cosit; e accidentat” II Săgagea (Orăști, Săgagea).

V. și *Dealul Macrișului, Părau Macrișului*.

– Din *macriș*.

MÁCU deal mare cu fânaț, arător și pădure, hotăr între Baia de Arieș și Geamăna, „pădure și fânaț” I, „o dolie frumoasă, nu-i chiar costoasă” III, „deal, o fost case, acum e pustiu” [*] Valea Șesii (Baia de Arieș, Valea Șesii).

V. și *Calea Macului, Coasta Macului, Cornu Macului, Dealul Macului, Doștina Macului, Drumul Macului, Fața Macului, La Macu, Părau Macului*.

– Din *Mácu*, por. (*Gheorghiiș a Macului*).

MÁCURILE „on fel de șa” IV (Brăzești).

V. și *Poarta Macurilor, Vârvu Macurilor*.

– Plural toponimic de la *Macu*.

MÁCURILE „teren în pantă, pășune” I, „coastă; o fost arător oarecând, acuma-i mai mult spini” II (Sartăș).

MÁGOȘA „o fost prelucă; e împădurit” II (Sartăș).

V. și *Părau Magoșii*.

– *Magoșa*, n. pers. (DOR 314, 325).

MÁRGINA „e în margina cătunului Mărgaia, lateral de Mărgaia” I (Mărgaia).

V. și *Curmătura-i Margine, Dealul Marginii, După Margină, După Margine, Fântâna-i Margine, Helea Margini, Părau Marginii, Su Margină*.

– Din *márgine, márgină* (pl. *márgini*).

MÁRGINA o margine de teren (Mihoești).

MÁRGINA „e teren la margina pădurii” I (Valea Largă).

MÁRGINA DÓSULUI „vine până în vale; e pe margina pădurii, teren de coasă” II (Săgagea). – Vezi *Dosu*.

MÁRGINA RÚJDII [márjina rújdi] teren ce a aparținut unui „popă Rujdea” II (Orăști). – Vezi *Colțu Rujdii*.

MÁRGINA STEÁNULUI II sau **Márginea Steánului** III „acolo îi stean de piatră” II (Săgagea). – Vezi *Steanu*.

MÁRGINA ÚNGURULUI At.: 1795 *Marczina Unguruluj* (Runc: SzTA 47). – Din *úngur* sau n. fam. *Úngur*, existent în zonă.

MÁRGINEA [márzîncea] „oarecând s-o arat acolo” II Lunca Largă, „e la marginea hotarului, în legătură cu Cacova Ierii și Ocolișel; e și la Lunca Largă” I Runc (Lunca Largă, Runc). At.: 1751 *Lá Márd sine* (SzTA 45).

MÁRGINEA STEÁNULUI v. *Margina Steanului*.

MÁRGINILE „fânaț, pantă” I (Ocoliș). At.: 1765 *La Martsin* [sic!], 1824 *Lá Mársziny* (SzTA 47).

MÁRGINILE „teren arabil; începe către sat în jos” II (Săgagea).

MÁSA „este on pic de seștină, on pic de loc drept pe Coasta Sturului, sus în vârv” I (Brăzești).

– Din *másă* ‘terasă, platou’ (vezi Loșonți TRFR 190).

MĂSA MĂRGĂII „platou mic chiar pe vârful stâncii” I Hădărău, „platou” I Lupșa, „loc drept deasupra pe Colțu Mărgăii” II Valea Lupșii (Mărgaia). – Vezi *Mărgaia*.

MĂTRA „coastă mare cu pădure multă” I Dealu Caselor, „o zonă mai întinsă” I Valea Largă (Dealu Caselor, Valea Largă).

V. și *Țicu Matrii, Valea Matrii*.

– Din n. pers. *Matra* (vezi DOR 104).

MĂURELE „niște ziduri, grohote, pietri adunate de pe holde, la capătul holdei” II (Gârde).

– Din *măur* (pl. *măure*) „zid de piatră, fără mortar” I Mușca.

MĂURELE „o fost on zid de piatră” II (Lipaia).

MĂURELE „erau mai multe ziduri de piatră” I (Mușca).

MĂCĂVÉȘTII „loc unde or fost familii Macavei” I (Cioara de Sus).

– Din n. grup *măcăvăști* < *Macavéi*, n. fam. existent în Baia de Arieș.

MĂGULÍCEA „deluț; pădure de stejar” I (Baia de Arieș).

– Din *măgulice*, var. a lui *măgurice* (vezi DLR).

MĂGULÍCEA „dâmb ca o mămăligă, [ca un] mușunoi; de aici se vede tot satul Mănăstire”; „vârv de teren cu fânațe” II (Mănăstire).

MĂGULÍCEA „vârf de deal” I, „e ascuțit ca un turn” III (Poșaga de Jos).

MĂGULÍCEA „dâmb; pădure și căsi, fânețe” I, ridicătură de formă conică (Valea Șesii).

MĂGULÍCEA DE JOS „culme împădurită” I (Lunca, com. Poșaga). – Din adv. *jos*.

MĂGULÍCEA DE SUS „vârf împădurit; fânaț” I (Lunca, com. Poșaga). – Din adv. *sus*.

MĂGURA v. *Măgura Păraielor*.

MĂGURA vârf (Cioara de Sus). At.: 1486 „*aliam silvam Magwura vocatam*” (Minea ICA 12).

V. și *Coasta-i Măgure, Dealu Măgurii, Dosu Măgurii, După Colțu Măgurii, După Măgură, Părau-i Măgure, Părau-i Măgurii, Părau Măgurii*.

– Din *măgură*.

MĂGURA „loc arător; coastă” I, „platou, șes” II, „vârv de deal” [*] (Ocoliș). At.: 1761/1803 *La Magura* (SzTA 8), 1751 *Lá Mágurá* (*ibid.* 9).

MĂGURA I, II, IV Sălciua, II Sub Piatră, [k] **Vârvu-i Măgure** I Sălciua „vârv, rădicătură” I, „poiană între păraie” II (Sălciua de Sus, Sub Piatră).

MĂGURA III Bistra, I, II Gârde sau **Vârvu Măgurii** I Gârde „vârv înalt, în limită cu Lupșa; teren agricol și forestier” I, „dâmb mare; fânaț și pășunat” II Gârde, „coastă mare, arător și fânaț” [*] Lupșa (Bistra, Lupșa).

MĂGURA [*] Curmătură, I, II Geamăna, I, II Bârzan, II, III, [*] Valea Șesii, Goia TCL 328, Dumitraș SG 27 sau **Vârvu Măgurii** III Valea Șesii deal mare, rotund, „cu pădure și pășunat din sus de dig” I Geamăna (Geamăna).

MĂGURA ALBIOR deal rotund (Hădărău). – Din n. grup *albi* < *Alb(u)*, n. fam. existent în localitate.

MĂGURA DÓBRII deal mare spre Valea Dobrii [com. Bistra] (Mănăstire). At.: 1486 *Dobra Hege, Dobra Hegye* (Minea ICA 10). – *Dóbra*, n. fam. existent în zonă.

V. și *Doștina di la Măgura Dobrii*.

MĂGURA PĂRAIELOR I, II, [*] Lupșa, II Mănăstire, Goia TCL 317, **Măgura** I, III Lupșa, **Deálu Măgurii** I Lupșa, **Vârvu-i Măgurii** I Mănăstire sau **Vârvu Măgurii** I Lupșa „vârv de deal; e cel mai înalt din zona respectivă” I, „vârv de deal înnegurat, gol; fânațe, [teren] arător” [*] Lupșa, „deal rotund ce hătuie cu Lupșa” II Mănăstire (Lupșa, Mănăstire).

MĂGURÉNII grup de case (Săgacea).

V. și *Gardu Măgurenilor*.

– Din n. grup *măgureni* < *Măgureán*, n. fam. existent în localitate.

MĂLĂIELE teren arabil pe care se cultiva mai ales „porumb și grâu” I, „pământ roșu; pășunat, spini; loc tras în sus” II (Vidolm).

– Din *mălăi* (pl. *mălăie*) ‘teren cultivat cu mălai [= porumb]’.

MĂLĂIAȚA „pantă cu spini, măracini, mai mult fânaț” [*] Cumătură, „o fost arător, acuma e numai pășunat” I, „e chiar la Cumătură; e mult spin păducel” II Geamăna (Cumătură).

– Din adj. substantivizat *mălăiét*, *-iăță*, aici probabil cu sensul ‘(despre teren) cu pământ nisipos’.

MĂLĂIAȚA „e la Mărgaia; e stâncă moale, sfărâmicioasă” II, III Hădărău. După Goia TCL 325, = *Duraiu*.

MĂLĂIEȘTI „ține de la Hărmăneasa; o fost on fel de cătun; o mai rămas o casă locuită” I, „teren fain. Înainte o fost vreo 7–8 căsi, cu numele de familie Mălai” II (Baia de Arieș).

V. și *Coasta Mălăieștilor*.

– Din n. grup *mălăiești* < *Mălăi(u)*, n. fam. existent în localitățile vecine sau apropiate.

MĂLĂIEȘTI parte de sat (Lupșa).

MĂLĂIȘTEA „loc pietros; s-a mai împăjișteat, e câte-o tufă, câte-un târș ici colea” I (Cumătură).

V. și *Dâlma-i Mălăiște, Pârău de la Mălăiște*.

– Din *mălăiște* (pl. *mălăiști*) ‘loc cultivat cu porumb sau cu mei’.

MĂLĂIȘTEA „teren drept. O fost cultură de porumb acolo” II (Hădărău).

MĂLĂIȘTEA „e mlăștinis; e în pădure, în Dos; nu o fost arat niciodată” I (Mușca).

MĂLĂIȘTEA „o platformă frumoasă; fânaț” I, „padină” II (Lunca, com. Poșaga).

MĂLĂIȘTEA pășune; „o fost arabil cândva” II (Sartăș).

MĂLĂIȘTEA [*], Goia TCL 298 sau **Mălăiștile** I deal; fânaț, pădure și „loc unde se cultiva porumb”: *ibid.* (Lupșa).

MĂLĂIȘTILE v. *Mălăiștea*.

MĂNĂSTIRE, pop. *Hăldine*, sat în com. Lupșa AB. At.: 1909 *Mănăstire* cătun al satului Lupșa, 1956 *Mănăstirea* (Suci I 402).

V. și *Lunca Mănăstirii, Pădurea Mănăstirii*.

– Din *mănăstire*. Pentru *hăldină*, vezi *Hăldinile*.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 76 de locuitori. Ei își zic și sunt numiți de cei din comună *hăldineni* (sg. *hăldineán*).

MĂNĂSTIREA mănăstire veche de la care s-a dat numele satului (Mănăstire). Biserica de lemn (cu hramul Sfântul Nicolae) a Mănăstirii Lupșa a fost construită în 1429. Despre această mănăstire, vezi, mai pe larg, Vasii LSO 192–197.

MĂNĂSTIREA „e făcută de câțiva ani” III, „mănăstire de călugărițe” IV (Muncelu).

MĂNĂSTIREA I (Poșaga de Jos).

MĂNĂSTIREA „este o mănăstire foarte veche; s-a făcut și una nouă” IV (Sălcia).

MĂRCÉȘTI „fânaț” II (Valea Bistrii).

V. și *Pârău Mărceștilor*.

– Din n. grup *mărcești* < *Mărcu*, n. fam. existent în localitate.

MĂRCULÉȘTI „o fost 3–4 familii de-a Marcului” I Gănești, „stau și acuma mărcelești” II Dealu Muntelui (Dealul Muntelui, Gănești).

– Din n. grup *mărculești* < *Mărcu*, n. fam. existent în comună.

MĂRGĂIA sat în com. Lupșa AB.

V. și *Balta Mărgăii, Colțu Mărgăii, Dosu Mărgăii, După Mărgăia, Fața Mărgăii, Masa Mărgăii, Pârău Mărgăii, Piatra Mărgăii, Su Mărgăia*.

– Din n. top. *Mărgăia* (vezi infra).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 3 locuitori. Ei își zic și sunt numiți de cei din satele vecine *mărgăieni* (sg. *mărgăián*).

MĂRGĂIA „deal mare, pe pantă cu pădure” I Bârzan, „deal, coastă cu pădure și câteva preluci” II Valea Lupșii (Mărgăia). Vezi fotografia în AMLupșa II 897.

– Din *Mărgăia*, n. f. < *Marga* (Pătruț OR 84). Antroponimul s-a format, cu sufixul *-aie*.

MĂRGĂIENII grup de case (Valea Șesii).

– Din n. grup *mărgăieni* < *Mărgăián*, n. fam. existent în localitate.

MĂRGĂIȚA „creastă de deal” I, „colț” II Hădărău, „stâncă, deal” I Lupșa, „vârv, în continuare la Mărgăia” II, „colț și pădure” [*] Valea Lupșii (Mărgăia).

V. și *Balta Mărgăiții, Fața Mărgăiții*.

– Din n. top. *Mărgăia* + suf. dim. *-iță*.

MĂRIOÁCA [măriŭoăca] coastă cu pășune și fânaț (Valea Caselor).

– Din *Mărioăca*, por. < *Măria* + suf. -oacă.

MĂRU DÚBII poieniță în care a fost un măr mare. Acum e unul mai mic (Tomușești).

– *Dúba*, por.

V. și *La Măru Bădăilor*, *La Măru cel Dulce*, *La Măru Corbului*, *Părău Mărului*.

– Din *măr* (pl. *meri*).

MĂRU-I BRÂNZOÁIE „măr pe locul lui Brânzei din Runc” [*] (Lunca Largă). – Din sprm. *Brânzoáie* < *Brânzéi*, n. fam. existent în localitate.

MĂRU LUI MOȘ „teren de fânaț între Pitici și Gauri” III (Valea Bistriei). – *Moș*, n. fam. existent în comuna Bistra.

MĂTEOÁIA „poiană” II (Poșaga de Sus).

V. și *Dealul-i Măteoáie*, *Hoanca-i Măteoáie*, *Hoanca Măteoáii*.

– Din sprm. *Măteoáie* < *Matéi* [mătéj], n. fam. existent în zonă.

MĂZĂRÁTU „on munte plin de pădure, hotăr cu Mogoșu” V Baia de Arieș, „deal rotund, nalt, graniță cu Mogoșu” I, „are formă de piramidă” II, „deal mare cu pădure” IV Muncelu (Baia de Arieș).

– Gustav Kisch derivă toponimul de la *mazăre*. Iordan TR 466, care citează această explicație, adaugă că adj. *măzărát* figurează în Porucic L 62 cu sensul ‘pământ lutos și negru, fertil’.

În cazul acestui nume de „munte”, „deal mare”, credem că e mai potrivită explicația de la *mazăre*, fiind vorba, desigur, de cea sălbatică, de câmp, de fapt de soiuri de mazărice (vezi Borza DE 255, DLR).

Pentru *măzărát* ‘afănat’, vezi ALR II SN I h. 12/531, 872; ALRR–Trans. 2002/333, 406, 428, 432; DGDS etc.

MĂZĂRÍȘTEA I sau **Măzăríștile** II „loc drept lângă Râu, arător și fânaț, loc inundabil” I, „acolo numai mazăre [= fasole] semănau oamenii” II (Vidolm).

– Din *măzăríște* (pl. *măzăríști*) ‘loc semănat cu fasole’ < *mazăre* ‘fasole’ + suf. -iște. Pentru aria lui *mazăre* ‘fasole’, vezi ALRR–Trans. IV h. 449.

MĂZĂRÍȘTILE v. *Măzăríștea*.

MÂNCÉLU v. *Muncelu*.

MÂNDRUȚEȘTII pășune (Geamăna).

– Din n. grup *mândruțești* < *Mândruț*, n. fam. Vezi *Colțu-i Mândruțoáie*.

MÂNÚNI v. *Mununile*.

MÂRZA „pădure pe coastă” II (Săgăcea).

– *Mârza*, n. fam. (DNFR; NFM; PAAB 98, 100 etc.).

MÂTÉȘTII [mîťeș’i] grup de case (Valea Largă).

– Din n. grup *mâtești* < *Máta*, n. pers. („*Máta* l-a chemat” I).

MĂȚA „drum pe muchia dealului” I (Mușca).

– *Măță*, n. fam. (DOR 324, DNFR) sau por.

MÂȚEȘTII grup de case; „erau vreo 7–8 familii. Și acum le zicem *de-a Mățului*” II (Mănăstire).

V. și *Părău Mățeștilor*.

– Din n. grup *mățești* < *Măț*, n. fam. (scris *Mățiu*), existent în Botești, sau por.

MÉLDEA [mél’d’a] „is colțuri și pădure pe acolo” I, „trouașe, fânațuri” II (Sartăș).

V. și *Glamii Meldii*.

– Cf. *Meldea*, n. fam. (DOR 444).

MÉRII LUI ȘÓTREA v. *Merii Șotrii*.

MÉRII NÁȘULUI II, III sau **Mérii Onášului** I „loc de cosit pe deal” I (Valea Bistriei).

– *Náșu/Onáșu*, n. pers.

V. și *La Meri*, *La Merii Boloncului*, *La Merii Boloncului*, *Lunca Merilor*, *Vârvu Merilor*.

– Din *măr* (pl. *meri*).

MÉRII ONÁȘULUI v. *Merii Nașului*.

MÉRII ȘÓTRII I, III, IV sau **Mérii lui Șótreá** II „teren după sat; era on bătrân Șotrea” I, „pășunat; acoale erau trei meri” III (Muncelu). – *Șotrea*, n. fam. (DNFR).

MESTEÁCĂNU I (Muncelu).

V. și *Dealul Mesteacănului*.

– Din *mesteácăn* (pl. *mestéceni*).

MESTECĂNĒII „rât; nu sânt mestecănei” I, „loc de fânaț” II (Poșaga de Jos).

V. și *Dălma Mestecăneilor*.

– Din *mestecănel* (pl. *mestecănéi*), dim. al lui *mesteácân*.

MESTÉCENII „nu sânt mesteceni, o fi fost mai demult; pădure, fânaț mai puțin” II (Baia de Arieș).

V. și *Dealul Mestecinelor*, *Dricu Mestecinelor*, *Grî cu Mestecini*, *Grâu cu Mesteceni*, *La Mesteceni*.

MESTÉCENII „sânt mesteceni răzleți; pășunat pe coastă, în hotar cu Sartășul” II Muncelu, „îi pădure de mesteacăn mai mult” I Sartăș (Muncelu, Sartăș).

MESTÉCENII „pădure de mesteacăn și preluci” I, „pășunat și fânaț; sunt mesteceni mulți” IV (Sălciua).

MESTÉCENII SÁTULUI „îs de la Zleamân în jos” I (Poșaga de Jos). – Din *sat*.

METÉRCU v. *Metergu*.

METÉRGU I, II, [*,]**, [***] Cioara de Sus, I Valea Largă, I Sălciua sau **Metércu** I, [*] Cioara de Sus, III Sălciua, Buza Br. 20, „munte” înalt de 1212 m (*ibid.*), „rât” I, „o dole, on loc între păduri, în hotar cu Sălciua” II Cioara de Sus, „loc mai deluros” I, „loc sub o pădure; înainte o fost arător, acuma-i pășunat” III Sălciua, „loc mai deschis, merge până în vârful hotarului, graniță cu Baia de Arieș” I Valea Largă (Cioara de Sus, Sălciua de Sus, Valea Largă).

V. și *Coasta Metergului*, *Părău Metergului*, *Vârful Metercului*, *Vârvu Metergului*.

MICÚDEA [micúda] „o groapă; mai sunt ceva căsi” I, „pantă; pomărie; or fost grădini de porumb acolo” II (Valea Lupșii).

V. și *Părău Micuzii*.

– Cf. *Micud*, n. pers. (DOR 117, 444), *Micudă*, n. fam. (DNFR). Vezi și Loșonți–Vlad VI 115.

MIERLIGOÁIA [mnerligója] II sau **Mirligoáia** [**] „deal cu pădure și fânaț” II, „teren în pantă” [**] (Mihoești).

– Din *Mierligoáia*, *Mirligoáia*, sprn.

MIEROÁIA [mnerója] „o poiană mare; s-o cam închis de pădure” I Orăști, „loc deschis, s-o împădurit, pășune” II, „o fost loc frumos, era poiană, coseau” III Săgacea (Incești).

V. și *Izvoru-i Mieroaie*, *Izvoru Mieroaiei*, *Părău Mieroaiei*.

– Din sprn. *Mieroaia* < *Miera* (oficial: *Mera*), n. fam. frecvent în zonă.

MIHĂIEȘTI sat în com. Bistra AB. At.: 1956 *Mihăești* cătun al satului Bistra (Suciu I 397).

V. și *Coasta Mihăieștilor*.

– Din n. grup *mihăiești* < *Mihai*, n. fam. (DNFR; PAAB 99, 164, 203 etc.) sau pren.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 47 de locuitori.

MIHĂILEȘTI „poiană” II (Incești).

– Din n. grup *mihăilești* < *Mihăilă*, n. fam. (DNFR; PAAB 99, 164, 259 etc.) sau, mai puțin probabil, *Mihăilescu*, n. fam. existent în Bistra.

MIHOEȘTI localitate componentă a orașului Câmpeni AB. At.: 1954 *Mihăești* [greșeală în loc de Mihoești] cătun al satului Câmpeni (Suciu I 398).

– Din n. grup *mihoești*, care poate proveni de la *Mihói*, por. sau de la *Mihoáie*, sprn. (< *Mih*, *Mihu*, n. fam. existent în localitățile vecine Botești și Câmpeni), ori de la n. fam. *Mihoi(u)*, existent în județ (vezi PAAB 259).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 194 de locuitori.

MIHÓI (neart.) I sau **Mihóile** II coastă cu fânaț, pășune și plantație (Ocoliș). At.: 1751 *In Mihoje* (SzTA 9).

– Pl. lui *Mihoáie* < *Mihoáie*, sprn. < *Mih(u)*, n. fam. existent în zonă.

MIHÓILE v. *Mihoi*.

MILÉRU pantă cu pădure și păraie (Lupșa).

– Din *milér* ‘grămadă de lemne pregătite pentru a fi transformate, prin ardere înceată, în cărbune; bocșă’.

MINCÉȘTI grup de case (Curmătură).

– Din n. grup *mincéști* < *Minciu*, por. I, Goia TCL 325. Se întâlnește și ca n. fam. (vezi DNFR, PACJ 173).

MIRIȘCŪȚA „o poiană” I, „erau miriști acolo” II, „o fost arabil” III (Brăzești).

– Din **mirișcŭță* (< **miriștecŭță*), dim. al lui *miriște*.

MÎRIȘTEA „izlaz” I (Botești).

V. și *Dâmbu Miriștii*.

– Din *miriște* (pl. *miriști*) ‘loc unde se ară’ II Brăzești, ‘câmp arat pentru diverse culturi’ (Popa NTA 292).

MÎRIȘTEA CEA MĂRE „loc de coasă; înainte aram” III (Peste Valea Bistrii). – Din adj. *măre*.

MÎRIȘTEA HĂJMII „o fost arată; îi fânaț acuma” [*] (Lupșa). – Vezi *Clinu Hajmii*.

MÎRIȘTEA LUI PAPĂRĂ „teren fost arabil” IV (Sălciua). – Vezi *Huda lui Papară*.

MÎRIȘTEA MĂRCULUI „o fost teren arabil” II (Gârde). – *Mărcu*, n. fam. existent în localitate.

MÎRIȘTEA NÁTULUI „o fost o miriște mare, loc arător” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Fața Natului*.

MÎRIȘTILE „o fost cândva loc arat; niște răzoare” I (Brăzești).

MIRLIGOÁIA v. *Mierligoia*.

MISĂRNIȚA „părau” II Poșaga de Sus, „pădure, graniță cu satul Orăști” II Sartăș. „În trecut tâlharii furau boi din ciurdă și îi măcelăreau acolo” [*] Sartăș (Poșaga de Sus, Sartăș).

V. și *Obârșa Misărniții*.

– Din *misărniță*, var. a lui *mesérniță* ‘măcelărie’.

MIȘÁNU „o fost teren arabil, dar s-o împădurit” II (Săgagea).

V. și *Fruntea lui Mișan*.

– Din *Mișán*, n. fam. existent în Sălciua de Jos.

MÍȘCHE [míșt'e] „teren arabil” II (Lunca, com. Poșaga).

– Din n. fam. magh. *Miske*, existent în județ (PAAB 164). Vezi și Murádin EMCs 173.

MIȘULÉȘTHI v. *La Mișu*.

MITOIÉȘTHI grup de case (Bistra).

– Din n. grup *mitoiéști* < *Mitoi*, n. fam. (DOR 43, DNFR) sau por. Cf. *Mítu*, n. fam. existent în Câmpeni.

MITRUȚÉȘTHI „o fost cătun. Purda Mitruț o fost acolo” [*] (Geamăna).

– Din n. grup *mitruțéști* < *Mitruț*, hip.

MLÁCA „este o țî’ de tău” [*] (Geamăna), „o fost ceva mlaștină acolo; o fost arător și cositor” I Vința (Geamăna, Vința). At.: 1486 *Mlachpothaka* (Mineia ICA 12).

V. și *Dealul Mlacii, Părau Mlacii, Șesu-i Mlace, Șesu Mlacii, Tău-i Mlace, Tău Mlacii*.

– Din *mlácă* ‘loc apătos, mocirlos, mlaștină’.

MLÚHA „on fel de mlaștină, mușchi, în graniță cu [comuna] Ponoru” II (Sălciua).

V. și *Șesu Mluhii, Tău Mluhii*.

– Din *mlúhă* ‘mlaștină’.

MOĂRA BOTÁȘULUI „o fost moară pe Valea Sălciuții” IV (Sălciua). – Vezi *Botașu*.

V. și *Coasta Morii, Dâmbu Morii, Dosu Morilor, Drumu Morii, După Moară, Grindu Morii, La Moară, Lunca Morii, Podereii Morilor, Podu Morii, Valea Morii, Valea Morilor*.

– Din *moără*.

MOĂRA BÚMBULUI „a fost locul nost, a Bumbului; e o piatră șlefuită [de natură, apă], fugea apa pe ea; părau acolo are o cădere, pentru că-i aplecat scocul ala on pic; n-a fost moară aici” I, cascadă mică (Vința). – Vezi *Colțu Bumbului*.

– Din *moără* ‘cascadă’. Vezi alte asemenea toponime metaforice în Loșonți–Vlad VI 115.

MOĂRA (LUI TRĂIANU) CÂMPEÁNULUI „moară de apă pe Vale” I (Valea Lupșii). – Din sprm. *Trăianu Câmpeánului* < *Câmpeán*, n. fam. existent în localitate.

MOĂRA CLEÁNULUI „moară de apă pe Vale” I (Valea Lupșii). – Vezi *La Cleanu*.

MOĂRA LÍNCULUI „moară de apă pe Vale” I (Valea Lupșii). – *Líncu*, por.

MOĂRA LUI CULÉI „moară de apă pe Vale” I (Valea Lupșii). – *Culéi*, por.

MOÁRA LUI GÂTĂU „moară” II (Dealul Muntelui). – *Gâtău*, porecla informatorului < *Gâta*, numele său de familie.

MOÁRA LUI PĂPÚC „moară de apă pe Vale” I (Valea Lupșii). – Vezi *Colțu lui Păpuc*.

MOÁRA LUI TÁMBOR „o fost moară” IV (Bistra). – *Támbor*, por.

MOÁRA LUI TOTÓI „moară de apă pe Vale” I (Valea Lupșii). – *Totói*, por.

MOÁRA MĂRTÉȘILOR „a fost moară” I (Valea Largă). – Din n. grup *mărtéști* < *Márta*, n. fam. existent în localitate.

MOÁRA MÍRCII „o fost moara lui Mircea Ion, pe Valea Orarului” I (Vidolm). – *Mírcea*, n. fam. existent în localitate.

MOÁRA PUȚINĂLULUI „moară de apă pe Vale” I (Valea Lupșii). – *Puținălu*, por.

MOÁRA RÁINII „Raina o fost o familie de la Dumești” IV, „o fost moară, e stricată” VII (Sălciua). – *Raina*, n. fam. (DOR 357).

MOÁRA RÚSULUI „e lângă drum, pe Sălciua. O fost făcută de on rus din Primul Război Mondial” IV (Sălciua). – Din *rus*.

MOÁRA ȘCLÉFULUI „moară de apă pe Vale” I (Valea Lupșii). – Vezi *Fântâna Șclefului*.

MOCÁNU „pădure de brad și fânaț” IV Bistra, „fânaț înconjurat de pădure” I Cheleteni, „deal și pădure; loc cu stâni de vară, cu garduri de pășunat” II Poiana (Cheleteni, Poiana).

V. și *Biserica lui Mocan, Fântâna lui Mocan, Părau lui Mocan*.

– Din *Mocán*, n. fam. existent în zonă.

MOCÍRLA CÁLULUI mocirlă (Bistra). – Vezi *Calu de Piatră*.

– Din *mocírlă* (pl. *mocírle*).

MOCÍRLELE teren arabil și fânaț pe coastă; e mai mlăștinos (Geamăna).

MOCÍRLELE „loc mocirlos; de acolo izvorăște Valea Fântânii Reci” I (Lupșa).

MOCÍRLELE „loc mocirlos” II (Ocoliș).

MOCÍRLILE „loc mocirlos” I, „sânt izvoare multe de nu poți trece; se scaldă bivoli” II (Vidolm).

MOCÍRLILE DÂMBRĂVII „loc mocirlos” I (Valea Lupșii). – Vezi *Dâmbrava*.

MOJDÁNU „loc rău, costos, cu pădure de mesteacăn; cândva o fost și ceva arător” III (Poșaga de Jos).

MOLCUȚÉȘTII I sau **Mulcuțéștii** II grup de case; „hoancă” II (Bistra).

– Din n. grup *molcuțéști* < *Molcuț*, n. fam. atestat la moți (vezi Frâncu–Candrea M 118).

MOLDOVĂNEÁSA „fântână și umbrăreață [= zăcătoare] la animale” I, „o prelucă cu vâlaie în pășunatul boilor” II (Sartăș).

– Din adj. fem. *moldovăneasă* ‘care aparține lui Moldovan’ sau din sprn. *Moldovăneása* ‘soția lui Moldovan’ < *Moldován*, n. fam. existent în Baia de Arieș + suf. *-easă*.

MOLHÁȘU CĂPĂȚÂNII „de aici izvorăște Părau Ursului” IV (Bistra). – Vezi *Căpățâna*.

– Din *molhăș* ‘mlăștină’.

MOLHÁȘU DÚBII „molhăș cu pernej [= părul-porcului], iarbă pernegoasă” II (Dealul Muntelui). – Vezi *Duba*.

MOLHÁU „luncă; mereu e inundată” II (Gârde).

MOLIDÍȘU „pădure de molid” II (Bistra).

– Din *molidiș* ‘pădure de molid’.

MOLIVÍILE [molid’ij] I, III, [moližij] II „pădure de fag și fânațe” II, „fânaț și arător; coastă și loc plan” III (Lupșa).

V. și *Dosu Moliviilor*.

– Din **molivie* (pl. *molivii*) ‘loc cu molivi’, un derivat, necunoscut de DLR, de la *moliv*, cu suf. *-ie*. Cf. *cireșie, stejărie* (Șt. Pașca, *Contribuții toponomastice*, în „Dacoromania” XI 80).

MOLOÁIA „părau; izvorăște dinspre Dealul Mare, din pășune; se scurge în Valea Pleșeștilor” I, „o groapă cu poieni și pădure; jos e părau care curge” [*] (Orăști).

V. și *Părau Moloaii*.

– Din sprn. *Moloáia* < *Muloáia* < *Múlea*, n. fam. existent în localitate.

MONTEȘTII grup de case (Valea Lupșii).

– Din n. grup *monțești* < *Mônța*, n. pers. ce a existat în localitate (*de-a Mônții*). *Monța*, *Monțea*, *Monția* e și n. fam. (DOR 329, DNFR).

MORMINTELE „acolo o fost cimitirul” I (Orăști).

V. și *La Morminte*.

– Din *mormânt* (pl. *morminte*).

MORNĂOĂIA „coastă rea” II (Sălciua).

V. și *Părău Mornăoaii*.

– Din sprn. *Mornăoăia*. Cf. *Mornea*, n. fam. (Loșonți–Vlad VH 136, PAAB 102).

MOTÂNTOĂIA „poiană” I (Valea Largă).

V. și *Părău Motânțoaii*.

– Din sprn. *Motânțoăia*.

MOTORĂSCA „șesut” II, „acolo o fost on bătrân Motora; acumă îi teren de coasă și nește pruni; o fost vatră de casă” III, „o bucată de șes și o bucată de pantă” IV (Peste Valea Bistrii).

– Din adj. fem. *motorască* ‘care aparține lui Motora’ < *Motóra*, n. fam. frecvent în zonă, + suf. *-ească*.

MOTORĂȘTI localitate componentă a orașului Câmpeni AB. At.: 1954 *Motorăști* cătun al satului Câmpeni (Suciu I 409).

V. și *Crucea Motorăștilor*, *Dealul Motorăștilor*, *Părău Motorăștilor*.

– Din n. grup *motorăști* < *Motóra*, n. fam. existent în localitate. Vezi și *Motorasca*.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 75 de locuitori.

MOZDÓGU „teren cu colibi” II, „e între Sălciua de Sus și Brăzești; loc înclinat, cu miriști de grâu și colibi” III (Brăzești).

– Probabil por.

MUCÉȘTII grup de case (Sartăș).

– Din n. grup *mucéști* < *Múcea*, n. fam. existent în Baia de Arieș, frecvent în zonă.

MUHĂII grup de case (Geamăna).

V. și *Părău Muhăilor*.

– Din n. grup *muhăi* < *Muhău*, por. Cf. și Goia TCL 328. În 1917, Ștefan Matei „Muhău” donează bisericii 2 coroane (vezi Vasii LSO 205). Între căruțașii cu care s-au întors în 1918 delegații de la Alba Iulia s-a aflat și Ioan Albu-*Muhău* (vezi Andrieș ICL 113).

MULCUTÉȘTII v. *Molcuțești*.

MULDUÁNII [mulduuáni] fânaț (Mușca).

– Din n. grup *mulduáni* < *Mulduan*, n. pers., acum necunoscut în localitate. Cf. *muldován* < *moldoveán* (DLR) și n. fam. *Moldovan*, existent în zonă.

MULHÁȘU „mlaștină, loc mocirlos” (Lupșa).

– Din *mulhás*, var. a lui *molhás*.

MULHÁȘU loc mlaștinos, „dincolo de Fagii lui Mihăilă” I (Mușca).

MULHÁȘU „e un ochi de apă unde nu pot intra vitele” [*] (Valea Lupșii).

MUNCALOÁSELE „munte deschis, mare, fără pădure” III (Bistra).

V. și *Valea Munceloasii*.

– Din adj. fem. **munceloasă* (pl. **munceloáse*), derivat de la *muncél* cu suf. *-os*, *-oasă*.

MUNCÉL v. *Muncelu*.

MUNCÉLU, ung. *Muncsel*, pop. *Muncél*, sat care aparține orașului Baia de Arieș AB. At.: 1494 poss. *Mwnchel ad Offenbanya pertinens, kenezius et alii wolachi ibidem*, 1496 *Mwnchal*, 1503 *Barazdafalwa* (?), 1733 *Muntsul*, 1750 *Baiedydsosz et Muncsel*, 1805 *Muntsel*, 1854 *Muncsel*, *Muncel* (Suciu I 410).

V. și *Curu Muncelului*, *Dosu Muncelului*, *Doștina Muncelului*, *Fața Muncelului*, *Părău Muncelului*, *Vârvu Muncelului*.

– Din *muncél*.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 347 de locuitori.

MUNCÉLU „deal” II Ocoliș, „pantă în hotar cu Ocolișul” I, „e ca o tarniță” II Poșaga de Sus (Ocoliș, Poșaga de Sus). At.: 1751 *Lá Muntsel, Lá Muncsél* (SzTA 9).

MUNCÉLU „deal în graniță cu Ponorul” I Sălciua de Sus, „deal cu releu în vârf” II Valea Largă (Sălciua de Sus, Valea Largă).

MUNCÉLU II, [**] sau **Mâncélu** I „deal alungit” I, „deal lunguiet” [**] (Mihoești).

MUNCÉLU MÁRE „deal rotund” I (Geamăna). Probabil acest deal apare în hotarnica din 1486 sub numele de *Monchel* („ad montem idiomate wolahyko Monchel vocatum”: Minea ICA 11), nu satul *Muncelu*, cum dă Suciu I 410. – Din adj. *máre*.

MUNCELÚȘU „deal, ridicătură ca o movilă” [*] (Cioara de Sus).

V. și *Crucea Muncelușului, Fața Muncelușului, Piatra Muncelușului, Șesu Muncelușului, Tău Muncelușului*.

– Din *muncelúș*, dim., cu suf. *-uș*, de la n. top. *Muncélu*.

MUNCELÚȘU sau, mai rar, **Vârvu Muncelúșului** deal rotund în graniță cu Mușca și Lupșa (Hădărașu).

MUNCSEL v. *Muncelu*.

MÚNTELE „partea cea mai ridicată din relieful satului, loc de pășune și fânaș natural; face hotar cu Roșia Montană”: Goia TCL 322 (Mușca). At.: 1909 *Muntyele* (Popa Vorbe 162).

V. și *Calea Muntelui, Capu Muntelui, Dealu Muntelui, Drumu Muntelui, Fântânile Muntelui, La Mușuroaiele Muntelui, Părau Muntelui, Picioru Muntelui, Rovinile Muntelui, Șesu Muntelui*.

– Din *múnte* ‘pășune’.

MÚNTELE BEDELÉULUI „munte; sus pe vârș e loc întins” I (Sălciua). – Vezi *Colțu Bedeleului*.

MÚNTELE DI SUS „pășunat” I, „e al ciorenilor [= satul Cioara de Sus]” II Baia de Arieș, „loc deschis, frumos; l-o umplut cături” II Cioara de Sus (Cioara de Sus). – Din adv. *sus*.

MÚNTELE MÁRE pășune alpină folosită de comunele Bistra și Lupșa. – Din adj. *máre*.

MÚNTELE MIC „pășune, nămaș” III (Bistra). – Din adj. *mic*.

MUNÚNA „e rotundă, pe o parte e mai coastă” I, „vârf de deal sub formă de cunună”: Goia TCL 322 (Mușca).

– Din *munúnă* (pl. *munúni*) ‘culme, coamă, creastă de deal sau de munte’, ‘partea de sus a unei coaste, locul de întâlnire a unei coaste cu platoul (sau terasa) de deasupra’ (vezi DLR, Loșonți SSE 85).

MUNÚNILE II, III sau **Mánúni**: Goia TCL 333 vârf, culme de deal, „vârf de deal sub formă de cunună”: Goia TCL 333 (Mărgaia).

V. și *Colțurile Mununilor, Dealu Mununilor, Fântâna Mununilor*.

MURGÁU „deal cu pădure” I, „fânaș nu prea costos; pășunat” II (Geamăna).

– Probabil din por. *Murgáu*, derivată de la n. pers. *Murgu*, cu suf. *-áu*, cu care s-au format și alte porecle din zonă. Cf. și top. magh. *Murgó* < *morgó* ‘care murmură’ (Iordan TR 57).

MÚRGU „dâmb ascuțit ce coboară de la Omeagu până la Valea Vinții” I (Vința).

– Din *Murg(u)*, n. fam. întâlnit în județ (PAAB 104, 260, 384) sau por.

MURÚNA I sau **Murúna Pléșii** I „e cam su Pleașa; îi piatră de-a lungul; îi numa stâncă” I (Runc). – Vezi *Pleașa*.

– Din *murúnă* = *munúnă* (vezi supra).

MURÚNA PLÉȘII v. *Muruna*.

MÚSKA v. *Mușca*.

MUȘÁTU I Dealu Bistrii, I–III Valea Bistrii sau **Pădúrea Mușátului** II Dealu Bistrii „pădure” I Dealu Bistrii, „dâmb cu pantă mare, stâncos, cu pădure; deasupra e mai șes, fânaș, pășune” II, „pădure de fag, carpân și ceva goron” III Valea Bistrii (Dealu Bistrii, Valea Bistrii).

V. și *Colțu Mușatului, Fața Mușatului, Părau Mușatului*.

– *Mușatu*, n. pers. (DOR 329) sau n. fam. (DNFR), existent și în județ (vezi PAAB 104, 261).

MÚȘCA, ung. *Muska*, pop. *Múșca*, sat în com. Lupșa AB. At.: 1427 *Muska*, 1486 prope villam *Muska* (vezi Vlad LLD 479, Minea ICA 10), 1733 *Muszka*, 1760–1762 *Muszka*, 1854 *Muszka*, *Musca* (Suciu I 412). Vezi fotografii în AMLupșa III 505, 506.

V. și *Dealu Mușchii, Valea Mușchii*.

– Forma grafică *Musca* (din documentele maghiare) i-a indus în eroare pe cercetători (litera *s* din alfabetul maghiar redă sunetul *ș*). Plecând de la ea, Weigand Orts. 16–17 emite ipoteza că toponimul provine din bg. *muzga* ‘mocirlă, loc mociros’, modificat de români, prin etimologie populară, în *Musca*. Explicația este reținută de Iordan TR 372. *Múșca* provine din n. pers. *Mušcā* existent în județ (în Abrud, Blaj, Cetatea de Baltă etc.: PAAB 145, 204, 229 etc.).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 531 de locuitori. Ei își zic și sunt numiți de cei din satele vecine *mușcăni* (sg. *mușcán*).

MUȘCÂNII

MUȘCÂNII „teren pe deal, cu case” I, „îs la Dealu Capsii” II (Lipaia).

V. și *Butucii Mușcanilor, Izvoru Mușcanilor, Părâu Mușcanilor*.

– Din n. grup *mușcăni* < *Mușca*, n. top. (vezi supra).

MUȘCÂNII pășune în Muntele Mare, folosită de locuitorii din Mușca.

MUȘUROÁIELE

MUȘINOÁIELE „teren cu mușinoaie” II (Mănăstire).

– Din *mușinói* (pl. *mușinoáie*), var. a lui *mușurói* (pl. *mușuroáie*).

MUȘUROÁIELE I sau **La Mușuroáiele Múntelui** Cîra MTM 373 „mușuroaie în pășunat [= munte]” I (Mușca). – Vezi *Muntele*.

N

NAGYLUPSA v. *Lupșa*.

NAGYOKLOS v. *Ocoliș*.

NĂCULÉȘTII grup de case (Cioara de Sus).

– Din n. grup *năculéști* < *Năcu*, n. pers. (cf. *Toma Nacului*). *Nacu* este n. fam. atestat la moși (vezi Frâncu–Candrea M 119), frecvent în județ (vezi PAAB 104, 261, 384).

NĂMĂȘ sat în com. Bistra AB. At.: 1956
Nămaș cătun al satului Bistra (Suciu I 421).

V. și *Dealul Nămașului*, *Drumu Nămașului*, *Hoanca Nămașului*.

– Din n. top. *Nămașu* (vezi infra).

NĂMĂȘU coastă (Nămaș).

– Din *nămaș*, var. a lui *imăș*.

NĂMĂȘU „locul cu iarbă, cu pomărie, cel mai bun, gras, de lângă căși” I, „pomi și grădină; fiecare casă are câte un pic de nămaș” II (Botești).

NĂMĂȘU GRÔȘILOR „pădure, nămaș” I (Hodișești). – Vezi *Groșii*.

NEĂGU „poiană și pădure” I (Muncelu).

V. și *Crucea Neagului*, *Dosu Neagului*, *Fântâna Neagului*, *Gruui Neagului*, *Pădurea Neagului*, *Părău Neagului*, *Valea Neagului*.

– Din *Neag*, n. fam. în Baia de Arieș, frecvent în zonă.

NEDÉIU „munte” II, „deasupra e câmp; stâni; e la hotarul Clujului cu Alba” III (Peste Valea Bistrii).

V. și *Hoanca Nedeiului*, *Părău Nedeiului*.

– Din *nedéie* ‘sărbătoare câmpenească’. Forma *Nedéiu* se datorează acordului cu obiectul denumit, *Muntele Nedeiu* > *Nedeiu*. Ea se întâlnește și în alte părți ale țării (vezi DTRO IV 294).

NEGÓIU „poiană cu colibi; stau oamenii cu vitele; e în graniță cu Sălciua” III Brăzești, „deal” [*] Cioara de Sus (Brăzești, Cioara de Sus).

V. și *Dosu lui Negoii*, *Valea lui Negoii*, *Vârvu lui Negoii*.

– Din *Negoii(u)*, n. pers. (DOR 332, s.v. *Neag*) sau n. fam. (DNFR), existent și în județ (vezi PAAB 261).

NÉGRELE „pădure de fag” I, „culme faină, loc liber; se ține de Săgacea” III (Săgacea).

V. și *Cheia Negrelor*, *Vârvu Negrelor*.

– Din adj. fem. *neágră* (pl. *négre*).

NEGÚIU „teren de deal, cu spini; graniță cu poșăganii” II Lunca, com. Poșaga, „este o cicheră” I, „loc fain, de fânaț” II, „deal lung; deasupra e arător” III Poșaga de Jos (Lunca, com. Poșaga; Poșaga de Jos).

– Din *Negui*, n. b. (DOR 334, s.v. *Neg*) sau n. fam. (DNFR).

NÉMIȘU [némníșu] „coastă” [*] (Orăști).

V. și *Dâmbu Nemișului*, *Fântâna Nemișului*, *Părău Nemișului*.

– Din *Nemiș*, por. unei familii din Ocoliș. „Ei au loc acolo” II Lunca Largă, < *nemiș*, var. a lui *némeș*. Cf. și *Némeș*, n. fam. în Baia de Arieș, în localități din Valea Ierii (vezi Loșonți–Vlad VI 204 etc.).

NEMȚÉȘTII grup de case (Lunca, com. Poșaga).

V. și *Părău Nemțeștilor*.

– Din n. grup *nemțéști* < *Neamț*, por.

NEMȚOÁICA „fânaț în pantă mai mare” I (Sartăș).

– Din sprn. *Nemțoáica* < *nemțoáică*.

NÉTEDU vârf de munte gol; pășune (Lupșa).

– Din adj. substantivizat *néted*.

NICOREȘTII II (Vidolm).

V. și *Colțu Nicoreștilor, Dâlma Nicoreștilor*.

– Din n. grup *nicorești* < *Nicoără*, n. fam. existent în comună, frecvent în zonă, sau pren.

NICULĂȘTII „o stat acolo o familie” V, „acolo au fost vreo trei familii; acum nu mai e nimeni” VI (Baia de Arieș).

– Din n. grup *niculăști* < *Nicula*, n. fam. existent în localitate. La 1770, *Nicula* se întâlnește aici doar ca prenume, purtat de 7 persoane (vezi Prodan IDBA 112–117).

NIMĂȘU „fânaț” III (Valea Șesii).

V. și *Su Nimaș*.

– Din *nimăș*, var. a lui *imăș*.

NÍSTEA „dâmb și-o coastă” II (Sălciua).

– Din *Nístea*, n. fam. existent în Baia de Arieș și Cioara de Sus.

NISTOREȘTII grup de case (Valea Lupșii).

– Din n. grup *nistoréști* < *Nístor*, n. fam. existent în Hudricești și în Lipaia, sau pren.

NIȚÊȘTII cătun (Dealul Muntelui).

– Din n. grup *nițéști* < *Nițu*, n. pers. („... de-a Nițului”). Cf. *Niță*, n. fam. în Baia de Arieș.

NOÁNEA [nóña] „o fost ceva oameni aici; fânaț cu pâlcurele de pădure de lături” II, „o stat on om, Noane” (Lipaia).

– Din *Noánea*, por.

NOROIÁLA „pantă” (Săgăgea).

– Din *noroiálă* ‘noroii’.

NÓȘTINI [nóșt’iń] (neart.) „loc arabil lângă sat” I, „loc oblu [= drept]. Aici, la Paști, se făcea horă” II „loc mai apăsos” [*] (Vidolm).

– Cf. *móștină* ‘mlaștină’.

NOVĂCÊȘTI sat în com. Bistra AB. At.: 1956 *Novăcești* cătun al satului Bistra (Suciu I 429).

– Din n. grup *novăcêști* < *Novac*, n. fam. existent în județ (vezi PAAB 106, 204, 262), por. sau pren. („*Novac* o fost ciufală” I Gănești, II Dealul Muntelui, „o fost prenume: *Bocșa Novac*” I Nămaș).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 22 de locuitori.

NÚCU HÁRLII „sub nucul acesta se ținea hora satului”: Bercea *Nume* 44 (Vidolm).

– *Hárlea*, n. fam. existent în localitate.

– Din *nuc*.

NÚCU ȘCÓLII „un nuc mare lângă vechea școală”: Bercea *Nume* 44 (Vidolm). – Din *școală*.

O

OÁNCA „fânaț” I, „îi pe Fața Coșăgii” II (Lunca, com. Poșaga).

V. și *Holda Oancî*.

– Din *Oanca*, *Oancă*, n. fam. (DNFR), existent și în județ (vezi PAAB 107, 166, 328 etc.).

OÁNCEA „teren agricol, fânaț, pășunat împădurit” III (Bistra).

V. și *Dealul Oancii*, *Părau de la Oancea*, *Râpa de la Oancea*, *Tău Oancii*.

– Din *Oancea*, n. fam. (DNFR; PAAB 107, 166, 204 etc.).

OÁRDA [uárda] „fânaț, acuma-i împădurit” II (Lunca Largă). E același loc cu cel înregistrat în satul vecin Ocolișel (*Oarda* „vârv”: Loșonți–Vlad VI 119).

V. și *Colțu Oardii*, *Colțu Oarzii*.

– Din *Oarda*, n. fam. atestat la moți (Frâncu–Candrea M 119).

OÁRZÂNA [uárzîna] „pădure; predomină fagul” I, „o groapă lungă; o fost pădure” II (Lunca, com. Poșaga).

V. și *Fața-i Oarzâne*, *Groapa Oarzânii*, *Părau Oarzânii*.

– Din adj. *oárzănă*, var. a lui *oárzănă* ‘un fel de iarbă care crește pe terenuri pietroase și rezistă la frig’ (Albac AB: comunicat Ana Pleșa).

OÁȘA [uáša] „șes puțin înclinat, fânaț” I, „e ca o poieniță; o fost pădure și s-o tăiat; o făcut pășunat” II (Muncelu).

– Din *oášă* (pl. *oáșe*), formă de fem. refăcută după *oáșe*, pl. lui *oás*.

OÁȘELE [uášă] I Gănești, II Dealul Muntelui, [uáșe] I Nămaș „teren de fânaț; o fost arător, se semăna grâu” I Gănești, „de aici începe Părau Bocșeștilor; e ici colo pădure” I Nămaș (Gănești, Nămaș).

OÁȘU [uášu] „loc frumos, fânaț și arător” [*] (Mușca).

– Formă redusă din *Ouášu* [ouášu] (< *ouáš* [ouáš] ‘curătură, loc defrișat’) (vezi Iordan TR 23) în fonetică sintactică, precedat de un cuvânt terminat în *-a*. De ex.: *La Ouáš* [la ouáš] > *La Oaș* [la uáš] (vezi Loșonți–Vlad VI 119).

OBÁRȘEA [obârșa] „prelucă” I (Baia de Arieș).

V. și *Cichera Obârșii*, *Izvoru Obârșii*, *Părau Obârșii*.

– Din *obârșe*, var. a lui *obârșie*.

OBÁRȘEA „groapă” I, II (Brăzești).

OBÁRȘEA pădure de fag. De aici se formează Părau Obârșii (Geamăna).

OBÁRȘEA „on țărâu; de aici se formează un părau” I, „vârf acoperit cu fânaț din care izvorăște Valea Ștefăncii”: Cîra MTM 375 (Mușca).

OBÁRȘEA „e cu fânaț și pădure” I (Sartăș).

OBÁRȘEA „arător și pădure; loc deschis sub stânci; de acolo izvorăște Valea Orarului” I (Vidolm).

OBÁRȘEA II sau **Obârșea Misărniții** I obârșie de părau (Sartăș). – Vezi *Misărnița*.

OBÁRȘEA I sau **Obârșea Pléșului** I obârșie (Hădăraș). – Vezi *Pleșu*.

OBÁRȘEA BÓCHII „de aici se formează ceva părau” I (Sartăș). – Vezi *Fântânile Bochii*.

OBÁRȘEA GIÚRGIULUI obârșie (Sartăș). – Vezi *Dâmbu Giurgiului*.

OBÁRȘEA MISĂRNIȚII v. *Obârșea*.

OBÂRȘEA PLÊȘULUI v. *Obârșea*.

OBÂRȘEA SCREDOĂSII „ține de Dealu Scredoasii” IV (Bistra). – Vezi *Scredoasa*.

OBÂRȘIA [obîrșije] „o fost arător și fânaț” I (Valea Largă).
– Din *obârșie*.

OBREJA coastă cu teren arabil (Valea Caselor).
– Din *obréjă* ‘costișă’.

OCOÁLELE „pietriș și hucari” I (Bălești).
V. și *Dâmbu Ocoalelor, La Ocoale*.
– Din *ocol* (pl. *ocoále*) ‘loc îngădit unde se închid vitele, oile etc.; obor, țarc’.

OCOÁLELE „e loc cam la deal” I (Vința).

OCOLIȘ, ung. *Nagyoklos, Alsó-oklos*, sat în com. Ocoliș AB, centru de comună. At.: 1408 poss. *Aklos*, 1419 *Oklos*, 1426 *Naghaklos*, 1445 *Aklws*, 1450 *Nag Aklos, Nagaklas, Aklas*, 1490 *Also Aklos*, 1496 *Nagh Aklos*, 1516 *Naghaklos*, 1539 *Nagaklos*, 1599 *Nagi Oklos*, 1733 *Nagy Oklos*, 1824 *Okolisu Mare*, 1850 *Okolisu*, 1854 *Nagy Oklos, Ocolisu* (Suciu II 8).

V. și *Dealul Ocolișului, Valea Ocolișului*.
– Din *ocoliș* ‘ocol’ (vezi Pătruț Nume 49).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 341 de locuitori.

OCÓLU „dălmă; îi un teren înconjurat de pădure” I, „deal oblu deasupra; acolo era ocol unde dormea boii noaptea” II (Vidolm).

OCÓLU BERÁRULUI „staul pentru boi” II (Valea Lupșii). – Vezi *La Beraru*.

ODRIHÉIA I, III, [*], Buza Br. 22 sau **Odrihéile** II „o față puțin înclinată; o fost miriști și mai sus pădure de brad” III, „loc mai deschis pe un versant” IV (Brăzești).

V. și *Dâmbu Odriheii, Fântâna de la Odriheie, Părău Odriheii, Spinii Odriheii*.

ODRIHÉILE v. *Odriheia*.

ÓFENBAIA v. *Baia de Arieș*.

OFFENBÁNYA v. *Baia de Arieș*.

OFFENBURG v. *Baia de Arieș*.

OGÓRU „loc pe culmea dealului; o fost arat și semănat” III (Lipaia).

V. și *Părău Ogorului*.
– Din *ogór*.

OGÓRU „loc arător; e cam coaste” I (Ocoliș).
At.: 1751 *Lá Ugor* (SzTA 9).

OIDÉȘTI I (Gârde).

– Din n. grup *oidéști* < *Oáida*, n. fam. existent în localitate, frecvent în zonă.

OLÁRU „pantă mai dulce; teren arabil și pășunat cu pădure pe el” IV (Sălciua).

V. și *Dealul Olarului*.
– Din *Olár(u)*, n. fam. existent în zonă.

OLÓȘU vârv de deal cu stânci și pășune, „loc mare, o fost arător, acum-a-i fânaț și măcieși” III, „o zonă mai așezată, pe deal” IV (Valea Șesii).

V. și *Colțu Oloșului, Dâmbu Oloșului, Fața Oloșului, Gardurile Oloșului, Pădurea Oloșului, Peșterea Oloșului, Piatra Oloșului*.

– Din n. pers. **Olóș* < *olóș* ‘urias’, curent în toată Valea Arieșului.

ÓLTERU [uált’eru] „culme” I, „deal” II, III, „loc cu pădure; o fost miriști și șuri” III Brăzești, „deal păduros” I Sălciua de Sus (Brăzești).

V. și *După Olter, Fundu lui Olter, Părău lui Olter*.

– Cf. *Walt(h)er*, n. pers. germ. (vezi Fleischer DP 10, 16, 26, 71) sau *Walter, Valter*, n. fam. (DNFR, NFM).

OMEÁGU „deal rotund cu pădure” I Geamăna, „vârv de deal” I Vința (Geamăna, Vința).

– Din *omeág*, var. a lui *omág*, numele plantei.

ONÁCU „loc frumos în marginea pădurii. Aici o fost găsit spânzurat un om” IV (Bistra).

– Din n. fam. *Onac(u)* (DOR 81, s.v. *Ion*; DNFR; PAAB 108, 328, 386).

ONÁCU [uánacu] „fânaț” I, „rât, cosalău” II (Lunca, com. Poșaga).

ONCĂȘEȘTI grup de case (Sălciua).

V. și *Valea Oncășeștilor*.
– Din n. grup *oncășești* < *Oăncăș*, n. fam. existent în localitate.

ONEOÁIA [uăńója] „pădure” I, „coastă; o fost tăietură de pădure” II (Lunca, com. Poșaga).

– Din sprm. *Oneoáia* < *Ónea*, n. fam. existent în comună).

ONİȚÉȘTII grup de case (Botești).

– Din n. grup *onițéști* < *Onét*, n. fam. existent în localitate.

OPRIȘÉȘTII „o fost o grădină, cucuruziște, picicioste” I (Curmătură).

V. și *Hoanca Oprișetilor*.

– Din n. grup *oprișéști* < *Oprișa*, n. fam. existent în localitate.

ORĂȘTI, ung. *Orest*, pop. *Orăști* [orășt'], sat în com. Poșaga AB. At.: 1956 *Orăști* cătun al satului Poșaga de Sus (Suciu II 18).

V. și *Doștina Orăștilor*, *Valea Orăștilor*.

– Toponimul a fost explicat din n. grup *orești* < n. pers. magh. *Or* (Weigand Orts. 24) sau ca variantă a lui *Oerești* < antrop. *Oieru* (Ion Popescu-Sireteanu, *Termeni păstorești în limba română*, Iași, Princeps Edit, 2005, p. 161). Provine din n. grup *oréști* (pop. *orăști*) < *Oára*, n. fam. existent în localitate, frecvent în zonă.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 106 locuitori.

ORDÁNEA [uărdána] „groapă; loc de cosit, pășunat” II (Săgacea).

V. și *Părău-i Ordane*, *Părău-i Ordanii*.

ORDÁȘU v. *Urdașu*.

ORDOVÁNU „loc costos, prăpăstios” II (Ocoliș).

– *Ordován*, probabil n. pers.

OREST v. *Orăști*.

ORLÉȘTII loc pe deal unde „erau case; îi chema Orlea” II (Mihoești).

– Din n. grup *orléști* < *Órlea*, n. fam. existent în localitățile vecine Botești și Câmpeni.

ÓRZIȘTEA [uărzișt'a] „fânaț; o fost arătură” I, „o limbă de teren pe lângă pădure” IV (Brăzești).

V. și *Fundu Orziștii*, *Părău Orziștii*, *Vârvu Orziștii*.

– Din *órziște* < *orziște* ‘loc, câmp care este sau a fost semănat cu orz’ (DLR).

ÓRZIȘTEA (alt loc!) „e alta; teren în pantă; o fost arabil” I (Brăzești).

ORZIȘTEA „on pic de teren gol, pășunat” II Dealu Muntelui, „pădure cu poieni, pășunat” I Gănești (Dealu Muntelui, Gănești).

ÓRZIȘTEA „loc cositor” II Geamăna, „o fost mai demult arat” I Vința (Vința).

ÓRZIȘTEA „pădure” I, „când eram copil, s-o tăiat pădurea; o fost o prelucă” II (Lunca, com. Poșaga).

ÓRZIȘTEA [uărzișt'a] „o fost arabil cândva; fânaț, pășunat” I (Valea Largă).

ÓRZIȘTEA [uărzișt'a] „o hoancă; o fost arabilă” I (Valea Șesii).

ORZIȘTEA „este o prelucă în pădure”: Bercea Nume 44 (Vidolm).

OSÓIU „e mai la față; pădure și miriști, fânaț” I Valea Largă (Dealu Caselor, Valea Largă).

V. și *Dâmbu Osoiului*, *Fața Osoiului*, *Lunca Osoiului*, *Părău Osoiului*, *Valea Osoiului*.

– Din **osói* versant nordic (de deal sau de munte) (vezi și Petrovici *Ursoi* 481, nota 1).

OSÓIU „teren în pantă, acum plantat cu brad, plop” IV, în partea dreaptă a Văii Sălciuții (Sălciua de Jos).

OVĂSÍȘTEA [ovăsíșt'a] „o fost arabil; loc plin cu perne” II (Muncelu).

– Din *ovăsíște* = *ovăzíște*.

OVĂSÍȘTE teren arabil (Mușca).

OVÉSELE „fânaț pe culme” I, „se cunosc răzoare că ar fi fost arat” II (Brăzești).

V. și *Vârvu Oveselor*.

– Din *ovás* (pl. *ovése*), var. a lui *ováz*.

OVESÍȘTEA [ovesíșt'a] „a fost arabil, acum e pădure” II (Gârde).

– Din *ovesíște* = *ovăzíște*.

P

PĂDINA „fânaț cu pădure” I, „e pe Coșaga în sus” II (Lunca, com. Poșaga).

– Din *pădină* (pl. *pădini*) ‘terasă, platou’.

PĂDINA „îi oablă [= dreaptă]; on pic de loc șes, mic, înconjurat de pădure” I, „șes rotund” II Poiana (Cheleteni).

PĂDINILE „teren gol, așezătură frumoasă” I, „loc bun” II, „teren la munte, retras on pic, cam înclinat” [*] (Orăști).

PAIȚĂII grup de case (Certege).

– Din n. grup *paițâi* < *Paițâu*, por. („a lui *Paițâu*” II).

PĂLTINU „îi parte din Dumbravă; de aici izvorăște Părâu Greblii” II (Muncelu).

V. și *Fântâna Paltinului*, *La Paltini*, *Părâu Paltinului*.

– Din *păltin* (pl. *păltini*).

PĂLTINU „loc arător, un pic oblu, dar și pantă trasă” I, „loc gol, pășunat” II (Ocoliș). At.: 1751 *Paltyin*, *Lá Pálye* (SZTA 9).

PĂLTINU „prelucă și pădure de fag” I, „o fost pădure de paltin, o devenit fânaț” [*] (Valea Lupșii).

PĂDUCÉII „deal” I, „vârf de deal [...] cu păducei”: Goia TCL 328 (Geamăna).

V. și *Coasta Păduceilor*, *Hoanca Păduceilor*, *Tarnița Păduceilor*.

– Din *păducel* (pl. *păducei*), numele arbustului.

PĂDUCÉLU „loc comunal, părăsit, cu mulți spini” I Curmătură, „teren cu păducei” II, III Hădărău (Hădărău).

V. și *Dâlma Păducelului*.

PĂDÚREA ALUNÉILOR v. *Pădurea Aluneiiului*.

PĂDÚREA ALUNÉIULUI I, [*], Goia TCL 322, Cîra MTM 376 sau **Pădurea Alunéilor** [***], „on pic de pădure de cca 500 m lățime” I (Mușca). – Vezi *Aluneiu*.

V. și *Între Păduri*, *Părâu Pădurii*, *Su Pădure*.

– Din *pădure* (pl. *păduri*).

PĂDÚREA BESÉRICII „pădure” II, [*] (Lunca Largă). – Vezi *Dâmbu Besericii*.

PĂDÚREA BISÉRICII „pădure mare” I (Cioara de Sus).

PĂDÚREA BISÉRICII „pădure” III Sălciua (Dealul Caselor, Sălciua).

PĂDÚREA BISÉRICII „pădure” I, III (Peste Valea Bistrii).

PĂDÚREA BUNĂLĂȘII „pădure” I (Mușca). – Vezi *Bunălașa*.

PĂDÚREA BUSTÁNULUI v. *Bustanu*.

PĂDÚREA BÚTII „un pâlci de pădure de carpen, cam de 2 ha; coastă” I (Runc). – *Búta*, por. unei familii *Pelea*.

PĂDÚREA CHÉII „pădure” I (Mănăstire). – Vezi *Cheia*.

PĂDÚREA CLÍNULUI pădure (Cioara de Sus). – Vezi *Clinu*.

PĂDÚREA CÔLȚULUI „îs mai multe stânci, bolovăniș; îi on colț mare” I (Gănești). – Vezi *Colțu*.

PĂDÚREA CRÍNGULUI pădure de carpen (Lupșa). – *Crîng*, n. fam. existent în localitate.

PĂDUREA DĂNEȘTILOR „e aici la Țărâi, lângă podul ce trece peste Valea Șesii” I (Mărgaia). – Din n. grup *dănέști* < *Dan*, n. pers ce a existat în localitate. Sunt urmași „de-a Danului” VII.

PĂDUREA DOLUȚULUI „mai multe tufe” II (Bistra). – Vezi *Lunca Doluțului*.

PĂDUREA FRUNȚILOR „tufari și pădure de brad” I (Mușca). – Vezi *Frunțile*.

PĂDUREA IHUȚULUI „pădure de brad” II (Lipaia). – Vezi *Crucea Ihuțului, Ihuțeștii*.

PĂDUREA JĂNTII „pădure” II (Lunca Largă). – Vezi *Groapa Jantii*.

PĂDUREA GIURGIULUI [pădurea júrjuli] „pădure” I (Sartăș). – Vezi *Dâmbu Giurgiului*.

PĂDUREA LUI CĂTĂLÎNA pădure (Bistra). – Vezi *Lunca lui Cătălina*.

PĂDUREA LUI FLODOREÁN „pădure mărunta acum; înainte era de fagi mari” II (Valea Lupșii). – Vezi *Fântâna lui Flodorean*.

PĂDUREA MÁRE „pădure” II (Valea Șesii). – Din adj. *máre*.

PĂDUREA MĂNĂSTÍRII „deal mic cu pădure, aparținând Mănăstirii” I, „pădure de stejar, carpen etc.” II (Mănăstire). – Vezi *Mănăstire*.

PĂDUREA MUȘĂTULUI v. *Mușatu*.

PĂDUREA NEÁGULUI [pădúręa náguli] pădure; „are două poieni: Neagu și Poiană” I (Muncelu). – Vezi *Neagu*.

PĂDUREA OLÓȘULUI pădure de fag (Geamăna). – Vezi *Oloșu*.

PĂDUREA PETRÉSII pădure (Bistra). – Vezi *Petreasa*.

PĂDUREA POPEȘTILOR (Lunca Largă: Bercea Nume 63). – Vezi *Popeștii*.

PĂDUREA POPÓNII „pădure” I (Mușca). – *Popónea*, por. existentă în sat (cf. și Cîra MTM 376). Se întâlnește și ca n. fam. (DFNR).

PĂDUREA SPÚLBII „coastă cu pădurice” [*] (Geamăna). – *Spúl(b)e(a)*, probabil por.

PĂDUREA STĂNÉȘTILOR „pădure a satului” I (Gănești). – Din n. grup *stănέști* < *Stan*, n. fam. existent în comună.

PĂDUREA ȘCHIÓPULUI „pădure” III (Dric). – Vezi *Doștina Șchiopolui*.

PĂDUREA ÚRSULUI „pâlc de pădure mare” I (Valea Lupșii). – Vezi *Bercu Ursului*.

PĂDUREA VÂRȘILOR „munte; de la pădure mai în jos sânt locuințe, satul Perjești” I (Bistra). – Vezi *Vârși*.

PĂDURÍCEA „sânt tufe de alun aici, aproape de vârv” I, „pădure de plop, mesteceni și aluni” II (Baia de Arieș).

– Din *păduríce*, dim. al lui *pădúre*.

PĂDÚRILE VĂLÉNILOR păduri ale cetățenilor din Valea Caselor (Valea Caselor). – Din n. grup *văléni* < n. top. *Válea Cáselor*.

PĂHĂRÉLELE „fântână sub o cărare, izvor mare, continuu” II (Ocoliș).

– Din *păhărél* (pl. *păhăréle*), dim. al lui *păhár* = *pahár*.

PĂHUIÉȘTII grup de case (Mușca).

– Din n. grup *păhuiέști* < *Păhúi*, por. Vezi și *Dunga Păhuiului*.

PĂLUȚOÁIA „loc rău, pădure” I, „o groapă mare, cu pădure” II (Poșaga de Jos).

– Din spm. *Păluțoáia*. Cf. n. fam. magh. *Palóc, Pálóci* (Kázmér RMCsSz), *Paloczi* (PACJ 201).

PĂNTEȘTII grup de case (Sălcuia de Sus). V. și *Părău Pănteștilor*.

– Din n. grup *păntești* < *Pántea*, n. fam. existent în localitate.

PĂRĂIELE „mai multe pâraiașe ce se adună jos” [*] (Geamăna).

V. și *Drumu Păraielor, Gura Păraielor, Între Păraie, Măgura Păraielor, Părău Păraielor, Șesu Păraielor*.

– Din *părăú* (pl. *părăie*), var. a lui *părăú*.

PĂRĂIELE „fănațe o fost, acum-a-i pășunat” I, „îs mai multe păraie” [*] (Lupșa).

PĂRĂIELE „îs mai multe păraie; se adună la un loc” III Săgacea (Orăști).

PĂRĂIELE „mai multe păraie pe o coastă” I (Sartăș).

PĂRĂIELE „loc arabil și fânaț, între două păraie” I, „îs mai multe păraie la capătul locului” II (Vidolm).

PĂRĂIELE CIUNGÂNII „vreo două-trei păraie ce se varsă în Valea Hânsarului” I (Valea Largă). – Vezi *Ciunganea*.

PĂRĂIELE CURĂTÚRILOI „îs două păraie” I (Sălciua de Sus). – Vezi *Curăturile*.

PĂRĂGINÓSU „munte [= pășunat] cu brazi” I Cioara de Sus, „cel mai mare și mai întins deal, unde duc animalele vara la pășune” I, „pășunat de boi” IV Muncelu (Baia de Arieș, Cioara de Sus, Muncelu). At.: 1486 (la genitiv) „... parvam viam sew semitam *Parrafynczolwy* [sic!] vocatum” (Mineia ICA 12).

V. și *Hoanca Părăginosului, Șesu Părăginosului, Valea Părăginosului, Vârvu Părăginosului*.

– Din adj. *părăginós, -oásă* ‘loc cu mulți peri sălbatici’ (< lat. **piraginosus*). Vezi, pe larg, Loșonți SSE 94–96.

PĂRĂU AFIMÍII v. *Părău lui Afimie*.

PĂRĂU ALBÉȘTILOI „izvorăște di pe la Dealu Cireșului; se varsă în Valea Ocolîșului” II (Ocolîș). – Vezi *Albeștii*.

V. și *Gura Părăului, La Părău*.

– Din *părău*, var. a lui *părău*.

PĂRĂU ALBÉȘTILOI I, [*] Lunca Largă, II Ocolîș sau *Părău Álbului* II „se varsă în Belioara” [*], „izvorăște de sub Runcuri, din Groapa Mare; se varsă în Belioara” II (Lunca Largă).

PĂRĂU ÁLBULUI v. *Părău Albeștilor*.

PĂRĂU ALISĂNDRÉȘTILOI se varsă în Părău Cucului (Valea Caselor). – Vezi *Alisăndreștii*.

PĂRĂU ALUNÍȘULUI „părău; se varsă în Valea lui Ștefan” II (Brăzești). – Vezi *Alunișu*.

PĂRĂU ARONÉȘTILOI „se varsă în Plotoneasa” IV Bistra, „intră în Valea Neagului” I Hodișești (Hodișești). – Vezi *Aronești*.

PĂRĂU ARSÚRILOI „izvorăște din Arsuri și se varsă în Valea Dobrii II (Dealul Muntelui). – Vezi *Arsurile*.

PĂRĂU ARSÚRILOI „se formează de la Arsuri” II (Sălciua).

PĂRĂU ARȘÍȚII „vine de la Fântâna Hobolii și se varsă în Valea Urdarului” I (Vidolm). – Vezi *Arșița*.

PĂRĂU ARȘOÁII „se varsă în Valea Orăștilor” II (Orăști). – Din sprn. *Arșoáia*. Cf. n. fam. *Arșoi* (DFNFR).

PĂRĂU ÁL MÁRE „părău între Runculețe” I, „e în hotar cu Sălciua” II (Brăzești). – Din adj. *máre*.

PĂRĂU BÁBII „vine în Valea Ciorii” II (Cioara de Sus). – Vezi *Copta Babii*.

PĂRĂU BÁBII părău (Brăzești).

PĂRĂU BÁCIULUI (Ocolîș: Bercea Nume 56). – Vezi *Baciu*.

PĂRĂU BÁLULUI „curge în Râu când are apă” I (Brăzești). – Vezi *Balu Mare*.

PĂRĂU BÁNCULUI „izvorăște de la Ovese; se varsă în Părău Dăborcii” I, „se varsă în Valea lui Dănilă” II (Brăzești). – Vezi *Curmătura Bancului*.

PĂRĂU BÁVNII [*] (Sartăș). – Vezi *Bavna*.

PĂRĂU BĂDĂRĂULUI „izvorăște de la Balămireasă” I (Poiana). – *Bădărău*, n. fam. (DOR 194, DNFR). În județ a fost atestat doar la două persoane (vezi DFNFR).

PĂRĂU BÁIÁȘULUI „împreună cu Părău Prizlopului și Valea Saștilor formează Valea Vârtopului care se varsă în Râu” II (Vidolm). – Vezi *Băiașu*.

PĂRĂU BÁILOI părău (Sălciua). – Vezi *Băile*.

PĂRĂU BÁILOI „izvorăște de la Băi și se varsă în Valea Vinții” I (Vința).

PĂRĂU BĂLĂNULUI (Ocoliș: Bercea Nume 56). – Vezi *La Bălanu*.

PĂRĂU BĂLĂCIOII „se formează din Bălăcioaia, di la fântâni; se varsă în Valea Inceștilor” II Orăști (Incești). – Vezi *Bălăcioaia*.

PĂRĂU BĂRĂȘTILO (Ocoliș: Bercea Nume 56). – Din n. grup *bărăști* < n. fam. *Bar*, *Bara*, existente în zonă. Cf. și *Băra* (vezi *Băra*).

PĂRĂU BĂRII „izvorăște din Fundu Bării și se varsă în Valea Morilor” I (Brăzești). – Vezi *Băra*.

PĂRĂU BĂȚĂGHII „se varsă în Valea Caselor” I (Lupșa). – Vezi *Gura lui Bătagă*.

PĂRĂU BÂRDÊȘTILO II sau **Părau Bărdii**: Dumitraș SG 30 se varsă în Valea Șesii: *ibid.* (Geamăna). – Vezi *Bârdești*.

PĂRĂU BÂRDII v. *Părau Bârdeștilor*.

PĂRĂU BÂRLÔGULUI „se varsă în Valea Bistrii” I (Peste Valea Bistrii). – Vezi *Bârlogu*. V. și *Gura Părauului Bârlogului*.

PĂRĂU BÂRZOĂCII „se varsă în Valea Dobrii” I (Gănești). – Vezi *Dâmbu Bârzoacii*.

PĂRĂU BÂRZOCILOR „vine în Valea Mare” I (Hodișești). – Vezi *Bârzocii*.

PĂRĂU BÂRZULUI „părau scurt; se varsă în Dobrișoara” I (Gănești). – Vezi *Fântâna Bârzului*.

PĂRĂU BÂȘTÊȘTILO „se varsă în Valea lui Ștefan” I (Brăzești). – Vezi *Bâșteștii*.

PĂRĂU BÊNȚII „se varsă în Valea Hărmanesii” V, „se varsă în Părau Cuții” VI (Baia de Arieș). – Vezi *Bența*.

PĂRĂU BERBECEĂNULUI „izvorăște din Deal, se varsă în Arieș” II (Botești). – Vezi *Coasta Berbeceanului*.

PĂRĂU BÉRCII „se varsă în Valea Sălciuții” IV (Sălciua). – Vezi *Gruia Bercii*.

PĂRĂU BERINDÊȘTILO „se varsă în Valea Ocolișului” II (Ocoliș). – Din n. grup *berindêști* < *Berindéi*, n. fam. existent în localitate.

PĂRĂU BÍBULUI „se varsă în Valea Floreștilor” II, „se varsă în Valea Cucului” III (Dric). – Vezi *Fântâna Bibului*.

PĂRĂU BICAȘÉILO „se varsă în Valea lui Negoii” I (Brăzești). – Vezi *Bicașeii*.

PĂRĂU BÍRULUI „se întâlnește jos cu Părau Ungurului” I (Cioara de Sus). – *Bîru*, por. sau n. fam. (vezi DFNFR).

PĂRĂU BISÉRICII se varsă în Părau Cucului (Certege). – Din *biserică*.

PĂRĂU BISÉRICII „vine aici în sat, la biserica” I (Cioara de Sus).

PĂRĂU BISÉRICII (alt loc!) pârau de la biserica veche; se varsă în Valea Ciorii (Cioara de Sus).

PĂRĂU BISÉRICII „izvorăște de la Fântâna Stoicii; se varsă în Râu” II, „vine pe lângă biserica” III (Muncelu).

PĂRĂU BISÉRICII „izvorăște de la Precupești” I, „se varsă în Valea Bistrii” III (Peste Valea Bistrii).

PĂRĂU [bítî] pârau; „se varsă în Valea Caselor” I (Valea Caselor). – [bít'a], por. Cf. și n. fam. *Bitea*, cu 72 de purtători în județ, și *Bichea*, cu 30 de purtători în județ (vezi DFNFR).

PĂRĂU BLÁGULUI „izvorăște din râd, din sus” II, „se varsă în Arieș” IV (Sălciua). – Vezi *Gardu Blagulii*.

PĂRĂU BLIDÁRULUI „izvorăște din munte, din sus de la Pufești și se varsă în Valea Sălciuții” IV (Sălciua). – Vezi *Blidaru*.

PĂRĂU BOBÁII „izvorăște din Bobaia; se varsă în Râu” I (Brăzești). – Vezi *Bobaia*.

PĂRĂU BOBĂRĂNÉSII „se varsă în Valea Bistrii” II (Valea Bistrii). – Vezi *Bobărăneasa*.

PĂRĂU BOBĂRÊȘTILO pârau (Valea Bistrii). – Vezi *Bobăreștii*.

PĂRĂU BOCÂNII „izvorăște de la Vârnu Bisii; se varsă în Arieș” II (Ocoliș). – *Bocána*, sprn. Cf. *Bocán*, n. fam. existent în Câmpeni.

PĂRĂU BÓCHII „izvorăște dinspre vârful Dealului Muntelui; se bagă în Valea Dobrii” II Dealu Muntelui, „vine de la Zăpoze; se varsă în Părau Căprărețelor” I Gănești (Dealu Muntelui, Gănești). – *Bóca*, n. fam. existent în comună.

PĂRĂU BÓCHII „mai sus îi zice Părau Sălcii” I (Poșaga de Jos). – *Bóca*, n. fam. existent în localitate.

PĂRĂU BÓCHII pârau (Sartăș). – *Bóca*, n. fam. existent în localitate.

PĂRĂU BOCSÉȘTILO „pleacă de la Oașe, din vârful Dealului Muntelui; coboară în Valea Dobrii” II Dealu Muntelui, „izvorăște de la valău de la Pomescu” I Gănești (Dealu Muntelui). – Vezi *Bocșeștii*.

PĂRĂU BÓCULUI „se varsă în Valea Mușchii” I (Mușca). – *Bócu*, por. (cf. *Aronu Bocului*), atestată din 1909: „*A Boculi (Boku)*”: Popa *Vorbe* 173. Vezi și *La Bocu*.

PĂRĂU BOGÁTULUI „se varsă în Valea Vinții” I (Vința). – *Bogátu*, por. Între preoții din comună este menționat și „Ioan Șpan lui Nicolae, a Bogatului, răposat în anul 1872” (Vasii LSO 201).

PĂRĂU BOGDĂNÉSII „vine de la Bogdăneasa; se varsă în Valea Mușchii” I (Mușca). – Vezi *Bogdăneasa*.

PĂRĂU BÓINICULUI „se varsă în Jghebuoasa” I (Lunca Largă). – Vezi *Boinicu* (Loșonți–Vlad VI 30).

PĂRĂU BOLDÁȘULUI „izvorăște din Molhașu Căpățânii și se varsă în Valea Mare” IV (Bistra). – *Boldáșu*, sprn. (< *boldáš* = *boltáš* ‘prăvăliaș’) sau n. fam. existent în județ (vezi DFNFR).

PĂRĂU BÓLII „izvorăște de la Colțu lui Aleșcui; se varsă în Valea Orăștilor” II (Orăști). – *Bolea*, n. fam. întâlnit în județ la 213 persoane (vezi DFNFR).

PĂRĂU BÓLII „e lângă Prihodiște; coboară în Valea Poșegii” II (Poșaga de Sus).

PĂRĂU BONCÉȘTILO „se varsă în Valea Mare” I Hodișești (Bistra, Hodișești). – Vezi *Boncești*.

PĂRĂU BONTĂILOR „vine de la Fântâna di la Bontăi și se varsă în Valea Floreștilor” II (Dric). – Vezi *Bontăii*.

PĂRĂU BORBÓRII „se varsă în Valea Corțeștilor” II (Orăști). – *Borbóre*, por.

PĂRĂU BORDÉULUI „vine de la Bordeu; se varsă în Valea Mușchii” I (Mușca). – Vezi *Bordeu*.

PĂRĂU BÓRDII „curge în Părau Jinocilor” II (Certege). – Vezi *Dâmbu Bordii*.

PĂRĂU BORLÉȘTILO III Valea Bistrii, **Părau Bótii** III Valea Bistrii sau **Părau di la Bóta** II Dealu Bistrii „vine de la Borlești și se varsă în Valea Bistrii; pleacă de la Bota, i se mai zice Părau Botii” III Valea Bistrii (Dealu Bistrii, Valea Bistrii). – Vezi *Borlești*.

PĂRĂU BÓRNÎ „se varsă în Belioara” [*] (Lunca Largă). – *Bórna*, por. („era din Ocolis” [*]).

PĂRĂU BÓRTULUI „izvorăște de la Colțu Cerboii, Dâmbu Bortului și se varsă în Valea Sălcuiții” IV, „Bortu avea acolo loc” VII (Sălcuița). – Vezi *Dâmbu Bortului*.

PĂRĂU BÓTHI v. *Părau Borleștilor*.

PĂRĂU BOTÓII „părau în continuare la Valea Beliorii” II (Lunca Largă). – Vezi *Botoaia*.

PĂRĂU BOȚÉȘTILO (Lunca Largă: Bercea *Nume* 63). – Vezi *Boțeștii*.

PĂRĂU BOZDÓGULUI I, IV sau **Părau Mozdógului** III „izvorăște de la Groapa Gligii” I, „se varsă în Râu” IV (Brăzești). – *Bozdógu*, por.

PĂRĂU BRÁDULUI pârau (Dealu Caselor). – Din *brad*.

PĂRĂU BRÁDULUI împreună cu Părau Horleștilor formează Părau Cărbunărilor (Geamăna).

PĂRĂU BRÁDULUI „se varsă în Părau Coțanii” IV (Muncelu).

PĂRĂU BRÁDULUI „se varsă în Valea Coșăgii” I (Poșaga de Jos).

PĂRĂU BRĂDULUI „se varsă în Valea Matrii” III (Sălciua).

PĂRĂU BRĂDĂȚELULUI „izvorăște de câtă Jidovina; se varsă în Crăca” II (Ocoliș). – *Vezi Brădățelu.*

PĂRĂU BRĂILII I Lunca Largă, I Runc sau **Părău-i Brăile** II Ocoliș „părău ce vine în Valea Beliorii, la Lunca Largă, la Brăila” II Ocoliș, „e în legătură cu Ocolișul” I Runc (Lunca Largă, Ocoliș). – *Vezi Brăila.*

PĂRĂU BRÉDII [părău brădi] „e format din Părău Steregoi și Părău Țurilor” II Geamăna, „izvorăște de la Jgheab și Honci și se varsă în Valea Șesii” I Vința (Geamăna). – Din *Bréda*, n. fam. existent în comună.

PĂRĂU BRÓINÎ „izvorăște de la deal; se varsă în Valea Poșăgii” II (Poșaga de Jos). – *Vezi Cichera Broinii.*

PĂRĂU BÚDULUI pârâu (Bistra). – *Vezi Budu.*

PĂRĂU BUFTÉȘTILO „vine de la Hârtop și trece pe lângă Buftéști și biserică” II (Poșaga de Jos). – *Vezi Buftéștii.*

PĂRĂU BUJÓRULUI „izvorăște din Bujor; se varsă în Valea Poșăgii” I (Poșaga de Sus). – *Vezi Bujoru.*

PĂRĂU BÚJULUI „părău” I (Dealul Caselor). – *Buju*, n. fam. (DFNFR).

PĂRĂU BUJURÍNII „vine în sat; se varsă în Vale [= Valea Runcului]” I (Runc). – *Bujurína*, por.

PĂRĂU BÚLZII pârâu, afluent al Văii Caselor (Valea Caselor). – *Vezi Crucea Bulzii.*

PĂRĂU BÚLZULUI „curge în Râu când are apă” I, „izvorăște din Bulz” [*] (Brăzești). – *Vezi Bulzu.*

PĂRĂU BÚLZULUI „e la Mărgaia” II, III Hădărău. – *Vezi Bulzu* (Mărgaia).

PĂRĂU BÚLZULUI „părău cu pădure; se varsă în Arieș” I (Poșaga de Jos).

PĂRĂU BÚLZULUI „izvorăște din rezervația de sus” II, „se varsă în Valea Segăgii” [*] (Poșaga de Sus).

PĂRĂU BÚMBILOR „izvorăște de la Măgură; se varsă în Valea Mare [= Valea Șesii]” II Bârzan, „izvorăște de la Hoancă” II Valea Șesii (Valea Șesii). – *Vezi La Bumbi.*

PĂRĂU BURDÁIELO pârâu, afluent al Văii Caselor (Borlești). – *Vezi Burdaiele.*

PĂRĂU BÚRZULUI „izvorăște din Lăcșor și se varsă în Valea Mare” I (Dealul Muntelui). – *Burz*, n. fam. existent în zonă.

PĂRĂU BUSTÁNULUI „se varsă în Valea Bistrii” II (Valea Bistrii). – *Vezi Bustanu.*

PĂRĂU BUTÁNULUI pârâu. „Butan o murit. O fost un gazdă, găzdoi” II (Poșaga de Jos). – *Bután*, n. pers. *Vezi și Butăneștii.*

PĂRĂU BUTĂNEȘTILO [părău butănést'o] „se varsă în Părău Secăturilor și acesta în Valea Brazilor” III (Săgagea). – *Vezi Butăneștii.*

PĂRĂU BÚTÎ „curge în Valea Bucășeștilor” IV (Sălciua). – *Vezi Fântâna Butfi.*

PĂRĂU BÚTHI pârâu (Valea Lupșii). – *Búta*, n. fam. existent în Baia de Arieș.

PĂRĂU BUTOÁRCHII „primește ca afluent pe Părău Bancului; o fost acolo o butoarcă de fag băgată în pământ” I (Brăzești). – *Vezi Butoarca.*

PĂRĂU BUZGĂREȘTILO „se varsă în Valea Caselor” I (Valea Caselor). – *Vezi Buzgăreștii.*

PĂRĂU CÁII „izvorăște din Deal și se varsă în Valea Bistrii; pe de lături sunt păduri mari; la izvorul lui e on grup de case, La Căiești” I (Valea Bistrii). – *Vezi Căieștii.*

PĂRĂU CÁRULUI izvorăște din Fântâna Pietrișului și se varsă în Valea Hărmănesii (Baia de Arieș). At.: 1770 in *Paro Kosztaque Kárluj* (Prodan IDBA 90). – *Vezi La Caru.*

PĂRĂU CĂȚULUI pârâu (Baia de Arieș). – *Vezi Cațu.*

PĂRĂU CĂUCULUI izvorăște din Certej și se varsă în Valea Șesii (Geamăna). – *Căucu*, por. (vezi Vlad DTL 158).

PĂRĂU CĂBĂLĂȘILOR pârau; „pornește de la Căbălăși”: Goia TCL 319 (Lunca, com. Lupșa). – Vezi *La Căbălăși*.

PĂRĂU CĂCĂȚILOR pârau (Bistra). – Din n. grup *căcăți* < *Căcăt*, por.

PĂRĂU CĂPRĂRULUI „se varsă în Arieș; loc rău, doar pentru capre” II (Ocoliș). – Vezi *Căpraru*.

PĂRĂU CĂPRĂREȚELOR izvorăște de la mai multe fântâni, mocirle din Căprărețe și se varsă în Valea Dobrii (Dealul Muntelui, Gănești). – Vezi *Căprărețele*.

PĂRĂU CĂRBUNĂRILO „izvorăște din Munceluș”: Goia TCL 328, „se varsă în Valea Șesii” II (Geamăna). – Vezi *Cărbunările*.

PĂRĂU CĂRBUNĂRILO v. *Pârâu-Cărbunari*.

PĂRĂU CĂRIGULUI „a avut Cărigu aici mutătură” II (Dealul Muntelui). – Vezi *Biserica Cărigului*.

PĂRĂU CĂRȚOĂII izvorăște de la Bortea [= Potinteu Traian, n. fam]; se varsă în Arieș (Botești). – Vezi *La Cărțoaie*.

PĂRĂU CĂTÂNII „izvorăște din Ponorel; se varsă în Arieș” II (Sălciua). – Vezi *Dâmbu Cătănii*.

PĂRĂU CĂTĂRĂGULUI „izvorăște de la Pietrile Mărunt și coboară în Valea Vadului [sat vecin în jud. Cluj]” II (Lunca Largă). – Vezi *Cătărăgu* (Loșonți–Vlad VI 37–38).

PĂRĂU CĂȚÉILO „izvorăște din Balămireasă; se varsă în Bistrișoară, în satul Cheleteni” IV Bistra (Poiana). – Vezi *Căței*.

PĂRĂU CĂȚÂNÉLELO „se varsă în Belioara” [*] (Lunca Largă). – Vezi *Cățânelele*.

PĂRĂU CĂRLĂNEȘTILOR „vine de la Cărlănești” I (Botești). – Vezi *Cărlăneștii*.

PĂRĂU CEL MĂRE pârau, afluent al Văii Bistrii (Tomușești). – Din adj. *măre*.

PĂRĂU CÉRBULUI pârau (Muncelu). – Vezi *Cerbu*.

PĂRĂU CERNĂTÓII „izvorăște din Vârnu Muncelului; se varsă în Valea Beliorii” II (Poșaga de Sus). – Din sprm. *Cernătoăia* < *Cernat*, n. fam. (DOR 235, DNFR), existent în județ (vezi PAAB 59, 246, 354 etc.).

PĂRĂU CERTÉJULUI pârau, afluent al Văii Bistrii (Tomușești). – Vezi *Certeju*.

PĂRĂU CETÉRNII pârau (Sartăș). – Vezi *Ceterna*.

PĂRĂU CETÉRNII pârau (Valea Lupșii).

PĂRĂU CHÉII pârau (Mănăstire). – Vezi *Cheia*.

PĂRĂU CHÉȚII „se varsă în Pârâu Irimocilor” IV (Peste Valea Bistrii). – Vezi *La Cheța*.

PĂRĂU CHIRICÉȘTILOR pârau (Ocoliș). – Din n. grup *chiricéști* < *Chirica*, n. fam. existent în localitate.

PĂRĂU CHÍȘILO [părău t'íșilor] I Vința, **Părău Chíșului** [părău t'íșuli] II Valea Șesii, **Vălea Chíșilor** [vălă t'íșilor] II Bârzan, I Valea Șesii, [vălă kíșilor] IV Valea Șesii sau **Vălea Chíșului** [vălă t'íșului] [*] Valea Șesii „vale; vine de la Târșă; se varsă în Valea Mică” II Bârzan, „vine de la Chiși; se varsă în Valea Mică” IV Valea Șesii, „coboară în [cătunul] Bârzani, în Valea Mică” I Vința (Valea Șesii, Vința). – Vezi *Chișii*.

PĂRĂU CHÍȘULUI v. *Părău Chișilor*.

PĂRĂU CIOĂII [părău cîoii], [părău sóji] „iese la Cioaia; se varsă în Vale” [*] (Orăști). – Vezi *La Cioaia*.

PĂRĂU CIOCĂNULUI I, [**] Bistra sau **Părău lui Ciocán** I Dealul Muntelui „izvorăște din Coasta Rea” I, „se varsă în Valea Neagului” [**] Bistra (Bistra, Dealul Muntelui). – Vezi *Coasta Ciocanului*.

PĂRĂU CIÓCULUI se unește cu Părău Joachii (Tomușești). – Vezi *Ciocu*.

PĂRĂU CIÓLPII pârău (Vința). – *Ciólpea*, por.

PĂRĂU CIÓNDRII [părău sôndri] „izvorăște de la Fântâni” II (Ocoliş). – *Ciôndrea*, por.

PĂRĂU CIÓPRII „izvorăște di cătă Stână; se varsă în Valea Coșăgii, din jos de mănăstire” III (Poșaga de Jos). – Vezi *La Cioprea*.

PĂRĂU CIÓRGHII (Ocoliş; Bercea Nume 56). – Vezi *Fața Ciorghii*.

PĂRĂU CIÓRII pârău (Sălciua). – *Cioára*, n. fam. existent în localitate.

PĂRĂU CIÓZULUI [părău cîzuli] „izvorăște di peste deal; se varsă în Bistrișoara” I (Poiana). – *Ciozu*, por. („strămoșul meu” I).

PĂRĂU CIÚCHII „părău rău, urât, cu cascade, râpe; e graniță către Mușca; se varsă în Arieș” I (Gârde). – Vezi *Ciuca*.

PĂRĂU CIÚNCHII „izvorăște de la Fântâna [pút’i]; se varsă în Valea Mare” IV Bistra, „izvorăște din Ciunca de Sus” II Poiana (Poiana). – Vezi *Ciunca*.

PĂRĂU CIÚNGILOR „izvorăște dinspre Culmea Cailor, din zona dealului Susaiu; se varsă în Valea Caselor; are pădure și fânațe” I (Lupșa). – Vezi *Ciungii*.

PĂRĂU CIUPÉRCII „izvorăște dintr-un vârv de deal, din coastă” II, „se varsă în Valea Sălciuții” IV (Sălciua). – Vezi *Ciuperca*.

PĂRĂU CIUPÉȘTILO pârău (Certege). – Vezi *La Ciupești*.

PĂRĂU CIÚRULUI „părău cu pădure; se varsă în Valea Dobrii” I Gănești, „izvorăște dinspre Fântâna Rece, Căprărețe, Vârvu Băilor” II Dealu Muntelui (Gănești). – Cf. *Ciur*, n. pers. (DOR 242; DNFR; PAAB 61, 434).

PĂRĂU CIÚTHI „se varsă în Valea Bistriei” I, III, „se varsă în Șoca” IV (Peste Valea Bistriei). – Vezi *La Ciuta*.

PĂRĂU CLEÁNULUI „părău; a avut pământ și șură cineva din familia Cleanu” I, „se varsă în Valea Lupșii” [*] (Valea Lupșii). – Vezi *La Cleanu*.

PĂRĂU CLÓCII „se varsă în Valea Bistrișorii” I (Cheleteni). – *Clócea*, por.

PĂRĂU CLÓȘTHI „curge în Valea Bistriei” II, III, „se varsă în Șoca” IV (Peste Valea Bistriei). – Vezi *Cloșca*.

PĂRĂU COÁCĂZULUI „vine de la Gura Izvorului” I, „izvorăște de la Cuntenu ocolișenilor și se varsă în Tisa” II Lunca Largă, „are puțină apă” I Ocoliş (Lunca Largă, Ocoliş). – Vezi *Coacăzu*.

V. și Gura Părăului Coacăzului.

PĂRĂU COÁCĂZULUI „se varsă în Vale [= Valea Mușchii]” I (Mușca).

PĂRĂU CÓBII „acolo sânt familii ce or fost din funduș [= strămoși] Cobești” I (Dealul Muntelui). – *Cóbea*, por.

PĂRĂU COCOȘÉȘTILO „se formează din niște izvoruțe” I (Brăzești). – Vezi *La Cocoshești*.

PĂRĂU CÓDRULUI „se varsă în Arieș, lângă Colțuri” II (Bistra). – Din *códru* sau *Codru*, n. pers. Cf. *Bătoagă Codrana*, menționată, într-o inscripție cu chirilice, printre ctitorii care au contribuit la zugrăvirea bisericii Sfântul Gheorghe din Lupșa, în 1810 (vezi Vasii LSO 189).

PĂRĂU CÓLNICELOR pârău (Ocoliş). – Vezi *Colnicele*.

PĂRĂU COLȚIȘÓRULUI „izvorăște dintr-o bărăce; se varsă în Valea Dobrii” II (Dealul Muntelui). – Vezi *Colțișoru*.

PĂRĂU CÓLȚULUI pârău (Brăzești). – Vezi *Colțu*.

PĂRĂU CÓPILII „se varsă în Valea Bistriei” II, III (Peste Valea Bistriei). – Vezi *Copila*.

PĂRĂU CÓRBULUI „se bagă în Valea Morilor” I (Brăzești). – Vezi *Corbu*.

PĂRĂU CÓRBULUI „ajunge la Corbu în vale” II (Dealul Muntelui). – Vezi *La Măru Corbului*.

PĂRĂU CÓRBULUI „vine de sus din munte; se varsă în Săgacea” I (Orăști).

PĂRĂU CÓRÎ v. *Părâu lui Corău*.

PĂRĂU CORNĂȚELULUI „se formează din Groapa Cornățelului; se varsă în Pociovaliște” II Ocoliș, „părâu care vine de la Cornățel” II Poșaga de Jos (Ocoliș, Poșaga de Jos). – Vezi *Cornățelu*.

PĂRĂU CÓRNII „izvorăște di pe la Bolda Scredelului și se varsă în Bistrișoară” IV (Bistra). – Vezi *Groapa Cornii*.

PĂRĂU COROBÂNII „izvorăște din Bârla; se varsă în Părâu Ploații” I (Valea Lupșii). – Vezi *Corobana*.

PĂRĂU CÓRȚULUI „se varsă în albia ce vine pe Corțești” I (Orăști). – Vezi *Izvoru Corțului*.

PĂRĂU COTIȘÉILOR „pleacă de la Cotișei și se varsă în Valea Floreștilor” I; cf. și Cothișel MC 18 (Dric). – Vezi *Cotișeii*.

PĂRĂU COȚĂNII „izvorăște de la Fântâna Lazului și se varsă în Râu” I (Muncelu). At.: 1770 *Lá Paro Kaczáni* (Prodan IDBA 95). – Vezi *Coțana*.

PĂRĂU COȚÓMBII „izvorăște de sus, de la Muntele Mare; se varsă în Valea Bistrișorii” I Bălești, „izvorăște din Țăclu” IV Bistra (Bălești). – Vezi *La Coțombești*.

PĂRĂU CRÁMBII „se varsă în Arieș” III (Sălciua). – Vezi *Aria Crambii*.

PĂRĂU CRĂCIÚNII „vine di pe Runcurele; e o hoancă pe care, când ploauă bine, vine apă” [*] (Lupșa). – Vezi *Balta Crăciunii*.

PĂRĂU CRÁSTII „se varsă în Arieș” I, „izvorăște de su Vârvu Stâinii” II (Vidolm). – Vezi *Grâu Crăstii*.

PĂRĂU CRÉȚULUI „izvorăște din Tomnatec și Bolda Scredelului; se varsă în Bistrișoară” IV Bistra (Bălești, Bistra). – *Créț(u)*, n. fam. existent în comună.

PĂRĂU CRISTIÁNULUI „izvorăște din Șesu Păraielor; se varsă în Arieș” I (Lupșa). – Vezi *Cristianu*.

PĂRĂU CRIȘÁNULUI III sau **Părâu lui Crișán** III „vine din hotarul Câmpenilor [= orașul Câmpeni], trece prin Lunca Merilor și se varsă în Arieș” III (Bistra). – *Crișán*, n. fam. existent în comună.

PĂRĂU CRIȘÉNILOR „se varsă în Valea Caselor” I (Valea Caselor). – Vezi *Crișenii*.

PĂRĂU CRÓCULUI „izvorăște din Tulburea, se varsă în Valea Ciorii” I (Cioara de Sus). – Vezi *Crocu*.

PĂRĂU CRÚCH pârâu (Brăzești). – Vezi *Crucea*.

PĂRĂU CÚCULUI „curge în Valea Floreștilor” I; vezi și Cothișel MC 18 (Dric). – Vezi *Boriștea Cucului*.

PĂRĂU CÚCULUI „se varsă în Valea Ocolișului” I, II (Lunca Largă).

PĂRĂU CÚCULUI „se formează din Dumbravă și se varsă în Valea Sălciuții” IV (Sălciua). – *Cúcu*, por.

PĂRĂU CÚLII II sau **Părâu di la Cúlea** I „se varsă în Valea Caselor” II (Valea Caselor). – Vezi *La Culea*.

PĂRĂU CURĂTÚRII afluent al Văii Caselor (ALRR–Trans. Date 110) (Valea Caselor). – Vezi *Curătura*.

PĂRĂU CURĂTÚRIILOR „izvorăște de la Dâmbu Borzii, de la Margina Rujdii” II (Orăști). – Vezi *Curăturile*.

PĂRĂU CURTICÉȘTILOR „se varsă în Valea Bistriei” III (Valea Bistriei). – Vezi *Curticeștii*.

PĂRĂU CÚRTULUI „o voioagă; are ceva apă mai jos care cure în Râu” II (Valea Lupșii). – Vezi *Fântâna Curtului*.

PĂRĂU CUSTÚRIILOR „începe de la Șes, de După Măgură; se varsă în Valea Poșăgii la Poiană, la Mănăstire” I (Poșaga de Jos). – Vezi *Custurile*.

PĂRĂU CUSTÚRULUI „izvorăște de la Vălău, de la Pomescu, și se varsă în Valea Dobrii, la Cărigu” I (Gănești). – Vezi *Custuru*.

PĂRĂU CÚȚII II, III, V, VI sau **Vălea Cúții** I, IV, V „se varsă în Valea Hărmănesii” V, „izvorăște di pe su Dealu Pleșii, Boldoș și di la Fundoaie” VI (Baia de Arieș). At.: 1770 in *Paro denique Kutzi* (Prodan IDBA 90). – Vezi *Colțu Cuții*.

PĂRĂU CÚȚII pârau (Valea Lupșii).

PĂRĂU CÚȚILOR „izvorăște din Leș; se varsă în Valea Corțeștilor” II (Orăști). – Vezi *Cuțile*.

PĂRĂU DÁCILOR „se varsă în Valea Ciorii” II (Cioara de Sus). – Din n. grup *daci* < *Dac(u)*, n. pers. (vezi DOR 356, DNFR).

PĂRĂU DÁNULUI (Ocoliş: Bercea *Nume* 56). – Vezi *Dâmbu Danului*.

PĂRĂU DĂBÓRCII se varsă în Valea lui Dănilă (Brăzești). – Vezi *Dăborca*.

PĂRĂU DĂNCÉȘTILOR pârau (Borlești). – Din n. grup *dăncéști* < *Dănciu*, n. fam. frecvent în zonă.

PĂRĂU DE LA HÚLĂ v. *Părau Hulii*.

PĂRĂU DE LA MĂLĂIȘTE „pârau”: Bercea *Nume* 56 (Ocoliş). – Vezi *Mălăiștea*.

PĂRĂU DE LA OÁNCEA II sau **Râpa de la Oáncea** II „râpă și on pic de apă; cade în Valea Corțeștilor” II (Orăști). – *Oáncea*, n. fam. frecvent în județ (vezi PAAB 107, 166, 205, 262 etc.).

PĂRĂU DE LA RUMÂNÉLE v. *Părau Rumânelelor*.

PĂRĂU DE LA VÉSEA v. *Părau lui Vese*.

PĂRĂU DEHELÉNII „izvorăște din grupul de căsi Dăndești; se varsă în Valea Bistrii” III (Valea Bistrii). – Din spm. *Deheleánă* < *Deheleán*, n. fam. existent în Bistra.

PĂRĂU [dêsi] I sau **Părau** [ġesi] II „izvorăște dintr-o preluță și se varsă în Valea Tisei” I, „groapă cu părau ce vine în sat; se varsă în Valea Ocolișului” II (Lunca Largă). – Vezi *Groapa* [dêsi].

PĂRĂU DI LA BÂRLA pârau (Muncelu). – Vezi *Bârla*.

PĂRĂU DI LA BÓTA v. *Părau Borleștilor*.

PĂRĂU DI LA CERBÍCĂ „vine în Râu” I (Sartăș). – Vezi *Cerbica*.

PĂRĂU DI LA CÚLEA v. *Părau Culii*.

PĂRĂU DI LA DÁVID „se varsă în Șoca” IV (Peste Valea Bistrii). – Vezi *La David*.

PĂRĂU DI LA ONÚȚU pârau, afluent al Păraului Florii (Certege). – *Onút*, dim., cu suf. -*uț*, de la *On(u)*, n. fam. în Baia de Arieș sau hip. de la *Ionuț* < *Ion*.

PĂRĂU DI LA ORBÁNI „părau mic în formă de hașpor, mai mult mîncătură de ape care formează torenți” [*] (Geamăna). – Vezi *La Orbani* (vezi și Vlad DTL 158).

PĂRĂU DI LA PLEÁȘĂ „vine di la fântâna din Lăcurele; se varsă în Arieș” I (Sartăș). – Vezi *Pleașa*.

PĂRĂU DI LA POIÁNĂ pârau (Muncelu). – Vezi *Poiana*.

PĂRĂU DI LA PRELÚCI se varsă în Arieș (Sartăș). – Vezi *Prelucile*.

PĂRĂU DI LA PRIGONÉȘTI pârau (Peste Valea Bistrii). – Vezi *Prigonești*.

PĂRĂU DIN JOMPI se varsă în Valea Oncășeștilor (Sub Piatră). – Vezi *Jompile*.

PĂRĂU DOBRIȘÓRII v. *Dobrișoara*.

PĂRĂU DOGÁRULUI „se varsă în Valea Ștefăncii” I (Mușca). – Vezi *Dogaru*.

PĂRĂU DOMÁNII „se varsă în Șoca” IV (Peste Valea Bistrii). – Vezi *Domana*.

PĂRĂU DOSCÚȘII „izvorăște din Dealu Muntelui și se varsă în Valea Mare; on Dosca o șezut aicea” I (Hodișești). – *Doscúșa*, n. pers. < *Dósca*, por., + suf. dim. -*ușă*.

PĂRĂU DÓSULUI „izvorăște din Dos” II, „se varsă în Valea Beliorii” [*] (Lunca Largă). – Vezi *Dosu*.

PĂRĂU DRĂGÂNULUI „se varsă în Părâu Pișătorii” III (Sălciua). – Vezi *Fagii lui Drăgan*.

PĂRĂU DRĂGŪȘULUI „se varsă în Valea Mușchiului” II, IV (Sălciua). – Vezi *Dâmbu Drăgușului*.

PĂRĂU DUDĂULUI „părâu cu pădure de fag și molid; izvorăște dinspre Tomnatecu, Dosu Moliviilor; se varsă în Valea Fântânii Reci” I (Lupșa). – Vezi *Dudău*.

PĂRĂU DŪDULUI I, IV, VII sau **Răpa Dūdului** IV „părâu la ieșirea din pădure” I, „se varsă în Valea Sălciuții” IV, VII (Sălciua). – Vezi *La Dudu*.

PĂRĂU DŪDULUI v. *Părâu Mărceștilor*.

PĂRĂU DŪLCE „se varsă în Valea [žerului]” II (Săgagea). – Din adj. *dŭlce*.

PĂRĂU DUMBRĂVII „izvorăște de la Țărănești; se varsă în Arieș” II (Dealul Muntelui). – Vezi *Dumbrava*.

PĂRĂU DUMBRĂVII părâu (Sartăș). – Vezi *Dumbrava*.

PĂRĂU DŪNGULUI „se varsă în Valea noastră [= Valea Lupșii]; Dungu o șezut acolo la Gura Părăului” I (Valea Lupșii). – Vezi *Colțu Dungului*.

PĂRĂU DŪPILO părâu (Dealul Caselor). – Din n. grup *dupi* < *Dup*, n. fam. existent în zonă.

PĂRĂU FANIȘCHII părâu (Gârde). – *Fanișca*, por. unei femei (*Toma Maria*).

PĂRĂU FĂURULUI II sau **Părâu lui Făur** VII „vine în Părâu Fundății și se varsă în Sălciua [= Valea Sălciuții]” VII (Sălciua). – *Faur*, n. fam. existent în zonă.

PĂRĂU FĂGÉTELOR „se formează din Făgete; se varsă în Părâu Macrișului” II Orăști (Incești). – Vezi *Făgetele*.

PĂRĂU FĂGÉTELOR „se varsă în Valea Corțeștilor” II (Orăști).

PĂRĂU FĂRĂȘULUI părâu (Ocoliș). – Vezi *Fărașu*.

PĂRĂU FÂNTÂNII părâu (Sălciua). – Vezi *Fântâna Albeștilor*.

PĂRĂU FÂNTÂNII RECI „se varsă în Părâu Ciurului” I (Gănești). – Vezi *Fântâna Rece*.

PĂRĂU FEREDÉIELOR I Mărgaia, I, [*] Valea Șesii, **Părâu Feredéii** III, [**] Valea Șesii, Goia TCL 333 sau **Părâu Tóului** III Valea Șesii „izvorăște de la Tioci; se varsă în Valea Șesii” III Valea Șesii (Valea Șesii). – Vezi *Feredeiele*. *Tóiu*, por. existentă în localitate.

PĂRĂU FEREDÉII v. *Părâu Feredeielor*.

PĂRĂU FÉȚII (Lunca Largă: Bercea Nume 63). – Vezi *Fața*.

PĂRĂU FÉȚII „izvorăște de la Fața lui Răfăilă; se varsă în Valea Corțeștilor” II (Orăști).

PĂRĂU FÉȚII „izvorăște de la Fântânile Leșului și se varsă în Valea Poșăgii” I (Sartăș).

PĂRĂU FEȚÎII „îi zice mai în sus, pentru că izvorăște din Feție; mai jos îi zice Părâu Iepurescului” I (Poșaga de Jos). – Vezi *Feția*.

PĂRĂU FEȚÎILO „se varsă în Valea Inceștilor” II Orăști (Incești). – Vezi *Fețiile*.

PĂRĂU FILIMONÉȘTILOR v. *Părâu Filipeștilor*.

PĂRĂU FILIPÉȘTILOR I sau **Părâu Filimonéștilor** II „se varsă în Valea Cărbunilor I (Sartăș). – Din n. grup *filipești* < *Fîlip*, n. fam. existent în Baia de Arieș și Cioara de Sus; *filimonéști*, n. grup < *Filimon*, n. fam. existent în județ (vezi PAAB 77, 157, 197 etc.).

PĂRĂU FIRÉZULUI „o fost acolo și firez de apă” I (Orăști). – Vezi *La Firez*.

PĂRĂU FIRÉZULUI „coboară [în locul numit] La Firez, unde era gater” II (Valea Lupșii).

PĂRĂU FLEÂNCULUI pârâu (Cioara de Sus). – *Fleâncu*, por.

PĂRĂU FLOCÊȘTILO „se varsă în Valea Bistrii” II (Valea Bistrii). – *Vezi Floceștii*.

PĂRĂU FLOREȘTILO pârâu (Lunca Largă). – *Vezi Floreștii*.

PĂRĂU FLÓRII pârâu; „se varsă în Pârâu Cucului” I (Certege). – *Flórea*, pren. sau n. fam. existent în zonă.

PĂRĂU FLÓRII „se varsă în Valea Cărbunărilor” I (Dealul Caselor). – *Flórea*, n. fam. existent în comună.

PĂRĂU FOLEȘÊȘTILO „se varsă în Dobrișoara” I Gănești, „coboară dinspre Dealul Nămașului, de la izvoarele Foleșeștilor” II Dealul Muntelui (Dealul Muntelui, Gănești). – *Vezi Foleșeștii*.

PĂRĂU FRÚNȚILO afluent al Văii Lungi (Sartăș). – *Vezi Frunțile*.

PĂRĂU FUFUIÊZELOR afluent al Văii Lupșii. „Desparte Jumeara de Fufuieze” I (Valea Lupșii). – *Vezi Fufuiezele*.

PĂRĂU FÚMULUI v. *Valea Fumului*.

PĂRĂU FUNDĂȚII „vine de la Fundata” I, „se varsă în Valea Sălciuții” IV (Sălciuța). – *Vezi Fundata*.

PĂRĂU FUNDÓII „se varsă în Valea Hărmanesii” V, VI Baia de Arieș, „izvorăște din Fundoaia” I Muncelu (Baia de Arieș). – *Vezi Fundoaia*.

PĂRĂU FÚRILO „vine de la Fundoaia; se varsă în Valea Mușchii” I (Mușca). At.: 1909 *Pereu Furilor* (Popa Vorbe 162). – Din *fur* (pl. *furi*) ‘hoț, tâlhar’.

PĂRĂU FURNICĂRULUI „se varsă în Valea Neagului” IV (Bistra). – *Vezi Furnicarul*.

PĂRĂU GÁII (Ocoliș: Bercea Nume 56). – *Gáia*, n. fam. existent în Lunca, com. Poșaga. Într-un testament din 1708 este amintit și *Gaia Găvrilă* din Lupșa (vezi Andrieș ICL 57).

PĂRĂU GÁITULUI „se varsă în Valea Bistrii. Gaițu o murit. Avea casă lângă pârâu” II (Dealul Bistrii). – *Gáitșu*, por. Cf. *Gáitșă*, n. fam. frecvent în zonă.

PĂRĂU GAJÁILO pârâu (Valea Largă). – *Vezi Gajăii*.

PĂRĂU GÁLII „se varsă în Arieș” I, II (Lunca, com. Poșaga). – *Vezi Galea*.

PĂRĂU GÁNDRII „se varsă în Pârâu Pișătorii” III Sălciuța (Dealul Caselor). – *Gándrea*, n. fam. existent în comună.

PĂRĂU GÁTULUI pârâu (Muncelu). – *Vezi La Gat*.

PĂRĂU GAVRILÊȘTILO pârâu (Certege). – *Vezi Gavrileştii*.

PĂRĂU GAVRILÓIULUI „se varsă în Valea Caselor” I (Valea Caselor). – *Vezi La Gavriloi*.

PĂRĂU GĂNÚȚULUI „trece pe lângă casa lui Gănuțu; se varsă în Valea Șesii” I (Mărgaia). – *Gănúțu*, sprn. < *Gan*, n. fam. în Holobani.

PĂRĂU GĂUNOÁSII II, [*] Poșaga de Jos, I Poșaga de Sus sau **Vălea Găunoásii** II Poșaga de Jos „pârâu în hotar cu Poșaga de Jos” I Poșaga de Sus, „curge din Zgău; se varsă în Vale” II Poșaga de Jos (Poșaga de Jos, Poșaga de Sus). – *Vezi Găunoasa Mare*.

PĂRĂU GĂUROÁII „pârâu care izvorăște de sub muntele Vulturese” II (Ocoliș). – *Vezi Găuroaia*.

PĂRĂU GÂRLÍCIULUI „se formează din Obârșe” II (Geamăna). – *Vezi Gârliciu*.

PĂRĂU GÉMINII „izvorăște din Leș; se varsă în Valea Corțeștilor” II (Orăști). – *Vezi Geamăna*.

PĂRĂU [ġġsî] v. *Pârâu* [dġsî].

PĂRĂU GHIOCÉILO „se varsă în Pârâu Cioare/Cioară” I, „primăvara îi alb ca zăpada de ghiociei” II (Valea Lupșii). – *Vezi Ghiociei*.

PĂRĂU GIURGIULUI [părău ȓúrȓuli] se unește cu Pârâu Bochi (Sartăș). – *Vezi Dâmbu Giurgiului*.

PĂRĂU GLĂMULUI „se varsă în Arieș” II (Vidolm). – Vezi *Glamu*.

PĂRĂU GOBÂRLÍCIULUI „se varsă în Valea lui Martin” II (Ocoliș). – Vezi *Gobârliciu*.

PĂRĂU GREBLII „la vărsarea lui în Râu era o greblă de se oprea lemnele care erau transportate pe apă” I (Muncelu). – Vezi *La Greblă*.

PĂRĂU GRÉCII „străbate Hoanca Grecii” [*] (Lupșa). – Vezi *Colțu Grecii*.

PĂRĂU GRÓFULUI „se varsă în Valea Dobrii” II (Dealul Muntelui). – *Grófu*, por. „era un tâmplar de categoria a III-a, sărac” II.

PĂRĂU GROHOTĂRULUI pârâu (Valea Lupșii). – Vezi *La Grohotar*.

PĂRĂU GRÚIULUI pârâu scurt, afluent al Văii Dobrii (Gănești). – Vezi *Gruiu*.

PĂRĂU GRÚIULUI (Ocoliș; Bercea Nume 56).

PĂRĂU GRÚIULUI afluent al Văii Lungi (Sartăș).

PĂRĂU GULÉȘȚILOR este un afluent al Văii Caselor (Borlești). – Vezi *La Gulești*.

PĂRĂU GÚȚULUI „se varsă în Valea Floreștilor” II (Dric). – Vezi *Dâmbu la Guțu*.

PĂRĂU GÚZULUI „on pic de bărace, on pic de părauț. Acolo o stat de-a Guzului” II (Bistra). – *Guz*, por.

PĂRĂU HAIDUCÉȘȚILOR II sau **Părau Haidúcilor** III „se varsă în Valea Bistrii” II (Peste Valea Bistrii). – Din n. grup *haiducéști*, *haidúci* < *Haidúc*, n. fam. existent în localitate.

PĂRĂU HAIĐÚCILOR v. *Părau Haiduceștilor*.

PĂRĂU HÁJULUI „se varsă în Arieș” I, „e la Mihoiești; acolo o fost unul Haju” II (Botești). – *Haj(u)*, n. fam. existent în județ (vezi PAAB 84).

PĂRĂU HALÁIEI „vine din deal, de la niște halaie” I, „izvorăște di la Boinic; se varsă în Jgheburoasa” II (Lunca Largă). – Vezi *Halău Ganului*.

PĂRĂU HÁLCILOR izvorăște de la Halci și se varsă în Valea Dobrii (Dealul Muntelui, Gănești). – Vezi *Halcile*.

PĂRĂU HÁLCILOR pârâu (Valea Lupșii).

PĂRĂU HÁLCIULUI IV, VII, **Părau Hálciurilor** II sau **Părau Hânciului** [*] „se varsă în Valea Sălciuții” II, IV (Sălciua). – *Halcu*, *Hanciu*, n. fam. (vezi DNFR); *Hálciuri*, pluralul toponimic al lui *Halcu*.

PĂRĂU HÁLCIURIILOR v. *Părau Halcuiului*.

PĂRĂU HÁMEȘULUI „se varsă în Valea Mare” I (Poiana). – *Hâmeșu*, por.

PĂRĂU HÂNCIULUI v. *Părau Halcuiului*.

PĂRĂU HÂNGĂRIILOR „îs păraie” IV (Muncelu). – Vezi *Hangării*.

PĂRĂU HÁRÂNCULUI „izvorăște de Deasupra Dosului când sunt ploii” II, „e între Harâncu Mare și Harâncu Mic; se varsă în Arieș” VII (Sălciua). – Vezi *Harâncu*.

PĂRĂU HÁRDII „se varsă în Valea Ciorii” II (Cioara de Sus). – *Hârda*, n. fam. existent în Baia de Arieș, frecvent în zonă.

PĂRĂU HÁRDII „vine din Vârșu Muntelui; se varsă în Valea Segăgii” II (Săgacea). – Vezi *Curmăturile Hardii*.

PĂRĂU HĂBÓLII „se varsă în Arieș” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Hăbolea*.

PĂRĂU HĂLĂSTĂII „coboară din Dealul Hălăstăii; se varsă în Valea Mușchii” I (Mușca). – Vezi *Hălăstaia*.

PĂRĂU HĂRCÚLII „on pic de părau; se varsă în Belioara” II (Lunca Largă). – Vezi *Doștina Hărculii*.

PĂRĂU HĂUCII „se varsă în Valea Ciorii” II (Cioara de Sus). – Vezi *Hăuca*.

PĂRĂU HÂNSĂRULUI III, [*] Sălciua sau **Vălea Hânsărului I**, II Valea Largă pârâu (Valea Largă). – Vezi *Hânsaru*.

PĂRĂU HÂRZOBÊȘTILO [părău hîrzobêșt'o] „se varsă în Valea Inceștilor” II Orăști (Incești). – Vezi *Hârzobeștii*.

PĂRĂU HEHÉZII „se varsă în Valea Caselor” II (Valea Caselor). – *Heheáza*, por. (cf. și ALRR–Trans. Date 111).

PĂRĂU HÉNTII „se varsă în Valea Șesii. Hentea îs în capătul pârâului de sus” I (Valea Șesii). – Vezi *Coasta Hentii*.

PĂRĂU HERENOÁSELOR „izvorăște din Dealu Herenoaselor; curge în Valea Dobrii” I (Gănești). – Vezi *Herenoasele*.

PĂRĂU HEÚSELOR „e în continuare la Părău Ogorului” II (Ocoliș). – Vezi *Heușele*.

PĂRĂU HEÚSULUI „se varsă în Valea Șesii” I Bârzan, „vine de su Piatra Oloșului și Heușu” I Valea Șesii (Bârzan, Valea Șesii). At.:1486 *Ha[y]wspathak* (Minea ICA 11). – Vezi *Heușu*.

PĂRĂU HODĂIÁȘULUI (Lunca Largă: Bercea Nume 64). – *Hodăiás* [hodăjêș], sprn. < *hodăiás* ‘persoană care locuiește în câmp’ < *hodáie* ‘așezare gospodărească mai departe de sat, la fânaș sau pășune’ (vezi, mai pe larg, Loșonți CIE 107–109).

PĂRĂU HODIȘÊȘTILO „se varsă în Valea Mare” I (Hodișești). – Vezi *Hodișești*.

PĂRĂU HODOÁBII IV Bistra, II Poiana sau **Părău Hodoápîi** III Bistra „se varsă în Valea Mare” IV Bistra (Bistra). – Vezi *Hodoaba*.

PĂRĂU HODOÁPII v. *Părău Hodoabii*.

PĂRĂU HOJÊȘTILO „se varsă în Valea Bistrii” II (Peste Valea Bistrii). – Vezi *La Hojești*.

PĂRĂU HÓJII „se varsă în Valea Scredelului” III (Peste Valea Bistrii). – Vezi *La Hoja*.

PĂRĂU HÓNCHÍ CÁLDE „se varsă în Părău Pârçiuului” I (Vința). – Vezi *Hoanca Caldă*.

PĂRĂU HÓNČILO „se varsă în Brătineasa” II (Dealu Bistrii). – Vezi *Honcile*.

PĂRĂU HÓNČILO „părău” I (Dealu Caselor).

PĂRĂU HÓNČILO „se varsă în Dobrișoara” I (Gănești).

PĂRĂU HÓRGÍ „se varsă în Valea Sălciuii” IV (Sălciua). – Vezi *La Horga*.

PĂRĂU HORLÊȘTILO pârâu (Geamăna). – Vezi *Horleşții*.

PĂRĂU HORPELÊȘTILO „izvorăște de su casa lui Lina lui Horpel și se varsă în Valea Bistrii” II (Certege). – Vezi *Horpeleşții*.

PĂRĂU HÓTCII „curge în Valea Inceștilor” II Orăști (Incești). – Vezi *La Hotca*.

PĂRĂU HÚBLII pârâu (Bistra). – Vezi *La Hubleşti*.

PĂRĂU HUHURÉZULUI „coboară la Dungu, unde era o casă în capătul comunii” II (Valea Lupșii). – Vezi *La Huhurezu*.

PĂRĂU HÚLII I Gănești, II Dealu Muntelui sau **Părău de la Húlă** I Gănești „coboară în Valea Dobrii” II Dealu Muntelui (Dealu Muntelui, Gănești). – Vezi *Hula*.

PĂRĂU HÚȘTRII pârâu (Sălciua). – *Húștra*, por.

PĂRĂU-I ÁRIE „părău în pădure; izvorăște de la Vârvu Tăieturii” II (Orăști). – Vezi *Aria Cioaii*.

PĂRĂU-I BRĂÍLE v. *Părău Brăilii*.

PĂRĂU-I CIOÁRĂ pârâu; „în el se varsă Părău Ghiocilor” I (Valea Lupșii). – Vezi *Dâmbu Cioare*.

PĂRĂU-I FLOÁRE „se formează de la Floarea Dronii și se varsă în Valea Șesii” I (Valea Șesii). – Vezi *Dâmbu-i Floarii*.

PĂRĂU-I FLORÍȚE pârâu; „o fost o femeie cândva, a chemat-o Floare” II (Săgăgea). – *Florîța*, dim. al lui *Floare*, pren.

PĂRĂU-I JINGĂOĂIE „izvorăște de la Măgură; se varsă în Valea Ocolîșului” II (Ocolîș). – Vezi *Jingăoaia*.

PĂRĂU-I MĂGURE I, II, IV sau **Părău Măgurii** IV, VII „izvorăște de la Țăcu lui Avram; se varsă în Valea Sălciuții” IV (Sălciua). – Vezi *Măgura*.

PĂRĂU-I MĂGURII I, II, [*] sau **Părău Măgurii** I, Goia TCL 317 „se varsă în Valea Mare” II (Mănăstire). – Vezi *Măguri*.

PĂRĂU-I OĂIDE [părău-i uăîge] II „se varsă în Crăca” II (Ocolîș). – Vezi *Lunca Oaidii*.

PĂRĂU-I ONOĂIE I sau **Părău-i Onoăii** I se varsă în lacul de decantare (Geamăna). – *Onoăie*, sprn. < *On*, n. fam. în Baia de Arieș.

PĂRĂU-I ONOĂII v. *Părău-i Onoăie*.

PĂRĂU-I ORDĂNE II sau **Părău-i Ordánii** I „se varsă în izvorul ce vine de la Mieroaia [Izvoru-i Microaie]” II (Săgacea). – Vezi *Ordanea*.

PĂRĂU-I ORDĂNII v. *Părău-i Ordane*.

PĂRĂU-I PLEȘȚE II sau **Părău Pleșții** [*] „izvorăște de la Frăsinei; vine în Valea Segăgii” [*] (Săgacea). – Vezi *Pleșița*.

PĂRĂU-I POIÉNE „se varsă în Tisa” II, [*], „se varsă în Valea Boului” II (Lunca Largă). – Vezi *Poiana*.

PĂRĂU-I POIÉNE I sau **Părău Poiénii** II „se varsă în Arieș” II (Lunca, com. Poșaga).

PĂRĂU-I POIENÍȚE II Lunca Largă, I Runc sau **Părău Poieniții** I Runc „pleacă de la Poienița” II Lunca Largă, „se varsă în Valea Runcului” I Runc (Lunca Largă). At.: 1817 *Keletré a' Pojenitze patakja* (SzTA 47). – Vezi *Poienița*.

PĂRĂU-I RUJOĂIE părău (Sălciua). – Din sprn. *Rujoăie* < *Ruja*, n. fam. frecvent în județ (vezi PAAB 122, 208, 266, 391, 418).

PĂRĂU-I TÚLE v. *Părău Tulii*.

PĂRĂU-I ZĂPÓDII „se varsă în Crăca” II (Ocolîș). – Vezi *Zăpodea*.

PĂRĂU-I [žolomíje] „izvorăște de la Fântâni; se varsă în Valea Ocolîșului” II (Ocolîș). – Vezi [žolomíja].

PĂRĂU IĂNCULUI „părău” I (Dealul Caselor). – Vezi *Huda Iancului*.

PĂRĂU ÍDULUI „e între satele Muncelu și Baia [de Arieș]; se varsă în Arieș” I Baia de Arieș, „izvorăște din Coțana” III Muncelu (Baia de Arieș, Muncelu). – *Idu*, n. pers. (DOR 77, 89), n. fam. (DNFR).

PĂRĂU IEPURÉSCULUI „izvorăște de sub Dealul Bălaciului; vine în Valea Poșăgii” I (Poșaga de Jos). – Vezi *La Iepurescu*.

PĂRĂU IRIMÓCILOR „se varsă în Valea Scredelului” III (Peste Valea Bistrei). – Din n. grup *irimóci* < *Irimóc*. Vezi *La Irimoc*.

PĂRĂU ITÚLE v. *Părău Tulii*.

PĂRĂU ITÚLII v. *Părău Tulii*.

PĂRĂU IZVOÁRELOR „vine de la Zbor; se varsă în Valea Scredelului” III (Peste Valea Bistrii). – Vezi *Izvoarele*.

PĂRĂU IZVÓRULUI „izvor de la Colțu Ungurului; este cursul superior al Tisei” II (Lunca Largă). – Vezi *Izvoru*.

PĂRĂU ÎNTRE CÁILOR „se varsă în Plotoneasă” IV (Bistra). – Vezi *Între Cai*.

PĂRĂU JĂNDĂREȘTILOR „se varsă în Valea Lipăii” II (Lipaia). – Vezi *Jăndăreștii*.

PĂRĂU JGHEÁBULUI „izvorăște de la Cioaia; se varsă în Valea Orăștilor” II (Orăști). – Vezi *Jgheabu*.

PĂRĂU JIDÓRCII „părău mai mic; se varsă în Părău Părciului” I (Vința). – Vezi *Jidoarca*.

PĂRĂU JOÁCHII se formează de la vârful Ciocului și de la Joaca și se unește cu Părău Ciocului (Tomușești). – Vezi *La Joaca*.

PĂRĂU JINÓCILOR părău (Certege). – Din n. grup *jinóci* < *Jinóc*, por. Vezi *La Jinoc*.

PĂRĂU JUMÉRII „coboară pe la Jumeara” II (Valea Lupșii). – Vezi *Jumeara*.

PĂRĂU LA PIÁTRA REA v. *Părău Pietrii Rele*.

PĂRĂU LA RÓNCEA „se varsă în Valea Bistrii” I (Dealul Bistrii). – Vezi *La Roncea*.

PĂRĂU LÁCULUI v. *Valea Lacului*.

PĂRĂU LÁZULUI „se varsă în Arieș” II (Gârde). – Vezi *Lazu*.

PĂRĂU LĂPȘÓRULUI „vine de la Lăpșor” II Lunca Largă, „se varsă în Valea Beliorii” [*] Lunca Largă, II Ocoliș (Lunca Largă, Ocoliș). – Vezi *Lăpșoru*.

PĂRĂU LĂPÚȘULUI v. *Lăpușu*.

PĂRĂU LĂPÚȘULUI pârâu (Runc). – Vezi *Lăpușu*.

PĂRĂU LÉSPEZILOR „izvorăște de sub Lespezi și se varsă în Valea Vârtopului” I (Vidolm). – Vezi *Lespezele*.

PĂRĂU LÉȘULUI „vine de sus de la Leș; se varsă în Părău Corțeștilor” I, „izvorăște di la Colțu Leșului, de la lupșeni” II Orăști (Orăști, Valea Lupșii). – Vezi *Leșu*.

PĂRĂU LEURDÍȘULUI „izvorăște di la Rupturi din sus; se varsă în Valea Mușchii” I (Mușca). – Vezi *Leurdișu*.

PĂRĂU LÍCHII II, [*] sau **Părău lui Líchi** [părău li líki] I, [*] „părău ce se varsă în Valea Lupșii” [*] (Valea Lupșii). – *Líca*, hip. de la *Vasilíca* (< *Vasíle*), întâlnit la mai multe persoane din localitate, sau n. fam. existent în județ (vezi PAAB 93, 201, 256); *Lichi*, n. pers.

PĂRĂU LÍMBRULUI „izvorăște di pe la Târniciori; se varsă în Arieș, în Lunca Largă” II (Bistra). – *Límbru*, probabil n. pers.

PĂRĂU LIVÉZII „trece pe la Zăpode, pe la Dâmb, pe la Livadă” III (Botești). – Vezi *Livada*.

PĂRĂU LIVÉZILOR afluent de dreapta al Văii Vinții (Vința). – Vezi *Livezile*.

PĂRĂU LOBONȚÉȘTILO [părău lobonțășt'o] „izvorăște de su Pripoară; se varsă în Valea Segăgii” IV (Săgacea). – Vezi *Lobonțestii*.

PĂRĂU LÓMBRII „se varsă în Lipaia” III (Lipaia). – Vezi *La Lombrea*.

PĂRĂU LUCÁCIULUI „vine din hotarul cu comuna Ponor” I (Sălciua de Sus). – Vezi *Lucaciu*.

PĂRĂU LÚCHII „izvorăște din marginea Zăpozilor și se varsă în Valea Dobrii” II Dealul Muntelui, „se varsă în Valea Căprărețelor [= Părău Căprărețelor]” I Gănești (Dealul Muntelui, Gănești). – Vezi *Cheartu Luchii*.

PĂRĂU LÚCÎ „izvorăște de la Vulturese; se varsă în Valea Poșăgii” II (Poșaga de Sus). – Vezi *Fântâna Lucî*.

PĂRĂU LUI AFIMÍE I, II sau **Părău Afimíi** I „acolo o fost o casă a unei muieri” II (Brăzești). – Vezi *La Afimie*.

PĂRĂU LUI ALBÁC „părău. Albac o fost on bătrân ce o avut căsuță acolo” II (Sălciua de Sus) – *Albac*, n. fam. existent în Orăști.

PĂRĂU LUI ANTÓNE „părău; se varsă în Valea Ciorii” II (Cioara de Sus). – Vezi *Crucea lui Antone*.

PĂRĂU LUI BARÍC pârâu (Gârde). – *Baríc*, por. Se întâlnește și ca n. fam. (vezi DFNFR).

PĂRĂU LUI BĂLÁN „se varsă în Valea Mare” I (Hodișești). – Vezi *La Bălanu*.

PĂRĂU LUI BĂLÁN „se varsă în Valea Morilor” III (Sălciua).

PĂRĂU LUI BEC pârâu (Bistra). – *Bec*, n. fam. purtat de 158 de persoane din județ (vezi DFNFR), por. în Vința (*Aurelia Becului*: Dumitraș SG 71).

PĂRĂU LUI BERBELEÁC pârâu (Sartăș). – Vezi *Dâmbu lui Berbeleac*.

PĂRĂU LUI BÓDOR „izvorăște din Groapa Corbului; se varsă în Pociovaliște” II Ocoliș (Lunca Largă, Ocoliș). – *Bodor*, n. pers. (DOR 207), n. fam. cu 71 de purtători în județ (vezi DFNFR).

PĂRĂU LUI BOICĂȘ „izvorăște de la Pomești; se varsă în Valea Dobrii” I (Gănești). – *Vezi Dâmbu lui Boicaș*.

PĂRĂU LUI BONCÚȚ „izvorăște din Țarina Cioarii; se varsă în Valea Ciorii” II (Cioara de Sus). – *Boncúț*, n. fam. existent în localitate.

PĂRĂU LUI BÓRFOTĂ „părâu” II (Ocoliș). – *Bórfotă*, n. fam. existent în localitate.

PĂRĂU LUI BRUMĂR pârâu (Muncelu). – *Brumar(u)*, n. fam., înregistrat în județ la 57 de persoane (vezi DFNFR).

PĂRĂU LUI BUDULĂU „izvorăște di la Feredeu, di la Pufești; se varsă în Valea Corțeștilor” II (Orăști). – *Vezi Budulău*.

PĂRĂU LUI BÚLGĂR „părâu” I (Orăști). – *Búlgăr*, n. fam. existent în comună.

PĂRĂU LUI [burtét] pârâu (Bistra). – [burtét], por.

PĂRĂU LUI CĂLBEÁZĂ „se varsă în Valea Poșăgii” III (Poșaga de Jos). – *Călbeáză* [câlbáză], n. fam. existent în localitate.

PĂRĂU LUI CHÍMU LUI BERINDÉIE „se varsă în Valea Dobrii” I (Gănești). – *Vezi Colțu Chimului, Dâmbu lui Berindeie*.

PĂRĂU LUI CIMÓCA [părău lu] șimóca] „se varsă în Valea Ocolișului” II (Ocoliș). – *Vezi Colțu Cimoci*.

PĂRĂU LUI CIOCÁN v. *Părâu Ciocanului*.

PĂRĂU LUI CIÓIMAN IV sau **Părâu Lúpului** VII „se varsă în Vâlcea” IV (Sălciua). – *Cióiman*, por.

PĂRĂU LUI CIURTE [părău li cûrt'e] „se varsă în Arieș” II, III (Hădărău). – *Ciurte*, por. (cf. Goia TCL 326). *Ciurte, Ciurtea* se întâlnește și ca n. fam. (DNFR, NFM, PACJ 83).

PĂRĂU LUI CONSTANTÍN „se varsă în Valea Vadului” II (Lunca Largă). – *Vezi În Dălmă la Constandin*.

PĂRĂU LUI CORĂU I sau **Părâu Córî** I „izvorăște din Dealu Crucii” I „curge la Lobonțești și se varsă în Valea Lungă” I (Curmătură). – *Vezi La Căsoaia lui Corău*.

PĂRĂU LUI CÓRNIT „se varsă în Arieș” II (Sălciua). – *Vezi Cornitu*.

PĂRĂU LUI COTÚI „izvorăște di la Hodiniș; se varsă în Valea Ocolișului” II (Ocoliș). – *Cotúi*, por.

PĂRĂU LUI CREȚ pârâu I (Sălciua). – *Vezi Colțu lui Creț*.

PĂRĂU LUI CRISĂN v. *Părâu Crișanului*.

PĂRĂU LUI CÚLĂ „coboară de la Piatra-i Doamne pe la Irimiești” II (Mănăstire). – *Vezi Hoanca lui Culă*.

PĂRĂU LUI DĂMIÁN (Vidolm: Bercea Nume 45). – *Dămian* [dămnán], pren. (vezi *Dealu Dămianului*) sau n. fam. frecvent în județ (vezi PAAB 68, 154, 196, 232 etc.).

PĂRĂU LUI DĂNÍLĂ „se varsă în Valea Caselor” I (Valea Caselor). – *Dănilă*, pren. (vezi *Dâmbu lui Rus Dănilă*) sau n. fam. existent în județ (vezi PAAB 70, 155, 196 etc.).

PĂRĂU LUI DOBRÉU „coboară din Dealu Nămașului; se varsă în Valea Dobrii” II (Dealu Muntelui). – *Dobréu*, por. („ciufala lui Dobra Gheorghe” II).

PĂRĂU LUI DURDUIÁG „izvorăște de câtă Dealu Arșiții; se varsă în Valea Poșăgii; sânt căsi acolo” II (Poșaga de Jos). – *Durduiág*, por.

PĂRĂU LUI FÁUR v. *Părâu Faurului*.

PĂRĂU LUI HUHÚI pârâu (Valea Lupșii). – *Vezi Fântâna lui Huhui*.

PĂRĂU LUI HULPÓI „vine din sus, de către Dumbravă” VII (Sălciua). – *Vezi La Hulpoi*.

PĂRĂU LUI IVĂN „izvorăște de la Târșă; se varsă în Arieș, la Lunca lui Ivan” II (Bistra). – *Vezi Lunca lui Ivan*.

PĂRĂU LUI JURJ [părău li jurj] „se formează de su Runc și se varsă în Valea Hărmănesii” VI (Baia de Arieș). – *Jurj*, n. fam. existent în localitate.

PĂRĂU LUI LÍCHI v. *Părău Lichii*.

PĂRĂU LUI MĂDRUȚ pârâu; „o fost on bătrân, Mădruț, ce o stat acolo” I (Dealul Muntelui). – *Vezi Hoanca lui Mădruț*.

PĂRĂU LUI MĂTĂȘÉR I sau **Părău Runcului** I (Valea Lupșii). – *Vezi La Mătășeri, Runcu*.

PĂRĂU LUI MIRÓN „se scurge în Valea Sălciuții” VII (Sălciua). – *Vezi La Mironești*.

PĂRĂU LUI MOCÁN „se varsă în Valea Mare” IV (Bistra). – *Vezi Mocanu*.

PĂRĂU LUI MUNTEÁN pârâu (Baia de Arieș). – *Munteán*, n. fam. existent în zonă.

PĂRĂU LUI NAN „izvorăște di la Poale; se varsă în Râu” II (Valea Lupșii). – *Nănu*, n. fam. existent în Câmpeni.

PĂRĂU LUI NAPĂU „izvorăște di pe la Tomnatec; se varsă în Valea Filiti” IV (Bistra). – *Napău*, n. fam. existent în zonă.

PĂRĂU LUI NĂCRILĂ pârâu (Geamăna). – *Năcrilă*, probabil por. Cf. *Năcreală*, n. fam. existent în județ (vezi PAAB 105, 261).

PĂRĂU LUI NÍCHI [părău li níki] „se varsă în Vale [= Valea Lupșii]” I (Valea Lupșii). – *Níchi*, n. pers.

PĂRĂU LUI NICÚLA „se formează de sub Coasta Rea” I (Dealul Muntelui). – *Nicúla*, pren. sau n. fam. existent în zonă.

PĂRĂU LUI NUNĂȘ „se varsă în Valea Dobrii” I (Gănești). – *Vezi Cichera lui Nunaș*.

PĂRĂU LUI ÓLTER [părău li ǔlter] „nu-i apă; îi teren acum” II (Brăzești). – *Vezi Olteru*.

PĂRĂU LUI [ǒndraș] „pârâu” II (Vidolm). – [ǒndraș] = pren. magh. *Andráș*.

PĂRĂU LUI OROIÁN „se varsă în Râu când sunt ploi multe” II (Valea Lupșii). – *Oroián*, n. fam. existent în Lupșa.

PĂRĂU LUI OSTÁFIE „izvorăște de la Șovar” II, „se varsă în Tisa” [*] (Lunca Largă). – *Ostáfie*, n. pers. în Runc. Se întâlnește atât ca pren., cât și ca n. fam. După DOR 123, MEO 129, e o var. a lui *Eustatie*.

PĂRĂU LUI PĂTRÚCĂ pârâu (Valea Lupșii). – *Vezi Pătruca*.

PĂRĂU LUI PIC „se varsă în Valea Șesii” [*] (Valea Șesii). – *Pic*, por.

PĂRĂU LUI POÁRTĂȘ „izvorăște di la Poartăș” II Bârzan, „se varsă în Valea Mică” II, [*] Valea Șesii (Bârzan, Valea Șesii). – *Vezi Poartășu*.

PĂRĂU LUI ȘÁRPE [părău lui șérpe] [**] sau **Părău Șárpelui** [părău șérpelui] II „izvorăște de la Mocirle; se varsă în Valea Ocolîșului” II (Ocolîș). At.: 1751 *La Parou lui serpe* (SzTA 9). – Din *Șarpe*, n. fam. (DOR 380, DNFR, NFM) sau, mai puțin probabil, din *șárpe*.

PĂRĂU LUI [t'orcán] „se varsă în Arieș” II, IV (Sălciua). – [t'orcán], n. pers.

PĂRĂU LUI ȚILIC (Runc: Bercea Nume 71). – *Țilic*, por.

PĂRĂU LUI ÚRDĂ „izvorăște de sus, mai din Vârnu Aleșcuiului; se varsă în Valea Oraștilor” II (Poșaga de Sus). – *Vezi Colțu lui Urdă*.

PĂRĂU LUI VÉSE I, Cîra MTM 377 sau **Părău de la Vése** I „pârâu care izvorăște aproape de locuința unui om poreclit Vesea”: *ibid.* (Mușca). – *Vezi Crucea Vesii*.

PĂRĂU LUI ZÉGHER [părău lui zéger] „se varsă în Belioara” I, „râpă” II (Poșaga de Sus). – *Zégher*, por.

PĂRĂU LUMNICÚLII [*] „se varsă în Valea lui Negoii”: Buza Br. 25, 26 (Brăzești). – *Vezi Lumnicula*.

PĂRĂU LUPEȘTILOR v. *Părău Lupului*.

PĂRĂU LUPEȘTILOR „se formează de la Lespezi și se varsă în Valea Poșăgii” II (Poșaga de Jos). – Vezi *Lupeștii*.

PĂRĂU LÚPII „izvorăște de la Capu Muntelui și se varsă în Sălciuța” IV (Sălciua). – Vezi *Lupea*.

PĂRĂU LUPULÉSII „se varsă în Valea Caselor” II (Valea Caselor). – Vezi *La Lupuleasa*.

PĂRĂU LÚPULUI „izvorăște di la Cicheră” I Bârzan, III Valea Șesii, „părăiaș înfundat, scurt; se varsă în Valea Șesii” I Valea Șesii (Bârzan, Valea Șesii). – Vezi *Colțu Lupului*.

V. și *La Părău Lupului*.

PĂRĂU LÚPULUI v. *Părău lui Cioiman*.

PĂRĂU LÚPULUI „izvorăște de la Fătăciuni; se varsă în Valea Ciorii” I (Cioara de Sus).

PĂRĂU LÚPULUI „e între Clifa și Glemeie” [*], „izvorăște din dealul Poiana; sus, în pădure, pe părău sunt copte de lupi” (Goia TCL 328), este în continuarea Părăului Obârșii; merge până în sat, mai jos de Cheie; vezi Dumitras SG 30 (Geamăna).

PĂRĂU LÚPULUI „izvorăște de la Șagău și din Coasta Purului; se varsă în Valea Mușchii” II Hădărău, „trece peste proprietatea familiei Lupu”: Cîra MTM 372 (Mușca).

PĂRĂU LÚPULUI „se formează de sub Laz; vine în Arieș” II (Lunca, com. Poșaga).

PĂRĂU LÚPULUI IV, VII sau **Părău Lupేశtilor** II „vine din Olaru, Piatra Hulpîi” IV (Sălciua de Sus).

PĂRĂU LUȚĂILOR „izvorăște din Hoanca Leorzii și se varsă în Valea Șesii, la pod la Țărâi” I (Mărgaia). – Vezi *Luțâii*.

PĂRĂU MACRÍȘULUI „izvorăște di la Dealu Macrișului, di la Macriș” II Orăști, „se varsă în Valea Inceștilor” III Săgacea (Incești). – Vezi *Macrișu*.

PĂRĂU MÁCULUI „părău mare; se formează dintre Oloșu și Macu” [*] Geamăna, „se varsă în Valea Șesii” I Valea Șesii (Valea Șesii). – Vezi *Macu*.

PĂRĂU MÁDRULUI „izvorăște de la Dealu Muntelui; se varsă în Valea Mare” I (Hodișești). – *Mádru*, n. fam. existent în comună.

PĂRĂU MÁGOȘII „izvorăște de către Șesu Marcăului și se varsă în Valea Lungă” I (Sartăș). – Vezi *Magoșa*.

PĂRĂU MÁNCIULUI „izvorăște de la Vârvu Țichiului, de la Fântâna lui Bălăban; se varsă în Părău Ploații” I (Valea Lupșii). – *Mánciu*, n. fam. existent în zonă.

PĂRĂU MÁNIULUI [părău mániuli] „se varsă în Jgheburoasa” I, II (Lunca Largă). – Vezi *Fântâna Maniului*.

PĂRĂU MÁRCULUI „izvorăște de la Piatră, din Puiu; se varsă în iazul de decantare” I (Vința). – Vezi *Cichera Marcului*.

PĂRĂU MÁRE [*] (Baia de Arieș). – Din adj. *măre*.

PĂRĂU MÁRE „izvorăște di pe deal; se varsă în Valea Lipăii” I (Lipaia).

PĂRĂU MÁRE „izvorăște di la Brusturei; se varsă în Râu” I, „când îs ploi, vine mare” [*] (Valea Lupșii).

PĂRĂU MÁRGINII [părău mărziîni] „izvorăște de la Fântâna Crencii; se varsă în Valea Ocolișelului” II (Lunca Largă). – Vezi *Marginea*.

PĂRĂU MÁGURII v. *Părău-i Măgure*.

PĂRĂU MÁGURII v. *Părău-i Măgurii*.

PĂRĂU MÁGURII „părău lângă Măgură” [*] (Lupșa). – Vezi *Măgura*.

PĂRĂU MÁMOÁICII pârău; Mămoaica „o fost o bătrână urată” I (Gănești). – *Mămoaică*, por.

PĂRĂU MÁRÁICII „acolo o stat o Măraică” I (Nămaș). – *Măraica*, n. pers.

PĂRĂU MÁRCÊȘTILOR II, III, [*] sau **Părău Dúdului** II „se varsă în Valea Floreștilor” [*] (Dric). – Vezi *Mărceștii*, *La Dudu*.

PĂRĂU MĂRGĂII „părâu între Mărgăița și Mărgaia” I (Hădărău). – Vezi *Mărgaia*.

PĂRĂU MĂRHĂULUI „cure de la o fântână; se varsă în Arieș” I, „izvorăște de la Mărhău” II (Baia de Arieș). – Vezi *La Mărhău*.

PĂRĂU MĂRÍNII „izvorăște din Dâmbravă de la Mocirlile Dumbrăvii și, o altă ramură, de la Fântâna Moghii; se varsă în Părâu Ploații” I (Valea Lupșii). – *Marína* [mărina], n. fam. existent în localitate.

PĂRĂU MĂRTÉȘTILO părâu (Sălciua de Sus). – Vezi *Moara Măreștilor*.

PĂRĂU MĂRULUI „loc rău, răpe mari; plantație veche” I, „izvorăște di la Coaste; se varsă în Arieș” II (Ocoliș). – Din *măr*.

PĂRĂU MĂȘCĂTESII părâu; „trece pe la Mășcăteasa”: Cîra MTM 377 (Mușca). – Vezi *La Mășcăteasa*.

PĂRĂU MĂTEȘTILO „se varsă în Arieș” I (Botești). – Vezi *Măteștii*.

PĂRĂU METÉRGULUI „izvorăște din Pădurea Clinului; vine în Valea Ciorii” I (Cioara de Sus). – Vezi *Metergu*.

PĂRĂU MÍCULUI „izvorăște din marginea pădurii” II (Săgăgea). – *Mícu*, n. fam. existent în Ocoliș.

PĂRĂU MICÚZII „se varsă în Vale” II (Valea Lupșii). – Vezi *Micudea*.

PĂRĂU MIÉRII [părău mîérî] „izvorăște dintr-o pădure mare; se ține tot de Belioara” I Poșaga de Sus, „vine în Valea Segăgii” III Săgăgea (Poșaga de Sus). – *Miéra* (oficial: *Méra*), n. fam. Vezi *Mieroaia*.

PĂRĂU MIERÓII părâu (Orăști). – Vezi *Mieroaia*.

PĂRĂU MIHELÉSII [*] sau **Părău Miherlésii** I „părâu ce se formează din izvoare; se varsă în Valea Lupșii” I (Valea Lupșii). – Vezi *Hoanca Mihelesii*.

PĂRĂU MIHERLÉSII v. *Părău Mihelesii*.

PĂRĂU MIRONÉȘTILO „intră la Sălciua de Sus” VII (Sălciua). – Vezi *La Mironești*.

PĂRĂU MÍTRULUI „se varsă în Șoca” IV (Peste Valea Bistrii). – *Mítru*, pren., hip. sau n. fam. existent în județ (vezi PAAB 100).

PĂRĂU MLÁCII izvorăște din Dealul Mlacii și se varsă în Valea Vinții (Geamăna, Vința). At.: 1486 *Mlachpothaka* (Mineia ICA 12, 54). – Vezi *Mlaca*.

PĂRĂU MOÁNII „părău; se varsă în Părâu Bocșeștilor” I (Gănești). – *Moáne(a)*, n. pers.

PĂRĂU MODRIGÁNILOR [părău modrigáño] „izvorăște din Leaș; se varsă în Valea Corțeștilor” II Orăști (Orăști). – Din n. grup *modrigáni* < *Modrigán*, n. fam. existent în localitate.

PĂRĂU MÓGHII [părău mógi] „merge de la un izvor, de la o fântână de la Dura, de la Văru Frunților, în Valea Ștefăncii” I (Mușca). – Vezi *Fântâna Moghii*.

PĂRĂU MOIÓNILOR „se varsă în Părâu Bisericii” I (Dric). – Din n. grup *moióni* < *Moiónu*, n. pers., probabil por. („a Moionului” II) sau sprn. *Moioána* („Ionu Moioanii, Cula Moioanii” I).

PĂRĂU MOLOÁII „se varsă în Valea Brazilor” III (Săgăgea). – Vezi *Moloaia*.

PĂRĂU MORÁRILO „vine din Deal și se varsă în Valea Poșăgii; o fost moară, or stat acolo bătrâni murari” II (Poșaga de Jos). – Din *morár* (pl. *morári*). Cf. *Morár*, n. fam. în Poșaga de Sus.

PĂRĂU MORNĂOÁII „părăuaș” IV (Sălciua). – Vezi *Mornăoaia*.

PĂRĂU MOTÂNTOÁII „se varsă în Arieș” I Valea Largă (Sălciua, Valea Largă). – Vezi *Motântoaia*.

PĂRĂU MOTOÂNCII „e în Baia de Arieș, pe Țarină” V (Baia de Arieș). – Din sprn. *Motoánca* < *Motóncu*, n. pers. („strămoșul unei cunoștințe” V).

PĂRĂU MOTORĂȘTILO „se varsă în Valea Floreștilor” I (Dric). – Vezi *Motorăști*.

PĂRĂU MOZDÓGULUI v. *Părâu Bozdogului*.

PĂRĂU MUHĂILO pârâu, afluent al Părăului Cărbunărilor (Geamăna). – Vezi *Muhăii*.

PĂRĂU MUNCÉLULUI pârâu (Ocoliș). – Vezi *Muncelu*.

PĂRĂU MÚNTELUI „izvorăște de la Fântânile Muntelui; împreună cu Părâu Dogarului formează Valea Ștefăncii” I (Mușca). – Vezi *Muntele*.

PĂRĂU MUȘÁTULUI „izvorăște din pădure și se varsă în Valea Bistrii” I, „izvorăște di su culmea Dealului Bistrii” II Dealu Bistrii, „se varsă în Valea Bistrii” III Valea Bistrii (Dealu Bistrii). – Vezi *Mușatu*.

V. și *Fața Părăului [Mușatului]*.

PĂRĂU MUȘCÁNILOR [părău mușcáno] pârâu (Orăști). – Vezi *Mușcanii*.

PĂRĂU MUȘCÁNULUI „pârâu” II Bistra, „vine în Lipaia; acolo stă Mușcanu” III Lipaia (Lipaia). – Vezi *Coasta Mușcanului*.

PĂRĂU MÚTULUI „se varsă în Valea Orăștilor” II (Orăști). – Vezi *Colțu Mutului*.

PĂRĂU MÚTULUI „altul, cel de la Incești” II Orăști (Incești).

PĂRĂU MUZÚCULUI afluent al Văii Caselor (Valea Caselor). – Vezi *La Muzucu*.

PĂRĂU NEÁGULUI pârâu; se varsă în Valea Matrii (Dealu Caselor). – Vezi *Neagu*.

PĂRĂU NEDÉIULUI „e pe munte deasupra” II, „se varsă în Valea Bistrii” III (Peste Valea Bistrii). – Vezi *Nedeiu*.

PĂRĂU NÉMIȘULUI [părău nēmíșulu] „izvorăște di su Lăpșor; se varsă în Valea Beliorii” II (Lunca Largă). – Vezi *Nemișu*.

PĂRĂU NEMȚÉȘTILO „se varsă în Valea Dobrii. Acolo deasupra e familia Neamț Gheorghe” I (Nămaș). – Vezi *Nemțestii*.

PĂRĂU NICÚLII „izvorăște de la Presaca; se varsă în Valea Dobrii” I (Gănești). – *Nicúla*, n. pers. ce a existat în localitate. Cf. „*Bocșa Niculaie a Niculii*” I.

PĂRĂU OÁLELO pârâu (Valea Largă). – Din *oálă* (pl. *oále*).

PĂRĂU OÁRZÁNI „pârâu mic” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Oarzâna*.

PĂRĂU OBÁRȘII „izvorăște din satul Poiana; se varsă în Valea Mare” II (Hodișești). – Vezi *Obârșea*.

PĂRĂU OBÁRȘII „pârâu; se formează din Obârșe” II (Geamăna). Cf. și Dumitraș SG 30.

PĂRĂU ÓCHIULUI [părău ǎt'uli] „izvorăște de su poalele dealului Geamăna; îs mai multe izvoare, mlaștini” [*], „coboară de la Gemene; izvorăște de la Țărâu Bonicii; îi ochi acolo, se implânta carul; se varsă în Valea Vinții” I (Vința). – Din *ochi* (de apă). Goia TCL 328 îl explică din *Ochi*, por. existentă.

PĂRĂU ODRIHÉII „se varsă în Valea lui Ștefan” I (Brăzești). – Vezi *Odriheia*.

PĂRĂU OGÓRULUI pârâu (Ocoliș). – Vezi *Ogoru*.

PĂRĂU ÓILO „pârâu; are apă când plouă” II (Bistra). – Din *oáie* (pl. *oí*).

PĂRĂU OLĂRÉȘTILO pârâu; „izvorăște din poieniță; se varsă în Valea Mare” II (Poiana). – Din n. grup *olăréști* < *Olár(u)*, spm. ori n. fam. existent în comună.

PĂRĂU ONÉȘTILO [părău onéșt'o] „se varsă în Valea Orăștilor” [*] (Orăști). – Vezi *La Onești*.

PĂRĂU ONÉȘTILO „se varsă în Valea Sălciuții” IV (Sălciua).

PĂRĂU ORBÉȚULUI pârâu (Ocoliș). – *Orbéț*, por.

PĂRĂU ÓRZIȘTII „izvorăște de sus, de la Dos” I (Brăzești). – Vezi *Orziștea*.

PĂRĂU ÓRZIȘTII (alt loc!) afluent al Văii lui Negoii (cf. Buza *Br.26*) (Brăzești).

PĂRĂU ÓRZIȘTII „izvorăște de su Vârvu Jutii; se varsă în Părau Scailor” I (Valea Șesii).

PĂRĂU OSÓIULUI „se varsă în Sălciuța” VII (Sălciua). – Vezi *Osoiu*.

PĂRĂU PÁDEȘULUI [*] sau **Părau Pádișului** I „vine de la Lupoaia și se varsă în Valea Orariului” I, „e lângă Peuneasa” [*] (Vidolm). – Din *Padeș*, n. pers. (DOR 341, Pătruț OR 135–136) sau toponim neatestat de noi ori dispărut, provenit din *padeș/padiș* ‘terasă, platou’. Vezi monografia acestui cuvânt în Vasile Frățilă, *Etimologii. Istoria unor cuvinte*, Editura Univers Enciclopedic, 2000, p. 149–163.

PĂRĂU PÁDIȘULUI v. *Părau Padeșului*.

PĂRĂU PÁLTINULUI „se varsă în Părau Ploații” I (Valea Lupșii). – Vezi *Paltinu*.

PĂRĂU PÁNTII „se varsă în Valea Morilor” III, „se varsă în Valea Bocii, care se varsă în Arieș” IV (Sălciua). – Vezi *Dâmbu Pantii*.

PĂRĂU PÁȘCHII „se varsă în Scredele” IV (Peste Valea Bistrii). – *Pășca*, n. fam. frecvent în zonă.

PĂRĂU PÁȘCULUI „se varsă în Valea Caselor” II (Valea Caselor). – Vezi *Dâmbu Pașcului*.

PĂRĂU PĂDÚRII „se unește cu Părau Mierorii” I (Orăști). – Din *pădure*.

PĂRĂU PĂNTÉȘTILOR „izvorăște de supt on deal; se varsă în Valea Bistrișorii” II (Hudricești). – Din n. grup *pântéști* < *Pântea*, n. fam. existent în zonă.

PĂRĂU PĂRÁIELO „izvorăște de sus dinspre Culmea Cailor; se varsă în Valea Caselor” I (Lupșa). – Vezi *Păraiele*.

PĂRĂU PĂTRÓILO „izvorăște di la Mărgaia. Trece pe lângă casa lui Crișan, ciufulit Pătroi” I Mărgaia, „izvorăște de su Mărgăieni; se varsă în Valea Șesii, la biserică” I Valea Șesii (Valea Șesii). – Din n. grup *pătrói* < *Pătrói*, por.

PĂRĂU PÁRCIULUI „are cam 1 km lungime, e împădurit; izvorăște de la Purdești și se varsă în Valea Vinții, mai sus de biserică” II Geamăna, „este cel mai important afluent pe partea stângă al Văii Vinții”: Dumitraș SG 31 (Vința). – Vezi *Dâmbu Pârciului*.

PĂRĂU PÂRȚILÉȘTILOR „se varsă în Belioara” I, „izvorăște de la Vârvu Dealului ce aparține de Muncelu și coboară în Valea Beliorii” II (Poșaga de Sus). – Vezi *Groapa Pârțileștilor*.

PĂRĂU PÉNTII „părau” II, „se varsă în Valea Sălciuții” IV, VII (Sălciua). – Vezi *Pentea*.

PĂRĂU PÉȘTERII „izvorăște di la Fântâna Rece; se varsă în Valea Ocolîșului” II (Ocolîș). – Vezi *Peșterea*.

PĂRĂU PEȘTERÚICII „curge în Valea lui Ștefan” I (Brăzești). – Vezi *Peșteruica*.

PĂRĂU PEUNÉSII pârau (Vidolm). – Vezi *Peuneasa*.

PĂRĂU PICIORÁGULUI „e limita hotarului orașului Câmpeni cu composesoratul Certege” I, „vine de la Picioară; se varsă în Scredele” III (Peste Valea Bistrei). – Vezi *Picioară*.

PĂRĂU PIÉTRII pârau (Ocolîș). – Vezi *Piatra*.

PĂRĂU PIÉTRII GÁLBINE pârau (Sălciua de Sus). – Vezi *Piatra Galbină*.

PĂRĂU PIÉTRII RÉLE I sau **Părau la Piátra Rea** IV „izvorăște din pădure și se varsă în Râu” I (Muncelu). – Vezi *Piatra Rea*.

PĂRĂU PIETRICÉLII „izvorăște din Pietricea; se varsă în Valea Mare” I (Hodișești). – Vezi *Pietricea*.

PĂRĂU PÍNULUI [părău pt’inuli] „izvorăște din Piatra Caprii și se varsă în Valea Socilor” III (Baia de Arieș). – Vezi *Dâmbu Pinului*.

PĂRĂU PIȘĂTORII „izvorăște de la Țicu Matrii; se varsă în Râu” I (Dealul Caselor). – Vezi *Pișătoarea*.

PĂRĂU PÎȘTHI „se varsă în Valea Caselor” I (Lupșa). – *Pîștea* a fost n. fam. în localitate. În 1910 e menționată *Oana Pîștea* „Țurloaie” (Vasii 204). Vezi și *Colțu Pîștii*.

PĂRĂU PLÉȘII „curge în Arieș” I (Gârde). – Vezi *Pleașa*.

PĂRĂU PLÉȘII afluent al Văii Ciorii (Cioara de Sus).

PĂRĂU PLEȘÍTHI v. *Părău-i Pleșițe*.

PĂRĂU PLÉȘULUI pârâu; izvorăște de la Pleșu și se varsă în Valea Matrii (Dealul Caselor). – Vezi *Pleșu*.

PĂRĂU PLÉȘULUI pârâu; „se varsă în Valea Oncășeștilor” III Sălciua (Sub Piatră).

PĂRĂU PLITÉȘTIILOR „se varsă în Părău Ploații” I (Valea Lupșii). – Vezi *La Plitești*.

PĂRĂU PLOÁTHI [părău plóthi] „vine în Valea Mare” II (Mănăstire). – *Ploáta*, n. fam. existent în Lupșa.

PĂRĂU PLOÁTHI „se formează de la Corobana; se varsă în Valea Lupșii” I (Valea Lupșii).

PĂRĂU POÁLELOR „izvorăște dinspre Dealul lui Mihai; se varsă în Valea Caselor” I (Lupșa). – Vezi *Poalele*.

PĂRĂU PÓDURIILOR „se varsă în Părău-i [žolomíje]” II (Ocoliș). – Vezi *Podurile*.

PĂRĂU POIÉNII izvorăște din mijlocul satului Poiana și se varsă în Valea Mare (Poiana). – Vezi *Poiana*.

PĂRĂU POIÉNII v. *Părău-i Poiene*.

PĂRĂU POIENÍTHI v. *Părău-i Poienițe*.

PĂRĂU PÓINIȚII pârâu (Baia de Arieș). – Vezi *Poișița*.

PĂRĂU PÓINIȚIILOR II Bârzan, **Vălea Póiniții** I Bârzan, I Valea Șesii sau **Vălea Póinițelor** IV Valea Șesii „izvorăște de la Poinițe; se varsă în Valea Mică” II Bârzan (Bârzan). – Vezi *Poinițele*.

PĂRĂU PÓIULUI „izvorăște di la Poi, se varsă în Valea Dobrii” I (Bistra). – Vezi *Poiu*.

PĂRĂU PÓNII „izvorăște din Cuptoruș; se varsă în Arieș” I (Mănăstire). – *Pónea* [póna] „îi ciufală [= poreclă]” II.

PĂRĂU PÓNII „cure în Valea Lungă” II (Sartăș). – Vezi *Costile Ponii*.

PĂRĂU PÓPII „părăuț care vine în drum” I (Brăzești). – Vezi *Baia Popii*.

PĂRĂU PÓPII „se varsă în Crăca” II (Ocoliș).

PĂRĂU PORCĂRÉTHI „se varsă în Valea Sălciuții” IV, „izvorăște de la Porcăreață” VII (Sălciua). – Vezi *Porcăreața*.

PĂRĂU PORCĂRÉTHI afluent al Văii Caselor (Valea Caselor). Vezi și ALRR–Trans. Date 110.

PĂRĂU PÓRCILOR „izvorăște de la Preluca lui Huzău; curge, când ploaie, în Râu” II (Mănăstire). – Din *porc* sălbatic (pl. *porci* sălbatici).

PĂRĂU PÓRCILOR Goia TCL 328 sau **Părău Pórcului** I afluent al Văii Vinții: cf. *ibid.* (Vința).

PĂRĂU PÓRCULUI v. *Părău Porcilor*.

PĂRĂU POSOMÓR(ULUI) „izvorăște di cătă Vârvuiata; se varsă în Arieș” II (Ocoliș).

PĂRĂU POSTÁII v. *Valea-i Postaie*.

PĂRĂU PRÁSÁCII „se varsă în Vale” II (Sălciua). – Vezi *Presaca*.

PĂRĂU PRELÚCII „izvorăște de la Prelucă; se varsă în Valea Mare” IV (Bistra). – Vezi *Preluca*.

PĂRĂU PRELÚCII afluent al Scredelului (Peste Valea Bistrii).

PĂRĂU PRIHÓDIȘTHI pârâu (Sălciua). – Vezi *Prihodiștea*.

PĂRĂU PRIHÓDIȘTHI (alt loc!) „se varsă în Părău Vadului” III (Sălciua).

PĂRĂU PRIPÓRIILOR „vine de la Pripori; se varsă în Valea Urdașului” I, „curge în Valea Satului, când are apă” [*] (Vidolm). – Vezi *Priporile*.

PĂRĂU PRÍZLOPULUI „se varsă în Valea Filii” IV (Bistra). – Vezi *Prizlopu*.

PĂRĂU PRIZLÓPULUI „vine din Groapa Prizlopului” I, „izvorăște de sub Dâlma lui Muntean, de la Prizlop; se combină cu Valea Saștilor” II (Vidolm).

PĂRĂU PÚRULUI se varsă în Părau Florii (Certege). – Din *pur*, numele mai multor plante erbacee, sau *Pur*, n. pers.

PĂRĂU [put'êștilor] „izvorăște de sub on deal; se varsă în Valea Bistrișorii” I (Bălești). – Vezi [put'êșt'i].

PĂRĂU RÁCULUI „se formează de la Șes; mere pe Coșaga în jos” I, „se varsă în Valea Poșăgii” II (Poșaga de Jos). – Vezi *Fața Racului*.

PĂRĂU RĂȚULUI „părăiaș, hoancă; se varsă în Părau Dobrișorii” I (Gănești). – *Raț*, n. fam. existent în Câmpeni.

PĂRĂU RĂCHÍȚII „izvorăște de la Răchita și se varsă în Valea Șesii” II (Bârzan). – Vezi *Răchita*.

PĂRĂU RĂCHÍȚII „se formează din Omeagu și se varsă în Valea Vinții” I (Vința).

PĂRĂU RĂCHÍȚILOR „se varsă în Valea Bistrii” II, III (Peste Valea Bistrii). – Vezi *Răchitele*.

PĂRĂU RĂFĂILÉȘTILOR [părău răfăilêșt'o] „se varsă în Valea Pleșeștilor” III (Săgacea). – Vezi *Dealul Răfăileștilor*.

PĂRĂU RĂGOÁZELOR II, [*] sau **Părău Rogoázelor** I „izvorăște din Rogoaze și se varsă în Valea Urdașului” I, II (Vidolm). – Vezi *Răgoazele*.

PĂRĂU RĂU „e loc de fânaț, nu-i părau” I, „is locuri rele; teren rău, nu-i niciun părau, numai loc” II (Lunca, com. Poșaga). – Din adj. *rău*.

PĂRĂU RĂU „părau rău” I (Valea Largă).

PĂRĂU RĂU „părau rău, gropos, cu stânci; se varsă în Râu” I, „se formează din jos de Fănu Muntelui și se varsă în Arieș” II (Vidolm).

PĂRĂU RÂNJÉLII „vine de sub Cicheră; se varsă în Valea Mare” I (Hodișești). – Vezi *Rânjala*.

PĂRĂU RÂNȘÓRULUI „se varsă acum în decantor” I (Sartăș). – Vezi *Rânșoru*.

PĂRĂU RÂPOÁSELOR afluent al Văii Ciorii (Cioara de Sus). – Vezi *Râpoasele*.

PĂRĂU RÉCE „părau cu apă rece” I (Sălcua). – Din adj. *rece*.

PĂRĂU RÉLII afluent al Văii Caselor (Borlești). – Vezi *Baia Relii*.

PĂRĂU RÉNTII „se varsă în Părau Carului” III (Baia de Arieș). – *Réntea*, n. fam. existent în localitate.

PĂRĂU ROGOÁZELOR v. *Părău Răgoazelor*.

PĂRĂU ROGÓZULUI „se varsă în Arieș” II (Gârde). – Vezi *Rogoazele*.

PĂRĂU ROMÁNILOR „se varsă în Valea Mare [= Valea Șesii]” II (Bârzan). – Vezi *Dâmbu Romanilor*.

PĂRĂU ROMĂNÉSII „se formează din Româneasa; vine în Valea Mare [= Valea Șesii] II (Valea Șesii). – Vezi *Româneasa*.

PĂRĂU RÓMII „izvorăște din Groapa lui Irimie; este o fântână acolo; se varsă în Valea Urdașului” I, „izvorăște de su Dealu Trascăului” II (Vidolm). – *Roma, Romea*, n. pers. (DOR 139, Pătruț SOR 109, 114).

PĂRĂU RÓPII „se varsă în Jgheburoasa” I, „izvorăște di la Laita, coboară în Valea Jgheburoasii. Ropa o fost proprietar” II (Lunca Largă). – Vezi *Dâlma Ropii*.

PĂRĂU RÓȘU „cred că vine de la Molhaș; se varsă în Bistrișoara; vine apă cam roșă” IV (Bistra). – Din adj. *roșu*.

PĂRĂU RÓȘU „vine apă și mai roșie, că-i pământ roșu” II (Lunca, com. Poșaga).

PĂRĂU ROTOLOĂII „se varsă în Valea Bistriei” II (Valea Bistriei). – Din sprn. *Rotiloăie* < *Rotilă*, n. fam. (vezi DNFR, PACJ 233).

PĂRĂU RUDĂIELOI I, [*] sau **Părau Rudăului** II „izvorăște de la Rudău și se varsă în Râu” I (Vidolm). – Vezi *Rudău*.

PĂRĂU RUDĂULUI v. *Părau Rudaiei*.

PĂRĂU RÚGILOR affluent al Văii lui Negoii (Brăzești). – Vezi *Rugii*.

PĂRĂU RUGÍNII „e su haldă” I, „își avea originea într-un izvor situat la poalele Cicherii și a Școrușului, din masivul Vârșilor (azi aici este haldă de steril). Uđând cătunul Bărdești, el primea apoi apa altor mici pâraie, care veneau dinspre Poiana, Murgău și Muncelu Mare, și, după ce trecea prin Cheie, se unea cu Părau Lupului, formând, împreună cu acesta, Valea Șesii. Numele i-a fost dat de la culoarea apei, care, izvorând dintr-un strat de roci cu minereuri metalifere, îndeosebi cupru, avea aspect maroniu de rugină”. Dumitraș SG 30 (Geamăna). – Vezi *Rugina*.

PĂRĂU RÚGULUI „izvorăște din Dealu Căpățânii; se varsă în Valea Corțeștilor” II (Orăști). – Vezi *Rugii*.

PĂRĂU RÚJDII pârau (Sartăș). – Vezi *Colțu Rujdii*.

PĂRĂU RUMÂNELELOR III Bistra, II Hodișești, I, II Poiana sau **Părau de la Rumânele** II Poiana „izvorăște din Mocanu și se varsă în Valea Mare” I Poiana (Poiana). – Vezi *Rumânelele*.

PĂRĂU RUNCULÉULUI v. *Valea Runculeului*.

PĂRĂU RÚNCULUI „se varsă în Râu” I (Mușca). – Vezi *Runcu*.

PĂRĂU RÚNCULUI „se varsă în Valea Scredelului” I, III, „părau di la Runc” IV (Peste Valea Bistriei).

PĂRĂU RÚNCULUI pârau (Sălciua).

PĂRĂU RÚNCULUI v. *Părau lui Mătășer*.

PĂRĂU RÚNCURILOI „izvorăște de la Măgură” I Bistra, „se unește cu Părau Dobrișorii” I Gănești, „izvorăște din vârful Runcurilor, din Vârful Măgurii, hotar cu lupșenii” II Dealu Muntelui (Gănești). – Vezi *Runcuri*.

PĂRĂU RÚSHI pârau (Peste Valea Bistriei). – Vezi *Colțu Rusii*.

PĂRĂU RÚSULUI „se varsă în Valea Mare” I (Hodișești). – Vezi *Moara Rusului*.

PĂRĂU SAVÉTII „se varsă în Valea Caselor” I (Valea Caselor). – Vezi *Dâmbu Savetii*.

PĂRĂU SĂLCÍII „vine de sus de către Sălciua” III (Poșaga de Jos). – Vezi *Sălciua de Jos*.

PĂRĂU SÁRBULUI „mere cătă Valea Lupșii; se varsă în Arieș” III Valea Șesii (Valea Lupșii, Valea Șesii). – Vezi *Sârbu*.

PĂRĂU SCÁILOI „îi numai scai; îi la Valea Șesii” [**] Geamăna, „izvorăște din Dealu Albilor; se varsă în Valea Șesii” I, III Valea Șesii (Valea Șesii). – Din *scai* ‘plantă’. V. și *Gura Păraului Scailor*.

PĂRĂU SCÁRIȘOÁRELOI pârau (Ocoliș). – Vezi *Scărișoarele*.

PĂRĂU SCÁNCIULUI „se varsă în Valea Șesii” [*] (Valea Șesii). – *Scânciu*, probabil por. dispărută.

PĂRĂU SCUFUNDÓS „părau adânc între păduri și niște dealuri; partea de sus a Văii Ușoiului” I, „părau mic, afund” II (Vidolm). – Din adj. *scufundós*.

PĂRĂU SCURT „este mai scurt, nu izvorăște chiar din deal; se varsă în Jgheburoasa” I (Lunca Largă). – Din adj. *scurt*.

PĂRĂU SEC „izvorăște de sus din Boinic” I, „se varsă în Jgheburoasa” II (Lunca Largă). – Din adj. *sec*.

PĂRĂU SECĂTÚRII „se varsă în Valea Feții” I (Valea Largă). – Vezi *Secătura*.

PĂRĂU SECĂTÚRII III sau **Părau Secătúrilor** III „vine din ceva mlaștini; se varsă în Valea Pleșeștilor” III (Săgacea).

PĂRĂU SECĂTÚRILO v. *Părău Secăturii*.

PĂRĂU SÉUCHII [părău séut'i] „e cu pădure; se varsă în Valea Vinții” I Geamăna, „se varsă în Valea Vinții; acum se varsă în tău [= lacul artificial]” I Vința (Geamăna, Vința). – Din n. fam. *Seuca*, existent în județ (vezi PAAB 125, 392).

PĂRĂU SFÁRII „vine din Rātu Sfării și se varsă în Părău Scufundos” I, „intră în Valea Uoiului” II (Vidolm). – Din *Sfăra*, n. fam. existent în județ (vezi PAAB 126).

PĂRĂU SFÓRNII „se varsă în Lipaia” III (Lipaia). – Vezi *La Sfornea*.

PĂRĂU SIMINÍCHII I sau **Părău Zăpózilor** I „vine la Adăpătorile Bolborii. Siminica o avut loc acolo” I (Gănești). – *Siminica*, n. pers. Cf. *Simína*, n. fam. în Hădărău.

PĂRĂU SITÁRULUI v. *Părău Țitarului*.

PĂRĂU SLÁNINÁILO părău (Borlești). – Vezi *La Slănină*.

PĂRĂU SÓCILOR „se varsă în Valea Devii” III (Bistra). – Vezi *Socii*.

PĂRĂU SÓCILOR „izvorăște din Frăsinei; se varsă în Valea Ocolișului” II (Lunca Largă). At.: 1751 *In Părăo Szócsluj* [sic!] (Runc: SzTA 46).

PĂRĂU SPOIÉLII „e pe Fundoaie” V, „are un fel de pământ așa ca varul stins; se varsă în Valea Hărmănesii” VI (Baia de Arieș). – Vezi *Spoiala*.

PĂRĂU SPOVÉZILOR „vine de la Spovezi; curge în Râu [= Arieș]” I (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Spovezile*.

PĂRĂU STÁNULUI „se varsă în Părău Dobrișorii. Acolo o fost [a locuit] Stan Avram” I (Gănești). – Vezi *Colțu Stanului*.

PĂRĂU STÁNILÉȘTILO „se varsă în Valea Bistrișorii” I Poiana (Cheleteni). – Din n. grup *stăniléști* < *Stănilă*, n. fam. existent în localitate.

PĂRĂU STÁNII „izvorăște di la Vărvu Stâinii; se varsă în Râu” II (Vidolm). – Vezi *Stâna*.

PĂRĂU STÁRCULUI „se varsă în Arieș” II (Hădărău). – Vezi *Stârcu*.

PĂRĂU STEREGÓII „curge pe Hoanca Steregoi” II (Geamăna). – Vezi *Steregoia*.

PĂRĂU STILICÁNILOR „izvorăște de la Brazi și se varsă în Vale” II (Poșaga de Jos). – Din n. grup *stilicáni* < *Stilicán* („*Stilican* este unul Răduț” II), n. pers. Cf. *Stelică* < *Stelian* (vezi DOR 152), *Stelea*, *Stilea*, *Stila*, n. fam. (DNFR).

PĂRĂU STÓICÎ „părăuăș” IV (Sălciua). – Vezi *Stoica*.

PĂRĂU STRÁJII [părău strájî] „o parte izvorăște di la Lăpșor” II Lunca Largă, „se varsă în Belioara” II Ocoliș (Lunca Largă, Ocoliș). – *Strája*, n. fam. existent în Ocoliș.

PĂRĂU SÚRDULUI „se formează de la Mocirle și se varsă în Arieș” [*]. Aici ar fi murit un surd (Vidolm). – Din *surd* sau *Surd(u)*, sprn. ori por.

PĂRĂU SURUPÓSTULUI afluent al Văii Vinții (Geamăna). – Vezi *Surupostu*.

PĂRĂU ȘÁNTULUI „se varsă în Valea Mare” I Bălești, IV Bistra, „se varsă în Valea Devi” III Bistra (Bălești). – Vezi *Șanțu Cricului*.

PĂRĂU ȘÁNDROÁII „se varsă în Valea Neagului” IV (Bistra). – Din sprn. *Șândroăie* < *Șandru*, n. fam. frecvent în județ (vezi PAAB 131, 174, 211 etc.).

PĂRĂU ȘCHIÓPULUI „curge pe circa 2 km” I „se varsă în Valea Bistriei” I, III (Dric). – Vezi *Doștina Șchiopului*.

PĂRĂU ȘCHIÓPULUI (Runc: Bercea Nume 71).

PĂRĂU ȘCLÉFULUI părău (Valea Lupșii). – Vezi *Fântâna Șclefului*.

PĂRĂU ȘÉRBULUI „se varsă în Valea Sălciuții” IV (Sălciua). – Vezi *Șerbu*.

PĂRĂU ȘÁRPELUI v. *Părău lui Șarpe*.

PĂRĂU ȘÉSULUI „izvorăște de la două fântâni; se varsă în Valea Bistriei” II (Dealul Bistriei). – Vezi *Șesu*.

PĂRĂU ȘILIMPĂIELOR „se varsă în Valea Ștefăncii” I (Mușca). – Vezi *Șilimpaiiele*.

PĂRĂU ȘINDILĂRILO „acolo o fost mai mulți meseriași ce făceau șindili” I Curmătură, „părăiaș; continuă jos în șes cu Ieruga” I Hădărău (Hădărău). – Vezi *Șindilarii*.

PĂRĂU ȘOȘULÉȘTILO „se varsă în Valea Dobriei” II (Dealul Muntelui). – Vezi *Șoșuleștii*.

PĂRĂU ȘOVĂRULUI „vine în Tisa” I, „părăuț; izvorăște de la Șovarul din Sus, coboară până-n Tisa” II (Lunca Largă). – Vezi *Șovaru*.

PĂRĂU ȘPÂNULUI „izvorăște din Dosu Priporii, de la Colțu Râșului; se varsă în Valea noastră [= Valea Lupșii]” I (Valea Lupșii). – Vezi *La Perii Șpanului*.

PĂRĂU ȘTEĂMPURILO „se zice că ar fi fost și ștampuri pe părăul acela” I (Mușca). – Vezi *Șteampurile*.

PĂRĂU ȘTEFĂNÉSII „izvorăște di la muntele Ponorului [= satul Ponor]; se varsă în Valea Ciorii” II (Cioara de Sus). – Din adj. fem. *ștefăneasă* ‘care aparține lui Ștefan’ sau din sprn. *Ștefăneasa* ‘soția lui Ștefan’ < *Ștefan*, pren., + suf. -*eașă*.

PĂRĂU ȘTÉVII pârâu (Dealul Muntelui). – Vezi *Ștevia*.

PĂRĂU ȘTIÓLNII „venea pe la niște galerii vechi” I (Baia de Arieș). At.: 1770 *Paro Stolnilor* [sic!] (Prodan IDBA 79, 91), in *Paro denique Stolnilor* (ibid. 90). – Vezi *Știolnele*.

PĂRĂU ȘUGUBÉȚULUI „curge în Râu când are apă” I (Brăzești). – Vezi *Șugubețu*.

PĂRĂU ȘÚȘII „izvorăște di la Șușa” I (Valea Caselor). – *Șúșa*, probabil por.

PĂRĂU ȘÚȘULUI „e pârâu de la Șușu; se varsă în Valea Șesii” I Vința (Geamăna). – *Șúșu*, por. (cf. și *Jenica Șușului*: Dumitraș SG 71).

PĂRĂU TÁICILOR „se varsă în Valea Mare” I (Hodișești). – Din n. grup *taici* < *Táicu*, por.

PĂRĂU TĂLNICIÓRII II sau **Părâu Tărniciórii** [*] „pârâu” II (Cioara de Sus). – Vezi *Tărnicioara*.

PĂRĂU TĂRNICIOÁRII „se varsă în Valea Ocolîșului” II (Lunca Largă).

PĂRĂU TĂRNICIÓRII v. *Părâu Tălniciorii*.

PĂRĂU TĂTÁRULUI „izvorăște di câtă Trăoașe; se varsă în Valea-i Mărginite” II (Săgacea). – Vezi *Colțu Tătarului*.

PĂRĂU TÁLVELOR „se varsă în Pociovaliște” II Ocoliș, „ne desparte pe noi [= satul Runc] de Ocoliș; curge în Valea Hălăciudului” I Runc (Ocoliș, Runc). – Vezi *Tâlvele*.

PĂRĂU TÂNTÁRULUI „se varsă în Valea Sălcuții” IV. Aici a avut loc familia Tântar (Sălcia de Jos). – *Tântár*, n. fam. existent în localitate.

PĂRĂU TÂRȘÚGILOR „pârâu, apă; coboară de la Târșugi” II (Mănăstire). – Vezi *Târșugii*.

PĂRĂU TEÓCILOR v. *Părâu Teocului*.

PĂRĂU TEÓCULUI I sau **Părâu Teócilor**: Dumitraș SG 31 „se formează la Grohotă; se varsă în Valea Vinții. O fost o casă acolo, familia Teoc” I (Vința). – Din *Teoc*, n. fam. existent în comună; *teoci*, n. grup. < *Teoc*.

PĂRĂU TEOCUIÉȘTILO „cure în Valea Caselor” II (Valea Caselor). – Vezi *Teocuiăștii*.

PĂRĂU TESCÁRULUI pârâu (Lunca Largă). – Vezi *Tescaru*.

PĂRĂU TÉTII [părău t'et'i] „e tomna [= tocmai] pe su Perci” II (Bistra). – Vezi *Fântâna Tetii*.

PĂRĂU TÍNII „izvorăște di la culmea Ovesele; se varsă în Valea Morilor [= Valea Brăzeștilor]” I (Brăzești). – Vezi *Tinile Balului*.

PĂRĂU TÍSII „izvorăște dinspre Runcuri; se varsă în Valea Caselor” I (Lupșa). – Vezi *Tisa*.

PĂRĂU [tʰitʰiréguluj] „izvorăște de către Hăușa de sus; vine în Arieș” I (Lunca, com. Poșaga). – Vezi [tʰitʰiréguluj].

PĂRĂU TIÚTIULUI se varsă în Părau Dănceștilor (Borlești). – Vezi *La Tiutiu*.

PĂRĂU TODIRÉȘTIILOR se varsă în Părau Florii (Certege). – Vezi *Todireștii*.

PĂRĂU TÓIULUI v. *Părau Feredeielor*.

PĂRĂU TOLOȘÓII „se varsă în Valea lui Creț” II (Muncelu). – Vezi *Toloșoia*.

PĂRĂU TOMÉȘTIILOR „izvorăște de către Brazi, di pe Pleașă; se varsă la Tomești în Valea Poșăgii” III (Poșaga de Jos). – Vezi *Cichera Tomeștilor*.

PĂRĂU TÓMII pârau (Certege). – Vezi *Dâmbu Tomii*.

PĂRĂU TÓMII „se varsă în Valea Bistrii” II, III (Peste Valea Bistrii).

PĂRĂU TÓMII „e câtă Deleni; se varsă în Sălciuța” IV (Sălciua).

PĂRĂU TÓMII „se varsă în Valea Oncășeștilor” II (Sub Piatră).

PĂRĂU TOMNÁTICULUI „e între Șerboi și Tomnatic” I, „coboară de la Tomnatic în Valea Priporii” II (Valea Lupșii). – Vezi *Tomnaticu*.

PĂRĂU TÓPILII „părau unde cândva o fost ceva topilă de cânepă; se varsă în Râu” III, „vine din Zăpozi; se varsă în Râu” IV (Muncelu). – Vezi *Topila*.

PĂRĂU TOPIULÉȘTIILOR „se varsă în Valea Bistrii” II (Valea Bistrii). – Vezi *Topiuleștii*.

PĂRĂU TÓPULUI pârau (Bălești, Bistra). – *Tópu*, por.

PĂRĂU [tʰotʰópi] „izvorăște de la Dâmbu [tʰotʰópi]; se varsă în Valea lui Negoii” I (Brăzești). – Vezi *Dâmbu [tʰotʰópi]*.

PĂRĂU TRÁNCIII „se varsă în Valea-i Mărginite” II (Săgacea). – *Trâncă*, n. fam. existent în localitate (*Trâncă Todor*).

PĂRĂU TRÉSTII [părău trésti] „se varsă în Șoca” IV (Peste Valea Bistrii). – Din *tréste*, var. a lui *tréstie*.

PĂRĂU TREUSÓII „e fără apă” I (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Treusoia*.

PĂRĂU TRIȘORÉȘTIILOR „sus e Părau Halcilor; se varsă în Valea Dobrii” II (Dealul Muntelui). – Din n. grup *trișoréști* < *Trișoáră*, por.

PĂRĂU TURCÉȘTIILOR „părau mic, neînsemnat; se varsă în Valea Sălciuții” IV (Sălciua). – Vezi *Turceștii*.

PĂRĂU TÚLII I, Părau-i Túle [părău-i túle] I, **Părau Itúle** I sau **Părau Itúlii** II „izvorăște din Grâu Ursului; se varsă în Valea lui Negoii” I (Brăzești). – Din *Tulea*, n. fam. existent în județ (vezi PAAB 137, 212). Formele *Părau Itúle*, *Părau Itúlii* sunt corupte din *Părau-i Túle*.

PĂRĂU ȚÁICULUI „se formează de la un țărâu cu apă din Troașe; se varsă în Râu [= Arieș]” II (Sartăș). – *Țaicu*, n. fam. (DNFR). Cf. *Țáica*, n. fam. existent în Baia de Arieș, Brăzești, Sartăș și Vidolm.

PĂRĂU ȚÁNULUI „vine în Valea Ocolîșului” [*] (Lunca Largă). – *Țánu*, por. („ciufală din Runc” II, [*]). Este și n. fam. (DNFR, PACJ 274).

PĂRĂU ȚÁRINII „izvorăște dintr-on tău fără fund, Tău Țarinii; se varsă în Valea Bistrișorii” I (Bălești). – Vezi *Țarina*.

PĂRĂU ȚÁLNÁRULUI [părău Țálnárjului] „e ca o troacă; se varsă în Valea Ciorii” II (Cioara de Sus). – Vezi *Țálnaru*.

PĂRĂU ȚÁRÁIELOR pârau (Lupșa). – Vezi *Țáraiele*.

PĂRĂU ȚÂTÁGULUI v. *Valea Țătagului*.

PĂRĂU ȚENDRII afluent al Arieșului (Sartăș). – Vezi *La Țendrea*.

PĂRĂU ȚICLULUI „izvorăște de la Bănuțești; se varsă în Bistrișoara” I (Hudricești). – Vezi *Țiclu*.

PĂRĂU ȚICLULUI izvorăște din Andolea Mare și se varsă în Valea Bistrii (Tomușești).

PĂRĂU ȚICULUI „e la Vința” II Geamăna (Vința). – Vezi *Țicu*.

PĂRĂU ȚIGĂNULUI izvorăște de su Piatra Spartă și se varsă în iazul de decantare (Geamăna). – Vezi *La Țiganu*.

PĂRĂU ȚIGĂNULUI „se varsă în Valea Vinții la baraj” I Bârzan, „izvorăște di la Vârvu Certejuli și se varsă în lacul de decantare” I Vința (Vința).

PĂRĂU ȚINĂULUI „curge în Brătineasa” II (Dealul Bistrii). – Vezi *La Ținău*.

PĂRĂU ȚITĂRULUI „coboară de la Orziște; se varsă în Părau Părciului. Un bătrân spune că i-ar zice **Părau Sitarului**, că ar fi fost acolo unul care făcea veci [pl. lui *veacă* ‘vească’] de site, sitar” I (Vința). – Din *Sitar*, sprn. sau n. fam. existent în județ (vezi PAAB 127, 268).

PĂRĂU ȚOPULUI „se varsă în Tisa” I (Lunca Largă). – *Țopu*, sprn.

PĂRĂU ȚOPULUI „se varsă în Părau-i [Țolomîje]. O vinit cândva un Țop de pe Arieș din sus și o cumpărat teren acolo” II (Ocoliș).

PĂRĂU ȚURILOR „se varsă în Părau Steregoi” II Geamăna, „izvorăște din Șagău” I Vința (Geamăna). – Din n. grup *țuri* < *țur*, por. Cf. *Țura*, *Țuru*, n. fam. (DNFR, PACJ 275).

PĂRĂU ȚUVII „izvorăște din Udva și se varsă în Arieș” I (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Udva*.

PĂRĂU ȚULUI „izvorăște di pe dricul coastii; se varsă în Valea Mare” IV (Bistra). – Vezi *Dambu Uliului*.

PĂRĂU ȚUNGURULUI „izvorăște din deal; se varsă în Valea Ciorii” I, „se spune că un ungur o stat refugiat mai mult timp pe aici” [*] (Cioara de Sus). – Din *ungur*.

PĂRĂU URÍCULUI „se varsă în Valea lui Negoii” I, „izvorăște din Dambu Uricului” [*] (Brăzești). – Vezi *Uricu*.

PĂRĂU ȚURSULUI pârâu (Baia de Arieș). – Vezi *Colțu Ursului*.

PĂRĂU ȚURSULUI „se varsă în Valea Devii” III, „izvorăște din Molhașu Căpățânii; se varsă în Valea Mare” IV (Bistra). – Vezi *Bercu Ursului*.

PĂRĂU ȚURSULUI pârâu (Certege).

PĂRĂU ȚURSULUI „izvorăște de la Ștevia” I, „sânt iară urși acolo” [*] (Lupșa).

PĂRĂU ȚURSULUI „e din sat în sus; aparține de Dosu Ursului; vine din munte; se varsă în Valea Pleșeștilor” I (Orăști).

PĂRĂU USÓIULUI „se varsă în Arieș” I (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Usoiu*.

PĂRĂU ȚUTULUI „vine dintr-o fundoaie” I Dealul Caselor, „se varsă în Valea Matrii” III Sălciua (Dealul Caselor, Sălciua). – Din *Uț*, n. fam existent în Baia de Arieș și Sartăș.

PĂRĂU VĂDULUI „se varsă în Valea Cărbunărilor” III Sălciua, „pârâu” I Valea Largă (Valea Largă). – Vezi *Vadu*.

PĂRĂU VĂRULUI se varsă în Valea Lupșii, „între căsi” I (Valea Lupșii). – Vezi *Varu*.

PĂRĂU VĂDĂNULUI v. *Izvoru Vădanului*.

PĂRĂU VĂDĂNULUI „izvorăște din Munceluș și se varsă în Valea Lungă” I (Curmătură). – Vezi *Vădanu*.

PĂRĂU VĂLCÉLII v. *Vâlceaia*.

PĂRĂU VĂRĂTICULUI „pârâu în hotarul Cacovei; se varsă în Valea Ocolișului” I, „l-a vândut la [satul] Cacova CJ” II (Lunca Largă). – Vezi *Văraticu*.

PĂRĂU VĂRĂTICULUI „vine în Arieș” I (Lunca, com. Poșaga).

PĂRĂU VĂRĂTICULUI „izvorăște din Agre; se varsă în Arieș” II (Ocoliș).

PĂRĂU VÂRĂȘTILO pârâu (Valea Caselor). – Vezi *Vârăștii*.

PĂRĂU VÂRCIOLÓGULUI „se varsă în Valea Bistrii” III, „se varsă în Șoca” IV (Peste Valea Bistrii). – Vezi *Vârciologu*.

PĂRĂU VEȘÊȘTILO „Veseștii o fost proprietari în capătul pârăului” II (Sălciua). – Din n. grup *vesești* < *Vesa*, n. fam. existent în localitate.

PĂRĂU VEȘCĂRILO III sau **Pârâu Veșcărului** [părău veșcărjuli] IV „se varsă în Valea Devii” III, „izvorăște de la Mocirla Calului; se varsă în Valea Mare” IV (Bistra). – Din n. grup *veșcări* < *Veșcăr*, sprn. < *veșcăr* (pl. *veșcări*) ‘persoană care se ocupă cu confecționarea și vinderea veștilor [pentru site]’ (DLR).

PĂRĂU VEȘCĂRULUI v. *Pârâu Veșcarilor*.

PĂRĂU VÍDULUI (Ocoliş: Bercea Nume 57). – *Vídu*, por.

PĂRĂU VIEZUÍNILOR pârâu (Dealul Caselor). – Vezi *Viezuinile*.

PĂRĂU VIEZUÍNILOR „se varsă în Valea Dobrii; fânaț, pădure” I (Gănești).

PĂRĂU VLÁDULUI pârâu (Valea Lupșii: Vlad LIT 68). – Vezi *Colțu Vladului*.

PĂRĂU ZĂCÊȘTILO „se varsă în Vale; sânt case acolo; îi cheamă Crai, da’ le-o zis înainte zăcești, ceva ciufală [= por.]” II (Poșaga de Jos). – Din n. grup *zăcêști*. Cf. *Zac*, n. fam. (DNFR).

PĂRĂU ZĂPÓDII „curge în Valea Bistrii” I (Valea Bistrii). – Vezi *Zăpodea*.

PĂRĂU ZĂPÓDII „izvorăște di su Crucea di la Zdrâncănoaie și se varsă în Valea Caselor” I (Valea Caselor).

PĂRĂU ZĂPÓDIII v. *Pârâu Zăpozii*.

PĂRĂU ZĂPÓZII I, [*] sau **Pârâu Zăpódiii** II „se varsă în Tisa” I, II (Lunca Largă).

PĂRĂU ZĂPÓZII [părău zăpózi] „izvorăște de la Zăpode; se varsă în Valea Vârtopului” I (Vidolm).

PĂRĂU ZĂPÓZILOR v. *Pârâu Siminichii*.

PĂRĂU ZĂPÓZILOR „izvorăște din Mocanu; se varsă în Valea Mare” I Poiana (Cheleteni). – Vezi *Zăpozile*.

PĂRĂU ZÉGZII [părău zégzi] „cel mai puternic pârâu; se varsă în Valea Bistrii” I (Peste Valea Bistrii). – Vezi *La Zegzea*.

PĂRĂU ZMIEURÍȘULUI [părău zmîeurișuli] „se varsă în Valea Ștefăncii” I (Mușca). – Vezi *Zmieurișu*.

PĂRĂU ZMÍZILOR [părău zízilor] „se varsă în Valea Devii” III (Bistra). – Vezi *Zmizile*.

PĂRÉTELE PÓPII „perete de stâncă; nu se poate umbla pe el” I (Runc). – Vezi *Baia Popii*.

– Din *peréte*.

PĂȘCULÊȘTII grup de case (Dealul Muntelui).

– Din n. grup *pășculêști* < *Pășca*, n. fam. existent în comună.

PĂȘTÊȘTII [păștêșt’i] grup de case (Dealul Muntelui, Gârde).

– Din n. grup *păștêști* < *Pășca*, n. fam. existent în comună.

PĂTRÚCA I–III Valea Bistrii, **La Pătrúca** I, II Dealul Bistrii sau **La Pătrucéști** I Dealul Bistrii „loc întins, pajiște. Pătruca are urmași” I, „dâmb golean” II Dealul Bistrii, „dâmb; loc abrupt” I, „fânaț și pășunat cu pantă mare, între două păraie. Se vede o vatră de casă” II Valea Bistrii (Dealul Bistrii, Valea Bistrii).

V. și *Pârâu lui Pătrucă*.

– Din *Pătruca*, *Pătrucă*, n. pers. (DOR 133), dim., cu suf. -*ucă*, de la *Petru*, pop. *Pătru*.

PĂTÚLU „îs multe grădini, pruni” I, „pădure” II (Botești).

V. și *Groapa Pătului*.

– Din *pătúl* (pl. *pătúle*), probabil cu unul din sensurile ‘un fel de postament din scânduri, din

crengi etc. fixate pe pari sau într-un copac, care servește ca loc de observație (pentru paznici, pentru vânători etc.), ‘grajd; staul’, ‘postament improvizat din lemne, din crengi etc., așezat direct pe pământ sau, rar, pe țăruiș scunzi, pe care se clădește un stog sau o claie (pentru a se feri de umezeală); podină’ (DLR).

PĂTÚLELE „e ultimul punct la Grâu între Luși; fânaț; e ca on vârv; de acolo se iese sus în Muntele Mare” I (Lupșa).

PĂTÚLELE „între Horaiță și Vale e on unghi ascuțit, un loc mai frumos” I, „on pic plan” II, „fânaț; on pic de șes” IV (Muncelu).

PĂVĂLOÁIA „pădure și colți” VI Baia de Arieș, „o ridicătură mai mare, deal; graniță cu Mogoș” I Muncelu (Baia de Arieș, Muncelu).

– Din sprn. *Păvăloáia* < *Pavel* (pop. *Pavál*), pren. sau n. fam. (DOR 130, DNFR), existent și în județ (vezi PAAB 111, 167, 205 etc.).

PĂNTRE DEÁLURI v. *Între Dealuri*.

PĂRĂU-CĂRBUNĂRI, pop. *Părău Cărbunărilor*, sat în com. Lupșa AB. At.: 1956 *Părăul Cărbunari* cătun al satului Lupșa (Suciu II 45). – Satul este așezat pe valea *Părăului Cărbunărilor*. „În prezent, partea de jos a satului este acoperită de apele iazului de decantare, dar în partea de sus mai sunt câteva gospodării izolate” (Dumitraș SG 40).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 23 de locuitori.

PE DÂMB LA MACARÍE v. *Dâmbu lui Macarie*.

PELINGÁRU „teren în pantă cu pădure și pășune” I, „loc cu șuri; fânaț; deal și coastă” II (Sartăș).

V. și *Crucea din Pelingaru*, *Dâmbu Pelingarului*, *Fața Pelingarului*, *Groapa Pelingarului*, *Peștera Pelingarului*.

– E posibil să fie o formă rezultată prin disimilarea *r-r* > *l-r* din **Peringár* < **peringár*, un derivat, cu suf. colectiv *-ar*, de la *períng*, variantă a lui *părăng*, numele mai multor plante: a) *mei* (*Panicum miliaceum*); b) *meișor* (*Milium effusum*); c) *moșor* (*Setaria viridis*); d) *dughie* (*Setaria italica*) (vezi DLR).

PÊNTEA [péntęa] „fânaț mlăștinos” IV, „o dungă împădurită” VII (Sălciua).

V. și *Coasta Pentii*, *Părău Pentii*.

– Din n. fam. **Pente(a)* (< magh. *Pente*: Kázmér RMCsSz).

PÉRII DÂMBULUI erau proprietatea unei persoane poreclite Dâmbu (Ocoliş). – *Dâmbu*, por.

V. și *Dâmbu Perilor*, *La Perii Șpanului*, *La Valău Perilor*.

– Din *păr* (pl. *peri*).

PÉRII OÂNCII [péri uánsi] II, [péri uánci] II „o fost peri acolo” II, pe proprietatea lui Oanca Ion (Ocoliş). – *Oánca*, n. fam. ce a existat în localitate, întâlnit în județ (vezi PAAB 107, 166, 328 etc.).

PÉRII SÚRDII „rât; sânt și acuma niște peri” II (Brăzești). – Vezi *Dâmbu Surdii*.

PERIȘÓRII „loc aproape de sat; acolo erau mulți peri mai mult sălbatici” I (Runc). At.: 1751 *Lá Perisor* (SzTA 45).

– Din *perișór* (pl. *perișóri*), dim. al lui *păr*, cu suf. *-ișor*.

PERJÊȘTI sat în com. Bistra AB. At.: 1956 *Perjești* cătun al satului Bistra (Suciu II 34).

– Din n. grup *perjêști* < *Pérja*, n. fam. existent în Bistra.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 8 locuitori.

PERTÊȘTII grup de case (Bistra).

V. și *Crucea Perjeștilor*, *Pomii Perjeștilor*.

– Din n. grup *perjêști* < *Perța*, n. fam. frecvent în județ (vezi PAAB 172, 263, 329, 388, 418, 437).

PÊSTE RÂU parte de sat în dreapta Arieșului (Brăzești). – Vezi *Râu*.

PÊSTE RÂU „o pădure în dreapta Râului [= Arieșului]” II (Sartăș).

PÊSTE RÂU grup de case în stânga Arieșului (Lunca, com. Poșaga).

PÊSTE RÂU v. *Hiacu Borî*.

PÊSTE VÁLEA BÍSTRII localitate componentă a orașului Câmpeni AB; în trecut a

fost localitate componentă a fostei comune Certege AB. At.: 1954 *Peste Valea Bistrei* cătun al satului Certege (Suci II 35). – Vezi *Valea Bistrii*.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 31 de locuitori.

PÊSTE VÁLE LA GÁLA „pășunat și pădure; coastă” [*] (Valea Caselor). – *Gála*, probabil por. Se întâlnește și ca n. fam. (vezi DNFR). Cf. și *Gal*, n. fam. existent în Baia de Arieș.

PÊSTE VÁLE LA GROȘTIÓR „pășunat; coastă” [*] (Valea Caselor). – Vezi *În deal la Groștior*.

PÊSTE VÁLE LA IÁNCU „coastă; cosalău; avea mult teren unul Iancu” [*] (Valea Caselor). – Vezi *Huda Iancului*.

PÊȘTERA CĂLÚGĂRULUI „peșteră ca o cameră; o stat on călugăr acolo; vârvul stâncii e hotar cu Ocolișul” I (Poșaga de Sus). – Vezi *Călugăru*.

– Din *peșteră* (pl. *peșteri*).

PÊȘTERA LUI ÁNDRAȘ I, [*] sau **Pêștera lui [ôndraș]** II „[ôndraș] o făcut cărbuni acolo într-o coptă” II (Vidolm). – Vezi *Părău lui [ôndraș]*.

PÊȘTERA LUI [ôndraș] v. *Peștera lui Andraș*.

PÊȘTERA PELINGĂRULUI peșteră (Sartăș). – Vezi *Pelingaru*.

PÊȘTERA PLÉȘII „stâncă, o peșteră adâncă de 30–40 m”: Bercea Nume 70 (Runc). – *Plêșa*, n. fam. existent în localitate.

PÊȘTEREA peșteră; „e tă [tot] la Cațu, câtă Hărmaneasa” II (Baia de Arieș). At.: 1770 *Lá Pesztere* (Prodan IDBA 93).

V. și *Colțu Peșterii, Părău Peșterii*.

– Din *peștere*, var. a lui *peșteră*.

PÊȘTEREA „grotă; e ca o cameră, poate și mai mare” II (Poșaga de Sus).

PÊȘTEREA „peșteră în Cheie [= Cheile Runcului]” I (Runc).

PÊȘTEREA „e o stâncă mare” II (Sartăș).

PÊȘTEREA I, VI sau **Pêștirea** V „e o peștere în care stăteau oamenii iarna la vite” I (Valea Șesii).

V. și *Fântâna Peștirii*.

PÊȘTEREA BÓULUI „peștere” III (Săgacea). – Din *bou* sau *Bou*, por.

PÊȘTEREA LUI COLÁN „era o peștere adâncă de vreo 20 de metri; o puscat-o (au exploatat vârvul ăla acolo)” I (Valea Șesii). – Vezi *Colanu*.

PÊȘTEREA LUI ZOB [pêș'teṛeṛa li zob] I, II sau **Cópta lui Zob** [cópta li zob] IV „e o peștere la Colțu Caprii” I, „o gaură mare” IV (Muncelu). – *Zob*, n. fam. (DNFR).

PÊȘTEREA MÁȚULUI „peștere; e foarte greu de găsit” III (Săgacea). – Vezi *Dâmbu Mățului*.

PÊȘTEREA OLÓȘULUI [pêș'teṛeṛa olóșuli] „peștere acolo sus su Oloșu” I (Valea Șesii). – Vezi *Oloșu*.

PÊȘTERÚICA „e o gaură, on pic de peșteră de 7–8 m” I (Brăzești).

V. și *Fundu Peșteruicii, Părău Peșteruicii*.

– Din *peșterúică*, dim. al lui *peșteră*.

PÊȘTIREA v. *Peșterea*.

PETREÁSA „o prelucă” I, „coastă; pășunat” [*] (Valea Lupșii).

V. și *Pădurea Petresii, Valea Petresii*.

– Din adj. fem. *petreásă* ‘care aparține lui Petre(a)’ sau din sprn. *Petreása* ‘soția lui Petre(a)’ < *Pétrea*, n. fam. existent în Baia de Arieș și Câmpeni sau pren., + suf. *-easă*.

PETRÍCII grup de case (Mănăstire).

– Din n. grup *petríci* < *Petrícu*, n. pers. („de-a Petricului” I).

PETRÚȚA „deal” [*] (Geamăna).

– Din *PetrúȚa*, n. fam. existent în comună, frecvent în zonă.

PEUNEÁSA „o fost un teren mai deschis, arabil, acuma-i pădure” I, „prelucă” II (Vidolm).

V. și *Părău Peunesii*.

– Din adj. fem. *peuneasă* ‘care aparține lui Peun’ sau din sprn. *Peuneása* ‘soția lui Peun’ < *Peun*, var. a lui *Păun*, n. fam. (DOR 345, DNFR, PAAB 112), + suf. *-easă*.

PIĂTRA „stâncă mare” I (Sartăș).

V. și *Calea Pietrii, Calu de Piatră, Colțu Pietrii, Cornu Pietrii, Crucea de Piatră, Deasupra Pietrii, După Piatra lui Mic, După Piatră, Fața Pietrii, Hoanca Pietrii, La Piatra Cerbului, Părau Pietrii, Staulu de Piatră, Su Piatră, Sub Piatră, Tarnița Pietrii, Vadu Pietrii*.

– Din *piatră* (pl. *pietre, piétri*) ‘stâncă’.

PIĂTRA „colț mare de piatră albă” I (Valea Lupșii).

PIĂTRA I sau **Piătra Púului** [pt'átra púuli] I „e o piatră mai mică decât Suligata” I (Vința). – Vezi *Puiu*.

PIĂTRA ÁLBĂ „e on fel de piatră albă” I, „este o stâncă mare” II (Poșaga de Sus). – Din adj. *alb, -ă*.

PIĂTRA ÁRSĂ „stâncă” [*] Geamăna, „colț mare; e chiar lângă baraj” I Valea Șesii (Bârzan). – Din adj. *ars, -ă*.

PIĂTRA ÁRSĂ „colț de stâncă”: Bercea Nume 55 (Ocolii).

PIĂTRA BÁNCIULUI [pt'átra bânçuli] stâncă (Valea Lupșii). – Vezi *Coasta Banciului*.

PIĂTRA BÁNCULUI [pt'átra bânçuli] „o piatră” I (Brăzești). – Vezi *Fântâna Bancului*.

PIĂTRA BÁII „piatră” I Baia de Arieș, „stâncă; îi către Baia de Arieș” II Sartăș (Baia de Arieș, Sartăș). – Vezi *Baia*.

V. și *Su Piatra Băii*.

PIĂTRA BÍLII „stâncă; o fost carieră” II Orăști, „stâncă mare; în vârv se încheie cu Crestatu” III Săgagea (Orăști, Săgagea). – Vezi *Bilea*.

PIĂTRA BOLÚNDĂ stâncă în pădure (Valea Caselor). – Din adj. *bolúnd, -ă*.

PIĂTRA BÓȚII „vârv” II (Săgagea). – Vezi *Chicera Boții*.

PIĂTRA CÁPRII „colț, pădure, pășune” III, „e multă piatră; îs colți acolo” VI (Baia de Arieș). – Vezi *Colțu Caprii*.

PIĂTRA CÁPRII „on colț ascuțit” [*] (Mușca).

PIĂTRA CÂNTĂTOÁRE v. *Duba*.

PIĂTRA CEA MÁRE piatră mare în pădure (Mușca). – Din adj. *măre*.

PIĂTRA CHÍȘILOR [pt'átra t'íșilor] „îi o stâncă abruptă, fără pădure pe ea, goală” [*] Geamăna (Geamăna, Vința). – Vezi *Chișii*.

PIĂTRA CIÚTHI „o stâncă întinsă, calcar” I, „colț mare cu pădure” II (Bârzan). – Vezi *Grâu Ciutih*.

PIĂTRA COLÁNULUI v. *Colanu*.

PIĂTRA CÓRBULUI „on pic de stâncă” I (Lupșa). – Vezi *Corbu*.

PIĂTRA CÓRBULUI „stâncă cu pădure de pin cu cuiburi de corbi” I, „piatră” II (Vidolm).

PIĂTRA CRÁZNICULUI [pt'átra crízniculi] „pietri strânse, lespezi mari chiar în vârvul muntelui” I (Baia de Arieș). – Vezi *Fântâna Crâznicului*.

PIĂTRA CU ÁPĂ „izvorăște apă de su piatră” II (Brăzești). – Vezi *Apa cea Rece*.

PIĂTRA CU LÁPTELE „stâncă pe Dealu Certejului; este o coptă [= peșteră] ca o galerie; acolo jos e o piatră ca o farfurie”, în care „din tavan picură apa ca laptele” [*] (Geamăna). – Din *lápte*.

PIĂTRA DETUNÁTĂ „on pic de dâmb, nu-i cu iarbă” III (Brăzești). – Din adj. *detunát, -ă*.

PIĂTRA FELETÍNULUI stâncă deasupra Feletinului (Geamăna, Valea Șesii). – Vezi *Feletinu*.

PIĂTRA GĂLBINĂ „se hotărăște cu comuna Baia de Arieș” I Sălciua de Sus, „e la Vârvu Matrii; poiană” I Valea Largă (Sălciua de Sus, Valea Largă). – Din adj. *gálbin, -ă*, var. a lui *gálben, -ă*.

V. și *Părau Pietrii Galbine*.

PIÁTRA GENÚNII [pt'átra ženúni] „colț, o stâncă lângă Arieș” I (Vidolm). – Vezi *Genunea*.

PIÁTRA HÚLPII „este ceva piatră, pădure; o fost familii *de-a Hulpii*” IV (Bistra). – Vezi *Baia Hulpii*.

PIÁTRA HÚLPII „stâncă” IV (Sălciaua).

PIÁTRA-I DOÁMNE „o piatră lungă, mai lată și înaltă” I (Mănăstire). – Din *doamnă*.

PIÁTRA-I ETÚTE v. *Piatra lui Etute*.

PIÁTRA-I TÚTE v. *Piatra lui Etute*.

PIÁTRA IÉDULUI „sânt nește pietrii în pădure; umblau pe acolo cu capre” II (Mușca). – Din *ied* sau *led(u)*, n. pers.

PIÁTRA ITÚTE v. *Piatra lui Etute*.

PIÁTRA ITÚTII v. *Piatra lui Etute*.

PIÁTRA JÓCULUI [pt'átra jóculi] „on dâmb, cu on pic de fânaș și șes; și aici se făcea joc” I (Mușca). – Din *joc*.

PIÁTRA LUI ETÚTE I, **Piátra-i Etúte** [pt'átra-i etúte] I, **Piátra-i Túte** [pt'átra-i túte] II Baia de Arieș, **Piátra Itútii** [*], **Piátra Itúte** [**] Cioara de Sus sau **Ptr.** [= Piatra] **Tutii** (pe harta militară editată în 1922, reprodușă de Prodan IDBA 73) colț, stâncă, „aparține de cioreni [= satul Cioara de Sus]” I Baia de Arieș, „munte” [**] Cioara de Sus (Cioara de Sus). At.: 1770 *Szub Piátrá Tutyi*, *Piátrá Tutyi* (Prodan IDBA 82). – Forma inițială a determinantului este *Túte*, genitivul n. fam. *Tuta*, *Tută* (vezi DOR 394, DNFR).

PIÁTRA LUI MIHĂILĂ „o stâncă spre Râu; o fost locul lui Mihăilă” I, „colț rău” II (Vidolm). – *Mihăilă*, pren.

PIÁTRA LÚNGĂ „stâncă; e lungă, e o culme” I (Runc). At.: 1751 *Lá Piatre Lung*, *Lá Ptyiátrá lung*, 1761/1808 *La Ptyátre Longa* (SzTA 45–46). – Din adj. *lung*, -ă.

V. și *Sub Piatra Lungă*, *Supt Piatra Lungă*.

PIÁTRA MĂRGĂII „o stâncuță; aparține de Mărgaia” I (Valea Șesii). – Vezi *Mărgaia*.

PIÁTRA MÍCĂ „on pic de stâncă” II Bârzan, „o stâncă mai mică” I, „e colț mare, e din calcar” IV Valea Șesii (Valea Șesii). – Din adj. *mic*, -ă.

PIÁTRA MUNCELÚȘULUI „piatră, colț chiar în vârful Muncelușului” I (Curmătură). – Vezi *Muncelușu*.

PIÁTRA OLÓȘULUI [pt'átra olóșuli] „stâncă” I (Valea Șesii). – Vezi *Oloșu*.

PIÁTRA PIPIGIÓII [pt'átra pipigóji] „loc drept, neted; pășunat cu spini, pădurice mărunță” III (Lupșa). – *Pipigioăia*, por.

PIÁTRA POINÍȚII v. *Fruntea Poiniții*.

PIÁTRA PÓINIȚILOR „colț mare, hotar cu Mogoșu” IV (Valea Șesii). – Vezi *Poinițele*.

PIÁTRA PÚIULUI v. *Piatra*.

PIÁTRA RĂBULÉȘTILO „e din sus de bisericuță” II (Valea Șesii). – Vezi *Răbuleștii*.

PIÁTRA REA „o culme, acoale se termină on dâmb” I, „colț mare în pădure” II (Brăzești). – Din adj. *rău*, *rea*.

V. și *Părău la Piatra Rea*, *Părău Pietrii Rele*.

PIÁTRA REA „era o lespede” II, „o piatră mare, înaltă; se trecea greu pe acolo” III (Muncelu).

PIÁTRA SÁRTĂȘULUI „o stâncă; trecem peste ea cu mașina” I (Brăzești). – Vezi *Sartăș*.

PIÁTRA SÓRLIȚII „îi o piatră din dunga Arieșului în sus” II (Satăș). – Vezi *Sorlița*.

PIÁTRA SPÁRTĂ „colț” I Bârzan, „stâncă cu crăpături, în mijlocul unei păduri de fag” [*], „piatră acoperită cu pădure, cu mai multe vârfurile de stâncă” [**] Geamăna, „piatră întinsă, n-are vârv; îi spartă” I Valea Șesii (Bârzan, Geamăna). – Din adj. *spárt*, -ă.

PIÁTRA SULIGĂȚII v. *Suligata*.

PIÁTRA TARCĂILOR „stâncă cu pădure” I (Valea Șesii). – Din n. grup *tarcăi* < *Tarcău*, n. fam. (DOR 385, DNFR), existent și în județ (vezi PAAB 211, 343).

PIATRA TUTII v. *Piatra lui Etute*.

PIÁTRA USÓIULUI „o stâncă cu pădure pe marginea Văii Usoiului” I, „colț” II (Vidolm). – Vezi *Usoiu*.

PIÁTRA VÁLCHII „îs doauă colțuri” II Bârzan, „o dungă de piatră pe Vâlcea” II, „colț cu pădure” [*] Valea Șesii (Valea Șesii). – Vezi *Vâlcea*.

PICÉȘTHI grup de case între Lupșa și Valea Lupșii (Lupșa, Valea Lupșii). – Din n. grup *picéști* < *Piciu*, por.

PICIORÁGU „o pantă între Părau Uricului și Valea lui Negoii” I, „poiană” II (Brăzești). At.: 1770 *In Pitsoráguluj* (Prodan IDBA 102).

V. și *Calea Picioragului, Colțu Picioragului, Groapa Picioragului, Izvoru Picioragului, Părau Picioragului*.

– Din *piciorág*, augmentativ al lui *picior* (vezi infra, s.v. *Picioru Dumbrăvii*).

PICIORÁGU „on munte lângă Zboru” II, „e mai lung” III (Peste Valea Bistrii).

PICIORÁGU „teren în pantă, pășunat și pădure” I, „coastă, dâmb” II, „deal” [*] (Sartăș).

PICIORÁGU „teren cam ascuțit” II (Valea Caselor).

PICIORÁGU „deal; teren mai întins cu pădure de brad” II Valea Lupșii, „deal la poalele Muntelui Mare”: Goia TCL 311 (Valea Lupșii).

PICIORÁGU picior de deal, muchie (Valea Șesii).

PICIÓRU DUMBRĂVII picior de deal (Valea Lupșii). – Vezi *Dumbrava*.

V. și *Dealul Piciorului*.

– Din *picior* (de deal sau de munte) ‘ramificație de deal sau de munte între două văi ori pâraie; culme, muchie, spinare’.

PICIÓRU MÚNTELUI [pt'icóru mún'teli] „de acolo începe alt pășunat, munte” I, „picior; e ca o coamă de deal” [*] (Mușca). – Vezi *Muntele*.

PICULÉȚU [pêiculéțu] „deal mai mic, cu pantă și platou” I, „vârv” II (Ocoliș).

– Din **piculét* ‘deal conic, movilă, vârful de deal’ < **pic* + suf. *-uleț* (Loșonți TRFR 91).

PIETRÁRU [pt'etrárju] „e multă piatră; apa o spălat solul și o rămas piatră” II, III (Hădăraș).

V. și *Șesu Pietrarului*.

– Din *pietrár* ‘porțiune de teren cu multe pietre sau acoperită cu piatră (sfărâmată)’ < lat. *petrarium* ‘loc pietros’ (Loșonți SSE 109).

PIETRÉNII [pt'etréni] grup de case (Geamăna).

– Din n. grup *pietréni* < n. top. *Sub Piatră*.

PIETRICEÁUA „e o piatră mai mare acolo, în rest fânațuri și terenuri bune” II Bistra, „șes și loc sus, mai pietros; nu-s stânci” I Hodișești (Hodișești).

V. și *Părau Pietricelii*.

– Din *pietriceá*, dim. al lui *piatră*.

PIETRICEÁUA „urcuș” II, „o piatră pe lângă care se trece greu” III, „colț” IV (Muncelu). At.: 1770 *in Petrítsává* (Prodan IDBA 85).

PIÉTRILE „spațiul gol, viran, din mijlocul satului; aici vin pietri de pe Valea Urdașului” I (Vidolm).

V. și *Între Pietri, La Patru Pietri*.

PIÉTRILE ÁLBE „gol alpin; e ceva stâncărie albă în Muntele Mare” I, „sânt niște pietri albe” II (Lupșa). – Din adj. *alb*, -ă.

PIÉTRILE ÁLBE „un fel de piatră mai albicioasă” VII (Sălcia).

PIÉTRILE CÓRBULUI „drum rău; acolo sânt pietri multe” II (Ocoliș). – Vezi *Corbu*.

PIÉTRILE HÁRCULUI [pt'étrile hárculi] II, [*], *Colțu Hârcului* I sau *Colțurile Hârcului* [*] „îs multe pietri, nu-s colțuri mari. Hârcu o avut acolo mult teren” II, „colțuri mai mărunte” [*] (Valea Lupșii). – *Hârcu*, por. E și n. fam. (vezi DNFR, PACJ 134).

PIÉTRILE MÚTULUI „îs în centru” I (Dealul Muntelui). – Vezi *Colțu Mutului*.

PIÉTRILE RÓSHI „stâncă, calcar cu oxid de fier” II (Poșaga de Sus). – Din adj. *róșu*, *róșie*.

PIETRÎȘU loc cu „pietri mărunte” I (Dealul Caselor).

V. și *Fântâna Pietrișului*.

– Din *pietrîș*.

PIETRÎȘU „on fel de durai [= grohotiș] de piatră” [*] (Geamăna).

PIETRÎȘU „fânaș cu grohote” I, „loc cu multă piatră” II (Muncelu).

PIETRÎȘU loc cu „multă piatră mărunță” I (Valea Lupșii).

PIETRUCÉLELE deal în hotar cu comunele Ponor și Mogoș (Baia de Arieș).

– Din *pietrucéle*, var. a lui *pietricéle*.

PILÉȘTII grup de case (Lipaia).

– Din n. grup *piléști* < *Pîlu*, por. („Pilu o fost moșul meu, Nicolae Bustan” II).

PÎNCU [pt'încu] „e cu movile, denivelări” I, „pantă” III, „dâmbuț” [*] (Lupșa).

– Din *Pincu*, n. fam. (DOR 347, DNFR).

PINÉTU „vârș împădurit” II (Ocoliș).

– Din *pinét* ‘pădure de pini’.

PÎNII „on molhaș” I Poiana (Cheleteni).

V. și *Dâmbu Pinului, Părau Pinului*.

– Din *pin* (pl. *pini*), numele arborelui.

PIRPÉȘTII grup de case (Valea Bistriei).

– Din n. grup *pirpéști* < *Pîrpea*, por.

PÎSCU „vârș” I (Mușca).

– Din *pisc*.

PÎSCU CRÉCII „îi între două păraie” I, II (Valea Largă). – *Crecea*, n. fam. (DNFR).

PIȘĂTOĂREA „cascadă pe Valea lui Dănilă” III (Brăzești).

V. și *Părau Pișătorii*.

– Din *pișătoăre* ‘cascadă’.

PITÍCII [pitíci] I, II Dealul Bistriei, III, [*] Valea Bistriei sau [pitíși] I, II Valea Bistriei „o bucată de loc și pădure, poiană” I, „on pic de pădure” II Dealul Bistriei, „loc cu pășunat, pădure” II, „pădure” III Valea Bistriei, (Dealul Bistriei, Valea Bistriei).

– Din n. grup *pitíci* < *Pitíc*, n. fam. existent în zonă, sau din *pitíc* (pl. *pitíci*) ‘brad mic’.

PIȚIGA [pt'itiga] sat în com. Lupșa AB. At.: 1909 *Tyciziga* (Popa Vorbe 161), 1956 *Pițiga* cătun al satului Lupșa (Suciuc II 44).

– Din *Pițiga*, por. (cf. și Goia TCL 323).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 131 de locuitori.

PLÁIU „țarină; o fost cositor, e plin de plopi, neîngrijit” II, „deal” [*] (Cioara de Sus). At.: 1486 „silva Play vocata” (Minea ICA 12).

V. și *Dâmbu Plaiului, Dealul Plaiului, Doștina Plaiului, După Plai, Fața Plaiului, Vârșul Plaiului*.

– Din *plai* ‘regiune de munte sau de deal, aproape plană, acoperită, în general, cu pășune; poiană, luminiiș; p. ext. șes (înalț)’; ‘drum (sau cărare) care urmează (sau traversează) o culme, o regiune muntoasă etc.’ (DLR) < lat. *plagium* (vezi Sever Pop, *Recueil posthume de linguistique et dialectologie*, Gembloux, Éditions J. Duculot, S. A., 1996, p. 155). Cf. și *Plai*, n. fam. existent în județ (PAAB 113, 329).

PLÁIU „fânaș; pantă lină” I (Ocoliș).

PLÁVA „o fost terenuri și arătoare și păduri; e loc lunguiet, în sus” I, „teren în pantă; o fost arător oarecând; acumai fânaș și pădure, căturan” II (Sartăș).

– Din n. fam. *Plava, Plavă* (Tomici–Andronache OD, PATM 153).

PLEĂȘA „loc arabil” I (Botești).

V. și *Coasta Pleșii, Colțu Pleșii, Cornii Pleșii, Cornu Pleșii, Dâmbu Pleșii, Dealul Pleșii, Grâu Pleșii, Muruna Pleșii, Părau di la Pleasă, Părau Pleșii, Su Răzoru Pleșii, Șesu Pleșii, Vârșul Pleșii, Zăpodea Pleșii*.

– Din adj. *pleș, pleasă* ‘(despre munți, dealuri etc.) lipsit de vegetație, golaș, pleșuv’ (cf. DLR).

PLEĂȘA „arător și fânaș, pășunat; îi pădure mai multă” I, „coastă cu fânaș” II (Brăzești).

PLEĂȘA „loc împădurit, graniță cu Lupșa; pantă” I (Gârde).

PLEĂȘA „fânaș și pădure” I, „rături, teren de fânaș” II (Lunca, com. Poșaga).

PLEĂȘA „teren fain, mai oblu, deschis, nu-i coastă mare; o fost loc gol” I (Lunca Largă).

PLEĂȘA „deal, coamă, graniță cu [comuna] Lupșa; îi fânaș; era loc arabil” I, „fânaș; acum o crescut pădure” IV (Muncelu).

PLEĂȘA „pădure de mesteacăn; plantație; o fost cositor” I, „loc rău cu spinii; o fost arător ceva” III (Poșaga de Jos).

PLEĂȘA „e piatră, stâncă și pășunat” I (Runc). At.: 1751 *In Plése, Lá Plésé* (SzTA 45), 1765 *In Plese gyin szusz* etc. (*ibid.* 47).

PLEĂȘA „teren arător, fânaț și pădure” I, „e între Sartăș și Baia de Arieș; is căsi, grădini, fânațuri” II (Sartăș).

PLEĂȘA „coastă cu păduri; mai e câte-o poiană” I (Sub Piatră).

PLEĂȘA „loc gol, mare, în mijlocul pădurii” I (Valea Bistrii).

PLEĂȘA „deal mare, întins” I, „fânețe” II, „loc gol” [*] (Valea Lupșii).

PLEĂȘA „deal, culme de deal; teren larg, gol; pădure îi pe margine” I, „loc frumos, arător; era colibi” II (Vidolm).

PLEĂȘA BÉNDII „loc rotund, arător” II Sălciua, „pășunat; acolo avea șură, stătea cu vitele Bendea” I Sub Piatră (Sub Piatră). – Vezi *Colțu Bendii*.

PLEĂȘA BÓNII „e tot în Pleașă, dar o fost două căsi acolo” I (Valea Lupșii). – *Bonea*, n. fam. (DNFR). Vezi și *Boanea*, n. fam. atestat la moți (Frâncu–Candrea M 117).

PLEĂȘA MÁRE „coastă cu tufișuri și fânaț” I Baia de Arieș, „loc rău; îi numa colțuri și pietri mari” I Cioara de Sus (Baia de Arieș, Cioara de Sus). – Din adj. *máre*.

PLEĂȘA MÁRE „o fost loc gol; acuma-i pădure” I (Vidolm).

PLEĂȘA MÍCĂ coastă cu fânaț și tufe; „e despărțită de Pleașa Mare de pădure” I Cioara de Sus (Baia de Arieș, Cioara de Sus). – Din adj. *mic, -ă*.

PLEĂȘA MÍCĂ „e lângă Pleașa Mare; o fost [și aceasta] loc gol; acuma-i pădure” I (Vidolm).

[pleș] v. *Pleșu*.

[pleș] II, **Pléșu** I sau **Pleș(a)**: Goia TCL 323 „e între Dealu Mușchii și Bunălașa; e ascuțit” II Hădărău, „terenuri de vârf de deal despădurite”: Goia TCL 323 (Mușca).

– Cum n-am înregistrat forma (formele) articulată (articulate) și ș se pronunță (în grai) dur, nu putem ști dacă e vorba de *Pléșile* < *pleși* (pl. lui *pleășă*) sau de *Pléșii* < n. grup *pleși* < *Pléșa*, n. fam. existent în localitate, ori de *Pléșu* < adj. *pleș*.

V. și *Gruu Pleșului, Obârșea Pleșului, Părâu Pleșului, Su Pleș*.

PLEȘ(A) v. [pleș].

PLEȘCÚȚA „pășune; se mai cosea” III (Brăzești).

V. și *Vârvu-i Pleșcuțe*.

– Din n. top. *Pleașa* + suf. dim. *-(i)cuță* sau din **pleșcúță*, un diminutiv, cu suf. *-(i)cuță*, de la adj. *pleș, pleășă* (vezi supra) ori, cu suf. *-uță*, de la adj. *pleșc, pleășcă* ‘pleș, pleașă’. Cf. *pléșcă* ‘chelic, pleșuvie’ (DLR).

PLEȘCÚȚA „fânaț și pădure” I, „teren mai deschis” II (Lunca, com. Poșaga).

PLEȘCÚȚA „un deluț; pășune, cândva o fost arător” I (Ocoliș).

PLEȘÉȘTII grup de case (Săgacea).

V. și *Cheia Pleșestilor, Dosu Pleșestilor, Fața Pleșestilor, Valea Pleșestilor*.

– Din n. grup *pleșéști* < *Pléșa*, n. fam. ce a existat în acest grup de case. „O plecat în Poșaga” II.

PLÉȘII v. *Pleșu*.

PLÉȘII [pleș] III Lupșa, [pléși] II Mănăstire, Goia TCL 317 sau **Pléșu** [pléșu] II Mănăstire „deal mare cu pădure; înainte era fânețe și arabil; acuma-i pădure; hățuiește cu Măgura Păraielor ce aparține de Lupșa” II Mănăstire, „pășunat, coastă rea” III Lupșa (Mănăstire).

PLÉȘILE „fânaț și căturali, tufe” I (Sartăș).

V. și *După Pleși, Râpa Pleșilor, Vârvu Pleșilor*.

– Din *pleși*, pl. lui *pleășă* (vezi supra).

PLEȘÎȚA „coastă împădurită; are și pășunat” II (Săgacea).

V. și *Părâu-i Pleșițe, Părâu Pleșiții, Râpa-i Pleșițe*.

– Din **pleșiță* (pl. **pleșițe*), dim., cu suf. *-iță*, de la *pleășă*.

PLÊȘU v. [pleș].

PLÊȘU v. *Pleșii*.

PLÊȘU loc de deal (Cioara de Sus).

PLÊȘU „coastă cu râpi; fânaț și cu un pic de pădure de pin” I (Dealul Caselor).

PLÊȘU [pleș] „deal” I, „față de deal cu fânaț”: Goia TCL 326 (Hădărău).

PLÊȘU I, **Plêșii** II, [pleș] II sau [la pleș] [*] „o poiană; o fost arabil, fânaț; n-o fost casă” II, „o culme de deal și colibi; cositură” [*] (Săgăcea).

PLÊȘU I–IV Sălciua, I Sub Piatră sau **Plêșu Porumbéștilor** I Sălciua, II Sub Piatră „on deal; o fost de-a Porumbului” I, „o coastă cu tufe, carpini, goroni” II Sălciua, „o coastă cu pășunat” I, „loc mult; o fost arător; e fânaț” II Sub Piatră (Sălciua, Sub Piatră). – Din n. grup *porumbéști* < *Porumb*, n. pers. ce a existat în localitate, cunoscut și în județ (vezi PAAB 117, 330).

PLÊȘU PORUMBÉȘTILOR v. *Pleșu*.

PLEȘŪȚA „izvor ce se scoboară în Vale [= Valea Morilor]” V (Sălciua). – Dim., cu suf. *-uță*, de la n. top. *Pleașa*.

PLEOȘTIOÁRELE [plęșt'órele] II sau [pljoșt'órele] IV, [***] „prelucă” II, „fânaț și pădure” IV, [***] (Muncelu).

V. și *Su Pleoștioare*.

– Din **pleoștioără* (pl. **pleoștioäre*), var. a lui **pleștioără* (pl. *pleștioäre*) < *pleșcioără* < *pleășă* + suf. *-cior*, *-cioară*. Vezi alte derivate cu același sufix în Loșonți TRFR 10.

PLITOÁIA „acolo înainte se ara; amu îs șuri; fânaț; prelucă mare” I, „poiană” II (Valea Lupșii).

V. și *Colțu Plitoii*.

– Din sprn. *Plitoáia* < *Plítea*, n. pers. Vezi *La Plitești*.

PLÓPII [plópt'i] „pădure de plop; pe deasupra e și fânaț” I Curmătură, „o fost plop înalți” [*] Lupșa (Curmătură, Geamăna).

– Din *plop* (pl. *plopi*).

PLÓPII „aparține de Muncelu” V, „e sus pe deal, teren; nu sânt plopi” VI Baia de Arieș, „o fost plopi acolo” I, „fânaț” IV Muncelu (Muncelu).

PLÓPII „loc cu plopi” I, „prelucută” II (Sartăș).

PLÓPII „e un pâlci de plop sub Crestatu” III (Săgăcea).

PLOTONEÁSA v. *Valea Plotonesii*.

PLOTÓNU „dâmb, o față de dâmb” II, „coastă cu fânațuri” IV (Bistra).

– Din n. fam. *Ploton* (Tomici–Andronache OD).

POÁLELE „fânaț” I (Lupșa).

V. și *Fântâna Poalelor, Părau Poalelor*.

– Din *poálă* (pl. *poále*) ‘(la pl.) zonă mai largă de la baza unei forme de relief înalte (munte, deal, pisc etc.)’ (DEX).

POÁRTA „e între Susaiu și Fântâna Rece; se îngredea să nu meargă vitele” [*] (Lupșa).

V. și *La Poarta între Ghemelor*.

– Din *poártă*.

POÁRTA „acolo se desparte țarina de imaș; o fost poartă” II (Muncelu).

POÁRTA „e între Răbulești și Oloșu; era poartă (la drum) între țarină și munte [= pășune]” IV (Valea Șesii).

POÁRTA CĂȚULUI [pórta cățuli] „acolo îi hotarul între Baia Roșie și Cațu” II (Baia de Arieș). – Vezi *Cațu*.

POÁRTA-NTRE CÁILOR „prelucă cu o încrucișare de drumuri” I (Bistra). – Vezi *Între Cai*.

POÁRTA MÁCURILOR „muche de dâmb; acolo se despărțea țarina de imaș” I, „un loc de trecere” [*] (Sartăș). – Vezi *Macurile*.

POÁRTA SUSÁIULUI „trecere spre Tomnaticul” I (Lupșa). – Vezi *Susaiu*.

POÁRTA ȘERBÓIULUI [pórta șerbójuli] „desparte Șerboiu de Pogăceaua, care într-un an era țarină, într-altul, imaș” II, „o fost o poartă ce despărțea țarina de nimaș” [*] (Valea Lupșii). – Vezi *Șerboiu*.

POARTA ȚĂRINII „e făcut on șanț cu ridicătură care separă țarina de islaz” I (Mușca). – Vezi *Țarina*.

POARTA ZMEILOR „e peșteră; e on țuclui în care este o gaură; e în formă de boltă, ca o poartă” I Lunca, com. Poșaga, „este ca o poartă în dricul [= mijlocul] stâncii; e acolo o coptă mare” II Sălciua (Lunca, com. Poșaga; Sălciua). – Din *zmeu* (pl. *zmei*).

POARTĂȘU [pórtășu] „e la muncelani” V, „pădure pe deal, în hotar cu lupșenii” VI Baia de Arieș, „deal cu fânaț, pășunat printre păduri” [*], „deluț cam abrupt” [**] Geamăna, „colț, deal sus” II, „pădure și stâncă înaltă” IV Muncelu, „teren cu pădure de brad” II, „delușor mai înclinat; îi munte [= pășunat]” [*] Valea Șesii (Muncelu, Valea Șesii).

V. și *Dunga lui Poartăș, Părau lui Poartăș, Prelucile lui Poartăș, Vârvu lui Poartăș, Vârvu Poartășului*.

– Din n. pers. **Poartăș* (cf. n. fam. magh. *Pártos*: Kázmér RMCsSz).

POCIOVĂLIȘTEA „coboară la Runc” I Lunca Largă, „coastă rea, fânaț chiar lângă vale” I, „izvorăște de su Scherșoare, de la Fântâna lui Cati și se varsă în Valea Ocolișului în satul Runc; trece prin Cheie [Cheia Pociovăliștii]” II Ocoliș, „vale; îi și la Ocoliș” I Runc (Ocoliș, Runc).

V. și *Cheia Pociovăliștii*.

– Din **pociovăliște* ‘zăcatoarea vitelor la amiază’ < sl. *počivalište* ‘loc de odihnă’ (Petrovici SDT 298). Vezi și Iordan TR 363. Inițial, *Pociovăliște* a fost numele locului de „lângă vale”, unde se odihneau vitele la amiază. Cu timpul s-a extins asupra văii.

PODERÉIELE „loc drept su o coastă” II (Săgacea).

– Din *poderéi* (pl. *poderéie*) ‘platou, terasă’ (vezi Loșonți TRFR 199–202).

PODERÉIELE „is coaste pe Colțu Roșu între niște colți” I (Vidolm).

PODERÉII JÁCULUI „o vatră su muntele Bedeleu” II (Lunca, com. Poșaga). – *Jac*, n. pers. (DOR 304), existent și în județ (vezi PAAB 201).

– Formă de masculin plural apărută pe plan toponomastic, prin interpretarea formei de sg. neart. *Poderei* < *poderéi* (*poderéu*) ‘platou, terasă’ (vezi Loșonți TRFR 200) drept o formă de plural.

PODERÉII MÓRILOR „îi pe Valea Morilor: platou oblu, frumos” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Moara Botașului*.

PODERÉII ȘIRIȘULUI „o vatră, o poiană; acuma-i cu pădure” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Șirișu*.

PODERÉII ȘIPOTELOR „platformă, loc mai mic” I (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Șipotele*.

PODERÉU v. *Podireiu*.

PODERÉU „loc frumușel după sat; e ca on platou; fânețe; o fost arător” II (Ocoliș).

– Din *poderéu*, var. a lui *poderéi*.

PODGĂRIA „loc cam drept, dar are o dungă, un răzor” I, „loc drept” II, „pantă prin pădure; un fel de potecă” [*] (Lunca Largă).

– Din **podgărie* < *podgórie* ‘regiune de la poalele unui deal sau ale unui munte’ (DLR).

PÓDINE (neart.) „loc mai oblu și apoi o coastă rea” II Sălciua, „îi mai drept locul sus pe coastă” I Sub Piatră; terasă (Sub Piatră). Vezi (infra) *Podinea*.

PÓDINEA [pódíňa] I, [**], [pódíne], G. [pódíni] II „teren mai drept; se zice că acolo sus, în Podine, era satul” I, „dâmb gol de pădure” II (Lunca, com. Poșaga).

– Din **pódine*, singular nou, refăcut din *pódini*, pl. lui *pódină* ‘terasă, platou’ (vezi Loșonți TRFR 208–209).

PODIRÉIU „îi mai oblu [= drept], ca on pod; îi mlăștinos” II (Sălciua de Jos).

– Din *podiréi*, var. a lui *poderéi*.

PODIRÉIU (alt loc!) teren mai șes, nu departe de Arieș (Sălciua de Jos).

PODIRÉIU I Sălciua, II Sub Piatră sau **Poderéu** IV Sălciua „loc oblu” I, „loc mai drept sub Bedeleu” IV, „loc șes, tomna [= tocmai] su munte” II Sub Piatră (Sub Piatră).

PODIRÉU „fânaț; on pic de șes” I, „on pic de loc drept” II, terasă (Brăzești).

V. și *Vârvu Podireului*.

– Din *podiréu*, var. a lui *poderéu*.

PODIRÉU (alt loc!) „îi on pic de teren oblu” I (Brăzești).

PODIRÉU „loc fain, drept, pe deal” I (Dealul Caselor).

PODIRÉU „platou, loc mai drept pe coastă” I (Geamăna).

PODIRÉU „o golinuță mică în pădure, on pic de golină” III (Lipaia).

PODIRÉU „fânaț și pădure; câmp, loc potrivit” II (Valea Caselor).

PODIRÉU „șes ca pe masă, mare” I (Valea Lupșii).

PODIRÉU „prelucă mare” I (Valea Șesii).

PODIRÉU I sau **Podiréu Pópîi** I „fânaț; loc fain, așezat” I (Sartăș). – Vezi *Baia Popii*.

PODIRÉU CÂMPENULUI loc mai șes, cu pădure și fânaț (Valea Lupșii). – Vezi *Câmpeneștii*.

PODIRÉU PÓPII v. *Podireu*.

PÓDU „pod peste Râu” I (Muncelu).
V. și *Crucea di la Pod, După Pod, La Poduri*.
– Din *pod* (pl. *póduri*) ‘construcție...’.

PÓDU AL DIN JOS „pod în Cheie [= Cheile Runcului] I (Runc). – Din adv. *jos*.

PÓDU BOLDĂȘULUI „o fost cândva pod peste on părau” IV (Bistra). – Vezi *Părau Boldășului*.

PÓDU BÚLZULUI „pod” I, „e chiar pângă Arieș” III (Poșaga de Jos). – Vezi *Bulzu*.

PÓDU CRÚCII „teren așezat, drept, deasupra Hădărăului; o fost câteva cruci. Goșeștii aveau cimitirul acolo” I Curmătură, „platou frumos cu pomi; acolo e o cruce unde iese preotul la slujbă în prima zi de Rusale” II Hădărău (Hădărău).

– Din *pod* (pl. *póduri*) ‘mic platou, podiș, terasă’ (vezi Loșonți TRFR 192–194).

PÓDU DIN SUS „al doilea pod din Cheie” I (Runc). – Din adv. *sus*.

– Din *pod* ‘construcție...’.

PÓDU ÎNTRE VEI „pod” III (Bistra).
– Vezi *Între Vei*.

PÓDU JGHEBUROÁȘII pod peste vale (Lupșa). – Vezi *Jgheburoasa*.

PÓDU MÁRE „șes” II, terasă (Bistra).
– Din adj. *máre*.
– Din *pod* ‘mic platou, podiș, terasă’.

PÓDU MĂȘCĂTÉSII „pod la șoseaua care trece prin sat” I (Mușca). – Vezi *La Mășcăteasa*.
– Din *pod* ‘construcție...’.

PÓDU MÓRII „aici se varsă Valea Sartășului în Arieș” [*] (Sartăș). – Vezi *Moara Botașului*.

PÓDU NEÁMTULUI „pod în sat” III (Poșaga de Jos). – *Neámțu*, por.

PÓDU POȘĂGHI [pódu poșăži] pod (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Poșaga*.

PÓDU RÓȘU „pod la calea ferată peste Vale [= Valea Lupșii]” II (Valea Lupșii). – Din adj. *róșu*.

PÓDURI localitate componentă a orașului Câmpeni AB. At.: 1956 *Poduri* cătun al satului Câmpeni (Suciu II 48).

– Din *pod* (pl. *póduri*) ‘mic platou, podiș, terasă’.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 106 locuitori.

PÓDURILE „șes după sat” I, „terase, podiș frumos” III, „loc mai drept unde ne adunam de Paști” IV (Brăzești).

V. și *Fața Podurilor, Părau Podurilor*.

PÓDURILE terase cu fânaț și pomi fructiferi (Lunca, com. Lupșa).

PÓDURILE „loc comunal, costos” II, „fânaț și pășunat în Coasta Satului” III (Muncelu).

PÓDURILE „loc tras, pantă lină” I, „loc arător la poalele Dealului Văriticului” II, loc mai drept (Ocoliș).

PÓDURILE „loc mai drept; îi împădurit” I, „loc fain, către Hiac” II (Poșaga de Jos).

PÓDURILE „e și mai drept și înclinat” I, „coastă și mai este și șes, teren mai bun” II, terase (Sartăș).

PÓDURILE „loc drept, pe munte” II (Săgacea).

PÓDURILE „locuri drepte ca un pod; fânaț și arabil” I, „is în sat; e locul oblu; aici se făcea jocul la Paști” II (Vidolm).

PÓDURILE I, II: **Pódurile de Jos** II, **Pódurile de Sus** II „platformă; o fost cositor, arabil” I, „loc drept după sat” II (Lunca, com. Poșaga).

PÓDURILE DE JOS v. *Podurile*.

PÓDURILE DE SUS v. *Podurile*.

POGĂCEÁUA teren rotund cu pădure pe margine; „apartine de Lupșa” I, „vârv de deal; fânațe, jinepeni” II, „o fost o mină de aur; îi în hotar cu Lupșa” [*] Valea Lupșii (Lupșa, Valea Lupșii).

– Se pare că e vorba de un toponim metaforic de la *pogăcea*, folosit în comună cu sensul (cunoscut de DLR) ‘turtă [= un fel de plăcintă] preparată iarna, din aluat cu jumări de porc’ (cf. Popa Vorbe 111).

POGNOÁLELE v. *Pomnoalele*.

POGÓRU „fânaț; e on pic de pantă” VI Baia de Arieș, „fânațe; coastă” I, „fânaț înclinat, coastă; nu-i cale; aparține de Hărmăneasa” IV, „loc costos; este și ceva drum acolo pe care umblă oameni” [****] Muncelu (Baia de Arieș, Muncelu).

– Din *pogór* ‘coborâre’ (DLR).

POIÁNA sat în com. Bistra AB. At.: 1956 *Poiana* cătun al satului Bistra (Suci II 50).

V. și *Doștina-i Poiene, Fața-i Poiene, Părâu di la Poiană, Părâu-i Poiene, Părâu Poienii, Valea Poienii, Vârvu Poienii*.

– Din *poiánă* (pl. *poiéni, poiéne*).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 63 de locuitori.

POIÁNA poiană IV (Brăzești).

POIÁNA „poiană; fânaț; era înainte holde” I (Cioara de Sus).

POIÁNA „deal; o fost loc arător” I, „teren mare; pădure de fag, pășunat, arător” II, „o fost cosalău, îl umple pădurea” [*] (Geamăna).

POIÁNA „fânaț și pădure” I, „poiană sub Vârvu Pleșii” II (Lunca, com. Poșaga).

POIÁNA „poiană” I, „prelucă mare” III, IV, „fânaț” [****] (Muncelu).

POIÁNA „loc mai mult oblu, arător și plantație bătrână; pantă” I, „loc mai frumos; arător cândva; unde is cabanele de la Vidolm” II (Ocoliș). At.: 1751 *Lá Pollyán* (SzTA 9).

POIÁNA (alt loc!) „loc tras, pantă lină; fânaț” I (Ocoliș).

POIÁNA poiană (Poșaga de Jos).

POIÁNA BEÁRTĂ „loc întins, cu pădure și fânaț; aparține de Valea Caprii” V, „se zice că o fost acolo o casă cândva” VI Baia de Arieș, „o poiană cam lungă; o fost mai multe păduri la proprietari” I, „loc pe su o pădure” IV Muncelu (Baia de Arieș, Muncelu).

POIÁNA CEA MÁRE „e mai mare; e în Rătundu” I (Mușca). – Din adj. *máre*.

POIÁNA CEA MÍCĂ „e mai mică; e în Rătundu” I (Mușca). – Din adj. *míc*, *-ă*.

POIÁNA CÉRBULUI v. *Cerbu*.

POIÁNA CRĂJMÁRULUI poiană (Sălciua). – Vezi *Bicașeu Crâjmarului*.

POIÁNA DÁNCIULUI „poiană; coastă de deal; loc arător, acuma și fânaț” I, „o miriște; era un om și-i zicea Danciu [= Stoica Todor]; o murit demult” II (Vidolm). – Cf. *Dánciu*, n. fam. frecvent în zonă.

POIÁNA LUI CIUHÁN poiană; „aveau ciuhăneștii mutătură” I (Săgacea). – *Ciuhán*, por.

POIÁNA MÚCII [pojána múši] fânaț (Lunca Largă). – *Múcea*, „poreclă dată unui om Pelea Vasile”: Bercea Nume 64. Cf. *Múcea*, n. fam. existent în zonă.

POIÁNA PUȚINĂLULUI v. *Preluca Puținălului*.

POIÁTA ÚCII „e chiar în Vârvu Pleșilor; e o fundație de piatră a Ucii” I (Sartăș). – Vezi *Groapa Ucii*.

– Din *poiátă* ‘grajd’.

POIÉNILE „fânaț” IV (Muncelu).

V. și *Fântânile Poienilor*.

POIÉNILE „îs su Piciorag” II, pășune (Sartăș).

POIÉNILE „loc drept; jumătate e la ponoreni [= satul Ponor]” III Sălciua, „îs între păduri; mai mult îi a Ponorului” I Valea Largă (Sălciua, Valea Largă).

POIENÎȚA „o poiană într-o groapă” II Lunca Largă, teren arabil (Lunca Largă, Runc). At.: 1751 *Lá Polnitze* [sic!], *In Poónyiczá, Lá Pollynicza* etc. (SzTA 46).

V. și *Părău-i Poienițe, Părău Poieniții*.

– Din *poieniță* (pl. *poienițe*), dim., cu suf. *-iță*, de la *poiánă*.

POIENÎȚA „fânaț; pantă lină” I, „versant; pășunat și pomărie puțină” II (Ocoș).

POIENÎȚA „poienuță” I, „loc frumos, șesos; este o gospodărie frumoasă, cu pomi” II (Poiana).

PÓINIȚA „coastă” I (Valea Largă).

V. și *Părău Poiniții, Valea Poiniții*.

– Din *póiniță* < *poiniță* (pl. *poinițe, poiniți*), var. a lui *poieniță*.

PÓINIȚA „îi lângă Râu [= Arieș]; fostă vatră de cătun, unde au locuit o parte din vidolmeni” I, „fânaț, pășunat” II (Vidolm).

V. și *Fântâna Poiniții, Fruntea Poiniții, Piatra Poiniții*.

PÓINIȚA V, VI, [**] Baia de Arieș, I, II Bârzan, II Muncelu, I Valea Șesii, Dumitraș SG 27 sau **Póinițele** III Baia de Arieș, II Bârzan, [*] Geamăna, IV Muncelu „o fost on teren mare de coseaua oamenii; acum e pădure tăt” VI Baia de Arieș, „teren liber de la Zmidă încolo; face hotar cu Mogoșu” I, „graniță cu Valea Șesii” IV Muncelu, „mai multe preluci; aparțin la Geamăna; graniță cu Baia de Arieș” [*] Geamăna: **Póinița de Sus, Póinița de Jos** IV Baia de Arieș sau **Póinița Măre, Póinița Mică** V Baia de Arieș (Baia de Arieș, Geamăna, Muncelu).

V. și *Părău Poiniților, Piatra Poiniților, Valea Poinițelor, Valea Poiniților*.

PÓINIȚA DE JOS v. *Poinița*.

PÓINIȚA DE SUS v. *Poinița*.

PÓINIȚA MĂRE v. *Poinița*.

PÓINIȚA MICĂ v. *Poinița*.

PÓINIȚILE v. *Poinița*.

PÓIU sat în com. Bistra AB. At.: 1956 *Poiu* cătun al satului Bistra (Suciuc II 53).

V. și *Dealul Poiului, Părău Poiului*.

– Din *Poi(u)*, n. pers. (DOR 350, s.v. *Poia*), n. fam. (DNFR). Cf. și *Ieruga lui Poi* (Micești CJ: Loșonți–Vlad VH 68).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 16 locuitori.

POJÉRELE „loc împădurit, hat cu Lupșa” I Dealul Muntelui, „loc în Muntele Mare; loc mai ferit; e cu pădure acuma” I Lupșa (Dealul Muntelui, Lupșa).

V. și *Preluca Pojerelor*.

– Din *pojár* (pl. *pojére*) ‘foc mare, incendiu’, ‘loc devastat prin foc într-o pădure’.

POJÉRELE pădure de brad (Geamăna).

POJERÍCĂ (neart.) „dâmb împădurit; era tot cu pădure; o fost on pic de prelucă mică” II lângă Pojere (Gârde).

– Dim., cu suf. *-ică*, de la n. top. *Pojére* (interpretată ca o formă de feminin sg.).

PÓMII [pómni] „loc drept sus pe deal; se zice că acolo ar fi fost satul Runc” II Lunca Largă, „loc tras [= mai drept]; se zice că acolo o fost satul Runc înainte” I Runc (Lunca Largă, Runc). At.: 1751 *In Pomi* (SzTA 45), 1765 ‘*A Czárina vagy Pom, La Pomi* (ibid. 46), 1824 *Lá Pomny* (ibid. 47).

V. și *La Pomi, Șesu Pomilor*.

– Din *pom* (pl. *pomi*).

PÓMII LUI NICULÍCI „pomi; teren în pantă” I (Sartăș). – *Niculíci*, por.

PÓMII PERȚEȘTILOR „acolo o fost meri, peri” IV (Bistra). – Vezi *Perțestii*.

POMNOÁLELE [pomnólele] I, II, V, VII, **Pognoálele** VI „îs ca niște trepte” I, „seamănă

cu treptele; locuri arătoare; îs ca pomnoalele, ca terasele; între terase îs pietri” II, „loc frumos su munte; e și oblu și coaste” V (Sălciua).

– Din *ponnól* (pl. *ponnoále*), var. a lui *podmól* ‘prispă naturală’ (vezi Loșoți TRFR 211).

PONORÉLU „deal lung, aproape de Ponor [satul vecin]” II, „deal; când îi pantă, când îi drept; o fost pășunat” IV (Sălciua).

– Dim., cu suf. *-el*, de la n. top. *Ponór*.

PÓNTORU „e sub munte; este izvor de se adăpă ciurzile de pe munte” I, „prelucă; coastă; acolo-s halaie” II (Lunca, com. Poșaga).

POPEȘTII grup de case (Brăzești).

V. și *Dălma Popeștilor, Dâmbu Popeștilor, Fântâna Popeștilor, Groapa Popeștilor, Hoanca Popeștilor, Pădurea Popeștilor, Ulița Popeștilor*.

– Din n. grup *popéști* < *Pópa*, n. fam. existent în localitate, frecvent în zonă.

POPICÉȘTII „e aici jos pe centrul satului” I (Valea Largă).

– Din n. grup *popicéști* < *Popíc*, sprn. sau por. < *Popéi*, n. fam. existent în localitate.

POPOÁNA „loc cam accidentat, cam povârniș; e cu pădure de fag” II (Săgăgea).

– Cf. n. fam. *Popon*, existent în județ (vezi PAAB 116).

PORCĂREÁȚA „este o poiană mai mare; acolo se abătea porcii mistreți” IV (Sălciua).

V. și *Părău Porcăreții*.

– Din *porcăreáță* < *purcăreáță* ‘loc unde pasc porcii’, ‘loc frecventat de mistreți’ < lat. *porcaricia* (vezi Loșonți CIE 158).

PORCĂREÁȚA „pădure și câmp” II, fânaț și pășune (Valea Caselor).

PORCĂRÉȚII v. *Porcărețu*.

PORCĂRÉȚU „teren arător și plantație; pantă repezită” I, „loc cu pădure și arabil cândva; fânaț” II (Ocolîș). At.: 1751 *In Purkerezcz, In Porkárétz, Lá Purkarétz, Lá Porkoritz* (SzTA 9).

– Din *porcăréț* < *purcăréț* ‘loc unde pasc sau se cresc porcii’, ‘loc frecventat de porcii sălbatici’ < lat. *porcaricum* (vezi Loșonți CIE 158–160).

PORCĂRÉȚU II sau **Porcăréții** I „teren puțin înclinat; fânaț, pășunat” II (Săgăgea).

V. și *Dealul Porcăreților, Doștina Porcăreților*.

PORCĂRÍA „era o mlaștină; se scăldau porcii sălbatici” II (Sartăș).

– Din *porcările* ‘loc unde se scaldă porcii sălbatici’.

POSTÁIA „fânaț și pădure” I (Lunca, com. Poșaga).

V. și *Doștina-i Postaie, Părău Postăii, Valea-i Postaie, Valea Postăii*.

– Probabil din *postaia lupului* ‘iarba fiarelor (*Cynanchum vincetoxicum*)’: Borza DE 316, DLR.

POȘÁGA DE JOS, ung. *Alsópodsága* sat, reședința comunei Poșaga AB. At.: 1365 *Pothsaga*, 1424 *Pachaga*, 1470 poss. *Pathchaga*, *Pathcaga*, 1487 *Pathsaga*, circa 1493–1494 *Pochsaga*, 1511, 1516 *Pochaga*, 1733 *Potsagá*, 1750 *Potsaga*, 1760–1762 *Possága*, 1824 *Podsága*, *Podsága gyin josz*, 1835 *Pocsaga*, 1850 *Podsaga din zszosz*, 1854 *Also Podsága*, *Poceaga* (Suciul II 57–58). – Din adv. *jós*.

V. și *Crucea Poșăgii, Dealul Poșăgii, Drumul Poșăgii, Podul Poșăgii, Valea Poșăgii*.

– Din n. top. magh. *Potsága* ‘Dâmbu lui Pot’ < *Pot*, n. pers. + *ság* ‘dâmb’ (Kniezsa KMH 175).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 372 de locuitori.

POȘÁGA DE SUS, ung. *Felsőpodsága*, sat în com. Poșaga AB. „Până în sec. XIX figurează un singur sat *Poșaga* sau *Poceaga*, când apoi cătunele Belioara, Orești și Săgăgea formează Poșaga de Sus” (Suciul II 58). At.: 1824 *Felső Podsága*, *Podságá gyin Szusz*, 1850 *Podsaga din szusz*, 1854 *Felső Podsága*, *Poceaga*, 1900 *Săgăgea*, *Poceaga de Sus* (*ibid.* 58). – Din adv. *sus*.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 179 de locuitori.

POȘOGÁNI sat în com. Lupșa AB. At.: 1956 *Poșogani* cătun al satului Lupșa (Suciul II 58).

– Din n. grup *poșogáni* < *Poșogán*, n. fam. în Hădărău, sat vecin, < *poșogán* ‘persoană originară din Poșaga’.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 45 de locuitori.

POTCOÁVA „teren ca o potcoavă” III (Bistra).

– Toponim metaforic de la *potcoávă*.

POTCOVIȘTEA v. *Potcoviștești*.

POTCOVIȘTÉȘTII I sau **Potcoviștea** II „teren mult” II, pantă lină, grup de case (Bistra).

V. și *Dâmbu Potcoviștii*.

– Din n. grup *potcoviștești* < *Potcoviște*, por. (a *Potcoviștii* „ciufală de familie” I).

POTÉCU IV, [*], Buza Br. 23, 25 sau **Potécu Iâncului** I, II „potec; slobozea, da drum acolo la lemne, la bușteni” I, „fășie mai îngustă pe pantă” IV (Brăzești). – *Iâncu*, n. fam. existent în localitate.

V. și *Vârvu Potecului*.

– Din *potéc* ‘loc pe unde se dau (sau se trag) la vale lemnele într-o pădure’.

POTÉCU CHÉII „potec care vine în Vale [= Valea Lupșii]; pe acolo coboram lemne” I (Valea Lupșii). – Vezi *Cheia*.

POTÉCU GÓȘII „e în pădure; din jos este familia Goșa” I (Valea Șesii). – Vezi *Colțu Goșii*.

POTÉCU HULÚBII „gol pân pădure pe unde se trag lemne” I Valea Șesii (Geamăna). – *Hulúba*, n. pers. „Se zice că ar fi fost un om de peste 2 m” I Valea Șesii. Se întâlnește și ca n. fam. (DOR 439).

POTÉCU IÁNCULUI v. *Potecu*.

POTÉCU LUI CHIRÍLĂ „pe acesta s-a dat drumul la lemne în Arieș” I (Brăzești). – *Chirilă*, n. fam. în Baia de Arieș, Cioara de Sus etc.

POTÉCU LUI PÁVEL potec (Brăzești). – Vezi *Calea lui Pavel*.

POTÉCU ONÚȚULUI [pot'écu ȩnúȚuluȩ] „potec; e ca o râpă, ca un jgheab; se trage fân, lemne” II (Poșaga de Sus). – Vezi *Părău di la Onuȥ*.

POTÉCU RUGÍNII „potec pe lângă Părău Ruginii”: Goia TCL 329, „pe potecul ala se trăgeau lemne, clăi” I Vința (Geamăna). – Vezi *Rugina*.

POTÉCU SÁRBULUI „vine de la Hoanca Sârbului” I (Valea Șesii). – Vezi *Sârbu*.

POTÉCU ȘCLÉFULUI [pot'écu șcléfuli] „potec; pe acolo se trage recolta din Tomnaticu” [*] (Valea Lupșii). – Vezi *Fântâna Șclefului*.

POTÉCU VĂRÁTICULUI „e sus, în centrul satului” I Valea Șesii (Geamăna). – Vezi *Văraticu*.

PRÁGU „o piatră mare, înaltă; de la ea la vale se vede o joampă mare” II, „treci ca un prag; o stâncă mare” [*] (Săgacea).

– Din *prag*.

PRĂDÚHU „o groapă cu un pic de pădure și stâncă” I, „groapă, o tăietură în munte pe care poți să ieși cu picioarele” II (Lunca, com. Poșaga).

V. și *Gura Prăduhului*.

– Din *prăduh*, var. a lui *prodúh* ‘groapă, gaură în pământ’.

PRĂGÚȘU [*] (Geamăna).

– Din *prăgúș* ‘mică ridicătură de teren (care împiedică trecerea)’ (DLR).

PRECUPEȘTII I (Peste Valea Bistrii).

– Din n. grup *precupești* < *Précup*, n. fam. existent în Boncești, Câmpeni și Valea Bistrii.

PRELÚCA „poiană” [*] (Baia de Arieș).

V. și *Calea Prelucii*, *Părău Prelucii*, *Tău Prelucii*.

– Din *prelúcă* (pl. *prelúci*) ‘poiană mică’ (DLR).

PRELÚCA „aici o fost pepiniera cândva” IV (Bistra).

PRELÚCA „fânaț” II, „coastă și șes cu tufe de carpen” III (Botești).

PRELÚCA „prelucă” IV (Brăzești).

PRELÚCA prelucă (Ocoliș).

PRELÚCA „aparține de Dealu Capsii” III, „pășunează vara vitele” IV (Peste Valea Bistrii).

PRELÚCA „pășune” I, „poiană” [*] (Sartăș).

PRELÚCA „poiană mai mică” II (Săgacea).

PRELÚCA „fânaț și pădure” I (Valea Largă).

PRELÚCA I sau **Prelúcle** II fânaț (Mănăstire).

PRELÚCA ANDRĂȘÉȘTILOR „prelucă și pădure” II (Sartăș). – Din n. grup *andrășești* < *Andrăș*, n. fam. existent în localitate.

PRELÚCA BÉRCII „prelucă” II, IV (Sălciua).
– Vezi *Gruiu Bercii*.

PRELÚCA BÉȘII prelucă (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Groapa Beșii*.

PRELÚCA BÉȘTII „prelucă” I (Valea Lupșii).
– *Béștea*, n. fam. acum dispărut din localitate (vezi DFNFR) sau n. pers. ce a existat în localitate (cf. *Cula Beștii* I). Vezi și Vlad DTL 159, Goia TCL 312.

PRELÚCA BÍRULUI prelucă (Cioara de Sus).
– *Bíru*, por. E și n. fam. (vezi DFNFR).

PRELÚCA BISÉRICII prelucă; „e a bisericii noastre” IV (Muncelu). – Din *biserică*.

PRELÚCA BOÁICÎ „era preluca familiei Boaica” VII (Sălciua). – Vezi *Boaica*.

PRELÚCA BOIÉRULUI „prelucă lângă Honcile Albeștilor” I (Valea Lupșii). – *Boiéru*, por. („om din Lupșa” I). Între membrii supleanți ai consiliului parohial reorganizat în 1927 se numără și *Ioan Alb „Boier”* (vezi Vasii LSO 207).

PRELÚCA BORĂȘTILOR „o fost și nimaș, și țarină” I (Valea Largă). – Vezi *Borăștii*.

PRELÚCA BOȘCORÓDULUI „prelucă; Boșcorodu avea loc acolo” I (Vința). – *Boșcoródu*, por.

PRELÚCA BÚMBULUI „prelucă” I (Vința).
– Vezi *Colțu Bumbului*.

PRELÚCA CĂLÚGĂRULUI v. *Călugăru*.

PRELÚCA CÂMPEÁNULUI „prelucă mare” I (Valea Lupșii). – Vezi *Colțu Câmpeanului*.

PRELÚCA COTÓCULUI „prelucă” VII (Sălciua). – Vezi *Căturii Cotocului*.

PRELÚCA CÚRTULUI „prelucută” [*] (Lupșa). – Vezi *Fântâna Curtului*.

PRELÚCA [dêși] „poiană” II (Lunca Largă).
– Vezi *Groapa [dêși]*.

PRELÚCA DI LA BUGHIGĂU [prelúca dî la buđigău] „prelucă” II (Lupșa). – Vezi *Coasta lui Bughigău*.

PRELÚCA DIN DRINC „prelucă” I (Valea Lupșii). – Vezi *Drincu*.

PRELÚCA DIN JOS „prelucă o fost; s-o plantat” I (Valea Lupșii). – Din adv. *jos*.

PRELÚCA DIN SUS „prelucă plantată; lângă ea este mulhaș” I (Valea Lupșii). – Din adv. *sus*.

PRELÚCA DIN TOPĂNEÁSA v. *Preluca Topănesii*.

PRELÚCA FLOTÁCII prelucă (Valea Lupșii). – *Flotăcii* (G.), probabil n. pers.

PRELÚCA GHIÚRCHII prelucă cu fânaț (Geamăna). – *Ghiúrca*, n. pers. (*Constantin a Ghiurchii*: Dumitraș SG 132).

PRELÚCA GLÍGHII „prelucă cu rupturi” II (Sartăș). – *Glíga*, por.

PRELÚCA GÓȘII „on pic de prelucă lângă Arieș” I Valea Șesii (Lupșa, Valea Șesii). – Vezi *Colțu Goșii*.

PRELÚCA GRÉCII „e la Vârvu Mărgăii” I (Mărgăia). – Vezi *Colțu Grecii*.

PRELÚCA IÁNCULUI „prelucă” III (Brăzești). – Vezi *Huda Iancului*.

PRELÚCA IÉDULUI prelucă; „o fost prelucă; acum e mai mult pădure” II (Sartăș).
– Vezi *Piatra Iedului*.

PRELÚCA IÓBULUI prelucă; „o fost on om pe care-l chema Iob” [*] (Brăzești). – *Iob*, n. pers. (probabil n. fam. *Iob*: DFNFR, *Iobb*: NFM, existent și în județ: vezi PAAB 160).

PRELÚCA IÚCULUI „prelucă” I (Vința).
– *Iúcu*, por.

PRELÚCA LÁBII v. *Preluca lui Todoru Labii*.

PRELÚCA LUI AFTÍN „loc de afine; poiană” [*] (Sartăș). – Vezi *Fântâna lui Aftin*.

PRELÚCA LUI ANDRĂȘ „prelucă” III (Brăzești). – Vezi *Fântâna lui Andraș*.

PRELÚCA LUI BEMBELEÁC „prelucă” II (Sartăș). – *Bembeleác*, por.

PRELÚCA LUI CĂNTOR prelucă (Lupșa). – *Căntor*, sprn. (< *căntor* ‘cântăreț de biserică’).

PRELÚCA LUI CHIRILĂ [prelucă lui t'irîlă] poiană (Brăzești). – Vezi *Potecu lui Chirilă*.

PRELÚCA LUI DĂNILĂ „o fost o prelucă; acum e pădure” II (Brăzești). – Vezi *Părău lui Dănilă*.

PRELÚCA LUI HARINTÓN prelucă în Doștină (Lunca Largă). – *Harintón*, n. fam. (oficial: *Hariton*), existent în comună.

PRELÚCA LUI HUZĂU prelucă (Mănăstire). – *Huzău*, por. lui Albu Nicolae.

PRELÚCA LUI LĂZAR v. *Preluca lui Lazăr*.

PRELÚCA LUI LĂZĂR I sau **Preluca lui Lăzar** II „prelucă” I, II (Valea Lupșii). – *Lăzar*, *Lăzăr*, pren.

PRELÚCA LUI ONEÓI [prelucă lui ʋăńóı] „prelucă” II (Lunca Largă). – *Oneói*, n. pers., un derivat, cu suf. -oi, de la n. fam. *Ónea*, frecvent în zonă.

PRELÚCA LUI PIPĂU „prelucă; Pipău avea grajd și colibă de stat iarna la animale” I (Orăști). – *Pipău*, por. („pipa cu pipa” I).

PRELÚCA LUI ȘĂRI prelucă (Lupșa). – *Șări*, por. Vezi *La Șărani*.

PRELÚCA LUI TÓDORU LÁBII I sau **Preluca Lábii** I prelucă (Valea Lupșii). – *Tódoru Lábii*, sprn. Vezi și *Acății Labii*.

PRELÚCA LUI [t'ompíc] „fânaț; era locul lui [t'ompíc]” III (Lupșa). – Vezi *La [t'ompíc]*.

PRELÚCA LUI TURTÉL prelucă (Valea Sesii). – *Turtél* [turt'él], por. („era on om mic” I).

PRELÚCA LUI ȚILIE prelucă (Brăzești). – *Țilie*, hip. de la *Vasilie*.

PRELÚCA LUI ȚURLI „prelucă” II (Sartăș). – *Țurlı*, por. Cf. *Țurlea*, n. pers. (DOR 399), n. fam. (DNFR).

PRELÚCA LUI UJÓG prelucă cu fânaț (Geamăna). – *Ujóg*, por.

PRELÚCA LÚNGĂ prelucă, acum împădurită (Brăzești, Sartăș). – Din adj. *lung*, -ă.

PRELÚCA LÚPULUI „prelucă” I (Valea Lupșii). – Vezi *Colțu Lupului*.

PRELÚCA LUȚĂILOR „prelucă” I (Valea Sesii). – Vezi *Luțăii*.

PRELÚCA MÁRE „prelucă” I (Cioara de Sus). – Din adj. *măre*.

PRELÚCA MÁRE „pășunat” III (Lupșa).

PRELÚCA MÁRE v. *Prelucile*.

PRELÚCA MÍCĂ „pășunat” III (Lupșa). – Din adj. *mic*, -ă.

PRELÚCA MÍCĂ v. *Prelucile*.

PRELÚCA MÍCULUI „pășune; poiană” [*] (Baia de Arieș). – *Mic*, n. fam. existent în localitate.

PRELÚCA MÚTULUI „prelucă” II (Cioara de Sus). – Vezi *Colțu Mutului*.

PRELÚCA NÁNDRII „prelucă mare” I (Valea Lupșii). – *Nándra*, n. fam. existent în localitate.

PRELÚCA NEGULÉȘTILO „prelucă” II (Cioara de Sus). – Din n. grup *neguléști* < *Neag*, n. fam. existent în Baia de Arieș, localitate vecină.

PRELÚCA POJÉRELO „prelucă mai mare; graniță cu [comuna] Lupșa” II Gârde (Bistra, Gârde). – Vezi *Pojerele*.

PRELÚCA PÓPII prelucă (Baia de Arieș).

PRELÚCA PÓPII prelucă; „o fost cândva casă în ea” I (Valea Lupșii). – Vezi *Baia Popii*.

PRELÚCA PRÓSTULUI „prelucă” I, II (Cioara de Sus). – *Próstu*, probabil por.

PRELÚCA PUȚINĂLULUI II sau **Poiána Puținălului II** „prelucă mare” II (Valea Lupșii). – Vezi *Moara Puținălului*.

PRELÚCA RÚJDII „o fost prelucă” II (Cioara de Sus). – Vezi *Colțu Rujdii*.

PRELÚCA ȘÓLCÎ „prelucă” IV, „ține de Poșaga; s-o împădurit” VII (Sălciua). – Vezi *Cotu Șolci*.

PRELÚCA TEAMPĂULUI „are loc acolo Teampău” II (Lunca Largă). – *Teampău*, n. fam. existent în localitate.

PRELÚCA [t'ómpuli] „prelucă” II (Lupșa). – [t'ómp], por.

PRELÚCA TOMÉSII „prelucă” I (Valea Lupșii). – Din adj. fem. *tomeásă* ‘care aparține lui Toma’ sau din sprn. *Tomeása* ‘soția lui Toma’ (cf. *Silvia Tomesii*) < *Tóma*, n. fam. sau pren. existent zonă, + suf. *-easă*.

PRELÚCA TOMÚȚII I sau **La Tomúța I** „prelucă” I (Lunca Largă). – Vezi *Colțu Tomuții*.

PRELÚCA TOPĂNÉSII II Dealu Muntelui sau **Prelúca din Topăneása** II Dealu Muntelui „șes frumos” II Dealu Muntelui, „loc gol” I Nămaș (Dealu Muntelui). – Vezi *Topăneasa*.

PRELÚCA ȚÓPULUI „prelucă. Țopu era venit de mai sus și o cumpărat terenul” I (Lunca Largă). – *Țop*, sprn. < *țop* ‘locuitor din partea de sus a Munților Apuseni’ I.

PRELÚCA ÚTRII prelucă (Lupșa, Valea Șesii). – *Útrea*, n. pers.

PRELÚCA VÍJULUI prelucă (Valea Șesii). – Vezi *La Vijești*.

PRELÚCA VLĂDÚȚULUI „prelucă” I (Valea Lupșii). – *Vlăduț*, dim., cu suf. *-uț*, de la *Vlad*, n. fam. existent în localitate.

PRELÚCILE v. *Preluca*.

PRELÚCILE „erau preluci; acum s-o închis cu pădure” II (Baia de Arieș).

V. și *Părău di la Preluci, Vârvu Prelucilor*.

PRELÚCILE „o pantă; l-o umplut pădurea” I, „o fost preluci acolo” II, „o față; acum îi tă [= tot] cam pădure” III (Brăzești).

PRELÚCILE fânaț și pădure (Geamăna).

PRELÚCILE „teren de pășunat nu prea costos” I, „loc mai drept; fânaț” II (Lunca Largă).

PRELÚCILE „fânațe sub Poiana Beartă” I, „preluci” IV (Muncelu).

PRELÚCILE două preluci cu fânaț (Poșaga de Jos).

PRELÚCILE „teren de pășune lângă Dealu Șovarului” I, preluci (Runc).

PRELÚCILE „îs mai multe preluci; fânaț și pădure, căturai” II (Sartăș).

PRELÚCILE „poieni; fânațe” IV (Sălciua).

PRELÚCILE: Prelúca Máre „prelucă” III, **Prelúca Mică** „prelucă; e mai puțin teren” III (Săgagea).

PRELÚCILE BĂIEȘENILOR „preluci pe pantă de deal” II (Sartăș). – Din n. grup *băieșeni* ‘locuitori din Baia de Arieș’.

PRELÚCILE BÚIULUI preluci (Valea Lupșii). – Vezi *Fântâna Buiului*.

PRELÚCILE LUI FORGĂU „poieni” II (Poșaga de Sus). – *Forgău*, n. pers.

PRELÚCILE LUI NÍCHI „preluci” I (Valea Lupșii). – Vezi *Părău lui Nichi*.

PRELÚCILE LUI POÁRTĂȘ „prelucă” III (Valea Șesii). – Vezi *Poartășu*.

PRELÚCILE MÁRCULUI „poiană” II (Poșaga de Sus). – Vezi *Cichera Marcului*.

PRELÚCILE ȘTÉICULUI „preluci” II (Poșaga de Sus). – Vezi *Crucea Șteicului*.

PRELÚNCA ÓNULUI [prelúnca ónuli] „preluncă lângă Părău Furilor” I (Mușca). – Vezi *Dealu Onului*.

– Din *prelúncă*, var. a lui *prelúcă*.

PRESÁCA „e pe vârful dealului” II Dealu Muntelui, „fânaț și teren arător” I Gănești, „ține până în Dealu Muntelui” I Nămaș (Dealu Muntelui, Gănești).

V. și *Părău Prăsăcii*.

– Din *presăcă*, var. a lui *prisăcă* (vezi infra).

PRESÁCA „on pic de luncă lângă Arieș; de la ea în sus e pădure” I (Mușca).

PRESÁCA „pășunat și plantație; pantă rea și râpi” I, „fânaț și teren împădurit” II (Ocoliș).

PRESÁCA „teren în pantă; pădure, pășunat și fânaț” I (Sartăș).

PRESEÁCA teren arabil și fânaț; „e pe deal în sus” [*] (Orăști).

– Din *preseacă*, var. a lui *prisăcă* (vezi infra s.v. *Prisaca*).

PRIGONÉȘTII „câmp; nu sânt case” II, „teren de coasă [= fânaț]; pe de lături îi pădure” III (Peste Valea Bistrii).

V. și *Părău di la Prigonești*.

– Din n. grup *prigonești* < *Prigoană*, n. fam. (PACJ 222).

PRIHÓDIȘTEA „e lângă Osoi” I Dealu Caselor, „e cum treci de la Osoi încolo; îi împădurit; este drum de care mai îngust” I Valea Largă (Dealu Caselor, Valea Largă).

V. și *Părău Prihodiști*.

– Din *prihodiște* ‘curmătură, șa, trecătoare peste o culme de munte sau de deal’ (vezi Petrovici SDT 237–240).

PRIHÓDIȘTEA „teren în pantă, sus în munte; pădure” I, „o poieniță; s-o împădurit” II (Lunca, com. Poșaga).

PRIHÓDIȘTEA „e locul pe unde merge drumul la Roșia Montană” I (Mușca). At.: 1909 *Prihogystie* (Popa Vorbe 162).

PRIHÓDIȘTEA „rât, nu-i oblu; trece cărare de la Capu Dealului” [*] Orăști, „pășunat” I, „poiană” II Poșaga de Sus (Orăști, Poșaga de Sus).

PRIHÓDIȘTEA III, IV, **Prihóliștea** II sau **Prihóriștea** [*] „e cărare peste ea; se bagă în Valea Bistrii” III, „nu-i coastă; trece on drum de la Irimoci până-n Șes” IV (Peste Valea Bistrii).

PRIHÓLIȘTEA v. *Prihodiștea*.

PRIHÓRIȘTEA v. *Prihodiștea*.

PRILOÁGA „teren arabil; îi fâțiș, la față; răsare soarele pe el” I (Sălcuia).

V. și *Drumu Priloagelor*.

– Din *priloágă* (pl. *priloáge*), var. a lui *prilóg* (pl. *priloáge*) ‘pârloagă’.

PRÍMEVERILE I sau **Primevéřile** II „coastă lină” I, „vârv; o fost mult teren arabil; era mai primăvărat; se semăna holde de primăvară” II (Ocoliș).

V. și *Su Primeveri*.

– Din *primăvară* (pl. *prímeveri*), *primăváră* (pl. *primevéři*).

PRIPOÁRA IV Săgacea sau **Prípoara** IV Săgacea „o față de deal” II (Orăști).

– Din *pripoáră/pripoară*, var. a lui *pripór*.

PRIPOÁRA LUI ISTRÁTE „o pripoară între păduri la Obârșe” I (Vidolm). – *Istráte*, n. fam. existent în localitate.

PRÍPORA „on mamelon; on dâmb” I, „e mai sus de Vraniță” II, „loc fain, nimaș” III (Brăzești).

V. și *Dâmbu Priporii*, *Dosu Priporii*, *Gura Priporii*, *Trouașu Priporii*, *Valea Priporii*.

– Din *priporă* (pl. *prípore*), var. a lui *pripór*.

PRÍPORA „loc între păduri; pantă” I (Mușca).

PRÍPORA „față de deal” (Orăști).

PRÍPORA „pantă” II (Sartăș).

PRÍPORA „loc costis” I, „dolie, pantă, deal mare” II (Valea Lupșii).

PRÍPORELE „sânt niște rupturi; fânaț” I (Dealu Caselor).

PRIPÓRILE „îs mai multe pripóri între pâraie făcute de apă” I, „on pic de loc ca un ocol de oi” II (Vidolm).

V. și *Părău Priporilor*.

– Din *pripoáră* (pl. *pripóri*), var. a lui *pripór*.

PRIPÓRU „loc de pășunat; pantă abruptă” II (Ocoliș).

– Din *pripór*.

PRÍPORU „pantă mare” I (Poiana).

– Din *pripor*, var. a lui *pripór*.

PRÍPORU „cândva o fost alunecare de teren; pantă brăzdată de torente” I (Valea Largă).

PRISÁCA „coasta dealului Grindeie; îi on loc gol în pădure unde cosesc oamenii” I (Vidolm).

– Din *prisácă* ‘loc într-o pădure unde s-au tăiat copacii; poiană rămasă după tăierea copacilor’.

PRIZLÓPU „fânaț aproape drept, urcă până în vârful dealului; pe el traversează drumul la Crucea Crencii” II (Lunca Largă). At.: 1751 *In Preczlóp*, 1761/1808 *La Prizlop* (SzTA 46), *La Prizlup*, 1824 *Lá Prizlóp* (*ibid.* 47).

V. și *Coasta Prizlopului*, *Colțu lui Prizlop*, *Colțu Prizlopului*, *Groapa Prizlopului*, *Părău Prizlopului*, *Șesu lui Prizlop*, *Vârvu Prizlopului*.

– Din *prizlóp*, var. a lui *prislóp* ‘pas, șa, curmătură’ (Petrovici SDT 235).

PRIZLÓPU (alt loc!) „e aproape drept, lung; coboară până la Gura Sâlhii; e la Ocoliș” II Lunca Largă (Ocoliș).

PRIZLÓPU „on dâmb” II, „dâmb rotund și cu pădure” VII (Sălciua).

PRIZLÓPU „deal, o culme dreaptă deasupra” I, „creastă, loc tras; este drum pe Prizlop ce coboară la Valea Vârtopului” II (Vidolm).

PRÍZLOPU „o groapă” I, „hoancă acolo sus în munte” II Bistra, „nămaș; pe aici se trece la Valea Ierii cu mașina; îi drum” I Gârde (Bistra).

– Din *prízlop*, var. a lui *prislóp*.

PRÍZLOPU „loc fain, deschis; vârv de deal” II (Cioara de Sus).

PRÍZLOPU „e spre Valea Lupșii” II, „teren mai întins; fânaț” III Lupșa, „e în vârful Dealului; de aici cobori în Șesu lui Prizlop” II Valea Lupșii, loc în formă de șa (Lupșa, Valea Lupșii).

PRÓSTIA „pantă; fânaț” I, „o padină frumușică; îi aproape căturită [= plină de cături]” III (Brăzești).

– Probabil din *próstie*, var. a lui *prósie* ‘loc arat și semănat pentru prima dată după ce a fost lăsat nelucrat timp de mai mulți ani’, ‘fânaț’ (cf. DLR).

PRÓSTIA „e ca o poiană; l-o năpădit jinepenii” II (Poșaga de Sus).

PUCIOÁSA „pășunat; o fost bureți pucioși, care miros de la distanță” IV (Brăzești).

– Din adj. *pucíos*, -*oásă* ‘care miroase urât (a sulf); puturos’ (DEX).

PUFÉȘTII „o fost un grup de case în deal” II; „mai e o casă, dar nu-i nimeni în ea” [*] (Orăști).

V. și *Doștina Pufeștilor*.

– Din n. grup. *pufêști* < *Puf*, n. fam. existent în localitate. Vezi și *Cichera Pufului*.

PUFÉȘTII „sânt câteva case; acolo sunt locuitori” II (Sălciua de Jos).

PÚIU „pășunat; mai coseam; și ceva arător o fost” I (Vința).

V. și *Chicera Puiului*, *Cichera Puiului*, *Dâmbu Puiului*, *Groapa Puiului*, *Piatra Puiului*.

– Din *Púiu*, n. fam. existent în comuna Ocoliș.

PÚLPEA „loc tras, pantă lină; arător” I, „loc între păraie; pășunat; o fost arător” II (Ocoliș). At.: 1751 *In Pulpe* (SzTA 9).

– Din n. fam. *Pulpea*, existent în județ (vezi PAAB 118).

PÚNTEA „e punte peste Arieș” I (Valea Lupșii).

– Din *púnte*.

PÚNTEA LUI RÚIEN punte făcută de Ruien Ion (informatorul III) (Muncelu). – *Rúien* (oficial: *Ruen*), n. fam. existent în localitate.

PÚPII v. *La Pupi*.

PURDÉȘTII „o fost 4–5 căsi” I (Vința).

– Din n. grup *purdêști* < *Púrda*, n. fam. existent în localitate.

[*put’êști*] „o fost vreo patru căsi; mai sunt două familii” IV Bistra, „grup de case” I Poiana (Poiana).

V. și *Părău* [put’êștilor].

– Din n. grup [put’êști] < [pút’a], por. Vezi *Fântâna* [pút’i].

PUTÉȘTII grup de case, teren arabil, fânaț, pășune și pădure (Valea Caselor).

– Din n. grup *puțêști*.

R

RAFILÉȘTII [rahiléști] „o fost două căsi” III, „e su Mănăstirea de la Muncelu” IV (Valea Șesii).

– Din n. grup *rafiléști* < *Rafla*, n. pers. Cf. sprn. a *Rafilii*: Goia TCL 282.

RAIU „aici o fost îngrădit cu ziduri înalte făcute cu var nestins” I. Se află „în centrul localității Baia de Arieș, azi strada Republicii. În interior exista o frumoasă livadă cu pomi. În Evul Mediu, aici își avea reședința administratorul minelor de aur. Pe vremuri, în jurul *Raiului* era centrul civic al comunei.

Locului i s-a spus *Raiul* poate în amintirea strălucirii de odinioară sau, poate – și această ipoteză pare mai concludentă – datorită pomilor fructiferi care înțesau grădina, precum și a liliacilor (mălin, scumpie) de pe margini și care în timpul primăverii când erau înfloriți dau aspectul unei grădini paradisiace. Pe acest loc au apărut prin 1970 două vile ale unor salariați de la mină”: Harda MBA 29 (Baia de Arieș).

V. și *Stâna Raiului*.

– Din *rai*. Cf. și *Rai(u)*, n. fam. frecvent în zonă.

RÁIU II, IV, **Ráiu Cănelui** II, IV, [*] sau **Ráiu Cănilor** III, [**] „cimitirul cănilor” II, „teren în care se îngropau mai demult mortăciuni” III (Muncelu). – Din *câne* (pl. *câni*), var. a lui *căine*.

– Din *rai*.

RÁIU CĂNELUI v. *Raiu*.

RÁIU CĂNILOR v. *Ráiu*.

RÁMPA BÚIULUI I (Valea Lupșii). – Vezi *Fântâna Buiului*.

– Din *râmpă* ‘pasaj peste calea ferată’.

RÁMPA GÓII loc de trecere peste calea ferată (Valea Lupșii). – Vezi *Hoanca Goii*.

RÁMPA GROHOTÁRULUI „loc de trecere a mașinilor, carelor etc. peste calea ferată” I (Valea Lupșii). – Vezi *La Grohotar*.

RÁMPA LUI CIOCÓI „Ciocoi are loc lângă rampă” I (Valea Lupșii). – *Ciocói*, por.

RĂBULÉȘTII grup de case și fânețe. „O fost câteva familii Răbulea” I Valea Șesii (Geamăna, Valea Șesii).

V. și *Piatra Răbuleștilor*.

– Din n. grup *răbuléști* < *Răbúlea*, n. fam. existent în Valea Șesii.

RĂCĂTÁII „teren în pantă; fânaț, pădure și pășune” I (Sartăș).

– Din n. grup *răcătái* < *Răcătáu*, n. fam. existent în Hădărău.

RĂCHÍTA [răč'íta] pantă foarte dulce, padină; fânaț cu răchiți (Geamăna, Valea Șesii). Informatorul III din Valea Șesii distinge între **Răchíta din Jos** „fânaț și tufe” și **Răchíta din Sus** „loc împădurit acuma cu mesteceni”.

V. și *Dâmbu Răchiții, Doștina Răchiții, După Gardu Răchiții, Părau Răchiții*.

– Din *răchítă* (pl. *răchiți*), arbore.

RĂCHÍTA DIN JOS v. *Răchita*.

RĂCHÍTA DIN SUS v. *Răchita*.

RĂCHITÍȘ At.: 1751 *In Retyityés* (Runc: SzTA 45), *La Retyetyés* (ibid. 46).

– Din *răchitíș*.

RĂCHITÍȘ v. *Rătițiș*.

RĂCHITÍȘU [răč'it'íșu] „o fost arător; pantă” I, „erau multe răchiți” IV (Brăzești). At.: 1770 *Retyikásu* [sic!] (Prodan IDBA 102).

RĂCHIȚELE[LE] At.: 1761/1803 *In Retyitsele* (Ocoliş: SzTA 8). – Din *răchiȳa* (pl. *răchiȳele*), dim. al lui *răchită*.

RĂCHITILE [ră'tit] loc cu răchiți (Sălciua).
V. și *Dâmbu Răchiților, Părau Răchiților*.

RĂDĂCÉȘTII „teren accidentat cu doline; sânt și case” I, „parte de sat” II, „o luncă ca o terasă” IV (Brăzești).

– Din n. grup *rădăcești* < *Rădac*, n. fam. existent în Câmpeni și Sălciua de Jos.

RĂGOÁZELE II, [*] sau **Rogoázele** I „on teren mai moștinis cu mult rogoz; era arător și fânaț” I (Vidolm).

V. și *Părau Răgoazelor*.

– Din *răgóz* (pl. *răgoáze*), var. a lui *rogóz*.

RĂIEȘTII grup de case (Vința).

– Din n. grup *răiești* < *Rai(u)*, n. fam. existent în comună.

RĂSTOÁCA luncă inundabilă lângă Arieș (Hădăraș).

– Din *răstoácă* (pl. *răstóci*).

RĂSTOÁCA „fânaț pe lângă Rătăcita; albie secundară” II (Lunca Largă).

RĂSTOÁCA braț al Arieșului (Lupșa).

RĂSTOÁCA „teren lângă Arieș” II, „Râul [= Arieșul] o făcut o albie, ramificație” III (Muncelu).

RĂSTOÁCA „luncă lângă Râu; era acolo și iaz pentru morile de apă și gater” I (Mușca).

RĂSTOÁCA „părauș pe lângă Scărițe” I, „părau care se varsă în Valea Beliorii” II (Poșaga de Sus).

RĂSTOÁCA II sau **Răstócile** II „probabil mai răstoca [= devia apa pe altă parte pentru a prinde pești] cineva; era pește” II (Săgacea).

RĂSTOÁCA „e aici la Râu; intra apa de pe canalul de la Luncă în Râu” II, „braț al Râului; apa este mai domoală”: Goia TCL 313 (Valea Lupșii).

RĂSTÓCILE v. *Răstoaca*.

RĂSTÓCILE „loc așezat, șes su Bunălașa” II, III, luncă inundabilă lângă Arieș (Hădăraș).

RĂTĂCÍTA II, [*] Lunca Largă, III Muntele Cacovei CJ (localitate vecină) sau **Vălea Rătăcítă** II Săgacea, [*] Runc vale; „merge șerpuit” II, „vine de la Gura Izvorului și după aceea face cotituri mari; în jos se numește Tisa” [*] (Lunca Largă).

– Din *Vălea Rătăcítă*, prin omiterea determinatului și substantivizarea adj. *rătăcít*, -ă.

RĂTĂȘÉLELE „pantă cu groapă; fânaț și arător” I, „loc frumos, fânaț” II (Ocoliş).

– Din **rătășél* (pl. *rătășéle*) < *rătășél* (pl. *rătășéle*), derivat, cu suf. -el, de la *rătăș* (< *rât*). Varianta **rătășél* s-a născut din *rătășél*, prin asimilarea *î-ă* > *ă-ă*.

RĂTĂȘÉLU pădure și fânaț (Valea Largă).

RĂTITÍȘ, pop. *Răchitíș* [ră'tit'íș] [*] Bălești, III Bistra, I Hodișești sau *Răchitíș* [răt'it'íș] I Bălești, IV Bistra, sat în com. Bistra AB. At.: 1956 *Rătitiș* cătun al satului Bistra (Suciul II 72).

– Din *răchitíș* [ră'tit'íș]. Forma oficială reprezintă literarizarea greșită a formei fonetice locale, care, corect literarizată, este *Răchitiș*.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 77 de locuitori.

RĂTÚNDU v. *Rotundu*.

RĂȚÚCII grup de case (Valea Lupșii).

– Din n. grup *rățici* < *Rățuc*, por.

RĂZOÁRELE „îs răzoare” II (Ocoliş).

– Din *răzór* (pl. *răzoáre*).

RĂZÓRU MÁRE „răzor mare” II (Ocoliş).
– Din adj. *máre*.

V. și *Su Răzoru Pleșii*.

RĂZURÉLELE „niște răzoare mai mici; o fost arat, cultivat în trecut” I Curmătură, „pantă; sânt și ceva culturi de pomi” II, III, „fânaț cu răzoare multe”: Goia TCL 326 (Hădăraș).

– Din *răzúrel* (pl. *răzuréle*), var., necunoscută de DLR, a lui *răzorél*.

RĂCHITÍȘ v. *Rătitiș*.

RÂNJEÁLA „nici coastă, nici șes; terenuri de fânațe” IV Bistra, „zonă deluroasă; loc mai deschis, pe părți e pădure” I Hodișești (Bistra, Hodișești).

V. și *Părau Rânjelii*.

– *Rânjeálă*, probabil por.

RÂNȘÓRU „teren în pantă; pădure și fânaț” I, „fânațuri și stâncă până în Valea Sartășului” II (Sartăș).

V. și *Colțu Rânșorului, Părău Rânșorului*.
– Din **rânșór* < **runc(u)șór*, dim. al lui *runc*.

RÂNȘÓRU I, II sau **Runșóru** III „este Vârvu Runcurilor” I, „deal deasupra la Părău Păraielor; fânațe și pădure de fag, proprietăți” II, teren arabil în pantă (Lupșa).

V. și *Dosu Runșorului*.

RÁPA v. *Râpa lui Deneș*.

RÁPA „râpă, după Părău Dehelenii” I (Valea Bistrii).

V. și *Capu Râpii, La Râpa Vișaiie*.

RÁPA I sau **Râpa Rătúndului** I „îi râpă de pică vite pe ea” I (Mușca). – Vezi *Rătundu*.

RÁPA BÁII râpă; „acolo o fost on început de baie cândva” II (Bistra). – Vezi *Baia*.

RÁPA BÉȘTII râpă (Valea Lupșii). – Vezi *Preluca Beștii*.

RÁPA BLÁJULUI „râpă împădurită” II (Săgacea). – Vezi *Blaju*.

RÁPA BÓRZII „râpă; borzeștii îs aicea jos” II (Orăști). – Vezi *Dâmbu Borzii*.

RÁPA BREZĂII [*] (Sartăș). – Vezi *Brezaia*.

RÁPA BÚLZILOR „e în pădure; e plantată” I (Săgacea). – *Bulzi* e o formă rezultată din interpretarea sg. neart. *Bulz* ca pl. *Bulzi* [bulz].

RÁPA CIÚCHII „râpă făcută de torent” II (Gârde). – Vezi *Ciuca*.

RÁPA CÔLȚULUI „râpă” I (Brăzești). – Vezi *Colțu*.

RÁPA CRÁMBII „râpă” IV, VII (Sălciua). – Vezi *Aria Crambii*.

RÁPA CRÉNCII „nu-i râpă” I (Valea Lupșii). – Vezi *La Crencea*.

RÁPA DE LA BUDIÁSA „coboară în Valea Poșăgii; e făcută de apă” II (Poșaga de Sus). – Vezi *Budiasa*.

RÁPA DE LA OÁNCEA v. *Părău de la Oancea*.

RÁPA DI LA SIMULÉȘTI „râpă ce vine până în vale când îi ploaie” II (Cioara de Sus). – Vezi *Simulești*.

RÁPA DÚDULUI v. *Părău Dudului*.

RÁPA GHEBÉLTÎ „râpă fără apă” IV (Sălciua). – Vezi *Groapa Ghebelti*.

RÁPA HONDOLÉNII „râpă; e pe locul hondolenilor” I (Curmătură). – Vezi *La Hondoleana*.

RÁPA HÚZII „e pe locul Huzii” I, „râpă mare; o săpat apa drept în jos” II (Mănăstire). – Vezi *Huzea*.

RÁPA-I BOGOLOÁIE „râpă” I (Poșaga de Sus). – Din sprn. *Bogoloáie* < *Bogólea*, n. fam. existent în Sălciua de Sus.

RÁPA-I FLOÁRE I Mărgaia, I Valea Șesii, Goia TCL 335 sau **Râpa-i Floării** I, IV Valea Șesii „râpă” I Bârzan, I Valea Șesii, „Floarea era soră cu Gănuțu Ioan” I Mărgaia (Valea Șesii). – Vezi *Dâmbu-i Floarii*.

RÁPA-I FLOÁRII v. *Râpa-i Floare*.

RÁPA-I MOROÁIE „e în continuare la Părău Posomorului” II (Ocoliș). – Din sprn. *Moroáie*. Cf. n. fam. *Mora, More, Morea* (PAAB 102, 165 etc.), *Mora, Moru* (DOR 326).

RÁPA-I PLEȘÎȚE „râpă” I (Săgacea). – Vezi *Pleșița*.

RÁPA-I RÂNJOÁIE I, **Râpa Rânjoáie** I sau **Râpa Rânjoáii** [*] „o ruptură mare de teren cu spini mici” [*], „râpă” I (Valea Lupșii). – Din sprn. *Rânjoáia* < *Rânjea*, n. fam. (DNFR) sau por.

RÁPA-I TĂRNICIOÁRE „râpă; are părău când plouă” I (Lunca Largă). – Vezi *Tărnicioara*.

RÁPA IÁNCULUI I, III sau **Râpile Iáncului** II „loc rău, costos; râpă mare” II, „loc prăpăstios, săpat de apă” III (Poșaga de Jos). – Vezi *Huda Iáncului*.

RÁPA ÎNTRE GHÉMELOR „părău” [*] (Sartăș). – Vezi *Între Gheme*.

RÁPA JÍDOVULUI „râpă făcută de apă” II (Poșaga de Sus). – Din *jíдов* sau *Jíдов*, por.

RÁPA LA RÚNCU PÓRCULUI râpă (Săgacea). – Vezi *Runcu Porcului*.

RÁPA LUI BURÁCI „râpă” [*] (Sartăș). – Vezi *La Buraci*.

RÁPA LUI CHIREÁC râpă (Muncelu). – *Chireác* [t'ireác], formă contrasă din *Chiriác*, n. fam. existent în județ (vezi PAAB 60, 194, 246 etc.).

RÁPA LUI CÚLĂ „râpă” II (Gârde). – Vezi *Hoanca lui Culă*.

RÁPA LUI DÉNEȘ II, III sau **Rápa** II „teren ce se rupe” II (Muncelu). – *Deneș*, n. fam. existent în județ (vezi PAAB 70, 155, 196 etc.).

RÁPA LUI DÓNDOS „s-o rupt; loc rupuriu” I (Valea Lupșii). – Vezi *La Dondoș*.

RÁPA LUI [fort'ílă] „râpă; o spălat apele” III (Muncelu). – [fort'ílă], por.

RÁPA LUI HULPÓI „râpă; on pic de părau mai mic; se formează din Dealu Căpățânii” II (Orăști). – Vezi *La Hulpoi*.

RÁPA LUI MĂLÁI „râpă; începe de la Dealu Mare; vine în Valea Orăștilor” II (Orăști). – Vezi *Afinișu Mălaiului*.

RÁPA LUI PĂȘCÚȚ râpă (Bistra). – *Pășcuț*, n. pers. (cf. „Constandinu lui Pășcuț” II).

RÁPA MÁCRII „părau; s-o surupat și s-o făcut râpă” II (Orăști). – *Macra, Macrea*, n. fam. existent la moți (vezi Frâncu–Candrea M 118).

RÁPA MÁRE „râpă la capătul satului; o tăietură de apă ca on părau” I (Runc). At.: 1765 *Ripa csel máre* (SzTA 46), 1817 *Keletre a' Ripi máre* (ibid. 47). – Din adj. *máre*.

RÁPA MĂREȘTILO „râpă mare ce dă-n Vale [= Valea Poșegii]; este și apă când plouă; locuia ceva oameni, Măreștii” II (Poșaga de Jos). – Din n. grup *mărești* < *Mára*, n. fam. existent în localitate.

RÁPA MEÁRTULUI II sau **Rápíle Mertéștilor** II „râpi” II (Săgacea). – Vezi *Dâmbu Meartului*. Din n. grup *mertéști* < *Meártu*, n. pers.

RÁPA MIÉRII „râpă, părau; se varsă la Incești” II Orăști, „râpă pe deal, făcută de apă; Miera o avut proprietate acolo” II Poșaga de Sus (Incești). – Vezi *Părau Mierii*.

RÁPA NEMÉTULUI III sau **Rápa Nimétului** II „râpă mare; acolo se strânge omătul” II, „acolo era zăpadă și vară; o adună vântul” III (Săgacea). – Din *nemét, nimét*, variante ale lui *náméte*.

RÁPA NIMÉTULUI v. *Râpa Nemetului*.

RÁPA ÓNII [rípa ǔáni] „râpă; o fost cineva Onuț acolo” I (Poșaga de Sus). – *Ónea*, n. fam. existent în localitate.

RÁPA ONÉȘTILO „râpă; se scurge în Valea Orăștilor” II (Orăști). – Vezi *La Onești*.

RÁPA PLÉȘILO „on picuț de râpă” I, „părau” [*] (Sartăș). – Vezi *Pleşile*.

RÁPA RÁNCII „râpă; cure apa în Valea Inceștilor; o fost familia Rancea; s-o dus de aici” II Orăști (Incești). – Vezi *Dâmbu Rancii*.

RÁPA RĂTÚNDULUI v. *Râpa*.

RÁPA RÂNJOÁIE v. *Râpa-i Rânjoaie*.

RÁPA RÂNJOÁII v. *Râpa-i Rânjoaie*.

RÁPA RÍZII „se varsă în Valea Orăștilor” II (Orăști). – *Ríza*, n. fam. ce a existat în localitate; cf. *Ráza*, n. fam. existent în Bistra, Câmpeni și Sălciua de Sus.

RÁPA RÓȘIE „e la Dâmbu lui Istrate; e pământ roșu” III (Bistra). – Din adj. *róșu, róșie*.

RÁPA RÓȘULUI „părau; cure în Valea Inceștilor” II Orăști (Incești). – Din *Róșu*, por.

RÁPA ȚĂRÂNULUI „râpă mare” I (Bălești). – *Țărán*, n. fam. existent în comună și frecvent în zonă.

RĂPA ȚIGĂNILOR „se formează la Grui; se varsă în Valea Orăștilor; o fost țigani jos acolo” II (Orăști). – Vezi *La Țigani*.

RĂPA URSÓILOR „râpă, ruptură din sus de Părau Țopului” I, „graniță cu Cacova Ierii [CJ]; de acolo începe Părau Cucului” II (Lunca Largă). – Vezi *Ursoaia*.

RĂPA UȚULUI „vine în Valea Văcăroiului” I, „râpă; vine, când plouă, din Vârvu Inesii” II (Cioara de Sus). – Vezi *Părau Uțului*.

RĂPA VĂJII „râpă II (Sartăș). – Vezi *Văja*.

RĂPA VÂRTÓPULUI „râpă; se varsă în Valea Orăștilor” II (Orăști). – Vezi *Vârtopu*.

RĂPILE GRÓȘILOR [rîpt'ile gróșilor] „râpi” I, II (Săgăcea). – Vezi *Groșii*.
V. și *Între Râpi, Su Râpi, Vârvu Râpilor*.

RĂPILE IÁNCULUI v. *Râpa Iancului*.

RĂPILE JÁNTII [rîp'ile jánti] I, [rîpt'ile jánti] II „îs mai multe râpi” I (Lunca Largă). – Vezi *Groapa Jantii*.

RĂPILE MERTÉȘTILO v. *Râpa Meartului*.

RĂPILE ROMONÉSII „îs păraie” I (Săgăcea). – Vezi *Romoneasa*.

RĂPOÁSELE „o fost teren arabil” I, „poiană” II, „deal” [*], „loc râpos” [**] (Cioara de Sus).

V. și *Părau Râpoaselor*.

– Din adj. *râpós, -oásă* (pl. *râpósi, -oáse*).

RĂȘCULÉȘTII „fânaț și coastă” IV (Bistra).
– Din n. grup *râșculéști* < *Râșcu*, n. pers. („de-a Râșcului” II).

RĂȘCULÍȚA I sau **Rușculița** Prața ÎSG 171 „plantație a fost; e pădure de brad” I (Vința).

– Cf. n. fam. *Râșca, Râscă* (DOR 361, PACJ 230), *rușculiță* ‘rușuliță (*Hieracium aurantiacum*)’ (DLR).

RĂȘTEIÉȘTII grup de case (Bistra).

– Din n. grup *rășteiéști* < *Răștei(u)*, n. fam. existent în localitate și frecvent în zonă.

RĂTÁNU „teren mai drept acolo sus pe Mărgaia; o fost on om, Rătanu, care avea acolo loc” I (Mărgaia).

– Din *Rătánu*, por.

RĂTU fânaț (Baia de Arieș).

V. și *Dealul Rătului*.

– Din *rât* (pl. *ráturi*) ‘fânaț’.

RĂTU „fânaț cu ceva pădure” III, „fânaț” IV (Valea Șesii).

RĂTU BÁLCII [rítu bílși] „îi rât mai mult” I (Runc). At.: 1765 *Lá Rítu Bultsi*, 1824 *La Ritu Butsi* [sic!] (*ibid.* 47). – Cf. *Bâlca, Bâlcă, Bâlcea*, n. fam. (DFNFR).

RĂTU BRÓINĂ III (Poșaga de Jos). – Din *Rátu lui Bróină*. Vezi *Chicera Broinii*.

RĂTU BÚDII „o groapă; teren arător și fânaț” I (Vidolm). – *Buda*, n. fam. existent în zonă.

RĂTU CÓLȚILOR „rât cu colți mulți pe el” I (Vidolm). – Vezi *Colții Cербului*.

RĂTU DÓMBRII „pantă; teren arător și fânaț” I, „rât, cosalău” II (Ocoliș). – *Dombra* (*Dombrea*) poate fi o por. sau o var. a n. fam. *Dobra*, frecvent în zonă, cu „despicarea” lui *b* în *mb* (vezi Sextil Pușcariu, *Limba română*, vol. II. *Rostirea*, București, Editura Academiei Române, 1994, p. 144).

RĂTU [d'ěși] „prelucă” I (Lunca Largă). – Vezi *Groapa [d'ěși]*.

RĂTU HOÁZII „rât și teren arător” II (Poșaga de Jos). – Vezi *Colțu Hoazii*.

RĂTU MÁRE „aici nu erau case mai demult” I (Baia de Arieș). – Din adj. *máre*.

RĂTU MÁRE „șes lângă Arieș; teren arabil, fânaț” III (Bistra).

RĂTU MÁRE „rât mai mare” I, „rât su Dealu cu Brazdă” II (Vidolm).

RĂTU MIC „șes lângă Arieș; teren arabil, fânaț” III (Bistra). – Din adj. *mic*.

RĂTU MÍCLII „fânaț și pădure” I, „rât; Miclea a fost de la Luncă [= Lunca, satul vecin]” II (Vidolm). – *Miclea*, n. fam. existent în comună.

RĂTU RÂNESC „rât; [numele vine] probabil de la porcii mistreți care rânesc [= sapă la suprafață, scurmă] locul” I, „prelucă” II (Vidolm). – Cf. n. fam. *Rânea*, *Rene(a)* (DNFR).

RĂTU SFĂRII „rât între păduri” I, „prelucă” II (Vidolm). – Vezi *Părău Sfării*.

RĂTU SUSÂNII „rât între pădure” V (Sălciua). – *Susána*, n. f.

RĂTURILE „e în Ambru; acum, un an cosesc, un an e imaș” I, „fânaț” II (Baia de Arieș).

RĂTURILE „un loc mai întins; îi numa rât, fânaț” I, „loc frumos, deluros, mai oblu; acolo se cosește în tot anul” II (Sălciua).

RĂTURILE TOMÊȘTILOR „rături” IV (Sălciua). – Vezi *Chicera Tomeștilor*.

RĂU numele popular al Arieșului în toate localitățile zonei.

V. și *Crîngu Râului*, *Fundu Râului*, *La Râu*, *Lângă Râu*, *Peste Râu*.
– Din lat. *Rivus*.

RÉCILE [rêçile] „îi doștină și-i rece acolo” I, „este teren îndosit, rece; pădure” II (Sartăș).
– Din *Récele* < *Lócu Réce*, prin omiterea determinatului, < adj. *réce*.

RIMÉTEA „deal” II, „groapă pe un deal; o fost numa sălașe pe acolo” [*] (Ocoliș).

V. și *Vârtopu Remetii*.

– Din top. magh. *Remete* < *remete* ‘sihastru’ (vezi și Loșonți–Vlad VH 100).

ROÁTA CÓLȚULUI I „on pic de gol, poiană; în mijloc îi colț” I (Brăzești). – Vezi *Colțu*.

V. și *La Roată*.

– Din *roátă*.

ROGOÁZELE v. *Răgoazele*.

ROGOÁZELE „teren cu pădure de arin mai multă; e sus pe deal” VI Baia de Arieș, „loc mai mlăștinos cu rogoz” II, „is multe mlăștini; fânaț” IV Muncelu (Baia de Arieș, Muncelu).

V. și *Părău Rogoazelor*, *Părău Rogozului*.
– Din *rogóz* (pl. *rogoáze*).

ROIÁNU „face parte din Cărbunări” I (Valea Largă).

– Din n. fam. *Roian*, existent în județ (vezi PAAB 170).

RÓINEA I, VII, [*] Sălciua de Sus, neart. **Róine** I, II, IV, VII, [*] Sălciua de Sus, I Valea Largă „e cătun peste Arieș; e rât mai mult, pășunat și arabil; loc apătos” I, „loc frumos; îi o țâ de pantă; îi mai mlăștinós” II, „fânaț mlăștinós, mocirlos” IV Sălciua de Sus (Sălciua de Sus).

– Cf. n. pers. *Roinea* (DOR 456), *róine* (pl.), var. a lui *rúiene* (pl.) ‘(în valea Crișului Negru) un fel de bureți galbeni, comestibili’ (DLR).

RÓINE v. *Roinea*.

ROMÁNU „loc cu spini; pășunat de vite; prelucă” I (Valea Lupșii).

V. și *Coasta Romanului*.

– Din *Román*, n. fam. existent în comună.

ROMĂNEÁSA I Bârzan, II, III Valea Șesii sau **Româneása** I, [*] Valea Șesii „mai demult semănau sus holdă, mai în jos era fânaț; acum e pășune și fânaț” I Bârzan, „prelucă mare” I, „fânaț împădurit” II Valea Șesii (Valea Șesii).

V. și *Părău Romănesii*, *Vârvu Romănesii*.

– Din adj. fem. *româneásă* ‘care aparține lui Román’ sau din sprn. *Româneása* ‘soția lui Román’ < *Román*, n. fam. existent în comună, frecvent în zonă, + suf. *-easă*.

ROMĂNEÁSA v. *Româneasa*.

ROMĂNEÁSA deal cu pășune și fânaț (Ocoliș). At.: 1751 *Lá Romunásze* (SzTA 9).

ROMONEÁSA loc (Săgacea).

V. și *Doștina-i Romonese*, *Fața-i Romonese*, *Fața-i Romonesii*, *Râpile Romonesii*.

– Din adj. fem. *romoneásă* ‘care aparține lui Roman’, formă rezultată prin asimilarea *o-ă* > *o-o* din *româneásă* (< *Román*, n. fam. existent în zonă, + suf. *-easă*), sau din sprn. *Romoneása* ‘soția lui Roman’ (< *Româneásă*) < *Román*. Vezi *Româneasa*. Baza derivatului ar putea fi și *Rómon*, n. pers. necunoscut nouă, provenit din *rómon*, var. a lui *róman*, nume de plante (vezi Borza DE 279).

RÓSTU CĂTĂNELOR „loc în stânga de la Căbană” I, teren defrișat „de cătanele de la Cabană”: Goia TCL 313 (Valea Lupșii). – Din *cătână* (pl. *cătâne*) ‘militar’.

– Din *rost* ‘teren despădurit în care au rămas bucăți din trunchiurile copacilor tăiați; curătură, laz’ (cf. DLR), apelativ viu în zonă (vezi ALRR–Trans. IV h. 502).

RÓȘIA „e dincolo de Arșiță, dincolo de deal” I, „e de câtă [= către] Sălciua; au și poșeganii” III (Poșaga de Jos).

V. și *Baia Roșie, Coasta Roșie, Râpa Roșie*.

– Din adj. *róșu, róșie*.

ROTÚNDU [*], Goia TCL 323 sau **Rătúndu** I „e toată zona” I, vârful de deal rotunjit (Mușca).

V. și *Coasta Rătundului, Colțu Rătundului, Râpa Rătundului, Vârvu Rătundului*.

– Din adj. *rotúnd* și var. *rătúnd*.

RÓVINILE CÓLNICII [ród'ínile cólnîci], [róyi'ínile cólnîci] „loc mlăștinos; fânaț” I (Curmătură). – Vezi *Colnicea*.

– Din *róvină* (pl. *róvini*).

RÓVINILE LUI MIHĂILĂ [ród'ínile li mîhihájilă] sau **Róvinile Múntelui** I „teren mai umed” I (Mușca). – Vezi *Fagii lui Mihăilă; Muntele*.

RÓVINILE MÚNTELUI v. *Rovinile lui Mihăilă*.

RUDÁIA „teren arător și căsi” I, „locurile de la capătul satului din sus, începând de la Ulița Bejilor” II (Lunca, com. Poșaga).

– Cf. infra *Rudău*.

RUDÁU „loc drept, arabil și pășune” I, „loc oblu, ca pe masă; acolo dorm vitele” II (Vidolm).

V. și *Izvoru Rudăului, Părâu Rudaielor, Părâu Rudăului*.

RUDÁU STRÁJE I sau **Rudáu Strájii** II „loc drept și coaste; fânaț” I, „acolo cosea Straja (Straja Ioan)” II (Vidolm). – *Strája*, n. fam. existent în localitate.

– Din *Rudáu-i Stráje*.

RUDÁU STRÁJII v. *Rudáu Straje*.

RÚDELE „on teren de pășunat cu nește câmbulețe, movile, ca și când ar fi fost ceva lucrare [de minerit]” II (Bistra).

– Din *rúďă* (pl. *rúde*) ‘mină’ (vezi și Iordan TR 98–99).

RÚDELE „o fost teren arător, fânaț și pomi; îs pe lângă șosea” I (Lunca, com. Poșaga).

RÚDELE „rât; sânt și familii” VII (Sălciua).

RÚGII [rúji] „pantă; mestecăniș, pășunat” I, „teren cu pădure și fânaț” II, „acolo-s mulți murari [= rugi de mure]” IV (Brăzești).

V. și *Părâu Rugilor, Părâu Rugului*.

– Din *rug* (pl. *rugi*) ‘trandafir sălbatic’, ‘mur’. Pentru răspândirea lui *rug* ‘trandafir sălbatic’ în Transilvania, vezi ALRR–Trans. IV h. 511.

RUGÍNA [rujína] „pantă cu rocă cafenie; și apa parcă-i ruginie; pădure” I (Brăzești).

V. și *Părâu Ruginii, Potecu Ruginii*.

– Din *rugínă* (pl. *rugíni, rugíne*).

RUGÍNA „o fost pădure de brad; probabil că s-a văzut ceva ruginiu” II, „o hoancă; îi on fel de apă ce conține galiță [= oxid de fier]” [*] (Geamăna).

RUGÍNELE [rujínele] „teritor mare; cum s-o tă rupt, s-o făcut păraie” I (Dealul Caselor).

RUIÉNU „loc cu căsi pe luncă” I (Hodișești).

– Din *ruíen*, var. a lui *ruín*. Cf. *Ruen* [= *Ruien*], n. fam. existent în zonă.

RUMÂNÉLELE „on teren unde stau oamenii cu vitele vara” I Bălești, „loc fain acolo sus; îs mutături” II Hodișești, pășune și fânaț (Bălești, Cheleteni).

V. și *Părâu de la Rumânele, Părâu Rumânelelor*.

– Din *rumâneá* (pl. *rumânele*), var. a lui *rumeneá* (pl. *rumenele*), numele plantei *Rubia tinctorum*.

RUNC, ung. *Runk, Aranyosronk*, pop. *Runc*, sat în com. Ocoliș AB. At.: 1733 *Runk*, 1854 *Runk, Runc*, 1913 *Aranyosronk* (Suciu II 88).

V. și *Cheile Runcului, Curu Runcului, Dealu Runcului, Dosu Runcului, Doștina Runcului, După Runc, Fântâna Runcului, Părâu Runcului, Su Runc, Valea Runcului, Vârvu Runcului*.

– Din *runc* (pl. *rúncuri*) ‘curătură’.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 136 de locuitori.

RÚNCU teren arabil, fânaț, pășune și pădure (Baia de Arieș, Muncelu).

RÚNCU „loc cosalău” I, „pășunat” II, „loc pe deal sus, cu tufe și pădure, dar și miriști” III (Botești).

RÚNCU „loc plin de păraie; fânaț și tufe, târșari” I (Curmătură).

RÚNCU „o fost cu terenuri cultivate” I, „e din sus de baraj” II Bârzan (Geamăna).

RÚNCU „o fost nimaș” I, „loc defrișat”: Goia TCL 323 (Mușca). At.: 1909 *Runku* (Popa Vorbe 162).

RÚNCU „proprietate particulară pe Valea Scredelului” I, „pășunat; stâni” II, „stau oamenii vara [cu animalele]” III (Peste Valea Bistriei).

RÚNCU „teren șesos sus pe deal; pășunat” II (Poiana).

RÚNCU „fânaț; o fost și căsi; îs șuri” I, „l-o umplut pădurea” II (Valea Lupșii).

RÚNCU LUI URSÚȚ „on deal înalt; deasupra îi fânaț” IV (Bistra). – *Ursúț*, n. fam. („Ursuț l-o chemat [pe proprietar], Macarie Ursuț” IV), întâlnit și în județ (vezi PAAB 139, 396).

RÚNCU PÓRCULUI „e sub pădurea Negrelor; o fost teren arabil; acuma se cosește” II (Săgacea). – Din *porc* sau n. pers. *Porcu*.

V. și *Râpa la Runcu Porcului*.

RUNCULÉȚU „o coastă, o dungă rotundă; loc rău; înainte îl coseau” III, „pantă foarte mare; a fost arabil” IV Sălcuiua (Sub Piatră).

– Din *runculéț*, dim., cu suf. *-eț*, de la *runc* sau de la n. top. *Runcu*.

RUNCULÉȚU „o fost fânaț; acuma-i pădure” II, „poiană alungită pe on părau” IV (Brăzești). După I, [*], terenul se divide în **Runculéțu Măre** „poiană” I și **Runculéțu Mic** „on fel de poiană” I. – Din adj. *măre*, *mic*.

RUNCULÉȚU MĂRE v. *Runculețu*.

RUNCULÉȚU MIC v. *Runculețu*.

RUNCULÉU „câmp cu căsi” II, „e mai jos de Runc; câmp pe deal, între păduri” III, „pășune și fânaț; vara is mai multe familii cu vitele” III (Peste Valea Bistriei).

V. și *Fântâna Runculeului, Părau Runculeului, Valea Runculeului*.

– Dim. de la n. top. *Rúncu* (vezi supra).

RUNCULÉU poiană în Muntele Mare, „on runc unde pășunează vitele” IV Bistra. După unii localnici, are părțile **Runculéu Gróșilor** IV Bistra, I Gârde, I Hodișești și **Runculéu Tomnáticului** III, IV Bistra, I Gârde (Bistra). – Vezi *Groșii* și *Tomnaticu*.

– Din *runculéu*, derivat, cu suf. dim. *-uleu*, de la *runc*.

RUNCULÉU GRÓȘILOR v. *Runculeu*.

RUNCULÉU TOMNÁTICULUI v. *Runculeu*.

RUNCURÉLELE „fânaț; terenuri abrupte” I, „pantă lângă sat, spre Valea Lupșii” II, „fânaț în pantă, mai mult pășunat” III Lupșa, „o dolie faină; fânaț” II Valea Lupșii (Lupșa, Valea Lupșii).

– Din *runcurél* (pl. *runcuréle*), apelativ necunoscut de DLR, dim., cu suf. *-urel*, de la *runc*.

RÚNCURI sat în com. Bistra AB. At.: 1956 *Runcuri* cătun al satului Bistra (Suciu II 88).

V. și *Dealul Runcurilor, Dosu Runcurilor, Doștina Runcurilor, După Runcuri, Fața Runcurilor, Părau Runcurilor, Șesu Runcurilor*.

– Vezi *Runc*.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 13 locuitori.

RÚNCURILE teren mai întins, arabil și fânaț în apropiere de satul Poiu.

RÚNCURILE fânaț și pădure (Geamăna).

RÚNCURILE „fânațe și prea puțină pădure de fag I, „arător” II, „limită cu Valea Lupșii” III Lupșa, „o fost înainte holde și păduri; acum se cosește” I Valea Lupșii (Lupșa, Valea Lupșii).

RÚNCURILE „loc arător pe coaste” I, „fâneată, pășunat și arător o fost cândva” II Ocoliș, „pădure; o fost locuri de arat” I Runc (Ocoliș, Runc). At.: 1824 *Lá Runkur* (SzTA 47).

RÚNCURILE pășune și fânaș pe deal (Orăști).

RÚNCURILE „pantă de deal, deasupra Țărmurii; on pic de deal, de dungă; o fost teren arabil, fânaș; s-o împădurit” II (Săgacea).

RUNK v. *Runc*.

RUNȘÓRU v. *Rânșoru*.

RUPTÚRA I sau **Ruptúřile** II „îs rupturi” II (Săgacea).

V. și *Colțu-i Rupture*.

– Din *ruptúřă* (pl. *ruptúři*).

RUPTÚRILE v. *Ruptura*.

RUPTÚRILE „teren rupt, o groapă largă; fânaș” I (Mușca).

RUPTÚRILE „teren accidentat; îs multe râpi” I (Valea Largă).

RUPTÚRILE „teren prăpăstios”: Bercea *Nume* 47 (Vidolm).

RUSOÁIA „groapă” I Bălești, „o groapă sub Cichera Doamnii; fânaș” III Bistra (Bălești, Bistra).

– Din sprn. *Rusoáia* < *Rúsu*, n. fam. frecvent în zonă.

RUȘCULIȚA v. *Râșculița*.

S

SÁLCA CHÉRLII [sálca kërli] „o fost salcă; am apucat-o” I (Valea Largă). – *Chérlea*, por.
– Din *sálcă*, var. a lui *sálcie*.

SÁLCA LUI HOJBÉU „loc pe luncă” I (Valea Largă). – *Hojbéu*, n. pers.

SÁLCA LUI PÁVEL „o salcă care s-a pomenit cu numele ăsta”: Bercea *Nume* 47 (Vidolm). – Vezi *Calea lui Pavel*.

SÁLCA RÁDULUI „coaste rea; arător și fânaț” I (Ocoliș). At.: 1751 *Lá Szálka aluj Rád* (SzTA 9). – Vezi *Dosu Radului*.

SÁRICA „loc de-a lungul dealului; mere [= merge] pe lângă hotarul cu [satul] Ponor” I Sălciua de Sus, „e lângă Coasta Imbrii; îi partea de sus a unui deal” I Valea Largă, „părau, vine din deal” II Valea Largă (Sălciua de Sus, Valea Largă).

– Din *Sárica*, por., sau din *sárică* ‘tundră’.

SÁRTĂȘ, ung. *Szártos* sat care aparține orașului Baia de Arieș AB. At.: 1733 *Szartesul*, 1750 *Szartos*, 1850 *Szartes*, 1854 *Szártos*, *Sartosch*, *Sarteș* (Suciul II 97).

V. și *Piatra Sărtășului*.

– Din n. top. magh. *Szártos*.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 326 de locuitori.

SASAMÓCII „loc întins; sânt și case unde și unde” I Bălești, „is căsi multe, șapte-opt; teren bun, pomărie multă” IV Bistra (Bălești, Bistra).

– Din n. grup *sasamóci* < *Sasamóc*, por.

SASAVINȚA v. *Geamăna*.

SĂGÁGEA, ung. *Szegázsa*, *Szegázsz*, pop. *Segája* [sägája], sat în com. Poșaga AB. At.: 1835 *Szegadsa*, 1909 *Săgagea*, *Szegázsa*, 1913 *Szegázsz* (Suciul II 103).

V. și *Dosu Segăgii*, *Valea Segăgii*.

– Din magh. *Szegázsa*. Forma oficializată *Săgágea* este hipercorectă în loc de *Segája*.

SEGÁJA v. *Săgagea*.

SĂLĂGÉȘTI sat în com. Bistra AB. At.: 1956 *Sălăjești* cătun al satului Bistra (Suciul II 103).

– Din n. grup *selăgēști* [sălăjēști] < *Selágea* [sălāja], n. fam. existent în localitate.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 18 locuitori.

SĂLCILE „prelucă” III, „is lângă Rafilești” IV (Valea Șesii).

V. și *La Sălci*.

– Din *sálcă* sau *sálce* (pl. *sălci*).

SĂLCÍUA DE JOS, ung. *Alsószolcsva* sat în com. Sălciua AB. At.: 1365 poss *Zolchwa*, 1379 *Zochwa*, 1470 *Alsosolczwa*, 1473 poss. *Also Solczwa*, 1474 poss. *Also Zolchwa*, 1489 poss. *Alsozolchwa*, 1733 *Also-Szelcsova*, 1750 *Szelcsova Also*, 1760–1762 *Also-Száltsa*, 1805 *Alsó Szolcsva*, 1824 *Alsó Szoltsva*, *Szeltsiva gyin Josz*, 1825 *Szeltsova*, *Szoltsva*, 1850 *Szolcsva din Zsosz*, 1854 *Alsó Szolcsva*, *Sălciva de Jos* (Suciul II 104). – Din adv. *jos*.

V. și *Părau Sălciui*.

– După Gustav Weigand Orts. 24, *Sălciua* provine, prin omiterea determinatului, din sintagma *apă sālciuă*. Explicația a fost acceptată de Drăganu Rom. 485, dar respinsă de Kniezsa István (în „Archivum Europae Centro-Orientalis”, III, 1937, p. 221, nota 21: vezi și Kniezsa KMH 175), care se gândește la un derivat de la sl. *selo* ‘sat’, anume sl. *selčova* („szláv *selčova* < *selo* ‘falu’”), fără a preciza cum s-a format cuvântul.

După ce menționează că etimonul „trebuie luat în considerare”, Romulus Todoran *Contribuții* 253 apreciază că acesta ar putea fi format de la *selo*, cu suf. diminutiv *-ič/-iče* și suf. posesiv

-ova, întâlnit în multe toponime românești. „Deci: *sel-ič-ova* > **Seličova* > *Selčova* (cu sincoparea lui *i*) > **Sălcuța* > *Sălcuța*. Schimbarea lui *v* în *y* se întâlnește și în alte toponime din Transilvania: *Iluța* (= *Ilva* < *Ilova*), *Saluța* (= *Salva* < *Salova*), *Sălăuța* ‘râul care curge prin Salva’, *Ilișuța* (ucr. *jelšova*), cf. și *Târlișua*”.

SĂLCIUA DE SUS, ung. *Felsőszolcsva* sat în com. Sălcuța AB. At.: 1370 poss *Felsewsolczwa*, 1473 poss. *Felsew Solczwa*, 1474 poss. *Felsew Zolchwa*, 1489 poss. *Felsew Solchwa*, 1733 *Felső-Szelcsva*, 1750 *F. Szelcsova*, 1760–1762 *Felső Szalcsam* (!), 1805 *Felső-Szolcsva*, 1824 *Felső Szoltsva*, *Szeltsivá* gyin *Szusz*, 1850 *Szolcsva din szusz*, 1854 *Felső Szólcsva*, *Solciva de Sus* (Suciu II 104). – Din adv. *sus*.

SĂLCIUȚA II, III sau Vălea Sălcuții II, III vale ce izvorăște de la Pufești și se varsă în Arieș (Sălcuța de Jos).

– Dim., cu suf. -uță, de la n. top. *Sălcuța*.

SĂVÉȘTII „coastă cu pruni; o fost familii, câteva, cu denumirea Sav” VI Baia de Arieș, „nu mai sânt acolo Sav, dar sânt în altă parte a localității” I, „o avut moșii, case” II Muncelu (Baia de Arieș, Muncelu).

V. și *Coasta Săveștilor*.

– Din n. grup *săvești* < *Sav*, n. fam. existent în Muncelu.

SÂNICOÁRA „dâmb” V, „teren cu fânaț în pantă” VI (Baia de Arieș).

– Din *Sânicoară*, n. pers. (DOR 117, MEO 220). Vezi și Iordan TR 243–244.

SÂRB fânaț (Geamăna).

V. și *Hoanca Sârbului*, *La Crucea Sârbului*, *La Sârbu*, *Pârâu Sârbului*, *Potecu Sârbului*, *Vârvu Sârbului*.

– Din *Sârb*, n. fam. existent în comună.

SCÁUNU RÚSULUI „acolea hodineau oamenii când mergeau la biserică; era locul frumos; acumă îi plin de hâcari, hâci” II, „un om Rus, de câte ori venea în sat, se hodinea în acel loc” [*] (Cioara de Sus). – Din *Rus*, n. fam. existent în localitate.

– Din *scáun*.

SCĂLDĂRILE „acolo, probabil, se scălda mistreții; este câte on ochi” II (Săgacea).

– Din *scăldare* (pl. *scăldări*).

SCĂRIȘOÁRELE v. *Scărița*.

SCĂRÎȚELE v. *Scărița*.

SCĂRÎȚA II, [*] Lunca Largă, **Scărișoárele** [*] Ocoliș, **Scărițele** I Lunca Largă, I Poșaga de Sus, **Scherișoárele** II Ocoliș, **Scherița** I Lunca Largă, II Poșaga de Sus sau **Scherițele** II, [***] Lunca Largă „te urci pe stânca aia ca pe scări [= trepte]” II, „cei din Runc zic Scărișoare; tre [= trebuie] să urci tât în scări până ajungi deasupra” [*] Lunca Largă (Lunca Largă, Ocoliș, Poșaga de Sus).

V. și *Pârâu Scărișoarelor*.

– Din *scăriță* (pl. *scărițe*), *scărișoară* (pl. *scărișoare*), dim., cu suf. -iță, respectiv -ișoară, de la *scară*. *Scherișoárele*, *Scherița*, *Scherițele* sunt variante de la *Scărișoárele*, respectiv *Scărița*, *Scărițele*.

SCHERIȘOÁRELE v. *Scărița*.

SCHERÎȚA v. *Scărița*.

SCHERÎȚELE v. *Scărița*.

SCLÍFELE I, Șclifele II sau Șlifle [*] „e în Ambru; teren în pantă, fâneață” I, „îs nește părăute ce se coboară în Valea Țătagului” II, „deal” [*] (Baia de Arieș).

– Cf. *scľifă* (pl. *scľife*) ‘(Trans.) un fel de sanie cu care se transportă buștenii în pădure’, cuvânt cu etimologie necunoscută, comparat în DLR cu germ. *Schleife* ‘jilip’.

SCOÁRȚA I sau Dâmbu Scoárții I „dâmb; pădure, fâneațe” I (Mușca).

– Din *scoárță*.

SCÓCU „este o fântână acolo” [*] (Lupșa).

– Din *scoc* ‘canal, jgheab prin care curge apa pentru a pune în mișcare roata morii sau a joagărului; lăptoc, uluc; p. g e n e r. jgheab, canal pentru scurgerea unui lichid’ (DEX).

SCORDOBÁNA „e în fundul văii; e mai costos; pășunat” I, „hoancă cu o creastă” [*], fânaț pe pantă [***] (Geamăna).

– Din **scordobánă*, var. a lui *corobánă*. Vezi *Corobana*.

SCORUȘU „pădure lângă Jgheab” I Geamăna, „vârv; e la Geamăna” I Vința. Acest vârf, pe care

creșteau scoruși (cf. Goia TCL 329, Dumitraș SG 27), nu mai există, a fost retezat „ca urmare a începerii lucrărilor la Combinatul Minier al Cuprului Roșia Poieni”: Dumitraș SG 27 (Geamăna, Vința).

– Din *scorúș*, numele arborelui.

SCRĂDA „e în vale, între niște case; e țarină, un fel de dolmă” I (Valea Largă).

– Din *scrădă* ‘numele a două plante care cresc la munte, prin păduri și prin locuri umbroase, și care, pentru că se mențin verzi și în timpul iernii, servesc drept hrană animalelor (*Carex pilosa* și *Festuca drymeia*)’ (DLR).

SCRÂNDA „o coastă; mai demult se ara, se cosea” II (Lunca, com. Poșaga).

– Cf. *Scrada*.

SCREDÉLU II Gârde, I–III Peste Valea Bistriei sau **Vălea Scredélului** I, III Peste Valea Bistriei „pădure și pășunaturi” IV Bistra, „vale ce se formează din Părău Prelucii și Părău Picioragului” I, „formează Valea Bistriei” II Peste Valea Bistriei, „părău mai mare ce se varsă în Valea Bistriei; izvorăște din muntele Zbor” II Valea Bistriei (Peste Valea Bistriei).

V. și *Bolda Scredelului, Dâmbu Scredelului*.

– Din *scredél*, numele unei plante „în forma porumbului; crește în munte” IV (Bistra), aceeași cu *scrădei* ‘*Luzula luzuloides*’, numită și *mălaiul cucului*.

SCREDOÁSA I Bălești, I, II Hodișești sau **Vălea Scredooásii** I Bălești, IV Bistra, I Hodișești, I Poiana „o vâlcică; e ca on părau” I Bălești, „izvorăște di la satul Durăști; se varsă în Valea Mare” IV Bistra, „o apă, coboară de la Dealu Scredosii; se varsă în Valea Mare” II Hodișești, „e la Durăști; se varsă în Valea Mare” I Poiana (Bălești, Poiana).

V. și *Dealu Scredooasii, Obârșea Scredooasii*.

– Din adj. *scredós*, *-oásă* ‘(despre un teren) cu scradă’.

SCROBÉȘTHI „grup de case” I, „cătun; fânaț; îs mai multe familii Scrob” II (Poiana).

– Din n. grup *scrobéști* < *Scrob*, n. fam. existent în localitate, frecvent în zonă.

SÉCIU [séșu] „culme de deal mai mare; fânaț și pădure” I, „e de la Vârvu Seciului în jos; coastă; pășunat” II (Vidolm).

V. și *Vârvu Seciului*.

– Din *seci* ‘loc defrișat, curătură, secătură’.

SECĂTÚRA „pâlcuri mici de fânaț și pădure” V, „fânaț” VI (Baia de Arieș).

V. și *Dâmbu Secăturii, Părău Secăturii*.

– Din *secătúră* (pl. *secătúri*) ‘loc defrișat, curătură, laz’.

SECĂTÚRA „se ara înainte; acum-a-i fânaț și pășunat” II (Brăzești). At.: 1770 *La Szeketoré* (Prodan IDBA 102).

SECĂTÚRA „prelucă; fânaț în pantă, lângă Molivii” III (Lupșa).

SECĂTÚRA „groapă; poiană” II Orăști (Incești).

SECĂTÚRA „de la Godovăni încolo; fânaț cu grupuri de căturai” I, „prelucută” III (Muncelu).

SECĂTÚRA „o fost prelucă; l-o umplut pădurea” I, „e pădure acum” II (Poșaga de Jos).

SECĂTÚRA „fânaț și căturai” II (Sartăș).

SECĂTÚRA „loc împădurit” IV (Sălcia de Sus).

SECĂTÚRA [*, [***], [****]] sau **Secătúra Cúcilor** I, **Secătúra Cúcului** [**] „o fost niște bătrâni acolo” I, „deal” [**] (Cioara de Sus). – Vezi *Cucii*.

SECĂTÚRA CÚCILOR v. *Secătúra*.

SECĂTÚRA CÚCULUI v. *Secătúra*.

SECĂTÚRA FLEÁCULUI „o fost pădure; s-a tăiat” I (Valea Largă). – *Fleácu*, probabil por. Cf. *Fleacă*, n. fam. existent în județ (vezi PAAB 77, 251, 376, 415).

SECĂTÚRILE pășune, „doștină faină; sânt brazi mai izolați” I, „poiană mare” II (Cioara de Sus).

V. și *Părău Secăturilor*.

SECĂTÚRILE „pământ sărăcăcios; îi brad unde și unde; o fost și arat” II, „loc cam pe muchea dealului; îi lângă Zârna” III (Săgăgea).

SECĂTÚRILE [*, Buza Br. 20 sau **Secătúrilor Iancului** I „o avut acolo Iancu avere” I (Brăzești). – Vezi *Huda Iancului*.

SECĂTÚRILE [*], [**] sau **Secătúřile lui Țilíe** I, [***] „preluci” I, [***] (Brăzești). – Vezi *Preluca lui Țilíe*.

SECĂTÚRILE IÁNCULUI v. *Secătúřile*.

SECĂTÚRILE LUI ȚILÍE v. *Secătúřile*.

SECHELÉNI v. *Secher*.

SÉCHELI v. *Secher*.

SÉCHER [sé'terí] I–III, **Sécheli** [sé'telí] I, III, [*] sau **Secheléni** [set'élén] I „o pantă în fața soarelui” I, „o fost căsi; e sus pe deal” II, „loc fain, față cu pruni mulți; mai sânt 3–4 căsi” III (Brăzești).

– Din n. fam. magh. *Szekér* (vezi Kázmér RMCsSz). *Sécheli* este o var. rezultată prin substituirea lui *r* cu *l*. *Secheléni* < n. grup *secheléni* < *Sécheli*.

SEGÁGEA v. *Săgagea*.

SÉLIȘTEA „teren și cu gropi și înclinat, da' nu tare; e arător și fânaț; și acuma sânt ceva căsi într-o margine; prima biserică o fost în Seliște” I (Valea Lupșii).

– Din *séliște*, var. a lui *siliște*.

SERITOÁREA „o stâncă ce are vreo 30 de metri; nu e cascadă” II (Poșaga de Sus).

– Din *seritoáre*, var. a lui *săritoáre*.

SERITOÁREA „e o prelungire de la Piatra Lungă, unde cade apa; e pe on părau, e cascadă” I, „e o seritoare mare, înaltă; cade apa drept în jos mulți metri” [*] (Runc). At.: 1751 *Lá Szeritoare* (SzTA 45), 1761/1808 *Gyin szusz gye Szeritoare* (ibid. 46), 1824 *Lá Szeritáre* (ibid. 47).

– Din *seritoáre*, var. a lui *săritoáre* ‘cascadă’.

SFLEDERÍTA v. *Sfredelita*.

SFREDELÍTA II sau **Sflederíta** [*], **Slederíta** I „prelucă mare, lungă” I, „coastă mare; pășunat” II, „fânaț și pădure” [*] (Valea Lupșii).

– Din adj. *sfredelít*, -ă.

SFOROȘÉȘTII grup de case (Dric).

V. și *Dealul Sforoșetilor, Fântâna la Sforoșeti, Fântâna Sforoșetilor*.

– Din n. grup *sforoșéști* < *Sfóroș*, por. (cf. *Nuțu lui Sforoș, Pătru lui Sforoș, Cătana lui Sforoș, „de-a lui Sforoș”* III).

SÍLHA [sílha] „pădure; e în munte” I, „pădure de brad” II (Lunca Largă).

V. și *Gura Silhii*.

– Din *silhá* 1. ‘pădure deasă (de copaci tineri)’; 2. ‘(Trans.) numele mai multor specii de conifere’: a) ‘brad’; b) ‘molid’; c) ‘pin’ (DLR).

SÍLHA I, [*] Valea Lupșii sau **Sílha Rotúndă** [*] Lupșa, Goia TCL 314 „o silhá rotundă, un brad” [*] Valea Lupșii, prelucă în care „există un brad de formă rotundă”: *ibid.* (Valea Lupșii).

SÍLH-AI MIÉRIE [sílh-aj mńéríje] „poiană” III (Săgagea). – Din adj. *miéru, miérie*.

SÍLHA ROTÚNDĂ v. *Sílha*.

SÍLHA ROTÚNDĂ [sílha rotúndă] „o dîmără [= vârf de deal, de munte]; sânt și acum silhe” II (Dealul Muntelui). – Din adj. *rotúnd, -ă*.

SILHÚȚELE „e în munte jos” I, „o fost acolo silhe tinere” II (Săgagea).

– Din *silhúță* (pl. *silhúțe*), dim., cu suf. -uță, de la *silhá*.

SLEDERÍTA v. *Sfredelita*.

SIMULÉȘTI [simuléșt'] sat care aparține orașului Baia de Arieș AB. At.: 1956 *Simulești* cătun al satului Baia de Arieș (Suci II 122).

V. și *Râpa di la Simulești*.

– Din n. grup *simuléști* < *Síma* [síma], n. fam. existent în localitate.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 147 de locuitori.

SMÍDA v. *Zmida*.

SMÍDA „e la vărvul Poiniții; e către Geamăna, în hotar cu Mogoșul” I (Mărgaia).

– Din *smídă*.

SÓCII III, V, VI, [*], [**] Baia de Arieș, III, IV Muncelu sau **Sócii Dăneștilor** VI Baia de Arieș, I, II Muncelu „teren și pe-o parte, și pe alta a Văii Hărmanesii; o porțiune de pădure și fânaț” VI Baia de Arieș, „față” I, „preluci cu fânaț” IV Muncelu (Baia de Arieș, Muncelu). – Vezi *Doștina Dăneștilor*.

V. și *Doștina Socilor, Fața Socilor, Gruiu Socilor, Părau Socilor, Valea Socilor*.

– Din soc (pl. *soci*).

SÓCII DĂNÉȘTILO v. *Socii*.

SÓRLIȚA localitate componentă a orașului Câmpeni AB. At.: 1956 *Sorlița* cătun al satului Vadul Moșilor, raionul Câmpeni (Suciu II 142).

V. și *Piatra Sorliții*.

– Din *sorliță* „uli; ne mănă pui și găinile” I Brăzești.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 18 locuitori.

SÓRLIȚA „dâmb” I (Brăzești).

SPÍNII „fânaț cu pădure” I, „loc rupt; o alunecat în șosea” II (Lunca, com. Poșaga).

V. și *La Spini Deși*.

– Din *spin* (pl. *spini*).

SPÍNII BÚTÎ „spini” IV (Sălcua). – Vezi *Fântâna Buti*.

SPÍNII CĂBĂLAȘULUI „is spini și acuma” II (Brăzești). – Vezi *Căbalașu*.

SPÍNII CĂTÂNII „acolo poposeau cătanele când mergeau la Căbană în Muntele Mare” I (Mănăstire). – Vezi *Dambu Cătani*.

SPÍNII ODRIHÉII „o fost spini; o plantat zadă” II (Brăzești). – Vezi *Odriheia*.

SPÍNII ÚRSULUI „nește spinărai; ar fi fost cândva [n. pers.] Ursu” I (Brăzești). – Vezi *Grâu Ursului*.

SPOIÁLA „o dungă; a fost arabil” I, „o dâlmă; e pământ mieru acolo” II (Vidolm).

V. și *La Spoiele, Părau Spoiei, Vârvu Spoiei*.

– Din *spoiálă* ‘rocă de culoare vânătă întrebuițată la spoitul caselor’.

SPOVÉZILE „fund de părau; teren mai abrupt; de la el curge on părau: Părau Spovezilor” I, „o fost rât; e tât cu pădure; coastă” II (Lunca, com. Poșaga).

V. și *Doștina Spovezilor, Părau Spovezilor*.

– Cf. *spovádă* (pl. *spovézi*) ‘(învechit și popular) spovedanie’.

STÁULELE „o peșteră; oamenii își țineau acolo oile, că nu venea lupul” III (Săgacea).

– Din *stául* (pl. *stáule*).

STÁULELE „loc mai plan pe versant; se zice că acolo dormeau vitele, în ocoale” [*] (Valea Caselor).

STÁULU DE PIÁTRĂ „e lângă Vulturese; e împrejmuit roată de stânci și înăuntru se pășuna” II (Poșaga de Sus). – Din *piátră*.

STÁVILA [st’ádîlă] „e pe luncă; se punea cânepa la topit; se făcea ceva topilă” III (Valea Bistrii).

– Din *stávîlă*.

STĂMINOÁSA v. *Stărminoasa*.

STĂRMINOÁSA [stărînîșă] „loc rău, prăpăstios” [*], coastă cu fânaț, pășune, spini (Geamăna).

– Din *stărminós*, -oásă, var. a lui *stărminós*, -oásă ‘(despre teren) prăpăstios, stâncos’ (DLR).

STĂRMINOÁSA [stărînîșă] I, [*] sau **Stăminoása** [stăninîșă] I „pantă; fânaț și cături” II (Sartăș).

STÁNA „on fel de munte [= pășune]” V Baia de Arieș, „parte mare de hotar; locuri cultivabile” I Muncelu, „munte; locuri de grâu o fost înainte” I, „graniță cu [satul] Muncelu” II, „pășunat” IV Valea Șesii (Baia de Arieș, Muncelu, Valea Șesii). At.: 1770 *Lá Sztina* (Prodan IDBA 93).

V. și *Dealul Stâniei, După Stână, Părau Stâniei, Vârvu Stâniei*.

– Din *stână*.

STÁNA „teritor mare, deal; și pădure și fânaț, pășune” I Dealul Caselor, „pășunat, deal” II Valea Largă (Dealul Caselor, Valea Largă).

STÁNA „loc pe deal în sus; o fost holde; acum e fânaț și pășunat” III (Poșaga de Jos).

STÁNA „deal, coastă; fânaț și arabil” I, „e deasupra la Părau Stâniei; acolo făcea ciobanii stână” II (Vidolm).

STÁNA RÁIULUI „și acuma e on grajd mare; merg cu vitele la munte vara” IV (Bistra). – Din *Ráiu*, n. fam. existent în localitate.

STÂNCĂILA „vârv de deal” I, „deal înalt” II, „deal ascuțit” III (Poșaga de Jos).

– Probabil este vorba de un n. pers., derivat, cu suf. *-ilă*, de la n. fam. *Stanca*, *Stâncă*, ori rezultat (prin metateză) din *Stâncălie* (DNFR).

STÂNIȘOĂRA I, [*], [****] sau **Stînișoăra** II „loc mai aproape de sat; e înconjurat de pădure; semănau grâu înainte, acumă pasc cu vitele” I, „loc potrivit; este o casă și grajduri; fânaț” II, „deal” [*] (Cioara de Sus).

– Din *stânișoără*, dim. al lui *stână* (vezi DLR), sau derivat, cu suf. *-ișoară*, de la n. top. *Stâna* (vezi supra).

STÂNIȘOĂRA „on dâmb de stâncă; în jur e și pădure, și fânaț” II (Ocoliș). At.: 1751 *Lă Sztenyisore* (SzTA 9).

STÂRCU „deal cu fânațe și pâlcuri de pădure, pășunat” [*] Curmătură, „fânaț; acum se împădurește” I, „pantă, teren oblic” II Hădărău (Hădărău).

V. și *Fața Stârcului*, *Părau Stârcului*, *Su Stârcu*, *Vârvu Stârcului*.

– Din *Stârcu*, n. fam. (DNFR).

STÂRLĂIA „e un afiniș, pădure mai rară de fag și carpen; teren stâncos; e la Sălcuia” IV Brăzești, „loc cu pădure pipernicită; stâncă” I Valea Largă (Valea Largă).

– Pare un derivat, cu suf. *-aia*, de la **Stârla*. Cf. n. fam. *Stârlea*, numele unei soliste de la Opera din Brașov, *Stârlici(u)* (PABV 89).

STÂRMÎNILE [stîrînîile] „loc rău de nu umblă nici omul pe acolo” I, „piatra de pe Cheie [Cheile Runcului], de la drum în sus” II Lunca Largă, coastă foarte abruptă, cu stâncă și pădure (Lunca Largă, Runc).

– Din *stârmină* (pl. *stârmini*) ‘coastă prăpăstioasă, prăpastie, loc stâncos’ (vezi Porucic L 31, DLR etc.).

STÂRMÎNILE I, II sau **Stârmînile Țungurilor** II „pădure mare; deal mai mare în hotar cu Rimetea; locuri printre stânci” I, „îs hotar cu ungurii [satul Rimetea]; loc rău; pădure; coaste” II (Vidolm).

STÂRMÎNILE ȚUNGURILOR v. *Stârminile*.

STEĂNU „stâncă și pădure” III Săgagea (Incești).

V. și *Izvoru Steanului*, *Margina Steanului*, *Marginea Steanului*, *Su Stean*.

– Din *steân*, var. a lui *stână* ‘bloc masiv, dur și imobil (de piatră)’ (DLR).

STEĂNU „stâncă mare” II (Lunca, com. Poșaga).

STEĂUA „creastă, vârș de munte” II (Valea Bistrii).

STEREGOĂIA „vârș, deal” [*], „padină în care se ară” [**] (Geamăna).

V. și *Hoanca Steregoi*, *Părau Steregoi*.

– Din *steregoăie*, var. a lui *stirigoăie* ‘numele a două plante erbacee din familia liliaceelor: *Veratrum album*, *Veratrum nigrum*’ (DLR).

STEUIŢA „pășunat împădurit; o fost poiană mare” II Lunca Largă, „e lângă Fântâna Crecii; acolo se așeza animalele pe timpuri; le făcea ocol” I Runc (Lunca Largă, Runc).

– Din *steuînă* (pl. *steuîni*), var. a lui *stăuînă*.

STEUIŢILE „loc așa mai șes, în hotar cu [comuna] Bucium” [*] (Geamăna).

STEUIŢILE „acolo o fost steuină [= poiană] mare în pădure” II (Săgagea).

STINIȘOĂRA v. *Stânișoara*.

STÓICA „o poieniță ca o peninsulă” II, „prelucă” IV (Muncelu).

V. și *Colțu Stoicii*, *Fântâna Stoicii*, *La Stoica*, *Părau Stoici*.

– Din *Stoica*, n. fam. existent în Câmpeni și Vidolm.

STRĂJA „pășune, loc deschis; o fost terenul de la Poșaga de Jos” I, „deal cu proprietăți, colibi” II Orăști, „e la [comuna] Poșaga, aparține de Orăști” I Valea Lupșii (Orăști). Conform tradiției locale, „aici era punctul de supraveghere stabilit de armata lui Avram Iancu [...] pentru că oferă condiții optime de a ține sub observație toate împrejurimile, putându-se urmări mișcarea de trupe în toate direcțiile” (Informație comunicată lui Ioan Vlad de Maria Goia: AMLupșa II 541).

V. și *Groapa Strajii*, *Părau Strajii*, *Rudău Straje*, *Rudău Strajii*, *Șesu Străjii*, *Valea Străjii*.

– Din *străjă* sau *Străja*, n. fam. existent în zonă.

STRĂJERÍA [străjărije] „loc plin de pădure, cături; se intersectează drumul național cu ștrecul” III (Brăzești).

– Din *străjerie*.

STRÂMTÚRA „o porțiune de drum mai strâmtă” II, „e pe drumul care merge la Hărmăneasa” IV Muncelu (Baia de Arieș, Muncelu).

V. și *Vârvu Strâmturii*.

– Din *strâmtură* (pl. *strâmtúri*) ‘loc strâmt, îngust, între dealuri (sau munți); trecătoare; strâmtoare’.

STRÂMTÚRA „on loc mai strâmt, de lături îi pădure” I (Botești).

STRÂMTÚRA „loc mai strâmt între Arieș și Măguliș; teren arător și fânaș” I, „e la capătul satului din jos” II (Lunca, com. Poșaga).

STRÂMTÚRA „e tă pe Valea Beliorii” I, „o fost foarte strâmt; prin vale se mergea; acuma-i drum făcut” II (Lunca Largă).

STRÂMTÚRA III sau **Strâmtúrele** IV „loc unde e strâmt drumul” III (Brăzești).

STRÂMTÚRILE v. *Strâmtura*.

STRÂMTÚRILE „e cum meri [= mergi] spre Lupșa; e strâmt terenul între [pleș] și Bunălaș; e cât trece drumul, Râul și linia ferată” II (Mănăstire).

STRÂMTÚRILE „terenuri strâmte; porțiuni adânci și strâmte între stânci” I, „loc lângă Arieș, jos la Bercu Satului” II (Vidolm).

STRIMINOÁSA „loc mai rău, ruptătuos, răpos” I (Sălciua de Sus).

– Din adj. *strîminoasă*, variantă rezultată prin metateză și asimilarea *î-i* > *i-i*, a lui *stârminoasă* (vezi *Stârminoasa*).

STRÓIU „vârv; colț” I (Runc).

– Din *Stroi*, n. pers. (DOR 378), n. fam. (DNFR).

STROPÉȘTII II sau **Dâmbu Stropéștilor** IV „dâmb; acolo a avut niște oameni sălașe” II, „dâmb, dolmă” IV (Sălciua).

– Din n. grup *stropéști* < *Strópea*, n. pers. („Stropea o fost o familie, o dispărut” IV).

STRÚNGA „o pantă; nu-i chiar în trepte, dar cam în felul ala vine; e chiar pe culme” I, „era o potecă, era tăiată pădurea cât să circule dintr-o parte în alta vitele” IV (Brăzești).

– Din *strúngă* ‘loc îngust de trecere’ (vezi DLR).

STÚRU „culme” I, „colț” II, „dâmb” III, „stâncă”: Buza Br. 21 (Brăzești).

V. și *Coasta Sturului, Dâmbu Sturului*.

– Din *stur* ‘vârf, deal ridicat, munte, stâncă’ (vezi Loșonți TRFR 93–94).

STÚRU „vârf de deal; fânaș”: Bercea Nume 58 (Ocoliș).

STÚRZU „loc de cosit; pantă” I, „livadă; îi și o casă” III (Valea Bistrii).

– Din *Sturz(u)*, n. pers. (DOR 378) sau n. fam. (DNFR). Cf. *Stúrza*, n. fam. existent în comună.

SU BÁCIU „e tă [= tot] su o coastă” II (Ocoliș). – Vezi *Baciu*.

SU BULZ „poiană” I, „e vizavi de Bulz” III (Brăzești). – Vezi *Bulzu*.

SU BULZ „fânaș și căturali” II (Sartăș).

SU BULZ „rât frumos” II (Sălciua).

SU CÁLEA LUNCÁNILOR coastă de deal (Vidolm). – Vezi *Calea Luncanilor*.

SU CĂSÓI „poiană; o fost ceva colibi acolo deasupra” I, „înainte era sălașe, colibi, ceva căsi” II, „pantă” III, „loc prăpăstios” IV (Brăzești). – Vezi *Căsoile*.

SU CÍCHERĂ „loc costos; coastă mare la poalele Cicherii [Marcului]” I (Poșaga de Jos). – Vezi *Cichera*.

SU CÍCHERĂ „fânașe” I (Valea Lupșii).

SU CÔLȚU BĂIAȘULUI „coastă de deal; fânaș”: Bercea Nume 47 (Vidolm). – Vezi *Colțu Băiașului*.

SU CÔLȚU CÂMPEÁNULUI „teren cam dâmbos” I (Valea Lupșii). – Vezi *Colțu Câmpeanului*.

SU DÂMBU BÓNCILOR „pădure” III (Valea Șesii). – Vezi *Dâmbu Boncilor*.

SU DÓSU PRÍPORII „fânațe” I (Valea Lupșii). – Vezi *Dosu Priporii*.

SU FRUNȚI „fânaț; teren mai în pantă” I, „îs miriști, rât; coastă” III (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Frunțile*.

SU GÂRDU ÓLII „fânaț; teren sub gardul Olii” [*] (Lupșa). – Din *gard; Olea*, n. fam. (vezi *Coasta Olii*).

SU JGHEAB „teren arător, fânaț și casele Bârdeștilor” II (Geamăna). – Vezi *Jgheabu*.

SU MÁRGINĂ „coastă su pădure” I, „teren pe marginea pădurii” III, „fânațe” IV (Muncelu). – Vezi *Margina*.

SU MÁRGINĂ fânaț și pășune (Valea Caselor).

SU MĂRGÁIA luncă pe lângă Arieș; fânaț și teren arabil (Mărgaia). – Vezi *Mărgaia*.

SU MIHEILEÁSA luncă; fânaț și case (Lupșa). – Vezi *Hoanca Mihelesii*.

SU NIMÁS „pădure” III (Valea Șesii). – Vezi *Nimașu*.

SU PĂDÚRE „loc de munte; nu-i oblu; este și pădure” II (Lunca, com. Poșaga).

SU PIÁTRA BÁII II (Sartăș). – Vezi *Piatra Băii*.

SU PIÁTRĂ teren sub Piatra Galbină (Dealul Caselor). – Vezi *Piatra Galbină*.

SU PIÁTRĂ „e su Suligata; și acuma mai sânt vreo 2–3 familii; loc bun” I Bârzan, cătun atașat satului Holobani după 1968: cf. Dumitraș SG 39 (Geamăna). – Vezi *Piatra Suligății*.

SU PIÁTRĂ „fânaț; o fost arabil” I (Hădărău). – Vezi *Piatra Muncelușului*.

SU PIÁTRĂ „poiană sub o stâncă” I, „groapă ca o pâlnie; rât; e îngrădit cu pădure” II (Lunca, com. Poșaga).

SU PIÁTRĂ „locuri [cultivabile] și on pic de pădure” [*] (Runc).

SU PIÁTRĂ „loc sub Colțu Bedeleului” II, „locul unde e Mănăstirea” VII (Sălciua).

SU PIÁTRĂ „teren sub Piatra Oloșului” IV (Valea Șesii). – Vezi *Piatra Oloșului*.

SU PLEOȘTIOÁRE „e și o râpă” II (Muncelu). – Vezi *Pleoștioarele*.

SU PLEȘ „e la poalele Cicherii lui Mojar” I, „loc cositor” III (Poșaga de Jos). – Vezi *Pleșu*.

SU PRIMEVÉRI „loc mai frumos, unde se mai ara oarecând” II (Ocoliș). At.: 1751 *Szub primaváre* (SzTA 9). – Vezi *Primeverile*.

SU RĂZÓRU PLÉȘII II (Muncelu). – Vezi *Răzoru Mare, Pleașa*.

SU RÂPI „fânaț; e pe su Vârvu Râpilor” I (Sartăș). – Vezi *Râpile Groșilor*.

SU RUNC „o fost două familii; fânaț și munte [= pășune]” VI (Baia de Arieș). – Vezi *Runcu*.

SU SLÉME [su scléme] „îi sus, la pădurea Bujorului; e loc rău, chiar sub creasta dealului” III (Poșaga de Jos). – Din *sléme* [scléme] ‘culme, coamă, creastă de deal’ (cf. DLR).

SU STÁRCU „e Lunca Hădărăului” II, III (Hădărău). – Vezi *Stârcu*.

SU STEAN „loc cu puțină pădure sub stâncă aia, Steanu” I, „o fost poieni de pășunat; s-o cosit cândva” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Steanu*.

SU ȘÉSURI „o fost împădurit” I (Valea Lupșii). – Vezi *Șesurile*.

SU TĂIETÚRĂ „face parte din Cărbunări” I (Valea Largă). – Vezi *Tăietura*.

SU ȚÁRCA „coaste și pietri” II (Ocoliș). – Vezi *La Țarca*.

SU URZICĂR „teritor mândru, fain și pădure de brad; fânaț, pășunat” I (Dealul Caselor). – Vezi *Urzicară*.

SU VĂCĂRU „e de la Dâmbu Bornii în sus către munte” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Văcaru*.

SUB CÍCHERĂ coastă cu pădure (Valea Caselor). – Vezi *Cíchera*.

SUB COȘ „fânaț, loc împădurit și pășune” II (Lunca Largă). At.: 1751 *szub kós*, *Szub Kós* (SzTA 45). – Vezi *Coșu*.

SUB DÓSU CIÚNGILOR „fânaț; deasupra e o pădure mare” [*] (Valea Lupșii). – Vezi *Dosu*, *Ciungii*.

SUB JIDOVÍNA At.: 1751 *Szub Zsidovina* (Ocoliş; SzTA 9). – Vezi *Jidovina*.

SUB PIÁTRA LÚNGĂ sau **Supt Piátra Lúngă** At.: 1751 *Szupt Tyátrá lung* (Runc; SzTA 45), 1761/1808 *Szub Ptyatra Lunya* [sic!] (*ibid.* 46). – Vezi *Piatra Lungă*.

SUB PIÁTRĂ, ung. *Buvópatak* sat în com. Sălciua AB. At.: 1909 *Subpiatră* cătun contopit în satul Sălciua de Jos (Suci II 149).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 140 de locuitori.

SUB ȘES VII (Sălciua). – Vezi *Șesu*.

SUB ȘCLÍFA „teren mai șes” I (Valea Largă). – Vezi *Șclífa*.

SUB ȘTREC „luncă” [*] (Sartăș). – Din *ștrec* ‘linie ferată’, ‘loc de trecere peste calea ferată’ (DLR).

SUB [t'ont'] „o fost [t'ont'] d-aia mari, plopi mari (de 40 m); pășunat, mocirlă” II, „fânaț și arabil” III (Dric).

SUB VÂRTÓP At.: 1751 *Szub Vertóp* (Runc; SzTA 45). – Vezi *Vártópu*.

SUB ZĂPÓZI pădure de fag (Nămaș). – Vezi *Zăpozile*.

SUBT ȘÚRA CRÉCII At.: 1765 *Szubt Szura a Krétsi* (Runc; SzTA 46). – Vezi *Șura Bătrână*, *Piscu Crecii*.

SULIGÁTA II, [*] Geamăna, [*] Lupșa, I Valea Șesii, I Vința, Goia TCL 329, Dumitraș SG 27 etc., **Surligáta** [**] Geamăna, AMLupșa III 517 sau **Piátra Suligáții** I Vința, II Geamăna, Dumitraș SG 29, Prața ÎSG 171 „stâncă ascuțită, mare, abruptă, goală; colț; e la Vința” [*] Geamăna, „vârv pietros; colț; dâmb” I Vința, „stâncă sub formă de suliță”: Goia TCL 329, culme muntoasă, 1372 m: Dumitraș SG 27. Vezi fotografia în AMLupșa III 517 (Vința).

– Din *suligát*, -ă < *sulegát*, -ă, variantă, întâlnită și la Ion Agârbiceanu, Lucian Blaga etc., a lui *suleget* ‘(învechit și regional; despre ființe sau despre corpul lor ori părți ale acestuia; p. ext. despre obiecte sau despre părți ale acestora) subțire (și lung)’ (DLR).

Varianta *Surligáta* a rezultat prin „despicarea” lui *l* în -*rl*-.

Inițial stânca a fost numită **Piátra Suligátă*. Cu timpul, prin omiterea determinatului, s-a ajuns la *Suligáta*, nume care s-a extins la terenul din jur (*Suligata* „coamă lată; are vreon [= vreun] km” II Geamăna; culme muntoasă, de 1372 m: cf. Dumitraș SG 27; „hotar arător, care parcă este străjuit de Piatra Suligății, înaltă de 150 m [...], parcă este o navă cosmică gata să-și ia startul spre o altă planetă”: Prața ÎSG 171), iar stânca a fost rebotezată *Piátra Suligáții*.

SUMUSTRÉLELE [sumustréle] I, II, [sumustrélele] II „coastă de deal; arător; îs râpi” I, „coaste; loc tras; arător” II (Vidolm).

– Din *Su Mustréle*? Informatorii declară că nu știu să existe un loc numit *Mustrele*.

SUPT ARÍNI [supt arín] „loc și de coasă și pășunat; s-o arat; îs rupte locurile, o alunecat până în sat; acolo erau arini, e ceva mocirlă care s-o rupt” I, „e su dâlma asta” [*] (Runc). At.: 1751 *Szupt áriny* (SzTA 45). – Vezi *Arinii*.

SUPT PIÁTRA LÚNGĂ v. *Sub Piatra Lungă*.

SURLIGÁTA v. *Suligata*.

SURUPÓSTU „on dâmb rotund ca on mamelon, cu fânațe” [*] Geamăna, „se surpă; crește și pădure; o fost cositor” I Vința (Vința).

V. și *Părău Surupostului*.

– Emil Popa, care înregistrează n. top. *Surupostu* în Abrud, numind „partea terminală a unei culmi [...], cu terenul puternic înclinat, pe alocuri abrupt, tăiat pe mijloc de un torent

adânc, cu malurile prăbușite”, consideră că *t* „ar putea fi rezultatul contaminării cu participiul *surupat*, dacă nu cumva poate fi derivat tocmai din acesta cu suf. -os > *surupătos* (care se surupă) > *surupost* – prin metateză și sincopare” (NTA 335).

SÚRZII „fânaț; e casa în mijlocul pământului; e un fel de prelucă; Surdu o fost nume; unul Onu Surdu din Mușca s-a însurat aici în locul ăsta” I (Curmătură).

– Din n. grup *súrzi* < *Surdu*, n. fam. sau sprn. (cf. *Culiț-a Surdului*).

SUSÁIU „deal cu pădure de fag și fânațe, parte din el fiind înainte arabil; acum-a-i numa spini” I, „vârv de deal; pășunat” II, „pantă lină” III Lupșa, „e dincolo de Părau Turșugilor” II Mănăstire (Lupșa, Mănăstire).

V. și *Poarta Susaiului, Vârvu Susaiului*.

– Din *susái*, plantă, sau din *Susai*, n. pers. (vezi infra *Susăieștii*).

SUSĂIEȘTII grup de case (Botești).

– Din n. grup *susăiești* < *Susái*, por. „de-a Susaiului i-o zis la moșul” I.

SUSÉNII „partea de mai sus a satului” II (Poșaga de Jos).

V. și *Valea Susenilor*.

– Din n. grup *suséni* ‘locuitori din partea de sus a satului’.

SZÁRTOS v. *Sartăș*.

SZÁSZAVINC v. *Geamăna*.

SZEGÁZSA v. *Săgăgea*.

SZEGÁZS v. *Săgăgea*.

Ș

ȘAGĂU „parte din Munceluș; pășunat; pantă, deal” [*] Curmătură, „vârv” I, [*], „deal mare” II Geamăna, „deal, dolie lină; e ascuțit ca și Pleșu” I, „loc așezat” II Hădărău. Vezi fotografia în AMLupșa III 517 (Geamăna, Hădărău).

V. și *Vârvu Șagăului*.

– Din n. fam. *Șagău* (PACJ 258, 401; Loșonți–Vlad VI 205).

ȘAGÓNA v. *Dealul Șagonii*.

ȘANȚU CRÍCULUI „șant săpat de crici” I (Brăzești). – Vezi *Cânepiștea Cricului*.

V. și *Părău Șanțului*.

– Din *șanț*.

ȘASA sat în com. Lupșa AB. At.: noiembrie 1784 *Șaza Lupșa* (Prodan RH I 511), decembrie 1784 *Sasa Lupșii* (ibid. II 118) etc., 1956 *Șasa*, *Sasa* cătun al satului Lupșa (Suciul II 168). „Șasa definea în trecut toată acea parte a satului situată de la Biserica în sus, pe Valea Șesii. Prin includerea unor gospodării în satele Bârdești și Trifești, au mai rămas în componența satului Șasa doar gospodăriile situate de-a lungul văii, până la locul de confluență a Părăului Brădii cu Valea Șesii” (Dumitraș SG 41).

V. și *Coasta Șesii*, *Dealul Șesii*, *Valea Șesii*.

– Din *șeasă* ‘suprafață de pământ plană, netedă, dreaptă’, apelativ viu în localitate și în zonă. Vezi, mai pe larg, Loșonți TRFR 218.

La recensământul din 20 X 2011, nu s-au înregistrat locuitori.

ȘASA-VINȚA v. *Geamăna*.

ȘCHIOPEÁNU [șt'opeánu] „loc mai drept acolo unde este on grajd” I (Orăști).

– Din *La Șchiopeánu* < sprn. *Șchiopeán*, sg. refăcut din pl. *șchiopéni* < *Șchiop*, n. pers.

ȘCLÍFA „teren potrivit, cam grohotos; nu-i pantă mare; e cu pădure; aparține și de Valea Largă” I Dealul Caselor, „pădure pe pantă” I Valea Largă (Dealul Caselor, Valea Largă).

V. și *Izvoru Șclifii*, *Sub Șclifa*.

– Din *șclifă* (vezi supra *Șclifele*).

ȘCLÍFELE v. *Șclifele*.

ȘÉRBA [șárba] „loc drept, arător”: Bercea Nume 48 (Vidolm).

– Din n. fam. *Șerba* (PACJ 259).

ȘERBĂNEȘTII „pantă; se găsesc vreo 4–5 case” [*] Lupșa, „grup mic de case în afara vetrei satului” [*] Valea Lupșii (Lunca, com. Lupșa).

V. și *Fântâna Șerbăneștilor*, *La Fântână la Șerbănești*.

– Din n. grup *șerbănēști* < *Șerbán* [șárbán], n. fam. existent în localitate, frecvent în zonă.

ȘERBÓIU [șárbóju] I, II Valea Lupșii, [șerbóju] II Lupșa „pășunat și păduri pe de lături” II Lupșa, „deal cu șuri; s-o arat înainte; e hotar foarte mare” I, „e tăc cu fânețe” II Valea Lupșii (Lunca, com. Lupșa).

V. și *Dosu Șerboiului*, *Doștina Șerboiului*, *Poarta Șerboiului*, *Vârvu Șerboiului*.

– Din *Șerboi*, n. fam. (DNFR).

ȘÉRBU [șárbu] „o mlaștină” II, „teren mai moinos; pășunat” IV, „loc mai spinos, împădurit” VII (Sălcua).

V. și *Părău Șerbului*.

– Din *Șerb(u)*, n. fam. existent în județ (vezi PAAB 131, 211, 269 etc.).

ȘÉSU „loc drept, deschis” I, „șes” II, III (Botești).

V. și *Părău Șesului*, *Sub Șes*.

– Din *șes* (pl. *șesuri*).

ŞÉSU „e în Căbălaş, loc mai oblu, pantă mai dulce, terasă” I, „șes în hotar cu Sartășul” II Brăzești, „fânaț; e mai sus; e mai întins” II Sartăș (Brăzești, Sartăș).

ŞÉSU (alt loc!) „on pic de șes” II (Brăzești).

ŞÉSU „e în deal deasupra, e loc șes” I Runc (Lunca Largă, Runc). At.: 1751 *Lá Sész* (SzTA 46).

ŞÉSU șes (Lupșa).

ŞÉSU „e șes, on pic de teren mai sus; acolo se adună oamenii la Paști” I (Mușca).

ŞÉSU „șes; fânaț cam mocirlos” I, „loc mai șes pe deal” II (Ocoliș).

ŞÉSU (alt loc!) „platou” II (Ocoliș).

ŞÉSU „șes pe deal” [*] (Orăști).

ŞÉSU „loc drept” I, „îi după Măgură, loc oblu, cu iarbă și ceva tăuri” III (Poșaga de Jos).

ŞÉSU „pășunat pe o terasă; o fost arabil” IV, „loc mai șes pe deal” VII (Sălciua).

ŞÉSU „loc drept acolo sus; fânaț” II (Săgagea).

ŞÉSU „o fost dat la biserică” II (Valea Caselor).

ŞÉSU ADÁMULUI „șes; o fost grânarul Gârdelui” I (Gârde). – *Adám*, n. fam. existent în localitate.

ŞÉSU ALBĂCEÁNULUI „îi puțin nămaș; restul îi pădure” I (Hodișești). – Din sprn. *Albăcéan* < *albăcéan* ‘locuitor din Albac’.

ŞÉSU ANTONÉȘTILO șes (Sălciua). – Vezi *Groapa Antoneștilor*.

ŞÉSU BÁRLII „șes mare” I, „hat cu Sartășul” II (Valea Lupșii). – Vezi *Bârla*.

ŞÉSU BOLDĂȘULUI „șes în apropierea Părăului Boldășului” IV (Bistra). – Vezi *Părău Boldășului*.

ŞÉSU BULENDRÉȘTILO VII, *Şésu Bulindrăștilor* I sau *La Bulindrăști* I „loc frumos” I (Sălciua). – Din n. grup *bulendrăști* < *Buleándră*, n. fam. cu 13 purtători în județ (vezi DFNFR).

ŞÉSU BULINDRÉȘTILO v. *Şésu Bulendrăștilor*.

ŞÉSU BÚNH „luncă; fânaț” III (Sălciua). – Vezi *Crucea Bunii*.

ŞÉSU BUSTÁNULUI „șes; o fost a unuia Bustanu” II (Valea Lupșii). – *Bustánu*, n. fam. existent în localitate.

ŞÉSU BUTÚCILO „șes” I, „s-o tăiat pădurea și o rămas butuci; s-o plantat” II (Valea Lupșii). – Vezi *Butucii*.

ŞÉSU CALD „e șes, un platou mare pe vârful Muntelui Mare” II, pășune alpină ce aparține și de Muntele Băișorii CJ (Valea Lupșii). – Vezi Loșonți–Vlad VI 161.

ŞÉSU CĂBĂLĂȘILO șes cu tufe (Lunca, com. Lupșa). – Vezi *La Căbălăși*.

ŞÉSU CĂLDĂRILO „șes, prelucută; locul este sub cel numit La Căldări” [*] (Lupșa). – Vezi *La Căldări*.

ŞÉSU CĂRÚȚII „șes; teren mai oblu pe deal” II (Gârde). – Vezi *La Căruța*.

ŞÉSU CÉPII „șes pe deal; o fost a Cepii” [*] (Lupșa). – *Cépa*, n. fam. existent în localitate.

ŞÉSU CÉRBULUI „șes” IV (Bistra). – Vezi *Cerbu*.

ŞÉSU CERTÉJULUI „loc frumos, arabil; pantă dulce” II (Muncelu). – Vezi *Certeju*.

ŞÉSU CHÍMULUI [șásu t’ímuli] „șes fain” II (Valea Lupșii). – Vezi *Colțu Chimului*.

ŞÉSU CIRÉȘILO [sic!] I Hădărău, [*] Lupșa, I Valea Șesii, Goia TCL 288 sau *Şésu Cirăștilor* II Valea Lupșii, Goia TCL 335 „șes, un platou de 4–5 ari; cireși nu prea sânt; era pădure fără valoare, alun” I Hădărău, „șes; de la el în jos e coastă” [*] Lupșa, „șes su pădure, pe Mărğaia” II Valea Lupșii, „a aparținut cândva unor familii numite Cir”: Goia TCL 335 (Mărğaia). – Din n. grup *cirăști* < *Cir*, n. fam. existent în comună. Varianta *Şésu Cireșilor* s-a născut prin etimologie populară.

ȘESU CIRÊȘTILOR v. *Șesu Cireșilor*.

ȘESU CÍCHERII șes, „graniță cu Valea Lupșii” II (Muncelu). – Vezi *Cichera*.

ȘESU CIÓRBII „o parte aparține de ponoreni [= satul Ponor]” I, „loc oblu” II (Valea Largă). – *Ciórbea*, n. fam. existent în comună.

ȘESU CIOROPĂROÁII „loc mai șes în Pleașa Mare” VI (Baia de Arieș). – Din sprn. *Cioropăroáia* ‘soția lui Cioropar’ < *Cioropár*, *Cioropáriu*, n. fam. existent în localitate.

ȘESU CIÚNCHII „șes; e terenul statului” I, „on pic de câmp; îi șes în dricul pădurii” II Poiana (Cheleteni). – Vezi *Ciunca*.

ȘESU CLÓȘTH „e cu pădure; acolo fac rotitul (împerecherea) cel mai puternic cocoșii de munte, în ianuarie, februarie” I, „pădure” III, IV (Peste Valea Bistrii). – Vezi *Cloșca*.

ȘESU COMÉNZII „un șes mare în vârful Muntelui Mare; acolo o fost o comandă” II (Bistra). – Vezi *La Comandă*.

ȘESU CRAIULUI „rezervație botanică” II Ocoliș, „se zice că Bela Crai ar fi ascuns acolo în zonă o comoară” II, „e drept, e un fel de platou” II, „șes pe deal deasupra” [*] Poșaga de Sus. – *Crai(u)*, n. fam. existent în Orăști și Poșaga de Sus sau *crai*.

ȘESU DEÁLULUI „on pic de șes” I, II, „șes pe deal” II, III (Brăzești). – Vezi *Dealu*.

ȘESU DINCOÁCE „șes sus la pășunat în Dosu Leșului” I (Valea Lupșii). – Din adv. *dincoáce*.

ȘESU DINCÓLO „șes mai mare ca Șesu Dincoace” I (Valea Lupșii). – Din adv. *dincólo*.

ȘESU GĂUNÓII „șes” V Baia de Arieș, „șes ca pe masă; nu-i mare” I Muncelu (Baia de Arieș, Muncelu). – Vezi *Găunoaia*.

ȘESU GÓȘII „șes în pădure” I, „șes frumos între păduri, o preluca” [*] (Valea Lupșii). – *Góșa*, n. fam. existent în localitate.

ȘESU HÁLCILOR șes (Valea Lupșii). – Vezi *Halcile*.

ȘESU-I MLÁCE v. *Șesu Mlacii*.

ȘESU IÁNCULUI [șásu jánculi] „șes pe Dealu Mare” III (Săgacea). – Din *Iáncu*, n. fam. existent în comună sau pren.

ȘESU IÁNCULUI „șes” I (Valea Largă).

ȘESU LÁCULUI „e șes puțin” II (Baia de Arieș). – Vezi *Lacu*.

ȘESU LÁZULUI „șes cu fânaț” I (Valea Lupșii). – Vezi *Lazu*.

ȘESU LUI ARÓN „o fost on loc fain; era a lui Aronul Nașului; s-o împădurit” II (Gârde). – *Arón*, pren. sau n. fam. existent în zonă.

ȘESU LUI BÚLGĂR „șes; o fost tăietură; acuma-i plantat” II, „e cam la poalele din jos a pădurii de brad” [*] (Săgacea). – *Búlgăr*, n. fam. existent în comună.

ȘESU LUI HUHÚI „fânaț cu tufe, arini etc.; aici e o fântână mare, cu apă bună” I (Valea Lupșii). – Vezi *Fântâna lui Huhui*.

ȘESU LUI LÍȚA „șes pe deal, terasă; acolo o fost o fântână, grajd” II (Lipaia). – *LíȚa*, n. pers. (hip. de la *NiculîȚă*). Cf. „*Nicodimu lui LiȚă*” II.

ȘESU LUI PANCİ [șásu li pančŭ] „e on pic mai tras, tăt în Pleașă” VI (Baia de Arieș). – *Panci*, n. fam. (NFM).

ȘESU LUI PRÍZLOP „șes sus pe vârful dealului” I, „teren fain, on șes ca pe masă” II (Valea Lupșii). – Vezi *Prizlopu*.

ȘESU LUI ȚUTÚI „loc mai șesuț” IV (Muncelu). – *Țutúi*, por.

ȘESU LUPȘÁNULUI „șes în Muntele Mare” I, „unul din cele mai întinse platouri de aici [...], cu altitudine de 1637 m”: Andrieș ICL 129 (Lupșa). – *Lupșán*, sprn. < *lupșán* ‘locuitor din Lupșa’.

ȘESU MARCĂULUI „șes” I, „teren mai întins; e plin de mușinoaie, spini” II (Sartăș). – Din *Marcău*, poreclă derivată cu suf. -ău de la n. fam. *Mărca*, existent în localitate. Cf. și *Marcău*, n. fam. (PAAB 381, PACJ 165).

ŞESU MLĂCII I Vința, Prața ÎSG 171 sau **Şesu-i Mlăce** II Geamăna „șes” I Vința, „mere până în pădurea de brad” II Geamăna (Vința, Geamăna). – Vezi *Mlaca*.

ŞESU MLÚHII șes (Valea Șesii). – Vezi *Mluha*.

ŞESU MORĂRULUI „on pic de șes în deal” I (Sartăș). – Vezi *La Moraru*.

ŞESU MUNCELÚȘULUI „loc șes pe on dâmb deasupra” I Cumătură, „șes” II, III Hădărău, „șes tomna în vârful dealului” [*] (Hădărău). – Vezi *Muncelușu*.

ŞESU MÚNTELUI „fânaț” [*] (Mușca). – Vezi *Muntele*.

ŞESU NEĂMȚULUI „șes pe deal; pajiște” I, „șes cu izlaz; o crescut și pădure; e lângă Părău Șesului” II (Dealul Bistrii). – *Neamț*, n. fam. existent în zonă. Vezi *Colțu Neamțului*.

ŞESU NÍCHII „e aici în Baia [de Arieș]; era fânaț mai drept; s-o făcut căsi pe el” I, „e șes pe deal; era rât gol” II (Baia de Arieș). – Vezi *Dâmbu Nicii*.

ŞESU OLÉȘTILO v. *La Olești*.

ŞESU PĂRĂIELO „e în zona Păraielor” II, „șes; fânaț” III (Lupșa). – Vezi *Păraiele*.

ŞESU PĂRĂGINÓȘULUI „on pic de șes; e tă munte” VI Baia de Arieș (Baia de Arieș, Cioara de Sus). – Vezi *Părăginosu*.

ŞESU PĂRULUI „on pic de șes; este acolo on păr” II (Muncelu). – Din *păr*.

ŞESU PIETRĂRULUI „e între Cabană și Vârșu Bărlui” I (Valea Lupșii). – Vezi *Pietraru*.

ŞESU PLÉȘII „șes sus pe deal” I (Valea Lupșii). – Vezi *Pleașa*.

ŞESU PÓMILOR At.: 1751 *In Seszu Pomilór*, „Lă Seszu Pomil!”, 1761/1808 „Inn [!] Seszu Pomilor” (Runc: SzTA 46). – Vezi *Pomii*.

ŞESU PRÁTHI „șes” VI (Baia de Arieș). – *Prăta*, n. fam. existent în localitate.

ŞESU RÚNCURILOR „șes deasupra la Runcuri” I (Valea Lupșii). – Vezi *Runcurile*.

ŞESU SÁTULUI „șes pe lângă calea ferată” [*] (Lupșa). – Din *sat*.

ŞESU STRĂJII șes, cu fânaț, pe Muntele Mare (Bistra, Lupșa). – Vezi *Straja*.

ŞESU ȘIMÓCHII „on picuț de șes” I, „e în Hălăstaie, da’ mai umed oleacă” I (Mușca). – *Șimóca*, n. pers. ce a existat în localitate (cf. „*de-a Șimochii*” I, *A li Șimoca*: Popa Vorbe 179). Este atestat și în Certege. Printre participanții la Răscoala lui Horea s-a numărat și Simion Cothișel Șimoca din Certege (vezi Cothișel MC 26). Acesta a fost primar până în 1825 (vezi *ibid.*).

ŞESU TÂRȘÚGILOR „on pic de șes deasupra la Tomnaticu” [*] (Lupșa). – Vezi *Târșugii*.

ŞESU TOMNÁTICULUI șes „cu altitudinea de 1350 m”: Andrieș ICL 129 (Bistra). – Vezi *Tomnaticu*.

ŞESU ȚĂRCILO loc mai șes (Valea Lupșii). – Vezi *La Țarci*.

ŞESU ÚRSULUI „acolo o fost case” II (Valea Lupșii). – Vezi *Bercu Ursului*.

ŞESU VÁRULUI „teren drept, după Colțu Varului” I (Valea Lupșii). – Vezi *Varu*.

ŞESU VĂRÁTICILOR „îi mai șes; se ține de Văratici” II (Cioara de Sus). – Vezi *Văraticile*.

ŞESU ZMÍZII „șes” I, „o mică adâncitură” II (Muncelu). – Vezi *Zmida*.

ŞESÚRA v. *Șesura Cuților*.

ŞESÚRA CÚȚILO [șăsúra cútîlor] I, II sau *Șesúra* [*] „teren drept” I (Sartăș). – Vezi *Cuțile*.

V. și *Groapa di la Șesura Cuților*.

– Din **șesúrá* ‘loc șes, terasă, platou’, un derivat, cu suf. -*ură*, de la *șes*, *șeásă* sau un feminin singular refăcut din *șesuri*, pl. lui *șes*. (vezi Loșonți TRFR 219).

ŞESURILE on teren cu fânaț și pădure” I, „platou mare” II (Lunca, com. Poșaga).
V. și *Su Șesuri*.

ȘESURILE șes (Valea Lupșii).

ȘÉȘTINILE „o seștină; teren mai drept, în pădure” II (Brăzești)

– Din *șeștină* (pl. *șeștini*) ‘loc șes pe deal, terasă, platou’.

ȘÉȘTINILE „loc mai așezat, ca on șes” II, „pășunat” III (Muncel).

ȘÉȘTINILE „așezături” I, „teren mai șes” II (Sartăș).

ȘILIMPÁIELE „terenuri rupte de apă; s-o format niște pâraie” I (Mușca).

V. și *Părău Șilimpaielor*.

– Din *șilimpău* (pl. *șilimpăie*), var. a lui *șarampói* ‘pârâu, șanț făcut de apele de ploaie’ (vezi DLR).

ȘINDILÁRII I sau **Șindiláru** [*] „pădure” I (Ocoliș).

V. și *Dâmbu Șindilarului, Părău Șindilarilor*.

– Din *șindilár* (pl. *șindilári*) ‘persoană care face (și vinde) *șindilă* [= *șindrilă*]’.

ȘINDILÁRU v. *Șindilarii*.

ȘÍPOTELE „este o cascadă unde cade apă din Podereii Șipotelor” I, „apa care cade pe coastă în jos este adusă printr-o țeavă peste Râu; îi hotarul nost cu al Sălciuei” II Lunca, com. Poșaga, „e on șipot, o vale; acolo iese apa din pământ” I, „izvoare, cascadă; curg dintr-un tău de pe vârful Muntelui [Bedelevu]” II Sălciua (Lunca, com. Poșaga; Sălciua de Jos).

V. și *Podereii Șipotelor, Valea Șipotelor*.

– Din *șipot* (pl. *șipote*), folosit în graiul localităților cu sensul ‘jgheab sau țeavă prin care se captează apa unui izvor’.

ȘÍPOTELE pantă cu fânaț pe care sunt câteva șipote (Ocoliș).

ȘÍPOTU ONÍCHII [șípotu ʋáníki] „era cu apă foarte bună” II (Săgăgea). – *Onică*, hip. al lui *Ion*. Cf. și *Onică*, n. fam. existent în Brăzești.

ȘÍPOTU RÉCE „îi on izvor cu ceteră su Colțu Roșu” I (Vidolm). – Din adj. *réce*.

ȘÍPOTU ȚÓPIOR „pe aici ducea Țopii bucățite cu caii peste munte din Turda în Câmpeni” II (Săgăgea). – Din *Țop* (pl. *Țopi*) ‘nume dat moșilor’.

ȘIPOTÉLU „teren în pantă, cu fânaț și pădure” I, „este izvor în țărmurile văii” II (Lunca, com. Poșaga).

– Din *șipotél*, dim. al lui *șipot*.

ȘIRÍNCILE „îs două fâșii de loc” I (Botești).

– Din *șirincă* (pl. *șirínci*) ‘fâșie îngustă de pământ (arabil)’.

ȘIRIȘÉLU II (Lunca, com. Poșaga).

– Dim., cu suf. *-el*, de la n. top. *Șirișu*.

ȘÍRIȘU [șírișu] „e pădure până în muntele Bedeleului” I (Lunca, com. Poșaga).

V. și *Podereii Șirișului, Vârvu Șirișului*.

– Probabil din n. fam. magh. *Seres* (*Sörös*), atestat din 1390 (vezi Kázmér RMCsSz).

ȘLÍFELE v. *Sclifele*.

ȘÓCA „vale; vine de la Steaua, din hotar cu Clujul [jud. Cluj]” III (Peste Valea Bistrii).

ȘOFLÉȘTII „nește căsi mai la vârful dealului” IV (Bistra).

– Din n. grup *șoflești* < *Șóflea*, n. pers. („*de-a Șoflii*” IV). Vezi *Gugura Șoflii*.

ȘOȘULÉȘTII „*de-a Șoșului* o locuit cândva acolo” II (Dealul Muntelui).

V. și *Părău Șoșuleștilor*.

– Din n. grup *șoșulești* < *Șóșu*, por. Cf. *Șósa*, n. fam. existent în localitatea Sub Piatră.

ȘOVÁRU „teren mare, mult” I. După informatorul II, terenul se împarte în **Șováru din Jos** „fânaț, pășunat” și **Șováru din Sus** „deal; e în continuare la Șovaru din Jos; fânaț; loc fain; partea deasupra pădurii” (Lunca Largă). At.: 1765 *In Sovár*, 1824 *Lá Sováre* (SzTA 47).

V. și *Calea Șovarului, Dealul Șovarului, Fața Șovarului, Fundul Șovarului, Groapa Șovarului, Părău Șovarului, Vârvu Șovarului*.

– Din *šovár*, numele mai multor plante (vezi DLR).

ȘOVÁRU DIN JOS v. *Șovaru*.

ȘOVÁRU DIN SUS v. *Șovaru*.

ȘPĂNÉȘTII grup de case (Lupșa).

V. și *Crucea Șpăneștilor*.

– Din n. grup *șpănești* < *Șpan*, n. fam. existent în localitate.

ȘTEĂMPURILE loc unde au existat șteampuri (Lupșa).

V. și *Părău Șteampurilor*.

– Din *șteamp* (pl. *șteampuri*) ‘instalație acționată de forța apei pentru măcinarea minereului aurifer’ (Popa NTA 340).

ȘTEÁZA ȚANULUI „o fost ștează; o mânat-o apa acum doi ani” II (Lunca Largă). – Vezi *Părău Țanului*.

V. și *La Șteaza di la Groapa-i Corabie, La Ștează*.

– Din *ștează* ‘piuă’.

ȘTEFÁNCA sat în com. Bistra AB.

V. și *Gura Ștefâncii, Valea Ștefâncii*.

– Din *Ștefanca* n. f. (DOR 155, s.v. *Ștefan*) sau n. fam. (NFM, PACJ 260).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 28 de locuitori.

ȘTEICÉȘTH „Șteicu, on bătrân, o avut loc aici” II (Poșaga de Sus).

– Din n. grup *șteicéști* < *Șteicu*, por. Vezi *Crucea Șteicului*.

ȘTÉVIA [ștédjia] I, [ștéd̃a] II „o poiană” I, „acolo se făcea multă ștevie” II (Lupșa).

V. și *Butucii Șteviei, Izvoru Șteviei, Părău Șteviei, Troaca Șteviei, Țărău-i Ștevie* (2 silabe), *Țărău Șteviei, Țărău Șteviei*.

– Din *ștevie* (2 sau 3 silabe). Varianta fonetică [ștéd̃e] (articulat [ștéd̃a]) a rezultat prin contragere din [ștéd̃jia] = *ștevia*.

ȘTÉVIA (2 silabe) [ștéd̃a] „pădure, munte” I (Nămaș).

ȘTÉVIA (2 silabe) [ștéd̃ja] „fânaț și pășune” I, „e multă buruiiană, [ștéd̃jă]” II (Sartăș).

– Varianta fonetică [ștéd̃jă] a rezultat (prin contragere și datorită pronunțării dure a lui j) din [ștéd̃jiie] < (prin palatalizarea lui v în j) *ștevie*.

ȘTIÓLNELE [șcólñě] I Ocoliș, [ștólñele] II Săgacea „pășune și fânaț, la Ocoliș” II Lunca Largă, „au fost băi de aur; loc aproape oblu; fânaț, rât bun” I Ocoliș, „se întinde din Dealu Boului până la Bocșești; acolo au și segăgenii și Ocolișul” II Săgacea (Ocoliș, Săgacea).

V. și *Doștina Știolnilor, Părău Știolnii*.

– Din *știólnă* (pl. *știólnē*), var. a lui *știoálnă* ‘galerie în mină; mină de aur’ (DLR).

[știrăniță] (neart.) „teren frumos pe muntele Zboru” IV Bistra, „e pe culmea dealului; o fost nămaș” I Gârde (Bistra).

ȘTIUBÉIU fântână cu „valău în marginea pădurii” I, „izvor bun” II Baia de Arieș (Baia de Arieș, Cioara de Sus). At.: 1770 *in Gyál lá Stuběj* (Prodan IDBA 92).

V. și *Colțu Știubeiului, La Știubei*.

– Din *știubéi* ‘trunchi scorburos care servește de ghizd la o fântână mică’.

ȘTIUBÉIU fântână (Dealul Caselor, Valea Largă).

ȘTIUBÉIU „o fântână mai mare; adapă vitele acolo; e în Herinoasele, sub poala dealului” I (Gănești).

ȘTIUBÉIU „e în izlaz; o fost o fântână dintr-un butoi de lemn” III (Lipaia).

ȘTIUBÉIU „on izvor; o fost cândva un șipot pe care curgea apa” I, „fântână” II (Lunca, com. Poșaga).

ȘTIUBÉIU „poiană, gol; este un izvor lângă drum” I, „e o fântână în marginea pădurii; de acolo se formează on părau” II Orăști (Incești).

ȘTIUBÉIU „fântână importantă” III, „izvor mare” IV Valea Șesii (Mărgaia).

ȘTIUBÉIU „izvor mare și halău în Stână; de acolo se trage apa la Valea Coșăzii” III (Poșaga de Jos).

ȘTIUBÉIU „fântână” II (Poșaga de Sus). At.: 1751 *Lá Stuběj, La Stubé* [sic!] (SzTA 45).

ȘTIUBÉIU „o fântână lângă drum” I, [*] (Runc). At.: 1751 *Lá Stuběj* (SzTA 45).

ȘTIUBÉIU „fântână” II (Sartăș).

ȘTIUBÉIU „o fântână mare” I, „fântână într-o buturugă” [*] (Valea Lupșii).

ȘTIUBÉIU DI LA [dɛ̃da] „știubei” I (Mușca). – [dɛ̃da], por. existentă.

ȘUGUBÉȚU „acum îi pădure; înainte se cosea” II, „prelucă mare, urcă până-n deal la Balu; hătuim cu ciorenii [= satul Cioara de Sus]”, „poiană; pantă mare” IV (Brăzești).

V. și *Părau Șugubețului, Vârșu Șugubețului*.
– Din *Șugubéț*, probabil por.

ȘURA BĂTRÂNĂ „era o sură și poiată făcută din stejar” II (Poșaga de Sus). – Din adj. *bătrân*, -ă.

V. și *Gardu Șurii, La Șura lui Cora Pavel, La Șuri, Subt Șura Crecii*.

– Din *La Șura Bătrână* < *șură*.

ȘURA HÓRGHII „loc mai plecat, nu rău tare” I (Valea Lupșii). – Vezi *Fântâna Hórgonii*.

– Din *La Șura Hórgonii*.

ȘURA PÓPII „o fost sură” II (Mănăstire).
– Din *pópă* sau *Pópa*, n. fam. existent în comună.

– Din *La Șura Pópii*.

ȘÚRA PRÁȚII „aici era moșia familiei Prața; mereau [= mergeau] cu vitele, stăteau acolo și iarna” II (Mănăstire). – Vezi *Fântâna Prații*.

– Din *La Șúra Práții*.

ȘUȘTÁCII grup de case (Valea Caselor).

– Din n. grup *șuștáci* < *Șuștác*, por. („Niculaie de-a lui Șustac o fost bunicul” I). Cf. și ALRR–Trans. Date 111.

ȘÚTU „o tablă mare de loc, întinsă, înconjurată de pădure” I, „loc plan, pășune; are și ceva culme de pădure” II Poiana (Cheleteni).

– Din *Șut(u)*, n. fam. (DNFR), existent și în județ (vezi PAAB 132, 211, 394).

ȘUVEIEȘȚII „zmidă, nămașe” II, „nămaș” IV (Bistra).

V. și *Zmida Suveieștilor*.

– Din n. grup *șuveiești* < *Șuvéi*, por.

T

[t'áfa] „o dâmbă, e loc mai așezat în munte” III (Săgacea).

V. și *Vârvu* [t'êfi].

TĂRNIȚA „e ca o tarniță de pe cal” I Bistra (Bălești, Bistra).

V. și *Colțu Tarniții, Crucea di la Tarniță, Fântâna Tarniții*.

– Din *târniță* ‘șa (de deal sau de munte), curmătură’.

TĂRNIȚA „e cum îi tarnița de pe cal” [*] Geamăna, „e on pic de șauă” I Vința (Geamăna).

TĂRNIȚA „seamănă cu o tarniță de cal; aici se ținea, în partea de sus a Feletinului, o sărbătoare câmpenească, a doua zi de Rusale; ieșea popa de la Lupșa și Mogoș” IV (Valea Șesii).

TĂRNIȚA I Gănești, II Gârde, I, II Lupșa, I, [*] Valea Lupșii sau **Târnița Căprărețelor** II Dealu Muntelui, „mejdă cu Lupșa” II Dealu Muntelui, „o tarniță; e trecerea spre comuna Bistra” I Lupșa (Lupșa). – Vezi *Căprărețele*.

TĂRNIȚA CĂPRĂRÉȚELOR v. *Tarnița*.

TĂRNIȚA GÁII „tarniță; e la ieșirea din Cheia Pociovaliștii” II Ocoliș, „îi pe piatră; e cu groapă” I Runc (Ocoliș, Runc). – *Gáia*, por., „ciufală în Ocoliș” I Runc.

TĂRNIȚA PĂDUCÉILOR tarniță (Geamăna). – Vezi *Păduceii*.

TĂRNIȚA PIÉTRII șa lângă Piatra Iedului; „e la Fundoaie” I (Mușca). – Vezi *Piatra*.

TĂRNIȚA ȚÓFULUI șa cu pășune; „e pe Țofu în sus, pe unde trece drumul” I (Mușca). – Vezi *Țofu*.

TĂRNIȚA ZMÍZII [tárnîța zmízî] șa; „e pe stânga (Arieșului), în Zmidă” I (Brăzești). – Vezi *Zmida*.

TĂIETÚRA I sau **Tăietúřile** [*] pantă de deal; „Pădurea Floreștilor o fost” II (Lunca Largă).

V. și *Su Tăietură, Vârvu Tăieturii*.

– Din *tăietúřă* (pl. *tăietúři*) ‘teren despădurit (pe care se văd încă butucii)’.

TĂIETÚRILE v. *Tăietura*.

TĂLNICIOÁRA II, [*-***] sau **Tărnicioára** I „prelucă, poiană” I, „deal, dungă” II, „vârv de deal” [*] (Cioara de Sus).

V. și *Părau Tălniciorii*.

– *Tălnicioára* este o variantă a lui *Tărnicioára* (vezi infra), rezultată prin disimilarea *r-r > l-r*.

TĂPUCÉȘTHI „îs vreo 3–4 case” IV (Bistra).

– Din n. grup *tăpucéști* < *Tăpúc*, por. („numele a treilea” IV Bistra).

TĂRNICIOÁRA v. *Tălniciora*.

TĂRNICIOÁRA [tárnîcôra] „o șa” IV, „are forma unei tarnițe”: Buza Br. 21 (Brăzești).

V. *Dealul-i Tărnicioare, Dealul Tărnicioarii, Părau Tărniciorii, Râpa-i Tărnicioare, Valea Tărniciorii*.

– Din **tărnicioără* (pl. *tărnicióri*), dim. al lui *târniță* sau dim., cu suf. *-ioară*, de la n. top. *Tarnița* (Zmizii).

TĂRNICIOÁRA [tárnîcôra] II, [tárnîșôra] I „e sus pe deal, ca o poiană; fânaț; are on pic de șa” II (Lunca Largă). At.: 1751 *Lá Ternyitsore, La Ternyitsorá, Lá Ternitsore* (SzTA 45), *In Ternyicsorá* etc. (ibid. 46).

TĂRNICIOÁRA deal cu fânaț (Ocoliș). At.: 1751 *Lá Ternyitsora* (SzTA 9).

TĂRNICIOÁRA „îi ca o tarniță; poiană” II, „e groapă mare” VII (Sălciua).

TĂRNICIOÁRA COÁCĂZII „poiană” [*] (Sartăș). – Vezi *Dâmbu Coacăzii*.

TĂRNICIÓRILE „îi la Vârșii Mari; îi tarniță” III Bistra, „e on vârv de deal ca o tarniță pe-on cal” IV Bistra (Vârșii Mari).

– Plural al n. top. *Tărnicioara*.

TĂU „e on izvor; o rovină” VI (Baia de Arieș). V. și *Coasta Tăului, Fața Tăului, La Tău*. – Din *tău* (pl. *tăuri*) ‘lac’.

TĂU „o fost tău mai demult; s-o mai retras” I (Cioara de Sus).

TĂU (alt loc!) „o fost ceva tău; s-o hurluit” I (Cioara de Sus).

TĂU (alt loc!) „e loc mai drept; o fost cândva tău; îi apă când îs ploi, mocirlă” I (Cioara de Sus).

TĂU terasă înaltă, „nu-i tău; se ținea din ploi, are ceva apă primăvara” [*], „e în Șagău” II, „baltă așa mare, acuma acoperită cu verdeață; o fost tău” [*] (Geamăna).

TĂU „baltă sus pe deal” II (Lunca Largă). At.: 1751 *Lá Tó* (SzTA 45).

TĂU „era un fel de scâldătoare pentru porci, bivoli” II, „o fost ceva tău; băltea acolo apa” III (Muncelu).

TĂU BÁRNÎ „e un șes, mai sus; când plouă, se adună apa” I (Valea Largă). – *Bárna*, por. („îs neamul primarului” I Valea Largă).

TĂU BLÁGULUI „tău” II, VII (Sălciua). – Vezi *Gardu Blagului*.

TĂU BÓBULUI „fănaț și căturai; e fântână” II (Sartăș). – Vezi *Bobu*.

TĂU BOLBÓRII „coastă lină; loc drept; teren mocirlos; fănaț; pășune”: Bercea *Nume* 65 (Lunca Largă). – Vezi *Adăpătorile Bolborii*.

TĂU BÓRÎ [tău bóri] „este mloștină” [sic!] I, „gropi” II (Valea Largă). – Vezi *Bora*.

TĂU BÚIULUI „șes mocirlos cu un ochi de apă” [*] (Valea Lupșii). – Vezi *Fântâna Buiului*.

TĂU CÍCHERII „loc oblu, șes; nu-i tău” III (Valea Șesii). – Vezi *Cichera*.

TĂU CIÚTHI loc mai apăsos; „îs multe ciute în pădure acolo” IV (Muncelu). – Vezi *Grâu Ciutii*.

TĂU CÚTHI [tău cútî] „prelucă și pădure; hotar cu Muncelu; e on pic de voioagă și se strângea apa din ploi; o fost mluhă” II (Sartăș). – *Cútea*, n. fam. existent în zonă.

TĂU [đelôje] II sau **Tău-i [đelôje]** II „deal, loc mocirlos” II (Valea Largă). – [đelôje], sprn.

TĂU DOBRÉȘTILO lac; „s-o închis valea o vreme, apoi iar și-o făcut loc” II (Dealul Muntelui). – Din n. grup *dobréști* < *Dóbra*, n. fam. existent în comună, frecvent în zonă.

TĂU DÓRII [tău dóri] „padină mare” II (Poșaga de Jos). – *Dóra*, n. fam. existent în localitate.

TĂU GÓȘII [tău góșî] „tău sus în deal, băltoacă; o fost a Goșii” [*] Lupșa. – *Góșa*, n. fam. existent în localitate.

TĂU HOÁZII „tău” III (Poșaga de Jos). – Vezi *Colțu Hoazii*.

TĂU-I [đelôje] v. *Tău* [đelôje].

TĂU-I MLÁCE v. *Tău Mlacii*.

TĂU ÍMBRII „o rovină, o mocirlă; tău” II (Valea Largă). – Vezi *Coasta Imbrii*.

TĂU LUI DUBLĂU tău (Ocoliș). – *Dublău*, por. („Dublău a plecat” II).

TĂU LUI DÚMA „e tău când plouă” IV (Sălciua). – Vezi *Groapa Dumii*.

TĂU LUI HÁINĂ „este o mloștină; o porțiune mloștinoasă” I, „un fel de tău” II (Valea Largă). – *Háină*, por.

TĂU LUI MĂRIÁN „e un ochi de apă” I (Dealul Caselor). – *Marián*, n. fam. existent în Baia de Arieș și Cioara de Sus sau pren.

TĂU LUI MIHINDĂU „se zice că nu-i dădeau de fund; o fost Mihindău, nume de om” I (Mușca). – *Mihindău*, por., derivată cu suf. -ău, de la *Mihinda*, n. fam. existent în comună (cf. și Cîra MTM 379, Popa Vorbe 177).

TĂU LUI ÚRDĂ „loc șes; vara se adună apă” II (Poșaga de Sus). – *Úrdă*, n. fam. existent în localitate.

TĂU LUPEȘTILOR „tău” II (Sălciua). – Vezi *Lupeștii*.

TĂU LÚPULUI a fost tău (artificial) pe Valea Mare, când se transportau lemnele pe apă (Bistra). – Vezi *Colțu Lupului*.

TĂU MLÁCH I Vința, Dumitraș SG 28, Prața ÎSG sau **Tău-i Mlăce** II Geamăna „acolo o fost tău amenajat, șteampuri; acum-a-i mlaștină. O săpat oamenii și o dat drumul la apă; de acolo se formează Valea Vinții” I, „este lung de circa 300 m și lat de 50–60 m”: Prața ÎSG 171 (Vința). – Vezi *Mlaca*.

TĂU MLÚHH „tău mare din care vine apă pe su pământ la Huda lui Papară” I Baia de Arieș, „tău mare o fost, fără de fund; o fost îngrădit” II, „acum a crescut mușchi și s-a înfundat, dar mai sânt 4 sau 5 ochiuri. Se află pe vârful unui deal” [*] Cioara de Sus, „e în vârful muntelui; e mlaștină, mulhaș așa și la mijloc se vede ceva apă” I Muncelu (Baia de Arieș). – Vezi *Mluha*.

TĂU MUNCELÚȘULUI „lac pe on platou în Vârnu Muncelușului” I Hădăraș, „tău în vârv de deal” I Mușca (Hădăraș). – Vezi *Muncelușu*.

TĂU OÁNCII [tău uánçi] „îi loc mai mlăștinșos; sânt ceva izvoare” I (Valea Largă). – Vezi *Oancea*. „Oancea e n. fam. în satul [vecin] Ponor” I.

TĂU PÓPII „tău” II, „e mocirlos; se scaldă bivoli” IV (Sălciua). – Din *Pópa*, n. fam. existent în localitate, sau din *pópa*.

TĂU PRELÚCII lac (Bistra). – Vezi *Preluca*.

TĂU PREUTÉSII [tău preuťéši] „tău; acolo o avut preuteasa loc” I, „tău mare” II (Poșaga de Jos). – Din *preutésă*, var. a lui *preoteásă*.

TĂU PÚII „tău pe deal” II (Valea Largă). – Vezi *Căturii Puii*.

TĂU RÓȘULUI lac; „o fost o familie Roșu” II (Valea Largă). – Vezi *Răpa Roșului*.

TĂU TÓMII „se zice că-i tău fără fund; e în dricul pădurii” II (Valea Largă). – *Tóma*, pren. (cf. *Codrea Toma*). Cf. și *Tóma*, n. fam. existent în zonă.

TĂU ȚÁRINII „din tău cela izvorăște Părau Țarinii” I (Bălești). – Vezi *Țarina*.

TĂURILE „îi o mloștină” I, „câteva mocirle” II (Valea Largă).

TĂÚȚELE „loc arător” I (Geamăna).

– Din *ťáúť* (pl. *tăúťe*), dim. al lui *tău* ‘lac’.

TĂÚȚELE „fânațe; jumătate e la Lipaia, jumătate e la Hudricești” III (Lipaia).

TÁLVELE „pantă” I, „loc aproape drept pe deal” II Lunca Largă, „loc mai tras, pe vârv de stâncă; loc așezat, drept, deasupra” I Runc (Lunca Largă, Runc). At.: 1751 *In Tilve* (SzTA 46), 1871 *La Tilve* (ibid. 47).

V. și *Groapa Tâvelor, Părau Tâvelor, Vârnu Tâvelor*.

– Din *tálvā* (pl. *tálve*) ‘culme rotundă de deal sau de munte’ (DLR), ‘înălțime cu vârful retezat’ (*Dicț. entop.*).

TÁRSA „deal între Valea Lupșii și Valea Caselor; e on fel de sa” II, „o prelucă ce ține de Muntele Mare” III Lupșa, „șes acolo sus, cu iarbă” I Valea Lupșii (Lupșa, Valea Lupșii).

V. și *Dâmbu Târsii, Hoanca Târsii*.

– Din *társă* 1. ‘iarbă mare, de munte’; 2. numele mai multor plante: a) păiuș (*Aira caespitosa*); b) bărbosă (*Botriochloa ischaemum*); c) *Typha minima* (= papură mică) (vezi DLR).

TÁRSA „fânaț împădurit” II, „e o poiană faină su pădure, în hotar cu Vința” IV Valea Șesii, „doștină” I Vința (Valea Șesii, Vința).

TÂRSCĂIA I sau **Trăscăia** [*] „nește brăduți și fânațe” I (Mușca). At.: 1909 *Triskaja* (Popa Vorbe 162).

– *Trăscăia*, probabil n. pers. Cf. *Trăscău* (DNFR, Tomici–Andronache OD). *Târscăia* e o variantă rezultată prin metateză.

TÂRȘETU „e o coastă și pădure de brad” I Bălești, „terenuri agricole și loc împădurit, la ieșirea din sat” I Bistra (Bălești).

V. și *Vârșu Târșetului*.

– Din *târșet* ‘pădure tânără de târși’ (DLR).

TÂRȘII CĂPRII „îs nește târșari pe-o coastă; stăteau cu caprele acolo pân târși” I (Mușca). – *Vezi Colțu Caprii*.

– Din *târș* (pl. *târși*) ‘copac piepernicit, nedezvoltat, uscat’, ‘brad pitic’, ‘molid’.

TÂRȘII CŪTII „on pic de dâmb rotunjit; sânt târși pe su loc; de aici în sus se ara” I (Valea Lupșii). – *Vezi Balta Cutii*.

TÂRȘII RĂIUȚULUI „pădure” I (Geamăna). – Din sprn. *Răiuț* < *Rai(u)*, n. fam. existent în comună.

TÂRȘUGH deal cu pășune, fânaț, teren arabil și pădure; „îs și muietori” [*] Lupșa, „pe margini avea târși” II Mănăstire (Lupșa, Mănăstire).

V. și *Părău Târșugilor, Șesu Târșugilor*.

– Din *târșug* (pl. *târșugi*), cuvânt necunoscut de DLR, un diminutiv de la *târș*, cu suf. -ug.

TÉII „pădure; o fost tei; acum [e] plantată cu molid” I Brăzești, „sânt acolo tei” II, „pădure de tei” [*] Sartăș (Brăzești, Sartăș).

– Din *tei* (pl. *tei*).

TÉLPELE [télpele] „nește rupturi, tă [= tot] tălpi, ca tălpile, ca terasele, numai îs mai mari cum s-o rupt, s-o dus tă mai jos” II, „fânaț; dolmă mușchioasă” IV, „on pământ ca talpele; se hurluie; când îi ploios vine la vale” VII (Sălciua).

V. și *Calea Telpelor*.

– Din *tălpă* (pl. *tălpi, télpe*) ‘terasă (naturală)’ (vezi și Loșonți TRFR 220).

TEÓCII [t’ôci] „o prelucă” I Curmătură, „fânaț” [*] Geamăna, „pășunat” I Vința, „e loc su Dealu Macului, hotar cu muncelanii [= satul Muncelu]; îi o prelucă mare” I, „o stat oameni” III Valea Șesii (Valea Șesii).

V. și *Fața Teocilor, Hoanca Teocilor, Părău Teocilor*.

– Din n. grup *teoci* < *Teoc*, por. („Teocu o avut copii mulți” I Valea Șesii) sau n. fam. existent în comună.

TEOCOIÉȘTII v. *Teocuiéștii*.

TEOCUIÉȘTII I, II sau Teocoiéștii III grup de case (Valea Caselor).

V. și *Părău Teocuiéștilor*.

– Din n. grup. *teocoiéști/teocuiéști* < *Teocói/Teocúi*, por. < *Teoc*, n. fam. existent în localitate.

TESCÁRU [čescárju] teren mai drept pe-o coastă; fânaț (Lunca Largă).

V. și *Părău Tescarului*.

– Din *Tescar*, n. fam. atestat la moți (vezi Frâncu–Candrea M 119), existent în județ (vezi PAAB 174, 270).

[t’ěșu] „era o poiană, o prelucă lungă; amu o umplut-o pădurea” III (Valea Lupșii).

– *Vezi supra La [t’ěșa]*. Ar putea fi vorba de fonetismul local al n. fam. *Cheșu* sau *Teșu* (vezi DNFR).

TÍNILE BÁLULUI „loc apătos, mocirlos” I (Brăzești). – *Vezi Balu Mare*.

V. și *Dâmbu Tinilor, Părău Tinii, Valău de la Tini*.

– Din *tínă* (pl. *tini*) ‘noroi’.

TÍNILE COȘÁZII „fânaț; îs mocirle” I, „îs pe vale în sus, după Vârtop” II (Lunca, com. Poșaga). – *Vezi Coșaga*.

TÍSA [t’isa] I, II Lunca Largă, [čisa] I Ocoliș sau **VÁlea Tísii** [*] Ocoliș vale; „vine din Muntele Mare, din Colțu Ungurului” I (Lunca Largă).

V. și *Dâmbu Tísii, Doștina Tísii, Fața-i Tise, Hoanca Tísii, Părău Tísii*.

– Din *tísă*, numele arborelui.

[t’i’iréřu] I, II Lunca, com. Poșaga sau **La [t’i’iréřu]** III Poșaga de Jos, „on pic de poiană peste o culme de deal; teren de fânaț și cu pădure” I, „e pădure; loc rău; o fost și cositor” II Lunca, com. Poșaga, „teren gropit” III Poșaga de Jos.

V. și *Balta [t’i’iréřului], Părău [t’i’iréřului]*.

TÓCILA [tócila] „o piatră mare de poți ascuți securea pe ea” II (Valea Largă).

– Din *tócilă*, var. a lui *tocilă* (pl. *tocile*) ‘piatră cu care se ascut instrumentele de tăiat’.

TOCÎLELE „e teren în hotar cu Poșaga; fânaț” I Lunca, com. Poșaga, „o groapă” I, „râpă care mere [= merge] cătă Lunca, com. Poșaga” II Poșaga de Jos (Lunca, com. Poșaga; Poșaga de Jos).

TODIRÊȘȚII grup de case (Botești).

V. și *Dâmbu Todireștilor, Părau Todireștilor*.

– Din n. grup *todirêști* < *Toáder*, n. fam. existent în localitate.

TODOIÓCII „coastă” IV (Bistra).

– Din n. grup *todoiôci* < *Todoiôc*, por. (cf. „*Joniță a lui Todoiôc*”, „*Avramu lui Todoiôc*” II).

TOLOCÊȘȚI sat în com. Bistra AB.

– Din n. grup *tolocêști* < *Toloácă*, n. fam. sau sprn. ce a existat în localitate („le-o zis lor *de-a Toloachii*” II Bistra). Se întâlnește în județ ca n. fam. (vezi PAAB 135).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 16 locuitori.

TOLOȘOÁIA „o poiană; ungurii îi spuneau Tóloș Bârla, că de acolo începe Bârla până în hotar cu Valea Lupșii” I, „loc arabil; pantă. O fost unguri cândva pe acolo” II, „e teren mare; fânaț” IV Muncelu, „o prelucă în pantă; este cruce acolo” I, „on pic de loc fain” II Sartăș (Muncelu, Sartăș). At.: 1770 *Lá Tolosoje* (Prodan IDBA 97).

V. și *Crucea Toloșoii, Fântâna Toloșoii, Părau Toloșoii*.

– Din sprn. *Toloșoáie* < *Toloș*, n. pers. (DOR 163), n. fam. (Tomici–Andronache OD), magh. *Tollas* (PACJ 338, Kázmér RMCsSz).

TOMNÁTEC sat în com. Bistra AB. At.: 1954 *Tomnatec* cătun al satului Bistra (Suciu II 200).

– Din n. top. *Tomnátecu* (vezi infra).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 10 locuitori.

TOMNÁTECU v. *Tomnatic*.

TOMNÁTICU I Bălești, I Bistra sau **Tomnátecu** III, IV Bistra „îi loc muntos, tomnatic, loc mai iernatic, numa în umbră” I Bălești, „munte [= pășune]; e o poiană într-o pantă” I Bistra, „nămaș; l-o mai umplut pădurea” IV Bistra (Bistra). De la acest loc s-a atribuit numele satului.

V. și *Grumazii Tomnatecului, Părau Tomnaticului, Runculeu Tomnaticului, Șesu Tomnaticului, Valea Tomnaticului, Zăpoziele Tomnaticului*.

– Din *tomnátec*, var. a lui *tomnátic* ‘(aici: despre un loc) mai puțin înșorit, mai rece’.

TOMNÁTICU „fânaț” I, „dos, loc îndosit” II Lupșa, „e a Lupșii; teren frumos, mare” I, „fânaț; zonă doștinoasă; era mai tomnatic, mai rece” II Mănăstire (Mănăstire).

TOMNÁTICU „deal cu proprietăți; fânaț” I, „loc drept su biserică” II (Săgacea).

TOMNÁTICU „loc mai șes în partea de sus a Lucaciului” I (Valea Largă).

TOMNÁTICU „jos e plantație de brad; mai sus e pământ arător; sânt și șuri” I, „fânaț; erau locuri de grâu, amu le umple pădurea” II (Valea Lupșii).

TOMÓI v. *La Tomoi*.

TOMÓIU v. *La Tomoi*.

TOMUȘÊȘȚI localitate componentă a orașului Câmpeni AB. At.: 1954 *Tomoșești* cătun contopit în satul Certege (Suciu II 2000).

– Din n. grup *tomușești* < *Tomúș*, n. fam. existent în localitate.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 44 de locuitori.

TÓNCHII „loc neted pe coastă; e mulhoasă, apătoasă” I (Valea Lupșii).

– Din n. grup *tonci* („îs din Lupșa” I) < *Tonci*, por. (cf. și Goia TCL 315).

TOPÁNFAŁVA v. *Câmpeni*.

TOPĂNEÁSA [*] Dealu Muntelui, I, II Gârde, I Nămaș sau **Toponeása** [*] Lupșa „pădure” I Gârde, „șes fără pădure; graniță cu Lupșa” II Gârde, „șes împădurit pe vârful muntelui, cu o poiană mică” [*] Lupșa, „loc gol; punct de hodină cum meri [= mergi] la munte” I Nămaș (Bistra, Lupșa). At.: 1486 *Thopaynoz[a] Hawasa appellatum* (Mineia ICA 10).

V. și *Preluca din Topăneasa, Preluca Topănesii*.

– Din adj. fem. *topăneásă* ‘care aparține lui Topan’ sau din sprn. *Topăneása* ‘soția lui Topan’ < *Topan*, n. fam. existent în județ (vezi PAAB 135, 271), + suf. *-easă*.

TOPEÍ (neart.) „o hoancă” I (Hudricești).

– Cf. n. pers. *Top(u)* (vezi infra), *Topea* (PAAB 135).

TOPEȘTII II (Valea Bistrii).

– Din n. grup *topéști* < *Tópu*, n. pers. Cf. „*Iosca Topului* [= Adam Iosiv]” II Valea Bistrii.

TOPÍLA „aici se topea cânepa” II (Botești).
V. *Părău Topilii*.

– Din *topilă* (pl. *topîle*, *topîli*).

TÓPILA „o fost tópile și căsi, căsoaie” II (Muncelu).

TOPÍLELE „o boltoacă [sic!] unde topeau cânepa” I (Lupșa).

TOPÍLILE „aici aducea satul Gănești cânepa [să se topească]” I (Gănești).

TOPÍLILE „acolo făceau oamenii topili pentru cânepă; e lângă vale” I (Mușca).

TOPÍLILE „on loc lângă Râu; luncă; erau topili, tăuri pentru topit cânepa” I (Vidolm).

TOPONEÁSA v. *Topâneasa*.

TOPIULÉȘTII [topt'uléșt'i] „grup de case pe vârful dealului” II (Valea Bistrii).

V. și *Părău Topiuleștilor*.

– Din n. grup *topiuléști* < n. grup *topi* [topt'] < *Top(u)*, n. pers., „le zicea *Topu*: *Costică a Topului*” III. Vezi și *Părău Topului*.

TRĂOĂȘELE „fânaț; față; locuri îngrădite” II (Săgacea).

– Din *trăoăș* (p. *trăoășe*) ‘fânaț îngrădit’.

TRĂOĂȘU „teren în pantă; fânaț” II (Mihoești).

TRĂOĂȘU DRĂGÚȘULUI „grădină mare; trăoaș, loc îngrădit” IV (Sălciua). – Vezi *Dâmbu Drăgușului*.

TRĂOĂȘU FÍLII „trăoaș; e îngrădit” I (Dealul Caselor). – Vezi *Filea*.

TRĂOĂȘU JÍMBULUI „trăoaș” I (Dealul Caselor). – *Jímbu* [jímbru], por. (cf. „*Aurelu Jimbului*” I).

TRĂOĂȘU LUI COSTÁN „trăoaș” I (Dealul Caselor). – *Costán*, por.

TRĂOĂȘU LUI GHERGHI „prelucă în Hiac” I, „loc de coasă; e înconjurat de pădure” II, „prelucă; o fost îngrădită cândva” III (Poșaga de Jos). – *Gherghi* [d'ęrd^u], n. pers. < n. fam. magh. *Gyergy* = *György* (vezi Kázmér RMCsSz).

TRĂOĂȘU SUSÁNULUI „coastă de deal; fânaț; arător”: Bercea *Nume* 72 (Runc). – Vezi *La Susănu*.

TRĂOȘÉLELE „is câteva bucăți de loc între păduri” II (Lupșa).

– Din *trăoșél* (pl. *trăoșéle*), dim. al lui *trăoăș* (vezi supra).

TRĂOȘÉLU [trăușál] „o fost tot o poiană mai micuță, un fel de trouaș” II (Mănăstire).

TRĂOȘÉLU „o poiană; cândva o fost îngrădită” IV (Sălciua).

TRĂSCÁIA v. *Târșcaia*.**TREPĂRÁIELE** v. *Între Păraie*.

TREPĂRÁIELE deal (Cioara de Sus).

V. și *După Trepăraie*.

– Din *Între Păraie*.

TREPĂRÁILE „loc costos cu fânaț, pășunat; sânt răzoare multe” II (Geamăna).

TREPĂRÁILE v. *Între Păraie*.

TREUSOÁIA „teren mai în pantă, într-o doștină” I, „coastă nu prea dulce, mai în pantă” II Lunca, com. Poșaga, „a fost [teren] arător; acum-a-i pădure; îi mai pe-o dungă” I Vidolm (Lunca, com. Poșaga; Vidolm).

V. și *Părău Treusoi*.

– Din **Treusoáie* (< **Între Usoáie*, *Usoáie* fiind denumirea generică pentru *Usóiu de Sus* și *Usóiu de Jos*), prin acordarea la sg. cu subst. *loc*.

TRIFÉȘTI sat în com. Lupșa AB. At.: 1956 *Trifești* cătun al satului Lupșa (Suciu II 205).

V. și *Dâmbu Trifeștilor*.

– Din n. grup *triféști* < *Trif*, n. fam. existent în localitate și frecvent în zonă.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 6 locuitori.

TRIFÉȘTII „îs tot în coastă, la jumătatea coastii; acolo o fost căsi, mai este una” IV (Bistra).

– Din n. grup *triféști* < *Trif* sau *Trifa*, n. fam. existente în zonă.

TRIȘOREȘTI sat în com. Bistra AB. At.: 1956 *Trișorești* cătun al satului Bistra (Suciu II 205).

V. și *Părău Trișoreștilor*.

– Din n. grup *trișorești* < *Trișoără*, por.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 87 de locuitori.

TROÁCA ALUNÉIULUI „[fântână] cu apă rece; de aici se formează un părău” I (Mușca). – Vezi *Aluneiu*.

V. și *Fântâna Troacii, La Troacă*.

TROÁCA BRÉDII [tróca brádi] „e troacă cu țărâu” I (Mușca). – Vezi *Coasta Bredii*.

TROÁCA DÍNTRE GÁRDURI „îi între nește garduri” I (Mușca). – Vezi *Gardurile*.

TROÁCA ȘOMFOÁII I sau **Tróca-i Somfoáie**: Bercea *Nume* 48 groapă lină cu pășune (Vidolm). – Din sprn. *Șomfoáie*.

TROÁCA ȘTÉVII [tróca ștéd'i] „o fost on izvor; are și on țărâu; o făcut oamenii o troacă; crește acolo ștevie [ștéd'e]” I (Dealul Muntelui). – Vezi *Ștevia*.

TROÁCA TÉTII [tróca t'et'i] „avea Gheorghe a Tetii mutătură acolo” II Dealul Muntelui, „de aici izvorăște Valea Dobrii; o fost troacă de bea vitele apă” I Gănești (Dealul Muntelui, Gănești). – Vezi *Fântâna Tetii*.

TRÓCA „izvor; e la Țărmure” I, „fântână; era on halău” II (Poșaga de Sus).

V. și *La Trocă*.

– Din *trócă* (pl. *tróci*), var. a lui *troacă*.

TRÓCA-I SOMFOÁIE v. *Troaca Șomfoáii*.

TRÓCILE fântână și „halău pentru vite” II (Sartăș).

TROCÚȚA „o groapă adunată și cu pădure pe ea” III (Poșaga de Jos).

V. și *Colțu Trocuții*.

– Din *trocúță*, dim. al lui *tro(a)că* ‘jgheab, valău pentru adăpat’, sau derivat, cu suf. -*uță*, de la *Tro(a)că* (vezi supra), ori din **trocúță* ‘groapă alungită’ < *tro(a)că* ‘idem’ (vezi Loșonți TRFR 184).

TROCÚȚII grup de case (Borlești).

– Din n. grup *trocúți* < *Trocút*, por. (cf. *Nelu Trocuțului*).

TROIÁNU „un val uriaș de prundiș”: Andrieș LRL 277 (Lunca, com. Lupșa).

– Din *troián*.

TROMPOȘ (neart.) grup de case (Bistra).

– *Trómpoș*, probabil por.

TROOȘÉLU „este teren îngrijit, îngrădit de toate părțile” I (Mușca).

– Vezi *Trouoșelu*.

TROUÁȘELE „o fost ceva acolo îngrădit între două imașuri” I, „e hotar cu [satul] Sartăș” II Brăzești, „fânaț și pădure; teren mare îngrădit” I Sartăș (Brăzești, Sartăș).

V. și *Valea Trouașelor*.

– Din *trouăș* (pl. *trouășe*), var. a lui *trăoăș*.

TROUÁȘELE LUI [zíđe] „îs trouașe” I (Valea Lupșii). – [zíđe], por. (familiei Roșca).

TROUÁȘU „nămaș; acolo o fost fireze de apă, grajduri” III (Bistra).

TROUÁȘU „îi cu pruni” II, „fânaț; izlaz” III (Dric).

TROUÁȘU [*] sau Trouáșu Cercelúții [*] „îi trouaș; e o familie acolo la care i se spune Cercel” [*] (Lupșa). – Din sprn. *Cercelúța* < *Cercél*, por.

TROUÁȘU ALUNÍȘULUI „o fost trouaș; fânaț” III (Brăzești). – Vezi *Alunișu*.

TROUÁȘU BÚIULUI „trouaș, fânaț” I (Valea Lupșii). – Vezi *Fântâna Buiului*.

TROUÁȘU CÁȚULUI „loc de fân, deluros, umplut de spini” I, „nu mai e trouaș; s-o umplut de pădure” II (Baia de Arieș). – Vezi *Cațu*.

TROUÁȘU CÂMPEÂNULUI „trouaș, fânaț” I (Valea Lupșii). – din *Câmpeán*, n. fam. existent în localitate.

TROUĂȘU CERCELÚȚII v. *Trouașu*.

TROUĂȘU CÍRULUI [trouășu círuli] „trouaș, fânaț” I (Valea Lupșii). – Vezi *Baia Cirului*.

TROUĂȘU GHIÓBULUI [trouășu d'óbuli] „o fost trouaș” I (Brăzești). – Pentru *Ghiobu*, vezi *Cichera Ghiobeștilor*.

TROUĂȘU HÁRDII „fânaț” II (Sartăș). – Vezi *Curmăturile Hardii*.

TROUĂȘU LUI BĂLĂBÁN „o fost trouaș; îl îngrădea tot timpul să nu se bage vitele” I (Valea Lupșii). – Vezi *Fântâna lui Bălăban*.

TROUĂȘU LUI GHIUȚ [trouășu li d'ui] trouaș (Lupșa). – Vezi *Colțu Ghiuțului*.

TROUĂȘU MÁRE „fânaț; nu îi îngrădit” I, „prelucă și cături, pădure în pantă” II (Sartăș). – Din adj. *máre*.

TROUĂȘU PRÍPORII „trouaș, fânaț” I (Valea Lupșii). – Vezi *Pripora*.

TROUĂȘU PUȚINĂLULUI [trouășu puținăluli] „o fost on trouaș mare, împădurit de brad; se cosea” I (Valea Lupșii). – Vezi *Moara Puținălului*.

TROUĂȘU SÁVULUI „o fost cândva trouaș” I, „s-a împădurit” II (Sartăș). – *Dâmbu Savului*.

TROUĂȘU ȘTÉFULUI [trouășu șt'efuli] „o fost on fânaț îngrădit; acum nu mai e îngrădit” IV (Muncelu). – *Ștef*, n. fam. existent în Valea Lupșii.

TROUĂȘÉLELE v. *Trouășelu*.

TROUĂȘÉLU II, III, **Trouășélele** III, **Trouoșélele**: **Trouoșélu din Jos** și **Trouoșélu din Sus** I „și acuma-s îngrădite” I, „e on trouaș acolo îngrădit” II, „on fel de trouaș” III (Brăzești). V. și *Între Trouășélele*.

TROUOȘÉLELE v. *Trouășelu*.

TROUOȘÉLU DIN JOS v. *Trouășelu*.

TROUOȘÉLU DIN SUS v. *Trouășelu*.

TRUȚÉȘTII „erau vreo 3–4 familii Truță” III (Săgacea).

– Din n. grup *truțéști* < *Truță*, n. fam. ce a existat în localitate.

TÚFELE „sânt și tufe [= aluni]” II (Bistra).

V. și *După Tufe, La Tufă*.

– Din *túfă* (pl. *túfe*) ‘alun’.

TÚFELE „pantă mare; arător și pășunat” I, „deal; erau tufe oarecând; acum îi pantație de molid și zadă” II (Ocoliș).

TÚFELE „sânt tufe multe; fânaț și pășunat” II, „este acolo și tufă de alun” IV (Muncelu).

TÚFELE LUI ISPÁS „tufe” I (Brăzești). – *Ispás*, prenume atestat în localitate la 1770 (*András Iszpász, Szurgya Iszpász*: Prodan IDBA 134) sau n. fam. frecvent în zonă.

TÚFELE NÁNDRII „is su Cicheră; loc împădurit; is și tufe, spini” I (Valea Lupșii). – Vezi *Preluca Nandrii*.

TUFÍTELE „coastă; niște răzoare; pe vremuri se ara” V (Baia de Arieș).

– Din *tufiță* (pl. *tufițe*), dim., cu suf. *-iță*, de la *túfă*. Vezi *Tufele*.

TUFÓI (neart.) „coaste rea, cu pădure” I, „e un fel de pădure mai slabă; loc rău” II (Ocoliș).

– Din *tufói*, derivat, cu suf. *-oi*, de la *túfă* sau din *tufóie* (pl. *tufói*).

TÚLBUREA I, [*] sau **Túrburea** [**] „pădure mare” I, „când plouă, vine apă turbure” [*] (Cioara de Sus). At.: 1770 *In Turburile* [sic!] (Prodan IDBA 91).

– Din adj. substantivizat *túlbure*.

TÚNSU „teren de fânaț su Vârvu Văratului” I, „o fost locuri arătoare și fânaț” II (Lunca, com. Poșaga).

– Din adj. substantivizat *tuns*, cu sensul figurat ‘lipsit de vegetație, gol, pleș’ (vezi *Colțu Tuns*) sau, mai probabil, *Tuns(u)*, n. fam., existent în județ (vezi PAAB 137, 396), ori por.

TÚRBUREA v. *Tulburea*.

TURCĂLUCĂ (neart.) „pantă treptată; on loc su pădure; acolo o fost niște oameni Turcă Lucă” II (Săgacea).

– Din *La Túrca Lúcă* < *Túrca (Túrca)*, n. fam. existent în Orăști, și *Lúca (Lúcă)*, pren.

TURCÉȘTII „ține de Poșaga de Sus” III, „cătun format din trei familii Turc; partea de sus aparține de Poșaga” IV Sălciua (Poșaga de Sus, Sălciua).

V. și *Drumu Turceștilor, Părau Turceștilor*.

– Din n. grup *turcéști* < *Turc*, n. fam. existent în ambele localități.

TURLÉSELE [turlésele] „loc agricol, frumos” I, „mai multe dâmburi; e pe Valea Neagului” II Bistra, „teren agricol; față; grup de case sub pădure” I Gârde (Gârde).

– Probabil forma e un pl. toponimic al lui **Turleása* < adj. *turleăsă* ‘care aparține lui *Turlea*’, *Turlea* fiind n. fam. existent în județ (vezi PAAB 137, 272).

TURLEȘIȚELE „o coastă în Muntele Mare” II Bistra, „is cătă Valea Mare; locuri frumoase; le separa coama dealului de Turlese” IV Bistra, „poieni pe deal, pâlcuri de pădure” II Gârde (Gârde).

– Dim., cu suf. *-iță* (pl. *-ițe*), de la n. top. *Turlesele*.

TÚRNU „stâncă ca un turnuleț” I, „o stâncă mare” II, „colț” III (Brăzești).

– Din *turn* ‘ridicătură înaltă și ascuțită, vârf, stâncă’ (vezi Loșonți TRFR 95).

TÚRNU „on vârv de deal lângă sat; îi deal rotund și înalt” II, „vârv ascuțit” III (Poșaga de Jos).

TUTULÉȘTII „fânațe și pădure de fag; o fost o casă” I (Lupșa).

V. și *Dosu Tutuleștilor*.

– Din n. grup *tutuléști* < *Tutúlea*, n. fam. dispărut din localitate, existent în Baia de Arieș și Muncelu.

T

ȚĂPII grup de case (Geamăna).

– Din n. grup *Țapi* < *Țap(u)*, n. pers. (DOR 395, DNFR). Poate fi vorba de o poreclă.

ȚĂRINA „fânaț; se cosește an de an” I (Mușca).

V. și *Dâmbu Țarinii, Gardu de Țarină, Gardu Țarinii, Părau Țarinii, Poarta Țarinii, Tău Țarinii*.

– Din *țarină* ‘loc cu semănături și fânaț (interzis de a fi pășunat)’.

ȚĂRINA BĂII „îi țarină, adică nu se pasc vitele aici niciodată” II, „deal” [*] (Baia de Arieș). – Vezi *Baia*.

ȚĂRINA CIOĂRII [țarina cōrî] „apartine de Cioara de Sus; țarina e în opoziție cu pășunatul” I Baia de Arieș, „loc în care cosesc în tot anul” II Cioara de Sus (Cioara de Sus). – Vezi *Cioara de Sus*.

ȚĂRĂNEȘTI sat în com. Bistra AB. At.: 1956 *Țărănești* cătun al satului Bistra (Suciu II 211).

– Din n. grup *țărănești* < *Țărán*, n. fam. existent în localitate.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 55 de locuitori.

ȚĂRĂȘTII „teren pe deal” II (Dric).

– Din n. grup *țărăști* < *Țăra*, n. fam. existent în localitate.

ȚĂRMURE v. *Țărmurile*.

ȚĂRMURE (neart.) „de la drum este înalt de vreo 10 m; o rupătură [sic!] de teren” II (Sălciua).

– Din *țărmure* (pl. *țărmuri*) „dunga care rămâne de la o surpare de teren” I, „răzor” II (Lunca, com. Poșaga), var. a lui *țărm*.

ȚĂRMUREA „e către sălcuieni; loc rău, costos, cu pădure, spinărai” I (Poșaga de Jos).

ȚĂRMUREA „coastă cu pădure” II, „față; îi pietros, numa durai, lemne nu pot crește” III (Săgacea).

ȚĂRMUREA I sau **Țărmurea din Sus II** „pășunau oamenii vite și de-o parte și de alta a Păraului” I, „e o poiană mai mare, cu grajduri; o fost arător” II (Poșaga de Sus).

ȚĂRMUREA DIN SUS v. *Țărmurea*.

ȚĂRMURILE „teren arător a fost; acum-a fânaț;” I, „îs mai multe locuri etajate” II (Lunca, com. Poșaga).

ȚĂRMURILE „pădure lângă Usoi; îi o țărmure, o stâncă naltă de vreo 100 m drept în jos lângă Râu” I, „loc rău de la Glam în jos până în Părau Crâstii; îs țărmuri, numa răzoare mari” II (Vidolm).

ȚĂRMURILE I, II, III sau **Țărmure III**, [*] „pantă; tă păraie multe, neluate în seamă” I, „o poiană între păduri” II, „sânt răzoare” III, „cred că o fost ceva alunecări de teren și o rămas marginea unei râpi” IV (Brăzești).

ȚĂLNĂRU deal (Cioara de Sus).

V. și *Dâmbu Țălnarului, Părau Țălnarului*.

– Din *Țălnăr*, sprn. sau n. fam., var. a lui *Țălnar* (PACJ 274), existent și în județ (vezi PAAB 137, 175, 333 etc.), < *țelnăr* [țălnăr] ‘persoană originară din Țelna [țălna] AB’.

ȚĂRĂIELE loc pe coastă cu mai multe izvoare; „e în Dosu Șerboiului; îs fântâni” I (Lupșa).

V. și *La Țărau, La Țărau la Huină, Părau Țăraielor*.

– Din *țărau* (pl. *țărăie*) ‘scoc din lemn pe care curge apa dintr-un izvor’.

ȚĂRĂII grup de case, „e în Gura Văii [Șesii], în Fața Macului; i-o chemat Opișă, dar le-o zis Țărăii” I, „o fost a Țărăului” IV (Valea Șesii).

– Din n. grup *țărăii* < *Țărău*, n. fam. existent în comună.

ȚĂRĂȘTII „acolo o fost familia Țăra” III (Peste Valea Bistrii).

V. și *Dâmbu Țărăștilor*.

– Din n. grup *țărăști* < *Țăra*, n. fam. existent în localitate.

ȚĂRĂU BONÍCII [țărău boníci] I (Vința). – *Boníca*, por. – Vezi *Țăraiele*.

ȚĂRĂU CEL LUNG „țărău și o troacă de 8 m de lungă” I (Mușca). – Din adj. *lung*.

ȚĂRĂU HONDOLÉNII „țărău cu apă rece; de acolo aduceau apă hondolenii și honcașii [= locuitorii din Hoancă]” I, „țărău” [*] (Curmătură). – Vezi *La Hondoleana*.

ȚĂRĂU-I CRUTOAIE izvor care curge pe un scoc (Lupșa). – *Crutoaie*, sprn. dispărut.

ȚĂRĂU-I ȘTÉVIE v. *Țărău Ștevie*.

ȚĂRĂU MÚTULUI „era o fântână” I Vința, „azi acoperit de halda de steril”: Dumitraș SC 29 (Geamăna). – Vezi *Colțu Mutului*.

ȚĂRĂU ONÍCULUI „țărău” [*] (Geamăna). – *Onícu*, n. pers.

ȚĂRĂU ȘTÉVII [țărău ștéđi] II Dealu Muntelui, II Gârde, II Lupșa, I Nămaș, **ȚĂRĂU-I ȘTÉVIE** [țărău-i ștévé] [*] Lupșa sau **ȚĂRĂU ȘTÉVIII** [țărău ștéđi] I Lupșa „țărău; prelucă” II Dealu Muntelui, „e la Lupșa, cea mai rece apă din zonă” II Gârde (Lupșa). – Vezi *Ștevia*.

ȚĂRĂU ȘTÉVIII v. *Țărău Ștevie*.

ȚĂRĂU ZMÍDELOR „țărău” IV (Bistra). – Vezi *Zmidele*.

ȚĂRCU „îi loc deasupra unei păduri” I, „pantă mai jos spre vale” II (Valea Largă).

– Din *Țărc*, n. fam. existent în comuna Lupșa.

ȚĂȚĂGU „vârv de deal; pășunat, era fânaț” I (Baia de Arieș).

V. și *Părau Țătagului, Valea Țătagului*.

[țigăra] parte de sat; loc mai șes pângă calea ferată (Sălciua).

ȚÉLINA fânaț „lângă Prelucă” I, „îi miriște și pădure” III (Botești).

– Din *țelină* ‘pământ care nu a fost lucrat niciodată sau care a fost lăsat multă vreme nelucrat, neîngrijit’.

ȚICHILÉU [țikiléu] I Dealu Caselor, [țikiléu] II Sălciua, [țit'iléu] I Sălciua, [țit'iléu] I Valea Caselor „on dâmb, on țichileu” I (Dealu Caselor).

V. și *După Țichileu*.

– Din *țichiléu* ‘vârf ascuțit de deal, țuclui’, apelativ viu în zonă (vezi, pe larg, Loșonți TRFR 98–99).

ȚICHILÉU [țit'iléu] „o ridicătură” III Bistra, „dâmb” II Dealu Muntelui, „un deal cu o pantă mai dulce, lângă Țic” I Hudricești (Hudricești).

ȚICHILÉU [țit'iléu] „vârv de deal mai mic” I (Geamăna).

ȚICHILÉU [țikiléu] (alt loc!) „on picuț de bumbulă” II (Geamăna). Vezi și Dumitraș SG 27, 28.

ȚICHILÉU [țit'iléu] „on dâmbuț așa mai sus” I, „vârv” [*] (Mușca). At.: 1909 *Czityileu* (Popa Vorbe 162).

ȚICHILÉU [țikiléu] „vârv de piatră; înainte era cu pădure până aproape de vârv; acuma s-o spălat” I (Runc).

ȚICHILÉU [țit'iléu] „rădicătură, vârv” I Sălciua, „e cum vii pe Părau Oalelor” I Valea Largă (Valea Largă).

ȚICHILÉU [țit'iléu] „e vârv de dâmb, în hotar cu muscelanii” II (Valea Lupșii).

ȚÍCHIU [țítu] „dâmb, în graniță cu Muncelu” I, „vârv de deal ascuțit”: Goia TCL 315 (Valea Lupșii).

– Din **țichi*, var. a lui *țic* (vezi infra), rezultată sub influența lui *țichiléu*.

ȚÍCHIU [țítu] [*] sau **Várvu Țichiului** [*] „vârvuț” [*] (Curmătura).

ȚICHIU I sau **Vârvu Țichiului** I (alt loc!) „dâmb, vârv” I (Valea Lupșii).

ȚICLU [Țiclu] „dâmb, vârv înalt către Hudricești” I Bălești, „pădure; deal, vârf, Țiclui de dâmb, vârv de dâmb” I Hudricești (Hudricești).

V. și *Părău Țicului*.

– Din *Țiclu* ‘vârf, Țiclă’, ‘Țiclui’, ‘ridicătură ascuțită’, ‘deal sau munte ascuțit’ (Loșonți TRFR 99).

ȚICLU „vârv de deal, în graniță cu Geamăna” I (Mușca).

ȚICLU o spinare în pădure (Tomușești).

ȚICLU „câmp” II (Valea Caselor).

ȚICU v. *Țicu Blagului*.

ȚICU [Țicu] „deal, un vârf de deal; e sus la Măgură, în hotar cu Lupșa; e la Gârde” I Hudricești (Gârde).

V. și *Coasta Țicului*, *Coastea Țicului*, *Coastele Țicului*, *Curmătura Țicului*, *Hoanca Țicului*, *La Cruce la Țic*, *Părău Țicului*.

– Din *Țic* ‘ridicătură de teren’, ‘vârf de deal ușor rotunjit’, ‘muchie de deal’, ‘deal mic’, ‘pantă (foarte) abruptă’, ‘loc prăpăstios’. Vezi și DLR, Loșonți TRFR 95–96.

ȚICU „vârv; îi chiar așa ca o movilă; ridicătură cu pădure; e cam în hotar cu Sartăș” I, „e spre Sartăș; loc în pantă undulată” II, „îi mai ridicat on pic” III, „loc mai tras, nu-i tomna costos” [***] (Muncelu).

ȚICU I–III Brăzești, I Sartăș sau **Vârvu Țicului** I Brăzești „cel mai înalt vârv; graniță cu hotarul Poșăgii și cu Sartăș” I, „vârv, țanc” II, „o piatră, on turn cu pădure pe el; o ars” III Brăzești, „e vârvul dealului; e ascuțit; graniță cu Sălciua, Poșaga și Brăzești” I Sartăș (Brăzești, Sartăș). At.: 1770 *In Cziku* (Prodan IDBA 82), *Lá Czík* (*ibid.* 103).

ȚICU [Țicu] I, II [*] Geamăna, I Vința, Goia TCL 330, Dumitraș SG 27 sau **Deálu Țicului** [d’álu Țiculi] II Geamăna, I Vința, Prața ÎSG 171 ori **Dâmbu Țicului** [**] Geamăna „deal cu pădure” I, „are 3 fațade, fețe, coaste, ca un

acoperiș de șură în tri ape” [*] Geamăna, „deal ascuțit” I Vința, „deal de forma unei spinări lungi, cu pășune, pădure de fag. Pe de o parte curge Valea Șesii, pe alta Valea Vinții”: Goia TCL 330 (Geamăna, Vința).

ȚICU I, **Țicu Mătrii** I, [*] Sălciua de Sus, I Dealu Caselor, **Țicu Mătrii** III Sălciua de Sus sau **Țicu Mătrii** III Sălciua de Sus „țichileu, vârvuleț” I, „un fel de deal, culme; e cam ascuțit” III (Sălciua de Sus). – Vezi *Matra*.

ȚICU I Sălciua, I Sub Piatră sau **Vârvu Țicului** I Sălciua, II Sub Piatră „îi on țichileu” I, „deal; ridicătură rotundă” II Sălciua, „țuculeu fain, înalt; e ca o biserică” I Sub Piatră (Sălciua).

ȚICU BLĂGULUI I, [*] Sălciua, II Sub Piatră, „deal; Țic îi zice pentru că-i înalt” I Sălciua, „o fost ceva gospodărie la Blagu” II Sub Piatră (Sălciua). – Vezi *Gardu Blagului*.

ȚICU LUI AVRĂM I, IV, [*] sau **Vârvu lui Avrăm** II, [**], [***] „on vârv mai înalt ca ăsta a nost [ca Țicu sau Țicu Mătrii]” I, „Avram a fost proprietarul locului” II, „o ascuțitură de deal; sus îi pădure pe el” IV (Sălciua de Sus). – Vezi *Colțurile Avramului*.

ȚICU MĂTRII v. *Țicu*.

ȚICU MĂTRII v. *Țicu*.

ȚICU MÉTRII v. *Țicu*.

ȚINTERÍMU cimitir (Borlești).

– Din *ținterim*, var. a lui *țintirim* ‘cimitir’.

ȚÓFU „dâmb; o fost fânaț fain” I (Mușca). Acolo se țineau la Ispas petrecerile „cu ocazia scoaterii vitelor la pășune” (Ianc MIA 424). At.: 1909 *Czofu* (Popa Vorbe 162).

V. și *Dosu Țofului*, *Fața Țofului*, *Tarnița Țofului*.

– Probabil e vorba de un n. pers. Cf. germ. *Zoff* (Fleischer DP 61). Cf. și *țof*, var. a lui *teh*² ‘bucată de lemn (sau alt obiect) folosit pentru a marca ceva, pentru a delimita un hotar, o graniță, un ogor’ (DLR).

ȚURLĂȘTII parte de sat (Sartăș).

– Din n. grup *țurlăști* < *țurli*, por.

U

ÚDVA „o groapă” I, „e dincolo de Zăpode; o coastă cu spini; o fost arător” II (Lunca, com. Poșaga).

V. și *Părău Udvi*.

– Un nume identic se întâlnește în satul apropiat Ocolișel (vezi Loșonți–Vlad VI 172). Probabil *Udva* e un n. pers.

ÚLIȚA parte de sat (Muncelu).

V. și *Gura Uliții*.

– Din *uliță*.

ÚLIȚA BÉGIȚOR v. *La Begi*.

ÚLIȚA BISÉRICII „uliță” I (Sartăș). – Din *biserică*.

ÚLIȚA BÓCHII „duce din sat la șosea” II (Sartăș). – Vezi *Fântânile Bochii*.

ÚLIȚA BOCTĂRÍII uliță (Brăzești; cf. și Buza Br. 20). – Din *boctărie* ‘haltă’ (MDA).

ÚLIȚA CÁRCIULUI uliță „care urcă la școală și biserică” (Brăzești: Buza Br. 18). – *Cârciu*, por. (*ibid.* 68).

ÚLIȚA CÚRTULUI uliță (Lupșa). – Vezi *Fântâna Curtului*.

ÚLIȚA DĂBÚLII I sau **Úlița Țonțului** II uliță; „o fost on Dăbulea cândva” I (Sartăș). – Vezi *Ciungii Dăbulii*. *Țonț*, n. pers. acum dispărut din localitate („La familia lui Pleșa Vasile, care o murit demult, îi zice a Țonțului” I), probabil n. fam. existent în Poșaga de Jos („Țonțu l-o luat pe Dăbulea în ținere” II).

ÚLIȚA GOLOMOZÉȘȚILOR uliță „care iese din Coasta de la Boschioci spre Hărdălești” (Brăzești: Buza Br. 20). – Din n. grup *golomozéști* < *Golomoz*, por. (*ibid.* 68).

ÚLIȚA HURÉȘȚILOR v. *La Hurești*.

ÚLIȚA LANCĂULUI „așa i se zicea înainte; ieșea la Lancău” II (Baia de Arieș). – Vezi *Lancău*.

ÚLIȚA LUI BĂRNÍCIU II sau **Úlița Popéștilor** II „acuma îi zic Ulița Popeștilor” II (Sartăș). – Vezi *Groapa lui Bărniciu, Popeștii*.

ÚLIȚA LUI BÚRDI „urcă la Poduri” (Brăzești: Buza Br. 18). – *Búrdi*, por. (*ibid.* 68).

ÚLIȚA LUI FÍLIP [úlița lui šilip] „uliță” I (Sartăș). – *Fílip*, por. I sau n. fam. existent în Baia de Arieș și Cioara de Sus ori pren.

ÚLIȚA LUI MATÉI „iese după sat” II (Sartăș). – Vezi *Ciungii lui Matei*.

ÚLIȚA LUI MÓISE e „peste Râu” (Brăzești: Buza Br. 20, 61, 123). – *Móise*, n. fam. frecvent în zonă sau pren.

ÚLIȚA LUI MÓISE uliță (Sartăș). – Vezi *Dâmbu lui Moise*.

ÚLIȚA LUI NICULÍCI „uliță” I, „iese din sat pe Deal în sus” II (Sartăș). – Vezi *Pomii lui Niculici*.

ÚLIȚA LUI PAMFÍL uliță (Brăzești: Buza Br. 20). – *Pamfil*, n. fam. (DNFR) sau pren. (MEO 227–228).

ÚLIȚA MĂRCEÁSCĂ II sau **În Úliță la Marci** I „e în centrul satului, unde se ramifică ulițele” I „a-coalea-s marcii, două familii Marcu” II (Lunca, com. Poșaga). – Din adj. fem. *mărcească* ‘a lui Marcu’ < *Márc(u)*, n. fam., + suf. *-ească*; din n. grup *marci* < *Márc(u)*, n. fam. existent în localitate.

ÚLIȚA PÓNII „uliță” I (Sartăș). – Vezi *Coastile Ponii*.

ÚLIȚA POPÉȘTILO v. *Ulița lui Bărniciu*.

ÚLIȚA RÁCULUI uliță (Brăzești: Buza Br. 20). – *Răcu*, n. pers. (*ibid.* 24).

ÚLIȚA TÁURULUI „îi on drum pe care or dus oamenii din Rimetea un taur în schimbul unui teren (o coaste), Coastea Dealului Mare îi zice, care a rămas la ungurii din Rimetea” I (Vidolm). – Din *táur*.

ÚLIȚA ȚÓNȚULUI v. *Ulița Dăbulii*.

ÚLIȚA VÍCIULUI uliță (Sartăș). – Vezi *Dâmbu Viciului*.

ÚLMENII uliță; „groapă; preluță și pădure; graniță cu Muncelu” VI Baia de Arieș, „loc frumos, fânaț” I, „pădure și pășunat” III, „pădure de ulmeni” IV Muncelu (Baia de Arieș, Muncelu).

V. și *Colțu Ulmenilor*.

– Din *úlmen* (pl. *úlmeni*), var. a lui *ulm*, necunoscută de DLR.

ULTÓILE GÓȘII „o fost ultoi, meri” I (Curmătură). – Vezi *Colțu Goșii*.

– Din *ultoáie* (pl. *ultói*), var. a lui *altói*.

ULTÓILE MILIÉNILOR „mai sânt ultoi” I (Curmătură). – Din n. grup *miliéni* < *Milián* < *Emilian* („*Emilianu Minciului*” I).

ÚNCHIU [unčɨ] I, II, [unʰɨ] I „dungă de deal; arător și fânaț; nu-i ascuțit” I, „dungă deasupra Glamului până în Vârvu Stânii; dâlmă, creastă; pe vârful ei era on drum de care până la Arieș” II (Vidolm).

– Din *únghi*. Forma inițială *Unghi* a fost substituită, cu timpul, cu *Unchi*, prin etimologie populară. Fenomenul se întâlnește și în alte localități (vezi Loșonți–Vlad VH 115).

UNGHÉȚU [undʰɛt] „coastă, o culme, o față de deal; ieșea până sus; fânaț” II (Lunca Largă). At.: 1751 *Lá ungyéc, la ungyetz* (SzTA 46).

– Din *unghét*.

UNGHÉȚU „on fânaț” II (Valea Șesii).

URDÁȘU I, II, [*] sau **Ordășu** II „îi sub Colțu Roșu; îi loc de trecere peste deal spre satul Colțești; teren mai larg, o groapă, o vale largă, mare, cu fânaț și arător” I, „e loc larg, frumos” II (Vidolm).

V. și *Valea Ordașului, Valea Urdașului, Vârvu Urdașului*.

– Din *Urdăș*, sprn. sau n. fam. existent în județ (vezi PAAB 138, 175). În 1906 este atestat ca sprn. sau por. în Lupșa: *Constantin Popa* „*Urdaș*” (vezi Vasii LSO 203).

URICÉLELE „coastă; cândva o tăiat pădurea, o uricit să-și facă loc de grâu” II (Gârde).

– Din *uricél* (pl. *uricéle*), dim., cu suf. *-el*, al lui *uríc*.

URICITÚRA „fânaț și pădure; loc potrivit” II (Valea Caselor).

– Din *uricitúra* ‘teren defrișat’ (DLR).

URÍCU „pășunat” IV, „pășunat înconjurat de pădure” [*] (Brăzești).

V. și *Dâmbu Uricului, Părău Uricului*.

– Din *uríc* ‘loc unde s-a tăiat pădurea, curătură, laz, secătură’ (vezi ALR II SN II h. 593/95; ALRR–Trans. IV h. 502/329).

URÍCU LÁBII „fânaț și pădure” I, „coastă; pășunat lângă Cicheră; o uricit [= au defrișat] lăbeștii acolo” [*] (Valea Lupșii). – Vezi *Acății Labii*.

URSOÁIA „are pădure și de față și de dos” I Bârzan, „on pic de deluț” [*] Geamăna, „pantă de la deal cu pădure și [ceva] preluță jos în vale” II Valea Șesii (Valea Șesii).

V. și *Râpa Ursoilor*.

– Din **osoáie, *usoáie* ‘versant nordic’ (< sl.: Petrovici *Ursoi* 481, nota 1). Forma inițială *Osoaie, Usoaie* a fost modificată, prin etimologie populară, în *Ursoáie*.

URSÓIU v. *Usoiu*.

URZICĂRU „pantă de deal; fânaț” II (Lipaia).

V. și *Su Urzicar*.

– Din *urzicăr*.

URZICĂRU „e su Piatra Jocului; dâmbuț mai mic; îs multe urzici și grohotă” I (Mușca). At.: 1909 *Urzikár* (Popa Vorbe 162).

URZICĂRU „este cătă sălcuiani” II Cioara de Sus, „pădure” I Dealu Caselor, „e în hotar cu Brăzești” III Sălcua (Dealu Caselor).

USÓIU coastă de deal cu teren arabil și fânaț; „loc mai retras după Glam” I (Vidolm).

V. și *Calea Usoiului, Fața Usoiului, Lunca Usoiului, Părâu Usoiului, Piatra Usoiului, Valea Usoiului*.

– Din **osói* ‘versant nordic’ (< sl.: Petrovici *Ursoi* 481, nota 1). Substituirea lui *o-* cu *u-* este destul de frecventă.

USÓIU I, [*] sau **Ursóiu** II „groapă; loc arător” I, „pășune și o fost și arător” II (Ocoliș).

– Forma inițială *Osói* a fost modificată în *Ursói*, fiind identificată, prin etimologie populară, cu *ursói* ‘urs mare’ (cf. Petrovici *Ursoi* 482–483).

USÓIU DE JOS „fânaț” I, „o fost miriști arătoare și teren liber, răzoare, după cum o fost arat” II (Lunca, com. Poșaga). – Din adv. *jos*.

USÓIU DE SUS „fânaț; doștină” I, „e teren mai mare, deschis; o fost arător și fânaț” II (Lunca, com. Poșaga). – Din adv. *sus*.

UȘTÉZELE „loc în apropierea caselor, format dintr-o groapă mare, înconjurată de zid și gropi mai mici acoperite cu iarbă” (Valea Lupșii: Goia TCL 315).

– Din *uștéze* (pl.), var. a lui *oștéze* (sg. *osteáză*) ‘grup izolat de case la marginea satului’ (DLR).

V

VÁDU „e loc fain; pășunat mândru” I (Dealul Caselor).

V. și *Lunca Vadului, Părau Vadului*.

– Din *vad* (pl. *váduri*) ‘loc situat pe cursul unei ape (pârâu, vale, râu), unde malul e jos și apa puțin adâncă, permițând trecerea prin apă de pe un mal pe celălalt’, ‘loc la malul unei ape curgătoare unde se adapă vitele când sunt la pășune’ (cf. DLR, DEX).

VÁDU „era trecere de picior prin Râu [= Arieș]” II (Valea Lupșii).

VÁDU PIÉTRII loc lângă Arieș, unde a fost o carieră de piatră (Ocoliș). – Vezi *Piatra*.

VÁDURILE „de acolo începe Valea; e o zonă mai întinsă, mai șes” I (Valea Largă).

V. și *Între Vaduri*.

VALÁU CÓNȚULUI „izvor mare, puternic și valaie pentru animale” IV (Sălcuia). – Vezi *Conțu*.

V. *La Valaie la Cuți, La Valău, La Valău di la Cuți, La Valău din Jos, La Valău Perilor*.

– Din *valău*, var. a lui *vălău* ‘jgheab făcut de obicei dintr-un trunchi de copac scobit din care se adapă animalele’ (DLR).

VALÁU DE LA TÍNI „valău; îs mocirle pe acolo” II (Sartăș). – Vezi *Tinile Balului*.

VALÁU IÁNCULUI „valău de lemn” I (Brăzești). – *Ianc(u)*, n. fam. existent în localitate.

VÁLEA v. *Valea Mușchii*.

VÁLEA v. *Valea Runcului*.

VÁLEA valea care străbate satul Valea Lupșii; „izvorăște de la Piciorag și se varsă în Râu” I (Valea Lupșii). At.: 1370 *Lwpsapathaka* (Csánki MTF 719).

V. și *Gura Văii, Peste Vale la Gala, Peste Vale la Groștior, Peste Vale la Iancu*.

– Din *vále*.

VÁLEA II sau **Válea Ocolișului** II vale care trece prin sat și se varsă în Arieș (Ocoliș).

VÁLEA ÁLBĂ „se varsă în Corțești” I, „vine de la Căldări, de la Mușcani” II Orăști, „vale de munte; o parte din ea e a noastră” I Valea Lupșii (Orăști, Valea Lupșii). – Din adj. *alb*, -ă.

VÁLEA ÁMBRULUI „se varsă în Valea Ciorii” I, V, „izvorăște din Gemătoarea” II (Baia de Arieș). – Vezi *Ambru*.

VÁLEA BĂII „se formează de la Țâțagu și de la Muntele di Sus; se varsă în Valea Ciorii” II Baia de Arieș, „vale” [*] Cioara de Sus (Baia de Arieș). – Vezi *Baia*.

VÁLEA BÂRDÉȘTILO „vale; se formează din hotar cu Roșia și Mușca și se varsă în Valea Șesii” I Valea Șesii (Geamăna). – Vezi *Bârdești*.

VÁLEA BÂRNELOR „vale; se varsă în Valea Orarului; este pădure de fag acolo din care se făceau bârne” I (Vidolm). – Din *bárnă* (pl. *bârne*).

VÁLEA BELIÓRII „n-are legătură cu cea de la Poșaga; la intrare pe vale îi zice Ghețar” I Lunca Largă, „vale cu fânaț pe lângă ea; mai sus e pădure pe ambele maluri” I, „izvorăște de la Scherișoare; ține de ocolișeni [com. Ocoliș]” II Ocoliș (Lunca Largă, Ocoliș). At.: 1761/1808 în *Vale Bellevári* (SzTA 46). – Vezi *Belioara*.

VÁLEA BELIÓRII „izvorăște de la Scărițe; se varsă în Valea Poșăgii” I (Poșaga de Sus).

VÁLEA BÍSTRII localitate componentă a orașului Câmpeni AB. At.: 1954 *Valea Bistriei* cătun al satului Câmpeni (Suciul II 225).

– După numele văii care traversează localitatea (vezi infra).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 356 de locuitori.

VÁLEA BÍSTRII vale ce străbate satul Valea Bistriei și se varsă în Arieș (Valea Bistriei). – Vezi *Bistra*.

V. și *Peste Valea Bistriei*.

VÁLEA BISTRISÓRII v. *Bistrișoara*.

VÁLEA BÓCÍ „vale; izvorăște de la Crucea Sârbului; se varsă în Arieș” II (Sălciua). – *Bóca*, n. fam. frecvent în zonă.

VÁLEA BÓULUI „se varsă în Tisa” II Lunca Largă (Lunca Largă, Ocoliș). At.: 1751 *In Vállye Bouluj* (SzTA 9). – Din *bou* sau *Bou*, por.

V. și *Gura Văii Boului*.

VÁLEA BRÁZILOR „vale” III (Săgacea). – Vezi *Brazii*.

VÁLEA BRĂTINÉSII sau **Brătineása** vale (Dealul Bistriei). – Din adj. *brătineásă* ‘care aparține lui *Bratina/Brătina*’ sau din sprn. *Brătineása* ‘soția lui *Bratina/Brătina*’ < *Bratina* (pronunțat și *Brătina*), n. fam. existent în zonă, + suf. *-easă*. În județ, *Bratina* este înregistrat la 19 persoane, iar *Brătina*, la 11 (vezi DFNFR). Baza derivatului putea fi și *Brătean* (*Bratian*, *Brătian*), existent și el în zonă.

VÁLEA CÁLULUI „părau; se varsă în Valea Dobrii” [*], „aparține de Valea Mare” I (Nămaș). – Vezi *Calu de Piatră*.

VÁLEA CÁPRII „vine de la Piatra Capriei” III, „se unește cu Valea Poiniții” VI Baia de Arieș (Baia de Arieș, Muncelu). – Vezi *Colțu Capriei*.

VÁLEA CÁSELOR localitate componentă a orașului Câmpeni AB. At.: 1954 *Valea Caselor* cătun al satului Certege (Suciul II 226).

– Din numele văii care străbate localitatea (vezi infra).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 94 de locuitori.

VÁLEA CÁSELOR vale; izvorăște de sub masivul Muntele Mare, străbate satul Lupșa și se varsă în Arieș (Lupșa). – Din *cásă* (pl. *cáse*).

VÁLEA CĂCÁȚILOR vale; „izvorăște din Dobrișoara; contribuie la formarea Văii Dobrii” I (Gârde). – Vezi *Părau Căcăților*.

VÁLEA CĂCĂTÓH II Gârde, II Dealul Muntelui, cu denumirea oficială **Válea Gănească** sau **Válea Gănăștilor** II Dealul Muntelui vale (Dealul Muntelui). – Din sprn. *Căcătoia* < *Căcăt*, por. (cf. *Părau Căcăților*) și din adj. *gănesc*, *-ească* ‘care aparține lui *Gan*’ < *Gan*, n. fam. existent în zonă.

VÁLEA CĂPĂȚĂNII „izvorăște de la Căpățâna; se varsă în Someșu Rece [CJ]” IV (Bistra). – Vezi *Căpățâna*.

VÁLEA CĂPRĂRÉȚELOR vale (Dealul Muntelui). – Vezi *Căprărețele*.

VÁLEA CĂRBUNĂRIILOR „pleacă de la Bârla, curge în Valea Lungă pe lângă Ambrușca” I, „vine de la Cornu Bârliei” II, „izvorăște de la Cărbunari” [*] (Sartăș). – Vezi *La Cărbunari*.

VÁLEA CĂRBUNĂRIILOR „vale; vine de la Cărbunări și se varsă în Valea Largă” I Sălciua de Sus (Valea Largă). – Vezi *Cărbunările*.

VÁLEA CĂRLÍGULUI „se varsă în Arieș” I (Botești). – Din *Cărlig*, n. pers. Cf. *La Cărligoiu*.

VÁLEA CHÉII „e pântre niște colți” VI (Baia de Arieș). – Vezi *Cheia*.

VÁLEA CHÍȘULUI v. *Părau Chișilor*.

VÁLEA CHÍȘILOR v. *Părau Chișilor*.

VÁLEA CIOÁRII v. *Valea Ciorii*.

VÁLEA CIÓRII I, [*], [**] sau **Válea Cioării** II vale (Cioara de Sus). At.: 1770 *Vályá Csori* dictis (Prodan IDBA 79). – Vezi *Cioara de Sus*.

VÁLEA CÓLNICII I, [*] sau **Válea Cólnicilor**: Vlad LIT 336 „izvorăște din Munceluș; se varsă în Arieș” I Curmătură, „trece pe la Hădărău” [*] Lupșa (Hădărău). – Vezi *Colnicea*.

VÁLEA CÓLNICILOR v. *Valea Colnicii*.

VÁLEA COPĂRTULUI „vale; vine de sus de la Cerbu, de la Hoanca Cerbului” VI (Baia de Arieș). – Vezi *Copârțu*.

VÁLEA CÓRBURILOR vale (Brăzești, Sartăș). – Vezi *Corburile*.

VÁLEA CORTÊȘTILO „se formează din Valea Albă și din Crețoaia” II (Orăști). – Vezi *Corțești*.

VÁLEA COȘĂGH afluent de stânga al Arieșului; „se trage de câtă Stână, de După Măgură” II, „se varsă în Arieș, în Lunca, com. Poșaga” III Poșaga de Jos (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Coșaga*.

VÁLEA CREȚOI „se varsă în Valea Albă” [*] (Valea Lupșii). – Vezi *Crețoaia*.

VÁLEA CÚCULUI „se varsă în Valea Caselor” III (Dric). – Vezi *Boriștea Cucului*.

VÁLEA CÚȚII v. *Părău Cuții*.

VÁLEA DE LA BLÂNDĂ vale; „trece pe la Blânda”: Cîra MTM 380 (Mușca). – Vezi *La Blânda*.

VÁLEA DÉBII v. *Valea Devii*.

VÁLEA DÉVII I, II Bistra, II Hodișești sau **Válea Débii** I Gârde „izvorăște de la Zmide de sus” I Bistra, „se unește cu Valea Mare; îs veile ce vin din munte” I Gârde (Gârde). – Din n. f. *Deva*, atestat în trecut (vezi DOR 259, Reguș NF 143), azi întâlnit în județ ca n. fam. (vezi PAAB 70, 196, 435).

VÁLEA DI LA DOCOȘEȘTI „vale; se bagă tot la Dâlbină; se scurge prin munte, de nu se vede până iese la Huda lui Papară” II (Sălciua). – Din n. grup *docoșești* < n. fam. **Dacoș* sau **Docoș* (< magh. *Dakos*; Kázmér RMCsSz).

VÁLEA DI LA LÁZURI „se întâlnește cu Valea Mănească la Cruce la Gârlan și se varsă în Valea Mușchii” I (Mușca).

VÁLEA DÓBRII „izvorăște de la Troaca Tetii” I Gănești, „se varsă în Arieș” I Bistra, II Gârde (Bistra). – *Dóbra*, n. fam. existent în comună, frecvent în zonă.

VÁLEA DOBRIȘORII v. *Dobrișoara*.

VÁLEA DUMÓII vale; „izvorăște di la Arsuri” III (Brăzești). – Vezi *Dumoia*.

VÁLEA ENÉSII v. *Valea Inesii*.

VÁLEA FÁURULUI „izvorăște de su Colțu Cioranului; e părău mai mic; contribuie la formarea Văii Cioarii” I (Cioara de Sus). – Vezi *Părău Faurului*.

VÁLEA FÂNĂȚELOR „vine de la Râtu Budii și se varsă în Râu” I, „trece pe lângă Fânațe în jos” II (Vidolm). – Vezi *Fânațele*.

VÁLEA FÂNTÂNII RECI „vale; izvorăște dinspre Pietrele Albe, din munte, de la Mocirle” I (Lupșa). – Vezi *Fântâna Rece*.

VÁLEA FELETÍNULUI „se formează de câtă [localitatea] Mogoș” I Valea Șesii (Bârzan). – Vezi *Feletinu*.

VÁLEA FÉȚII „se varsă în Valea Largă” I, „izvorăște de la Coșu; trece pe lângă Dealu Feții” II (Valea Largă). – Vezi *Fața*.

VÁLEA FÍLII „contribuie la formarea Văii Mari; e pădure, canton silvic” III, „desparte Straja de Filea; e în Muntele Mare” IV (Bistra). – Vezi *Filea*.

VÁLEA FLORÊȘTILO vale, afluent al Văii Caselor (cf. și Cothișel MC 18) (Dric). – Vezi *Floreștii*.

VÁLEA FLORÊȘTILO „vale” II (Cioara de Sus).

VÁLEA FLÓRII „părău; se varsă în Valea Ciorii” II (Cioara de Sus). – *Flóre(a)*, n. fam. în Baia de Arieș.

VÁLEA FÚMULUI I, II, [*] sau **Părău Fúmului** [*] „are mai multe izvoare; se întâlnește cu Părău Relii și de acolo în jos începe Valea Caselor” I, „la izvor i se spune [Văii Caselor] Părău Fumului, căci izvorăște dintr-o pădure Fumu” [*] (Valea Caselor). – Vezi *Fumu*.

VÁLEA GĂNEÁSCĂ v. *Valea Căcătoii*.**VÁLEA GĂNEȘTILO** v. *Valea Căcătoii*.

VÁLEA GĂUNOĂȘII v. *Părău Găunoasii*.

VÁLEA HĂLĂCIÚDULUI [válĕa hălăciúduľi] „vine de sus din terenul ocolișenilor, de pe la Muncel” I (Runc). – Vezi *Hălăciudu*.

VÁLEA HĂRMĂNÉSII sau, mai rar, **Hărmăneasa** „se varsă în Râu” I, „de o parte și de alta a văii sunt case” II Muncelu (Baia de Arieș, Muncelu). At.: 1770 in vallibus vulgo in *Hermányásze* [sic!] (Prodan IDBA 79), in *Herményászá* (ibid. 84), *Hermányászá* (ibid. 92, 93). – Din adj. fem. *hărmăneasă* ‘care aparține lui Hărman’ sau din sprn. *Hărmăneasa* ‘soția lui Hărman’ < *Hărman*, var. a lui *Herman*, n. pers. (vezi DOR 294), + suf. *-easă*. Foarte probabil că e vorba de meșterul miner *Herman* din Baia de Arieș, menționat în documentul din 1325, în care apare prima atestare documentară (cunoscută până acum) a localității Baia de Arieș (vezi Harda MBA 57).

VÁLEA HÂNSĂRULUI v. *Părău Hânsarului*.

VÁLEA HOLHÓRII sat în com. Lupșa AB. At.: 1956 *Valea Holhorii* cătun al satului Lupșa (Suciu II 228).

– De la n. top. *Valea Holhorii* (vezi infra).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 21 de locuitori.

VÁLEA HOLHÓRII „vale; o fost acolo mulți oameni cu nume de Holhorea” I, „se varsă în Valea Șesii” IV Valea Șesii. „În prezent locul de confluență al celor două văi se află sub apele iazului de decantare”: Dumitraș SG 31 (Valea Holhorii). – Vezi *Dâmbu Holhorii*.

VÁLEA GEMĂTÓRII v. *Gemătoarea*.

VÁLEA-I DEVÁIE [válĕa-i d'evájĕ] „vale ce izvorăște din muntele Bedeleu și se varsă în Râu la capătul satului” I (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Coasta-i Devaie*.

VÁLEA-I MĂRGINÍTE [válĕa-i mărĕinítĕ] „îi de-o margine; îi în marginea satului” II (Săgacea). – Din adj. *mărginit*, *-ă*.

VÁLEA-I POSTÁIE I, *Părău Postăii* II sau *Vălea Postăii* II „vale ce izvorăște de sub munte și se varsă în Râu, în partea către Ocoliș” I, „e la vârv; mai în jos se schimbă numele în Valea Usoiului” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Postaia*.

VÁLEA INCÊȘTIILOR „e între Dealu Mare și Căpățână” [*] Oraști (Incești). – Vezi *Incești*.

VÁLEA INÉSII I, II sau **Vălea Enésii** [*] „vale ce se varsă în Valea Ciorii” I, „voioagă în jos; are apă multă când is ploi; se varsă în Valea Ciorii” II, „aici locuia o femeie care se numea Eneasa” [*] (Cioara de Sus). – Vezi *Cramba Inesii*.

VÁLEA JGHEBUROÁȘĂ v. *Valea Jgheburoasii*.

VÁLEA JGHEBUROÁȘII v. *Jgheburoasa*.

VÁLEA JGHEBUROÁȘII [válĕa jĕburôși] I, II, [*], **Jgheburoása** I, II sau **Vălea Jgheburoásă** [*] „afluent al Tisii” I (Lunca Largă).

VÁLEA LÁCULUI I, II, [*]–[***] Baia de Arieș, I, [*], [**] Cioara de Sus sau **Părău Lăcului** II Cioara de Sus „vale ce vine pe lângă Lac în jos; se varsă în Valea Ciorii” I Cioara de Sus (Baia de Arieș, Cioara de Sus). At.: 1770 in *Paro Lákuluj* (Prodan IDBA 91). – Vezi *Lacu*.

VÁLEA LÁCULUI „mere [= merge] la Sălciua, pe dincolo de deal” II, „izvorăște din Dealu Lacului” [*] (Brăzești).

VÁLEA LÁRGĂ sat în com. Sălciua AB. At.: 1956 *Valea Largă* cătun al satului Sălciua (Suciu II 228).

– Din n. top. *Valea Largă* (vezi infra).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 101 locuitori.

VÁLEA LÁRGĂ „vale largă, deschisă” I Sălciua de Sus, „Valea Hânsarului și Valea Feții de întâlnesc în vale și formează Valea Largă, ce se varsă în Arieș” I Valea Largă (Valea Largă). – Din adj. *larg*, *-ă*.

VÁLEA LÁRGĂ „vale; izvorăște di la Poarta Șerboiului” [*]; e afluent al Văii Lupșii (Valea Lupșii).

VÁLEA LÊSPEZII „e hotar cu Câmpeni; acolo erau multe lespezi” I (Bistra). – Vezi *Lespedea Stanului*.

VÁLEA LÊȘULUI vale (Sartăș). – Vezi *Leșu*.

VÁLEA LIPÁII „izvorăște de sus, din grupul de case Ciurești; se varsă în Arieș” I (Lipaia). – Vezi *Lipaia*.

VÁLEA LUCÉȘTIOR „vale; vine de la hotarul cu comuna Ponor, de la Lucești” I Sălciua de Sus, „se varsă în Valea Largă” II Valea Largă (Sălciua de Sus, Valea Largă). – Vezi *Luceștii*.

VÁLEA LUI CRET „se formează din mai multe păraie și se varsă în Râu” I (Muncelu). At.: 1770 *Lá Vályá Lucréci* (Prodan IDBA 96). – Vezi *Colțu lui Creț*.

VÁLEA LUI DĂNILĂ „izvorăște din Arsuri” I, „se varsă în Râu” II, „aici era on căuaci țigan, Dănilă” III; cf. și Buza Br. 26, 65 (Brăzești). – Vezi *Părău lui Dănilă*.

VÁLEA LUI GÂRLÁN vale (Mușca). – *Gârlán*, n. pers. ce a existat în localitate (cf. „a li Gârlan”: Popa Vorbe 176).

VÁLEA LUI MARTÍN [vâlça lui marcîn] vale (Ocoliș). At.: 1761/1803 *In Vale lui Mertin* (SzTA 9). – Vezi *La Martin*.

VÁLEA LUI NEGÓI „izvorăște din Negoiu de Sus; se varsă în Râu” I, „își are izvoarele pe versantul nordic al Metercului” (Brăzești: Buza Br. 26). – Vezi *Negoiu*.

VÁLEA LUI ȘTÉFAN „izvorăște di la Lac și se varsă în Râu” I, „proprietar era Hărdălău Ștefan”: Buza Br. 26 (Brăzești). – Vezi *După Ștefan*.

VÁLEA LÚNGĂ vale lungă; „izvorăște din Curmătura, de sus, și se varsă în Arieș” I Curmătură (Curmătură, Hădărău). – Din adj. *lung*, -ă.

VÁLEA LÚNGĂ „izvorăște de la Colțu Leșului și se varsă în Arieș” I (Sartăș).

VÁLEA LÚPȘII, ung. *Lupsapatak* sat în com. Lupșa AB. At: 1850 *Valya Lupsi* (Suciu I 370, s.v. *Lupșa*), 1909 *Valea Lupsii*, *Lupsapatak* (*ibid.* II 229). Nu avem nicio îndoială că satul este mai vechi decât secolul al XIX-lea. Este foarte probabil ca numirile 1441 *Kyslwpsa* ‘Lupșa Mică’ (ce apare în document alături de *Naghlwpsa*

‘Lupșa Mare’), 1494 *Kyslwpsa* (alături de *Nagh Lwpsa*), 1518 *Also Lwpsa* ‘Lupșa de Jos’ (alături de *Felsew Lwpsa* ‘Lupșa de Sus’), 1620 *Alsó Lupsa* (date de Suciu I 370, s.v. *Lupșa*) să se refere la satul Valea Lupșii, ele corespunzând poziției geografice actuale a localităților Lupșa și Valea Lupșii (cf. și Vlad LLD 481). Vezi imagini în *AMLupșa* III 505, IV, p. XXVII–XXIX.

– Din n. top. *Valea* (vezi supra) și *Lupșa*.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 655 de locuitori. Ei își zic și sunt numiți de cei din satele vecine *vălëni* (sg. *vălëan*).

VÁLEA MÁRE „izvorăște din Muntele Mare” I, [*] Bistra, „cea mai mare [vale] din Bistra; este foarte vijelioasă” [*], „se varsă în Arieș, la gară” I Hodișești (Bistra). – Din adj. *măre*.

VÁLEA MÁRE „izvorăște de la Tomnaticu; se varsă în Râu” II (Mănăstire).

VÁLEA MÁRE v. *Valea Șesii*.

VÁLEA MÁTRII „vale; izvorăște de la Matra” I, „se varsă în Arieș” III Sălciua de Sus (Dealul Caselor, Sălciua de Sus). – Vezi *Matra*.

VÁLEA MĂNEĂSCĂ „vine de la Troaca Brădii și din Fundoaia, de la pădure; o fost patru mori pe ea; pe această vale sânt mulți Man” I (Mușca). – Din adj. fem. *mănească* ‘care aparține lui Man’ < *Man*, n. fam. existent în localitate, + suf. *-ească*.

VÁLEA MÍCĂ „izvorăște di la Obârșe de sus; se varsă în Râu” II (Brăzești). – Din adj. *mic*, -ă.

VÁLEA MÍCĂ „o vale mai mică; coboară în satul Bârzani și se întâlnește cu Valea Șesii” [*] Lupșa (Bârzan).

VÁLEA MÍCĂ afluent al Arieșului; „izvorăște de la Fundu Cingituri” II (Mănăstire).

VÁLEA MÓRII „izvorăște din Dealul Văratului; se varsă în Vale [= Valea Ocolișului]” II (Ocoliș). – Vezi *Moara Botașului*.

VÁLEA MÓRIOR „izvorăște de la Obârșe, de sus; o fost mori pe valea aia” II (Brăzești).

VÁLEA MÓRILO „vale; izvorăște de sub munte și se varsă în Râu; e în vatra satului; sânt mori pe vale” I (Lunca, com. Poșaga).

VÁLEA MÓRILO „vale” I, „am apucat 5–6 mori pe acolo” II, „erau pe ea mai multe mori de apă; se varsă în Râu” IV (Sălciua).

VÁLEA MUNCELOÁSHII „izvorăște din muntele Munceloase; se varsă în Valea Mare” IV (Bistra). – Vezi *Munceloasele*.

VÁLEA MÚSCHII [vâlça múst'i], pop. *Válea*, vale ce străbate satul. Izvorăște din Fundoaie și se varsă în Arieș (Mușca). At.: 1486 *Muska[p]athaka* (Mineia ICA 10). – Vezi *Mușca*.

VÁLEA MÚSCHILUI [vâlça múst'ulu] „se formează din Deal; este mușchi mult” II, „se varsă în Arieș” IV (Sălciua). – Din *múschii*.

VÁLEA NEÁGULUI „izvorăște de la Groși; se varsă în Valea Mare” I Gârde, „acolo trăia on Neag” I Hodișești (Hodișești). – Vezi *Neagu*.

VÁLEA OCOLÍȘULUI v. *Valea*.

VÁLEA ÓILOR afluent al Arieșului (Mihoești). – Din *oáie* (pl. *oi*).

VÁLEA ONCĂȘEȘTILO „vale mare care se formează din apa ce iese din Huda lui Papară și continuă sub numele Valea Morilor” IV Sălciua (Sălciua de Jos, Sub Piatră). – Vezi *Oncășeștii*.

VÁLEA ORÁRULUI vale; „curge în Arieș” II (Vidolm). – *Oráru*, probabil n. pers. Cf. *Olaru*.

VÁLEA ORÁȘTILO [vâlça oráșt'o] vale (Orăști, Poșaga de Sus). – Vezi *Orăști*.

VÁLEA ORDÁȘULUI v. *Valea Urdașului*.

VÁLEA OSÓIULUI I sau **Válea Usóiuului** II „se varsă în Arieș” I, „izvorăște din Postaia” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Osoiu*, *Usoiu*.

VÁLEA PĂRĂGINÓSULUI [vâlça părăjinósulu] „se varsă în Valea Cheii” V (Baia de Arieș). – Vezi *Părăginosu*.

VÁLEA PETRÉSII „izvorăște din pădurea Molidiș; se varsă în Arieș” I (Bistra). – Vezi *Petreasa*.

VÁLEA PLEȘEȘTILO „se formază din Mieroaia, trece prin Pleșești în jos, se varsă în Valea Segăgii” II (Săgagea). – Vezi *Pleşeștii*.

VÁLEA PLOTONÉSII II Bistra, I Hodișești sau **Plotoneása** IV Bistra, I Hodișești „o vale ce merge pântre stânci, pântre bolovani; izvorăște din Muntele Mare, de la Crucea lui Adămușcă; se varsă în Valea Mare” IV Bistra (Bistra). – Din adj. fem. *plotoneásă* ‘care aparține lui Ploton’ < *Ploton*, n. fam. Vezi *Plotonu*.

V. și *Gura Plotonesii*.

VÁLEA POIÉNII „cătun; câteva case se țin de Sălciua și câteva de Ponor” IV (Sălciua). – Vezi *Poiana*.

VÁLEA PÓINIȚILO v. *Părău Poiniților*.

VÁLEA PÓINIȚII v. *Părău Poiniților*.

VÁLEA PÓINIȚII III, V, VI Baia de Arieș sau **Válea Póiniților** IV Muncelu „aparține de Muncelu; vine în Valea Caprii” V, „se unește cu Valea Caprii” VI Baia de Arieș, „se varsă în Hărmăneasa; vine de la Poinițe” IV Muncelu (Muncelu). – Vezi *Poinița*, *Poinițele*.

VÁLEA PÓINIȚILO v. *Valea Poiniții*.

VÁLEA PONÓRULUI „Valea Ponorului, Valea Seacă și Valea Poienii sânt trei văi care se bagă la Vânătaru și iese apa la Huda lui Papară” I (Sub Piatră). – *Ponór*, localitate vecină cu Sălciua.

VÁLEA POSTÁII v. *Valea-i Postaie*.

VÁLEA POȘÁGII afluent al Arieșului (Poșaga de Jos, Poșaga de Sus). – Vezi *Poșaga de Jos*. V. și *Gura Poșegii*.

VÁLEA PRÍPORII vale; „desparte Pripora de Hoanca lui Vasii”: Goia TCL 315 (Valea Lupșii). – Vezi *Pripora*.

VÁLEA RÁNCII „înainte [aici] a fost un grup de case; pe majoritatea dintre locuitori îi chema Rancea” [*] (Brăzești). – Vezi *Dâmbu Rancii*.

VÁLEA RĂTĂCÍTĂ v. *Rătăcita*.

VÁLEA RÉCE „o vale care curge de sub Colțu Roșu” I, „intră în Valea Ordașului” II (Vidolm). – Din adj. *réce*.

VÁLEA RUNCULÉULUI I Dealu Muntelui sau **Părău Runculéului** IV Bistra „izvorăște de la Runculeu” I Dealu Muntelui (Dealu Muntelui). – Vezi *Runculeu*.

VÁLEA RÚNCULUI, pop. *Válea* „valea ce trece prin sat” I (Runc). – Vezi *Runc*.

VÁLEA SÁȘTIILOR vale; izvorăște de la Băiașu; curge în Valea Vârtopului (Vidolm). – Vezi *Dălma Saștilor*.

VÁLEA SÁTULUI este afluent al Arieșului. Curge prin mijlocul satului (Vidolm). – Din *sat*.

VÁLEA SÁLCIÚȚII v. *Sălciața*.

VÁLEA SCREDÉLULUI v. *Scredelu*.

VÁLEA SCREDOÁSII v. *Scredoasa*.

VÁLEA SEÁCĂ „vale fără apă” I (Lunca, com. Poșaga). – Din adj. *sec*, *seacă*.

VÁLEA SEÁCĂ „are apă doar din ploi” IV, „se hotărăște cu satul Ponor” VII (Sălcia).

VÁLEA SEGÁGHII vale care curge din Săgăgea spre Poșaga de Sus. – Vezi *Săgăgea*.

VÁLEA SÓCILOR „se varsă în Valea Hărmanesii” V Baia de Arieș, I Muncelu (Baia de Arieș). – Vezi *Socii*.

VÁLEA STRÁJII „izvorăște di la Strajă; se varsă în Valea Mare” IV (Bistra). – Vezi *Straja*.

VÁLEA SUSÉNILOR vale; „suseni [sânt] cei de la Sălcia de Sus” II (Sălcia). – Vezi *Suseni*.

VÁLEA ȘÉSII sat în com. Lupșa AB. At.: 1909 *Valea Șasii*, *Valea Șesii* cătun al satului Lupșa (Suciu II 233).

– Din n. top. *Valea Șesii* (vezi infra).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 44 de locuitori.

VÁLEA ȘÉSII vale formată din Părău Lupului, Părău Ruginii, Părău Brădii, Valea Holhorii și Valea Vinții, care trece prin localitățile Geamăna, Bârzan, Valea Șesii și se varsă în Arieș; cf. și Goia TCL 330. „**Vălea Măre** zic cei din cătunul Bârzani, iar cei din comună zic Valea Șesii” I Bârzan.

– Vezi *Șasa*.

VÁLEA ȘÍPOTELOR „izvorăște de sub muntele Bedeleu și se varsă în Arieș; îi hotar cu Sălcia [de Jos]” I (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Șipotele*.

VÁLEA ȘTEFÁNCII „se varsă în Arieș” III Bistra, „vale; izvorăște din Vârșii Mari, di pe hotar cu Roșia Montană” I Gârde (Bistra, Mușca). – Vezi *Ștefanca*.

VÁLEA TÁRNICIÓRII vale (Sartăș). – Vezi *Tărnicioara*.

VÁLEA TÍSII v. *Tisă*.

VÁLEA TODÍCHII „izvorăște de sub Pojere și se transformă în Valea Dobrii, care se varsă în Arieș” II (Gârde). – *Todică*, n. pers. (vezi DOR 158), un derivat, cu suf. *-ică*, de la *Tódea*, n. fam. existent în localitate, frecvent în zonă, sau n. fam. (DNFR; PAAB 134, 174).

VÁLEA TOMÉSII „vale; vine de sus, de la Măgură” I (Sălcia de Sus). – Vezi *Preluca Tomesii*.

VÁLEA TOMNÁTICULUI „vale” I, „izvorăște din Tomnaticu” II (Mănăstire). – Vezi *Tomnaticu*.

VÁLEA TROUÁȘELOR vale (Sartăș). – Vezi *Trouașele*.

VÁLEA ȚÁNCULUI vale; se varsă în Valea Caselor (Lupșa). – Din *țânc* sau *Țânc*, n. fam. (DOR 397, DNFR) sau por. (cf. Goia TCL 301).

VÁLEA ȚÂȚÁGULUI II sau **Părău Țâțagului** II „pornește de la Țâțag; intră în Valea Ambrului” II (Baia de Arieș). – Vezi *Țâțagu*.

VÁLEA URDÁȘULUI I, [*] sau **Válea Ordășului** II „izvorăște din Ordaș, se combină cu Valea Rece” II (Vidolm). – Vezi *Urdașu*.

VĂLEA USÓIULUI v. *Valea Osoiului*.

VĂLEA USÓIULUI „un pârau; vine de la Usoi; se varsă în Arieș” I (Vidolm).

VĂLEA VĂCĂRÓIULUI I, [*] Cioara de Sus sau **Vălea Văcăróilor** I Baia de Arieș, „vine în Valea Ciorii” I Baia de Arieș, „izvorăște de la Colțu Cioranului” I Cioara de Sus (Baia de Arieș, Cioara de Sus). At.: 1770 *Válye Voketroruluj* [sic!] (Prodan IDBA 93). – Vezi *Văcăróiu*.

VĂLEA VĂCĂRÓIILOR v. *Valea Văcăróiuului*.

VĂLEA VĂRÁTICILOR „trece pe lângă Văratici” [*] (Cioara de Sus). – Vezi *Văraticele*.

VĂLEA VĂRTÓPULUI „vine de la Izvoare, de la Băiașu, din apropiere de Zăpode” I, „se varsă în Râu” II (Vidolm). – Vezi *Vărtopu*.

VĂLEA VÎNȚII „ia naștere la poala muntelui Geamăna, sporindu-și debitul cu apele Părauului Mlacii [...] și ale Părauului Băilor [...]; străbătea satul Vința și cătunul Holobani, vărsându-se în Valea Șesii în locul numit Gura Vinții”: Dumitraș SG 31 (Vința). În 29 noiembrie 1784, în timpul Răscoalei lui Horea, țărani lupșeni au așinut, în Valea Vinții, calea grupului de 8–10 soldați, comandat de locotenentul Mesterházi, omorând ofițerul și câțiva soldați și punându-i pe fugă pe ceilalți (vezi Prodan RH II 54–55). – Vezi *Vința*.

VĂLEA [žeruluj] vale (Săgacea). – Fonetismul [žer] poate fi al lui *ger* sau *vier* ‘porc necastrat’.

VĂLEA [žimnéľuluj] „curge de la [žimnéľ]” I, „se varsă în Valea Lungă” [*] (Sartăș). – Vezi [žimnéľu].

VĂMA „e luncă pe malul Arieșului, în hotar cu Vidolmul” I Lunca, com. Poșaga, „loc la șoseaua națională; era drum pe aici” II, „loc drept, arător” [*] Ocoliș, „e hotar cu Lunca de Arieș” II Vidolm (Lunca, com. Poșaga; Ocoliș; Vidolm).

V. și *Coastea-i Vame, Dosu-i Vame, Dosu Vămii, Vărvu Vămii*.

– Din *vámă*.

VĂRU teren deasupra Colțului Varului; coastă de deal cu fâneați și pădure (Valea Lupșii).

V. și *Colțu Varului, Copta Varului, Fântâna Varului, Părau Varului, Șesu Varului*.

– Din *var*.

VĂTRA BĂII acolo e „o galerie părăsită; e vatră mare de steril” I, „cum s-o scos sterilul, s-o îndreptat o porțiune de loc” II (Baia de Arieș). – Vezi *Baia*.

– Din *vătră* ‘terasă, platou, loc drept’ (vezi Loșonți TRFR 221).

VĂCĂRU „munte; o fost on pic de poiană cândva; s-o făcut pădure” I, „loc drept în dric de munte” II (Lunca, com. Poșaga).

V. și *Gruiu Văcarului, Su Văcaru*.

– Din *văcăr* sau *Văcar*, n. fam. întâlnit în județ (vezi PAAB 140, 176, 396).

VĂCĂROÁIA LUI PÂNDOR v. *Văcăróile*.

VĂCĂROÁIA LUI SERÚNĂ v. *Văcăróile*.

VĂCĂROÁIA LUI TODOSÍU VASÍLE v. *Văcăróile*.

VĂCĂRÓILE v. *Văcăróiu*.

VĂCĂRÓIU I, [*] sau **Văcăróile: Văcăróia lui Pândor, Văcăróia lui Serúnă, Văcăróia lui Todosíu Vasíle** II „prelucă” I, „prelucă; fâneață mult” II (Cioara de Sus). – *Pândor*, n. fam. existent în localitate; *Serúnă*, n. fam. atestat, la 1770, în Baia de Arieș, localitate vecină (vezi Prodan IDBA 114); *Todosíu Vasíle*, n. pers.

V. și *Valea Văcăróiuului, Valea Văcăróilor*.

– Din *Văcăró*, n. fam. (DNFR). Forma *Văcăróile* se datorează acordului cu obiectul geografic denumit („prelucile”).

VĂDÁNU „fâneață și, mai jos, aproape de vale, pădure bătrână; a fost a unui popă” I Curmătură, „on gof, o groapă” [**] Geamăna (Geamăna).

V. și *Izvoru Vădanului, La Vădanu, Părau Vădanului*.

– Din *Vădánu*, n. pers. („V. Sabău, zis Vădanul, care până la 1880 a fost preot ortodox în Hădărău”: Vasii LSO 200–201).

VĂI sat în com. Lupșa AB. At.: 1956 *Văii* [sic!] cătun al satului Lupșa (Suciú II 239).

V. și *Între Văi, Între Vei*.

– Din *vále* (pl. *văi*).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 127 de locuitori.

VĂLCEÁUA „desparte satele Sălciua de Sus de Sălciua de Jos” II, „se varsă în Arieș” IV (Sălciua).

– Din *vălceá*, var. a lui *vâlceá*.

VĂLCEAUA I, III sau **Părau Vălcéii** II, III „un părau” I, „se varsă în Vale [= Valea Poșăgii] II (Poșaga de Jos).

VĂLÉNI grup de case (Peste Valea Bistrii).

V. și *Dosu Vălenilor, Fântâna di la Văleni, Pădurile Vălenilor*.

– Din *văleán* (pl. *văléni*) ‘locuitor de pe Vale’.

VĂLÉNI „locuitorii de pe Valea Segăgii” III (Săgacea).

VĂLÉNI grup de case lângă (apa) Valea Caselor (Valea Caselor).

VĂRĂLNIȚA hoancă cu fânaț (cf. Goia TCL 315) (Valea Lupșii).

– Din *vărálnița* ‘groapă adâncă special amenajată pentru arderea pietrei-de-var, cuptor de var’ (DLR).

VĂRĂTICILE „teren mai deschis; pășune” I, „niște poieni; îi loc văratic” II (Cioara de Sus).

V. și *Coasta Văratichilor, Șesu Văratichilor, Valea Văratichilor*.

– Din *vărátic* (pl. *vărátici*) ‘(despre locuri) care este expus la soare și a cărui vegetație apare timpuriu’ (DLR).

VĂRĂTICU coastă de deal (Lunca, com. Poșaga).

V. și *Dealul Văratichului, Fața Văratichului, Părau Văratichului, Potecu Văratichului, Vârvu Văratichului*.

VĂRĂTICU „platou; e la Cacova Ierii [CJ]; au și oamenii de aici ceva loc acolo” I, „fânaț deasupra pe deal; jumătate e a cocovenilor [= locuitorii din Cacova Ierii]” II (Lunca Largă). At.: 1751 *Lá Vorátyék, In Várátýék, In Várágyeg, „Lá Voratyé [!]*” (SzTA 46).

VĂRĂTICU „o prelucă mare” I (Valea Lupșii).

VĂSIÉȘTII grup de case (Certege).

– Din n. grup *văsiéști* < *Văsii*, n. fam. existent în zonă.

VĂJA „teren în pantă; fânaț; e și pădure ce coboară la Valea Lungă” I (Sartăș).

V. și *Coasta Vâjii, Fântânile Vâjii, Râpa Vâjii*.

– Din *Vâja*, n. fam. (DOR 407, DNFR, Tomici–Andronache OD) sau por. (vezi și Loșonți–Vlad VI 178, s.v. *Vâjeștii*).

VĂLCEA „loc costos” II, „pantă cu fânaț” [*] (Valea Șesii).

V. și *Piatra Vălcii*.

– Din *Vâlcea*, n. fam. (DOR 407, DNFR, PAAB 176), existent și la moți (vezi Frâncu–Candrea M 120).

VĂLTOÁREA loc cu apă mai adâncă în Arieș. „În seceta din 1781 a secat Arieșul, păstrându-se apă numai în două băltoace: la Vâltoare și la Fundul lui Olter” (Brăzești: Buza Br. 31).

– Din *vâltoáre*.

VĂLTOÁREA I sau **La Vultoáre** II „luncă lângă Arieș; poate o fost ceva făcut acolo când aurea [căutau aur, spălau nisipul din Arieș]” I, „e pe grindul de lângă Arieș” II (Lunca, com. Poșaga).

– Din *La Vâltoáre*.

VÂNĂTÁREA „colț cam vânat la intrarea în sat” I, „e un colț mare” II (Sartăș).

– Din *vânátáre* ‘stâncă’ (DLR).

VÂNĂTU „e între noi și Lupșa; e în Muntele Mare” II Bistra, „munte; e foarte înalt; se vede din cauza norilor vânat vârul ala” I Dealul Muntelui, „șes pe vârful Muntelui Mare, cu vegetație vânată” [*] Lupșa, pășune (Bistra, Lupșa).

V. și *Colțu Vânat*.

– Din adj. *vânăt*.

VÂRĂȘTII grup de case (Valea Caselor).

V. și *Părau Vărăștilor*.

– Din n. grup *vărăști* < *Vára*, por. (cf. și ALRR–Trans. Date 111) a familiei Teoc.

VÂRCIOLÓGU „câmp mic; de acolo izvorăște on părau” IV (Peste Valea Bistrii).

V. și *Părau Vârciologului*.

– Din *vârciológ* ‘groapă, adâncitură’ (vezi Loșonți TRFR 185–186).

VÂRFU METÉRCULUI v. *Vârvu Metergului*.

VÂRȘI localitate componentă a orașului Câmpeni AB. At.: 1954 *Vârși, Vârș* cătun al satului Câmpeni (Suciu II 254).

V. și *Pădurea Vârșilor*.

– Din *vârh* (pl. *vârși*), var. învechită și regională a lui *vârř* (vezi DLR).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 156 de locuitori.

VÂRȘI-RÓNTU sat în com. Bistra AB. At.: 1954 *Vârși, Vârș* cătun al satului Bistra (Suciu II 254). – Vezi *La Rontu*.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 7 locuitori.

VÂRȘII deal în hotar cu com. Roșia-Poieni (Geamăna).

VÂRȘII MARI sat în com. Bistra AB. At.: 1954 *Vârșii Mari* cătun al satului Bistra (Suciu II 254).

– Din n. top. *Vârșii Mari* (vezi infra).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 10 locuitori.

VÂRȘII MARI „deal; sunt despărțiți de Vârșii Mici de pădurea Molidiș” I (Bistra). – Din adj. *máre* (pl. *mari*).

VÂRȘII MICI sat în com. Bistra AB. At.: 1954 *Vârșii Mici* cătun al satului Bistra (Suciu II 254).

– Din n. top. *Vârșii Mici* (vezi infra).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 49 de locuitori.

VÂRȘII MICI „mai multe vârvulețe laolaltă” II (Bistra). – Din adj. *mic* (pl. *mici*).

VÂRTÉJA [vîrtéja] „o dolie, o hoancă, o preluță cu fânaț sub Mărgăița” [*] (Lupșa).

V. și *Dealul Vârtejii, Dosu Vârtejii*.

– Din *vârtéjă*, var., necunoscută de DLR, a lui *vârtéj* ‘puț minier’ (vezi DLR, Popa NTA 365), refăcută după *vârtéje* [vîrtéjă], pl. lui *vârtéj*.

VÂRTÉJA „on pic de luncă” I (Mușca).

VÂRTÉJA „o dolie ce mere [= merge] până la Frântură; e pădure” I (Valea Lupșii).

VÂRTÉJU „e în Băi; era un ochi de apă” I (Baia de Arieș).

– Din *vârtéj* ‘puț minier’ (vezi supra s.v. *Vârteja*).

VÂRTÉJU I, II, [*] Vidolm sau **Vârvu Vârtéjului** I, II Lunca, com. Poșaga „îi deasupra la Lupoai; îi chiar vârv rotund” I, „îi a luncanilor [= locuitorii din Lunca, com. Poșaga]” II Vidolm, „vârv, culme; e în hotar cu Vidolmul” I, „acolo mai sus este chiar on teren drept” II Lunca, com. Poșaga (Vidolm; Lunca, com. Poșaga).

VÂRTOÁPA „o vâgăună ca un fund de oală” I, „loc mai așezat și mai jos” II, „o hortoloabă [= vârtoapă, groapă]” III (Brăzești).

– Din *vârtoápă* (pl. *vârtoápe*), var. a lui *hârtóp*.

VÂRTOÁPELE „on teren într-o gaură ascunsă” II Orăști, „groapă pe Dealu Mare” II Poșaga de Sus (Incești).

VÂRTÓPU „o groapă, adâncitură” I, „on fund de teren” III (Brăzești).

V. și *Coasta Vârtopului, Dealu Vârtopului, La Vârtop, Râpa Vârtopului, Sub Vârtop, Valea Vârtopului*.

– Din *vârtop*, var. a lui *hârtóp*.

VÂRTÓPU „o dole” II, „deal” [*] (Cioara de Sus).

VÂRTÓPU „groapă; pășunat, cosalău” I (Dealul Caselor).

VÂRTÓPU „fânaț împădurit” I, „on loc cu pomi; teren mai dulce” II (Lunca, com. Poșaga).

VÂRTÓPU „teren cu pantă mai mare” I, „teren arător, costos, față” II, „loc mai lăsat” [*] (Orăști).

VÂRTÓPU (alt loc!) groapă; acesta e în Dealu Mare” II (Orăști).

VÂRTÓPU „îi cam o groapă; cosalău și pruni” I (Runc). At.: 1751 *In vertóp* (SzTA 45).

VÂRTÓPU „teren în pantă” I, „fânaț și tufe; teren întins, și groapă, și pantă” II (Sartăș).

VÂRTÓPU „on pic de șa; o poieniță” II (Săgacea).

VÂRTÓPU (alt loc!) „on teren mai drept, împădurit” II (Săgacea).

VÂRTÓPU „loc ca on lighean” II (Sub Piatră).

VÂRTÓPU „e ca un amfiteatru; se deschide” I (Valea Largă).

VÂRTÓPU loc mai adâncit; „de la el în sus este pădure” III (Valea Șesii).

VÂRTÓPU „[teren] arabil și fânaț; loc accidentat” I, „loc oblu, dincolo de Valea Vârtopului; l-o umplut spinii, pădurea” II (Vidolm).

VÂRTÓPU BEDELÉNILOR [vîrtópu bedelélénilor] „o groapă; nu-i mare” II (Lunca, com. Poșaga). – Din n. grup *bedeléni* < *Bedeleán*, n. fam. existent în localitate, sau ‘locuitori din Bedeleu (azi Izvoarele)’, Bedeleu fiind sat vecin.

VÂRTÓPU CURÚȚULUI „îi numa pădure” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Dâmbu Curuțului*.

VÂRTÓPU GÁNULUI „poiană, loc frumos; e și grajd acolo” II (Poșaga de Sus). – Vezi *Bujoru Ganului*.

VÂRTÓPU MÁRE vârtop (Lunca Largă). – Din adj. *máre*.

VÂRTÓPU REMÉTII At.: 1751 in *Vurtupu Remétyi* (Runc: SzTA 46). – Vezi *Rimetea*.

VÁRVU „vârv” II, „vârvul dealului” III (Muncelu).

V. și *Fruntea Vârvului*.

– Din *vârv*, var. a lui *vârf*.

VÁRVU „fața asta la Lăcurele” II, „vârv de deal” [*] (Sartăș).

VÁRVU ALEȘCÚIULUI vârf (Poșaga de Sus). – Vezi *Aleșcuiu*.

VÁRVU ARÍNII „e de la Cațu în sus” IV, [*] Baia de Arieș, „deal” [*] Cioara de Sus (Baia de Arieș). – Vezi *Arîna*.

VÁRVU ARȘÍȚII „îi vârvul la Arșița Măneștilor” I (Vidolm). – Vezi *Arșița (Măneștilor)*.

VÁRVU BÁCIULUI v. *Baciu*.

VÁRVU BÁII „o gólină rotundă” I (Bălești). – Vezi *Baia*.

VÁRVU BĂILOR „o fost ceva băișag [= mineriț]” II (Dealu Muntelui). – Vezi *Băile*.

VÁRVU BĂRĂÓIILOR „vârv” II (Ocoliș). – Vezi *Bărăoile*.

VÁRVU BÁRLII „vârv de deal; graniță cu Sartășul” II (Muncelu, „îi hat la trei sate: Muncelu, Valea Lupșii și Sartăș” I Valea Lupșii (Muncelu, Valea Lupșii). – Vezi *Bârla*.

VÁRVU BELIÓRII At.: 1751 In *Vurvuluj Bellyivóra, Lá Vurvu Bellyivóri* (Runc: SzTA 45). – Vezi *Belioara*.

VÁRVU BÉNDII „vârv; acolo o fost comandă când o fost război” II, „e hăl mai înalt” VII (Sălciua). – Vezi *Colțu Bendii*.

VÁRVU BÍDIȘULUI vârf (Sălciua). – Vezi *Bidișu*.

VÁRVU BÍSII vârf (Ocoliș). – Vezi *Bisa*.

VÁRVU BOBOȘÓII „pădure” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Boboșoaia*.

VÁRVU BÓRIȘTII v. *Boriște*.

VÁRVU BRÁZILOR vârf (Poșaga de Jos). – Vezi *Brazil*.

VÁRVU BRĂDÍULUI „Brădiu [...] terminând cu Vârful Brădiului” (Brăzești: Buza Br. 23). – Vezi *Brădiu*.

VÁRVU CĂCĂRÉȚILOR „vârv” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Căcăreții*.

VÁRVU CĂPĂȚÁNII v. *Căpățâna*.

VÁRVU CÉRBULUI „vârv de stâncă de cca 20 m; e piatră” I (Runc). – Vezi *Cerbu*.

VÁRVU CERTÉJULUI vârf; „de aici izvorăște Părâu Țiganului” I (Vința). – Vezi *Certeju*.

VÁRVU CÍCHERII v. *Cichera*.

VÁRVU CIÚNGILOR vârf (Valea Lupșii). – Vezi *Ciungii*.

VÁRVU CIUPÉRCII „vârv” I (Poșaga de Jos). – Vezi *Ciuperca*.

VÁRVU COLȚÁNELOR vârf; „îi la Pleașa; deasupra sânt colți și-i chiar în vârvul lor” I, „stâncă” [*] (Vidolm). – Vezi *Colțanele*.

VÁRVU CÓNȚULUI „îi ca o spinare de animal” I (Muncelu). – Vezi *Conțu*.

VÁRVU CORÁBIII „vârv” II (Dealu Muntelui). – Vezi *Corabia*.

VÁRVU COȚĂNII „vârv” I (Muncelu).
– Vezi *Coțana*.

VÁRVU CREÁHOLUI „vârv” II (Lunca Largă). – Vezi *Creaho*.

VÁRVU CURMĂTÚRII „vârv, e deal” IV (Muncelu). – Vezi *Curmătura*.

VÁRVU CURMĂTÚRII „vârv, deal” II (Sartăș).

VÁRVU DEÁLULUI vârîf (Botești). – Vezi *Dealul*.

VÁRVU DEÁLULUI „vârv de deal; aparține de Muncel” II Poșaga de Sus (Muncelu).

VÁRVU DEÁLULUI „vârv” I (Sălcua de Sus).

VÁRVU [dʲibi] „vârv” I, II (Brăzești).
– Vezi [dʲiba].

VÁRVU DOBRIȘÓRII „vârv” I (Gănești).
– Vezi *Dobrișoara*.

VÁRVU DUMBRÁVII „e semirotund” I, „vârv de deal cu pădure” IV (Muncelu). – Vezi *Dumbrava*.

VÁRVU ENÉSE v. *Vârvu Inesii*.

VÁRVU ENÉSII v. *Vârvu Inesii*.

VÁRVU FÉȚII „aparține de Cărbunari” II (Sartăș). – Vezi *Fața*.

VÁRVU FEȚÍII „vârv” I (Brăzești). – Vezi *Feția*.

VÁRVU FRÚNȚILOR „on vârv de deal” I (Mușca). – Vezi *Frunțile*.

VÁRVU GÉMENII v. *Geamăna*.

VÁRVU GHERGHELÉULUI v. *Ghergheleu*.

VÁRVU GODOVÁNILOR „îi rotund; nu-i vârv mare” I, „o moviliță” II, „e chiar vârvul dealului” III (Muncelu). – Vezi *Godovănila*.

VÁRVU GRÚIULUI v. *Gruiu*.

VÁRVU HÁRDII „vârv împădurit” II (Săgagea). – Vezi *Curmăturile Hardii*.

VÁRVU HÁRÂNCULUI vârîf (Sălcua).
– Vezi *Harâncu*.

VÁRVU HÁLCILOR „cel mai înalt vârv” I (Valea Caselor). – Vezi *Hălcile*.

VÁRVU HĂRĂGÚȘULUI vârîf înalt (Vința).
– Vezi *Hărăgușu*.

VÁRVU HERENOÁSELOR „vârv” II (Dealul Muntelui). – Vezi *Herenoasele*.

VÁRVU HOÁNCII „vârv” II (Brăzești).
– Vezi *Hoanca*.

VÁRVU HORDOÁBII „deal țuguat, on dâmb” [*] (Lupșa). – Vezi *Hordoaba*.

VÁRVU-I ARȘÍTE „vârv” I (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Arșița*.

VÁRVU-I MÁGURII v. *Măgura Păraielor*.

VÁRVU-I MÁGURE v. *Măgura*.

VÁRVU-I MÁGURE „vârv înalt” I, „loc nalt; acolo-i releu pentru TV” II, „e rotund” III (Poșaga de Jos). – Vezi *Măgura*.

VÁRVU-I PLEȘCÚȚE „o stâncă, on vârv” I (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Pleșcuța*.

VÁRVU INÉSII II, **Várvu Enésii** [*] sau **Várvu Enése** [**] „vârv, pisc” II (Cioara de Sus).
– Vezi *Cramba Inesii*.

VÁRVU JGHEÁBULUI „vârv cu pădure” I (Runc). – Vezi *Jgheabu*.

VÁRVU JIDOVÍNII vârîf de deal (Ocoliș).
At.: 1751 *In Vorvu Zsidovinyi* (SzTA 9). – Vezi *Jidovina*.

VÁRVU JÚTHI v. *La Jutea*.

VÁRVU [kʲɛfi] v. *Vârvu* [tʲɛfi].

VÁRVU LÁZULUI „vârv” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Lazu*.

VÁRVU LÁZURILOR „o creastă care mere [= merge] cătă Bulz” I (Brăzești). – Vezi *Lazurile*.

VÁRVU LEÁŞULUI vârŃ (Orăşti). – Vezi *Dosu Leaşului*.

VÁRVU LÉORZII „vârv cu pâlcuŃi mici de pădure” I (Valea Lupşii). – Vezi *Leorda*.

VÁRVU LEŞÚŢULUI „e vârvul dealului, e capătul dealului; e către Poşaga” I (Sartăş). – *LeşúŢu* e derivat, cu suf. -uŢ, de la n. top. *Leaşul/Leşu* (vezi supra).

VÁRVU LUI AVRÁM v. *Ţicu lui Avram*.

VÁRVU LUI AVRÁM vârŃ (Sălciua). – *Avrám*, n. fam. existent în zonă sau pren.

VÁRVU LUI LÁIPORT v. *Laiportu*.

VÁRVU LUI NEGÓI „cel mai înalt vârv” I (Brăzeşti). – Vezi *Negoia*.

VÁRVU LUPOÁII „vârv unde se termină Lupoia” I (Vidolm). – Vezi *Lupoia*.

VÁRVU MÁCURILOR vârŃ (Sartăş). – Vezi *Macurile*.

VÁRVU MAXÍNULUI v. *La Maxinu*.

VÁRVU MÁGURII v. *Măgura* (Geamăna).

VÁRVU MÁGURII v. *Măgura Păraielor*.

VÁRVU MÁLÁIULUI vârŃ (Baia de Arieş). – *Mălái*, n. fam. existent în zonă.

VÁRVU MÉRILOR „coastă; fânaŢ şi arător” I, „vârv” II (Ocoliş). At.: 1761/1803 „*La vuron [!] Metilor*” (SzTA 9). – Vezi *Merii Naşului*.

VÁRVU METÉRGULUI [*] Cioara de Sus sau **Várfu Metércului** Buza Br. 24 vârŃ, „nu aparŢine brăzeştenilor, dar marchează hotarul cu Sălciua”: *ibid.* (Cioara de Sus, Sălciua de Sus). – Vezi *Metergu*.

VÁRVU MÓGÎ „deal mare cu pădure” I (Lunca, com. Poşaga). – Vezi *Fântâna Moghii*.

VÁRVU MOLÍDULUI v. *La Molid*.

VÁRVU MOLÍDVULUI v. *La Molid*.

VÁRVU MUNCÉLULUI „vârv de deal; e vârvul dealului Muncelu” II (Poşaga de Sus). – Vezi *Muncelu*.

VÁRVU MUNCELÚŞULUI v. *Munceluşu* (Hădăraş).

VÁRVU NÉGRELOR „vârv; e lângă Cheia Negrelor” II (Poşaga de Sus). – Vezi *Negrele*.

VÁRVU ÓRZIŞTII vârŃ; „este aşezat în partea de sud a satului, peste Râu, mai sus de Grâu cu Casa”: Buza Br. 22 (Brăzeşti). – Vezi *Orziştea*.

VÁRVU OVÉSELOR „vârv, culme de deal; o arat cândva şi o fi semănat ovăs” I (Brăzeşti). – Vezi *Ovesele*.

VÁRVU PĂRĂGINÓSULUI „vârv de deal cu pădure” VI (Baia de Arieş). At.: 1770 *Vurvu Paracsinoszuluj* (Prodan IDBA 110). – Vezi *Părăginosu*.

VÁRVU PLÁIULUI vârŃ (Lunca Largă, Ocoliş). – Vezi *Plaiu*.

VÁRVU PLÉŞII „stâncă” I, „îi vârv la Pleaşa” II (Lunca, com. Poşaga). – Vezi *Pleaşa*.

VÁRVU PLÉŞII vârful dealului Pleaşa; stâncă (Lunca Largă).

VÁRVU PLÉŞII „vârv cu pădure şi fânaŢ” IV (Muncelu).

VÁRVU PLÉŞII vârŃ (Valea Lupşii).

VÁRVU PLÉŞILOR „e în vârvul dealului” I (Sartăş). – Vezi *Pleşile*.

VÁRVU PODIRÉULUI „vârvuŢ cu copaci” I (Geamăna). – Vezi *Podireu*.

VÁRVU POIÉNII „vârv” II (Muncelu). – Vezi *Poiana*.

VÁRVU POÁRTÁŞULUI „vârv ascuŢit; o fost tăiată pădurea de pe el” I (Muncelu). – Vezi *Poartăşu*.

VÁRVU POTÉCULUI „vârv; e potec pe groapa aia” II (Brăzeşti). – Vezi *Potecu*.

VÁRVU PRELÚCILOR „îs două stânci acoperite cu pădure” [*] (Geamăna). – Vezi *Prelucile*.

VÁRVU PRIZLÓPULUI „este chiar partea de sus, este on pic de șa între Prizlop și Pleașa, pe unde trece drumul spre Zăpode” I, „dâmb rotund” [*] (Vidolm). – Vezi *Prizlopu*.

VÁRVU RĂTÚNDULUI „vârv de deal” I (Mușca). – Vezi *Râtundu*.

VÁRVU RĂPILO vârf (Sartăș). – Vezi *Răpile Groșilor*.

VÁRVU ROMĂNÉSII „vârv; se îmbină cu Vârvu Măgurii” III (Valea Șesii). – Vezi *Româneasa*.

VÁRVU RÚNCULUI „vârv; punct înalt în Balomireasa” I (Peste Valea Bistriei). – Vezi *Runcu*.

VÁRVU RÚNCULUI „on vârv; [teren] cositor și cu goroni” II, „on deal mare; acolo e releul” IV (Sălciua).

VÁRVU RÚNCULUI (alt loc!) „e alt vârv; sânt două vârfuri cu același nume” IV (Sălciua).

VÁRVU SÁRBULUI „vârv de deal” I (Mărgaia). – Vezi *Sârbu*.

VÁRVU SÉCIULUI [vîrvu sêșului] „e mai sus ca Fânul Muntelui; e chiar vârv” II (Vidolm). – Vezi *Seciu*.

VÁRVU SPOIÉLII „vârv” II (Vidolm). – Vezi *Spoiala*.

VÁRVU STÁNII vârf; „e hotar cu muncelanii” I (Valea Șesii). – Vezi *Stâna*.

VÁRVU STÁNII „on vârv, o dâlmă” I, „vârful la Stână” [*] (Vidolm).

VÁRVU STÁRCULUI „vârv de deal” II, III (Hădărău). – Vezi *Stârcu*.

VÁRVU STRÂMTÚRII „vârv, cum urcăm din Băi; e numai cât îi drumul” V, „on pic de guriș [= urcuș]” VI (Baia de Arieș). – Vezi *Strâmtura*.

VÁRVU SUSÁIULUI vârf cu fânaț (Lupșa). – Vezi *Susaiu*.

VÁRVU SUSÂNULUI „vârv de piatră cu pădure pe el” I (Lunca Largă). – Vezi *La Susânu*.

VÁRVU ȘAGÁULUI vârf de deal cu fânaț și teren arabil (Lupșa). – Vezi *Șagău*.

VÁRVU ȘERBÓIULUI „vârv” I (Valea Lupșii). – Vezi *Șerboiu*.

VÁRVU ȘÍRIȘULUI „vârv” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Șirișu*.

VÁRVU ȘOVÁRULUI „unul din cele mai înalte vârvuri [din zonă]” II (Lunca Largă). – Vezi *Șovaru*.

VÁRVU ȘUGUBÉȚULUI „este terminarea pantei ce se ridică din partea dreaptă a Arieșului; teren de pădure și fânaț”: Buza Br. 22 (Brăzești). – Vezi *Șugubețu*.

VÁRVU TĂIETÚRII „o fost tăietură cândva” II (Orăști). – Vezi *Tăietura*.

VÁRVU TĂTÁRULUI vârf (Muncelu). – Vezi *Colțu Tătarului*.

VÁRVU TÁLVELOR „vârv” I (Runc). – Vezi *Tâlvele*.

VÁRVU TÁRSÉTULUI „vârv; este și comandă acolo” I (Hudricești). – Vezi *Târșetu*.

VÁRVU [tʰéfi] I sau **Várvu [kʰéfi]** II „vârv; acolo sus e așezat” II (Săgăgea). – Vezi [tʰafa].

VÁRVU ȚÍCHIULUI v. *Țichiu*.

VÁRVU ȚÍCULUI v. *Țicu*.

VÁRVU ȚÍCULUI v. *Țicu Blagului*.

VÁRVU URDÁȘULUI „îi vârv de deal, culme, o șa, loc de trecere a Munților Trascăului; îi între Colțu Roșu și Coastea” I (Vidolm). – Vezi *Urdașu*.

VÁRVU URDÓRII vârf mare cu pădure; „o fost proprietatea lui Urdorea” I Runc (Lunca Largă, Runc). – *Urdorea*, por.

VÂRVU VÂMII „e chiar vârful la Vamă” I (Vidolm). – Vezi *Vama*.

VÂRVU VĂRĂTICULUI „culme cu pădure și fânaț” I, „vârv” II (Lunca, com. Poșaga). – Vezi *Văratice*.

VÂRVU VÂRTÉJULUI v. *Vârteju*.

VÂRVU ZMÍZII „deal înalt, rădicătură mare” I (Brăzești). – Vezi *Zmida*.

VÂRVU ZMÍZII „vârv” I (Muncelu).

VÂRVUȚURILE „sânt niște vârvuțuri de dâmburi” II (Sălciua).
– Din *vârvuț* (pl. *vârvuțuri*), dim. al lui *vârv*.

VÂRVUIÁTA „deal mare, înalt; cel mai mare deal din sat; pășunat, pantă mare” I, „vârv de deal” II (Ocoliș).

V. și *Dosu-i Vârvuiete*.

– Din adj. substantivizat **vârvuiát*, -ă ‘care este prelungit în formă de vârf; care are capătul ascuțit, ținut; vârful’ < **a vârvuia* = *a vârvui* = *a vârfui* ‘(despre munți, dealuri sau alte forme de relief pozitive) a-și înălța, a-și ridica, a-și profila vârful’ (DLR). Cf. sinonimul *țuguiaț*, cu var. *țuguit* (DLR).

VÉDĂRU „loc cu mărăcini, spini; coastă mare; o plantat zadă să nu se rupă” I (Valea Lupșii).

– Din top. magh. *Véderdő* ‘Pădurea Oprită’ < *véd* ‘oprit, apărat’ + *erdő* ‘pădure’.

VÉDĂRU „pădure oprită; a fost plantată cu puiet de pin și salcâm” I (Vidolm).

VÍA HEI MÁRE At.: la sfârșitul secolului al XVIII-lea *Vinye hel máre* (sző. [= *szőlő* ‘vie’]) (Ocoliș; SzTA 9).

– Din *vin*.

VIDALY v. *Vidolm*.

VIDÓLM, ung. *Vidaly*, pop. *Vidólm* [židólm], sat în com. Ocoliș AB. At.: 1470 poss. *Vydal*, 1473, 1733 *Vidolmul*, 1750 *Vidolm*, 1760–1762 *Vidám*, 1805 *Vidály*, 1850 *Vidálly*, *Sidolmu*, 1854 *Vidály*, *Šidolm* (Suciu II 246).

– După Weigand Orts. 16, provine din n. top. magh. *Zsidóhalom* ‘Dâmbu Jidanului’ < *zsidó* ‘evreu’ + *halom* ‘dâmb, colină, movilă’. Recenzând

lucrarea lui Weigand, N. Drăganu (în „Dacoromania” IV 1132) este de părere că „*Vidály*, vechiu *Vidal*, *Videl* (p. 16), cum arată și forma românească *Vidolm*, care corespunde unui unguresc **vidalom*, pare a fi un vechi derivat abstract din radicalul *vid-* (cf. *vidálság* ‘laetitia’, *vidám* ‘vesel’, *vidul* ‘a se înviora’). [...] Dar ar putea fi vorba și de *viadal* ‘luptă’ și de *viadalom* = *viadal*, deci tot ‘luptă’ ”.

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 72 de locuitori. Ei își zic *jidolméni*.

VIEZUÍNILE [jezuíńile] „o fost și ceva viezuri pe acolo; o fost teren arabil” I, „pășunat” II (Brăzești).

V. și *Dâmbu cu Viezuinile, Părâu Viezuinilor*.

– Din *viezuínă* (pl. *viezuíni*), var. a lui *vizuínă*.

VIEZUÍNILE „e în Fundoaie” I (Mușca).

VIEZUÍNILE [hjezuíń] „sunt preluși și pădure; aici sunt copte de viezuri” I (Valea Lupșii).

VÎNȚA sat în com. Lupșa AB. At.: 1825 *Válye-Vintz*, 1835 *Szasza Lupsii*, 1854 *Szásza-Lupsa-Vincze*, *Sasa-Vința* (Suciu I 253 s.v. *Geamăna*). „Vința era, în sens mai larg, întregul sat situat de-a lungul Văii Vinții, dar, în înțeles administrativ, acest nume era atribuit acelei părți a satului ce se afla de la Biserică mai în sus, pe Valea Vinții, până la poalele muntelui împădurit al Geamăni” (Dumitraș SG 39).

V. și *Fundu Vinții, Gura Vinții, Valea Vinții*.

– Din n. pers. magh. *Vincze*, „probabil proprietarul acestei moșii” (Goia TCL 330. Cf. și Weigand Orts. 16).

La recensământul din 20 X 2011, satul avea 41 de locuitori.

VINTRIȘÉLU „e pantă și niște grădini și casă; era o familie a lui *Vintrișel*” VII (Sălciua).

– Din *La Vintrișél* < *Vintrișél*, n. pers.

VIȘĂIA [žișája] coastă lină cu fânaț și teren arabil (Ocoliș). At.: 1761/1803 *Pe Sissoaje, Pe Gyissevaje, In Gyisoaje Maja* [!] *Szusz* (SzTA 9).

V. și *Coastea-i Vișae, Fața Vișăii, La Râpa Vișae*.

– Din n. f. *Vișăie*, un derivat, cu suf. -*aie*, de la n. f. *Vișa* (vezi Reguș NF 199). *Vișa* există în zonă, acum, ca n. fam. Pentru derivatele cu suf. -*aie*, vezi și Bercaru AFSR 138–139.

VOMVÊȘTII fânaț (Valea Lupșii).

– Din n. grup *vomvêști* < *Vómvea*, n. fam. existent în comună.

VRÁNIȚA „o fost poartă mai demult în gardul ce despărțea hotarele” I (Brăzești).

V. și *La Vramniță*, *La Vranița Bătrână*.

– Din *vrâniță* ‘poartă de scânduri sau nuiele’.

VRÁNIȚA (alt loc!) „desparte țarina de imaș” III (Brăzești).

VRÁNIȚA „e în vârv; treci pe acolo de cobori dincolo la Văratice” I, „pe acolo [se] mere [= merge] de la Văratice la Pleașa” [*] (Runc).

VRÁNIȚA LÁCULUI „o fost gard acolo cândva” I, „era o trecătoare de se mergea la Pufești, la Sălciua” II (Brăzești). – Vezi *Lacu*.

VRÁȘTINA pădure și teren cultivabil (Botești).

– Probabil dintr-un n. pers. (necunoscut nouă) *Vraștină*. Cf. *vrăștină* ‘(prin Trans.) vrav’ (DLR).

VULTUREÁSA v. *Vulturesele*.

VULTURÉSELE I, II, [*] Ocoliș, I–III Poșaga de Jos, II Poșaga de Sus, **Vultureása** II Poșaga de Jos sau **Cólțu Vulturésii** I Poșaga de Sus „colți și pădure” I Ocoliș, „sânt și niște colți mari, munte de piatră; peșteri” I, „loc pietros, la deal” II, „colți, stânci, loc rău; deal cu pădure, mestecini și [teren] arător” III Poșaga de Jos, „stâncă” II Poșaga de Sus (Ocoliș, Poșaga de Jos).

V. și *Huda Vulturesii*.

– Natura locului denumit ne face să ne gândim la **vultureásă* ‘vulturită, vulturoaie’ (cf. *cuculeásă* ‘femela cucului’: DA, *măgăreásă* ‘măgăriță’: DGDS, *păuneásă* ‘păuniță’: DLR). Cf. și adj. fem. *vultureásă* ‘care aparține lui Vultur’ sau sprn. *Vultureása* ‘soția lui Vultur’ < *Vultur*, n. fam. (DNFR), existent și în județ (vezi PAAB 142, 334, 439), sau por., + suf. *-easă*. Forma de plural se datorează acordului cu obiectul geografic.

VÚLTURU „e on vârv de dâmb, loc mai frumos, nu-i stâncă” II Lunca, com. Poșaga, „o coastă mare” II Sălciua (Lunca, com. Poșaga; Sălciua).

V. și *Cuibu Vulturului*, *Fântâna Vulturului*.

– Din *vúltur* sau din n. pers. *Vultur* (vezi supra, s.v. *Vulturesele*).

Z

ZÁDA „e cu pădure, e plantată zadă; e la Roșia Montană” I (Mușca).

– Din *zádă* ‘pin’.

ZÁDA DIN ANTIÓC „pădure de pin” II (Dealul Muntelui). – Vezi *Antiocu*.

ZÁREA „e on deal care-i în zare” II (Ocoliș).

– Din *záre* ‘culme (văzută de la distanță)’.

ZĂPÓDEA „loc fain cu fânaț și pomi” I (Bârzan).

V. și *Coastea Zăpozii, Gura Zăpozii, Părau-i Zăpodii, Părau Zăpodii, Părau Zăpodiii, Părau Zăpozii*.

– Din *zăpóde* (pl. *zăpózi*) ‘groapă largă ca o covată între două ridicături; ‘(mai rar) terasă naturală’.

ZĂPÓDEA „pantă” I, „câmp” II, „costuță, teren întins, între pădure” III (Botești).

ZĂPÓDEA „o pantă cu groapă” I, „teren mai mocirlos, apâtos” II, „poiană” IV (Brăzești).

ZĂPÓDEA (alt loc!) „o poiană” I (Brăzești).

ZĂPÓDEA „e o hoampă înconjurată de pădure” I, „fânaț; coastă, pantă” I (Dric).

ZĂPÓDEA „teren dulce; e mai întins” [*] (Geamăna).

ZĂPÓDEA „groapă; teren de fânaț și pădure” I, „o groapă; a fost teren arător” II (Lunca, com. Poșaga).

ZĂPÓDEA „groapă” I, „o șa, o groapă; loc fain; se cosește; sănt colibi” II (Lunca Largă). At.: 1751 *In Zepódgye* (SzTA 45), 1761/1808 „*La Zapoty* [!]” (*ibid.* 46) etc.

ZĂPÓDEA „pădure; teren cu pantă mare, stâncos, cu mai multe păraie” I (Lupșa).

ZĂPÓDEA „fânaț; e mlăștinos; e un fel de groapă” I (Mușca). At.: 1909 *Zepogya* (Popa Vorbe 162).

ZĂPÓDEA „câmp deschis între Fața Pleșeștilor și pâlcure de pădure” I, „fânaț” II Orăști, „poiană faină; avea și Belioara [= Poșaga de Sus] și Săgacea acolo” [*], „loc întins până în vârful dealului; de acolo se trece la Săgacea; este o șa, on loc frumos” [**] Săgacea (Orăști, Săgacea).

ZĂPÓDEA poiană (Peste Valea Bistrii).

ZĂPÓDEA loc pe o pantă de deal (Runc). At.: 1751 *In Kápu Zepógyi* (SzTA 46).

ZĂPÓDEA „fânaț, pădure, teren în pantă” I, „e [loc] mai așezat” II (Sartăș).

ZĂPÓDEA „pășunat cu pădure; e ca o pară față de alte locuri; îi mai șes pe coastă” II, „poiană” III (Valea Bistrii).

ZĂPÓDEA „câmp între păduri; o fost arat cândva; e cam coastă” II (Valea Caselor).

ZĂPÓDEA „e la Vârtejă pântre păduri; o prelucă” I, „o poiană mare” II (Valea Lupșii).

ZĂPÓDEA „locuri mai așezate între altele mai înalte; un loc mai lăsat, arabil” I (Vidolm).

ZĂPÓDEA II, [*] sau **Zăpózile** I „părau cu puțină apă” I, „groapă cu părau” II (Ocoliș). At.: 1751 *In Zepodgye, Lá Zepodgye*, 1761/1803 *Zapogye* (SzTA 9).

ZĂPÓDEA v. *Zăpozile*.

ZĂPÓDEA BÓULUI „fânaț și pădure; e mai întins, în pantă; este și un pic de groapă” II (Sartăș). – Din *bou* sau *Bou*, por.

ZĂPÓDEA IÓJII groapă; „are ceva părau care coboară în Valea Beliorii” II, „pantă, poiană” [*] (Lunca Largă). – *Iója*, por. dată unui român („il cheamă Voica” II).

ZĂPÓDEA LUI DRAG At.: 1751 *In Zepodgye alui drág* (Ocoliş: SzTA 9). – *Drag*, n. pers. (DOR 264, Pătruț OR 56). Vezi și *Valea lui Drag* (Vălișoara CJ: Loșonți–Vlad VH 117).

ZĂPÓDEA PLÉSHII At.: 1751 *In Zepógye Plési*, *In Zepódgye Plési* (Runc: SzTA 46). – Vezi *Pleașa*.

ZĂPÓDEA SEÁCĂ „teren deschis, pășunat, fânaț; are on pic de povârniș” II (Săgacea). – Din adj. sec, *seacă*.

ZĂPÓDILE v. *Zăpozile*.

ZĂPODÍŤA „on pic de poiană” II (Poșaga de Sus). – Din *zăpodíťä*, dim. al lui *zăpóde*.

ZĂPODIOÁRA „e su Bulz; fânaț și pădure” I, „groapă pe pantă” II (Sartăș). – Din *zăpodioárä*, dim. al lui *zăpóde*.

ZĂPODIOÁRA coastă cu pădure (Valea Caselor).

ZĂPÓZA v. *Zăpozile*.

ZĂPÓZA „fânaț mai cu tufe; e lunguiață până în deal; teren în pantă, mere [= merge] până în Șesu Morarului” I, „e în pantă; fânaț, tufe, acăți” II, „cătun de 2–3 case; deal, țarină și pășune” [*] (Sartăș). – Din **zăpózä*, var. a lui *zăpóde*.

ZĂPÓZILE v. *Zăpodea*.

ZĂPÓZILE „loc mai mare, arabil și fânaț; îi și oblu și deluros, costos” I Bistra, „teren întins, frumos; nu-i honcos [cu honci] tare” II Dealu Muntelui (Bistra, Dealu Muntelui).

V. și *Coborâșu Zăpozilor*, *Dealu Zăpozilor*, *Dealu Zăpozilor*, *Gurișu Zăpozilor*, *Părau Zăpozilor*, *Sub Zăpozi*.

ZĂPÓZILE I, II, IV, **Zăpóza** III, IV, **Zăpódea** [****] sau **Zăpódile** [****] „nu-i prea coastă; mai mult coastă ca șes; locuri productive” I,

„e mai plan, mai jos, mai șes; e ca o depresiune, ca terasele, ca hoancele” II, „e și pădure și gol; o hopină, o groapă” III, „on fel de prelucă” IV, „are răzoare mari, cam terase, cam honci” [**] (Muncelu).

ZĂPÓZILE III, IV Bistra, II Poiana sau **Zăpózile Tomnáticului** IV Bistra, fânaț și pășune (Poiana). – Vezi *Tomnaticul*.

ZĂPÓZILE TOMNÁTICULUI v. *Zăpozile*.

ZĂPÓZIILE v. *Zăpodea*.

ZĂVÓIU „fânaț” I, „e pe lângă Râu” II (Sartăș). – Din *zăvói*.

ZĂVÓIU „pantă, loc cam pântos” II (Valea Șesii).

ZĂRNA „fânaț” I Orăști, „loc drept, deasupra pe deal; nu se mai ară” II, „loc fără pădure; sânt colibi” III Săgacea (Orăști, Săgacea).

V. și *Curmătura Zărnii*, *Doștina Zărnii*.

– Din *zărănă* ‘plantă erbacee veninoasă cu frunze dințate, cu flori albe dispuse în raceme și cu fructe în formă de bobite negre sau verzi (*Solanum nigrum*)’ (DEX).

ZBÓRU „munte” I Bălești, IV Bistra, II Poiana „nămaș; de aici izvorăște Someșul” I Gârde, „munte; aparține la Câmpeni; pășunat și pădure unde are și Câmpeniul și Clujul” III Peste Valea Bistrii, „câmp mare în vârful muntelui” II Valea Bistrii (Bistra, Peste Valea Bistrii, Poiana).

– Cf. *zbor* ‘târg anual (organizat pentru hramul unei biserici)’. Să fi existat aici un târg similar cu cel de pe Muntele Găina?

ZÉDELE [zéd̥ele] „acolo e singura rezervație din țară de lărită” I (Lunca, com. Poșaga). – Din *zeádä* (pl. *zéde*), var. a lui *zádä*.

ZÉDELE [zéd̥ele] „este zadă; crește greu, că-i stâncă” [*] (Săgacea).

ZGĂU adâncitură cu 2–3 preluci pe o pantă; „e și cărare și părau pe Zgău” [*], „părau pe-o prelucă; vine din Șovar; se varsă în Tisa” I (Lunca Largă).

– Din *zgău* ‘depresiune, groapă, văgăună’ (vezi Loșonți TRFR 146–150).

ZGĂU „groapă” I, „groapă mare cu pădure de brad” II, „loc destul de rău; e ca on fel de troc [= troacă]” III (Poșaga de Jos).

ZGĂU „e ca o troacă; o groapă adâncă ca o covată, până-n vale” I (Sălciua de Jos).

ZGĂRCIU coastă cu pădure și fânețe (Geamăna).

– Din *Zgărciu*, n. pers.; se întâlnește în județ ca n. fam. (vezi PAAB 143).

[žimnélu] „e lunguiet cu pădure pe margini” I, „pășune” [*] (Sartăș).

V. și *Crucea de la [žimné]*, *Dosu [žimnélulu]*, *Fundu [žimnélulu]*, *Valea [žimnélulu]*.

ZLĂMĂNU II, IV sau **Zlámănu** I, III „on vârv” I, „vârv de deal; are formă conică” II (Muncelu).

V. și *Dâlma Zleamănului*.

– Din *zlámăn*, **zlámân* (pl. *zlámîne*), *zleámăn*, variante ale lui *známăn* ‘piatră, semn de mormânt’.

ZLĂMĂNU v. *Zlamănu*.

ZLĂMĂNU [zglámínu] „rât” I, „groapă” II, „are on dâmb; e ca o covată; e mai tras, nu-i guriș” III (Poșaga de Jos).

ZLĂMINELE „loc cu pomărie” I (Mușca).

– Vezi *Zlamănu*.

ZMIEURÍȘU [zméuříšu] „fânaț și zmieură, spinari, păducele” I (Mușca). At.: 1909 *Zmeurișu* (Popa Vorbe 162).

V. și *Părău Zmieurișului*.

– Din *zmieuriș*, var. a lui *zmeuriș*.

ZMÍDA „deal” [*], [**], „loc de zmeură” [*] Baia de Arieș, „pădure” I Muncelu (Baia de Arieș, Muncelu).

V. și *Colțu Zmizii*, *Dâlma Zmizii*, *Hoanca Zmizii*, *Șesu Zmizii*, *Tarnița Zmizii*, *Vârvu Zmizii*.

– Din *zmídă* (pl. *zmide*, *zmizi*), var. a lui *smídă*.

ZMÍDA „o pantă mare, pădure” I, „o pădure înclinată tare; hătuim cu sărtășenii” III Brăzești, „pădure și fânaț” I Sartăș (Brăzești, Sartăș).

ZMÍDA BUCIȘÉNILOR „nămaș” III (Bistra). – Vezi *Bucișenii*.

ZMÍDA COSTINÉȘTILOR „nămaș” III (Bistra). – Vezi *Costineștii*.

ZMÍDA DIN CĂLE „nămaș” I Bălești, I Gârde, „on loc gol, zmídă” IV Bistra (Bălești, Bistra). – Vezi *Calea*.

ZMÍDA ȘUVEIEȘTILOR III (Bistra). – Vezi *Șuveieștii*.

ZMÍDELE I, II Bistra, I Gârde sau **Zmízile** III Bistra sunt numirile generice pentru **Zmída Bucișenilor**, **Zmída Costinăștilor** și **Zmída Șuveieștilor**; „acolo-s nămașe cu animale, grajduri, stâni” III (Bistra).

V. și *Părău Zmizilor*, *Țărău Zmidelor*.

ZMÍZILE v. *Zmidele*.

[žolomíja] „loc întins, pantă lină și o groapă; fânaț și puțin loc arător” I (Ocoliș).

V. și *Fața-i [žolomíje]*, *Părău-i [žolomíje]*.

– Cf. n. fam. *Solomia* (DNFR).

ANEXE

1. INDICELE ALFABETIC AL CUVINTELOR CARE APAR ÎN NUMELE COMPUSE NUMAI CA DETERMINANȚI

A

ADAM: Șesu Adamului
ADĂMEȘTI: Izvoarele Adămeștilor, Lunca Adămeștilor
ADĂMIȘCĂ: Crucea lui Adămișcă
AFIMIE: La Afimie, Părâu Afimii/Părâu lui Afimie
AFTIN: Fântâna lui Aftin, Preluca lui Aftin
ALB: Colțu Alb
ALB(U): Dâmbu Albului, Groapa Albului, Părâu Albului
ALBAC: Părâu lui Albac
ALBĂ: Baia Albă, Piatra Albă, Valea Albă
ALBĂCEANU: Șesu Albăceanului
ALBE: Pietrile Albe
ALBI: Dealu Albilor, Măgura Albilor
ALBOAIA: Fântâna Alboaii
ALEXE: La Alexe
AMOS: Fagii lui Amos
AMOSOAIE: Dâmbu lui Amosoaie
ANDRAȘ: Fântâna lui Andraș, Peștera lui Andraș, Preluca lui Andraș
ANDRĂȘEȘTI: Preluca Andrășeștilor
ANTONE: Crucea lui Antone, Părâu lui Antone
ANTONEȘTI: Groapa Antoneștilor, Șesu Antoneștilor
ARDELEAN: Clinu Ardeleanului
ARESTEU: Groapa lui Aresteu
ARON: Șesu lui Aron
ARSĂ: Piatra Arsă
ARSENTE(A): La Arsenite/La Arsenitea
ARȘOAIA: Părâu Arșoaii
ASCUNSĂ: Crucea Ascunsă, Fântâna Ascunsă
AUREL: Casa lui Aurel
AVRAM: Colțurile Avramului, Țăcu lui Avram/Vârvu lui Avram
AVRAMEȘTI: La Avramești

B

BABA, BABĂ: Copta Babii, Dâmbu Babii, Gaura Babii, Părâu Babii
BACEA: Lunca Baciei
BADEA: Fântâna Badii
BADIU: Colțu Badiului, Crucea Badiului, Fântâna Badiului, Groapa Badiului
BAIC: Colțu Baicului
BALICA: Dâlma Balichii
BALMOȘ: Colțu lui Balmoș, Dâmbu lui Balmoș, Fântâna lui Balmoș
BANC(U): Curmătura Bancului, Fântâna Bancului, Părâu Bancului, Piatra Bancului

BANCIU: *Coasta Banciului, Dâmbu Banciului, Piatra Banciului*
BANDA: *Crucea Bandii*
BANI: *La Bani, La Bani Buchii*
BARB: *Fântâna Barbului*
BARIC: *Părau lui Baric*
BARNA: *Hoanca Barnii, Tău Barni*
BAROSTU: *La Barostu*
BAȘTEA: *Dâmbu Baștii, Hoanca Baștii*
BĂBUTEȘTI: *La Băbutești*
BĂCI: *La Băci*
BĂDĂI: *La Bădăi, La Măru Bădăilor*
BĂDĂRĂU: *Părau Bădăraului*
BĂICUȚA: *La Băicuța*
BĂIEȘENI: *Preluca Băieșenilor*
BĂLACI: *Colțu Bălaciului/Colțu lui Bălaci, Dealu Bălaciului*
BĂLAN(U): *La Bălanu, Părau Bălanului, Părau lui Bălan*
BĂLĂBAN: *Fântâna lui Bălăban, Trouașu lui Bălăban*
BĂLĂȘEȘTI: *La Bălășești*
BĂNUȚU: *Hoanca Bănuțului*
BĂRACĂ: *La Băracă*
BĂRĂȘTI: *Părau Băărăștilor*
BĂRNICI(U): *Groapa lui Bărnici, Ulița lui Bărniciu*
BĂRSTĂNEȘTI: *La Bărstănești*
BĂTRÂNĂ: *La Vranița Bătrână, Șura Bătrână*
BĂTAGĂ: *Gurișu lui Bătagă, Părau Bătagii*
BĂTAGI: *La Bătagi*
BĂCA: *La Băca*
BĂCU: *Dâmbu Băcului*
BĂCUȚ: *Dâmbu lui Băcuț*
BĂFNEA/BĂVNEA: *Fagii Bâfnii/Fagii Bâvnii*
BÂLCA: *Râtu Bâlcii*
BÂRDEA: *Dâmbu Bârdii, Groapa Bârdii, Hoanca Bârdii, La Bârdea, Părau Bârdii*
BÂRNE/BÂRNI: *Calea Bârnilor, Valea Bârnelor*
BÂRSTAN: *Hiacu Bârstanului*
BÂRZOACA: *Dâmbu Bârzoacii, Fața Bârzoacii, Părau Bârzoacii*
BÂRZOCI: *Părau Bârzocilor*
BÂRZU: *Fântâna Bârzului, Părau Bârzului*
BĂTĂ: *Dâmbu lui Bătă*
BĂȚI: *Lunca Băților*
BĂȚU: *Lunca Bățului*
BEARTĂ: *Poiana Beartă*
BEAUCĂ: *Gorunu lui Beaucă*
BEBEA: *Dâmbu Bebiei*
BEBERU: *Groapa Beberului*
BEC: *Părau lui Bec*
BEDELENI: *Vârtopu Bedelenilor*
BEDELEU: *Colțu Bedeleului, Muntele Bedeleului*
BEGI: *La Begi/Ulița Begilor*
BELEA: *Dâmbu Belii, Dealu Belii*
BELOAIE: *La Beloaie*
BEMBELEAC: *Preluca lui Bembeleac*
BENDEA: *Colțu Bendii, Dâmbu Bendii, Pleașa Bendii, Vârvu Bendii*
BERARU: *Coasta Berarului, La Beraru, Ocolu Berarului*
BERBECEANU: *Coasta Berbeceanului, Părau Berbeceanului*
BERBELEAC: *Dâmbu lui Berbeleac, Părau lui Berbeleac*

BERCEA: Gruiu Bercii, Lunca Bercii, *Părau Bercii, Preluca Bercii*
BERINDEIE: Dâmbu lui Berindeie/În Dâmb la Berindeie
BERINDEȘTI: *Părau Berindeștilor*
BEȘ(E)A: *Groapa Beșii, Preluca Beșii*
BEȘTEA: *Preluca Beștii, Râpa Beștii*
BET: *Groapa Bețului*
BEUTOR: Cichera Beutorului
BIBU: *Fântâna Bibului, Părau Bibului*
BICHIER: *Fântâna lui Bichier*
BICUȚU: *Dealul Bicuțului, Fântâna Bicuțului, La Bicuțu*
[biğibóc]: *La Ziduri la [biğibóc]*
BILOI: *Dâmbu lui Biloi*
BIRU: *Părau Birului, Preluca Birului*
BISTREANU: *La Bistreanu*
BISTROI: *Coasta lui Bistroi*
[bit'a]: *Părau [bit'i]*
BLAG(U): *Gardu Blagului, Groapa Blagului, Părau Blagului, Tău Blagului, Țicu Blagului*
BLĂGOAIE: *Groapa-i Blăgoaie*
BLÂNDA: *Baie la Blânda/La Blânda, Valea de la Blânda*
BLEANȚ: *Coasta Bleanțului*
BOACȘĂ: *Dâlma lui Boacșă, Dealul lui Boacșă*
BOANȚA, BOANȚĂ: *Dâmbu Boanții/Dâmbu lui Boanți*
BOBAR(U): *Fântâna Bobarului/Fântâna di la Bobaru/Fântâna lui Bobaru*
BOBONE: *Fântâna lui Bobone*
BOC(U): *La Bocu, Părau Bocului*
BOCA: *Fântânile Bochii, Obârșea Bochii, Părau Bochii, Ulița Bochii, Valea Boci*
BOCANA: *Părau Bocanii*
BOCOTICI: *La Bocotici*
BOCTĂRIE: *Ulița Boctării*
BODEA: *Fântâna Bodii, Gruiu Bodii, Holdele Bodii*
BODOCI: *La Bodoci*
BODOR: *Părau lui Bodor*
[bóđu]: *La [bóđu]*
BOGATU: *Părau Bogatului*
BOGOLEA: *Ciuciuru Bogolii*
BOGOLOAIE: *Râpa-i Bogoloaie*
BOIA: *Lunca Boii*
BOICAȘ: *Dâmbu Boicașului/Dâmbu lui Boicaș, Părau lui Boicaș*
BOIERU: *Preluca Boierului*
BOINICU: *Părau Boinicului*
BOLBOREA: *Adăpătorile Bolborii, Dâmbu Bolborii, Fagii Bolborii, La Bolborea, Tău Bolborii*
BOLDAȘU: *Părau Boldașului, Podu Boldașului, Șesu Boldașului*
BOLDEA: *Groapa Boldii*
BOLEA: *Părau Bolii*
BOLOGEȘTI: *La Bologești*
BOLONCU/BULONCU: *La Merii Boloncului/La Merii Buloncului*
BOLUNDĂ: *Piatra Bolundă*
BOLUNDU: *Groapa Bolundului*
BONCANI: *La Boncani*
BONCEA: *La Boncea*
BONCI: *Dâmbu Boncilor, Doștina Boncilor, La Bonci*
BONCUȚ: *Părau lui Boncuț*
BONEA: *Pleașa Bonii*
BONICA: *Țărau Bonicii*
BONTA: *Colțu Bontii, Dâmbu Bontii*

BONTEA: *La Bontea*
BORBORE: *Părau Borborii*
BORDEA: *Dâmbu Bordii, Părau Bordii*
BORDEIE: *La Bordeie*
BORDOJA: *Gardu Bordoții*
BORFOTĂ: *Părau lui Borfotă*
BORNA: *Dâmbu Bornî, Părau Bornî*
BORNEȘTI: *La Bornești*
BOROAIE: *Dosu-i Boroaie*
BOROȘ: *Dâlma lui Boroș*
[bôroș]: *Dâlma lui [bôroș]*
BORȘ: *La Borș*
BORTIȘCA: *Hula Bortișchii*
BORTU: *Dâmbu Bortului, Părau Bortului*
BORU: *Dâmbu Borului*
BORZA: *Dâmbu Borzii, Râpa Borzii*
BOȘCĂ: *În Deal la Boșcă*
BOȘCORODU: *Preluca Boșcorodului*
BOTA: *Fântâna lui Bota, Părau Botii/Părau di la Bota*
BOȚA: *Chicera Boții, Dealu Boții, Fântâna Boții, Gruiu Boții, Piatra Boții*
BOȚOC: *Aria lui Boțoc, La Boțoc*
BOU: *Coșu Boului, Dâlma Boului, Dealu Boului, Fața Boului, Peștera Boului, Valea Boului, Zăpodea Boului*
BOZDOGU: *Părau Bozdogului*
BRAD: *Dâmbu Bradului/Dealul Bradului, Hoanca Bradului, Părau Bradului*
BRAZDĂ: *Dealul Brazdii, Dealul cu Brazdă*
BRĂȘCĂ: *Dâlma lui Brășcă*
BRĂZEȘTENI: *Dealul Brăzeștenilor*
BRÂNZEȘTI: *Fântâna Brânzeștilor, La Brânzești*
BRÂNZOAIE: *Măru-i Brânzoaie*
BREABĂNU: *La Breabănu*
BREDA: *Coasta Bredii, Dâmbu Bredii, Părau Bredii, Troaca Bredii*
BROINA: *Cichera Broinii, Părau Broini, Râtu Broină*
BRUMAR: *Părau lui Brumar*
BUBEȘTI: *La Bubești*
BUCA: *Coasta Buchii, După Gardu Buchii, La Bani Buchii, La Buca, La Halău la Buca*
BUCINI: *Curu Bucinilor, Dealul Bucinilor*
BUCIUM: *Gropa Buciumului*
BUDA: *Râtu Budii*
BUGHIGĂU: *Coasta lui Bughigău, Preluca di la Bughigău*
BUHOR: *Colțu lui Buhor*
BUIU: *Fântâna Buiului, Prelucile Buiului, Rampa Buiului, Tău Buiului, Trouașu Buiului*
BUJU: *Părau Bujului*
BUJURINA: *Părau Bujurinii*
BULA: *Colțu Bulii, Fântâna Bulii/Fântânile Bulii*
BULENDREȘTI/BULINDREȘTI: *La Bulindrești/Șesu Bulendreștilor/Șesu Bulindreștilor*
BULGĂR: *Părau lui Bulgăr, Șesu lui Bulgăr*
BULZEA: *Crucea Bulzii/La Crucea la Bulzea, Părau Bulzii*
BULZEȘTI: *La Bulzești*
BUMB: *Colțu Bumbului, Fântâna Bumbului, Moara Bumbului, Preluca Bumbului*
BUMBI: *La Bumbi, Părau Bumbilor*
BUMBUȚU: *La Bumbuțu*
BUNEA: *Crucea Bunii, Șesu Bunii*
BUNEȘTI: *Crucea Buneștilor*
BUNUȚA: *Dealul Bunuții*

BURACI: *Coasta lui Buraci, La Buraci, Râpa lui Buraci*
BURAN: *Dealul Buranului*
BURDĂU: *Colțul lui Burdău*
BURDI: *Ulița lui Burdi*
BURDUN(E)A: *Cichera Burdunii*
[bur'teț]: *Părau lui [bur'teț]*
BURZ: *Părau Burzului*
BURZULEȘTI: *Doștina Burzuleștilor*
BUTA: *Fântâna Butî, Pădurea Butii, Părau Butî, Părau Butii, Spinii Butî*
BUTAN: *Părau Butanului*
BUTEA: *Fântânile Butii*
BUTEȘTI: *La Butești*
BUTULEȘTI: *La Butulești*
BUTURCĂ: *La Buturcă*
BUZA: *Dâmbu Buzii*

C

CACIOR: *Fântâna Caciului*
CADAR: *Coasta Cadarului*
CAI: *Culmea Cailor, Fântâna Cailor, Între Cai*
CAIA: *Hoanca Cailor, Părau Cailor*
CALD: *Șesu Cald*
CALDĂ: *Hoanca Caldă*
CANTOR: *Prelucă lui Cantor*
CAP: *La Capi*
CAPRA, CAPRĂ: *Colțul Caprii, Dealul Caprii, Hoanca Caprii, Izvorul Caprii, Piatra Caprii, Târșii Caprii, Valea Caprii*
CAPSA, CAPSĂ: *Dealul Capsei*
CASE: *Dealul Caselor, Valea Caselor*
CAȘTAMBEL: *La Caștambel*
CATI: *Fântâna lui Cati*
CAUCU: *Părau Caucului*
CĂCAȚI: *Părau Căcaților, Valea Căcaților*
CĂCĂTOAIA: *Valea Căcătioii*
CĂLBEAZĂ: *Părau lui Călbează*
CĂLDARE: *La Căldare*
CĂLDĂRI: *Dosu Căldărilor, La Căldări, Șesu Căldărilor*
CĂPĂTARE: *Colțul lui Căpătare*
CĂPUTĂ: *Coasta lui Căpută*
CĂRBUNARI: *La Cărbunari, Valea Cărbunărilor*
CĂRIGU: *Biserica Cărigului, Părau Cărigului*
CĂRȚOAIA: *La Cărțoaie, Părau Cărțoii*
CĂTANA, CĂTANĂ: *Dâmbu Cătanii, La Cătana, Părau Cătanii, Spinii Cătanii*
CĂTANE: *Iazu Cătanilor, Rostul Cătanelor*
CĂTĂLINA: *Lunca lui Cătălina, Pădurea lui Cătălina*
CĂTĂRAGU: *Părau Cătăragului*
CĂȚEA: *Huda Cățelii*
CĂLTU: *Dâmbu Călțului*
CÂMPEAN(U): *Colțul Câmpeanului, Dâmbu Câmpeanului, Podireu Câmpeanului, Prelucă Câmpeanului, Trouașu Câmpeanului*
CÂNE: *Huda Cânelui*
CÂNEPI: *Gruia Căneșilor, Gura Căneșilor*
CÂNTĂTOARE: *Piatra Cântătoare*
CÂRCIU: *Ulița Cărciului*

CÂRLIG: Valea Cârligului
CÂRLIGOAIE: La Cârligoaie
CÂRUȚA: Cichera Căruții, La Căruța, Șesu Căruții
CĂȘU: Fântâna Cășului
CEAPA: Șesu Cepii
CEPEȘTI: La Cepești
CERCEI: La Cercei
CERCEL: Dealu lui Cercei
CERCELUȚA: Trouașu Cerceștii
CERNĂTOAIA: Părau Cernătoii
CERNIȚANA: La Cernițana
CHERLEA: Salca Cherlii
CHEȚA: La Cheța, Părau Cheții
CHIMU: Colțu Chimului, Fântâna Chimului, Șesu Chimului
CHIMU LUI BERINDEIE: Părau lui Chimu lui Berindeie
CHIOCHIOPII (G.): Dâmbu Chiochiopii
CHIREAC: Râpa lui Chireac
CHIRICĂ: Groapa Chirichii
CHIRICEȘTI: Părau Chiriceștilor
CHIRILĂ: Dâmbu lui Chirilă, Dealu lui Chirilă, Lunca lui Chirilă, Potecu lui Chirilă, Preluca lui Chirilă
CHIRILESCU: Colții Chirilescului/Colțu Chirilescului
CILNEA: La Cilnea
CIMOCA: Colțu Cimoci, Părau lui Cimoca
CINIȚOR (G): Dâmbu Cinilor
CIOAIA: Aria Cioaii, La Cioaia, Părau Cioaii
CIOBAN: Curmătura Ciobanului
CIOBANI: Curmătura Ciobanilor
CIOCAN: Coasta Ciocanului, Părau Ciocanului/Părau lui Ciocan
CIOCLOZ: Fântâna lui Ciocloz
CIOCOI: Rampa lui Ciocoi
CIOFLICA: La Cioflica
CIOIEȘTI: Doștina Cioieștilor
CIOIMAN: Părau lui Cioiman
CIOLPEA: Părau Ciolpii
CIOMBĂLEȘTI: La Ciombălești
CIONDREA: Părau Ciondrii
IONU: La Cionu, La Moară la Cionu
CIOPLINTEȘTI: La Cioplințești
CIOPREA: La Cioprea, Părau Cioprii
CIORAN: Colțu Cioranului
CIORBACI: La Ciorbaci
CIORBEA: Șesu Ciorbii
CIOREA: La Cioarea
CIORFU: Dâmbu Ciorfului
CIORGA: Fața Ciorghii, Groapa Ciorghi, Gruiu Ciorghi din Jos, Gruiu Ciorghi din Sus, Părau Ciorghii
CIOROG: Cichera lui Ciorog, Colțu lui Ciorog
CIOROPĂROAIA: Șesu Cioropăroaii
CIOTU: Coasta Ciotului
CIOZU: Părau Ciozului
CIR: Baia Cirului, Dâmbu Cirului, Fântâna Cirului, Trouașu Cirului
CIREȘ: Dealu Cireșului, La Cireșu Hulpii
CIREȘEL: La Cireșel
CIREȘTI: Șesu Cireștilor
CIRICA: Groapa Cirichii
CIUHAN: Poiana lui Ciuhan

CIUHĂNEȘTI: *La Ciuhănești*
CIUIA: *La Ciuia*
CIULEA: *Groapa Ciulii*
CIUPEȘTI: *La Ciupești, Părau Ciupeștilor*
CIUR: *Părau Ciurului*
CIURCĂ: *Dâmbu lui Ciurecă*
CIURTE: *Părau lui Ciurte*
CIUTA: *Grâu Ciutii, În Deal la Ciuta, La Ciuta, Părau Ciutii, Piatra Ciutii, Tău Ciutii*
CIUTU: *Coasta Ciutului*
CLEANU: *Balta Cleanului, Coasta Cleanului, Dâmbu Cleanului, La Cleanu, Moara Cleanului, Părau Cleanului*
CLENCI: *Hoanca lui Clenci*
CLOCEA: *Părau Clocii*
CLOȘCA: *Părau Cloștii, Șesu Cloștii*
COACĂZĂ: *Dâmbu Coacăzii, Târnicioara Coacăzii*
COBEA: *Părau Cobii*
COC(U): *Hoanca Cocului, La Cocu*
COCĂREȚI: *Vârnu Cocăreșilor*
COCEȘTI: *La Cocești*
COCIOABĂ: *Dâmbu Cocioabii, La Cocioabă*
COCIOLEA: *Hoanca Cociolii, Lunca Cociolii*
COCLEA: *Dâmbu Coclii*
COCOASA: *La Ccoașa*
COCOȘ: *Dâmbu Cocoșului/Dâmbu lui Cocoș, Groapa Cocoșului, La Cocoș*
COCOȘEL: *La Cocoșei*
COCOȘEL: *La Cocoșel*
CODEL: *Dâmbu lui Codel*
CODREA: *Fântâna Codrii*
CODRU: *Părau Codrului*
COFIȚA: *La Cofța*
COLBAJ/COLBAȘ: *Dâmbu lui Colbaj/Dâmbu lui Colbaș*
COLDA: *Colțu Coldi, Lunca Coldi*
COLEAȘĂ: *Fântâna lui Coleașă*
COMANDĂ: *La Comandă, Șesu Comenzii*
CONSTANDIN/CONSTANTIN: *În Dâlmă la Constandin, Părau lui Constantin*
COPĂCEL: *La Copăcel*
CORA, CORA PAVEL: *Doștina Corii, La Șură la Cora Pavel, Părau Cori*
CORĂȘTI: *La Corăști*
CORĂU: *La Căsoaia lui Corău, Părau lui Corău*
CORCHIȘEȘTI: *Dealul Corchișeștilor, Fântâna Corchișeștilor/La Fântână la Corchișești*
CORDEA: *La Fântâna Corzii*
CORDEȘTI: *Gardul Cordeștilor*
CORINDEȘTI: *La Corindești*
CORNA: *La Corna*
CORNEA: *Groapa Cornii, La Cornea, Părau Cornii*
CORNOAIA: *La Cornoaia*
CORODEA: *Dâmbu Corodii*
CORȚ: *Izvorul Corfului, Părau Corfului*
COSOR: *Dealul Cosorului, La Cosor*
COSTAN: *Coasta lui Costan, Dâmbu lui Costan, Trăoașu lui Costan*
COSTEA: *Groapa Costii*
COSTI: *Groapa lui Costi*
COTOC: *Căturii Cotocului, Preluca Cotocului*
COTOR: *Coasta lui Cotor*
COTRA: *La Cotra*

COTRANI: *La Cotrani*
COTROFANU: *Coasta Cotrofanului, Hoanca Cotrofanului*
COTUI: *Părău lui Cotui*
COȚAN: *Groapa Coțanului*
COȚOMBEA: *Părău Coțombii*
COȚOMBEȘTI: *La Coțombești*
CRAC: *După Cracu*
CRAI(U): *Șesu Craiului*
CRAMBA: *Aria Crambii, Părău Crambii, Râpa Crambii*
CRĂCIUNA: *Balta Crăciunii, Părău Crăciunii*
CRĂJMARU: *Bicașeu Crâjmarului, Colțu Crâjmarului, Poiana Crâjmarului*
CRÂMPU: *Colțu Crâmpului*
CRĂȘTEA: *Grâu Crâștii, Părău Crâștii*
CRĂZNICU: *Fântâna Crâznicului, Hoanca Crâznicului, La Crâznicu, Piatra Crâznicului*
CRECEA: *Piscu Crecii, Subt Șura Crecii*
CREMINE: *Fața lui Cremine, În Deal la Cremine/La Cremine*
CRENCEA: *Crucea Crecii, Fântâna Crecii, La Crencea, Râpa Crecii*
CRENCI: *Hoanca lui Crenci*
CREPAT: *Colțu Crepat*
CREȚ(U): *Colțu lui Creț, Fântâna Crețului, Părău Crețului, Părău lui Creț, Valea lui Creț*
CRIC: *Cânepiștea Cricului, Șanșu Cricului*
CRING: *Pădurea Cringului*
CRIS: *Coasta Crișului, Dâlma Crișului, Groapa Crișului, Izvorul Crișului*
CRIȘAN: *Dâmbu Crișanului, Fântâna Crișanului, Părău Crișanului/Părău lui Crișan*
CRIȘTEȘTI: *La Moara Crișteștilor*
CRUTOAIE: *Țărău-i Crutoaie*
CUC(U): *Boriștea Cucului, Coasta Cucului, Părău Cucului, Secătura Cucului, Valea Cucului*
CUCEA: *Dâmbu Cucii*
CUCEȘTI: *Dâmbu Cuceștilor*
CUCIU: *Fântâna Cucului, La Cuciu*
CULĂ: *Hoanca lui Culă, Părău lui Culă, Râpa lui Culă*
CULEA: *Dâmbu Cului, La Culea, Părău Cului/Părău di la Culea*
CULEI: *Moara lui Culei*
CULICI: *La Culici*
CULIȚEȘTI: *Fântânile Culițeștilor*
CULOI: *Fântâna lui Culoi*
CURT: *Fântâna Curtului, La Gardu Curtului, Părău Curtului, Preluca Curtului, Ulița Curtului*
CURTEȘTI: *Gardu Curteștilor*
CURUȚU: *Dâmbu Curuțului, Vârtopu Curuțului*
CUTEA: *Balta Cutii, Colțu Cutii, Colțu Cușii, Fața Cușii, Gura Cușii, Hoanca Cușii, Izvoru Cutii, Părău Cușii, Tău Cutii, Târșii Cutii, Valea Cușii*
CUTEȘTI: *La Cutești*

D

DACI: *Părău Dacilor*
DAIMODEA: *Fântâna Daimodii*
[dâmu]: *Câmpu [dâmul]*
DAN(U): *Dâmbu Danului, Grâu lui Dan/Gruiu lui Dan, Hoanca lui Dan, Părău Danului*
DANCIU: *Poiana Danciului*
DAVID: *La David, Părău di la David*
DĂBOIU: *La Moară la Dăboiu*
DĂBULEA: *Ciungii Dăbulii, Ulița Dăbulii*
DĂIAN: *Coasta lui Dăian*
DĂMIAN: *Dâmbu Dămianului/Dealul Dămianului, Părău lui Dămian*

DĂNCEȘTI: *Părau Dăneștilor*
DĂNEȘTI: *Doștina Dăneștilor, Fagii Dăneștilor, Pădurea Dăneștilor, Socii Dăneștilor*
DĂNILĂ: *Părau lui Dănilă, Preluca lui Dănilă, Valea lui Dănilă*
DĂNUȚ: *Gruiu lui Dănuț*
[dɛ̃dɐ]: *Știubeiu di la [dɛ̃dɐ]*
DEHELEANĂ: *Părau Dehelenii*
[dɛ̃lɔ̃je]: *Tău [dɛ̃lɔ̃je]/Tău-i [dɛ̃lɔ̃je]*
DENEȘ: *Râpa lui Deneș*
[dɛ̃sɐ]: *Groapa [dɛ̃sɐ], Părau [dɛ̃sɐ], Preluca [dɛ̃sɐ], Râtu [dɛ̃sɐ]*
DEȘI: *La Spinii Deși*
DEVA: *Valea Devii*
DEVAIE: *Coasta-i Devaie, Dosu-i Devaie, Lunca-i Devaie, Valea-i Devaie*
DIAC: *Fântâna Diacului, Hoanca Diacului*
[dɛ̃cɐ]: *Fântâna lui [dɛ̃cɐ]*
DIN: *Coasta lui Din*
DINA: *La Dina*
DINĂ: *La Gardu lui Dină*
DINCA: *La Dinca*
DINCOACE: *Lăpușu Dincoace, Șesu Dincoace*
DINU SABINII: *Hula Dinului Sabinii*
[dɛ̃stɛ̃cɛ̃uɐ]: *Fântâna [dɛ̃stɛ̃cɛ̃uɐ]*
DOABOȘ: *După Doaboș, La Doaboș*
DOAMNĂ: *Cichera Doamnii, Piatra-i Doamne*
DOBAREA: *Dealul Dobarii*
DOBRA: *Măgura Dobrii, Valea Dobrii*
DOBREȘTI: *Tău Dobreștilor*
DOBREU: *Părau lui Dobreu*
DOC: *Dâmbu Docului*
DOCOȘEȘTI: *Valea di la Docoșești*
DODOLEȘTI: *La Dodoleşti*
DODUȚA: *Coasta Doduții*
DOLGOZ: *Dâmbu lui Dolgoz*
DOLUȚU: *Lunca Doluțului, Pădurea Doluțului*
DOMBRA, DOMBREA: *Râtu Dombrii*
DOMNESC: *Locu Domnesc*
DONDOȘ: *La Dondoș, Râpa lui Dondoș*
DONDOȘEȘTI: *Colțu Dondoșeștilor*
DORA: *Fața Dorii, Tău Dorii*
[dɔ̃rmot]: *Lunca lui [dɔ̃rmot]*
DOSCUȘA: *Părau Doscușii*
DRAG: *Zăpodea lui Drag*
DRAGEA: *Dealul-i Drage, Fața-i Drage*
DRĂGAN(U): *Fagii lui Drăgan, Hula lui Drăgan, La Drăganu, Părau Drăganului*
DRĂGUȘ: *Dâmbu Drăgușului, La Moara Drăgușului, Părau Drăgușului, Trăoașu Drăgușului*
DRĂGUȘEȘTI: *La Drăgușești*
DRELA: *Dubele Dreliei*
DRINC: *Preluca din Drinc*
DRUGĂI: *La Drugăi*
DUBA: *Măru Dubii*
DUBLĂU: *Tău lui Dublău*
DUBUC: *Dâmbu lui Dubuc*
DUDU: *La Cruce la Dudu, La Dudu, Părau Dudului, Râpa Dudului*
DULCE: *La Măru cel Dulce, Părau Dulce*
DULICI: *La Dulici*
DUMA: *Groapa Dumii, Tău lui Duma*

DUNGI: *La Dungi*
DUNGU: *Colțu Dungului, Părau Dungului*
DUPI: *La Dupi, Părau Dupilor*
DURDUIAG: *Părau lui Durduiag*
DURIGA: *La Duriga*

E

ENEASA/INEASA: *Cramba Inesii, Valea Enesii/Valea Inesii, Vârvu Enese/Vârvu Enesii/Vârvu Inesii*
ETUTE/ITUTA/TUTA/TUTĂ: *Piatra-i Etute/Piatra-i Tute/Piatra Itute/Piatra Itutii/Piatra lui Etute/Piatra Tutii*

F

FANIȘCA: *Părau Fanișchii*
FAUR: *Părau Faurului/Părau lui Faur, Valea Faurului*
FĂFĂLIGU: *Hoanca Făfăligului*
FĂURESCU: *Dâmbu Făurescului*
FĂUREȘTI: *Dâmbu Făureștilor*
FÂCIU: *Crucea Fâciului*
FILĂR: *La Filăr*
FILICA: *Fața Filicî*
FILIMONEȘTI: *Părau Filimoneștilor*
FILIP: *Ulița lui Filip*
FILIPEȘTI: *Părau Filipeștilor*
FIREZ: *La Firez, Părau Firezului*
FIRȚU: *La Firțu*
FLEACU: *Secătura Fleacului*
FLEANCA: *Cichera Fleancî, Dealu Fleanca/Dealu Fleancî*
FLEANCU: *Părau Fleancului*
FLOAREA: *Dâmbu-i Floarii, Părau-i Floare, Râpa-i Floare/Râpa-i Floarii*
FLODOREAN: *Fântâna lui Flodorean, Pădurea lui Flodorean*
FLORE(A): *La Florea, Părau Florii, Valea Florii*
FLORIȚA: *Părau-i Florițe*
FLOTACII (G): *Preluca Flotacii*
FLURIA: *Balta Fluriii/Balta-i Flurie*
FOALILE: *La Foalile*
FOLTEA: *Dâmbu Foltii*
FORTEA: *În Deal la Fontea*
FONTU: *Dealul Fontului/Dealul la Fontu, Fântâna Fontului*
FORGĂOAIA: *La Forgăoaia*
FORGĂU: *Prelucile lui Forgău*
[fort'ilă]: *Râpa lui [fort'ilă]*
FOSTU BIRĂU: *La Fostu Birău*
FRIPTU: *La Friptu*
FRUNZĂLEȘTI: *Fântâna Frunzăleștilor*
FURI: *Părau Furilor*

G

GABOR: *Dâmbu lui Gabor*
GAIA: *Părau Gaii, Târnița Gaii*
GAITU: *Părau Gaițului*
GAJA: *Dâmbu Gajii*
GALA: *Peste Vale la Gala*

GALBINĂ: *Piatra Galbină*
GAN: *Bujoru Ganului, Halău Ganului, La Fagu Ganului, Vârtopu Ganului*
GANDREA: *Părău Gandrii*
GAT: *La Gat, Părău Gatului*
GAVERILOI: *Dâmbu Gavrioliului, La Gavriloi, Părău Gavrioliului*
GĂBERTA: *Groapa Găberti, La Moara Găberti*
GĂLOAIE: *Colțu Găloaii/Colțu lui Găloaie*
GĂNEASCĂ: *Dâlma Gănească, Valea Gănească*
GĂNUȚU: *Părău Gănuțului*
GĂLE: *Claia Gălii*
GÂRDA: *La Gârda*
GÂRLAN: *Groapa lui Gârlan, La Cruce la Gârlan, Valea lui Gârlan*
GĂTĂU: *Moara lui Gătău*
GĂTEȘTI: *La Gătești*
GĂȚEȘTI: *La Gățești*
[gêsa]: *Părău [gêși]*
GHEBERTA: *Groapa Gheberti, La Moara Ghebertii, Râpa Gheberti*
GHEBERTEȘTI: *La Ghebertești, La Moara Gheberteștilor*
GHEME: *Între Gheme*
GHEORGHE-A ȘCHIOPULUI: *La Gheorghe-a Șchiopului*
GHEORGHEȘ: *Colțu lui Gheorgheș*
GHEORGHEȘTI: *Dâlma Gheorgheștilor, La Gheorghești*
GHERGHI: *Trăoașu lui Gherghi*
GERMAN: *Dâmbu lui Gherman*
GHEUNOI: *La Gheunoi*
GHIDROAIE: *În Deal la Ghidroaie*
GHIDROI: *Lunca lui Ghidroi*
GHIJA: *Dâmbu Ghijii*
GHILOBEȘTILOR: *Cichera Ghiobeștilor*
GHIOLBU: *Dâmbu Ghiobului, Fântâna Ghiobului, Groapa Ghiobului, Troașu Ghiobului*
GHIURCA: *Preluca Ghiurchii*
GHIURESCU: *Dâmbu Ghiurescului*
GHIUȚU: *Colțu Ghiuțului, Trouașu lui Ghiuț*
GIURGEA: *Colțu Giurgii, Groapa Giurgii*
GIURGIU: *Dâmbu Giurgiului, Obârșia Giurgiului, Pădurea Giurgiului, Părău Giurgiului*
GLIGA: *Groapa Glighii, Groapa Gligii, Preluca Glighii*
GLIGĂNEȘTI: *La Gligănești*
GODEAN: *Gruia Godeanului*
GOG: *Cotu Gogului, Fântâna Gogului*
GOGA: *Hoanca Goghii*
GOIA: *Hoanca Goii, Rampa Goii*
GOLOMOZEȘTI: *Ulița Golomozeștilor*
GORGANEA: *Dâmbu Gorganii*
GORON: *Dâmbu Goronului/La Goronu*
GOȘA: *Colțu Goșii, Colțurile Goșii, Dâmbu Goșii, Fântâna Goșii, Potecu Goșii, Preluca Goșii, Șesu Goșii, Tău Goșii, Ultoile Goșii*
GRĂDINĂ/GREDINĂ: *Capetu Gredinii, La Grădină*
GREBLĂ: *La Greblă, Părău Greblii*
GRECEA: *Colțu Grecii, Hoanca Grecii, Părău Grecii, Preluca Grecii*
GRECU: *Coasta Grecului, Colțu Grecului, Dâmbu Grecului*
GROAZA: *Dâmbu Groazii/În Dâmb la Groaza*
GROFU: *Părău Grofului*
GROHOTAR: *Balta Grohotarului, La Grohotar, Părău Grohotarului, Rampa Grohotarului*
GROZA: *Dâlma Grozii*
GUJBA: *Dosu Gujbii*

GULA: *La Gula*
GULEA: *Luncile Gulii*
GULEȘTI: *Dosu Guleștilor, La Gulești, Părau Guleștilor*
GUȚU: *Dâmbu la Guțu/La Guțu, Părau Guțului*
GUZU: *Părau Guzului*

H

HAIC(U): *Dâmbu Haicului*
HAIDUC: *La Haiduc*
HAIDUCEȘTI: *Părau Haiduceștilor*
HAIDUCI: *Părau Haiducilor*
HAINĂ: *Tău lui Haină*
HAJMA, HAJMĂ: *Clinu Hajmii, Fântâna Hajmii, Miriștea Hajmii*
HAJU: *Părau Hajului*
HALCIU/HANCIU: *Părau Halciului/Părau Hanciului*
HALCIURI: *Părau Halciurilor*
HAMEȘU: *Părau Hameșului*
HANĂȘ: *Dâmbu lui Hanăș*
HARCU: *Colțu Hercului/Colțurile Hercului/Pietrele Hercului*
HARDA: *Curmăturile Hardii, Părau Hardii, Trouașu Hardii, Vârvu Hardii*
HARINTON: *Preluca lui Harinton*
HAȚACOR: *La Hațacor*
HĂNĂȘEȘTI: *Calea Hănășeștilor, La Hănășești*
HÂRCULEA: *Doștina Hârculii, Fața Hârculii, Groapa Hârculii, Părau Hârculii*
HÂRLEA: *Nucu Hârlii*
HÂȘA: *Groapa Hâșii*
HEHEAZA: *Părau Hehezii*
HENTEA: *Coasta Hentii, Părau Hentii*
[hîđu]: *Cornu [hîđu]*
HIJU: *Fântâna Hijului*
HINDRI: *La Hindri*
HOAIȚA: *Fântâna Hoaiții*
HOANA: *La Hoana*
HOAZA: *Colțu Hoazii, La Hoaza/Locu Hoazii, Râtu Hoazii, Tău Hoazii*
HOBOLEA: *Fântâna Hobolii*
HODĂIAS: *Părau Hodăiașului*
HOIȚEȘTI: *Fântâna Hoițeștilor*
HOJA: *La Hoja, Părau Hojii*
HOJBEU: *Salca lui Hojbeu*
HOJEȘTI: *La Hojești, Părau Hojeștilor*
HOLHOREA: *Dâmbu Holhorii, Gardu Holhorii, Valea Holhorii*
HOLOTE: *Cichera lui Holote, Doștina lui Holote*
HONDOLEANA: *La Hondoleana, Râpa Hondolenii, Țărau Hondolenii*
HONDREA: *Groapa Hondrii*
HONDREȘTI: *Doștina Hondreștilor*
HONU: *Coasta Honului*
HONVEZI: *Dâmbu Honvezilor/La Honvezi*
HOREA: *Dealul Horii*
HORGA: *Dâmbu Horghii, Fântâna Horghii, La Horga, Părau Horgi, Șura Horghii*
HORHOL: *Dâmbu lui Horhol*
HORNU: *Coasta Hornului*
HOTCA: *La Hotca, Părau Hotcii*
HOZA: *Dubele Hozii*
HUBLE(A): *Părau Hublii*

HUBLEȘTI: *La Hublești*
HUCU: *La Moară la Hucu/Moara Hucului*
HUHUI: *Fântâna lui Huhui, Pârâu lui Huhui, Șesu lui Huhui*
HUHUREZ: *La Huhurezu, Pârâu Huhurezului*
HUINA: *La Țârâu la Huina*
HULPE(A): *Baia Hulpiei, La Cireșu Hulpiei, Piatra Hulpiei*
HULPOI: *La Hulpoi, Pârâu lui Hulpoi, Râpa lui Hulpoi*
HULUBA: *Potecu Hulubii*
HURA: *Groapa Hurii*
HUREȘTI: *La Hurești/Ulița Hureștilor*
HUȘTRA: *Pârâu Huștrii*
HUZĂI: *La Huzăi*
HUZĂU: *Preluca lui Huzău*

I

IAD: *Hoanca Iadului*
IANCU: *Huda Iancului, Pârâu Iancului, Peste Vale la Iancu, Potecu Iancului, Preluca Iancului, Râpa Iancului/Râpile Iancului, Secăturile Iancului, Șesu Iancului, Valău Iancului*
IAPA: *Groapa Iepii*
IDU: *Pârâu Idului*
IED: *Piatra Iedului, Preluca Iedului*
IENCULEȘTI: *La Ienculești*
IEPURESCU: *La Iepurescu, Pârâu Iepurescului*
IGHEAN: *Hoanca Igheanului*
IHUȚ: *Crucea Ihuțului, Pădurea Ihuțului*
ILIE: *Dâmbu lui Ilie*
ILIESCU: *Fântâna Iliescului*
ILIEȘTI: *La Iliești*
IMBRE(A): *Coasta Imbrii, Tău Imbrii*
INDREIEȘTI: *Dâmbu Indreieștilor/La Indreiești*
INDRELEASCĂ: *Groapa Indrelească*
INDRELEȘTI: *Groapa Indreleștilor*
INDREȘTI: *Dâmbu Indreștilor*
IOB: *Preluca Iobului*
IOBAGIU: *La Iobagiu*
IOJA: *Dâmbu Ioșii, Zăpodea Ioșii*
IOJDILĂ/IUJDILĂ: *La Ioșdilă/La Iușdilă*
ION: *Dâmbu lui Ion*
IOV: *Groapa Iovului*
IRIMEȘTI: *Dâmbu Irimeștilor/La Irimești*
IRIMIE: *Groapa lui Irimie*
IRIMOCI: *La Irimoci, Pârâu Irimocilor*
ISPAS: *Tufele lui Ispas*
ISPĂȘEȘTI: *Doștina Ispășeștilor, La Ispășești*
ISTENEASA/ISTINEASA: *Calea Istenese/Calea Istinese*
ISTRATE: *Dâmbu lui Istrate, Pripoara lui Istrate*
IUCU: *Preluca Iucului*
IVAN: *La Ivan, Lunca lui Ivan, Pârâu lui Ivan*

Î

ÎMPĂRAT: *Fagu Împăratului*
ÎNALTĂ: *Chicera Înaltă/Cichera Înaltă*
ÎNGUST: *Gruiu Îngust*

J

JAC: Podereii Jacului
JAFLEA: La Jaflea
JANTĂ: Groapa Jantii, La Janta în Jgheburoasa, Pădurea Jantii, Râpile Jantii
JĂFLOAIA: La Jăfloaia
JĂNDĂREȘTI: Părâu Jândăreștilor
JDEORNA: La Jdeorna
JDEORNEȘTI: La Jdeornești
JDER: Fântâna Jderului
[jd'ipéșt']: Groapa [jd'ipéșto]
JIDOV: Colțu Jidovului, Râpa Jidovului
JIMBU: Trăoașu Jimbului
JINGA: Dealu Jingî
JINOC: La Jinoc
JINOCI: Părâu Jinocilor
JOACA: La Joaca, Părâu Joachii
JOC: Piatra Jocului
JOLDEA: La Joldea
JOLDEȘTI: La Joldești
JOS: Bodeasa de Jos, Ciunca de Jos, Coasta din Jos, Colțu de Jos, Feredeia din Jos, Gârdea de Jos, Gruiu Ciorgî din Jos, Gura Cheii din Jos, La Vălău din Jos, Măgulicea de Jos, Muncelu din Jos, Podu al din Jos, Podurile de Jos, Poinița de Jos, Poșaga de Jos, Preluca din Jos, Răchita din Jos, Sălciua de Jos, Șovaru din Jos, Trouoșelu din Jos, Usoiu de Jos
JUDECI: La Judeci
JURJ: Gruiu lui Jurj, Părâu lui Jurj
JUTEA: În deal La Jutea/La Jutea/Vârvu Jutii

L

LABA: Acății Labii, Preluca Labii, Uricu Labii
LAIE: Lunca lui Laie
LAPTE: Piatra cu Laptele
LARGĂ: Lunca Largă, Valea Largă
LATĂ: Calea Lată
LAZĂR: Colțu lui Lazăr, Dâmbu lui Lazăr, Preluca lui Lazăr
LĂCUSTĂ: La Lăcustă
LEAȘ: Dosu Leașului, Vârvu Leașului
LEORNIȚA: Dosu Leorniții
LEREȘTI: Dâmbu Lereștilor
LERU: Dâmbu Lerului
LEȘUTU: Vârvu Leșutului
LEUĂNEȘTI: La Leuănești
LICA/LICHI: Părâu Lichii/Părâu lui Lichi
LILIECI: Fântâna Liliiecilor, La Lilieci
LIMBRU: Părâu Limbrului
LINCUI: Moara Lincului
LISĂNDREȘTI: Doștina Lisăndreștilor
LIȚA: Șesu lui Lița
LOBONEA: Dâmbu Lobonii
LOBONEȘTI: Fața Loboneștilor, La Lobonești
LOBONȚ: Colțu Lobonțului
LOMBREA: La Lombrea, Părâu Lombrii
LUCA: Cheartu Luchii, Dâmbu Luchii, Fântâna Lucî, Groapa Lucî, Părâu Luchii, Părâu Lucî
LUD(U): Hoanca Ludului

LUNCANI: *Calea Luncanilor, Dâlma Luncanilor*
LUNG: *Colțu Lung, Dâmbu Lung, Țărău cel Lung*
LUNGA: *Coasta Lungii*
LUNGĂ: *Piatra Lungă, Preluca Lungă, Valea Lungă*
LUP(U): *Colțu Lupului, Fântâna Lupului, Huda Lupului, Părău Lupului, Preluca Lupului, Tău Lupului*
LUPEI: *La Lupei*
LUPI: *Huda Lupilor*
LUPȘAN: *Șesu Lupșanului*
LUPULEASA: *La Lupuleasa, Părău Lupulesii*
LUȘI: *Grâu între Luși/Gruiu între Luși*

M

MACARIE: *Dâmbu lui Macarie/Pe Dâmb la Macarie, Fața lui Macarie*
MACAVEI: *Groapa lui Macavei*
MACOVEI: *La Macovei*
MACOVEȘTI: *La Macovești*
MACR(E)A: *Râpa Macrii*
MADRU: *Părău Madrului*
MAHU: *Dealul Mahului*
MANCIU: *Colțu Manciului, Fântâna Manciului, La Manciul, Părău Manciului*
MANI: *Fântâna Maniului, Părău Maniului*
MARA: *Dâmbu Marii*
MARCĂU: *Șesu Marcăului*
MARCI: *În Uliță la Marci*
MARC(U): *Cichera Marcului, Dealul Marcului, Miriștea Marcului, Părău Marcului, Prelucile Marcului*
MARE: *Andolea Mare, Balu Mare, Bâltocu al Mare, Cerbica Mare, Cichera Mare, Coasta Mare, Colnicea Mare, Colțu Mare, Curmătura Mare, Dâmbu Mare, Dealul Mare, Doștina Mare, Fântâna cea Mare, Fântâna Mare, Găunoasa Mare, Groapa Mare, Gruiu al Mare, Gruiu Mare, Harâncu Mare, Hărăgușu Mare, Hodoaba Mare, Izvoru cel Mare, Izvoru Mare, Lunca cea Mare, Miriștea cea Mare, Muncelu Mare, Muntele Mare, Pădurea Mare, Părău al Mare, Părău cel Mare, Părău Mare, Piatra cea Mare, Pleașa Mare, Podu Mare, Poiana cea Mare, Poinița Mare, Preluca Mare, Răzoru Mare, Râpa Mare, Râtu Mare, Runculețu Mare, Trouașu Mare, Valea Mare, Vârtopu Mare, Via Hei Mare*
MARI: *Arinii cei Mari, Vârșii Mari*
MARINA: *Părău Mărinii*
MARTIN: *Doștina lui Martin, La Martin, Valea lui Martin*
MATEI: *Ciungii lui Matei, Ulița lui Matei*
MATEOAIE: *Dealul-i Mateoaie*
MAXIN: *Dealul Maxinului/La Maxinu/Vârșu Maxinului*
MĂDRUȚ: *Hoanca lui Mădruț, Părău lui Mădruț*
MĂGUREAN: *Chicera Măgureanului*
MĂLAI: *Afinișu Mălaiului, Dâmbu Mălaiului, Dealul Mălaiului, Râpa lui Mălai, Vârșu Mălaiului*
MĂLAIA: *Dealul Mălaii*
MĂMOAICĂ: *Părău Mămoaicii*
MĂNEASCĂ: *Valea Mănească*
MĂNEȘTI: *Arșița Măneștilor, Fântâna Măneștilor*
MĂRAICA: *Părău Măraicii*
MĂRCEASCĂ: *Ulița Mărcească*
MĂREȘTI: *Râpa Măreștilor*
MĂRGAIAN: *Fântâna Mărgăianului*
MĂRGINITĂ: *Valea-i Mărginite*
MĂRHĂU: *Dealul Mărhăului/La Mărhău, Părău Mărhăului*
MĂRIAN: *Tău lui Mărian*
MĂRIE: *Dealul-i Mărie, Gruiu-i Mărie*

MĂRIUȚĂ: *Coasta Măriuții*
MĂRTEȘTI: *Moara Mărteștilor, Părau Mărteștilor*
MĂRZĂNEASCĂ: *Dălma Mărzănească*
MĂȘCĂTEASA: *La Mășcăteasa, Părau Mășcătesii, Podu Mășcătesii*
MĂTĂȘER: *Părau lui Mătășer*
MĂTĂȘERI: *La Mătășeri*
MÂNDRUȚOAI: *Colțu Mândruțoaii/Colțu-i Mândruțoai*
MÂȚ: *Dâmbu Mâțului, Peștera Mâțului*
MEARTU: *Dâmbu Meartului, Râpa Meartului*
MECA: *La Meca*
MECI: *La Meci*
MEDREA: *Dâmbu Medrii*
MELIȚĂ: *Fântâna lui Meliță*
MERTEȘTI: *Râpile Merteștilor*
MIC(U): *După Piatra lui Mic, Fața Micului, Părau Micului, Preluca Micului*
MIC: *Balu Mic, Colțu Mic, Dealu Mic, Harâncu Mic, Hărăgușu Mic, Muntele Mic, Râtu Mic, Runculeșu Mic*
MICĂ: *Cerbica Mică, Cichera Mică, Colnicea Mică, Crucea Mică, Curmătura Mică, Doștina Mică, Hodoaba Mică, Găunoasa Mică, Piatra Mică, Pleașa Mică, Poiana cea Mică, Poinița Mică, Preluca Mică, Valea Mică*
MICI: *Dealul Micilor, Vârșii Mici*
MICLEA: *Râtu Miclii*
MIELUȚU: *Fântâna Mieluțului*
MIERA: *Părau Mierii, Râpa Mierii*
MIERIE: *Silh-ai Mierie*
MIHAI: *Dealul lui Mihai, Fântâna lui Mihai*
MIHAILĂ: *Fagii lui Mihailă, Piatra lui Mihailă, Rovinile lui Mihailă*
MIHEILEASA: *Su Miheileasa*
MIHELEASA: *Hoanca Mihelesii/Hoanca Miherlesii, Părau Mihelesii/Părau Miherlesii*
MIHINDĂU: *Tău lui Mihindău*
MIHINEA: *Dâmbu Mihinii, La Mihinea*
MIHUȚEȘTI: *La Mihutești*
MILIENI: *Ultoile Milienilor*
MINCIU: *Dealul Minciului*
MIRCEA: *Moara Mircii*
MIRI: *După Miri*
MIRON: *Părau lui Miron*
MIRONEȘTI: *La Mironești, Părau Mironeștilor*
MISARĂȘ: *Dâmbu Misarășului*
MÎȘU: *La Mișu*
MITAȘ: *La Mitaș*
MITRĂ: *Părau Mitruului*
MOANE(A): *Părau Moanii*
MOCA: *Fântâna Mochii*
MODRIGANI: *Părau Modriganilor*
MOGA: *Fântâna Moghii, La Moga, Părau Moghii, Vârvu Mogî*
MOIONI: *Părau Moionilor*
MOISE: *Dâmbu lui Moise, Ulița lui Moise*
MOISOAIE: *Crucea-i Moisoaie/Crucea Moisoaie*
MOJAR: *Cichera lui Mojar, Fântânile lui Mojar*
MOLID/MOLIDV: *Groapa Molidului/Groapa Molidvului, La Molid, Vârvu Molidului/Vârvu Molidvului*
MOLIV: *Calea Molivului*
MOMEI: *Fântâna Momeilor*
MOMEU: *Hoanca Momeului*
MONDOC: *Dâmbu lui Mondoc/La Mondoc*
MONICU: *Dâmbu Monicului*

MONȚA: *Căsoaia Monții*
MORAR(U): *La Moraru, Șesu Morarului*
MORARI: *Părau Morarilor*
MORĂRIȚA: *Lunca Morăriții*
MORCAN: *La Morcan*
MORCOTANU: *Fântâna Morcotanului*
MORDA: *Coasta Mordî*
MORDEȘTI: *Acății Mordeștilor*
MORENI: *La Moreni*
MOROAIE: *Râpa-i Moroaie*
MORT: *Crucea Mortului*
MOȘ: *Măru lui Moș*
MOȘTOC: *La Moștoc*
MOTOANCA: *Părau Motoncii*
MOTROANA: *Fântâna Motroanii*
MOZDOGU: *Părau Mozdogului*
MUCEA: *Poiana Mucii*
MUHĂU: *Luncuța Muhăului*
MUNCELANI: *Dolia Muncelanilor*
MUNEOC: *În Deal la Muneoc*
MUNTEAN: *Dâlma lui Muntean, Părau lui Muntean*
MURGĂ: *Grâu lui Murgă/Gruiu lui Murgă*
MUSCUREL: *La Muscurel*
MUȘCAN: *Coasta Mușcanului, Părau Mușcanului*
MUȘCHI: *Valea Mușchiului*
[muț'él]: *Dâmbu lui [muț'él]*
MUTU: *Colțu Mutului, Dâlma Mutului, Dâmbu Mutului, Dealu Mutului, La Mutu, Părau Mutului, Pietrile Mutului, Preluca Mutului, Țărau Mutului*
MUZUCU: *La Muzucu, Părau Muzucului*

N

NAN: *Părau lui Nan*
NANDRA: *Hoanca Nandrii, Preluca Nandrii, Tufele Nandrii*
NAPĂU: *Părau lui Napău*
NAS: *Colțu cu Nas*
NAȘU: *Merii Nașului*
NATU: *Fața Natului, Miriștea Natului*
NĂCHIȚI: *Groapa Năchiților, La Năchiți*
NĂCRILĂ: *Părau lui Năcrilă*
NEAGRĂ: *Cichera Neagră, Fântâna Neagră*
NEAMȚ(U): *Colțu Neamțului, Dubele Neamțului, Fântâna Neamțului, Podu Neamțului, Șesu Neamțului*
NEGRU: *Colțu Negru, Dealu Negru*
NEGULEȘTI: *Preluca Neguleștilor*
NEMET/NIMET: *Râpa Nemetului/Râpa Nimetului*
NICĂ: *Dâmbu Nicii, Șesu Nichii*
NICHI: *Părau lui Nichi, Prelucile lui Nichi*
NICULA: *Părau lui Nicula, Părau Niculii*
NICULAIE: *Calea lui Niculaie*
NICULICI: *Pomii lui Niculici, Ulița lui Niculici*
NICULIȚĂ: *Coasta Niculiții, Dâmbu Niculiții*
NICUȚA: *Fântâna Nicuții*
NIFNEA/NIVNEA: *La Nifnea/La Nivnea*
NOTĂRĂȘIȚA: *Hoanca Notărășiții*
NUNAȘ: *Cichera lui Nunaș, Părau lui Nunaș*

O

OAIDA: *Dâmbu-i Oadiei, Lunca Oaidiei, Părău-i Oaide*
OALE: *Părău Oalelor*
OANA: *La Oana*
OANCA: *Perii Oancii*
OANCĂȘ: *Colțu lui Oancăș*
OARGA: *Fântânile Orgi*
OCHI: *Părău Ochiului*
OCHILĂ: *Dâmbu lui Ochilă*
OI: *Părău Oilor, Valea Oilor*
OLĂREȘTI: *Părău Olăreștilor*
OLEA: *Coasta Oliei, Fântâna Oliei, Su Gardu Oliei, Șesu Oliei*
OLEȘTI: *Dealul Oleștilor/La Olești/Șesu Oleștilor, La Fântână la Olești*
OLOȘEASCĂ: *Biserica Oloșească*
OLTERENI: *La Oltereni*
ON: *Dealul Onului, Prelunca Onului*
ONAȘU: *Merii Onașului*
[ôndraș]: *Părău lui [ôndraș], Peșterea lui [ôndraș]*
ONEA: *Râpa Oniei*
ONEOI: *Preluca lui Oneoi*
ONEȘTI: *În Deal la Onești, La Onești, Părău Oneștilor, Râpa Oneștilor*
ONICA: *Șipotul Onichiei*
ONICU: *Țărâu Onicului*
ONIȚA: *Curmătura-i Onițe*
ONOAIE: *Părău-i Onoaiei/Părău-i Onoaiei*
ONUȚ: *Părău di la Onuțu, Potecu Onuțului*
OPREA: *Gruia Oprii*
ORARU: *Valea Orarului*
ORĂSCU: *Groapa Orăscului*
ORBANI: *La Orbani, Părău di la Orbani*
ORBET: *Părău Orbeșului*
OROIAN: *Părău lui Oroian*
OSTAFIE: *Părău lui Ostafie*

P

PADEȘ/PADIȘ: *Părău Padeșului/Părău Padișului*
PAJIȘTE: *Colțu Pajiștii*
PALI: *La Pali*
PALOTEA: *La Palotea*
PAMFIL: *Ulița lui Pamfil*
PANCI: *Șesu lui Panci*
PANDOR: *La Pandoru, Văcăroaia lui Pandor*
PANTA: *Dâmbu Pantii, Părău Pantii*
PANȚA: *Hoanca Panții*
PAPARĂ: *Huda lui Papară, Miriștea lui Papară*
PAPARICI: *Livada lui Paparici*
PARIPA: *La Paripa*
PAȘCA: *Lunca Pașchii, Părău Pașchii*
PAȘCĂI: *Grîndu Pașcăilor*
PAȘC(U): *Dâmbu Pașcului, La Pașcu, Părău Pașcului*
PATRU: *La Patru Pietri*
PAVEL: *Calea lui Pavel, Potecu lui Pavel, Salca lui Pavel*
PĂHUI: *Dunga Păhuiului*

PĂINJEȘTI: *Dâmbu Păinjeștilor*
PĂPUC: *Colțu lui Păpuc, Moara lui Păpuc*
PĂR: *Coasta Părului, La Păr, Șesu Părului*
PĂRHAN: *Doștina lui Părhă*
PĂȘCĂU: *La Pășcău*
PĂȘCUT: *Râpa lui Pășcut*
PĂTROI: *La Pătroi*
PĂTROI (n. grup): *Părau Pătroilor*
PÂCA: *Dealul Pâcii*
PÂRCIU: *Dâmbu Pârçului, Doștina Pârçului, La Pârçiu după Deal, Părau Pârçului*
PÂRHAN: *Groapa Pârhanului*
PÂRJOL: *La Pârjol*
PÂRȚILEȘTI: *Dâmbu Pârțileștilor, Groapa Pârțileștilor, La Pârțilești, Părau Pârțileștilor*
PELEȘTI: *La Pelești*
PETECU: *Colțu Petecului*
PETRE A LUI GHIURI: *Lunca lui Petre a lui Ghiuri*
PETREA: *Doșu Petrii, Groapa Petrii*
PETREANCĂ: *Colțu lui Petreancă, Dâmbu lui Petreancă*
PETRICU: *La Petricu*
PETRIȚA: *Fagii lui Petrița*
PETRUȚEȘTI: *În deal la Crucea Petruțeștilor*
PIC: *Părau lui Pic*
PILAT: *Dâlma lui Pilat*
PIPĂU: *Colțu di la Pipău, La Pipău, Preluca lui Pipău*
PIPIGIOAIA: *Piatra Pipigioii*
PIPOC: *Colțu lui Pipoc*
PIRCIU: *La Pirciu*
PIȘTEA: *Colțu Piștii, Părau Piștii*
PITARU: *Calea Pitarului*
PILEA: *Cheia Pitii, Dealul Pitii, Fântâna Pitii, Gruiu Pitii, Izvorul Pitii, La Pitea*
PILEOAIE: *Colțu-i Pileoai*
PILEȘTI: *Coasta Pileștilor, Doștina Pileștilor*
PIȚIRCA: *Fântâna la Pițirca/Fântâna Pițirchii*
PIȚUIEȘTI: *La Pițuiești*
PIȚULCA: *La Pițulca*
PLERC(U): *Dâmbul Plercului*
PLEȘA: *Doștina lui Pleșa, Fântâna Pleșii, Groapa Pleșii, Peștera Pleșii*
PLEȘI: *Dealul Pleșilor*
PLEȘOAIE: *Colțu Pleșoai/Colțu Pleșoaii*
PLICEȘTI: *La Plicești*
PLITEȘTI: *La Plitești, Părau Pliteștilor*
PLOAȚA: *Părau Ploații*
PLOP: *Dealul Plopului*
POCĂITU: *Fântâna Pocăitului*
POJAR: *Coasta lui Pojar*
POMEȘTI: *La Pomești*
PONEA: *Coastele Ponii/Coastele Ponii, Dâmbul Ponii, Groapa Ponii, Părau Ponii, Ulița Ponii*
PONOR: *Valea Ponorului*
PONORENI: *Ciuciuru Ponorenilor*
POPA, POPĂ: *Baia Popii, Bercu Popii, Bujoru Popii, Clejea Popii, Coasta Popii, Colțu Popii, Dâlma Popii, Dâmbul Popii, Dealul Popii, Fântâna Popii, Fântânile Popii, Groapa Popii, Locul Popii, Lunca Popii, Părau Popii, Păretele Popii, Podireu Popii, Preluca Popii, Șura Popii, Tău Popii*
POPOAIA: *Hoanca Popoaii*
POPONEA: *Pădurea Poponii*
PORA: *Dâmbul Porii, Huda Porii*

PORC: *Grâu Porcului, Părau Porcului, Runcu Porcului*
PORCI: *Apa Porcilor, Părau Porcilor*
PORCULEAȚA: *Fântâna Porculeții, La Porculeața*
PORUMBEȘTI: *Pleșu Porumbeștilor*
POSOMOR: *Părau Posomor(ului)*
POTCOVEL: *Dâmbu lui Potcovel*
PRAIȚU: *La Cruce la Praițu*
PRALEA: *Gardu Pralii, Groapa Pralii*
PRAȚA: *Fântâna Prații, Șesu Prații, Șura Prații*
PREJA: *Fântânile Prejii*
PREUTEASĂ: *Tău Preutesii*
PROSTU: *Preluca Prostului*
PRUNI: *La Pruni*
PRUNUȘEI: *La Prunușei*
PUF: *Cichera Pufului, Dâmbu Pufului, Feția Pufului, La Pufu*
PUIA: *Căturii Puii, Tău Puii*
PUIVAN: *La Puivan*
PUR(U): *Coasta Purului, Părau Purului*
PURDA: *Dâmbu Purdii*
PURECU: *Dâmbu Purecului, La Tău la Purecu*
PUSTAI: *Groapa lui Pustai*
[pútʰa]: *Fântâna [pútʰi], Hoanca [pútʰi]*
PUȚINĂLU: *Moara Puținălului, Poiana Puținălului, Preluca Puținălului, Trouașu Puținălului*

R

RAC: *Fața Racului, Părau Racului*
RADU: *Dosu Radului, Salca Radului*
RAINA: *Moara Rainii*
RANCEA: *Dâmbu Rancii, Dealu Rancii, Fântâna Rancii, Groapa Rancii, Râpa Rancii, Valea Rancii*
RAȚ: *Dâmbu Rațului, Părau Rațului*
RĂBULOAIA: *Hoanca Răbuloaii*
RĂDUȚ: *Groapa Răduțului*
RĂFĂILĂ: *Fața lui Răfăilă*
RĂFĂILEȘTI: *Dealu Răfăileștilor, Părau Răfăileștilor*
RĂI: *Colții Răi*
RĂIUȚ: *Târșii Răiuțului*
RĂȚUC: *Bercu lui Rățuc*
RĂU: *Părau Rău*
RĂCU: *Ulița Răcului*
RĂIOASA: *Colțu-i Răioase*
RÂNEȘC: *Rătu Rânesc*
RÂNJOAIE: *Râpa-i Rânjoaia/Râpa Rânjoaie/Râpa Rânjoaii*
RĂȘ(U): *Colțu Rășului*
REA: *Coasta Rea, Piatra Rea*
RECE: *Apa cea Rece, Apa Rece, Fântâna Rece, Fântâneaua Rece, Izvoru Rece, Părau Rece, Șipotu Rece, Valea Rece*
RELEA: *Baia Relii, Fântâna Relii, În Deal la Relea, Părau Relii*
RENTEA: *Părau Rentii*
RIGU: *Coasta Rigului*
RIZA: *Râpa Rizii*
ROBEȘTI: *Chicera Robeștilor*
ROCORNUL: *Dâmbu Rocornului*
ROM(E)A: *Părau Romii*
ROMANI: *Dâmbu Romanilor, Hoanca Romanilor, Părau Romanilor*

RONCEA: *La Roncea, Părau la Roncea*
RONT(U): *La Rontu*
ROPA: *Dâlma Ropii, Părau Ropii*
ROȘCA: *Coasta Roșchii, Colțu Roșchii*
ROȘII: *Pietrile Roșii*
ROȘU: *Râpa Roșului, Tău Roșului*
ROȘU: *Colțu Roșu, Dâmbu Roșu, Părau Roșu, Podu Roșu*
ROTILOAIE: *Părau Rotiloaii*
ROTUNDĂ: *Silha Rotundă*
RUIEN: *Puntea lui Ruien*
RUJDEA: *Colțu Rujdii, Margina Rujdii, Părau Rujdii, Preluca Rujdii*
RUJOAIE: *Părau-i Rujoaie*
RUS DĂNILĂ: *Dâmbu lui Rus Dănilă*
RUS(U): *Moara Rusului, Părau Rusului, Scaunu Rusului*
RUSE(A): *Colțu Rusii, Părau Rusii*

S

SAMOILĂ: *Dâlma lui Samoilă*
SANSON: *Coasta lui Sanson*
SAS(U): *Groapa Sasului*
SAȘTI: *Dâlma Saștilor, Valea Saștilor*
SAT: *Bercu Satului, Capu Satului, Coasta Satului, Dâmbu Satului, Diri Sat/Diri Satu, Dricu Satului, După Sat, Fața Satului, Lunca Satului, Mestecenii Satului, Șesu Satului, Valea Satului*
SATE: *Între Sate*
SAV: *Dâmbu Savului, Trouașu Savului*
SAVETA: *Dâmbu Savetii, Părau Savetii*
SĂNISLAV/SÂNISLAU: *La Sânislav/La Sânislau*
SĂPATĂ: *Calea Săpată*
SCAI: *Părau Scailor*
SCÂNCIU: *Părau Scânciului*
SCÂRDAL: *Cotețu lui Scârdal*
SCROAFA: *La Scroafa*
SCUFUNDOS: *Părau Scufundos*
SCURT: *Părau Scurt*
SEACĂ: *Groapa Seacă, Hoanca Seacă, Valea Seacă, Zăpodea Seacă*
SEC: *Părau Sec*
SECARĂ: *Fântâna lui Secară*
SERUNĂ: *Văcăroaia lui Serună*
SEUCA: *Părau Seuchii*
SFĂRA: *Părau Sfării, Râtu Sfării*
SFÂRCA: *La Sfârca*
SFORNEA: *La Sfornea, Părau Sforonii*
SILIȘOARA: *La Silișoara*
SIMEAN: *Dâmbu lui Simean*
SIMINICA: *Părau Siminichii*
SITAR: *Părau Sitarului*
SLĂNINĂI: *La Slăninăi, Părau Slăninăilor*
SLEME: *Su Sleme*
SPARTĂ: *Piatra Spartă*
SPULB(E)A: *Pădurea Spulbii*
STAN: *Colțu Stanului, Dâmbu Stanului, Lespedea Stanului, Părau Stanului*
STĂNEȘTI: *Pădurea Stăneștilor*
STĂNILEȘTI: *Părau Stănileștilor*
STĂNUȚ: *La Stănuț*

STÂNJINI: Dealu Stânjinelor, După Stânjini
STILICANI: Groapa Stilicanilor, Părâu Stilicanilor
STROIA: La Stroia
SUCIU: Coasta Suciului
SURD(U): Dâmbu Surdului, Părâu Surdului
SURDEA: Dâmbu Surdii, Perii Surdii
SUS: Bodeasa de Sus, Cioara de Sus, Ciunca de Sus, Coasta din Sus, Colțu de Sus, Feredeia din Sus, Gârdea de Sus, Gruiu Ciorghî din Sus, Gura Cheii din Sus, La Vălău din Sus, Lipaia de Sus, Lunca din Sus, Măgulicea de Sus, Muntele di Sus, Podu din Sus, Podurile de Sus, Poinița de Sus, Poșaga de Sus, Preluca din Sus, Răchita din Sus, Sălciua de Sus, Șovaru din Sus, Trouoșelu din Sus, Țarmurea din Sus, Usoiu de Sus
SUSANA: Râtu Susanii
SUSĂNU: La Susănu, Trăoașu Susănului, Vârvu Susănului

Ș

ȘANDOR: Dâmbu lui Șandor, Groapa lui Șandor
[șard'êu]: Curmătura lui [șard'êu]
ȘARI: Preluca lui Șari
ȘARPE: Părâu lui Șarpe/Părâu Șarpelui
ȘĂDARU: La Șădaru
ȘĂNDROAIE: Părâu Șândroaii
ȘĂRANI: La Șărani
ȘCHIOAPA: Gruiu Șchioapii
ȘCHIOPI: La Șchiopi
ȘCHIOPU: Doștina Șchiopului, Fântâna Șchiopului, Pădurea Șchiopului, Părâu Șchiopului
ȘCLEFU: Fântâna Șclefului, Moara Șclefului, Părâu Șclefului, Potecu Șclefului
ȘCOALĂ: Nucu Școlii
ȘESURELE: La Șesurele
ȘIMOCA: Șesu Șimochii
ȘIMON: La Șimon
ȘINDILAR: Dâmbu Șindilarului
ȘOANEA: Hoanca Șoanii
ȘODEA: La Șodea
ȘODEANU: Groapa Șodeanului
ȘOFLEA: Gugura Șoflii
ȘOLCA: Cotu Șolcî, Hârtopu Șolcî, La Șolca, Preluca Șolcî
ȘOMFOAIE: Troaca Șomfoaii/Troca-i Șomfoaie
ȘONEȘTI: La Șonești
ȘORECAR(U): Hoanca Șorecarului
ȘOTREA: Merii lui Șotreal/Merii Șotrii
ȘPAN: Băile Șapnului, Gardu Șpanului, La Perii Șpanului, Părâu Șpanului
ȘTEF: Trouașu Ștefului
ȘTEFAN: După Ștefan, Valea lui Ștefan
ȘTEFĂNEASA: Părâu Ștefănesii
ȘTEICU: Crucea Șteicului, Groapa Șteicului, Prelucile Șteicului
ȘTIRBU: Colțu Știrbului
ȘTREC: Sub Ștrec
ȘUCHEATA: Colțu Șuchetii, Dâmbu Șuchetii, Hoanca Șuchetii
ȘULEA: Arinii Șulii, Fântâna Șulii, Izvoarele Șulii, La Șulea
ȘUNEA: Dâmbu Șunii
ȘUȘA: Părâu Șușii
ȘUȘU: Părâu Șușului

T

TAICI: *Părău Taicilor*
TALA: *Fântâna di la Tala/Fântâna Talii*
TAMBOR: *Moara lui Tambor*
TARCĂI: *Piatra Tarcăilor*
TARCEA: *Dâmbu Tarcii*
TAUR: *Ulița Taurului*
TĂIAT: *Colțu Tăiat*
TĂLAC: *Dâmbu lui Tălac/Dâmbu Tălacului*
TĂLHARI: *Dealul Tălharilor*
TĂTAR: *Colțu Tătarului, Cornu Tătarului, Părău Tătarului, Vârvu Tătarului*
TÂMPINĂ: *Izvoru Tâmpinii*
TÂNJALĂ: *Fântâna la Tânjală/Fântâna Tânjelii, La Tânjală*
TÂNTAR: *Părău Tântarului*
TÂRG: *Locu Târgului*
TEAMPĂU: *Preluca Teampăului*
TEASCU: *Dâlma Teascului*
TEOACA: *La Teoaca*
TEOC: *Părău Teocului*
TEOCOLI: *Cheia lui Teocoli, Colțu lui Teocoli*
TETEA: *După Gardu Tetii, Fântâna Tetii, La Gardu Tetii, Lunca Tetii, Părău Tetii, Troaca Tetii*
[t'êșa]: *La [t'êșa]*
TIUC: *Dâmbu Tiucului*
TIUTIU: *La Tiutiu, Părău Tiutiului*
TIUTIUC: *Colțu lui Tiutiuc*
TOACĂ: *Dâmbu Tocii*
TOADER: *Dâmbu lui Toader, Fântâna di la Toader, Fântâna lui Toader, La Toader*
TODEA: *Colțu Todii*
TODICĂ: *Valea Todichii*
TODIRCA: *Dealul Todirci/Dealul Todircii*
TODIREASA: *La Moara Todiresii*
TODOR MARE: *Groapa lui Todor Mare*
TODOROAIE: *Groapa-i Todoroaie*
TODORU LABII: *Preluca lui Todoru Labii*
TODORUȚ: *Dâmbu lui Todoruț*
TODOS: *La Todos*
TODOSIU VASILE: *Văcăroaia lui Todosiu Vasile*
TOIU: *Cichera Toiului, Părău Toiului*
TOMA: *Dâmbu Tomii, Fântâna Tomii, La Toma, Părău Tomii, Tău Tomii*
TOMEASĂ: *Preluca Tomesii, Valea Tomesii*
TOMELEI: *La Tomelei*
TOMEȘTI: *Cichera Tomeștilor, Părău Tomeștilor, Răturile Tomeștilor*
[t'ômp]: *Preluca [t'ômpuli]*
[t'ômpic]: *La [t'ômpic], Preluca lui [t'ômpic]*
TOMUȚA: *Colțu Tomuții, Dâlma Tomuții, Groapa Tomuții, La Tomuța, Preluca Tomuții*
TONCI: *Locu lui Tonci*
TONI: *Dâmbu lui Toni*
[t'ont']: *Sub [t'ont']*
TOPU: *Părău Topului*
[t'orcân]: *Părău lui [t'orcân]*
TOTOI: *Moara lui Totoi*
[t'ot'ôpș]: *Dâmbu [t'ot'ôpi], Părău [t'ot'ôpi]*
TRAIAN: *Fântâna lui Traian*
TRAIANU CÂMPEANULUI: *Moara (lui Trăianu) Câmpeanului*

TRANDAFIR: *Hoanca lui Trandafir*
TRĂSCĂU: *Dealul Trăscăului*
TRĂZNIT: *Colțul Trăznit*
TRÂNCĂ: *Pârâu Trâncii*
TRESTE: *Pârâu Trestii*
TRIȘOARĂ: *Hoanca Trișorii*
TROC: *Dealul Trocului/În Deal la Trocu/La Trocu*
TULEA: *Pârâu-i Tule/Pârâu Tulii*
TUNS: *Colțul Tuns*
TURCI: *Coasta Turcilor*
TURDA: *Calea Turzii*
TURTEL: *Preluca lui Turtel*
TUTUIAN(U): *Colțul Tutuiianului, La Tutuiianu*
TUTULEA: *La Tutulea*
TUZUC: *Dâmbu lui Tuzuc, La Tuzuc*

Ț

ȚAICU: *Pârâu Țaicului*
ȚANU: *Pârâu Țanului, Șteaza Țanului*
ȚARĂ: *Drumul Țării*
ȚARCA: *Dâmbu Țarchii, Fântâna din la Țarca, La Țarca, Su Țarca*
ȚĂRAN: *Râpa Țăranului*
ȚĂRCI: *Fântâna Țărcilor, La Țărci, Șesu Țărcilor*
ȚÂNC: *Valea Țâncului*
ȚÂR: *Coasta Țărului*
ȚĂRĂU: *Fântâna Țărăului*
ȚÂȚEI: *Groapa lui Țâței*
ȚÂȚU: *Dâmbu Țâțului*
ȚÂU: *Dealul Țăului*
ȚENDREA: *La Țendrea, Pârâu Țendrii*
ȚICU: *La Țicu, Fântânile Țicului*
ȚIGAN: *Coasta Țiganului, Colțul Țiganului, La Țiganu, Pârâu Țiganului*
ȚIGANĂ: *Coasta Țiganii*
ȚIGANI: *La Țigani, Râpa Țiganilor*
[ȚilȚi] (G.): *Colțul [ȚilȚi]*
ȚILIC: *Pârâu lui Țilic*
ȚILIE: *Preluca lui Țilie, Secăturile lui Țilie*
ȚINĂU: *La Ținău, Pârâu Ținăului*
ȚOLEA: *La Țolea*
ȚONȚU: *Ulița Țonțului*
ȚOP: *Pârâu Țopului, Preluca Țopului*
ȚOPEASCĂ: *Groapa Țopească*
ȚOPEȘTI: *Groapa Țopeștilor*
ȚOPI: *Șipotul Țopilor*
ȚOPIC: *Butucii lui Țopic*
ȚUNDRE: *Dosu Țundrelor*
ȚUNDREI: *Coasta la Țundrei*
ȚURI: *Pârâu Țurilor*
ȚURLI: *Preluca lui Țurli*
ȚURLIC: *Fântâna lui Țurlic, Groapa lui Țurlic*
ȚUȚU: *La Țuțu în Deal*
ȚUȚUI: *Șesu lui Țuțui*
ȚUȚUIAT: *Colțul Țuțuiat*

U

UCEA: *Groapa Ucii, Poiata Ucii*

UICU: *Coasta Uicului*

UJOG: *Preluca lui Ujog*

ULIU: *Dâmbu Uliului, Dosu Uliului, Gruiu Uliului, Părau Uliului*

ULMI: *La Ulmi*

UNGUR: *Colțu Ungurului, Gruiu Ungurului, Margina Ungurului, Părau Ungurului*

UNGURI: *Băile Ungurilor, Stârminile Ungurilor*

URCĂ: *Dealul Urcă*

URDĂ: *Colțu lui Urdă, Doștina lui Urdă, Părau lui Urdă, Tău lui Urdă*

URDOREA: *Vârșu Urdorii*

URS(U): *Bercu Ursului, Colțu Ursului, Dosu Ursului, Fântâna Ursului, Grâu Ursului, Groapa Ursului, Gruiu Ursului, Pădurea Ursului, Părau Ursului, Spinii Ursului, Șesu Ursului*

URSUȚ: *Runcu lui Ursuț*

UTREA: *Preluca Utrii*

UȚ: *Părau Uțului, Râpa Uțului*

V

VACĂ: *Dealul Vacii*

VACI: *Câmpul Vacilor*

VASIU: *Dâmbu lui Vasii, Hoanca lui Vasii*

VÂNĂTARU: *La Vânătaru*

VĂRĂȘ: *Colțu lui Vărăș*

VÂRCIU: *La Vârciu*

VÂRTAN: *Hoanca lui Vârtan*

VÂRTEȘTI: *Hoanca Vârteștilor*

VÂSC/VĂSC: *Coasta Văscului/Coasta Văscului*

VĂȚOI: *Dâmbu lui Vățoi*

VESCAR: *Părau Vescarului*

VESCARI: *Părau Vescarilor*

VESE(A): *Crucea Vesii, Părau de la Vesea/Părau lui Vese*

VESELEASA: *Colțu Veselesii*

VESEȘTI: *Părau Veseștilor*

VICIU: *Dâmbu Viciului, Ulița Viciului*

VIDU: *Coasta Vidului, Părau Vidului*

VIJEȘTI: *Dâmbu Vijeștilor, La Vijești*

VIJU: *Hoanca Vijului, Preluca Vijului*

VILA, VILĂ: *Dâlma Vilii, Dâmbu Vilii, Groapa Vilii*

VLAD: *Colțu Vladului, Gruiu lui Vlad, Părau Vladului*

VLAICI: *La Vlaici*

VLĂDUȚ: *Preluca Vlăduțului*

VODĂ: *Dealul lui Vodă*

VOJU: *Coasta Vojului, Dâmbu Vojului*

VULPE: *Colțu Vulpilor, Copta Vulpilor*

VULPI: *Fața Vulpilor*

Z

ZAHARIE: *Groapa lui Zaharie*

ZĂCEȘTI: *Părau Zăceștilor*

[zîde]: *Troașu lui [zîde]*

ZBORU: *La Zboru*

ZDRÂNCĂNOAIA/ZDRÂNCĂNOAIA: *Crucea di la Zdrâncănoaia, La Zdrâncănoaia/La Zdrâncănoaia*

ZEGHER: *Părau lui Zegher*

ZEGZ(E)A: *La Zegzea, Părau Zegzii*

ZEIC(U): *Groapa Zeicului*

[žér]: *Valea [žérului]*

ZEZ(E)A: *Grâu Zezii/Gruiu Zezii*

ZIDURI: *La Ziduri/La Ziduri la [biğibóc]*

ZMÂRCEA: *La Zmârcea*

ZMEI: *Casa Zmeilor/Cășile Zmeilor, Poarta Zmeilor*

ZOB: *Copta lui Zob/Peștera lui Zob*

ZORILĂ: *Coasta lui Zorilă*

INDICELE NUMELOR DE FAMILIE * DIN LOCALITĂȚILE CERCETATE **

A

Achimeț (C)

Adam (Bi, Bz, Ch, Cl, Cș, CV, Dn, DC, Du, Gr,
Hr, L, Lp, Mt, Pn, R, Sl, Tm, Ț, VB)

Alb (BA, Bi, DD, H, L, Lz, Mc, Mn, Pț, SS,
Tș, V, VL, VȘ), Albu (Br, C, DD, H,
L, LM, Ln, Lz, Mc, Mn, Pț, V)

Albac (Or)

Alban (C)

Alberton (Bi)

Albu v. Alb

Aloman (Sg)

Amarie (C)

Amoroza (C)

* Lista numelor de familie înregistrate în registrele primăriilor a fost completată cu cele menționate în unele lucrări sau documente. După cum se știe, funcționarii nu sunt atenți întotdeauna la înregistrarea corectă a numelor în registrele agricole. Precizăm că, din păcate, nu am reușit să verificăm pronunțarea locală a unor nume pentru a le literariza corect.

** S-au utilizat următoarele abrevieri: A = Aronești (com. Bistra), B = Bălești (com. Bistra), BA = Baia de Arieș, BC = Bălești-Cătun (com. Bistra), Bd = Bârdești (com. Lupșa), Bi = Bistra, Bl = Borlești (localitate componentă a orașului Câmpeni), Bn = Boncești (localitate componentă a orașului Câmpeni), Br = Bârlești (com. Bistra), Bș = Brăzești (sat care aparține orașului Baia de Arieș), Bt = Botești (localitate componentă a orașului Câmpeni), Bz = Bârzan (com. Lupșa), C = Câmpeni, Ch = Cheleteni (com. Bistra), Cl = Ciuldești (com. Bistra), Cm = Cumătură (com. Lupșa), Cr = Certege (localitate componentă a orașului Câmpeni), CS = Cioara de Sus (sat care aparține orașului Baia de Arieș), Cș = Crețești (com. Bistra), Ct = Corțești (com. Poșaga), CV = Coasta Vâscului (localitate componentă a orașului Câmpeni), D = Dănduț (localitate componentă a orașului Câmpeni), DB = Dealu Bistriei (localitate componentă a orașului Câmpeni), DC = Dealu Capsei (localitate componentă a orașului Câmpeni), DCS = Dealu Caselor (com. Sălciua), DD = După Deal (com. Lupșa), DM = Dealu Muntelui (com. Bistra), Dn = Dâmbureni (com. Bistra), Dr = Dric (localitate componentă a orașului Câmpeni), Dș = Dumești (com. Sălciua), Du = Durăști (com. Bistra), F = Florești (localitate componentă a orașului Câmpeni), FA = Fața Abrudului (localitate componentă a orașului Câmpeni), Fr = Furduiești (localitate componentă a orașului Câmpeni), G = Gănești (com. Bistra), Gm = Geamăna (com. Lupșa), Gr = Gârde (com. Bistra), H = Hădărău (com. Lupșa), Hd = Hodișești (com. Bistra), Hl = Holobani (com. Lupșa), Hr = Hudricești (com. Bistra), I = Incești (com. Poșaga), L = Lupșa, La = Lunca (com. Poșaga), LLB = Lunca Largă (com. Bistra), LLO = Lunca Largă (com. Ocoliș), LM = Lunca Merilor (com. Bistra), Ln = Lunca (com. Lupșa), Lp = Lipaia (com. Bistra), Lz = Lazuri (com. Lupșa), M = Mănăstire (com. Lupșa), Mc = Mușca (com. Lupșa), Mh = Mihăiești (com. Bistra), Mn = Muncelu (sat care aparține orașului Baia de Arieș), Mr = Mărgaia (com. Lupșa), Mș = Mîhoiești (localitate componentă a orașului Câmpeni), Mt = Motorăști (localitate componentă a orașului Câmpeni), N = Nămaș (com. Bistra), Nv = Novăcești (com. Bistra), O = Ocoliș, Or = Oraști (com. Poșaga), P = Poiu (com. Bistra), PC = Pârâu-Cărbunări (com. Lupșa), Pd = Poduri (localitate componentă a orașului Câmpeni), PJ = Poșaga de Jos (com. Poșaga), Pn = Poiana (com. Bistra), Pr = Perjești (com. Bistra), PS = Poșaga de Sus (com. Poșaga), Pg = Poșogani (com. Lupșa), Pț = Pițiga (com. Lupșa), PVB = Peste Valea Bistriei (localitate componentă a orașului Câmpeni), R = Rătițiș (com. Bistra), Rc = Runcuri (com. Bistra), Rn = Runc (com. Ocoliș), S = Sartăș (sat care aparține orașului Baia de Arieș), Sg = Săgăgea (com. Poșaga), SJ = Sălciua de Jos (com. Sălciua), Sl = Sălăgești (com. Bistra), Sm = Simulești (sat care aparține orașului Baia de Arieș), SP = Sub Piatră (com. Sălciua), Sr = Sorlița (localitate componentă a orașului Câmpeni), SS = Sălciua de Sus (com. Sălciua), Ș = Șasa (com. Lupșa), Șt = Ștefanca (com. Bistra), T = Tomușești (localitate componentă a orașului Câmpeni), Tl = Tolăcești (com. Bistra), Tm = Tomnatec (com. Bistra), Tr = Trifești (com. Lupșa), Tș = Trișorești (com. Bistra), Ț = Țărănești (com. Bistra), V = Văi (com. Lupșa), VB = Valea Bistriei (localitate componentă a orașului Câmpeni), VC = Valea Caselor (localitate componentă a orașului Câmpeni), Vd = Vidolm (com. Ocoliș), VH = Valea Holhorii (com. Lupșa), VL = Valea Lupșii (com. Lupșa), VLR = Valea Largă (com. Sălciua), VMc = Vârșii Mici (com. Bistra), VMr = Vârșii Mari (com. Bistra), Vn = Vința (com. Lupșa), Vr = Vârși (localitate componentă a orașului Câmpeni), VRo = Vârși-Rontu (com. Bistra), VȘ = Valea Șesii (com. Lupșa).

Ana (Mș)
 Anca (BA, Bi, Bl, Bt, C, Ch, Cș, CV, Dr, FA,
 LM, Pd, PVB, R, Ț)
 Ancaș (BA)
 Ancău (Bi, C, Cr, CV, DB, DC, Mc, T, Ț, VB)
 Andraș (Bș, S), Andrașiu (Bș)
 Andrașiu v. Andraș
 Andrașel (Gr)
 Andreca (Bș)
 Andreica (Bș, LLO, O, Rn, S, Vd)
 Andreiu (L)
 Andreș (Bt, F, L, PVB)
 Andreșel (BA, Bi, L, LM, P, Tș, VL, Vr)
 Andrieș (L)
 Andronic (CS)
 Angheluță (C)
 Apetrei (O)
 Ardelean (H, L, Ln, SS)
 Arieșan (Bi, CV, Dr)
 Armeanu (C)
 Aron (A, C, DC, Mn, R, SS)
 Artene (C)
 Asinipean, Asinipeanu (C)
 Asinipeanu v. Asinipean
 Avram (BA, C, L, Ln, VL)

B

Baba (C)
 Baci (BA, C, CS, DCs, H, L, SJ, SS, VLr)
 Badea (PJ)
 Badiu (Vd)
 Baic (BA, SJ, SP), Baicu (Bn, La)
 Baicu v. Baic
 Balaj-Kertesz (SJ)
 Balea (A, B, BC, Bi, Br, Bt, C, Ch, Cl, Cș, D,
 DM, Du, Fr, G, Gr, H, Hd, Hr, L,
 LLB, Lp, Mh, Nv, P, Pn, R, S, Sl,
 Tm, Tș, Ț, VB, Vr, VRo)
 Balint (PJ)
 Balla (C, Rn)
 Ban (Fr)
 Bar (BA, Bi, Bn, C, FA, L, LM)
 Bara (Bi, Bl, Bn, D, DD, Fr, Lp, Mh, Mș, Tș, VB)
 Barb (BA, CS, H, Mn, SJ, SS), Barbu (BA)
 Barbu v. Barb
 Barstan (L, VL)
 Bartoc (FA)
 Baștea (Mn)
 Bazola (Mn)
 Bădău (BA, Bl, L, Mn, Mș, T, VL, Vr)
 Băieș (S, SJ, SS)
 Băieșan (BA, VLr)
 Bălău (L)
 Bărcan (Cț)

Bărzan v. Bărzan
 Bățaș (H, L, VL)
 Bârdea (Bd, H, L, PC, PJ, PS, Ș, VH, VL)
 Bârla (Bi, Br, Bș, C, Cl, CS, Cș, D, DC, DD,
 DM, Dn, Gr, Hd, LLB, LM, Lp, Mh,
 Mn, N, Or, Pț, SS, Șt, Tl, VMc, VMr)
 Bârlea (BA, C)
 Bârlog (Bn, SS, Vr)
 Bârsan (H, M)
 Bârstan (SS, VLr)
 Bărzan (H, L, M), Bărzan (PC)
 Bârzog (SJ, VLr)
 Bâte (C)
 Bedeleian (Bș, La, O, PJ)
 Bega (BA, La, SJ, SP)
 Beju (Bș)
 Belea (Bș, Cț, DCs, PJ, PS, Sg, SJ, SS, VL,
 VLr)
 Belei (BA, C), Beleiu (C, FA)
 Beleiu v. Belei
 Benchea (C)
 Bendea (BA, Bi, Pd, SJ, SP)
 Bercea (BA, DCs, Dș, La, Mn, SJ, SP, SS,
 Vd, VLr)
 Berendea (C)
 Berindee (C), Berindeie (Pd, Vr)
 Berindei (BA, Bi, C, Dr, G, Gr, L, Mc, O, PS,
 Tș, VB), Berindeiu (BA, C, G, O, Șt)
 Berindeie v. Berindee
 Berindeiu v. Berindei
 Bersan (L, SS)
 Beț (Bș, La, PJ, PS, Sg), Bețiu (PS), Bețu
 (BA, PJ, Sg)
 Bețiu v. Beț
 Bețu v. Beț
 Bexa (Pr)
 Bic (C)
 Bica (BA)
 Bicuț (PJ, PS)
 Birău (BA, Bl, C, F)
 Birta (BA, C)
 Bistrae (Bi, VB, VC)
 Blag (BA), Blagu (C, L)
 Blagu v. Blag
 Bleanț (Or, PJ)
 Boambă (Bș, S)
 Boban (La)
 Bobar (BA, Bi, D, L, Mt, VB), Bobariu (Bn,
 Cș, CV, F, VB)
 Bobariu v. Bobar
 Boboia (BA, Bș, Cț, O, PJ, PS, S, Sg, SP)
 Bobotean (Vd)
 Boca (Bi, Bș, C, Cl, Dn, DC, Hd, Lp, Mh, PJ, S)
 Bocan (C)

Bocşa (A, BA, Bi, Br, C, Cl, Cş, DD, G, Gr,
 Hd, L, Lz, M, Mc, Mn, Mt, N, Nv,
 Or, Pţ, S, Tl, Tş, V)
 Bocşa-Paven (Bi)
 Bodea (C, Cr, Cţ, Gr, PJ, Sg, SJ)
 Bogdan (BA, Bt, DC, Mş, Mt, Sr, VLr)
 Boghian (S)
 Boglea (C)
 Bogolea (SS)
 Boia (FA, Vn)
 Boian (BA)
 Bolog (C, Cr, CV, SJ, SS, VLr)
 Boloş (BA)
 Bolunduţ (Mn, VB)
 Boncea (Bi, C, Cl, DM, Gr, Hd, Lp, Ț)
 Boncuţ (BA, Bi, Bn, Bş, C, Cl, CS, D, DB,
 FA, Hr, VB, VMc), Boncuţiu (C, DB)
 Boncuţiu v. Boncuţ
 Bondric (BA, Mn, S, SS)
 Bonta (C)
 Bonţ (Bş)
 Bora (BA, Bi, DCs, SJ, SS, VLr)
 Bordea (BA, Bi, C, DB, DC, LM, Mş, Mt, Pd)
 Borfotă (O, PJ)
 Borla (Bl, C, F, VC)
 Borlea (Bl, Bt, C, DB, F, Fr, Gr, SJ, VB, VC)
 Boroica (BA)
 Borteş (SJ)
 Bosânceanu (C)
 Bostan (Bş, Mc)
 Bota (Bi, Br, Bt, C, Cş, CV, DB, DC, Dr, F, Fr,
 L, LM, Mc, Mş, Mt, Pţ, S, Sr, Tş, VB, Vr)
 Botar (BA, LLB, N)
 Botaş (Cţ, Mn, PJ, Sg, SJ, SS)
 Boţa (LLO, PS)
 Boţan (SS)
 Boţog (C)
 Bozian (PJ)
 Brad (PJ, Sg)
 Bradea (DCs)
 Brata (O)
 Bratian v. Brătian
 Bratina (BA, Cş, SS)
 Brătian, Bratian (C)
 Brânzeiu (Ln, Rn, SJ), Brinzei (LLO, Rn)
 Breda (Bd, H, L, Tr, VL)
 Briciu (BA, Bi, D, DB, DC, Mş, VB, VC)
 Brinzei v. Brânzeiu
 Brinzeiu v. Brânzeiu
 Bucea (BA, Bi, Ch, Cm, Cş, G, Gr, H, Hr, L,
 LLB, LM, Lp, M, Mc, Mh, N, P, Rc,
 Tş, VB, Vr)
 Bucică (Br)
 Bucur (BA, C, H, PJ, SJ)
 Bucureştean (Bi, SJ)

Bud (F)
 Buda (Bi, C, Fr, Vr)
 Budaie v. Budaie
 Budaie (C, LM), Budaie (Bi, C, T)
 Budreală (C)
 Budugan (L, PJ)
 Bufnea (C, LLO, O, PJ, Rn, Vd)
 Buha (BA, C, L, S, SS)
 Buia (Vr)
 Buiu (CS, L, VL)
 Bulgăr (Cţ, LLO, O, PJ, SJ)
 Bumb (C)
 Buncea (C)
 Bunea (C, Dş, SJ, SP)
 Bungărdean (PJ)
 Buran (L, Lz, Mc, Mn, Pţ, S, SS, V)
 Burlan (BA)
 Bursuc (C)
 Burz (Bl, Bş, C, Cţ, L, Or, Vr)
 Bustan (Bi, Bş, CV, DB, DC, F, Hr, Lp, Tm,
 VB, VL)
 Buş (C)
 But (C, T), Butu (C)
 Buta (BA, CS)
 Butălan v. Butelanc
 Butaş (La)
 Butea (PJ)
 Butelanc (Bd, L), Butălan (BA)
 Butu v. But
 Butură (Dş, L, SJ, SP, SS)
 Buţuluc (PJ)
 Buza (Bş, SJ)
 Buzgar (Bi, Bl, Cr, DC, Dr, Mc, VC),
 Buzgariu (Bt, Cr, Dr, VL), Buzgaru (CV)
 Buzgariu v. Buzgar
 Buzgaru v. Buzgar

C

Cacioc (VL)
 Cacoveanu (O)
 Candrea (BA, L, Vd)
 Capău (Ln, VL)
 Captiu (C)
 Carabinieru (VL)
 Casoni (SJ)
 Căbulea (Bd, C, Gm, H, L, Ln, M, PJ, S, Sg,
 Ş VH, VI, Vn)
 Călătean (G), Căletean (Bi, Dn, Nv),
 Cheletean (Bi, Cl)
 Călbază (PJ)
 Căletean v. Călătean
 Căprariu (H, L)
 Căpută (VŞ)
 Cărăşel (Bş, SJ, SS, VLr)

Cătană (Bș, S)
 Cătălina (A)
 Căciu (Dș, SJ, SS)
 Câmpan v. Câmpean
 Câmpean (BA, Bi, Bș, C, Cm, DD, Fr, L, LM, Lz, Mc, Mn, Mș, Pț, PVB, SJ, SP, V, VB, VL, VMc), Câmpan (Bi, Dn), Câmpian (Br, VMc)
 Câmpian v. Câmpean
 Căra (Bi, C, Gr, L, Ln, Mc, SJ)
 Cârja (Bl, C, SJ)
 Cârlea (F, LLB, Vd)
 Ceama (C)
 Ceapa (Bz, H, L), Ciapa (BA, Bz, H, L)
 Cecalaca (O)
 Cecezi (C)
 Cenani (BA)
 Cenușă (Bi, Bn, VL)
 Cerean (C)
 Cetean (La, PS)
 Cheletean v. Călătean
 Chezan (O)
 Chicidea (C, Dr, Hd, PVB)
 Chifor (Bș)
 Chinde (C)
 Chir (M)
 Chira (C, G, Gr, H, L, LLB)
 Chirica (O)
 Chirilă (BA, Bz, C, CS, DCs, Dș, L, La, SJ, SP, SS)
 Chișu (C)
 Chișudean (CS)
 Ciaba (BA)
 Ciapa v. Ceapa
 Cidra (H, VȘ)
 Cidrea (LLO, O)
 Cimoca (O)
 Cioaia [côjia] (Cț)
 Cioara (BA, Bi, C, Mn, SJ, SS, VL, VLr)
 Cioaza (C), Cioază (Vr)
 Cioază v. Cioaza
 Cioban (La)
 Ciocan (BA, Bi, Br, C, Cș, L, R, Ț)
 Ciocârlie (Bș)
 Ciocoi (Vd), Ciocoiu (BA)
 Ciocoiu v. Ciocoi
 Cioflica (BA, C)
 Cioica (BA, Bd, Bz, Gm, H, Hl, L, Ln, Mc, PC, Ș, VL, VȘ)
 Ciontoș (SJ)
 Cioran (C)
 Ciorbea (SJ)
 Cioarea (Bi, C, Cl, Dn, DM, Gr, Hr, LLB, Lp, N, Nv, R, Sl, VL)
 Ciorga (La, O)
 Cioropar (BA, Bi, CS, Mn), Cioropariu (BA, Mn)
 Cioropariu v. Cioropar
 Cioruța (SJ, SS), Cioruță (DCs), Ciuruța (La)
 Cioruță v. Cioruța
 Cir (BA, L, Mc, VH, VL, VȘ)
 Cira (C)
 Cirebea (Cț, LLO, O, PJ, Sg, SS)
 Ciuculete (BA)
 Ciulea (BA, CS, O)
 Ciuma (Mc)
 Ciungradi (Mc)
 Ciurac (C)
 Ciurar (Cș, DC, SJ)
 Ciurciu (SP)
 Ciuruța v. Cioruța.
 Ciuta (Mt)
 Claca (Mn)
 Clonța (VL)
 Clujan (Bș)
 Cobori (C)
 Coc (H, L, PS, VL, VȘ)
 Cocheș (F)
 Cocian (O)
 Cocos (PJ), Cucos (Cș)
 Codrea (BA, CS, DCs, Mn, SJ, SS, VLr)
 Constantin (BA)
 Constantinescu (Bi, C)
 Contor (VL)
 Copil (La)
 Cora (O, PJ, SJ, Vd)
 Coraș (Mș)
 Corb (O)
 Corbea (SJ)
 Corcheș (Bi, Bl, Bn, Bt, Cr, CV, DB, DC, F, Mn, Mș, Mt, T, VB, VC, Vr), Corcheșiu (DC)
 Corcheșiu v. Corcheș
 Cordea (BA, CS, S, SS, VLr)
 Corișel (C)
 Cornea (C)
 Corodea (Or, PJ)
 Coroi (C), Coroiu (BA, Bi, C, F)
 Coroiu v. Coroi
 Cort (BA, Cț, O, PJ, SJ)
 Cosma (BA, Bi, H, Hr, L, Ln, Lp, Lz, M, Mn, R, SP, Vd, VL), Cozma (C, DC, La, Mn, Mș, Mt, VB, VH, VL), Kosma (C)
 Costache (C)
 Costea (BA, Bi, Bt, C, L, Vr)
 Costin (La)
 Costina (Bi)
 Costinaș (BA, Bi)
 Costinean (C)
 Coteț (BA, C, Fr), Cotețiu (Fr)
 Cotețiu v. Coteț

Coțișel v. Coțișel
 Coțișel (Bi, Cr, CV, Dr, Mn, PVB, VB, VL),
 Coțișel (Dr, Tm)
 Cotoaza (Bi)
 Cotu (C)
 Coțan (Dș, PS, SJ)
 Cozma v. Cosma
 Crac (SJ, SP)
 Crai (Or, PS), Craiu (Or, PJ, SJ, SS)
 Craiu v. Crai
 Crainic (C)
 Cramba (C, SP), Crambă (Dș)
 Crambă v. Cramba
 Crăciun (BA, PJ, S)
 Cremene (PJ, Sg)
 Crencea (O, Rn)
 Creț (A, Bi, Cș, D, LM, Mh, Pd, Pr, VB, VMc,
 VMr), Crețiu (Bi, BC, Cș, G, H, Hd,
 Hr, LLB, LM, R), Crețu (Bi, C, Cș, FA,
 Mh, Sl, Vd, VMc)
 Crețiu v. Creț
 Crețu v. Creț
 Cring (L)
 Cristea (BA, C, L, M, VL)
 Cristescu (C)
 Criș (Cț, Or, PJ, Rn, Sg), Crișu (Sg)
 Criș-Pantea (SS)
 Crișa (Sg)
 Crișan (BA, Bi, C, Cm, Fr, H, L, LLO, LM,
 Ln, PJ, Sg, SJ, VC, Vd, VL)
 Crișu v. Criș
 Criza (C)
 Crucită (BA, CS, DCs, SJ, SS, VLr)
 Cuc (BA, H, L), Cucu (SP)
 Cucu v. Cuc
 Cucea (BA, Bș, CS, PJ, PS, SS)
 Cucoș v. Cocoș
 Cuibuș (O)
 Culda (Bi, Bt, C, Sr, Vr), Culdă (BA)
 Culdă v. Culda
 Curea (Bi)
 Curșău v. Curșeu
 Curșeu (O, Rn), Curșău (O)
 Curtici (C, DB), Curticiu (Mt)
 Curticiu v. Curtici
 Cutea (Bș, L, VL)

D

Dabija (C, Pd)
 Dafin (BA)
 Dafina (C)
 Dalea (C)
 Dan (BA, Mn, O)
 Danciu (Bi, Fr, H, Hd, Hr, LLB, PVB, T, VB)

Dandea (Bi, C, Gr, H, L, Lp, Vr)
 Daniș (VL)
 Dascăl (Bș), Dascălu (PJ)
 Dascălu v. Dascăl
 David (C, Cl, H, L, Mc, Pg, Pț, V)
 Dărăban (PJ)
 Deac (C)
 Defta (C)
 Dehelean (Bi)
 Delean (C)
 Deoanca v. Ghioncă
 Deoancă v. Ghioncă
 Dima (Mn)
 Din (Bi, Rc)
 Diniș (Bi, Cl, DD, DM, Gr, L, Ln, Lz, Mc, Șt)
 Doană (Mn)
 Doboș (PJ, Rn, S, VLr)
 Dobra (Bi, Bt, N, Nv, S, SS, VB, VC, Vr)
 Dobre (C)
 Dobrovici (BA)
 Doicaru (LM)
 Domba (Bș)
 Domșa (SJ)
 Dondoș (Bș, C, DCs, PS, SS)
 Donea (B, BA, BC, Bi, Br, C, Hd, N, Pn, R,
 Șt, Tș)
 Dora (O, PJ)
 Dragea (Bi, C, Ln, Tș)
 Dragomir (SJ)
 Dragonici (C)
 Drăgan (BA, C, CS, Cț)
 Drăghiciu (BA)
 Drăgoi (C), Drăgoiu (C, Cș, L)
 Drăgoiescu (C)
 Drăgoiu v. Drăgoi
 Drăguș (Dș, SP)
 Dudaș (Vr)
 Duma (C, Dș, LLO, Rn, SJ, SS, VB)
 Dumitrache (C)
 Dumitraș (BA, Bd, Bi, C, CV, DC, Fr, H, Hl, L,
 LM, Mc, Mt, Ș, Tr, VB, VH, VL, Vn)
 Dumitrescu (C)
 Dup (BA, CS, L, PC, S, VL)
 Dura (B, BC, Bi, Cl, Cș, Du, FA, Hd, Hr,
 LLB, Lp, Pn, R, Tl)
 Dușa (C)

F

Faur (FA, La, S)
 Fălcușan (C)
 Feher (La)
 Felea (C)
 Feneșan (C)
 Ferc (C)

Ferendino (C)
 Ferent (C)
 Fila (BA)
 Filip (BA, CS)
 Fiț (BA, Bi, H), Fițu (C, SS)
 Fițu v. Fiț
 Flișter (PJ, Sg)
 Floarea (VLr)
 Floca (BA, Bi, Bt, DC, F, Mș)
 Florea (BA, C, SJ)
 Florean (SP), Florian (C)
 Florian v. Florean
 Floriciu (BA, G, Lz, N, Tș, VL)
 Fogoroși (BA)
 Fonoage (BA, Bi, Bș, C, H, L, Lz, M, Mc,
 Mh, Mr, Pg, SJ)
 Fornade (BA, C, CS, Mn, Or, S, SS)
 Fortuna v. Furtună
 Frăsilă (SJ)
 Frățeanu (La)
 Frățilă (C)
 Furdui (BA, Bi, C, Cl, DB, DM, Fr, Mn, Mș,
 N, SJ, VB)
 Furtună (C), Fortuna (C)

G

Gaber (BA)
 Gaia (La)
 Gaiță (Bl, C, Mș, Pd, VB, Vr)
 Gaja (Bș, C, PJ, SP, SS)
 Gal (BA)
 Galdău (LM, Vr)
 Gan (Hl, LLO, O, Rn, SJ)
 Gandrea (Dș, SJ)
 Ganea (Bi, Fr, DM, G, PJ, PS, Sg, VLr)
 Gavra (Mc)
 Gavril (C), Gavrilă (Bz)
 Gavrilă v. Gavril
 Gălățeanu (BA)
 Gârlan (BA)
 Gâta (Bi, DM, Fr, G, Gr, Hd, Hr, LM, Mc,
 Tș, V, VMc, VRo)
 Geancă (PJ)
 Geflea v. Jeflea
 Gheberta (Dș, SJ)
 Gheorghioiu (Hd)
 Gheorghită (La)
 Gherasim (Hd, Mș)
 Gherman (Bș, C, DCs, Mn, SP, SS, Vd)
 Ghib (O), Ghibu (Rn)
 Ghibu v. Ghib
 Ghioanca [d'ŋcã] (Mn), Deoanca (Mh),
 Deoancă (Bi, C, Hd)

Ghioghiu (SS)
 Ghiura (C, Hr, L)
 Ghiuzelea (C)
 Giurca [júrca] (Bș)
 Giurgescu (Rn)
 Giurgiu (BA, Bi, Cț, CV, Dr, Dș, F, Fr, Gr, H,
 L, LLO, Lp, Lz, Mc, Mș, O, PJ, PS,
 PVB, Rn, S, SJ, SP, Ș, Tr, V, VB,
 VC, VH, VL), Jurgiu (C, PVB), Jurj
 (BA, Bn, Cr, CV, Dr, FA, LM, Mt,
 VB, VC), Jurju (BA)
 Gliga (Bi)
 Gligan (BA, La, SJ, SP, SS)
 Gligor (BA, Bi, Cș, D, FA, Fr, LM, Mh, SJ,
 Tș, Ț, VMc, Vr)
 Gliguță (H)
 Gog (BA, C, DCs, SJ, SS)
 Goia (Bi, Br, Bt, DC, DM, Gr, Hd, L, LLB,
 Mc, Mn, Mș, Nv, S, SJ, VB, VL, Vș)
 Goia-Țăran (Bi)
 Goleanu (C)
 Golguțiu (C)
 Gomboș (C, H, L, Ln, VB, VL, Vș)
 Goraița (L), Goraiță (H)
 Goraiță v. Goraița
 Gordan (C)
 Gorea (O)
 Gorga (DC)
 Goșa (H, L, M, Mc, Mn, VL)
 Grigore (C)
 Grosu (SJ)
 Gurdian (BA)
 Gutiu (C, Gm, L, O)
 Guțoiu (BA)

H

Hagău (Cț, O, Or, PJ, PS, Sg, SJ, SP, Vd)
 Haida (Bi)
 Haiduc (BA, Bi, C, DC, PVB, T, VB)
 Haizer (C)
 Halga (BA)
 Han (C, CV, O, T)
 Hancu (O)
 Haneș (C, DCs, Dș, SP, SS, Vd, Vr)
 Hanga (L)
 Hanțiu (C)
 Harda (BA, Bș, Cț, Mn, O, PJ, SS, VL)
 Harinton v. Hariton
 Hariton (Or, Rn), Harinton (O, Rn)
 Hatfaludi (Bz)
 Hădărugă (BA, SS, Vș)
 Hăpăleț (V)
 Hărdălau (Bș)

Hârlea (Vd)
Hârzoabă (Rn)
Hebean (H, Vn)
Hebedeanu (C)
Heler (Cş)
Henciu (C)
Hentea (Bz)
Herdea (S, SJ)
Heremciuc (Mc)
Herskovits (Bi)
Heteu (Bş)
Hohoi (Hl), Hohoiu (Hl)
Hohoiu v. Hohoi
Holbură (C)
Holhorea (BA, Bi, Gm, L, Mc, PC, Pţ, Ş, VH, VL, Vn)
Holhoş (BA, SJ)
Holobuţ (BA, Hl, Mn, L, VL, Vn)
Honcaş (Ş)
Hop (Bi)
Horga (C, L, Lz, Mc, Pţ, Vd, VL, VLr)
Hornish (BA)
Hossu (BA)
Hozan (C)
Hrehoreţ (C)
Hudrea (DC, FA, Fr, VB, Vr)
Hudrici [hudric] (Dn, Hd)

I

Ianc v. Iancu
Iancu (BA, Bi, Bş, C, Fr, G, L, Rn, S, SS),
Ianc (Bd, Bş, Bz, G, Gm, Gr, H, Hl, L, PC, PJ, PS, Sg, Ş, VH, VL, Vn)
Iclozan (C), Iglozan (C)
Ienciu (Dr)
Iezan (Cl)
Ighian (BA, Bş, CS, Or, PS)
Iglozan v. Iclozan
Igna (Dn, FA, Gr)
Ignat (BA, Bi, Lz, Mc, Pr, Pţ, V)
Iha (Cl)
Ihuţ (B, BA, Bi, Br, Cl, DC, Gr, Hr, Lp, M, P, Şt, VL), Ihuţiu (Bi, Hr, P, R)
Ihuţiu v. Ihuţ
Ilea (BA, C, SP)
Ilinca (Mn)
Ioanăş v. Ioaneş
Ioaneş (H), Ioanăş (H, VH)
Ioaniciu (C, Dş, LLO, O, Rn, S, SJ, SP, SS, VLr), Iuaniciu (SJ, SP, SS, VLr),
Ionici [jiuăniş] (SJ), Ioniciu (C, SS)
Ionici v. Ioaniciu
Ioniciu v. Ioaniciu
Ionele (Bl, Or)

Ionette (VB)
Ionuţ (L)
Iosin (C)
Iovescu (Bi)
Irimeaş (L)
Isăilă (C)
Ispas (Bz, C, Cm, Gm, H, L, La, Mn, PC, VH, Vn)
Istrate (Vd)
Iuaniciu v. Ioaniciu
Iuga (PJ)
Iuraş [iuráš] (SJ)
Iurea (Lz)
Ivan (BA, Bi, C)

J

Jantă (C)
Jantea (LM)
Jeflea (Bi, Bn, D, LM, VB, Vr), Geflea (PJ, Sg)
Joco (BA, CS)
Jolde (C), Joldea (Bt, C, Vr)
Joldea v. Jolde
Joldeş (BA, Bi, Bn, Bt, C, F, L, Mş, Mt, Pd, VC),
Joldiş (CS)
Joldiş v. Joldeş
Jucan (C, O)
Jude (C)
Jula (D)
Junc (BA)
Jurca (BA, Bş, C), Jurcă (C, Bş)
Jurcă v. Jurca
Jurgiu v. Giurgiu
Jurj v. Giurgiu
Jurju v. Giurgiu

K

Kell (C)
Kerekeş (Vd)
Kereki (O)
Kosma v. Cozma
Kovacs (C), Kovaks (Mc)
Kovaks v. Kovacs
Kozomoş (BA, C)
Krafcik (BA)
Kulcsar (C)
Kurti (Pd)

L

Laar (Cş)
Labuneţ (SJ)
Ladea (Bi)
Lasca (SJ)

Laslău (BA)
 Laza v. Lazea
 Lazar v. Lazăr
 Lazăr (BA, Bi, C, Cș, DB, DD, Hd, L, Lz, Mc, Pg, Pț, T, Tl, V, VC), Lazar (BA)
 Lazea (Bt, C), Laza (C)
 Lămurean (Vd)
 Leach v. Leah
 Leah (Bd, C, FA, Fr, LLB, R, Vr), Leach (FA), Leahu (C, D, Fr, Ln)
 Leahu v. Leah
 Leombrea (Bș, DCs, SJ, SS), Lombrea (C, SJ, SS)
 Leș (Bi, Cl, Hd, Pn)
 Leterna (Bi, C, DM, Gr)
 Levițchi (C)
 Lobonea (Bș, C)
 Lobonț (C, PJ, PS, Sg)
 Lojigan (Cț)
 Lombrea v. Leombrea
 Luca (C, Cț, Mc)
 Lungescu (C)
 Lungu (Bș, Cț, G, PJ, SJ, Vd)
 Lup (Bi, Bș, C, Cș, S, VL, Vr), Lupu (VL)
 Lupașcu (BA, C)
 Lupea (O)
 Lupșa (Bi, C)
 Lupu v. Lup
 Luț (C, Dr)

M

Macarie (B, BA, Bi, Bș, Ch, Cl, CS, DC, DM, Dn, Dș, Hr, La, LM, Lp, Lz, Mc, Pd, Pn, R, SJ, SS, Tm, Ț, Vd, VL, VLr, VMc)
 Macavei (BA, Mn, V)
 Madru (Hd, Mh)
 Man (H, DD, L, La, Lz, Mc, Mn, Pg, Pț, Tr, V, Vd)
 Manciu (O)
 Mara (BA, PJ, SJ)
 Marc (BA, Bi, Bl, Cl, Cr, CV, Dr, F, Hd, L, La, LLB, Lz, Mc, Mt, SJ, VC), Marcu (Bi, Mt, PVB, Șt, VB, VC)
 Marca (BA, Bș, Mn, S, SP, VL)
 Marcu v. Marc
 Marian (BA, CS)
 Marina (VL)
 Mariș (C, O)
 Marta (SS, VLr)
 Martoma (La)
 Marți [marț] [sic!] (CS)
 Marțiuș (C)
 Mateaș (Bi, La)

Matei (Bi, Bz, C, Gm, L, PC, SS, VH, VL, Vn); Mateiu (BA, C, Cl, L, Ș, V)
 Mateiu v. Matei
 Mateș (BA, Bl, Bt, C)
 Măcăieț (Bș, PS, SJ, VL)
 Măgurean (BA, Bi, Cl, Cș, PJ, Sg, SJ)
 Mălai (Cț, Mr, Or, PS, S), Mălaiu (H, VL)
 Mălaiu v. Mălai
 Mălin (O)
 Mălinescu (C)
 Mănescu (Bt)
 Mărea (Bș, Or, PJ, SJ)
 Mărgăian (BA, VȘ)
 Mărgărit (Mn)
 Mărginean (Mș, SJ)
 Mătășer (Bi, Lz, VL)
 Mărț (C)
 Mârzan (C)
 Mățiu [mîț] (Bt)
 Mecea (C)
 Medan (C)
 Melsichedec (M)
 Mera (BA, Bi, C, LLB, R, Sl)
 Merca (C)
 Mereu (C)
 Mesaroș (C)
 Mic (BA, O); Micu (O)
 Miclea (C, La, Mc, O, V)
 Micu v. Mic
 Mih v. Mihiu
 Mihacea (Vd)
 Mihalache (Vd)
 Mihăilescu (Bi)
 Miheș (Bi)
 Miheț (BA, Bn, C, Mș, VB), Mihețiu (BA, Bi, C, L)
 Mihețiu v. Miheț
 Mihinda (Pț)
 Mihon (Bi, F, Mș, Pd, VB)
 Mihiu (Mș), Mih (Bt, F, Mș)
 Mihuț (O, PJ, Rn, Sg)
 Minciună (Fr)
 Mircea (SJ, Vd)
 Mireșan (Dr), Mireșan (C)
 Mireșan v. Mireșan
 Miron (F)
 Mișan (SJ)
 Mișu (Bi)
 Mitu (C)
 Mladin (BA)
 Mocai (Mș)
 Mocan (BA, C, L, Mn, SJ), Mocanu (C)
 Mocanu v. Mocan
 Mocioi (C), Mocioiu (Bi, Bn, C, Cș, L, SJ)

Mocioiu v. Mocioi
 Mocodean (PS)
 Mocoli (DC, SJ), Mocoliu (VRO)
 Mocoliu v. Mocoli
 Modrigan (CS, Cț, Or, SJ)
 Moga (BA, C)
 Moisa v. Moise
 Moisă v. Moise
 Moise (DCs, Vd), Moisa (BA, C), Moisă (S, SJ, SS, VLr)
 Moldovan (BA, C, Gr, O)
 Momeu (BA, Mc)
 Morar (Bi, Bn, C, FA, Fr, Mș, Pd, PS, VB, Vr),
 Morariu (FA, Pd, Vr). Moraru (C)
 Morariu v. Morar
 Moraru v. Morar
 Morcan (Bș, C, Cl, CS, D, DB, L)
 Morda (La, Vd)
 Moș (Br, Hd, LLB)
 Motora (Bt, C, DB, Dn, Dr, F, FA, Fr, LM, Mt, VB, VC, Vr)
 Mraiște (C)
 Mucea (BA, Bi, C, FA, Pd, VB, Vr)
 Mulea (O, SJ)
 Muntea (Bi, Bș, C, Cl, G, Gr, Hd, Nv, P, Pn, R, Rc, Ț)
 Muntean (Bi, C, O, Sg, Vd)
 Murarescu (BA)
 Mureșan (L)
 Mușă (C)

N

Nandra (BA, Bș, H, L, M, Mn, VL), Nandrea
 (BA, Bș, La, SJ)
 Nandrea v. Nandra
 Nanu (C)
 Napău (BA, Bn, C, F), Napeu (C, DC)
 Napeu v. Napău
 Napău (BA)
 Narița [nárița] (C, DB)
 Natotea (Bi)
 Neacșu (Lp)
 Neag (BA, Bi, C, O), Neagu (C)
 Neagu v. Neagu
 Neamț (Bi, G, N)
 Necș (Bl)
 Negrea (C, Mn, SJ)
 Negrea-Cătană (SJ, SP)
 Negrilă (SJ)
 Negru (C, L, Vn)
 Negură (VȘ)
 Nelega (C)
 Nemeș (BA)

Netotea (C)
 Nicoară (BA, Bd, Bz, C, D, H, Hl, L, LM, Mc, Mș, Mt, Pd, Rn, Ș, VH, Vn, Vr)
 Nicola (BA, C, L, Mn, VB)
 Nicula (BA, L, Mn, SJ)
 Niculuț (Lz, Mc, Pg, Pț, V)
 Nistea (BA, CS)
 Nistor (Hr, Lp)
 Nișca (C)
 Niță (BA)
 Nuț (Bi, Bș, SS, VL), Nuțu (C)
 Nuțu v. Nuț

O

Oaida (BA, Bi, Bl, Br, C, DD, DM, H, LLB, Lz, Mc, Sr, Tl, V, VMc), Oaidă
 (BA, C, LLB)
 Oaidă v. Oaida
 Oana (Bi, C), Oană (C)
 Oană v. Oana
 Oancăș (Dș, SJ)
 Oara (Bș, Cț, O, Or, PJ, S, Sg, SJ)
 Oarga (Bi, La, O, Sr), Oargă (C, Șt, Vr)
 Oargă v. Oarga
 Ocolișan (SP)
 Oglavie (DCs, H, L, SS)
 Olan (PJ)
 Olar (C, VB), Olariu (H, L, Vr), Olaru (BA)
 Olariu v. Olar
 Olaru v. Olar
 Olta (SJ, SS)
 Oltean (BA, Bi, DCs, Ln, SJ, SS, VLr)
 Oluștean (F)
 On (BA)
 Onea (BA, DCs, PS, SJ, SS, VLr)
 Oneț (BA, Bi, Bt, C, Cț, O, Or, PS, SS, VL),
 Onețiu (BA, Bi, Bt, C, Pn)
 Onețiu v. Oneț
 Onică (Bș)
 Oprea (BA, C, DD, H, Ln, Mc, Mn, Pg, Pț, V, Vd, VȘ)
 Oprișă (BA, Bz, C, Cm, Gm, H, Hl, L, Mc, Mr, VL, VȘ)
 Oprișan (LM)
 Oprița (BA)
 Orb (H, L)
 Ordeanu (C)
 Orlea (Bt, C)
 Oroian (L)
 Oros (DC)
 Orz (PJ, S)
 Otvos (C)

P

Palade (Bn, C)
 Palfi (C)
 Pană (Hd)
 Pandor (BA, C, CS, S), Pandur (CS)
 Pandur v. Pandor
 Panta (Dș, SJ)
 Pantea (BA, Bș, F, Fr, SJ, SS, VL, VLr, Vr)
 Panța (BA, Bș, CS, L, Mn, S, SJ, SP, SS, VL),
 Panția (BA, L)
 Panția v. Panța
 Pascu (L)
 Pașc (C)
 Pașca (Bi, C, D, Hd, L, LLO, LM, Ln, Lp, Lz,
 Mș, O, SJ, Tl, Ț, Vr)
 Pașcalău (SJ)
 Pașcașău (SP)
 Patița (C, Dr, F, VB, VC)
 Patucsi (BA)
 Paven (Bi, Bl, C, Cl, Cș, D, F, Fr, Hd, LM,
 Lp, Mș, Pn, R, Sl, Vr)
 Păcurar (C, L, LLB)
 Pădurean (C, Cș, DC)
 Păltineanu (C)
 Păltinișan (SJ)
 Păunescu (BA)
 Pânzaru (C)
 Pârțilă (O, Or, PJ, PS, Sg, SJ, SS)
 Pârv (VL)
 Pelea (LLO, O, PJ, Rn, SJ)
 Penciu (Gr, L, M, Mc)
 Perja (Bi, C, LLB)
 Peștean (BA)
 Petaca (Bi, C, CS, Cș, DC, N, Tș)
 Peteleu (C)
 Petre (C), Petrea (BA, C)
 Petrea v. Petre
 Petric (VB)
 Petricele (C, Mș, Sr)
 Petridean (C)
 Petrinca (Bi)
 Petrușan (Bi, Cș, DM)
 Petrușe (C)
 Petrușel (C, Mș, S)
 Petruța (BA, Bi, Bz, C, DD, H, L, Ln, Lz, M,
 Mc, Mn, Pd, Pg, PJ, Pț, SJ, SS, Tl, V,
 VL, VMc)
 Pinteia (C, DC)
 Pitarca (C, Mș)
 Pitea (BA, Bș, PJ, PS, Rn, Sg, Vd)
 Pitic (BA, CS, Gr, S, VȘ)
 Pleșa (BA, Bi, Bș, C, DC, Dr, Gr, Hr, L,
 LLO, Or, PJ, Rn, S, SS, Vr)
 Plic (Bi, Cr, DC, Fr, Hd, Ln, Mș, VB, Vr)

Ploața (L)
 Plopeanu (H)
 Ploscariu (C)
 Poca (O, Vd)
 Podereu (Cț, Or, Pd)
 Pogan (C)
 Poiata (La, O)
 Pom (Cl)
 Pop (Bi, C, L, S)
 Popa (BA, Bi, Bș, C, Dr, F, FA, H, Hd, L,
 LLO, Ln, Mc, Mn, Mș, N, Nv, O, Or,
 Pg, PJ, PS, Rn, S, Sg, SJ, Tr, VB, Vd,
 VL)
 Popei (BA, VLr), Popeiu (DCs, Mn, SS)
 Popeiu v. Popei
 Popescu (C)
 Popuța (La)
 Porumbel (C)
 Postelnicu (C)
 Poșogan (Bi, Cș, Hd, Hr)
 Potcovaru (Sr)
 Potinteu (BA, Bi, Bt, C, DB, DM, LLO, Mș,
 Sr, VB)
 Potroacă (Bi, Sg)
 Praja (O, Rn, SS)
 Prața (BA, Bd, Bș, Bz, Mn, H, Hl, L, PC, Pg,
 S, SJ, Ș, Tr, VH, Vn)
 Precup (Bn, C, VB)
 Precupaș (C, FA)
 Preda (C, Dș, Tr)
 Pripon (BA)
 Prisecaru (BA)
 Prodan (Or)
 Prozsa (C)
 Prunaru (C)
 Puca (BA, Bș, CS, Mn, S, SJ)
 Puf (DCs, Dș, Or, PJ, S, Sg, SJ, SS)
 Pui (C), Puiu (LLO, O, Rn)
 Puiu v. Pui
 Puica (C)
 Puiuleț (BA, Bn, C, VC)
 Purcel (SJ)
 Purda (Bd, C, Cm, L, PC, VH, Vn)
 Purdea (Bd, L, VH)
 Pusztai (SS)
 Pușcaș (C)
 Pușcău (L)

R

Rac (PJ)
 Racoțta (DCs, Dș, SJ, SS)
 Radu (Mn, Mt, O)
 Rai (Bz, L), Raiu (Bi, C, H, Hd, L, Tș, Ș, VL)
 Raica (SJ)

Raiu v. Rai
 Ramcea v. Rancea
 Rancea (Bș, S, Vr), Ramcea (VC)
 Raț (C), Rațiu (BA, Rn)
 Rațiu v. Raț
 Răbulea (Bz, VL, VȘ)
 Răcan (Gr, Hr)
 Răcătau (H)
 Rădac (C, SJ)
 Răduț (O, PJ)
 Răfăilă (O, PJ, PS, Rn, Sg)
 Răsunoi (H, VL, VȘ)
 Râștei (A, BA, Bi, Cl, D, DD, DM, F, G, Gr, Hd, LLB, Lp, M, Mc, Nv, P, Șt, Tș, VMc), Râșteiu (B, BA, BC, Bi, Br, C, Cl, Cș, DM, Du, G, Gr, Hd, LLB, LM, Mh, N, Nv, P, Pn, R, Tș, Ț, VMc)
 Râșteiu v. Râștei
 Râza (C, L, SS)
 Reian [rîján] (Vd)
 Relea (H, L)
 Rentea (BA, Bș, Gr, M, Mn, S)
 Resiga (C)
 Reutuț (Rc)
 Roba (Bn)
 Rodeanu (C)
 Rogobete (VL)
 Rogoz (Bi, C, LM)
 Roman (BA, Bi, Bz, Cm, CV, Gm, Hl, L, S, Ș)
 Ropotean (Lz)
 Rostaș (S)
 Roșă (PJ, Sg, SJ, SS)
 Roșca (Cm, Cț, H, Ln, VH, VL)
 Rotar (SS), Rotaru (C, L)
 Rotaru v. Rotar
 Ruen v. Ruien
 Ruien (SJ, SS), Ruen (Dș, Mn, SS)
 Rujdea (PJ, Rn), Rușdea (Sg)
 Rus (BA, C, CS, L, Mn, O, PJ, Rn, Sg), Rusu (BA, Bi, L, Mn)
 Rusan (Hd)
 Rusen (C)
 Rusu v. Rus
 Rușdea v. Rujdea

S

Sabău (L, M), Săbău (L)
 Samoilă (O, Vd)
 Sandu (C, PJ)
 Sav (C, Mn, SJ)
 Săbăduș (BA)
 Săbău v. Sabău
 Sărăcuț (C, Pd, Vr)
 Săvuț (Bt, Mt, VC)

Sâmbotin (BA)
 Sârb (C, H, L, Lz)
 Sârm (Vr)
 Sbâncă (O, Vd)
 Scoica (Mt, VC)
 Scrob (B, Bi, Bl, Br, C, Cl, CV, Du, Hd, Hr, LLB, LM, Lp, N, Pd, Pn, SP, T, Tm, Ț, VMc, Vr)
 Scurtu (L, M)
 Selagea (Bi, Br, C, D, DC, DM, Gr, Hd, L, Lp, Nv, Sl, Șt, Tl, Tm, Tș, Ț, VB, VRo), Selagia (Bi)
 Selagia v. Selegea
 Sicoe (BA, C, CV, DC, F, Fr, L, Mc, Mș, Mt, VB), Sicoie (C, Hr)
 Sicoie v. Sicoe
 Sima (BA, CS, Mn, PS, Sm)
 Simina (Hd)
 Simion (CS)
 Simuț (BA), Simuțiu (BA, CS, Mn, S)
 Simuțiu v. Simuț
 Sirețchi (BA)
 Soran (C)
 Sortan (C)
 Sorvodi (C)
 Sos (C)
 Stahie (C)
 Stan (BA, Bi, D, DM, G, Gr, LM, Mh, P, Pd, VB, VC)
 Stanca (SJ)
 Stanciu (C, Ț)
 Stancu (C, SJ, VLr)
 State (L)
 Stăncioiu (C)
 Stănilă (Ch, PJ)
 Stângă (C)
 Stoica (C, Vd)
 Straja (C, O, Vd)
 Sturza (BA, Bi, C)
 Suciu (Bș, C, L)
 Sumănaru (C)
 Surdea (BA, Bș, CS, PJ)
 Szabo (BA, C)

Ș

Șchiop (C, T), Șchiopu (C)
 Șdeorna [jd'orna] (PJ, Sg)
 Șenilă (C, Cș, D, Dr, Fr, Vr)
 Șerban (BA, H, L, Ln, Mc, O, Or, Rn, SS, VL)
 Șimon (SP)
 Șoit (BA, LLB)
 Șoșa (SP)
 Șpan (H, L, VL)
 Ștef (VL)

Șteți (C)
Ștezar (PJ, SJ)
Șucar (S)
Șufană (C)
Șuteu (Bi)

T

Tabără (Bș, SS)
Tache (BA)
Talpaș (F, VC)
Talpoș (C)
Tamaș v. Tămaș
Tandrau (C)
Tara (T)
Tarsu (Vd)
Tăbăcaru (C)
Tămaș (CS), Tamaș (C)
Tătar (C)
Tântar (SJ)
Teampău (La, LLO, PJ, Rn, Sg)
Telcean (CS)
Teoc (Bn, Bt, Bz, C, CV, L, Mn, SP, VC)
Teompa (BA)
Terec (Tș)
Tima (SJ, SS, VLr)
Tirla (C)
Tiuc (BA, Hr, Vr)
Tiușan (BA)
Toader (BA, Bi, Bt, C, Cr, L, LM, Ln, Mn, Mt, SS, Vr)
Toda (Bi, C)
Todea (BA, Bi, C, CV, Gr, Hd, Lp, Lz, Mn, Pț, S, SS, T, VC)
Todor (BA, C, CS, H, Lz, Mc, VL), Tudor (BA, C, O, Vd)
Todoran (BA, DCs, SS, VLr)
Todoruț (C, Fr)
Tolca (H)
Toldea (Cș, PJ, VLr)
Tolomei (BA, C)
Tone (BA)
Toma (Bi, Bș, C, CS, Gr, Pg)
Tomuș (BA, Bi, Bl, C, Cr, Dr, Or, PVB, SP, T, Vd)
Tomuța (Hd)
Totoian (BA), Tutoianu (Bș), Tutuian (BA)
Traifa (C)
Trâncă (O, Sg)
Trif (BA, Bd, L, LLO, LM, Mc, Mș, O, PC, Pd, Rn, SP, Tr, V)
Trifa (Bl, C, Cr, VB, Vr)
Trifan (SJ, Vd)
Trifon (D, L)
Trifuț (C)

Trinc (C)
Troc (PJ)
Trușescu (Bi)
Truță (BA)
Tudor v. Todor
Tuhuț (C, G)
Tura (Bi)
Turc (BA, H, O, Or, PJ, Sg, SJ, SP), Turcu (C, L)
Turca (O)
Turcu v. Turc
Tutoianu v. Totoian
Tutuian v. Totoian
Tutulea (BA, Mn)

Ț

Țaica (BA, Bș, S, Vd)
Țara v. Țară
Țară (CV), Țara (Dr, VB), Țiara (C)
Țăran (BA, Bi, Br, C, Mn, Ț, VMc, Vr)
Țâr (BA, CS, O), Țăru (BA)
Țăra (C, L, PVB)
Țărau (BA, Bz, Cm, H, L, Lm, M, Mr, PC)
Țăru v. Țâr
Țerfea (O, Vd)
Țiara v. Țară
Țimonea (BA, Bi, Bn, C, Cț, D, DC, FA, LM, VB)
Țirc [țirc] (L, Lz, Mc, Pț, V, VL)
Țont (PJ)

U

Uliță (Bș, SJ)
Ungur (C)
Ungureanu (C)
Urdă (PS)
Urs (BA, DD, Lz, PJ, SJ), Ursu (PJ, Vr)
Urs-Perja (VMc)
Ursu v. Urs
Uț (BA, S), Uțiu (BA)
Uțiu v. Uț

V

Vana (C), Vană (BA)
Vană v. Vana
Varga (Bi, O, VC, VL)
Vasilaș (SS)
Vasilică (SS)
Vasiu (BA, Bș, C, Cl, Gr, L, Lz, M, Mc, Mt, Pg, Pț, SS, V)
Vass (C)
Vădan (C)

Vădan-Marc (Bi)
 Vărtan v. Vărtan
 Văşii (L, V)
 Văţ v. Văţ
 Vâjdea (Bi)
 Vâlc (BA)
 Vârciu (Bi, C, H, VC)
 Vărtan (V, VB), Vărtan (C)
 Vâtca v. Vâtcă
 Vâtcă (Mş, S, Vd), Vâtca (PS)
 Văţ (BA, C, Hd), Văţ (C)
 Văţa (Bl, L)
 Vesa (Bi, Bş, C, La, O, PJ, Sg, SJ, Vr)
 Vinţeler (C)
 Visa (Bi)
 Vişa (BA)
 Viţa (BA)
 Vlad (BA, Cţ, L, Ln, Mn, O, PJ, Rn, Sg, SS, VL, VLr)
 Vlas (Dş, S, SP)
 Vlasi (C)
 Vlăzan (BA, Bi, Bş, C, Cl, DM, G, Gr, Hd, L, LLB, Rc, S, Şt, Tş, VL)
 Voaideş (L)
 Vodă (Bi, Cl, Hd, Lp, VB)

Voic v. Voicu
 Voica (BA, La, LLO, O, Rn)
 Voicilă (C)
 Voicu (BA), Voic (C)
 Voiţă (C)
 Volcov (BA)
 Vomvea (L, SJ, SS), Vonvea (Hd, L, M)
 Vonvea v. Vomvea
 Vulturar (Vr)
 Vurdea (VL)

Z

Zaprea (Cţ)
 Zăhan (FA)
 Zăhuş (C)
 Zăhuţ (Bl)
 Zămăcău (SJ)
 Zbutea (C)
 Zlatea (M)
 Zlăvog (DM, FA)
 Zrăiţar (C)
 Zuleanu (C)
 Zvaric (Rn)

